HELSINGIN KAUPUNGIN

KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

HELSINGIN KAUPUNGIN

KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

HELSINGIN KAUPUNGIN
TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA

47

1969

HELSINGIN KAUPUNGIN
HANKINTATOIMISTO
1970

AJANLUVUNMUKAINEN HAKEMISTO HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN VUODELTA 1969.

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
1969 Tammikuu	7	Helsingin kaupungin sairaanhoito-oppilaitoksen ohjesääntö; ammattikasvatushallituksen vahvistama.....	1
"	8	Kouluhammaslääkärin palkkauksen valtionavustuksen perusteet; sosiaali- ja terveysministeriön päätös	2
"	9	Kunnan osuuden enimmäismäärän vahvistaminen kansaneläkelain mukaisten tukiosien kustannuksista vuodelta 1969; valtioneuvoston päätös.....	3
"	10	Laki holhouslain muuttamisesta (lyhennysote).....	4
"	10	Laki elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain muuttamisesta	5
"	10	Laki miedon mallasjuoman tehdasmaisesta valmistuksesta ja myynnistä annetun lain kumoamisesta	6
"	14	Helsingin kaupungin liikennelaitoksen osastojen ja järjestelytoimiston tehtäväalueiden määrääminen; liikennelaitoksen lautakunnan päätös	7
"	15	Kaupungin viranhaltijain ja toimihenkilöiden palkkojen yleistarkistus vuonna 1969; kaupunginvaltuuston päätös.....	8
"	16	Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestö r.y:n välillä; palkkalautakunnan ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestö r.y:n allekirjoittama.....	9
"	16	Helsingin kaupungin ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestö r.y:n välisen palkkahinnoittelun muutos; palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestö r.y:n allekirjoittama	10

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
1969			
Tammikuu	17	Perhe-eläkelaki.....	11
"	17	Laki kansaneläkelain muuttamisesta...	12
"	17	Laki perhelisälain muuttamisesta.....	13
"	17	Laki erityislapsilisälain muuttamisesta.	14
"	17	Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta .	15
"	24	Laki Helsingin yliopistollisen keskussairaalan rakennusajan osittaisesta pitentämisestä annetun lain muuttamisesta.....	16
"	24	Asetus työvoiman liikkuvuuden edistämisestä annetun asetuksen muuttamisesta.....	17
"	24	Laki ammattiopintojen avustuslain mukaisten asioiden käsittelyn ja ratkaisun siirtämisestä valtion opintotukikeskukselle.....	18
"	27	Kaupungin myöntämien lainojen sakko- ja viivästyskorkojen vahvistaminen; kaupunginhallituksen päätös	19
"	29	Kaupungin jakaminen äänestysalueisiin vuoden 1970 valtiollisia vaaleja varten; kaupunginvaltuuston päätös	20
"	29	Helsingin kaupungin kouluhammashoitolaitoksen johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös	21
"	30	Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin työehtosopimus; palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n allekirjoittama.....	22
Helmikuu	8	Helsingin kaupungin maistraatin työjärjestyksen muutos; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama	23
"	13	Kunnallisten alkoholitarkastajain yleiset ohjeet; sosiaali- ja terveysministeriön päätös.....	24
"	14	Poliisiasetus (lyhennysote).....	25
"	17	Katupuhtaanapitotöitä ja niiden urakointia koskevat ohjeet; kaupunginhallituksen päätös	26
"	20	Moottoriajoneuvoasetuksen täytäntöönpanosta annetun päätöksen muuttaminen; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	27

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
1969			
Helmikuu	21	Väestökirjalaki	28
"	24	Helsingin kaupungin kuvataidetoimikunnan toimintaohjeet; kaupunginhallituksen hyväksymät	29
"	26	Koskelan sairaskodin erään lääkärin oikeuttaminen hoitamaan erikoismaksuluokan potilaita; kaupunginvaltuuston päätös	30
Maaliskuu	11	Uskottujen miesten palkkiot ja matkakustannusten korvaus maanmittaustoimituksissa Helsingin kaupungissa; Uudenmaan lääninhallituksen päätös ..	31
"	14	Asetus verotusasetuksen muuttamisesta	32
"	14	Asetus kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun asetuksen muuttamisesta	33
"	17	Lisäys palolaitoksen antamasta avunannosta, vartioinnista ja kaluston lainauksesta perittäviin maksuihin; kaupunginhallituksen päätös	34
"	21	Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta	35
"	21	Laki kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain muuttamisesta.....	36
"	26	Kioskeissa ja niihin verrattavissa myyntipaikoissa sekä ulkosalla kaupungin alueella harjoitettavasta kaupasta annettujen määräysten muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	37
"	27	Invaliidihuoltolain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös	38
"	28	Laki kunnallislain muuttamisesta.....	39
"	28	Laki asuntotuotantolain muuttamisesta ..	40
"	28	Asetus kansakouluasetuksen muuttamisesta	41
"	28	Asetus kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun asetuksen muuttamisesta	42
"	31	Helsingin kaupungin yleisen talletusmakasiinin järjestyssäännön muutos; satamalautakunnan päätös	43
"	31	Alueläkäreille vastaanottohuoneistosta maksettavan korvauksen korottaminen; kaupunginhallituksen päätös	44

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
1969			
Huhtikuu	8	Tilitysvuokraperusteet; kaupunginhallituksen päätös.....	45
"	14	Eräiden korkokantojen alentaminen; kaupunginhallituksen päätös	46
"	14	Laiturihuollon taksa; satamalautakunnan vahvistama	47
"	16	Helsingin kaupungin kansakoulujen ja ammattikoulujen talonmiesten viikkoleposijaisten palkkiot; palkkalautakunnan päätös.....	48
"	21	Työväenopistojen eräiden palkkioiden korottaminen; kaupunginhallituksen päätös	49
"	23	Kertakäyttöisten paperisten jätesäkkien käyttäminen Helsingin kaupungissa; terveydenhoitolautakunnan pysyväismääräys	50
"	28	Virkavapautta ja palkkaetuja virkavapauden tai työloman ajalta ym. anottaessa noudatettavien menettelytapaohjeiden muuttaminen; kaupunginhallituksen päätös.....	51
"	29	Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannusten määrän vahvistaminen; valtioneuvoston päätös	52
"	29	Rakennustyössä noudatettavat järjestysohjeet; valtioneuvoston päätös....	53
Toukokuu	2	Laki vajaamielislain muuttamisesta....	54
"	7	Työaikalain alaisten toimihenkilöiden ja viranhaltijain työajan lyhentämisen toteuttaminen kunnallisissa oppilaitoksissa; kaupunginvaltuuston päätös.	55
"	7	Terveydenhoitohenkilöstön takuupalkkajärjestelmän muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	56
"	7	Helsingin kaupungin matkustussäännön muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	57
"	7	Helsingin kaupungin kaupunkisuunnitteluviraston johtosäännön muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	58
"	7	B- ja C-luokan väestönsuojista annetun ministeriön päätöksen muuttaminen; sisäasiainministeriön päätös	59

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
1969			
Toukokuu	9	Laki ennakkoperintälain muuttamisesta..	60
"	9	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	61
"	9	Laki kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä annetun lain muuttamisesta	62
"	12	Kansakoulujen ja ammattikoulujen vahtimestarien, siivoojien ja talonmies-lämmittäjien ylimääräiset palkkiot sekä eräiden ruoanjakajien jakelupalkkiot; kaupunginhallituksen päätös	63
"	12	Helsingin kaupungin toimihenkilöiden työehtosopimus; palkkalautakunnan sekä Helsingin Kunnallisvirkamiehet ja -toimihenkilöt r.y:n ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestö r.y:n allekirjoittama....	64
"	12	Kaupungin satamajäänmurtajien väkeä koskeva työehtosopimus; palkkalautakunnan ja Suomen Merimies-Unioni r.y:n allekirjoittama	65
"	12	Kaupungin alusten s/s Otson, m/s Turson ja m/s Korkeasaaren laivanpäällystöä koskeva työehtosopimus; palkkalautakunnan ja Suomen Laivanpäällystöliitto r.y:n allekirjoittama	66
"	12	Kaupungin alusten s/s Otson ja m/s Turson konepäällystöä koskeva työehtosopimus; palkkalautakunnan ja Suomen Konepäällystöliitto r.y:n allekirjoittama	67
"	14	Helsingin kaupungin väestönsuojelujärjestyksen muutos; sisäasiainministeriön vahvistama.....	68
"	21	Eläinlääkärien sunnuntai- ja juhlapäivien päivystystä koskevan sopimuksen muuttaminen; terveydenhoitolautakunnan allekirjoittama.....	69
"	23	Asetus kaupunginviskaalien ohjesäännön sisältävän asetuksen muuttamisesta...	70
"	27	Työväenopistojen tuntiopettajien palkkiot; kaupunginhallituksen päätös.....	71
"	29	Hyödykkeiden hintavalvonta; valtioneuvoston päätös (lyhennysote).....	72
"	30	Laki kunnallislain muuttamisesta.....	73
"	30	Laki lastensuojelulain muuttamisesta ...	74
"	30	Laki huoltoapulain muuttamisesta	75

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
1969			
Toukokuu	30	Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta	76
"	30	Laki tuotantokomiteoista annetun lain muuttamisesta.....	77
Kesäkuu	6	Laki tieliikennelain muuttamisesta	78
"	6	Asetus kansaneläkeasetuksen muuttamisesta	79
"	10	Laituripaikkamaksut; urheilu- ja ulkoilulautakunnan päätös.....	80
"	10	Eläinlääkärien sunnuntai- ja juhlapäivien päivystystä koskevan sopimuksen muuttaminen; Helsingin Eläinlääkäriseura r.y:n allekirjoittama	69
"	13	Laki valtion eläkelain muuttamisesta ...	81
"	13	Laki kansanedustajain vaaleista (lyhennysote).....	82
"	16	Oman auton käytöstä virka-ajoissa maksettavien korvauksien korottaminen; kaupunginhallituksen päätös.....	83
"	18	Kadun ja viemärin keskimääräisten rakennuskustannusten vahvistaminen; kaupunginvaltuuston päätös	84
"	18	Helsingin kaupungin palveluksessa työsuhteessa olevien vuosilomasäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös...	85
"	18	Rakennusoikeuden tarkistaminen 1.-8. ja 10.-14. kaupunginosassa; kaupunginvaltuuston päätös	86
"	24	Laki talletusten veronhuojennuslain muuttamisesta.....	87
"	24	Laki obligaatiolainojen veronhuojennuksista.....	88
"	24	Laki yleisestä lääkärinhoidosta annetun lain muuttamisesta.....	89
"	24	Laki vähittäiskaupan liikeajasta.....	90
"	24	Asetus kioski- ja siihen verrattavasta kaupasta sekä automaattikaupasta	91
"	24	Laki liikkuvasta kaupasta annetun lain muuttamisesta.....	92
"	25	Kaupunginorkesterin jäsenten soitin- ja pukukorvausten korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös	93
"	25	Helsingin kaupungin viranhaltijain luontoissuoritussäännön muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	94

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
1969			
Heinäkuu	4	Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta	95
"	4	Laki lapsen hoitotuesta	96
"	4	Laki erityislapsilisälain muuttamisesta	97
"	4	Laki kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta	98
"	4	Laki perhe-eläkelain muuttamisesta	99
"	4	Laki kansaneläkelain muuttamisesta	100
"	4	Perhe-eläkeasetus	101
"	4	Laki kansakoululain muuttamisesta	102
"	4	Laki kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain muuttamisesta	103
"	4	Laki ammattiopintojen avustuslain muuttamisesta	104
"	4	Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta	105
"	4	Laki äitiysavustuslain muuttamisesta	106
"	4	Asetus äitiysavustuslain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	107
"	4	Laki asuntotuotantolain muuttamisesta	108
"	11	Helsingin kaupungin kirjasto-ohjesäännön muutos; kouluhallituksen vahvistama	109
"	14	Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta	110
"	14	Laki lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta	111
"	14	Laki kansaneläkelain muuttamisesta	112
"	14	Laki tieliikennelain muuttamisesta	113
"	14	Laki mielisairaslain muuttamisesta	114
"	14	Laki invaliidihuoltolain muuttamisesta (lyhennysote)	115
"	23	Kaupungin alusten m/s Korkeasaaren ja hinaajien H-3 ja H-4 konepäällystön palkkausta ja muita työehtoja koskeva työehtosopimus; palkkalautakunnan ja Suomen Konepäällystöliitto r.y:n allekirjoittama	116
"	23	Helsingin kaupungin rakennusjärjestyksen muutos; sisäasiainministeriön vahvistama	117
"	25	Helsingin kaupungin kodinhoitotoiminnan ohjesääntö; sosiaalihallituksen vahvistama	118

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
1969			
Heinäkuu	25	Asetus majoitus- ja ravitsemisliikkeistä	119
"	25	Asetus sairausvakuutusasetuksen muuttamisesta	120
"	25	Asetus kansakouluasetuksen muuttamisesta	121
Elokuu	4	Katumaakorvausten perimistä koskevien määräysten muuttaminen; kaupunginhallituksen päätös	122
"	6	Helsingin kaupungin vapaavaraston järjestyssäännön muutos; valtioneuvoston vahvistama	123
"	11	Helsingin kaupungin ammattioppilaitosten ohjesäännön muutos; ammattikasvatushallituksen vahvistama	124
"	13	Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä tapahtuva myynti; kauppa- ja teollisuusministeriön päätös	125
"	18	Ammattioppilaitosten ammattikurssien opettajien tuntipalkkiot; kaupunginhallituksen päätös	127
"	19	Työntekijäin vuosiloma-ajan palkkaa ja loman korvausta koskeva työehtosopimus; palkkalautakunnan ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestö r.y:n allekirjoittama	209
"	29	Helsingin sähköraitioteiden liikenteessä noudatettavien järjestyssääntöjen kumoaminen; maistraatin päätös	126
"	29	Laki työllisyyslain muuttamisesta	128
"	29	Asetus työvoiman liikkuvuuden edistämisestä	129
"	29	Laki obligaatio- ja debentuurilainoista sekä muista joukkovelkakirjalainoista	130
Syyskuu	1	Helsingin kaupungin perimän viivästyskoron suuruus; kaupunginhallituksen päätös	131
"	1	Helsingin kaupungin rahasaatavien laskutus- ja perimisohjeet; kaupunginhallituksen vahvistamat	132
"	3	Sairaalakeskuksen välittämille lääkäreille maksettavien palkkioiden korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös	133

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
1969			
Syyskuu	3	Kaupungin sairaanhoitolaitosten ja vanhustenhuoltolaitosten eräiden asiakirjaryhmien osittainen hävittäminen; kaupunginvaltuuston päätös	134
"	11	Kansaneläkkeiden indeksikorotus; valtioneuvoston päätös.....	135
"	12	Asetus perhelisälain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	136
"	12	Asetus tieliikenneasetuksen muuttamisesta	137
"	17	Liikennelaitoksen taloudenhoidossa noudatettavat periaatteet; kaupunginvaltuuston päätös.....	138
"	19	Työllisyysasetus.....	139
"	19	Laki rakennuslain muuttamisesta	140
"	24	Invaliidihuoltolain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös .	141
Lokakuu	1	Helsingin kaupungin virkasäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös	142
"	10	Asetus rakennusasetuksen muuttamisesta	143
"	10	Asetus kaavoitusmittauksista ja kaavojen pohjakartoista annetun asetuksen muuttamisesta.....	144
"	10	Asetus kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta	145
"	10	Asetus lapsen hoitotuesta	146
"	10	Asetus kansaneläkeasetuksen muuttamisesta	147
"	15	Eräiden pienehköjen ravitsemisliikkeiden ilmastointi Helsingin kaupungissa; terveydenhoitolautakunnan pysyväismääräys	148
"	15	Erityislipun perustaminen Helsingissä toimeenpantavien urheilukisojen, kongressien ja kokousten osanottajille; kaupunginvaltuuston päätös	191
"	16	Veroäyrien enimmäismääristä erityislapsilisää myönnettäessä annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös	149
"	16	Perhelisälain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös.....	150

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
1969			
Lokakuu	27	Katumaan aitaamisesta rakennustyötä varten perittävät maksut; kaupunginhallituksen päätös	151
"	29	Helsingin kaupungin terveydellisten tutkimusten laboratorion taksan noudattaminen Helsingin kaupungin maidontarkastamossa; kaupunginvaltuuston päätös	152
"	30	Uloskäytävistä annetun sisäasiainministeriön päätöksen muuttaminen; sisäasiainministeriön päätös.....	153
"	31	Kunnallisen eläkelaitoksen eläkesäännön muuttaminen; kunnallisen eläkelaitoksen valtuuskunnan päätös.....	154
Marraskuu	7	Asetus työntekijäin eläkeasetuksen muuttamisesta.....	155
"	7	Laki perhe-eläkelain muuttamisesta ...	156
"	7	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	157
"	12	Virvoitusjuomakioskien sekä jäätelön- ja kukkienmyyntipaikkojen myyntikauden jatkaminen; kaupunginvaltuuston päätös	158
"	12	Helsingin kaupungin satama-alueen maanpuoleisten rajojen tarkistaminen; kaupunginvaltuuston päätös	159
"	12	Työntekijäin eläkeasetuksessa ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksessa tarkoitetun palkkaindeksiluvun vahvistaminen; sosiaali- ja terveysministeriön päätös..	160
"	13	Huoltoloiden hoitopäivämaksun vahvistaminen; valtioneuvoston päätös	161
"	14	Laki obligaatiolainojen veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta	162
"	21	Asetus lapsiperheiden asumistuesta annetun asetuksen muuttamisesta	163
"	21	Asetus eräiden sairaalamaksujen perimisestä ulosottotoimin ilman tuomiota tai päätöstä.....	164
"	27	Työntekijäin eläkelaissa tarkoitetun kansaneläkkeen tukiosan saajien keskimääräistä kansaneläkettä vastaavan määrän vahvistaminen; sosiaali- ja terveysministeriön päätös.....	165

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
1969			
Marraskuu	28	Laki vuodelta 1970 suoritettavan vakuutetun sairausvakuutusmaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun määrästä	166
"	28	Asetus työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen muuttamisesta..	167
"	28	Asetus sairausvakuutusasetuksen muuttamisesta.....	168
Joulukuu	3	Kunnallisverotuksessa tehtävät lapsi- ja perusvähennykset; kaupunginvaltuuston päätös	169
"	3	Helsingin kaupungin viranhaltijain eläkesäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös	170
"	3	Helsingin kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien eläkesäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös	171
"	3	Helsingin kaupungin leskieläke- ja kasvatusapusäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös	172
"	3	Helsingin kaupungin liikennemaksutaksan muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	173
"	5	Laki lapsen hoitotuesta annetun lain muuttamisesta.....	174
"	5	Laki verotuslain muuttamisesta	175
"	5	Laki ennakkoperintälain muuttamisesta.	176
"	5	Laki elatusavun ennakosta annetun lain muuttamisesta.....	177
"	9	Helsingin kaupungille rakennustyön valvonnasta suoritettavat maksut; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistamat ..	178
"	9	Laki taloudellisen kasvun turvaamisesta vuonna 1970	179
"	10	Helsingin kaupungin terveydenhoitoviraston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös	180
"	10	Väliaikaisen asumistuen suorittamisesta vanhuksille tehdyn päätöksen kumoaminen; kaupunginvaltuuston päätös	210
"	11	Kuntien kantokykyluokituksen vahvistaminen vuodeksi 1970; valtioneuvoston päätös.....	181

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
1969			
Joulukuu	11	Kuntien työhönsijoitusosuuden vahvistaminen vuodeksi 1970; valtioneuvoston päätös	182
"	12	Laki tuulaakimaksun perusteesta vuosina 1970-1972.....	183
"	12	Asetus tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuosina 1970-1972	184
"	12	Laki koulujärjestelmän perusteista annetun lain muuttamisesta	185
"	12	Laki koulutoimen johtajista ja sihteereistä	186
"	15	Helsingin kaupungin aloitetoiminnan toimintaohjeet; kaupunginhallituksen päätös	187
"	16	Erityislipun perustaminen Helsingissä toimeenpantavien urheilukisojen, kongressien ja kokousten osanottajille; maistraatin hyväksymä linja-autoliikenteen osalta.....	191
"	17	Kaupungin ammattikouluissa toimivien tuntiopettajien aseman järjestämistä koskevan päätöksen muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	188
"	17	Helsingin kaupungin uusien työaikamääräysten muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	189
"	18	Helsingin kaupungin liikennemaksutaksan muutos; sisäasiainministeriön vahvistama	190
"	19	Asetus koulutoimen johtajista ja sihteereistä	192
"	19	Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta.....	193
"	19	Laki eläkeoikeuden valintaa koskevan ilmoituksen tekemisestä eräissä tapauksissa	194
"	19	Laki työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruudesta vuonna 1970	195
"	19	Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta	196
"	19	Laki aluevaihdosta valtion ja Helsingin kaupungin välillä	197
"	19	Laki kunnallislain muuttamisesta	198
"	22	Viranhaltijat, joilla ei ole oikeutta lisä-, yli- eikä sunnuntaityökorvauksiin; kaupunginhallituksen päätös....	199

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
1969			
Joulukuu	22	Satamalaitoksen eräiden maksujen pyöristäminen täysiksi markoiksi; satamalautakunnan päätös	200
"	30	Kaupungin- ja kunnanlääkärin virkatoimessaan potilailta perityistä palkkioista kertyvän työansion huomioon ottamisesta kaupungin- ja kunnanlääkärin eläkkeen perusteena olevaa palkkaa määrättäessä annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös.....	201
"	30	Laki erityislapsilisälain muuttamisesta	202
"	30	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	203
"	30	Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta	204
"	30	Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta	205
"	30	Laki tuberkuloosin vastustamistyön järjestämisestä eräissä tapauksissa annetun lain muuttamisesta	206
"	30	Sairausvakuutuslain 16 §:ssä säädettyjen markkamäärien korottaminen; valtioneuvoston päätös.....	207
"	30	Helsingin, Turun ja Tampereen kaupunkien henkikirjoitustoimen yhdistämisestä poliisilaitokseen annetun päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös	208
		Asemakaavan muutokset vuonna 1969 ..	211
		Tonttijaon muutokset vuonna 1969	212
		Muutokset vakinaisten virkojen luokitteluun vuonna 1969	213

AAKKOSELLINEN HAKEMISTO
HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN
VUODELTA 1969

	Asetuksen numero	sivu
Aitaaminen, katumaan aitaamisesta perittävät maksut	151	368
Alkoholitarkastajat, kunnalliset; yleiset ohjeet.....	24	81
Aloitetoiminta, Helsingin kaupungin; toimintaohjeet..	187	417
Alueläkärit, vastaanottohuoneistosta maksettavan korvauksen korottaminen	44	113
Aluevaihto, laki aluevaihdosta valtion ja Helsingin kaupungin välillä	197	442
Alukset, m/s Korkeasaaren sekä hinaajien H-3 ja H-4 konepäällystön palkkausta ja muita työehtoja koskeva työehtosopimus	116	254
s/s Otson ja m/s Turson konepäällystöä koskeva työehtosopimus	67	177
s/s Otson, m/s Turson ja m/s Korkeasaaren laivanpäällystöä koskeva työehtosopimus	66	173
satamajäänmurtajien väkeä koskeva työehtosopimus.....	65	168
Ammattikoulut, ruoanjakajien jakelupalkkiot	63	155
talonmiesten viikkoleposijaisten palkkiot.....	48	121
tuntiopettajien aseman järjestämistä koskevan päätöksen muutos	188	422
vahtimestarien, siivoojien ja talonmies-lämmittäjien ylimääräiset palkkiot.....	63	155
Ammattiopintojen avustuslaki, muutos.....	104	236
lain mukaisten asioiden käsittelyn ja ratkaisun siirtäminen valtion opintotukikeskukselle, laki	18	47
Ammattioppilaitokset, ammattikurssien opettajien tuntipalkkiot.....	127	302
ohjesäännön muutos	124	287
Arkistot, kaupungin sairaanhoito- ja vanhustenhuoltolaitosten asiakirjaryhmien hävittäminen	134	326

	numero	sivu
Asemakaavat, muutoksia	211	474
Asetus, eräiden sairaalamaksujen perimisestä ulosottotoimin ilman tuomiota tai päätöstä	164	388
kaavoitusmittauksista ja kaavojen pohjakartoista annetun asetuksen muuttamisesta	144	359
kansakouluasetuksen muuttamisesta	41,121	110,283
kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun asetuksen muuttamisesta	33,42	105,112
kansaneläkeasetuksen muuttamisesta	79,147	190,364
kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta	145	360
kaupunginviskaalien ohjesäännön sisältävän asetuksen muuttamisesta	70	181
kioski- ja siihen verrattavasta kaupasta sekä automaattikaupasta	91	209
koulutoimen johtajista ja sihteereistä	192	437
lapsen hoitotuesta	146	362
lapsiperheiden asumistuesta annetun asetuksen muuttamisesta	163	387
majoitus- ja ravitsemisliikkeistä	119	264
perhe-eläkeasetus	101	230
perhelisälain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	136	337
poliisiasetus (lyhennysote)	25	84
rakennusasetuksen muuttamisesta	143	355
sairausvakuutusasetuksen muuttamisesta	120,168	282,392
tieliikenneasetuksen muuttamisesta	137	338
tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuosina 1970-1972	184	414
työllisyysasetus	139	341
työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen muuttamisesta	167	391
työntekijäin eläkeasetuksen muuttamisesta	155	379
työvoiman liikkuvuuden edistämisestä	129	306
työvoiman liikkuvuuden edistämisestä annetun asetuksen muuttamisesta	17	46
verotusasetuksen muuttamisesta	32	100
äitiysavustuslain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	107	242
Asiakirjat, kaupungin sairaanhoito- ja vanhustenhuoltolaitosten asiakirjaryhmien hävittäminen	134	326
Asumistuki, asetus kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta	145	360
laki kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta	98	221

	numero	sivu
Asumistuki,		
lapsiperheiden asumistuesta annetun asetuksen muutos	163	387
vanhusten väliaikaisesta asumistuesta tehdyn päätöksen kumoaminen	210	473
Asuntotuotantolaki, muutoksia	40,108	109,243
Aukioloaika, laki vähittäiskaupan liikeajasta	90	207
Auto, oman auton käytöstä virka-ajoissa maksettavat korvaukset	83	198
Automaatit, asetus kioski- ym. kaupasta sekä automaattikaupasta	91	209
Debentuurilainat, laki obligaatio- ja debentuurilainoista sekä muista joukkovelkakirjalainoista	130	310
Elatusavut, elatusavun ennakosta annetun lain muutos	177	402
Elinkeinon harjoittaminen, sen oikeudesta annetun lain muutos	5	10
Elinkeinotulo, verottamisesta annetun lain muutos	205	467
Eläinlääkärit, sunnuntai- ja juhlapäivien päivystystä koskevan sopimuksen muutos	69	180
Eläke, eläkeoikeuden valintaa koskevan ilmoituksen tekeminen eräissä tapauksissa	194	440
kaupungin- ja kunnanlääkärin eläkkeen perusteena olevan palkan määräämisestä annetun päätöksen muutos	201	461
viranhaltijoiden, toimihenkilöiden ja työntekijöiden eläkkeiden tarkistaminen	8	13
Eläkeasetus, työntekijäin eläkeasetuksen muutos	155	379
työntekijäin ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksissa tarkoitetun palkkaindeksiluvun vahvistaminen	160	384
Eläkelaitos, kunnallisen eläkelaitoksen eläkesäännön muutos	154	370
Eläkelaki, kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain muutos	36	107
lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muutos	111	248
työntekijäin eläkelain muutoksia	35,95, 110	106,216, 245
laissa tarkoitetun kansaneläkkeen tukiosan saajien keskimääräistä kansaneläkettä vastaavan määrän vahvistaminen	165	389
valtion eläkelain muutos	81	191
Eläkeoikeus, laki sen valintaa koskevan ilmoituksen tekemisestä eräissä tapauksissa	194	440
Eläkesääntö, kaupungin työntekijäin eläkesäännön muutos	171	395

	numero	sivu
Eläkesääntö,		
kaupungin viranhaltijain eläkesäännön muutos..	170	394
kunnallisen eläkelaitoksen eläkesäännön muutos	154	370
Ennakkoperintälaki, muutoksia	60,176	152,401
Erikoismaksuluokan potilaat, Koskelan sairaskodin erään lääkärin oikeuttaminen hoitamaan erikoismaksuluokan potilaita.....	30	98
Erityislapsilisä, veroäyrien enimmäismäärät sitä myönnettäessä	149	366
Erityislapsilisälaki, muutoksia.....	14,97, 202	43,220, 462
Hammaslääkäri, kouluhammaslääkärin palkkauksen valtionavustuksen perusteet	2	6
Helsingin yliopistollinen keskussairaala, rakennusajan osittaisesta pitentämisestä annetun lain muutos.....	16	45
Henkikirjoitustoimi, Helsingin, Turun ja Tampereen kaupunkien henkikirjoitustoimen yhdistämisestä poliisilaitokseen annetun päätöksen muutos.....	208	470
Hintavalvonta, hyödykkeiden (lyhennysote valtioneuvoston päätöksestä)	72	183
Hoitopäivämaksut, huoltoloiden	161	385
Hoitotuki, asetus lapsen hoitotuesta.....	146	362
laki lapsen hoitotuesta, muutoksineen	94,174	218,397
Holhouslaki, muutos.....	4	9
Huoltoapulaki, muutos	75	187
Huoltolat, päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien; hoitopäivämaksun vahvistaminen	161	385
Hyödykkeet, hintavalvonnasta annettu valtioneuvoston päätös (lyhennysote)	72	183
Ilmastointi, eräiden pienehköjen ravitsemisliikkeiden	148	365
Invaliidihuoltolaki, muutos	115	253
lain täytäntöönpanosta annetun päätöksen muutoksia	38,141	108,353
Irtolaiset, työlaitoshoidon päiväkustannusten määrän vahvistaminen	52	123
Johtosääntö, kaupunkisuunnitteluviraston, muutos ..	58	148
kouluhammashoitolaitoksen, muutos	21	67
terveydenhoitoviraston, muutos	180	411
Joukkovelkakirjalainat, laki obligaatio- ja debentuurilainoista ja muista joukkovelkakirjalainoista	130	310
Jätesäkit, kertakäyttöisten paperisten jätesäkkien käyttäminen Helsingin kaupungissa	50	122

	numero	sivu
Jäänmurtajat, kaupungin satamajäänmurtajien väkeä koskeva työehtosopimus	65	168
Jäätelö, myyntiajan muuttaminen	37	107
myyntipaikkojen myyntikauden jatkaminen	158	383
Kaavoitus, kaavoitusmittauksista ja kaavojen pohjakartoista annetun asetuksen muutos	144	359
Kansakoulut, opettajanvirkojen muutoksia	213	489
ruoanjakajien jakelupalkkiot	63	155
talonmiesten viikkoleposijaisten palkkiot	48	121
vahtimestarien, siivoojien ja talonmies-lämmittäjien ylimääräiset palkkiot	63	155
Kansakouluasetus, muutoksia	41,121	110,283
Kansakoululaitos, viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun asetuksen muutoksia	33,42	105,112
viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain muutos	103	234
Kansakoululaki, muutos	102	232
Kansanedustajat, laki kansanedustajain vaaleista (lyhennysote)	82	192
Kansaneläke, kansaneläkkeiden indeksikorotus	135	336
tukilisästä annetun lain muutos	62	154
tukilisästä ja asumistuesta annettu asetus	145	360
tukilisästä ja asumistuesta annettu laki	98	221
Kansaneläkeasetus, muutoksia	79,147	190,364
Kansaneläkelaki, muutoksia	12,100, 112,193	41,227, 250,439
kunnan osuuden enimmäismäärän vahvistaminen lain mukaisten tukiosien kustannuksista v:lta 1969	3	9
Kantokykyluokitus, kuntien kantokykyluokituksen vahvistaminen v:ksi 1970	181	412
Katu, aitaamisesta rakennustyötä varten perittävät maksut	151	368
katumaakorvausten perimistä koskevien määräysten muutos	122	286
keskimääräisten rakennuskustannusten vahvistaminen	84	198
nimien vahvistamisia ja muutoksia	211	477
puhtaanapitotöiltä ja niiden urakointia koskevat ohjeet	26	85
Kaupunginkirjasto, ohjesäännön muutos	109	244
Kaupunginlääkärit, eläkkeen perusteena olevan palkan määräämisestä annetun päätöksen muutos	201	461
Kaupunginorkesteri, jäsenten soitin- ja pukukorvausten korottaminen	93	214

	numero	sivu
Kaupunginviskaalit, kaupunginviskaalien ohjesäännön sisältävän asetuksen muutos	70	181
Kaupunkisuunnitteluvirasto, johtosäännön muutos	58	148
Kioskit, asetus kioski- ja siihen verrattavasta kaupasta sekä automaattikaupasta	91	209
kioskeissa ym. myyntipaikoissa sekä ulkosalla harjoitettavasta kaupasta annettujen määräysten muutos	37	107
virvoitusjuomakioskien sekä jäätelön- ja kukkienmyyntipaikkojen myyntikauden jatkaminen	158	383
Kirjasto-ohjesääntö, muutos	109	244
Kodinhoitotoiminta, ohjesääntö	118	257
Korot, eräiden korkokantojen alentaminen	46	114
kaupungin myöntämien lainojen sakko- ja viivästyskorot	19,131	48,317
Koskelan sairaskoti, erään lääkärin oikeuttaminen hoitamaan erikoismaksuluokan potilaita	30	98
Kouluhammashoitolaitos, johtosäännön muutos	21	67
Kouluhammaslääkäri, palkkauksen valtionavustuksen perusteet	2	6
Koulujärjestelmä, koulujärjestelmän perusteista annetun lain muutos	185	415
Koulutoimi, asetus koulutoimen johtajista ja sihteereistä	192	437
laki koulutoimen johtajista ja sihteereistä	186	416
Kukat, myyntipaikkojen myyntikauden jatkaminen	158	383
Kunnallishallitus, kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muutoksia	15,204	44,466
Kunnallislaki, muutoksia	39,73, 198	109,186, 443
Kunnallisverotus, lapsi- ja perusvähennykset	169	394
Kunnanlääkärit, eläkkeen perusteena olevan palkan määräämisestä annetun päätöksen muutos	201	461
Kunnat, kantokykyluokituksen vahvistaminen v:ksi 1970	181	412
kunnan osuuden enimmäismäärän vahvistaminen kansaneläkelain mukaisten tukiosien kustannuksista v:lta 1969	3	9
työhönsijoitusosuuden vahvistaminen v:ksi 1970	182	413
Kuvataidetoimikunta, toimintaohjeet	29	96
Lainat, kaupungin myöntämien lainojen sakko- ja viivästyskorkojen vahvistaminen	19,131	48,317
Laiturihuollon taksa	47	115
Laituripaikkamaksut, veneiden	80	191
Laki aluevaihdosta valtion ja Helsingin kaupungin välillä	197	442

	numero	sivu
Laki,		
ammattiopintojen avustuslain mukaisten asioiden käsittelyn ja ratkaisun siirtämisestä valtion opintotukikeskukselle	18	47
ammattiopintojen avustuslain muuttamisesta	104	236
asuntotuotantolain muuttamisesta	40,108	109,243
elatusavun ennakosta annetun lain muuttamisesta	177	402
elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain muuttamisesta	5	10
elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta	205	467
eläkeoikeuden valintaa koskevan ilmoituksen tekemisestä eräissä tapauksissa	194	440
ennakkoperintälain muuttamisesta	60,176	152,401
erityislapsilisälain muuttamisesta	14,97, 202	43,220, 462
eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	203	463
Helsingin yliopistollisen keskussairaalan rakennusajan osittaisesta pitentämisestä annetun lain muuttamisesta	16	45
holhouslain muuttamisesta (lyhennysote)	4	9
huoltoapulain muuttamisesta	75	187
invaliidihuoltolain muuttamisesta (lyhennysote)	115	253
kansakoululain muuttamisesta	102	232
kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain muuttamisesta	103	234
kansanedustajain vaaleista (lyhennysote)	82	192
kansaneläkelain muuttamisesta	12,100, 112	41,227, 250
kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta	193	439
kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä annetun lain muuttamisesta	62	154
kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta	98	221
koulujärjestelmän perusteista annetun lain muuttamisesta	185	415
koulutoimen johtajista ja sihteereistä	186	416
kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta	15,204	44,466
kunnallislain muuttamisesta	39,73, 198	109,186, 443
kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain muuttamisesta	36	107
lapsen hoitotuesta	96	218
lapsen hoitotuesta annetun lain muuttamisesta	174	397
lastensuojelulain muuttamisesta	74	186

	numero	sivu
Laki,		
liikkuvasta kaupasta annetun lain muuttamisesta	92	213
lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta	111	248
miedon mallasjuoman tehdasmaisesta valmistuksesta ja myynnistä annetun lain kumoamisesta	6	11
mielisairaslain muuttamisesta	114	252
obligaatio- ja debentuurilainoista sekä muista joukkovelkakirjalainoista	130	310
obligaatiolainojen veronhuojennuksista	88	203
obligaatiolainojen veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta	162	386
perhe-eläkelaki	11	36
perhe-eläkelain muuttamisesta	99,156	226,382
perhelisälain muuttamisesta	13	42
rakennuslain muuttamisesta	140	346
sairausvakuutuslain muuttamisesta	76,105, 196	188,238, 441
talletusten veronhuojennuslain muuttamisesta	87	202
taloudellisen kasvun turvaamisesta vuonna 1970	179	406
tieliikennelain muuttamisesta	78,113	189,251
tuberkuloosin vastustamistyön järjestämisestä eräissä tapauksissa annetun lain muuttamisesta	206	468
tuotantokomiteoista annetun lain muuttamisesta	77	188
tuulaakimaksun perusteesta vuosina 1970-1972	183	414
työllisyyslain muuttamisesta	128	304
työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	61,157	153,383
työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruudesta vuonna 1970	195	441
työntekijäin eläkelain muuttamisesta	35,95, 110	106,216, 245
vajaamielislain muuttamisesta	54	142
valtion eläkelain muuttamisesta	81	191
verotuslain muuttamisesta	175	398
vuodelta 1970 suoritettavan vakuutetun sairausvakuutusmaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun määrästä	166	390
väestökirjalaki	28	88
vähittäiskaupan liikeajasta	90	207
yleisestä lääkärinhoidosta annetun lain muuttamisesta	89	205
äitiysavustuslain muuttamisesta	106	241
Lapsi, asetus lapsen hoitotuesta	146	362
laki lapsen hoitotuesta, muutoksineen	96,174	218,397

	numero	sivu
Lapsiperheet, asumistuesta annetun asetuksen muutos	163	387
Lapsivähennys, kunnallisverotuksessa	169	394
Laskutusohjeet, kaupungin rahasaatavien	132	318
Lastensuojelulaki, muutos	74	186
Leskieläke- ja kasvatusapusääntö, muutos	172	395
Liikennelaitos, erityislipun perustaminen urheilukisojen, kongressien ja kokousten osanottajille	191	436
osastojen ja järjestelytoimiston tehtäväalueiden määrääminen	7	12
taloudenhoidossa noudatettavat periaatteet	138	340
Liikennemaksutaksa, muutoksia	173,190	396,436
Liikkuva kauppa, lain muutos	92	213
Lisätyökorvaukset, viranhaltijat, joilla ei ole oikeutta niihin	199	444
Luontoissuoritussääntö, muutos	94	215
Lääkärit, alueläkäreille vastaanottohuoneistosta maksettava korvaus	44	113
kaupungin- ja kunnanlääkärin eläkkeen perusteena olevan palkan määräämisestä annetun päätöksen muutos	201	461
sairaalakeskuksen välittämille lääkäreille maksettavat palkkiot	133	325
Lääkärinhoito, yleisestä lääkärinhoidosta annetun lain muutos	89	205
Maanmittaustoimitukset, uskottujen miesten palkkiot ja matkakustannusten korvaus	31	99
Maataloustyöntekijät, kaupungin; työehtosopimus	22	68
Maidontarkastamo, terveydellisten tutkimusten laboratorion taksan noudattaminen maidontarkastamossa	152	368
Maistraatti, työjärjestyksen muutos	23	76
Majoitusliikkeet, asetus majoitus- ja ravitsemisliikkeistä	119	264
majoitus- ja ravitsemisliikkeistä tapahtuva myynti	125	300
Mallasjuoma, miedon mallasjuoman tehdasmaisesta valmistuksesta ja myynnistä annetun lain kumoaminen	6	11
Matkustussääntö, muutos	57	147
oman auton käytöstä virka-ajoissa maksettavat korvaukset	83	198
Mielisairaslaki, muutos	114	252
Moottoriajoneuvoasetus, täytäntöönpanosta annetun päätöksen muutos	27	87

	numero	sivu
Obligaatiolainat, laki obligaatio- ja debentuurilainoista sekä muista joukkovelkakirjalainoista	130	310
laki obligaatiolainojen veronhuojennuksista, muutoksineen	88,162	203,386
Ohjesääntö, ammattioppilaitosten, muutos	124	287
kaupunginviskaalien, ohjesäännön sisältävän asetuksen muutos	70	181
kirjasto-ohjesäännön muutos	109	244
kodinhoitotoiminnan, muutos	118	257
sairaanhoito-oppilaitoksen	1	1
Opintotukikeskus, valtion; ammattiopintojen avustuslain mukaisten asioiden käsittelyn ja ratkaisun siirtäminen sille	18	47
Oppilaitokset, kunnalliset; työaikalain alaisten toimihenkilöiden ja viranhaltijain työajan lyhentäminen	55	143
Orkesteri, kaupunginorkesterin jäsenten soitin- ja pukukorvausten korottaminen	93	214
Osanottajalippu, urheilukisojen, kongressien ja kokousten osanottajille	191	436
Palkat, työntekijäin palkkahinnoittelun muutos	10	35
viranhaltijain ja toimihenkilöiden palkkojen yleistarkistus v. 1969	8	13
Palolaitos, lisäys avunannosta, vartioinnista ja kaluston lainauksesta perittäviin maksuihin	34	106
Perhe-eläkeasetus	101	230
Perhe-eläkelaki, muutoksineen	11,99, 156	36,226, 382
Perhelisälaki, muutos	13	42
lain toimeenpanosta annetun asetuksen muutos	136	337
lain täytäntöönpanosta annetun päätöksen muutos	150	367
Perimisohjeet, kaupungin rahasaatavien	132	318
Perusvähennys, kunnallisverotuksessa	169	394
Poliisiasetus (lyhennysote)	25	84
Pysyväismääräykset, terveydenhoitolautakunnan; eräiden pienehköjen ravitsemisliikkeiden ilmastointi	148	365
kertakäyttöisten paperisten jätesäkkien käyttäminen	50	122
Päivystys, eläinlääkärien sunnuntai- ja juhlapäivien päivystystä koskevan sopimuksen muutos	69	180
Rahasaatavat, Helsingin kaupungin; laskutus- ja perimisohjeet	132	318
Raitiotiet, Helsingin sähköraitioteiden liikenteessä noudatettavien järjestyssääntöjen kumoaminen	126	301
Rakennusasetus, muutos	143	355

	numero	sivu
Rakennusjärjestys, muutos	117	256
Rakennuslaki, muutos	140	346
Rakennusoikeus, rakennusoikeuden tarkistaminen 1.-8. ja 10.-14. kaupunginosassa	86	201
Rakennustyö, rakennustyön valvonnasta kaupungille suoritettavat maksut	178	403
rakennustyössä noudatettavat järjestysohjeet, valtioneuvoston päätös	53	124
Ravitsemisliikkeet, asetus majoitus- ja ravitsemisliikkeistä	119	264
majoitus- ja ravitsemisliikkeistä tapahtuva myynti	125	300
pienehköjen ravitsemisliikkeiden ilmastointi	148	365
Ruoanjakajat, kansa- ja ammattikoulujen; jakelupalkkiot	63	155
Saatavat, kaupungin; laskutus- ja perimisohjeet	132	318
Sairaalamaksut, asetus eräiden sairaalamaksujen perimisestä ulosottotoimin ilman tuomiota tai päätöstä	164	388
Sairaanhoitolaitokset, eräiden asiakirjaryhmien hävittäminen	134	326
Sairaanhoito-oppilaitos, ohjesääntö	1	1
Sairausvakuutusasetus, muutoksia	120,168	282,392
Sairausvakuutuslaki, muutoksia	76,105, 196	188,238, 441
lain 16 §:ssä säädettyjen markkamäärien korottaminen	207	469
Sairausvakuutusmaksu, vakuutetun ja työnantajan; maksun määrä v. 1970	166	390
Sakkokorko, kaupungin myöntämien lainojen	19	48
Satama-alue, maanpuoleisten rajojen tarkistaminen	159	384
Satamajäänmurtajat, niiden väkeä koskeva työehtosopimus	65	168
Satamalaitos, eräiden maksujen pyöristäminen täysiksi markoiksi	200	460
Siivoojat, kansa- ja ammattikoulujen; ylimääräiset palkkiot	63	155
Sosiaaliturvamaksu, työnantajan; asetuksen muutos	167	391
lain muutoksia	61,157	153,383
Sunnuntaityökorvaukset, viranhaltijat, joilla ei ole oikeutta niihin	199	444
Sähköraitiotiet, Helsingin sähköraitioteiden liikenteessä noudatettavien järjestyssääntöjen kumoaminen	126	301
Taksa, laiturihuollon	47	115
liikennemaksutaksan muutoksia	173,190	396,436
maidontarkastamon	152	368

	numero	sivu
Takuupalkkajärjestelmä, terveydenhoitohenkilöstön; muutos	56	147
Talletusmakasiini, yleinen; järjestyssäännön muutos	43	113
Talletusten veronhuojennuslaki, muutos	87	202
Talonmiehet, viikkoleposijaisten palkkiot kansa- ja ammattikouluissa	48	121
ylimääräiset palkkiot,kansa- ja ammattikoulujen talonmies-lämmittäjien	63	155
Taloudellisen kasvun turvaaminen, laki	179	406
Terveydellisten tutkimusten laboratorio, taksan soveltaminen maidontarkastamossa	152	368
Terveydenhoitohenkilöstö, takuupalkkajärjestelmän muutos	56	147
Terveydenhoitovirasto, johtosäännön muutos	180	411
Tieliikenneasetus, muutos	137	338
Tieliikennelaki, muutoksia	78,113	189,251
Tilitysvuokraperusteet	45	114
Toimihenkilöt, palkkojen yleistarkistus v. 1969	8	13
työehtosopimus	64	157
Tonttijako, muutoksia	212	480
Tuberkuloosi, tuberkuloosin vastustamistyön järjestämisestä eräissä tapauksissa annetun lain muutos	206	468
Tuotantokomiteat, lain muutos	77	188
Tuulaakimaksu, asetus tuulaakimaksun laskemisen perusteesta vuosina 1970-1972	184	414
laki tuulaakimaksun perusteesta vuosina 1970-1972	183	414
Työaikamääräykset, uusien työaikamääräysten muutos	189	423
Työehtosopimukset, kaupungin; alusten m/s Korkeasaaren sekä hinaajien H-3 ja H-4 konepäällystön palkkausta ja muita työehtoja koskeva	116	254
alusten s/s Otson ja m/s Turson konepäällystöä koskeva	67	177
alusten s/s Otson, m/s Turson ja m/s Korkeasaaren laivanpäällystöä koskeva	66	173
maataloustyöntekijäin	22	68
satamajäänmurtajien väkeä koskeva	65	168
toimihenkilöiden	64	157
työntekijäin	9	17
työntekijäin vuosiloma-ajan palkkaa ja loman korvausta koskeva	209	471
Työhönsijoitusosuus, kuntien työhönsijoitusosuuden vahvistaminen v:ksi 1970	182	413
Työllisyysasetus	139	341
Työllisyyslaki, muutos	128	304

	numero	sivu
Työloma, anottaessa noudatettavien menettelytapaohjeiden muutos	51	122
Työnantaja, sairausvakuutusmaksun määrä v:lta 1970	166	390
sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen muutos	167	391
sosiaaliturvamaksusta annetun lain muutoksia	61,157	153,383
työttömyysvakuutusmaksun määrä v. 1970	195	441
Työntekijät, eläkeasetuksen muutos	155	379
eläkeasetuksessa tarkoitetun palkkaindeksiluvun vahvistaminen	160	384
eläkelain muutoksia	35,95, 110	106,216, 245
eläkelaissa tarkoitetun kansaneläkkeen tukiosan saajien keskimääräistä kansaneläkettä vastaavan määrän vahvistaminen	165	389
kunnallisten työntekijäin eläkelain muutos	35	106
lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksessa tarkoitetun palkkaindeksiluvun vahvistaminen	160	384
lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muutos	111	248
Työntekijät, kaupungin; eläkesäännön muutos	171	395
maataloustyöntekijäin työehtosopimus	22	68
tuntipalkkojen muutos	10	35
työehtosopimus	9	17
vuosiloma-ajan palkkaa ja loman korvausta koskeva työehtosopimus	209	471
vuosilomasäännön muutos	85	199
Työntekijät, kunnalliset; eläkelain muutos	36	107
Työttömyysvakuutusmaksu, työnantajan; suuruus v. 1970	195	441
Työvoima, asetus työvoiman liikkuvuuden edistämisestä	129	306
asetuksen muutos	17	46
Työväenopistot, eräiden palkkioiden korottaminen	49	121
tuntiopettajien palkkiot	71	182
Uloskäytävät, ministeriön päätöksen muutos	153	369
Ulosmittaus, asetus eräiden sairaalamaksujen perimisestä ulosottotoimin ilman tuomiota tai päätöstä	164	388
Uskotut miehet, palkkiot ja matkakustannusten korvaus maanmittaustoimituksissa	31	99
Vaalit, laki kansanedustajain vaaleista (lyhennysote)	82	192
äänestysalueet v. 1970 valtiollisia vaaleja varten	20	49
Vahtimestarit, kansa- ja ammattikoulujen; ylimääräiset palkkiot	63	155

	numero	sivu
Vajaamielislaki, muutos	54	142
Vakauttaminen, laki taloudellisen kasvun turvaamisesta v. 1970	179	406
Valtionavustus, kouluhammaslääkärin palkkauksen	2	6
Vanhukset, väliaikaisen asumistuen suorittamisesta vanhuksille tehdyn päätöksen kumoaminen	210	473
Vanhustenhuoltolaitokset, eräiden asiakirjaryhmien hävittäminen	134	326
Vapaavarasto, järjestyssääntöjen muutos	123	286
Veneet, laituripaikkamaksut	80	191
Verolait, laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	203	463
Veronhuojennukset, laki obligaatiolainojen veronhuojennuksista, muutoksineen	88,162	203,386
Veronhuojennuslaki, talletusten; muutos	87	202
Verotusasetus, muutos	32	100
Verotuslaki, muutos	175	398
Viemäri, keskimääräisten rakennuskustannusten vahvistaminen	84	198
Viivästyskorko, kaupungin perimän viivästyskoron suuruus	19,131	48,317
Viranhaltijat, kaupungin; eläkesäännön muutos	170	394
luontoissuoritussäännön muutos	94	215
palkkojen yleistarkistus v. 1969	8	13
työaikamääräysten muutos	189	423
virkasäännön muutos	142	354
ylityökorvaukset, viranhaltijat, joilla ei ole oikeutta lisä-, yli- eikä sunnuntaityökorvauksiin	199	444
Viranhaltijat, kunnalliset; eläkelain muutos	36	107
Virat, vakinaiset; muutoksia niiden luokitteluun	213	483
Virka-ajot, korvaus oman auton käytöstä	83	198
Virkasääntö, muutos	142	354
Virkavapaus, anottaessa noudatettavien menettelytapaohjeiden muutos	51	122
Virvoitusjuomakioskit, myyntiajan muuttaminen	37	107
myyntikauden jatkaminen	158	383
Vuosiloma, työntekijäin vuosiloma-ajan palkkaa ja loman korvausta koskeva työehtosopimus	209	471
Vuosilomasääntö, Helsingin kaupungin palveluksessa työsuhteessa olevien vuosilomasäännön muutos	85	199
Väestökirjalaki	28	88
Väestönsuojat, B- ja C-luokan väestönsuojista annetun päätöksen muuttaminen	59	149

	numero	sivu
Väestönsuojelujärjestys, muutos	68	180
Vähittäiskauppa, laki vähittäiskaupan liikeajasta...	90	207
Yliopistollinen keskussairaala, Helsingin; rakennusajan osittaisesta pitentämisestä annetun lain muutos.....	16	45
Ylityökorvaukset, viranhaltijat, joilla ei ole oikeutta niihin	199	444
Äitiysavustuslaki, muutos	106	241
lain toimeenpanosta annetun asetuksen muutos .	107	242
Äänestysalueet, kaupungin jakaminen v. 1970 valtiollisia vaaleja varten.....	20	49

1. HELSINGIN KAUPUNGIN SAIRAANHOITO-OPPILAITOKSEN OHJESÄÄNTÖ.

Ammattikasvatushallituksen vahvistama tammikuun 7 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä joulukuun 11 p:nä 1968)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:106)

Nimi ja omistaja

1 §. Oppilaitoksen nimi on Helsingin kaupungin sairaanhoito-oppilaitos ja se sijaitsee Helsingin kaupungissa.

2 §. Oppilaitoksen, joka toimii sairaalalautakunnan alaisena, omistaa Helsingin kaupunki.

Opetus

3 §. Oppilaitoksen tarkoituksena on antaa sellaista terveydenhuoltoalan opetusta kuin asetuksessa (418/68) sairaanhoitotoimen harjoittajien ja muun vastaavanlaisen henkilöstön kouluttamisesta on säädetty. Lisäksi oppilaitoksessa voidaan antaa kurssimuotoista terveydenhuoltoopetusta ammattikasvatushallituksen hyväksymässä laajuudessa.

Opetuskielenä on suomi. Tarvittaessa voidaan koulutusta järjestää myös ruotsin kielellä. Opiskelijoilla on kuitenkin opetuskielestä riippumatta oikeus käyttää kokeissa ja kuulusteluissa myös äidinkieltä.

4 §. Oppilaitoksessa on seuraavat opetusjaostot ja opintolinjat:

Sairaanhoito-opisto
Sairaanhoitajajaosto

Sairaanhoitokoulu
Apuhoitajajaosto
Mielisairaanhoitajajaosto.

5 §. Lukuvuosi alkaa elokuun 1 päivänä ja päättyy heinäkuun 31 päivänä.

Perustutkintoon johtavien jaostojen syyslukukausi alkaa elokuun 15 päivänä ja päättyy joulukuun 22 päivänä. Kevätlukukausi alkaa tammikuun 7 päivänä ja päättyy toukokuun 31 päivänä. Jos lukukauden alkamispäivä sattuu pyhäpäiväksi tai sitä edeltävälle arkipäivälle, alkaa lukukausi lähinnä seuraavana arkipäivänä.

Työviikkoon sisältyy enintään 36 pakollisten aineiden viikkotuntia, minkä lisäksi opiskelijat voivat seurata opetusta vapaaehtoisissa aineissa.

Opetuksessa noudatetaan ammattikasvatushallituksen hyväksymiä opetussuunnitelmia.

Opiskelijat

6 §. Ilmoitus uusien oppijaksojen alkamisesta ja hakuajasta julkaistaan oppilaitoksen ilmoitustaululla ja paikallisissa sanomalehdissä. Opiskelijavalinnassa noudatetaan tutkintojen osalta, mitä asetuksen 24 §:ssä on säädetty. Etusija yhtä pätevistä hakijoista annetaan niille, joiden koti tai asuinpaikka on Helsingin kaupungissa.

7 §. Opiskelijoilla on oikeus lukukausien aikana ilmaiseen terveyden- ja sairaanhoitoon sekä saman lukukauden aikana korkeintaan kuukauden maksuttomaan sairaalahoitoon.

8 §. Opiskelijoille myönnettävistä muista eduista ja heiltä perittävistä korvauksista päättää kaupunginhallitus noudattaen samoja periaatteita, joita sovelletaan valtion sairaanhoito-oppilaitoksissa.

9 §. Opiskelijoilla on oikeus edustajiensa kautta osallistua oppilaitoksen toiminnan ja sen järjestyssääntöjen suunnitteluun yhdessä opettajakunnan kanssa rehtorin tarkemmin määrittelemällä tavalla. Opiskelijat ovat myös velvolliset noudattamaan annettuja ohjeita ja määräyksiä sekä osallistumaan järjestyssääntöjen noudattamisen valvontaan.

Opiskelijoille annetaan suoritetusta tutkinnosta todistus. Perustutkintoa varten opiskeleville annetaan myös lukukausittain lukukausitodistus. Arvosanoja annettaessa käytetään suhteellista arvostelutapaa. Lisäksi opiskelijoiden arvostelussa, opetusjaksolta siirtämisessä sekä tutkintotodistusten antamisessa noudatetaan, mitä niistä asetuksella tai muilla määräyksillä on säädetty.

Hallinto ja opettajakunta

10 §. Oppilaitoksen neuvottelukuntaan kuuluu, rehtori mukaanluettuna, kuusi jäsentä. Jäseniä kutsuttaessa on kiinnitettävä huomiota siihen, että oppilaitoksen kaikki opetusalat tulevat ainakin vuoroin edustetuiksi, kuitenkin siten, että psykiatrinen sairaanhoito ja kasvatusala ovat jatkuvasti edustettuina.

Neuvottelukuntaan nähden noudatetaan, mitä asetuksella siitä on säädetty.

11 §. Sairaalalautakunnan tehtävänä on

1) valvoa oppilaitoksen toimintaa ja sitä koskevien lakien, asetusten, tämän ohjesäännön ja muiden määräysten noudattamista,

2) hyväksyä sairaanhoito-oppilaitoksen opetussuunnitelma ja huolehtia, että sille hankitaan ammattikasvatushallituksen vahvistus,

3) toimittaa ammattikasvatushallitukselle sairaanhoito-oppilaitoksen vuosikertomus ja muut tarpeelliset tiedot ja selvitykset,

4) valita virkaan oppilaitoksen rehtori, apulaisrehtori, johtaja, terveydenhuoltaja ja päätoimiset opettajat hankittuaan neuvottelukunnan ja opettajakunnan lausunnot hakijoista,

5) päättää vahvistetun talousarvion rajoissa tapahtuvista oppilaitoksen hankinnoista,

6) määrätä joku kaupungin sairaalain talouspäälliköistä hoitamaan oppilaitoksen taloutta ja

7) määrätä rehtorin opetusvelvollisuudesta.

Oppilaitoksen muut viranhaltijat valitsee sekä tuntiopettajat ja muun henkilökunnan ottaa ja erottaa rehtori.

12 §. Opettajakuntaan kuuluvat rehtori, apulaisrehtori, johtajat ja päätoimiset opettajat. Opettajakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kolme neljäsosaa opettajakunnasta on kokouksessa saapuvilla.

Äänestyksessä tulee opettajakunnan päätökseksi se mielipide, jonka puolesta useimmat äänestävät. Äänten mennessä tasan tulee opettajakunnan päätökseksi puheenjohtajan kannattama mielipide.

Muussa suhteessa noudatetaan opettajakuntaan nähden, mitä asetuksella siitä on säädetty.

13 §. Neuvottelukunnan ja opettajakunnan kokouksista pidetään pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

14 §. Asetuksessa mainittujen yleisten kelpoisuusehtojen lisäksi vaaditaan erityisinä kelpoisuusehtoina

1) rehtorin, apulaisrehtorin ja johtajan virkaan, että hakija on suorittanut sairaanhoidon opettajan tutkinnon ja että hänellä on vähintään kahden vuoden opettajakokemus sairaanhoito-oppilaitoksessa,

2) sairaanhoidon opettajan virkaan, että hakija on suorittanut sairaanhoidon opettajan tutkinnon, ja

3) terveydenhuoltajan virkaan, että hakijalla on kunnallisen terveyssisaren virkaan vaadittava pätevyys.

Muilta viran tai toimen haltijoilta vaaditaan sellainen taito ja kyky kuin viran tai toimen menestyksellisen hoitamisen katsotaan vaativan.

15 §. Rehtorin tehtävänä on

1) suunnitella, johtaa ja valvoa oppilaitoksen toimintaa,

2) seurata opetusta ja valvoa, että opettajat hoitavat asianmukaisesti opetuksensa ja muut heille kuuluvat tehtävät,

3) vahvistaa oppilaitoksen lukujärjestys sekä opettajien työnjako,

4) osallistua opetustoimintaan sairaalalautakunnan määräämissä rajoissa,

5) huolehtia, että oppilaitoksen toiminnasta pidetään asianmukaista päiväkirjaa,

6) ilmoittaa uuden oppijakson alkamisesta ja hakuajasta sekä oppilaaksi valituille heidän hyväksymisestään,

7) päättää sairaalalautakunnan vahvistamissa rajoissa opetusvälineiden, kalustoesineiden ja kulutustarvikkeiden hankkimisesta,

8) laatia oppilaitoksen vuosikertomus,

9) järjestää henkilökunnan vuosilomat,

10) laatia yhteistoimin talouspäällikön kanssa ehdotus oppilaitoksen talousarvioksi,

11) valmistaa ja esitellä neuvottelukunnan käsiteltävät asiat,

12) pitää oppilaitoksen nimikirjaa ja luetteloa sairauslomapäivistä,

13) allekirjoittaa lukukausi- ja tutkintotodistukset yhdessä jaostonjohtajan kanssa,

14) määrätä toimisto- ja muun henkilökunnan tehtävät sekä valvoa näiden tehtävien suorittamista,

15) vastata yleisestä järjestyksestä sekä

16) suorittaa ne muut tehtävät, jotka asetuksen tai sen nojalla annettujen määräysten mukaan kuuluvat rehtorille.

16 §. Jaostonjohtajan tehtävänä on

1) suunnitella yhdessä jaoston opettajien kanssa opetuksen kehittämistä ja valvoa, että tietopuolinen ja käytännöllinen opetus liittyvät toisiinsa tarkoituksenmukaisesti,

2) tehdä rehtorille esitys lukukauden viikoittaiseksi työjärjestykseksi ja valvoa sen toteuttamista,

3) antaa opetusta rehtorin määräämissä rajoissa,

4) toimia jaoston opiskelijoiden neuvonantajana opiskelua koskevissa kysymyksissä,

5) avustaa rehtoria jaostonsa opiskelijoiden valintaan, arvosteluun ja tutkintojen järjestämiseen sekä opettajien ja opetuskentän henkilökunnan ohjaukseen liittyvissä asioissa,

6) tehdä rehtorille esitykset opetusväline- ja kalustohankinnoista sekä valvoa opettajien kanssa jaoston käytössä olevan omaisuuden hoitoa ja

7) avustaa rehtoria talousarvion ja vuosikertomuksen laadinnassa.

17 §. Terveydenhuoltajan tehtävänä on

1) vastata opiskelijoiden terveydenhuollosta ja tehdä esityksiä sen edistämiseksi, pitää opiskelijoista terveyskortistoa ja laatia terveydenhuollon vuotuinen toimintakertomus,

2) valvoa oppilaitoksen hygieenisiä oloja ja toimia niiden edistämiseksi,

3) valvoa opiskelijoiden asumisoloja, huolehtia oppilasasuntolan tarkoituksenmukaisuudesta ja viihtyisyydestä sekä toimia opiskelijoiden ohjaajana alansa kysymyksissä,

4) valvoa oppilaitokseen kuuluvien huonetilojen yleistä järjestystä,

5) johtaa siivoushenkilökunnan työtä ja tehdä esitys tämän palvelukseen ottamisesta ja siitä vapauttamisesta sekä lomien järjestelystä ja

6) suorittaa muut rehtorin hänelle antamat toimialaansa kuuluvat tehtävät.

18 §. Talouspäällikön tehtävänä on

1) hoitaa oppilaitoksen raha-asioita, kuten tilinpitoa, palkanmaksuja, asunto-, ruokailu- ja muiden maksujen perimistä sekä laatia niihin liittyvät tarpeelliset selvitykset,

2) laatia yhteistoimin rehtorin kanssa ehdotus oppilaitoksen talousarvioksi,

3) huolehtia oppilaitoksen kiinteistöön liittyvistä tehtävistä,

4) valmistella yhteistoimin rehtorin kanssa oppilaitoksen hankinnat,

5) huolehtia oppilaitokselle tulevan valtionavun anomisesta,

6) pitää luetteloa oppilaitoksen irtaimesta omaisuudesta ja huolehtia sen kunnosta sekä tehdä vuosittain poistoesitys ja

7) suorittaa rehtorin määräämät muut toimialaansa kuuluvat tehtävät.

Ohjesäännön voimaantulo

19 §. Tätä ohjesääntöä noudatetaan oppilaitoksessa sen jälkeen, kun ammattikasvatushallitus on vahvistanut sen.

2. KOULUHAMMASLÄÄKÄRIN PALKKAUKSEN VALTIONAVUSTUKSEN PERUSTEET.

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös tammikuun 8 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 27/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1957:62 ja 1967:111)

Sosiaali- ja terveysministeriö on kansakoulujen hammaslääkärintoimesta 17 päivänä toukokuuta 1956 annetun lain (297/56) 6 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Kouluhammaslääkärin palkkaukseen kunnalle annettavan valtionavustuksen perusteena pidetään hammaslääkärin suorittamia toimenpiteitä.

2 §. Kouluhammaslääkärin toimenpiteistä on voimassa seuraava taksa:

	mk
I. Tarkastus oppilaalta	1,80
II. Paikkaus:	
a) yhdellä pinnalla oleva pysyvä täyte	8,55
b) kulma	10,10
c) satula tai terä	12,30
d) eristys	1,80
e) hampaan hionta ja penslaus käyntikerralta	5,70
III. Pulpan ja juuren hoito:	
a) pulpan kattaminen:	
välillinen	2,80
välitön	5,70
b) osittainen pulpan poistaminen ja amputaatiotahna	11,85
c) pulpan poistaminen yksijuurisesta hampaasta ja juurentäyte	16,65
d) pulpan poistaminen monijuurisesta hampaasta ja juurentäyte	20,15
e) märkivän pysyvän hampaan juurenhoito ja juurentäyte	29,05
f) juurenpään leikkaus	43,20

	mk
g) märkäpesäkkeen tai märkivän hampaan avaus, verenvuodon tyrehdyttäminen tai muu vastaava ensiapuluonteinen toimenpide	5,70
Kohdissa b, c ja d mainittuihin summiin sisältyvät mahdolliset pulpan kuolettamiset ja kuolettamisen uusimiset.	
IV. Hampaanpoisto:	
a) maitohammas ilman puudutusta	2,15
b) pysyvä hammas ilman puudutusta	5,70
c) lisäys jokaiselta seuraavalta pysyvältä hampaalta, joka poistetaan samassa käsittelyssä	2,15
d) puudutus käyntikerralta	2,85
e) puhkeamattoman hampaan leikkauksellinen poisto	43,20
f) huulijänteen leikkaus tai hampaan paljastaminen	28,20
V. Ikenien hoito ja hammaskiven poisto	5,70
VI. Röntgentutkimus:	
a) ensimmäinen kuva	5,70
b) seuraavat kukin	2,35
VII. Tapaturmat.	
a) suojakappa	18,60
b) kiskotus hampaalta	6,60
c) hoitokäynti	7,45
d) levyproteesit:	
levyn perushinta	18,60
lisäys hampaalta tai pinteeltä	2,35
e) erilaiset kuorikot, nastahampaat ja silta hampaalta	55,80
VIII. Hampaiden oikominen:	
a) potilaan tutkiminen, mallit ja hoitosuunnitelma	28,20
b) irroitettavan kojeen, aukon säilyttäjän tai muun vastaavan kojeen sovitus	18,60
c) kiinteän kojeen valmistus kiinnityksineen	69,50
d) kojeen korjaus (hammaslääkärin tekemä korotus, jousi, pinne tai muu vastaava)	18,60
e) hoitokäynti	7,45
Kohdissa VII ja VIII mainittuihin summiin eivät sisälly hammaslaboratorioiden palkkiot ja korvaukset.	
IX. Ennalta ehkäisevä ja valistustyö tunnilta	22,00

3 §. Valtionavustuksen suuruutta määrättäessä lasketaan 2 §:ssä olevaa taksaa noudattaen yhteen kouluhammaslääkärin suorittamien toimenpiteiden markkamääräinen arvo. Näin saadusta summasta suoritetaan kunnalle valtionavustusta enintään kaksi kolmannesta. Jos kunta on suorittanut kouluhammaslääkärille palkkausta vähemmän kuin edellä mainitulla taval-

la laskettu markkamääräinen summa osoittaa, suoritetaan valtionavustusta vain kaksi kolmannesta maksetun palkkauksen määrästä.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1969 lukien, ja sillä kumotaan kouluhammaslääkärin palkkauksen valtionavustuksen perusteista 24 päivänä kesäkuuta 1957 annettu sisäasiainministeriön päätös (233/57) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

3. KUNNAN OSUUDEN ENIMMÄISMÄÄRÄN VAHVISTAMINEN KANSANELÄKELAIN MUKAISTEN TUKIOSIEN KUSTANNUKSISTA VUODELTA 1969.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 9 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 22/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:88 ja 1967:141)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 62 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1967 annetussa laissa (667/67), päättänyt:

Kunnan osuus kansaneläkelain mukaisten tukiosien kustannuksista vuodelta 1969 jaettuna kunnassa vuonna 1968 toimitetussa kunnallisverotuksessa määrättyjen veroäyrien luvulla ei saa nousta 1,25 penniä suuremmaksi veroäyriltä.

4. LAKI HOLHOUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 10 p:nä 1969. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 8/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929:30)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 19 päivänä elokuuta 1898 annetun holhouslain 5 ja 28 §, sellaisina kuin ne ovat 13 päivänä kesäkuuta 1929 annetussa laissa (241/29), näin kuuluviksi:

5 §. Vaalikelpoinen holhouslautakunnan puheenjohtajaksi tai jäseneksi on jokainen kunnassa asuva kaksikymmentäviisi vuotta täyttänyt nuhteeton henkilö, joka ei ole holhouksenalainen eikä paikkakunnan alioikeuden jäsen.

28 §. ----------

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1969.

5. LAKI ELINKEINON HARJOITTAMISEN OIKEUDESTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 10 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 9/69)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset s. 433)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan elinkeinon harjoittamisen oikeudesta 27 päivänä syyskuuta 1919 annetun lain 20 § ja muutetaan saman lain 2 §:n 1 momentti sekä 5 ja 6 § seuraavasti:

2 §. Jos ulkomaalainen, joka laillisella luvalla oleskelee maassa, haluaa harjoittaa kauppa- tai tehdasliikettä taikka muuta elinkeinoa kaupungissa tai maalla, on hänen anottava sitä lääninhallitukselta ja liitettävä anomukseensa todistus siitä, että hän on täysivaltainen, sekä täysivarainen takaus tai muu vakuus valtiolle ja kunnalle kolmena vuonna menevistä veroista ja julkisista maksuista. Kulkukaupan harjoittamiseen ei ulkomaalaiselle kuitenkaan saa antaa lupaa.

---

5 §. Luvallisen elinkeinon harjoittaminen ilman muita apulaisia kuin aviopuolisoa tai suoraan etenevää polvea olevia vajavaltaisia jälkeläisiä, ja siinä liikehuoneistoa, konttoria tai erityistä myyntipaikkaa pitämättä, on sallittu ilman eri ilmoitusta tai lupaa. Tämä itsensä elättämisen oikeus on silläkin, joka ei hallitse itseään ja omaisuuttaan.

6 §. Siltä, joka tahtoo harjoittaa kauppaa tai muuta samantapaista liikettä liikehuoneistossa, konttorissa tai senkaltaisessa erityisessä myyntipaikassa taikka toimia laivanisäntänä tai laivanisännistöyhtiön pääisäntänä taikka muussa elinkeinotoiminnassaan apulaisenaan käyttää muita kuin aviopuolisoaan tai suoraan etenevää polvea olevia vajavaltaisia jälkeläisiään, vaaditaan, että hän hallitsee itseään ja omaisuuttaan.

Viimeksi mainitun ehdon estämättä on vajavaltainen oikeutettu harjoittamaan elinkeinoa, niin kuin 1 momentissa sanotaan, jos holhooja siihen suostuu, sekä, milloin holhooja vain tuomioistuimen luvalla saa holhotin puolesta harjoittaa elinkeinoa, hankkii siihen tuomioistuimen luvan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1969.

6. LAKI MIEDON MALLASJUOMAN TEHDASMAISESTA VALMISTUKSESTA JA MYYNNISTÄ ANNETUN LAIN KUMOAMISESTA.

Annettu tammikuun 10 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 12/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931:26)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Täten kumotaan miedon mallasjuoman tehdasmaisesta valmistuksesta ja myynnistä 24 päivänä huhtikuuta 1931 annettu laki (142/31) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä sanotun lain nojalla annetut säännökset ja määräykset.

7. HELSINGIN KAUPUNGIN LIIKENNELAITOKSEN OSASTOJEN JA JÄRJESTELYTOIMISTON TEHTÄVÄALUEIDEN MÄÄRÄÄMINEN.

Liikennelaitoksen lautakunnan päätös tammikuun 14 p:ltä 1969.

Lautakunta päätti määrätä liikennelaitoksen yleisen osaston, liikenneosaston, teknillisen osaston ja järjestelytoimiston tehtäväalueet seuraaviksi:

Yleinen osasto

Yleisen osaston tehtävänä on tämän osaston osastopäällikölle Helsingin kaupungin liikennelaitoksen johtosäännössä määrättyjen tehtävien lisäksi huolehtia liikennelaitoksen pääasiallisesti hallintoon ja talouteen kohdistuvista kysymyksistä, kuten talous- ja tariffinsuunnittelutoiminnasta, talousarvion laatimisesta, asiamiehen ja kassa- ja tilitoimiston tehtävistä, hankinta- ja varastointitoiminnasta, palkkaus-, työvoima- ja koulutusasioista, poliklinikan toiminnasta, sosiaali- ja työturvallisuustoiminnasta sekä tiedotustoiminnasta.

Liikenneosasto

Liikenneosaston tehtävänä on tämän osaston osastopäällikölle Helsingin kaupungin liikennelaitoksen johtosäännössä määrättyjen tehtävien lisäksi huolehtia liikennelaitoksen pääasiallisesti kaupungin toimesta ylläpidettävään liikenteeseen kohdistuvista kysymyksistä, kuten liikenteen suunnittelusta, toimeenpanosta ja käytännöllisestä hoitamisesta, liikennettä toteuttavan henkilökunnan työnjohdosta ja järjestelystä, myynti- ja neuvontatoiminnasta sekä tariffien soveltamisesta, rahastuksesta ja rahastustekniikan kehittämisestä, matkustavan yleisön opastamisesta ja neuvonnasta sekä liikenteessä sattuvien häiriöiden ja onnettomuuksien selvittelystä.

Teknillinen osasto

Teknillisen osaston tehtävänä on tämän osaston osastopäällikölle Helsingin kaupungin liikennelaitoksen johtosäännössä määrättyjen tehtävien lisäksi huolehtia liikennelaitoksen pääasiallisesti teknilliseen toimintaalueeseen kohdistuvista kysymyksistä, kuten liikkuvan kaluston, johdin- ja rataverkoston ja rakennusten kehittämis-, korjaus- ja ylläpitotoiminnoista, hankintojen teknillisestä valmistelusta sekä sähkö- ja teleteknillisiin toimintoihin kohdistuvista tehtävistä.

Järjestelytoimisto

Järjestelytoimisto avustaa liikennelaitoksen talouden ja käytön järjestel-

mällistä parantamista, kuten suorittamalla rationalisointi- sekä yleistä järjestelyä ja kehittämistä koskevia selvittely-, suunnittelu- ja tutkimustehtäviä.

8. KAUPUNGIN VIRANHALTIJAIN JA TOIMIHENKILÖIDEN PALKKOJEN YLEISTARKISTUS VUONNA 1969.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 15 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:25 ja 163)

Kaupunginvaltuusto päätti, että kaupungin viranhaltijoiden ja toimihenkilöiden palkat ja erinäiset etuudet tarkistetaan seuraavasti:

A. Viranhaltijat.

1) Viranhaltijain palkkauksessa suoritetaan yleiskorotus siten, että kaupunginvaltuuston 21.2.1968 vahvistaman 1.6.1968 voimaan tulleen virkasäännön 21 §:n 1 momentin mukaisen palkkataulukon edellyttämän palkkauksen lisäksi maksetaan 1.1.1969 lukien varsinaiseen palkkaukseen luettava 27 mk:n suuruinen erillinen lisä kuukaudelta.

2) Virkasuhteessa sopimuspalkalla oleville viranhaltijoille maksetaan 31.12.1968 voimassa olevan palkkauksen lisäksi 1.1.1969 lukien varsinaiseen palkkaukseen luettava 27 mk:n suuruinen erillinen lisä kuukaudelta.

3) Edellä mainitut korotukset suoritetaan myös ns. vanhan palkkaus- ja eläkejärjestelmän valinneille kansakoulunopettajille.

4) Kansakoululaitoksen niiden viranhaltijoiden kohdalla, joiden palkkaus määräytyy kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetussa laissa säädetyn palkkauksen perusteella ja joille maksetaan mainitun palkkauksen lisäksi Helsingin kaupungin kansakoulujen ohjesäännön 23 §:ssä vahvistettua prosentuaalista kunnanlisää, po. kunnanlisä lasketaan 1.1.1969 lukien valtioneuvoston päätöksen n:o 596/7.11.1968 mukaisten palkkojen pohjalta vähentämällä mainittua laskentapohjaa, kuitenkin ns. vakauttamissopimuksen mukaista erillistä lisää vastaavalla markkamäärällä, jonka suuruus A 1 - A 20 palkkausluokassa on 27 mk, A 21 - A 25 palkkausluokassa 26 mk ja viimeksi mainittua palkkausluokkaa ylemmissä palkkausluokissa 25 mk kuukaudelta.

5) Edellä 1) - 4) kohdassa tarkoitetut korotukset suoritetaan vain kirjallisesta hakemuksesta niille viranhaltijoille, jotka ovat eronneet kaupungin palveluksesta muun syyn kuin eläkkeelle siirtymisen johdosta, ennen kuin kaupunginvaltuusto on tehnyt tarkistusta koskevan päätöksen.

6) Kaupungin oman eläkejärjestelmän valinneiden sekä sen alaisuuteen muutoin kuuluvien viranhaltijain ja työntekijäin sääntömääräisiä eläkkeitä, leskieläke- ja kasvatusapusäännön mukaisia leskieläkkeitä ja kasvatusavustuksia korotetaan 1.1.1969 lukien eläkepohjaan 1) kohdan mukaan luettavaa 27 mk:n suuruista erillistä lisää kuukaudelta vastaavalla erillisellä lisällä huomioon ottaen kuitenkin sen, että eläkkeeseen sisältyviä sunnuntai- ja yötyökorvausosuuksia ja eläkkeessä huomioon otettuja muita lisiä, korvauksia ja palkkioita ei tässä yhteydessä tarkisteta sekä että ylimääräisiä eläkkeitä ja leski- ja orpoeläkekassan myöntämiä eläkkeitä korotetaan edellä olevien määräysten mukaisesti, jos po. eläke on vähintään viranhaltijain 1. palkkaluokan loppupalkan perusteella määräytyvän täyden eläkkeen suuruinen, ja 4 %:lla, jos po. eläke on mainittua vertailueläkettä pienempi. Jos ylimääräistä eläkettä saavalle on myönnetty myös virkasuhteeseen tai työsopimussuhteeseen perustuva kaupungin varsinainen eläke, jota tarkistetaan edellä olevien määräysten perusteella, ei ylimääräistä eläkettä tässä yhteydessä tarkisteta.

7) Korotusten myöntäminen palkkioille harkitaan erikseen, kuitenkin siten, ettei puheena olevia korotuksia myönnetä kokouspalkkioihin, matkustussäännön mukaisiin päivärahoihin eikä taksoihin eikä niitä vastaaviin korvauksiin eikä palkkioihin.

8) Viranhaltijain lisä-, yli-, ilta-, yö- ja sunnuntaityö- sekä varallaolo- ym. näihin verrattavat korvaukset tarkistetaan 1) ja 2) kohdassa mainitusta ajankohdasta lukien, kuitenkin siten, että niissä tapauksissa, joissa korvausten maksaminen tarkistettujen palkkaperusteiden mukaan ei sanotusta ajankohdasta lukien ole mahdollista, tarkistukset tapahtuvat puheena olevan päivämäärän jälkeen ensiksi alkavan työaikajakson alusta lukien.

9) Niiden viranhaltijain, joiden palkkaus määräytyy joko lakisääteisesti tai kaupunginvaltuuston erikseen tekemän päätöksen perusteella valtion viran- tai toimenhaltijain palkkauksesta annettujen säännösten mukaan, palkkojen tarkistukset suoritetaan 1.1.1969 lukien siten kuin valtion virkamiesten osalta, kuitenkin hoitohenkilökunnan ns. takuupalkkaa koskevaan kaupunginvaltuuston 26.6.1968 päätökseen sisältyvästä järjestelmästä johtuvin poikkeuksin.

B. Toimihenkilöt

(Työsopimussuhteessa kuukausipalkalla työskentelevät)

1) Täyttä työpäivää tekeville toimihenkilöille maksetaan 31.12.1968 voimassa olevan palkkauksen lisäksi 1.1.1969 lukien varsinaiseen palkkaukseen luettava 27 mk:n suuruinen erillinen lisä kuukaudelta.

2) Toimihenkilöiden eläkkeet tarkistetaan noudattaen soveltuvin osin edellä olevia viranhaltijoita koskevia määräyksiä.

3) Muutoin sovelletaan edellä A. 5), 7) ja 8) kohdassa mainittuja määräyksiä.

4) Edellä olevat määräykset eivät kuitenkaan koske niitä toimihenkilöitä, joiden palkkaus määräytyy erikseen sovittavan suorituspalkkauksen perusteella.

C. Osa-aikatyötä suorittavat.

Osa-aikatyössä oleville suoritetaan korotukset noudattaen soveltuvin osin kohdissa A. ja B. ilmeneviä periaatteita.

D. Muut määräykset.

1) Helsingin kaupungin virkasäännön 20 § muutetaan seuraavaksi:

Päävirassa olevalle vakinaiselle viranhaltijalle maksetaan, jollei hän ole sopimuspalkkainen tai jollei palkkausta ole muutoin toisin järjestetty, peruspalkkaa ja ikälisää jäljempänä mainittujen perusteiden mukaan. Jos kaupunginvaltuusto on erikseen tekemällään päätöksellä vahvistanut viranhaltijoille maksettavaksi erillistä markkamääräistä lisää tai erillistä peruspalkasta laskettavaa prosentuaalista lisää, jota ei oteta huomioon virkasäännön 21 §:n 1 momentissa vahvistetun palkkataulukon mukaisia ikälisiä laskettaessa, tällainen erillinen lisä luetaan tämän virkasäännön mukaisia muita etuuksia määrättäessä peruspalkkaan kuuluvaksi.

2) Helsingin kaupungin virkasäännön 33 §:n 1 momentti muutetaan seuraavaksi:

Viranhaltijalle, joka toisen viranhaltijan vuosiloman aikana samassa virastossa tai laitoksessa joko yksinomaan tahi oman virkansa ohella hoitaa toisen virkaa tai virkatehtäviä tahi joka muulloin määrätään oman virkansa ohella hoitamaan toistakin virkaa, ei mahdollisen ylityökorvauksen lisäksi suoriteta eri palkkiota. Vuosilomalla olevan viranhaltijan sijaiseksi määrätty viranhaltija voi kuitenkin, ellei tehtävä nimenomaan kuulu hänen virkaansa tai jos hän toimii sijaisena oman virkansa hoidon ohella, kieltäytyä tästä sijaisuudesta, jos hän on jo hoitanut saman kalenterivuoden aikana tällaista sijaisuutta vähintään 12 viikon ajan.

3) Kaupunginvaltuuston 29.5.1968 vahvistamien Helsingin kaupungin uusien työaikamääräysten XII kohdan 2 momenttiin lisätään seuraava uusi virke:

Jos viikoittaisesta ylityöstä maksetaan edellä tarkoitettua kaksinkertaista tuntipalkkaa, suoritetaan saman vuorokauden aikana viikoittaisen ylityön jälkeen tehtävästä vuorokautisesta ylityöstä myös kahden ensimmäisen tunnin osalta kaksinkertainen tuntipalkka.

4) Kaupunginvaltuuston 6.3.1968 vahvistaman Helsingin kaupungin viranhaltijain luontoissuoritussäännön 40 § muutetaan 1.1.1969 lukien voimaan tulevana seuraavaksi:

Jos viranhaltijalle annettu asunto on määrätty palkkalautakunnan päätöksellä virka-asunnoksi, alennetaan asunnosta perittävää vuokraa 20 prosentilla.

5) Edellä 4) kohdassa mainittuun viranhaltijain luontois-suoritussääntöön lisätään 1.1.1969 lukien voimaan tulevana seuraava uusi 56 a §:

Jos kaupunki työnantajana on määrännyt muun kuin hoitohenkilökunnan ns. takuupalkkajärjestelmän piiriin kuuluvan viranhaltijan käyttämään yhdenmukaista virkapukua tai suojavaatetusta, tällainen puku tai vaatetus hankitaan kaupungin puolesta virantoimituksessa käytettäväksi.

6) Edellä 4) kohdassa mainitun viranhaltijain luontois-suoritussäännön 59 §:n 1 momentti muutetaan 1.1.1969 lukien voimaan tulevana seuraavaksi:

Tämän säännön 56 a §:ssä tarkoitettu virkapuku tai suojavaatetus pestään ja huolletaan kaupungin kustannuksella.

7) Edellä 4)-6) kohdassa mainittuja määräyksiä noudatetaan soveltuvin osin myös toimihenkilöiden ja työntekijäin kohdalla, kuitenkin 4) kohdan osalta edellytyksin, että työsuhteen perusteella annettava asunto vastaa luonteeltaan virka-asuntoa.

8) Työntekijäin eläkkeet tarkistetaan noudattaen soveltuvin osin viranhaltijoita koskevia edellä olevia määräyksiä.

9) Kaupunki toteuttaa ja kustantaa kaikkia virkasuhteessa ja työsopimussuhteessa olevia koskevan vapaa-ajan tapaturmavakuutusturvan joko tapaturmavakuutusta hoitavien vakuutusyhtiöiden kanssa tehtävien sopimusten perusteella ja sopimuksissa määriteltävistä ajankohdista lukien tai ottamalla itse suoraan hoidettavakseen ja vastattavakseen po. turvan järjestämisen, jolloin edellytetään,

a) että vakuutusten tai kaupunginvaltuuston erikseen tehtävän päätöksen perusteella maksetaan invaliditeettikorvauksena siinä tapauksessa, että tapaturma johtaa kahden vuoden kuluessa sen sattumisesta pysyvään invaliditeettiin, 12 000 mk, jos invaliditeetti on täydellinen ja jos invaliditeetti on osittainen, invaliditeettiprosentin osoittama osa sanotusta summasta, kuitenkin niin, ettei alle 10 %:n invaliditeetistä makseta korvausta,

b) että asianomaisen perheelle maksetaan tapaturmaisen kuoleman sattuessa 6 000 mk sekä

c) että edellä mainittu turva toteutetaan, ellei vakuutussopimukseen tai sitä vastaavaan muuhun järjestelyyn ole päästy yleiskorotusta koskevaa päätöstä seuraavan kuukauden 1 päivään mennessä, mainitusta päivämäärästä väliaikaisesti kaupungin omin toimenpitein.

9. TYÖEHTOSOPIMUS HELSINGIN KAUPUNGIN JA HELSINGIN KUNNALLISTEN TYÖNTEKIJÄIN JA VIRANHALTIJAIN YHTEISJÄRJESTÖ R.Y:N VÄLILLÄ.

Palkkalautakunnan ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestö r.y:n allekirjoittama tammikuun 16 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä tammikuun 15 p:nä 1969)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:26 ja 74)

1 §. Sopimuksen voimassaoloalue.

Tämä sopimus on voimassa Helsingin kaupungin järjestämissä tuntipalkkaisissa töissä. Sopimus ei kuitenkaan koske

työaikalain 1 §:n 2 momentissa mainittuja töitä,

Heinolan sahalla suoritettavia töitä eikä

Helsingin kaupungin työtuvilla suoritettavia töitä niiden työntekijäin osalta, jotka on otettu työhön sosiaalihuoltoon liittyvien näkökohtien perusteella.

2 §. Työhön ottaminen ja siitä erottaminen.

1. Työhön ottamisesta ja siitä erottamisesta on voimassa, mitä laeissa ja asetuksissa sekä vahvistetuissa työsäännöissä on säädetty ja määrätty.

Pöytäkirjamerkintä: Työsopimus on yleensä pyrittävä tekemään kirjallisena ja niin tarkasti, että kaikki työsuhteen määrittelyyn vaikuttavat seikat käyvät siitä ilmi. Työsuhteen alkaessa tai muuttuessa toisen luonteiseksi on työsopimukseen tai työhönottoilmoitukseen merkittävä, kuuluuko työntekijä KVTEL:n tai LEL:n alaisuuteen. LEL:n alaisuuteen kuuluvan työsuhteen kestoaika on pyrittävä määrittelemään niin, ettei työsuhdetta jouduta aiheettomasti katkaisemaan ja jälleen uudistamaan. Ennen määräajan tai määrätyn työn päättymistä, vähintään kuitenkin kerran vuodessa, on otettava harkittavaksi, voidaanko työsopimus uudistaa toistaiseksi jatkuvan työsuhteen pohjalla ja ao. työntekijä siirtää KVTEL:n alaisuuteen. Ennen asian ratkaisemista on kuultava ao. pääluottamusmiestä.

2. Irtisanomisaikaa koskevista määräyksistä huolimatta ei työnantaja puolestaan lopeta alle 3 vuotta jatkunutta työsuhdetta ilmoittamatta siitä työntekijälle edellisenä päivänä, yhtäjaksoisesti vähintään 3 vuotta jatkunutta työsuhdetta ilmoittamatta siitä vähintään kahta viikkoa ennen sekä, jos työsuhde on keskeytymättä jatkunut 5 vuotta, vähintään kolmea viikkoa, ja jos se on jatkunut 10 vuotta, vähintään neljää viikkoa ennen. Tämä ei kuitenkaan koske niitä tapauksia, joissa työnantajalla lain mukaan on oikeus purkaa työsopimus, tai työ ylivoimaisen tapahtuman takia on kokonaan tai osaksi keskeytettävä.

Palkallisella sairauslomalla olevaa työntekijää ei irtisanota. Jos työntekijöitä joudutaan vähentämään, ei yli kymmenen vuotta palvelleita työntekijöitä, jotka eivät ole saavuttaneet eläkeikää, irtisanota ilman pakottavaa syytä.

3. Jos työntekijälle on myönnetty KVTEL:n mukaan määräaikainen työkyvyttömyyseläke, on kaupunki, mikäli tällaisen työntekijän työkyky palautuu, velvollinen järjestämään hänelle hänen ammattitaitoaan ja työkykyään vastaavaa työtä.

4. Jos työntekijä katsoo tulleensa erotetuksi ilman pätevää syytä, on hänellä oikeus pääluottamusmiehen välityksellä saattaa asia asianomaisen laitoksen tai viraston päällikön tutkittavaksi. Jos työstä erottaminen raukeaa, saa työntekijä täyden palkan siltä ajalta, minkä hän on ollut estettynä olemasta työssä.

3 §. Yhteisjärjestön kuuleminen.

Tämän sopimuksen allekirjoittaneelle yhteisjärjestölle on varattava tilaisuus neuvotteluihin ennen lopullisen päätöksen tekemistä työehtosopimuksen alaisia työntekijöitä koskevissa asioissa, joilla on yleisempää merkitystä.

4 §. Työaika.

1. Säännöllinen työaika on, ellei ole kysymys työaikalain 6 §:n alaisista töistä tai tässä pykälässä jäljempänä toisin määrätä, enintään 8 tuntia vuorokaudessa ja 40 tuntia viikossa.

2. Viikoittainen säännöllinen työaika voidaan edellä 1. kohdassa mainittua vuorokautisen työajan enimmäismäärää noudattaen järjestää myös siten, että se on keskimäärin 40 tuntia edellyttäen,

a) että työtä varten on ennakolta laadittu ja asianmukaisella tavalla tiedoksi annettu työtuntijärjestelmä, jonka mukaan viikoittainen säännöllinen työaika tasoittuu sanottuun keskimäärään

- päivätyössä ja kaksivuorotyössä enintään kolmen viikon pituisena ajanjaksona,
- keskeytyvässä kolmivuorotyössä enintään kuuden viikon pituisena ajanjaksona,
- keskeytymättömässä vuorotyössä enintään yhden vuoden pituisena ajanjaksona,

b) ettei viikoittainen säännöllinen työaika yhtenäkään tasoittumisajanjakson viikkona nouse

- päivätyössä, kaksivuorotyössä tahi keskeytyvässä kolmivuorotyössä 45 tuntia suuremmaksi tai, milloin siitä on työehtosopimuksen allekirjoittajien kesken sovittu, 48 tuntia suuremmaksi, eikä
- keskeytymättömässä kolmivuorotyössä 48 tuntia suuremmaksi.

3. Vuorokautinen säännöllinen työaika voidaan pidentää enintään yhdeksäksi tunniksi edellyttäen, että viikoittainen säännöllinen työaika tasoittuu enintään neljän viikon pituisena ajanjaksona keskimäärin 40 tunniksi ja että tällaisesta työaikajärjestelystä on sovittu ao. työmaan luottamusmiehen kanssa viimeistään edellisenä työssäolopäivänä.

4. Työssä, jossa sovelletaan työaikalain 6 §:n säännöksiä, on säännöllinen työaika kolmen viikon pituisena ajanjaksona, ennakolta hyvissä ajoin laadittavan ja asianmukaisella tavalla tiedoksi annettavan työtuntijärjestelmän mukaisesti, 120 tuntia tai kahden viikon pituisena ajanjaksona 80 tuntia. Tällaisessa työssä voidaan työaikalain 6 §:n 2 momentissa mainituin edellytyksin työaika järjestää myös siten, että se kahden toisiaan seuraavan jakson aikana on keskimäärin 120 tuntia kolmen viikon pituisena ajanjaksona tai keskimäärin 80 tuntia kahden viikon pituisena ajanjaksona edellyttäen,

- että työtä varten on ennakolta hyvissä ajoin laadittu ja asianmukaisella tavalla tiedoksi annettu työtuntijärjestelmä vähintään ajaksi, jonka mukaan säännöllinen työaika kahden toisiaan seuraavan kolmen tai kahden viikon pituisena ajanjaksona tasoittuu sanottuihin keskimääriin, ja
- ettei säännöllinen työaika kumpanakaan toisiaan seuraavista kolmen viikon ajanjaksoista ylitä 126 tuntia tai kumpaisenakaan toisiaan seuraavista kahden viikon ajanjaksoista 84 tuntia.

5. Työaikalain 6 §:ssä tarkoitetuissa töissä ja laitoksissa saadaan, jos työvuorojen tarkoituksenmukainen järjestely tai työajan tehokas hyväksikäyttö sitä edellyttää, edellä 4. kohdassa sanotusta poiketen työaika järjestää ennakolta hyvissä ajoin laadittavan ja asianmukaisella tavalla tiedoksi annettavan työtuntijärjestelmän mukaisesti myös siten, että se keskimäärin on 120 tuntia kolmen viikon pituisena ajanjaksona tai keskimäärin 80 tuntia kahden viikon pituisena ajanjaksona useammankin kuin kahden peräkkäisen kahden tai kolmen viikon pituisen ajanjakson puitteissa. Tällainen tasoittumisajanjakso ei kuitenkaan saa muodostua pitemmäksi kuin mihin on perusteltua aihetta, eikä missään tapauksessa 18 viikkoa pitemmäksi eikä säännöllinen työaika saa missään kolmen viikon jaksossa ylittää 136 tuntia eikä missään kahden viikon jaksossa 92 tuntia.

6. Työt aloitetaan päivätyössä yleensä klo 7.00 ja lopetetaan klo 16.00. Mikäli työn laatu tai muut pätevät syyt niin vaativat, voidaan työn alkamis- ja päättymisaika määrätä tilapäisesti toisinkin edellyttäen, että asiasta on neuvoteltu ao. pääluottamusmiehen kanssa viimeistään edellisen päivän aamupäivän kuluessa. Työn alkamis- ja päättymisajan siirtoa ei katsota tilapäiseksi, jos se jatkuu yli viikon, jolloin siirrosta on neuvoteltava työehtosopimuksen allekirjoittajien kesken. Tämä neuvotteluvelvollisuus ei kuitenkaan koske tapauksia, joissa työt järjestetään vähintään kolme vuorokautta kestäväksi vuorotyöksi. Tällaisen vuorotyön alkamisesta on ilmoitettava työntekijöille viimeistään edellisenä päivänä.

7. Lepo- ja ruokailuaika on yleensä yksi tunti, mikäli mahdollista klo 11.00-12.00. Lisäksi pidetään aamu- ja iltapäivisin yksi työaikaan kuuluva 15 minuutin pituinen kahvitauko, johon sisältyvät mm. matkoihin kuluvat ajat. Milloin työ on järjestetty säännöllisesti vaihtuviin seitsemää tuntia pitempiin vuoroihin, sekä myös työaikalain 6 §:ssä tarkoitetuissa töissä, annetaan työntekijöille vähintään puoli tuntia kestävä lepo- ja ruokailuaika, jota ei lueta työaikaan, tai milloin työntekijä ei voi välttämättömästä työtehtävästä johtuvan esteen vuoksi pitää työvuoroluettelon mukaista lepotaukoaan, tilaisuus aterioida työn aikana.

8. Ylityössä, mikäli ylityö kestää vähintään kaksi tuntia, järjestetään työntekijöille sopivin väliajoin ja työn siitä kärsimättä enintään 15 minuutin pituinen työaikaan luettava kahvitauko.

Pöytäkirjamerkintä 1: Työaikaa järjestettäessä annetaan työviikon aikana, mikäli mahdollista, viikkolepopäivän lisäksi toinenkin vapaapäivä, joka sijoitetaan mahdollisuuksien mukaan kiinteästi varsinaisen viikkolepopäivän yhteyteen ja on lähinnä lauantai. Kuitenkin sellaisella viikolla, jolle sattuu arkipyhä tms. juhlapäivä, ovat yleensä kaikki arkipäivät työpäiviä. Pääsiäislauantai, juhannusaatto ja jouluaatto ovat kuitenkin vapaapäiviä, milloin se asianomaisen viraston tai laitoksen toiminnan luonteen huomioon ottaen on mahdollista. Niissä tapauksissa, joissa ei voida noudattaa viisipäiväistä työviikkoa, annetaan kuitenkin yhdeksää viikkoa kohden vähintään 15 vapaapäivää.

Pöytäkirjamerkintä 2: Tämän pykälän 2. kohdassa tarkoitettua keskimääräistä viikkotyöaikaa ja 3. kohdassa tarkoitettua päivittäisen työajan pidentämistä käytettäessä ei, jos se on mahdollista, viikoittaisen säännöllisen työajan tasaamiseksi tarvittavaa lyhennystä anneta täyttä työpäivää lyhyemmissä erissä.

Pöytäkirjamerkintä 3: Tämän pykälän 4. ja 5. kohdassa tarkoitettuja työaikajärjestelyjä sovelletaan vain liikennelaitoksessa ja vain sellaisiin työntekijöihin, joiden työaika tähänkin asti on järjestetty työaikalain 6 §:n 1 momentin 1. kohdan mukaisesti. Työaikalain 6 §:n 1 momentin 5. kohtaa ei yleensä sovelleta siinä mainittujen laitosten

rakennustöissä eikä niiden kone- ja korjauspajoissa työskentelevään työntekijään. Työlaitoksen kone- tai korjauspajaa ei kuitenkaan yleensä katsota edellä tarkoitetuksi pajaksi.

Pöytäkirjamerkintä 4: Tämän pykälän 4. ja 5. kohdassa tarkoitettuja työaikajärjestelyjä käytettäessä pidetään työpäivän ja työvuoron yhtäjaksoisuutta lepotauosta aiheutuvin poikkeuksin yleisesti tavoiteltavana käytäntönä, paitsi niissä töissä, joiden kohdalla on erityistä syytä järjestää toisin. Työvuoroluetteloon merkitään työvuoro säännönmukaisesti enintään 10 tunnin pituiseksi, jolleivät viraston tai laitoksen toiminnan kannalta välttämättömät lyhytaikaiset poikkeukset muuta aiheuta.

Pöytäkirjamerkintä 5: Vuorotyössä tulee vuorojen säännöllisesti vaihtua ja joka viikko muuttua. Kuitenkin saadaan liikennelaitoksessa sekä katujen ja yleisten teiden puhtaanapitotöissä säännöllinen työaika vuorotyössä järjestää myös siten, ettei vuorojen tarvitse säännöllisesti vaihtua, vaikka niiden onkin ennakolta sovituin ajanjaksoin muututtava. Edellytyksenä tällaiselle järjestelylle on, että tällaiseen työaikajärjestelyyn liittyvistä muista ehdoista on paikallisesti sovittu.

Pöytäkirjamerkintä 6: Tilapäisesti poikkeukselliseen aikaan suoritetusta työstä, mikäli järjestely koskee kuutta vuorokautta lyhyempää aikaa, eikä työ ole ylityötä eikä vuorotyötä, maksetaan 20 %:lla korotettu palkka.

5 §. Aikatyön palkkaus.

1. Aikatyössä maksetaan eri ammateissa ja töissä tähän sopimukseen liittyvän palkkahinnoittelun mukainen aikapalkka. Vähintään kolme kuukautta kaupungin palveluksessa olleelle työntekijälle sekä sellaiselle työntekijälle, joka työn kausiluonteisuudesta johtuen on työssä vain osan vuotta, sen jälkeen, kun työntekijä on ollut tällaisessa työssä yhteensä 18 kuukautta, maksetaan kuitenkin aikatyöstä vähimmäispalkka, joka 12 %:lla ylittää perustuntipalkan, edellyttäen, ettei hän työehtosopimuksen mukaisen tai palkkahinnoittelussa mainitun muun lisän kuin vuorotyö- ja aikaisen työn lisän maksamisen johdosta muutoinkin saa vähintään tämän suuruista ansiota. Kaupungin ulkopuolella sijaitsevalla paikkakunnalla töihin otettujen työntekijöiden osalta noudatetaan paikkakuntien kalleusluokitusta siten, että Helsingin kaupunkia varten vahvistettuja aikatyön palkkaperusteita alennetaan 4 %:lla kutakin kalleusluokkaa kohden.

Niissä ammateissa, joita palkkahinnoittelussa ei ole mainittu, maksetaan vastaavissa tai niihin verrattavissa ammateissa yksityisillä aloilla kulloinkin voimassa olevien sopimusten mukainen palkka. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan

muutetut palkat käyttöön kaupungin töissä niiden voimaantuloa ensiksi seuraavan palkkakauden alusta.

2. Jos muu työntekijä kuin sukeltaja siirretään johonkin ammattialaansa kuulumattomaan, halvempipalkkaiseen työhön, maksetaan hänelle aikatyössä omaa ammattiaan vastaava palkka kuluvan ja sitä seuraavan palkkakauden ajalta, mikäli tilapäisten siirtojen osalta ei ole toisin sovittu. Jos työntekijä siirretään omaa ammattiaan korkeampipalkkaiseen työhön, maksetaan hänelle heti tähän työhön kuuluva palkka.

Työntekijä, joka määrätään tilapäisesti kuitenkin vähintään kahden päivän ajaksi hoitamaan muuhun kuin lakkauttamismenettelyn alaiseen virkaan tunnusomaisesti kuuluvia tehtäviä, saa tältä ajalta virasta maksettavan peruspalkan, mikäli se on suurempi kuin työntekijän oma palkka. Tässä tapauksessa on viranhoidon jatkuessa yli 1 kuukauden annettava virkamääräys.

3. Mikäli työntekijän tehtäviin kuuluu useampien eri tavoin palkattujen töiden suorittaminen aikapalkalla, eikä työntekijä joudu pitkäksi ajaksi tekemään samaa, määrätynpalkkaista työtä, maksetaan hänelle palkka, joka suunnilleen on hänen suorittamiinsa töihin kuuluvien palkkojen painotettu keskiarvo.

4. Milloin aikatyötä tekevä työntekijä sateen, pakkasen tai muun luonnonesteen aiheuttaman töiden keskeytyksen vuoksi ei voi tehdä työtään, on hänelle täksi ajaksi pyrittävä järjestämään muuta työtä.

6 §. Urakka- ja muu suorituspalkkainen työ.

1. Työt on pyrittävä järjestämään urakkatyönä, mikäli työn laatu sen sallii ja se on teknillisesti mahdollista.

2. Urakkatöissä on hinnoittelun oltava sellainen, että työntekijän urakka-ansio nousee normaalilla urakkatyövauhdilla 30 % perustuntipalkkoja korkeammaksi ja kasvaa työn suoritusta ja työtehon lisääntymistä vastaavassa suhteessa. Urakkatyössä ei ansio saa olla alempi kuin aikapalkan mukaan laskettu ansio.

3. Mikäli niissä yksityisten työnantajajärjestöjen ja asianomaisten ammatillisten järjestöjen välisissä urakkahinnoitteluissa, joita noudatetaan soveltuvilta osilta Helsingin kaupungin töissä, tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut hinnoittelut käyttöön kaupungin töissä muutoksen voimaantuloa ensiksi seuraavan palkkakauden alusta. Samalla tavoin menetellään silloin, kun kaupungin rakennusviraston ja satamalaitoksen satamarakennusosaston töissä käytetään yksityisalojen hinnoittelujen puuttuessa valtiolla voimassa olevia hinnoitteluja.

4. Käytettäessä Helsingin kaupungissa noudatettavia urakkatyön hinnoitteluja kaupungin ulkopuolella sijaitsevalla paikkakunnalla töihin otettujen työntekijäin suorittamissa urakkatöissä, noudatetaan paikkakuntien kalleusluokitusta siten, että edellä mainittuja hinnoitteluja alennetaan 4 %:lla kutakin kalleusluokkaa kohden.

5. Työn suorittamisesta urakalla on sovittava ennen työn alkamista. Hinnoittelusta sovitaan joko kirjallisesti tai suullisesti etukäteen. Poikkeustapauksessa voidaan hinnoittelusta sopia työn alkamisen jälkeen, kuitenkin yleensä viimeistään yhden kolmasosan työstä tultua suoritetuksi. Mikäli hinnoittelu todetaan työn alettua virheelliseksi, voidaan se työn kestäessä muuttaa joko korottamalla tai alentamalla sitä.

6. Jos yhtäjaksoiseksi tarkoitettua urakkatyötä suorittava työntekijä joutuu odottamaan työaineita tai muista hänestä itsestään riippumattomista syistä olemaan työttömänä, on hänelle sinä aikana järjestettävä muuta hänen ammattiaan vastaavaa urakka- tai aikatyötä. Tästä työstä, mikäli se on aikatyötä, maksetaan hänelle omassa ammatissaan hänen urakka-ansiotaan vastaava palkka, joka maksetaan myös urakan yhteydessä tai sen aikana tehdystä aikatyöstä. Siinäkin tapauksessa, että muuta työtä ei voida järjestää, maksetaan odotusajalta urakassa saadun keskituntiansion mukainen palkka. Jos työn keskeytys kestää enemmän kuin 3 päivää, voidaan urakkasopimus jommankumman vaatimuksesta purkaa. Täksi 3 päivän ajaksi on järjestettävä muuta työtä tai maksettava odotusajan palkka.

Kun urakkasopimus on purettu ja uusi työkunta joutuu työtä jatkamaan, sovitaan urakkahinnasta erikseen.

Sateen, pakkasen tai muun luonnonesteen aiheuttamasta keskeytyksestä ei makseta odotusajan palkkaa.

7. Työntekijöillä tai heidän luottamusmiehillään on oikeus olla läsnä niissä tilaisuuksissa, joissa mitataan, punnitaan tai muuten lasketaan palkanmaksun perusteena oleva urakkatyön tulos, ja tässä tilaisuudessa tutustua sitä koskeviin asiakirjoihin. Pääluottamusmiehellä on lisäksi oikeus, milloin palkkalaskelman oikeellisuuden suhteen syntyy epäilyksiä, saada tarpeelliset asiakirjat myöhemmin tarkastettavakseen.

8. Urakka- tai muun suorituspalkkaisen työn jatkuessa palkkakaudesta toiseen, lasketaan palkka suhteessa työn kokonaishintaan, mikäli se on teknillisesti mahdollista. Muussa tapauksessa lasketaan palkka työhön käytetyn tuntimäärän ja vastaavassa työssä sovitun perustuntipalkan mukaan. Mahdollinen ylijäämä urakkahinnasta maksetaan, mikäli mahdollista vähintään kerran kuukaudessa ja viimeinen erä työn valmistuttua, jolloin myös tarkistus on toimitettava.

9. Milloin töitä ei voida suorittaa urakalla, on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä käyttämään muita suorituspalkkausmuotoja noudattaen soveltuvin osin edellä olevia urakkatyötä koskevia määräyksiä.

7 §. Ylityö ja sunnuntaityö.

1. Ylityö lasketaan muutoin lain mukaan paitsi, että vuorokausi lasketaan alkavaksi työajan säännöllisenä alkamisaikana, siis yleensä klo 7.00 ja että työviikko lasketaan alkavaksi maanantain säännöllisen työajan alkamisajankohtana. Sellaisesta viikoittaisesta ylityöstä, joka

ylittää työvuorojärjestelmän mukaisen säännöllisen viikoittaisen työajan, mutta ei ylitä säännöllistä vuorokautista työaikaa, eikä kysymys ole työaikalain 6 §:n mukaisesta työaikajärjestelystä, maksetaan viideltä ensimmäiseltä ylityötunnilta 50 %:lla ja sen jälkeen 100 %:lla korotettu palkka.

2. Ylityö on, mikäli mahdollista, järjestettävä niin, että se liittyy välittömästi säännölliseen työaikaan. Ylityöstä, joka on vuorokautista ylityötä ja jota tehdään sen jälkeen, kun säännöllisen työajan päättymisestä on kulunut vähintään 2 tuntia, suoritetaan 100 %:lla korotettu palkka. Työntekijälle, joka kutsutaan ylityöhön, joka aloitetaan vähintään 2 tuntia jälkeen säännöllisen työajan päättymisen, suoritetaan korvauksena työmatkaan käytetystä ajasta yhden tunnin palkka 100 %:lla korotettuna riippumatta siitä, onko edellinen päivä ollut työpäivä ja onko työmatka tapahtunut arkipäivänä vai sunnuntaina. Korvausta työmatkaan käytetystä ajasta ei kuitenkaan makseta, mikäli kuljetus on työnantajan toimesta järjestetty tai mikäli työntekijä asuu työn suorituspaikan välittömässä läheisyydessä.

Milloin ylityö tai hätätyö alkaa tai päättyy sellaisena aikana, ettei työntekijällä ole mahdollisuutta käyttää yleisiä kulkuneuvoja, järjestää työnantaja työhön- tai kotiinkuljetuksen tai korvaa todelliset matkakulut, jos sitä työmatkan pituuden huomioon ottaen on pidettävä kohtuullisena.

3. Jos urakkatyönä tehtyä työtä vaaditaan tehtäväksi ylityönä, on ylityöstä urakkahinnan lisäksi maksettava ylityökorvaus ko. työstä urakkahinnan mukaan määräytyvän tuntipalkan mukaisesti.

4. Sunnuntai- ja juhlapäivinä tehdystä muusta kuin periodi- ja vuorotyöstä, riippumatta viikkotuntien lukumäärästä, maksetaan

- 100 %:lla korotettu palkka, jos ao. päivältä maksetaan jäljempänä 8. kohdassa tarkoitettu arkipyhäkorvaus,
- muulloin 200 %:lla korotettu palkka. Sunnuntai- ja juhlapäivän ajaksi katsotaan aika klo 00.00-24.00. Vuoro- ja perioditYötä tekevälle työntekijälle maksetaan sunnuntaityökorvaus muutoin lain mukaan paitsi, että sunnuntai- ja juhlapäivien lasketaan alkavan niitä edeltävänä päivänä klo 18.00.

5. Työntekijälle, jonka työaika on järjestetty tämän sopimuksen 4 §:n 4. tai 5. kohdan mukaisesti, suoritetaan ylityöstä erillisenä rahakorvauksena

a) 50 %:lla korotettu tuntipalkka kutakin ylityötuntia kohden siltä osin kuin työaikajakson aikana tehtyjen säännöllisen työajan enimmäismäärän tai työtuntijärjestelmän mukaisen säännöllisen työajan ylittävien tuntien kokonaismäärä ei ylitä 18 tuntia kolmen viikon tai 12 tuntia kahden viikon jaksossa ja

b) 100 %:lla korotettu tuntipalkka kultakin seuraavalta ylityötunnilta.

6. Jos työ ei ole jatkunut koko 4 §:n 4. tai 5. kohdassa tarkoitettua kahden tai kolmen viikon ajanjaksoa sen johdosta, että työntekijä on tullut työhön kesken jakson tai että hänen työnsä on jakson aikana vuosiloman, sairauden tai muun hyväksyttävän syyn vuoksi keskeytynyt tai työsuhde päättynyt ja keskimääräinen työaika työhön käytettyinä jakson vuorokausina on ollut pitempi kuin 7 1/2 tuntia, on työntekijälle suoritettava ylityöstä rahakorvauksena kultakin mainitunlaiselta vuorokaudelta 50 %:lla korotettu tuntipalkka vuorokauden kahta ensimmäistä 7 1/2 tunnin ylittävää ylityötuntia kohden ja 100 %:lla korotettu tuntipalkka kultakin seuraavalta ylityötunnilta. Niissä tapauksissa, joissa noudatetaan viisipäiväistä työviikkoa tai keskimäärin viisipäiväistä työviikkoa siten, että yhdeksää viikkoa kohden on 18 vapaapäivää, edellä tarkoitettu ylityökorvaus suoritetaan vain niiltä tunneilta, joilla keskimääräinen työaika työhön käytettyinä jakson vuorokausina ylittää kahdeksan tuntia.

7. Jos säännöllinen työaika on järjestetty tämän sopimuksen 4 §:n 4. tai 5. kohdan nojalla useampia kahden tai kolmen viikon työaikajaksoja käsittäväksi tasoittumisajanjaksoksi ja jokin näistä työaikajaksoista on keskeytynyt edellä 6. kohdassa mainitusta syystä ja tasoittumisajanjakson muina työaikajaksoina tehdyn säännöllisen työajan keskimäärä ylittää 80 tuntia kutakin kahden tai 120 tuntia kutakin kolmen viikon työaikajaksoa kohden, on sanotun keskimäärän ylittäviltä työtunneilta suoritettava ylityökorvaus edellä 5. kohdassa mainitun perusteen mukaisesti.

8. Kaupungin palveluksessa keskeytymättä vähintään 6 kuukautta olleille työntekijöille, sekä työntekijöille, joiden työsuhde on tarkoitettu ympärivuotiseksi, maksetaan kahdeksalta tunnilta viimeksi lasketun säännöllisen työajan keskituntiansion mukainen korvaus pitkäperjantailta, vapunpäivältä sekä molemmilta joulupäiviltä, mikäli ao. päivä olisi muutoin työntekijäin työpäivä, sekä samansuuruinen korvaus juhannuspäivältä ilman sanottua edellytystä.

Kaksivuorotyötä ja keskeytymätöntä 3-vuorotyötä tekeville työntekijöille maksetaan tämän kohdan ensimmäisessä kappaleessa tarkoitettu korvaus em. arkipyhiltä varsinaisen työpalkan lisäksi.

Sairauslomalla oleville työntekijöille maksetaan sairausaikaan sattuvilta em. arkipyhiltä sairausloman päiväpalkka, joka lasketaan vähentämättömänä myös siinä tapauksessa, ettei työntekijä ole oikeutettu saamaan sairausavustuksena täyttä palkkaa.

8 §. Päivystys.

1. Jos työntekijän on sopimuksen mukaan oleskeltava asunnossaan, josta hänet voidaan tarvittaessa kutsua työhön, on hänelle tällaisesta varallaoloajasta suoritettava laissa säädetty korvaus.

2. Kaupunki on, tarpeen vaatiessa yhteisjärjestön kanssa siitä sovittuaan, oikeutettu järjestämään myös sellaista päivystystä, jonka aikana

työntekijä voi asianomaisen lauta- tai johtokunnan päättämissä puitteissa vapaasti valita olinpaikkansa, mutta on velvollinen ilmoittamaan työnantajalleen, missä hän on tavattavissa. Työntekijälle on suoritettava enintään yhdestä viidenneksestä tällaista varallaoloaikaa hänen perustuntipalkkansa ja mahdollisen hyvänmiehenlisänsä mukaan laskettu korvaus.

9 §. Oppilaat ja ammattimiehen apulaiset. Ammattivuodet.

1. Oppilaalla tässä sopimuksessa tarkoitetaan työntekijää, johon sovelletaan oppisopimuslakia. Oppiajan pituuden suhteen noudatetaan kauppa- ja teollisuusministeriön antamia määräyksiä oppiajoista eri ammateissa. Kaupunki järjestää mahdollisuuksien mukaan oppilaille tietopuolista koulutusta Helsingin yleisissä ammattikouluissa oppisopimuksen tekemisen jälkeen.

2. Oppilaalle maksetaan tähän sopimukseen liittyvän palkkahinnoittelun mukainen palkka. Palkkauksessa luetaan oppilaalle hyväksi 3-vuotisen ammattikoulun samaa oppialaa vastaavan tutkinnon nojalla 2 vuotta sekä 2-vuotisen ammattikoulun tutkinnon perusteella vastaavasti 1 vuosi.

Palkkauksessa luetaan oppilasajaksi myös sairausaika, mikäli se ei ole pitempi kuin se sairausaika, jolta oppilas on oikeutettu täyteen palkkaan.

3. Opin suorittanut ammattityössä työskentelevä työntekijä saa nuoremman ammattimiehen palkan. Samoin ammattimiehen apulaisena ammattityössä neljä vuotta ollut ammattityössä työskentelevä työntekijä saa nuoremman ammattimiehen palkan. Kolme vuotta nuorempana ammattimiehenä työskennellyt työntekijä saa vanhemman ammattimiehen palkan.

Laskettaessa palvelusaikaa ammattimiehen apulaisena tai nuorempana ammattimiehenä otetaan huomioon aikaisempi kokemus muualla samanlaisessa työssä lyhentämättömänä.

4. Liikennelaitoksen rataosastolla ja satamalaitoksen satamarakennusosastolla yhden vuoden ratatyöntekijän apulaisena työskennellyt saa nuoremman ratatyöntekijän palkan sekä yhden vuoden nuorempana ratatyöntekijänä työskennellyt vanhemman ratatyöntekijän palkan. Liikennelaitoksen vaunujen pesu- ja korjaustyössä kuusi vuotta ollut työntekijä saa vähemmän vaativassa auto- ja raitiovaunuhuoltotyöntekijän työssä maksettavan palkan.

10 §. Palkanmaksu.

1. Palkka maksetaan joka toinen viikko.

2. Työntekijän sairausloman ajalta tuleva sairausavustus maksetaan samalla tavoin kuin varsinainen työpalkka, sen jälkeen kun yksi viikko on kulunut siitä, jolloin työntekijä on jättänyt hyväksyttävän lääkärintodistuksen työnjohdolle.

3. Palkanmaksu tapahtuu työaikana. Jos palkanmaksuaika sattuu pyhäpäiväksi tai sen aatoksi, maksetaan palkat mikäli mahdollista aattopäivää edeltävänä arkipäivänä.

4. Omaa autoa ajavien autonkuljettajien (ns. lista-autonkuljettajien) palkat voidaan maksaa pankkiin.

11 §. Työt etäisillä työpaikoilla.

1. Kaupunki järjestää mahdollisuuksien mukaan työntekijäin kuljetukset suojatuilla kulkuneuvoilla työnjohdon, työntekijäin luottamusmiesten ja ao. autonkuljettajien sopimista kokoontumispaikoista niille tilapäisluonteisille työmaille, jotka ovat liikennelaitoksen ensimmäisen vyöhykerajan ulkopuolella. Mikäli tällaista kuljetusta ei kaupungin toimesta järjestetä, korvataan työntekijälle halvimman linjayhteyden mukaiset todelliset matkakustannukset vähennettynä 50 pennillä matkaa kohden. Mikäli työmaan on ilmoitettu jatkuvan asianomaisen työntekijän osalta vähintään 1 viikon, lasketaan matkakustannus liikennelaitoksen sarjalipun hinnan perusteella kertamaksun asemesta.

2. Milloin työ suoritetaan saarissa, joihin työntekijät on kuljetettava laivoilla, lasketaan työaika alkavaksi lähdöstä kaupungin rannasta ja päättyväksi kaupungin rantaan.

3. Milloin työ suoritetaan paikassa, jossa työntekijällä ei ole tilaisuutta lämpimän aterian nauttimiseen ja jossa työntekijällä normaalia kulkutietä käyttäen on ruokailupaikalle matkaa enemmän kuin 600 m, maksetaan hänelle eväsrahana 3,31 markkaa päivässä edellyttäen, ettei työntekijäin kuljetusta ruokailupaikalle ole kaupungin toimesta järjestetty. Eväsrahaa ei suoriteta sellaisilta päiviltä, jolloin työajan lyhyyden takia varsinaista ruokailuaikaa ei ole.

4. Milloin työ suoritetaan vieraalla paikkakunnalla, korvataan työntekijälle tästä koituvat kustannukset seuraavasti:

a) Kaikki tarpeelliset matkakustannukset ja päivärahat kaupungin matkustussäännön mukaan.

b) Matkustamiseen käytetyltä ajalta maksetaan työntekijälle korvaus siltä osalta kuin matkustaminen on tapahtunut hänen säännöllisenä työaikanaan, keskituntiansion mukaan, laskettuna tämän matkan aikana suoritetusta säännölliseen työaikaan kuuluvasta työstä.

5. Jos työntekijä kaupungin työssä joutuu asianomaisen luvan siihen saatuaan käyttämään omaa kulkuneuvoa, maksetaan siitä kulloinkin voimassa olevan taksan mukainen korvaus tai ellei sellaista ole, kohtuullinen korvaus erikseen tehtävän sopimuksen mukaan.

12 §. Työntekijäin erinäiset etuudet ja muita sopimusmääräyksiä.

1. Vuosilomasta on voimassa, mitä työntekijäin vuosilomasta annetussa laissa ja kaupungin työntekijäin vuosilomasäännössä on määrätty. Tapaturmakorvaukset, sairaus- ja hautausavustukset sekä eläkkeet myönnetään työntekijöille voimassa olevien lakien ja kaupunginvaltuuston päätösten mukaisesti.

2. Kaupungin toimesta annetaan työntekijäin käyttöön

- suojapukuja ja työrukkasia sellaisissa töissä, joissa vaatteiden ja käsineiden kuluminen ja likaantuminen on tavallista suurempi,
- vedenpitäviä jalkineita ja käsineitä vetisissä ja erittäin likaisissa töissä,
- sadetakkeja ja -pukuja, milloin työtä tehdään sateessa,
- lämmittävä suojavaatetus, johon tarvittaessa kuuluvat myös huopajalkineet, pakkassään aikana siinä tapauksessa, että työskentelytilaan ei ole järjestetty tyydyttävää lämmitystä, seuraaville työntekijöille:
  kaivinkoneiden, tiehöylien, traktorien, dumperien, nosturien sekä auraus- ja puhdistuskoneiden käyttäjät ja muut niissä työskentelevät, sekä paalujunttauskoneiden käyttäjät ja sukeltajain merkinantomiehet,
- turkkeja ja huopajalkineita poikkeuksellisen kylmien olosuhteiden vallitessa kiinteistöviraston, satamarakennusosaston sekä rakennusviraston kairausmiehille ja mittausmiehille sekä liikennelaitoksen ilmajohtoasentajille ja kiertäville porttivahdeille.

Suojavaatetusta annettaessa on yleensä pyrittävä seuraamaan entistä käytäntöä.

Edellä tarkoitetut kaupungilta saamansa varusteet työntekijät ovat velvolliset luovuttamaan iltaisin takaisin työmaalle, eikä niitä saa ottaa yksityiskäyttöön.

3. Omia työkalujaan käyttämään joutuville työntekijöille suoritetaan siitä korvaus, jonka suuruus määräytyy yksityisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen välisten sopimusten mukaisesti. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut korvaukset käyttöön samasta ajankohdasta lukien, josta ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

4. Työntekijöillä ennen tämän sopimuksen voimaantuloa mahdollisesti olleet, tässä sopimuksessa mainitsemattomat etuisuudet säilytetään ennallaan.

Pöytäkirjamerkintä: Tämän pykälän 4. kohdassa tarkoitetaan myös niitä tämän työehtosopimuksen ylittäviä etuisuuksia, jotka mainitaan liikennelaitoksen johdon ja työn-

tekijäin välillä 8 päivänä toukokuuta 1952 tehdyn pöytäkirjan 3 §:n 6.-12. kohdassa ja 4 §:ssä. Mainitut etuisuudet perustuivat alkuaan Helsingin kaupungin sekä Raitiotie- ja Omnibus Oy:n välisen kauppakirjan 12 §:ään, ja on niiden sovellutusala työehtosopimuksella laajennettu koskemaan myös uusia työntekijöitä.

5. Raskaana olevaa työntekijää ei saa pitää raskaissa töissä neljän kuukauden aikana välittömästi ennen synnytystä. Jos kevyempi työ on halvemmin palkattua, maksetaan työntekijälle hänen aikaisempi palkkansa.

6. Jos jollakin laitoksella satunnaisen työn vähyyden takia on liikaa työvoimaa, siirretään ao. virastojen ja laitosten toimesta työntekijöitä sellaisille kaupungin laitoksille, joissa on työvoiman puutetta.

7. Ne kaupunkiin työsuhteessa olevat omaa autoa ajavat autonkuljettajat, joille työn vähyyden vuoksi ei ole jatkuvasti voitu järjestää kaupungin töitä, ovat mikäli heidät uudelleen otetaan kaupungin ajoihin, edelleenkin työsuhteessa kaupunkiin.

Työn saannissa asetetaan etusijalle ne omaa autoaan ajavat kuljettajat, jotka ovat työsuhteessa kaupunkiin ja näistä etusijalle ne, joilla on eniten palvelusvuosia kaupungin palveluksessa.

8. Työntekijälle, joka hänelle kaupungin työssä sattuneen työtapaturman tai siinä saadun ammattitaudin vuoksi on tullut kykenemättömäksi entiseen työhönsä ja joka tämän vuoksi siirretään lääkärin lausunnon perusteella työkykyään vastaavaan olennaisesti alempipalkkaiseen työhön, maksetaan tästä työstä hänen aikaisemman ansionsa mukainen palkka vähennettynä kaupungin kustantaman elinkoron täydennyskorkoa vastaavalla määrällä. Elinkoron täydennyskorkoa vastaava määrä lasketaan siten, että täydennyskoroksi luetaan myös omaislisäys sekä kalliinajan lisästä täydennyskoron ja omaislisäyksen yhteenlaskettua määrää vastaava suhteellinen osa elinkorosta laskettuna.

9. Niille kaupungin työntekijöille, jotka luottamusmiehinä joutuvat työaikanaan osallistumaan luottamusmiesten palkkiosäännön 2 ja 3 §:ssä tarkoitettuihin kokouksiin, korvataan täten aiheutunut ansion menetys.

10. Tapaturmien ja ammattitautien välttämiseksi työpaikoilla on työnjohdon huolehdittava turvallisuustoimenpiteistä työturvallisuuslain ja sen perusteella annettujen määräysten ja ohjeiden mukaisesti. Työntekijäin velvollisuutena on noudattaa työturvallisuudesta annettuja määräyksiä ja ohjeita.

Kieltäytymistä suorittamasta sellaista työtä, johon ei ole järjestetty määräysten ja ohjeiden mukaisia turvalaitteita, ei ole pidettävä työsopimuksen vastaisena työstä kieltäytymisenä.

13 §. Vaate- ja ruokailusuojat.

1. Työmaalle on, ellei se ole pieni ja tilapäinen, työnantajan toimesta järjestettävä työntekijäin ruokailua, peseytymistä ja vaatteiden säilyttämistä varten tarkoitustaan vastaavat, sateen pitävät suojat, jotka kylminä vuodenaikoina ja sadeilmoilla on pidettävä lämpiminä. Näitä suojia ei saa käyttää varastona. Siitä, onko työmaa pieni ja tilapäinen, päättää työnjohto neuvoteltuaan asianomaisen luottamusmiehen kanssa.

2. Pysyväisluonteisille työmaille järjestetään, mikäli mahdollista tarpeelliset vaatteiden säilytyskaapit ja riittävä mahdollisuus lämpimän veden saantiin.

Sellaisilla pysyväisillä työpaikoilla, joissa työ tapahtuu säännöllisin työvuoroin, on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä ilta- ja yövuorotyöntekijöille lämmityskaapit lämpimän aterian säilyttämistä varten.

3. Kullekin työpaikalle on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä tarpeelliset pesulaitteet ja puhdistusvälineet peseytymistä varten.

Milloin työpaikalla on työssä sekä miehiä että naisia ja työ on siksi likaista, että työntekijäin on sen päätyttyä vaihdettava vaatteita ja peseydyttävä, on miehille ja naisille järjestettävä erillinen peseytymis- ja pukeutumissuoja.

4. Erittäin likaisissa töissä varattakoon peseytymistä varten 15 minuuttia ennen työajan päättymistä. Erittäin likaiseksi työksi katsotaan sellainen työ, jonka jäljistä puhdistautuminen vaatii erityisen pitkän ajan ja tavallista perusteellisemman peseytymisen.

14 §. Luottamusmiehet.

1. Tämän sopimuksen allekirjoittaneella yhteisjärjestöllä on oikeus asettaa jokaiselle työpaikalle työpaikan työntekijöistä valittu luottamusmies valvomaan järjestyneitten työntekijäin oikeutta ja sitä, ettei kummankaan sopimuspuolen taholta rikota tämän sopimuksen määräyksiä.

2. Yhteisjärjestöllä on niin ikään oikeus valita jokaiseen laitokseen sen työntekijäin keskuudesta pääluottamusmies. Pääluottamusmiehellä on oikeus tehtäviinsä kuuluvissa asioissa käydä työaikana laitoksen työpaikoilla sovittuaan sopivasta ajankohdasta oman työnjohtajansa kanssa. Pääluottamusmiehellä on myös oikeus työaikana käydä tästä sopimuksesta johtuvien asioiden järjestelyä varten eri virastoissa. Pääluottamusmiestä älköön erotettako tai siirrettäkö laitoksesta tai sellaisesta osastosta, jolla on oma pääluottamusmies, toiseen laitokseen tai osastoon, mikäli kyseessä ei ole tilapäistyöntekijä, kesken hänen pääluottamusmiestoimikauttaan. Työnantajalla on kuitenkin työsopimuslain 31 §:ssä mainituissa tapauksissa, lukuun ottamatta sairaustapauksia, oikeus työsopimuksen purkamiseen.

3. Pääluottamusmiehen valitsemisesta on kirjallisesti ilmoitettava palkkalautakunnalle ja ao. laitokselle sekä luottamusmiehen valitsemisesta ao. laitokselle.

4. Kaupunki korvaa sen ansion, jonka luottamusmiehet menettävät toimiessaan työajalla joko paikallisissa neuvotteluissa tai työnantajan toimeksiannosta muualla siten, että heidän palkkansa luottamusmiehen tehtävien suorittamiseen käytetyltä ajalta lasketaan sen suuruiseksi kuin minkä he, jos he olisivat suorittaneet varsinaista työtään, samana aikana olisivat todennäköisesti ansainneet tai, milloin tätä ansiota ei voida arvioida, muiden vastaavana aikana samaa tai lähinnä samaa työtä suorittaneiden työntekijäin keskimääräisen tuntiansion suuruiseksi. Jos pääluottamusmies suorittaa työnantajan toimeksiantoja varsinaisen työajan jälkeen, maksetaan näin menetetystä ajasta ylityökorvaus.

5. Luottamusmiehiä älköön toimensa vuoksi painostettako tai siirrettäkö ilman pätevää syytä toiselle työpaikalle.

15 §. Hyvityssakot ja vahingonkorvaukset.

1. Allekirjoittaneet sopimuspuolet eivät vastaa sellaisista rikkomuksista tätä sopimusta vastaan, joita ne eivät ole itse aiheuttaneet.

2. Voimassa olevan työehtosopimuslain edellyttämiä hyvityssakkoja ei mahdollisten rikkomusten sattuessa käytetä.

16 §. Sopimuksen tulkinta ja riitaisuudet.

Työehtosopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevien erimielisyyksien syntyessä sopivat asiasta ensisijaisesti asianomaisen laitoksen johto ja pääluottamusmies. Elleivät nämä pääse yksimielisyyteen, voidaan asia ottaa jommankumman osapuolen aloitteesta palkkalautakunnan ja yhteisjärjestön edustajien käsiteltäväksi. Riitaisuudet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistavaksi.

17 §. Työehtosopimuksen ja siihen liittyvän palkkahinnoittelun voimassaolo ja irtisanominen.

1. Tämä sopimus sekä siihen liittyvä palkkahinnoittelu tulevat voimaan, ottaen kuitenkin huomioon allekirjoituspöytäkirjan määräykset palkkaperusteiden voimaantuloajankohdasta, heti niiden tultua molemmin puolin allekirjoitetuksi ja päättyvät 31 päivänä joulukuuta 1969, jonka jälkeen ne kuitenkin jatkuvat yhden vuoden kerrallaan, ellei niitä viimeistään kuukautta ennen niiden päättymiseksi määrättyä aikaa ole jommankumman asianomaisen puolelta irtisanottu. Irtisanomisesta huolimatta noudatetaan sopimusmääräyksiä kuitenkin kunnes neuvottelujen uudesta sopimuksesta on todettu päättyneen.

2. Joka irtisanoo sopimuksen, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydellisen muutosehdotuksen viimeistään silloin, kun sopimusta koskevat neuvottelut aloitetaan. Osapuolet ovat irtisanomisen tapahduttua velvolliset viipymättä valitsemaan jäsenet erityiseen neuvottelukuntaan, jonka tulee heti ryhtyä työhön uuden sopimuksen aikaansaamiseksi.

Allekirjoitettu 16.1.1969.

Allekirjoituspöytäkirja työehtosopimukseen v. 1969.

1 §. Sovittiin, että työntekijöille suoritetaan 1.1.1969 lukien aika- ja suorituspalkkaisessa työssä erillistä 16 pennin suuruista lisää kultakin työtunnilta, ei kuitenkaan niissä poikkeustapauksissa, joissa työehtosopimuksen 6 §:n 3. kohdassa tarkoitettuihin urakkahintoihin on ao. alan työehtosopimuksessa sisällytetty vastaava korotus.

Sovittiin, että työehtosopimuksen 12 §:n 8. kohdassa tarkoitettua työntekijän aikaisempaa ansiota korotetaan perustuntipalkkojen korotusta vastaavalla määrällä 1.1.1969 lukien.

2 §.

1. Sovittiin, että lyhennetyn työajan tehokas käyttö hyväksytään.

Pöytäkirjamerkintä: Tästä kohdasta sovittaessa on mm. edellytetty, että pesuaika myönnetään ainoastaan työehtosopimuksen 13 §:n 4. kohdan tarkoittamissa erikoistapauksissa sekä työssä, jonka erityinen laatu vaatii peseytymistä joko ennen työn suorittamista tai välittömästi sen jälkeen.

2. Sovittiin,

a) että työntekijöille, joiden perustuntipalkka määräytyy työehtosopimuksen 5 §:n 1. kohdan toisen kappaleen mukaan, suoritetaan työajan lyhentämisestä johtuva 10 %:n korotus, edellyttäen, että ao. työntekijäryhmä on ennen työajan lyhentämistä kuulunut ns. puuttuvien tuntien korvausmenettelyn piiriin,

b) että työehtosopimuksen 6 §:n 3. kohdan tarkoittamissa urakkatöissä suoritetaan erillistä 10 %:n suuruista työaikalisää.

3. Sopijapuolet edellyttävät, että Kaupunkiliiton ja KTV:n välillä käytävissä neuvotteluissa vuosilomalain 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun keskimääräisen päiväpalkan laskentaperusteet tarkistetaan runkosopimuksen mukaisesti siten, ettei työajan lyheneminen sinänsä aiheuta muutosta vuosilomapalkan suuruuteen ja että mikäli em. järjestöjen kesken päästään suositukseen sopimuskauden aikana ko. päiväpalkan laskentaperusteista, asiaa koskevat neuvottelut aloitetaan välittömästi ja yksimielinen neuvottelutulos toteutetaan sopimuskauden aikana.

3 §. Sovittiin seuraavista työehtosopimusta koskevista merkinnöistä:

1. Työehtosopimuksen 11 §:n 1. kohta.

a) Mikäli liikennelaitoksen tariffeihin tulee sopimuskauden aikana muutoksia, tarkistetaan matkakustannuksista matkaa kohden vähennettävä pennimäärä muutoksia vastaavassa suhteessa.

b) Yövartijoihin sovelletaan samoja määräyksiä kuin muihin työntekijöihin.

2. Sovittiin, että työehtosopimuksen työaikamääräyksiä siltä osin kuin ne koskevat ns. perioditytötä tekeviä työehtosopimuksen alaisia työntekijöitä eli 4 §:n 4. ja 5. kohtaa niihin liittyvine pöytäkirjamerkintöineen sekä 7 §:n 6. ja 7. kohtaa voidaan sopimuskauden kuluessakin muuttaa, mikäli viranhaltijoita koskevia vastaavia määräyksiä muutetaan sopimuskauden kuluessa.

3. Sovittiin, että milloin kaupunki työnantajana on määrännyt työntekijän työssään käyttämään tietyn mallista tai yhdenmukaista työpukua, tällainen puku hankitaan ja huolletaan kaupungin puolesta työssä käytettäväksi.

4. Sovittiin, että Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestölle suoritettavien työntekijäin jäsenmaksujen perimiseen ryhdytään kaupungin toimesta niin pian kuin mahdollista, mikäli ao. työntekijät ovat antaneet siihen valtuutuksen, niiden työntekijäryhmien osalta, joihin nähden tätä menettelyä ei vielä noudateta. Työntekijöille annetaan verotusta varten todistus pidätetystä summasta.

5. Mikäli Kaupunkiliiton ja KTV:n välisissä neuvotteluissa päästään sopimuskauden aikana irtisanomissuojan järjestämistä koskevaan suositukseen, asiaa koskevat neuvottelut aloitetaan välittömästi ja yksimielinen neuvottelutulos toteutetaan sopimuskauden aikana.

4 §. Sovittiin seuraavista palkkahinnoittelua koskevista merkinnöistä:

1. Sovittiin, että palkkahinnoittelun 2 §:n 19 kohdassa mainittu kiihdytetyn työn lisä maksetaan allekirjoituspöytäkirjan 4.6.1968 liitteen mukaisena edellyttäen, että

a) työt liikennelaitoksessa pyritään järjestämään urakalla tai muutoin suorituspalkkaisesti siten, että kaikki ne työntekijät, joiden tehtäväpiiriin kuuluu urakoituja töitä, ajoittain pääsevät niistä osallisiksi,

b) muualla käytössä olevat urakkahinnoittelut voidaan liikennelaitokseen sovellettuina ottaa käyttöön kuuden kuukauden koeajaksi,

c) nykyisestä palkkajärjestelmästä kiihdytetyn työvauhdin lisineen luovutaan asteittain siten, että kun 70 % töistä on järjestetty suorituspalkkaisiksi, koko laitoksessa sovelletaan samoja palkkamääräyksiä kuin muissakin kaupungin laitoksissa, ja

d) laitoksen palveluksessa vuodeksi 1963 tehdyn työehtosopimuksen voimaantulohetkellä olleille työntekijöille, jotka kuuluvat sellaisiin ammattinimikkeisiin, joissa töiden jär-

jestäminen suorituspaikalla ei teknillisistä syistä ole mahdollista (esim. lämmittäjät) maksetaan c) kohdan määräyksistä riippumatta henkilökohtaisena palkanlisänä liitteen mukaisesti määrätyn palkan ja työehtosopimuksen muiden määräysten mukaisesti kulloinkin lasketun palkan erotus siihen asti, kunnes viimeksi mainitulla tavalla lasketun palkan määrä nousee liitteen mukaisen palkan suuruiseksi.

5 §. Sovittiin, että kaupunginhallitukselle tehdään seuraavan sisältöinen esitys:

Kaupunki toteuttaa ja kustantaa työntekijöitä koskevan vapaa-ajan tapaturmavakuutusturvan joko tapaturmavakuutusta hoitavien vakuutusyhtiöiden kanssa tehtävien sopimusten perusteella ja sopimuksissa määriteltävistä ajankohdista lukien tai ottamalla itse suoraan hoidettavakseen ja vastattavakseen ko. turvan järjestämisen, jolloin edellytetään,

a) että vakuutusten/kaupunginvaltuuston erikseen tehtävän päätöksen perusteella maksetaan invaliditeettikorvauksena siinä tapauksessa, että tapaturma johtaa kahden vuoden kuluessa sen sattumisesta pysyvään invaliditeettiin, 12 000 mk, jos invaliditeetti on täydellinen ja jos invaliditeetti on osittainen, invaliditeettiprosentin osoittama osa sanotusta summasta, kuitenkin niin, ettei alle 10 %:n invaliditeetistä makseta korvausta, sekä

b) että asianomaisen perheelle maksetaan tapaturmaisen kuoleman sattuessa 6 000 mk.

6 §. Sovittiin, että uusien palkkaperusteiden käyttöönoton johdosta toimitettavan palkkojen uudelleen järjestelyn yhteydessä ei saa aiheutua kenellekään työntekijälle aikaisemmin aikatyössä maksetun palkan eikä ns. hyvänmiehenlisän vähennystä.

7 §. Allekirjoitettiin kaupunginvaltuuston 15.1.1969 hyväksymä Helsingin kaupungin sekä Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestö r.y:n kesken tehty työehtosopimus ja palkkalautakunnan 9.12.1968 hyväksymä Helsingin kaupungin sekä Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestö r.y:n kesken tehty työehtosopimukseen liittyvä palkkahinnoittelu.

10. HELSINGIN KAUPUNGIN JA HELSINGIN KUNNALLISTEN TYÖNTEKIJÄIN JA VIRANHALTIJAIN YHTEISJÄRJESTÖ R.Y:N VÄLISEN PALKKAHINNOITTELUN MUUTOS.

Palkkalautakunnan ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestö r.y:n allekirjoittama tammikuun 16 p:nä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:75)

Sovittiin, että 4.6.1968 allekirjoitettua palkkahinnoittelua noudatetaan siten, että 1 §:n palkkaryhmään 6 lisätään uusi nimike ja 3 §:n 4. kohdan sanamuoto muutetaan seuraavasti:

1 §. PERUSTUNTIPALKAT 1.6.1968 alkaen

Palkkaryhmä 6

517 Puistotyöntekijät, ammattitaitoiset

3 §. MUUT MÄÄRÄYKSET.

4. Sähkö- ja puhelinasentajille, jotka ovat suorittaneet sähköalan ammattikasvatuslautakunnan (SAKLA) tai puhelinalan ammattikasvatuslautakunnan (PAKLA) yliasentajatutkinnon tai asentajatutkinnon, maksetaan erillistä lisää pätevyyden perusteella, yliasentajalle 33 penniä tunnilta ja asentajalle 18 penniä tunnilta.

11. PERHE-ELÄKELAKI

Annettu tammikuun 17 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 38/69)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Suomessa asuvan henkilön kuoltua suoritetaan perhe-eläkettä ja koulutustukea sen mukaan kuin tässä laissa säädetään. Jos hän ei ole Suomen kansalainen, suoritetaan etuutta vain, jos hän on asunut Suomessa viimeiset viisi vuotta ennen kuolemaansa.

Henkilöä, jonka kuoltua etuutta suoritetaan, sanotaan edunjättäjäksi, ja henkilöä, jolla on oikeus sitä saada, edunsaajaksi.

2 §. Suomessa asuvaksi katsotaan myös Suomen diplomaattisen, lähetetyn konsuli- tai kaupallisen edustajan virastossa taikka Yhdistyneissä kansakunnissa, sen yhteydessä toimivassa erityisjärjestössä tai tähän verrattavassa kansainvälisessä järjestössä palveleva Suomen kansalainen, hänen puolisonsa ja 21 vuotta nuorempi lapsensa, hänen henkilökohtaisessa palveluksessaan oleva Suomen kansalainen sekä henkilö, joka palvelee suomalaisessa aluksessa.

Suomen kansalaisen, joka on Suomen valtion, suomalaisen yhdyskunnan tahi sellaisen säätiön, laitoksen, yrityksen tai yhdistyksen, jolla on kotipaikka Suomessa, päätoimen luontoisessa vakinaisessa palveluksessa ulkomailla, katsotaan myös asuvan Suomessa.

3 §. Suomessa asuvat vieraan valtion lähetystöön, kauppaedustustoon tai konsulinvirastoon kuuluvat taikka Yhdistyneiden kansakuntien, sen erityisjärjestön tai tähän verrattavan kansainvälisen järjestön palveluksessa olevat henkilöt palvelusväkineen eivät ole tämän lain alaisia, jos he ovat ulkomaan kansalaisia.

4 §. Suomeen asumaan muuttaneen henkilön kuoltua suoritetaan tämän lain mukaista etuutta vain sellaiselle edunsaajalle, joka ennen edunjättäjän kuolemaa on muuttanut Suomeen asumaan.

5 §. Tämän lain mukaiset tehtävät hoitaa kansaneläkelaitos noudattaen hallinnon osalta, mitä kansaneläkelaissa on säädetty.

6 §. Edunsaajia ovat jäljempänä säädetyin edellytyksin ja poikkeuksin edunjättäjän lapset ja miespuolisen edunjättäjän leski.

Sama henkilö ei voi olla edunsaajana samanaikaisesti kahden tai useamman edunjättäjän jälkeen.

7 §. Edunjättäjän lapsena pidetään myös:

1) edunjättäjän ottolasta;

2) sellaista avioliiton ulkopuolella syntynyttä lasta, jonka edunjättäjä on säädetyssä järjestyksessä tunnustanut tai joka edunjättäjään nähden muutoin on tunnustetun lapsen asemassa;

3) sellaista avioliiton ulkopuolella syntynyttä lasta, johon nähden edunjättäjän elatusvelvollisuus on oikeuden päätöksellä tai sopimuksella vahvistettu; sekä

4) muuta lasta, jonka elatuksesta edunjättäjä on joko omassa kodissaan tai muutoin huolehtinut.

8 §. Lapsella on oikeus perhe-eläkkeeseen, jos hän ei ole täyttänyt 16 vuotta.

Lapsella, joka on täyttänyt 16, mutta ei 21 vuotta ja joka ei saa kansaneläkettä, on myös oikeus perhe-eläkkeeseen, jos hän opiskelun, koulunkäynnin tai ammattikasvatuksen vuoksi ei voi ansaita itse elatustaan.

Lapsella, joka on annettu kolmannelle henkilölle ottolapseksi, ei kuitenkaan ottolapsisuhteen kestäessä ole oikeutta perhe-eläkkeeseen luonnollisten vanhempien jälkeen.

9 §. Leskellä on oikeus perhe-eläkkeeseen, jos hänen huollettavanaan on edunjättäjän jälkeen perhe-eläkkeeseen oikeutettu 16 vuotta nuorempi lapsi.

Niin ikään leskellä on oikeus perhe-eläkkeeseen, jos hän edunjättäjän kuollessa oli täyttänyt 40, mutta ei 60 vuotta ja hänen avioliittonsa edunjättäjän kanssa oli jatkunut vähintään kolme vuotta. Sama oikeus on 1 momentissa tarkoitetulla leskellä siitä alkaen, kun hänellä ei enää ole huollettavanaan perhe-eläkkeeseen oikeutettua alle 16 vuotta nuorempaa lasta, jos leski tällöin on täyttänyt 40, mutta ei 60 vuotta.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetyistä edellytyksistä riippumatta on leskellä oikeus saada perhe-eläkettä kuuden kuukauden ajan edunjättäjän kuolemasta lukien.

Leskellä ei kuitenkaan ole oikeutta 2 ja 3 momentissa mainituilla perusteilla perhe-eläkkeeseen, jos avioliitto oli solmittu edunjättäjän täytettyä 60 vuotta.

Leskellä, joka edunjättäjän kuollessa oli täyttänyt 65 vuotta tai joka työkyvyttömyyden perusteella saa kansaneläkettä, ei ole oikeutta perhe-eläkkeeseen.

Sen estämättä, mitä edellä 5 momentissa on säädetty, maksetaan työkyvyttömyyseläkettä saavalle leskelle, joka muutoin olisi perhe-eläkkeeseen oikeutettu, kuuden kuukauden ajalta edunjättäjän kuolemasta

lukien perhe-eläkkeenä se määrä, jolla perhe-eläke olisi suurempi kuin työkyvyttömyyseläke.

10 §. Oikeutta perhe-eläkkeeseen ei ole sillä, joka rikollisella teolla tahallisesti on aiheuttanut edunjättäjän kuoleman.

11 §. Edunsaajan oikeus perhe-eläkkeeseen alkaa edunjättäjän kuolinpäivästä lukien, jollei siitä, mitä jäljempänä tässä pykälässä säädetään, muuta johdu.

Edunjättäjän kuoleman jälkeen syntyneen lapsen oikeus perhe-eläkkeeseen alkaa lapsen syntymästä lukien.

Jollei lapsella edunjättäjän kuollessa tai lapsen täyttäessä 16 vuotta ole oikeutta perhe-eläkkeeseen 8 §:n 2 momentissa mainitulla perusteella, mutta lapsi myöhemmin aloittaa sanotussa säännöksessä tarkoitetun opiskelun tai koulunkäynnin taikka hänen ammattikasvatuksensa alkaa myöhemmin, hänen oikeutensa perhe-eläkkeeseen alkaa samasta ajankohdasta.

Jollei lapsi edunjättäjän kuollessa ole lesken huollettavana, alkaa 9 §:n 1 momentin mukainen lesken oikeus perhe-eläkkeeseen, kun lapsi tulee hänen huollettavakseen.

Jos leski tai lapsi edunjättäjän kuollessa saa työkyvyttömyyden perusteella kansaneläkettä, ja sanottu eläke myöhemmin lakkautetaan, oikeus perhe-eläkkeeseen alkaa kansaneläkkeen maksamisen lopettamisesta lukien.

12 §. Lapsen oikeus perhe-eläkkeeseen lakkaa:

1) kun lapsi täyttää 16 vuotta tai 8 §:n 2 momentissa mainitussa tapauksessa 21 vuotta taikka kun hän sitä ennen lopettaa säännöksessä tarkoitetun opiskelun tai koulunkäynnin taikka kun hänen ammattikasvatuksensa sitä ennen päättyy;

2) kun lapsi annetaan kolmannelle henkilölle ottolapseksi; tai

3) kun lapsi tulee työkyvyttömäksi, siitä ajankohdasta, jolloin hänelle myönnetään kansaneläkelain mukainen työkyvyttömyyseläke.

13 §. Lesken oikeus perhe-eläkkeeseen lakkaa:

1) kun leski solmii avioliiton;

2) kun leski täyttää 65 vuotta; tai

3) kun leskelle hänen tullessaan työkyvyttömäksi myönnetään kansaneläkelain mukainen työkyvyttömyyseläke.

Lisäksi lesken 9 §:n 1 momentin mukainen oikeus eläkkeeseen lakkaa, kun hänellä ei enää ole huollettavanaan perhe-eläkkeeseen oikeutettua 16 vuotta nuorempaa lasta, ja lesken 9 §:n 2 momentin mukainen oikeus, kun leski täyttää 60 vuotta.

Lesken solmiessa avioliiton suoritetaan hänelle, jos hän on saanut perhe-eläkettä yli vuoden ajalta, kertasuorituksena ne eläke-erät, jotka hän olisi ollut oikeutettu saamaan seuraavalta vuoden pituiselta ajalta. Kertasuorituksen määrää laskettaessa otetaan sanottuihin eläke-eriin kuuluvat 15 §:n mukaiset tukiosa ja tukilisä huomioon sen suuruisina, kuin

ne ovat perhe-eläkkeen viimeisessä kuukausierässä.

14 §. Perhe-eläkettä maksetaan eläkeoikeuden syntymistä seuraavan kuukauden alusta lukien, ei kuitenkaan ilman erityistä syytä pitemmältä kuin vuoden ajalta ennen eläkkeen hakemista.

Mikäli samalta ajalta, jolta edunsaajalle myöhemmin myönnetään kansaneläke, on maksettu perhe-eläkettä, pidetään viimeksi mainittua kansaneläkkeen ja sen lisien osasuorituksena.

15 §. Perhe-eläkkeenä suoritetaan leskeneläkettä ja lapseneläkettä.

Leskeneläkkeen muodostavat perusosa, tukiosa ja tukilisä, jos leskellä on 9 §:n 1 tai 3 momentin mukainen oikeus eläkkeeseen. Muutoin muodostavat leskeneläkkeen tukiosa ja tukilisä. Perusosa on kansaneläkkeen perusosan, tukiosa yksinäiselle lapsettomalle henkilölle edunsaajan asuinkunnassa maksettavan kansaneläkkeen tukiosan ja tukilisä kansaneläkkeeseen suoritettavan tukilisän suuruinen. Tukiosa suoritetaan edunjättäjän kuoleman jälkeiseltä kuudelta ensimmäiseltä kuukaudelta kuitenkin aina täysimääräisenä.

Tukiosaa ja tukilisää määrättäessä ei lesken vuosituloksi lueta tämän lain mukaista eläkettä.

Lapseneläke on täysorvolle 40 sadalta ja puoliorvolle 20 sadalta kansaneläkkeen perusosan ja lapsen asuinkunnassa yksinäiselle lapsettomalle henkilölle maksettavan täysimääräisen tukiosan yhteismäärästä.

16 §. Tämän lain mukaiseen eläkkeeseen oikeutetulle leskelle voidaan hänen hakemuksestaan suorittaa koulutustukea. Koulutustukena korvataan koulutuksesta sellaiseen ammattiin, jolla lesken harkitaan voivan hankkia pääasiallisen toimeentulonsa, aiheutuneet tarpeelliset kustannukset.

Koulutuksesta johtuviksi kustannuksiksi katsotaan paitsi opetuksesta ja opiskeluvälineistä aiheutuvat kustannukset myös koulutuksen aiheuttamat lisäkustannukset asunnosta, ravinnosta ja tarpeellisesta työvaatetuksesta sekä tarpeellisista matkakuluista.

Leskelle, jonka opinnot yliopistossa tai korkeakoulussa ovat keskeytyneet, voidaan opintojen loppuunsuorittamista varten koulutustukena myöntää myös opintolainaa.

Jos lesken opiskelu ei osoittaudu menestykselliseksi tai jos hän laiminlyö harjoittaa säännöllisesti opintojaan, voidaan hänelle myönnetty koulutustuki lakkauttaa tai sen määrää alentaa.

Tarkemmat säännökset koulutustuen myöntämisestä annetaan asetuksella.

17 §. Tämän lain nojalla myönnettävistä etuuksista kansaneläkelaitokselle aiheutuvat kustannukset korvataan valtion varoista noudattaen vastaavasti, mitä on säädetty valtion osuuden suorittamisesta kansaneläkkeen tukiosakustannuksista kansaneläkelaitokselle, kuitenkin niin, että valtio suorittaa etukäteen 90 prosenttia maksettaviksi lähetettyjen eläkkeiden määrästä.

Tämän lain mukaisesta toiminnasta aiheutuvat hallintokulut luetaan kansaneläkelaitoksen hallintokustannuksiksi.

18 §. Jollei tästä laista muuta seuraa, on soveltuvin osin lisäksi vastaavasti voimassa mitä kansaneläkelain 25 §:ssä, 27 §:n 5 momentissa, 30, 32, 35, 37 ja 38 §:ssä, 39 §:n 2 momentissa, 40-45 §:ssä, 46 §:n 1 momentissa, 67, 69 ja 71-75 §:ssä sekä 79-88a §:ssä ja kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä on säädetty.

19 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

20 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1969, kuitenkin niin, että ennen vuotta 1970 kuolleen edunjättäjän jälkeen voidaan perhe-eläke myöntää vain lapselle ja 9 § 1 momentissa tarkoitetulle leskelle.

Lapsella ja 9 § 1 momentissa tarkoitetulla leskellä on oikeus perheeläkkeeseen myös sellaisen kuolemantapauksen johdosta, joka on sattunut ennen lain voimaantuloa. Perhe-eläkettä maksetaan tällöin lain voimaantulosta lukien, jos oikeus siihen on sanottuna ajankohtana syntynyt, ei kuitenkaan ilman erityistä syytä pitemmältä kuin vuoden ajalta ennen eläkkeen hakemista.

Koulutustukea voidaan suorittaa aikaisintaan vuoden 1970 alusta lukien.

Ennen lain voimaantuloa kansaneläkelaitoksen on hyvissä ajoin ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin lain täytäntöönpanoa varten.

12. LAKI KANSANELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 39/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:88 ja 1963:103)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 20 §, sellaisena kuin se on 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetussa laissa (427/63), näin kuuluvaksi:

20 §. Kansaneläkkeenä maksetaan:
vanhuuseläkettä 65 vuotta täyttäneelle vakuutetulle;
työkyvyttömyyseläkettä työkyvyttömälle vakuutetulle, joka on 65 vuotta nuorempi, 22 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa; tai
vanhuudentukea 60, mutta ei vielä 65 vuotta täyttäneelle naispuoliselle vakuutetulle, joka ei ole naimisissa, eikä saa työkyvyttömyyseläkettä ja jolla ei ole oikeutta perhe-eläkelain (38/69) mukaiseen perhe-eläkkeeseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1969.

Jos vanhuudentuki on ennen tämän lain voimaantuloa myönnetty sellaiselle naispuoliselle vakuutetulle, jolle myönnetään perhe-eläkelain mukainen perhe-eläke, lakkautetaan vanhuudentuen maksaminen saman kuukauden alusta, josta lukien hänelle on myönnetty perhe-eläke.

13. LAKI PERHELISÄLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 40/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943:42, 1944:200, 1947:177 ja 1956:135)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan 30 päivänä huhtikuuta 1943 annetun perhelisälain (375/43) 7 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1944 annetussa laissa (1046/44), ja muutetaan lain 1 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 21 päivänä marraskuuta 1947 annetussa laissa ja 9 päivänä marraskuuta 1956 annetussa laissa (824/47 ja 548/56), näin kuuluvaksi:

1 §. Lasten aiheuttamien lisäkustannusten korvaamista varten suoritetaan, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään, perheelle, jossa on vähintään neljä perheen huollettavana olevaa, Suomessa asuvaa ja Suomen kansalaisuuden omaavaa kuuttatoista vuotta nuorempaa lasta, valtion varoista vuosittain myönnettävää perhelisää.

Perhelisää suoritetaan myös sellaiselle perheelle, jonka pääasiallinen huoltaja on tullut pysyvästi työkyvyttömäksi ja jossa on vähintään kaksi perheen huollettavana olevaa, 1 momentissa tarkoitettua lasta.

Jos perhe muuten saa valtion varoista avustusta 1 momentissa sanottuun tarkoitukseen, voidaan se ottaa vähennyksenä huomioon perhelisää suoritettaessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1969.

14. LAKI ERITYISLAPSILISÄLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 41/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1960:137 ja 1968:7)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 30 päivänä joulukuuta 1960 annetun erityislapsilisälain 3 §:ään, sellaisena kuin se on 4 päivänä tammikuuta 1968 annetussa laissa (11/68), uusi näin kuuluva 4 momentti:

3 §. ----------

Lapselle, jolla on oikeus perhe-eläkelain (38/69) mukaiseen eläkkeeseen, ei kuitenkaan suoriteta erityislapsilisää sillä perusteella, että molemmat vanhemmat tai toinen heistä tahi, jos kysymyksessä on edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu lapsi, hänestä elatusapua maksamaan sitoutunut tai siihen velvoitettu on kuollut.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1969.

15. LAKI KUNNALLISHALLITUKSESTA KAUPUNGISSA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 17 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 43/69)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset s. 103 ja kunn. as.-kok. 1968:87)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä joulukuuta 1873 kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen 55 §:n 2a kohta, sellaisena kuin se on 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa laissa (365/68), näin kuuluvaksi:

55 §. Verotettavaa tuloa taksoitettaessa on, jollei elinkeinotoiminnan tuloksen ja maatilatalouden tulon vahvistamisesta muuta erikseen säädetä, noudatettava seuraavia säännöksiä:

2a) Tulona ei pidetä kansaneläkettä, perhe-eläkelain (38/69) mukaista perhe-eläkettä eikä koulutustukea, huoltoapulain (116/56) 5 §:n mukaista elatusta, sairausvakuutuslain (364/63) mukaan vakuutetulle tai hänen oikeudenomistajalleen suoritettua korvausta tahi päivä- tai äitiysrahaa, eikä lapsiperheiden asumistuesta annetun lain (586/61) mukaista asumistukea siihen oikeutetulle. Tulona ei myöskään ole pidettävä kiinteistön luovutuksen yhteydessä määräajaksi tai elinkaudeksi pidätettyä etuutta (syytinkiä), sikäli kuin se suoritetaan rahana, luonnontuotteina, muuna tavarana tai palveluksina, eikä vahingonkorvausta. Vahingonkorvaukseksi luetaan myös, mitä on saatu sairaanhoitokustannusten ja niihin verrattavien kulujen korvauksena taikka valtiolta, vakuutuslaitokselta, eläkesäätiöltä tai muulta eläkelaitokselta kertakaikkisena korvauksena sairauden tai vamman johdosta. Samoin ei tuloksi katsota sairauden tai muun vakuutustapahtuman johdosta saatua päivärahaa, eläkettä tai elinkorkoa kahdelta ensimmäiseltä vuodelta, jos se perustuu muuhun henkilövakuutukseen kuin kansaneläkevakuutukseen, työttömyysvakuutukseen tai 2d kohdassa tarkoitettuun eläkevakuutukseen ja vakuutuksen maksut kokonaan tai osittain on suorittanut vakuutettu itse tai hänen puolisonsa tai vanhempansa. Tuloksi ei myöskään lueta korvausta, mikä on kertakaikkisena tai jatkuvana suoritettu sotapalveluksesta taikka muuten sotatoimesta aiheutuneen ruumiinvamman, sairauden tahi kuolemantapauksen

johdosta joko valtion tai yleishyödyllisten yhtymäin varoista vahingoittuneelle tai sairastuneelle itselleen taikka hänen omaisilleen. Niin ikään ei tuloksi lueta henki- tai pääomavakuutuksen nojalla saatua pääomaa, mikäli se suoritetaan vakuutetulle itselleen, hänen puolisolleen, suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa olevalle perilliselleen, ottolapselleen tai kuolinpesälleen. Milloin tällainen pääoma maksetaan useammassa kuin yhdessä erässä, pidetään kuitenkin veronalaisena tulona sitä määrää, minkä verran muu kuin ensimmäinen erä on suurempi kuin se, laskettuna viittä sadalta vastaavan korkokannan mukaan ja ottaen huomioon vain täydet vuodet, olisi ollut, jos se olisi maksettu yht' aikaa kuin ensimmäinen erä.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 1969 tulojen perusteella toimitettavassa verotuksessa.

16. LAKI HELSINGIN YLIOPISTOLLISEN KESKUSSAIRAALAN RAKENNUSAJAN OSITTAISESTA PITENTÄMISESTÄ ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 24 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 46/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:61)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan Helsingin yliopistollisen keskussairaalan rakennusajan osittaisesta pitentämisestä 18 päivänä huhtikuuta 1958 annetun lain (167/58) 1 § näin kuuluvaksi:

1 §. Sen estämättä, mitä säädetään yliopistollisista keskussairaaloista annetun lain 18 §:ssä, sellaisena kuin se on 27 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (764/68), voidaan Helsingin yliopistollisen keskussairaalan perustamiskirjan mukaisesta sairaansijamäärästä 352 sairaansijaa käsittävät sairaalaosastot rakentaa vuoden 1974 jälkeen. Sanotut sairaalaosastot on kuitenkin rakennettava viimeistään vuoden 1975 loppuun mennessä.

17. ASETUS TYÖVOIMAN LIIKKUVUUDEN EDISTÄMISESTÄ ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 24 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 49/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1964:69)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1964 annetun asetuksen (312/64) 9 § näin kuuluvaksi:

9 §. Perheavustusta myönnetään yhden 8 §:ssä mainitun huollettavan osalta 100 markkaa sekä jokaisen muun 8 §:ssä mainitun henkilön osalta 40 markkaa kuukaudessa.

Perheavustusta voidaan myöntää enintään 3 kuukauden ajaksi siitä lukien, kun työntekijä on muuttanut uudelle työpaikkakunnalle ja työ siellä on alkanut. Milloin asuntotilanne tällä paikkakunnalla on erityisen vaikea, voidaan perheavustuksen suoritusta jatkaa enintään 3 kuukaudella, jolloin sen määrä kuitenkin tältä ajalta vähennetään puolella.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1969.

18. LAKI AMMATTIOPINTOJEN AVUSTUSLAIN MUKAISTEN ASIOIDEN KÄSITTELYN JA RATKAISUN SIIRTÄMISESTÄ VALTION OPINTOTUKIKESKUKSELLE.

Annettu tammikuun 24 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 71/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944:155, 1949:86, 1958:74 ja 1968:77)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Opetusministeriön alaisen valtion opintotukikeskuksen tulee käsitellä ja ratkaista asiat, jotka ammattiopintojen avustuslain (796/44), sellaisena kuin se on myöhemmin osittain muutettuna, ja sosiaalihallituksesta annetun lain (24/68) mukaan kuuluvat sosiaalihallitukselle.

2 §. Mitä ammattiopintojen avustuslaissa ja sen nojalla annettujen muiden säännösten ja määräysten nojalla on säädetty tai määrätty sosiaalihallituksesta, koskee vastaavasti valtion opintotukikeskusta.

3 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa asetuksella.

4 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1969.

Lain voimaan tullessa vireillä olevat ammattiopintojen avustamista koskevat asiat käsittelee ja ratkaisee valtion opintotukikeskus.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen lain täytäntöönpanolle.

19. KAUPUNGIN MYÖNTÄMIEN LAINOJEN SAKKO- JA VIIVÄSTYS-KORKOJEN VAHVISTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös tammikuun 27 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:64)

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa kaupungin myöntämien lainojen viivästyskoron suuruudeksi 1.1.1969 lukien edelleen 8 %, kuitenkin niin, että viivästyskorko on aina 2 % varsinaista lainakorkoa korkeampi, mutta ei saa ylittää 12 % laskettuna viivästyserälle, ja

sakkokoron suuruudeksi edelleen 10 %, kuitenkin niin, että sakkokorko on aina 4 % varsinaista lainakorkoa korkeampi, mutta ei saa ylittää 12 % laskettuna viivästyserälle.

20. KAUPUNGIN JAKAMINEN ÄÄNESTYSALUEISIIN VUODEN 1970 VALTIOLLISIA VAALEJA VARTEN.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 29 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1967:91)

Kaupunginvaltuusto päätti jakaa kaupungin 195 äänestysalueeseen vuonna 1970 suoritettavia valtiollisia vaaleja varten seuraavasti:

1. äänestysalue: Korttelit n:o 1-12, 14, 29-31, 43 ja 193 sekä Mustikkamaa, Korkeasaari, Palosaari, Hylkysaari, Tervasaari, Särkkä, Harakka, Melkki, Harmaja ja Länsisaaret.
2. äänestysalue: Korttelit n:o 13, 17, 18, 44a ja 44b.
3. äänestysalue: Korttelit n:o 15, 16, 19 ja 20.
4. äänestysalue: Korttelit n:o 21, 23 ja 24-26.
5. äänestysalue: Korttelit n:o 22, 45, 131, 132b ja 140.
6. äänestysalue: Korttelit n:o 27, 28, 32-37, 38a, 38b, 39a, 39c, 40, 41, 41a, 42, 95a, 95b, 96, 97, 99 ja 103 sekä valtionrautateiden ratapiha- ja asema-alue, Kaisaniemen ravintola ja Kasvitieteellinen puutarha.
7. äänestysalue: Korttelit n:o 46-54, 57-59, 98 ja 210 sekä Ruotsalainen teatteri.
8. äänestysalue: Korttelit n:o 55, 56, 100a, 100b, 101, 102 ja 195-197 sekä tähtitieteellinen observatorio.
9. äänestysalue: Korttelit n:o 62-68, 162, 163, 192, 194, 198, 215a, 215b, 215c, 216 ja 217 sekä Kampintori.
10. äänestysalue: Korttelit n:o 69, 69a, 70 ja 71.
11. äänestysalue: Korttelit n:o 72, 73, 76 ja 77.
12. äänestysalue: Korttelit n:o 74, 75, 153 ja 156.
13. äänestysalue: Korttelit n:o 154, 155 ja 179.

14. äänestysalue: Korttelit n:o 157, 158, 166a, 166b, 167, 167a, 168-170, 172, 173 ja 414 sekä Lapinlahden sairaala, luterilainen, ortodoksinen, Kaartin ja muhamettilainen hautausmaa, Ruoholahden ja Salmisaaren täytealueet ja niihin kuuluvat saaret samoin kuin Iso Pässi, Morsian ja Sulhanen sekä korttelit n:o 780-782, 784-789 ja 791-794.

15. äänestysalue: Korttelit n:o 78-82, 174, 175a ja 175b sekä Jätkäsaari täytealueineen.

16. äänestysalue: Korttelit n:o 61, 86-89 ja 94.

17. äänestysalue: Korttelit n:o 84a, 84b, 85, 90, 117 ja 164.

18. äänestysalue: Korttelit n:o 83, 91-93, 113, 118 ja 165.

19. äänestysalue: Korttelit n:o 111, 112, 115 ja 125.

20. äänestysalue: Korttelit n:o 114, 116 ja 119.

21. äänestysalue: Korttelit n:o 120-123, 176-178, 181 ja 235-237.

22. äänestysalue: Korttelit n:o 124 ja 218-233.

23. äänestysalue: Korttelit n:o 60, 104, 106, 107, 107a ja 110 sekä Johanneksen kirkko.

24. äänestysalue: Korttelit n:o 105 ja 108.

25. äänestysalue: Korttelit n:o 109 ja 126.

26. äänestysalue: Korttelit n:o 127, 128, 180, 183 ja 185.

27. äänestysalue: Korttelit n:o 129, 130 ja 182 sekä Liuskasaari, Sirpalesaari ja Uunisaaret.

28. äänestysalue: Korttelit n:o 133-136, 199-204 ja 234 sekä Kaivopuiston muut osat, Luoto, Ryssänkari, Katajanokan luoto, Valkosaarenkari ja Valkosaari.

29. äänestysalue: Korttelit n:o 137-139, 141, 143-147, 159 ja 190.

30. äänestysalue: Korttelit n:o 142, 148-152, 160, 161, 184, 186-189 ja 191.

31. äänestysalue: Korttelit n:o 287, 297-301 ja 301a sekä Hakaniemen halli.

32. äänestysalue: Korttelit n:o 252, 288, 289, 291-295 ja 296a-296c sekä Sörnäisten tehdas-, varasto- ja satama-alueet ynnä Ostkap, Hanasaari, Sompasaari ja Nihti.

33. äänestysalue: Korttelit n:o 250, 251 ja 286.

34. äänestysalue: Korttelit n:o 253, 271-275, 277, 278 ja 280-285 sekä Pieni Verkkosaari.

35. äänestysalue: Korttelit n:o 305, 312 ja 318.

36. äänestysalue: Korttelit n:o 306, 307, 313 ja 314.

37. äänestysalue: Korttelit n:o 308, 315, 316 ja 363.

38. äänestysalue: Korttelit n:o 302-304, 309-311, 317, 322, 330, 369, 385, 394 ja 395 sekä Eläintarhan huvilat.

39. äänestysalue: Korttelit n:o 320, 321, 323-325, 327 ja 336 sekä Kallion kirkko.

40. äänestysalue: Korttelit n:o 326, 338a ja 339.

41. äänestysalue: Korttelit n:o 319, 328, 329, 333 ja 335.

42. äänestysalue: Korttelit n:o 331, 332, 334, 334a ja 341.

43. äänestysalue: Korttelit n:o 337, 338b, 342 ja 344-346.

44. äänestysalue: Korttelit n:o 340 ja 343.

45. äänestysalue: Korttelit n:o 347, 348, 358 ja 359.

46. äänestysalue: Korttelit n:o 360, 361, 366 ja 367.

47. äänestysalue: Korttelit n:o 349-351.

48. äänestysalue: Korttelit n:o 368, 370, 374, 376 ja 390.

49. äänestysalue: Korttelit n:o 352, 353, 354a, 355, 356, 364 ja 365.

50. äänestysalue: Korttelit n:o 357, 371, 372, 372a, 373, 375, 377, 378, 380-382 ja 393 sekä Alppila, Linnanmäki ja vesisäiliöt.

51. äänestysalue: Korttelit n:o 369, 379, 383, 384, 387-389, 391 ja 392.

52. äänestysalue: Korttelit n:o 401, 402, 403a, 403b ja 404-409 sekä Hakasalmen huvila.

53. äänestysalue: Korttelit n:o 410, 411, 412a, 412b ja 419.

54. äänestysalue: Korttelit n:o 413, 420, 428 ja 429.

55. äänestysalue: Korttelit n:o 416-418, 422, 423, 426 ja 427.

56. äänestysalue: Korttelit n:o 424, 425 ja 437.

57. äänestysalue: Korttelit n:o 435, 436, 442, 443, 446 ja 447.

58. äänestysalue: Korttelit n:o 421, 431, 432 ja 438.

59. äänestysalue: Korttelit n:o 433, 439, 451 ja 454 sekä Hietaniemi, Ourat, Hietaniemen karit, Porsas, Taivallahti, Taivalsaari sekä juutalaisen ja yksityisen kreikkalaiskatolisen seurakunnan hautausmaa, krematorio ja uurnalehto.

60. äänestysalue: Korttelit n:o 448 ja 449.

61. äänestysalue: Korttelit n:o 462, 463, 468, 469 ja 472-474 sekä Hesperia.

62. äänestysalue: Korttelit n:o 464, 470, 475, 480, 481, 484 ja 491 sekä Soutustadion.

63. äänestysalue: Korttelit n:o 477-479, 486 ja 524.

64. äänestysalue: Korttelit n:o 487, 488, 494, 495 ja 500.

65. äänestysalue: Korttelit n:o 485, 492, 498, 499, 505, 506 ja 518.

66. äänestysalue: Korttelit n:o 514, 515, 522, 523 ja 525 sekä Pallokenttä, Kaupunginpuutarha, Uimastadion ja Eläintarha.

67. äänestysalue: Korttelit n:o 512, 513 ja 521.

68. äänestysalue: Korttelit n:o 496, 497, 503, 508 ja 510 sekä Kesäranta (Bjällbo), Rajasaari, Humalluodot, Bråvalla ja Ulvåsa.

69. äänestysalue: Korttelit n:o 504, 507, 509, 511, 516 ja 517.

70. äänestysalue: Korttelit n:o 519, 520, 526, 529, 604, 635 ja 642 sekä Meilahden huvilat, Laakso, Laakson sairaala, Seurasaari ja Pukkisaaret.

71. äänestysalue: Korttelit n:o 601, 605, 607, 608, 621 ja 634.

72. äänestysalue: Korttelit n:o 622-625 sekä Lemberg 8 ja Stenbacka 6.

73. äänestysalue: Korttelit n:o 609, 613, 615 ja 620.

74. äänestysalue: Korttelit n:o 610-612, 614 ja 616-619 sekä muuntaja-asema.

75. äänestysalue, (Ruskeasuon itäinen äänestysalue): Se osa Ruskeasuon kaupunginosasta, joka on linjan Koroistentie-Kiskontie ja sen pohjoinen jatke itäpuolella.

76. äänestysalue, (Ruskeasuon läntinen äänestysalue): Se osa Ruskeasuon kaupunginosasta, joka on linjan Koroistentie-Kiskontie ja sen pohjoinen jatke länsipuolella.

77. äänestysalue: Korttelit n:o 531, 532, 532a, 532b, 534, 536-539 ja 548-551.

78. äänestysalue: Korttelit n:o 690-707 sekä Kovaosaisten Ystävät r.y:n parakki.

79. äänestysalue: Korttelit n:o 530, 540-544, 546 ja 580.

80. äänestysalue: Korttelit n:o 533, 535, 545, 547, 581 ja 582.

81. äänestysalue: Korttelit n:o 557-559 ja 584-586.

82. äänestysalue: Korttelit n:o 649, 650, 654, 655 ja 658 sekä korttelin n:o 649 itäpuolella olevat, 21.kaupunginosassa sijaitsevat rakennukset ja talo Hämeentie 39.

83. äänestysalue: Koko 23. ja 27. kaupunginosa.

84. äänestysalue: Rajoina Koskelantie-24. ja 25. kaupunginosien välinen raja-Intiankatu-korttelien n:o 931, 936, 940, 945, 946 ja 944 luoteisraja-Limingantie-Sofianlehdonkadun jatke 22. ja 24. kaupunginosien rajalle, näiden kaupunginosien välinen raja-Kustaa Vaasan tie.

85. äänestysalue: Korttelit n:o 948-953, Sofianlehto, Mäkelän teollisuusalue, Kumpulan siirtolapuutarha, Vallilan ulkoilmanäyttämö, pyöräilystadion ja ravirata.

86. äänestysalue: Korttelit n:o 853, 855-858, 859a, 859b, 860-862, 865, 867-874 ja 876 sekä Keijontien parakit ja Käpylän asema.

87. äänestysalue: Korttelit n:o 818-822, 823a, 823b, 824, 836, 837, 839, 840 ja 847-850.

88. äänestysalue: Korttelit n:o 800-803, 806-817, 825-828, 830, 842 ja 878-880.

89. äänestysalue: Korttelit n:o 884-886, 888, 890-892, 893a, 893b ja 894-899.

90. äänestysalue: Korttelit n:o 980-993 sekä kunnalliskoti ja Koskelan puistokylä.

91. äänestysalue: Korttelit n:o 552-556, 583, Vallilan siirtolapuutarha sekä Hermanninkadun ja Kumpulankadun varrella olevat huvilat.

92. äänestysalue: Korttelit n:o 651-653, 656, 657, 660-662, 664, 665, 666, 675 ja 676.

93. äänestysalue: Koko 17.kaupunginosa, Pasilan asema mukaan luettuna ja Auroran sairaala.

94. äänestysalue, (Lauttasaaren itäinen äänestysalue): Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Lauttasaarentie sen itäpäästä alkaen-Otavantie-Pajalahdentie-Meripuistotie-Tallbergin puistotien itäinen jatke.

95. äänestysalue, (Lauttasaaren eteläinen äänestysalue): Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Merikylpylän puisto-Heporaudan puisto-Lahnalahden puisto-Lauttasaarentie-Otavantie-Pajalahdentie-Meripuistotie-Tallbergin puistotien itäinen jatke.

96. äänestysalue, (Lauttasaaren läntinen äänestysalue): Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat kaupungin raja-Koivusaaren pohjoispuolitse Länsiväylälle-Isokaari-Heporaudan puisto-Merikylpylän puisto.

97. äänestysalue, (Keski-Lauttasaaren äänestysalue): Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Lauttasaarentie-Lahnalahden puisto-Isokaari.

98. äänestysalue, (Lauttasaaren koillinen äänestysalue): Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Lauttasaaren ja 20.kaupunginosien välinen raja-Lauttasaarentie-Gyldenintie-Maamonlahden puisto.

99. äänestysalue, (Lauttasaaren pohjoinen äänestysalue): Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat kaupungin raja-Koivusaaren pohjoispuolitse Länsiväylälle-Lauttasaarentie-Gyldenintie-Maamonlahden puisto, lukuun ottamatta Hevossaarta, Mustasaarta ja Kaskisaarta, jotka kuuluvat 193. äänestysalueeseen.

100. äänestysalue, (Munkkiniemen eteläinen äänestysalue): Se osa Munkkiniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Saunalahti-Munkkiniemen puistotie-Kadetintie-Riihitie-Laajalahdentie-Laajalahti-Pikku Kuusisaaren ja Kuusisaaren välinen salmi.

101. äänestysalue, (Munkkiniemen itäinen äänestysalue): Munkkiniemen kaupunginosan korttelit n:o 30019, 30020, 30027 ja 30049-30053.

102. äänestysalue, (Munkkiniemen koillinen äänestysalue): Munkkiniemen kaupunginosan korttelit n:o 30054-30056 ja 30058.

103. äänestysalue, (Munkkiniemen läntinen äänestysalue): Se osa Munkkiniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Läntinen moottoritie-Huopalahdentie-Lokkalantie-Solnantie-Perustie-Laajalahdentie-Munkkiniemen puistotie-korttelin n:o 30027 länsiraja-Munkinpolku-Laajalahdentie-Laajalahti sekä Helsingin kaupunkiin kuuluva osa Tarvon saaresta.

104. äänestysalue, (Niemenmäen äänestysalue): Munkkiniemen kaupunginosan Niemenmäen osa-alue ja kortteli n:o 30059.

105. äänestysalue, (Munkkivuoren eteläinen äänestysalue): Munkkiniemen kaupunginosan Munkkivuoren osa-alueen korttelit n:o 30101, 30102 ja 30106-30111.

106. äänestysalue, (Munkkivuoren läntinen äänestysalue): Munkkiniemen kaupunginosan Munkkivuoren osa-alueen korttelit n:o 30103-30105, 30114 ja 30115 sekä niiden länsipuolinen alue Talin puhdistamo mukaan luettuna.

107. äänestysalue, (Munkkivuoren pohjoinen äänestysalue): Munkkiniemen kaupunginosan Munkkivuoren osa-alueen korttelit n:o 30112, 30113, 30116 ja 30117 sekä niiden pohjoispuolinen alue kaupunginosan rajalle asti.

108. äänestysalue, (Pajamäen ja Talin äänestysalue): Pitäjänmäen kaupunginosan Pajamäen ja Talin osa-alueet.

109. äänestysalue, (Pitäjänmäen itäinen äänestysalue): Pitäjänmäen kaupunginosan Marttilan ja Pitäjänmäen teollisuusalueen osa-alueet sekä se osa Reimarlan osa-alueesta, joka on linjan Henrikintie-Knuutintie-Konalantie-Kylväjäntie itäpuolella.

110. äänestysalue, (Pitäjänmäen läntinen äänestysalue): Se osa Pitäjänmäen kaupunginosan Reimarlan osa-alueesta, joka on linjan Henrikintie-Knuutintie-Konalantie-Kylväjäntie länsipuolella.

111. äänestysalue, (Konalan itäinen äänestysalue): Se osa Konalan kaupunginosasta, joka on linjan Kylväjäntie-Konalantie-Malminkartanontie itäpuolella.

112. äänestysalue, (Konalan läntinen äänestysalue): Se osa Konalan kaupunginosasta, joka on linjan Kylväjäntie-Konalantie-Malminkartanontie länsipuolella.

113. äänestysalue, (Etelä-Haagan eteläinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, joka on Lapinmäentien eteläpuolella ja Vihdintien länsipuolella.

114. äänestysalue, (Etelä-Haagan läntinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Kylänevankujan läntinen jatke-Kylänevankuja-Robert Hermansonin tie-Haagan urheilutie-Palokaivon aukio-Steniuksentie-Ahjokuja-Lapinmäentie-Vihdintie.

115. äänestysalue, (Etelä-Haagan itäinen äänestysalue): Se osa Etelä-Haagan osa-alueesta, jonka rajat ovat Lapinmäentie-Ahjokuja-Steniuksentie-Kylänevantie-Matkamiehentie, ja lisäksi Kivihaan osa-alue.

116. äänestysalue, (Etelä-Haagan luoteinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Vihdintie-rantarata-Tunnelitie-Palokaivon aukio-Haagan urheilutie-Robert Hermansonin tie-Kylänevankuja-Kylänevankujan läntinen jatke.

117. äänestysalue, (Keski-Haagan äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Vihdintie-Etelä-Haagan ja Pohjois-Haagan osa-alueiden välinen raja-korttelien n:o 29042 ja 29043 välinen raja-Mäkipellontie-Oskelantie-rantarata.

118. äänestysalue, (Pohjois-Haagan eteläinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Pohjois-Haagan ja Etelä-Haagan osa-alueiden välinen raja-Eliel Saarisen tie-Haagan ja Oulunkylän kaupunginosien välinen raja.

119. äänestysalue, (Pohjois-Haagan läntinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Adolf Lindforsin tie-Näyttelijäntie-Ohjaajantie-Pastori Jussilaisen tie-Aino Acktén tie-Pohjois-Haagan ja Etelä-Haagan osa-alueiden välinen raja-Vihdintie, sekä lisäksi Lassilan osa-alue.

120. äänestysalue, (Pohjois-Haagan itäinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Oulunkylän ja Haagan kaupunginosien välinen raja-Eliel Saarisen tie-Kanukallion-tie-Aino Acktén tie-Pastori Jussilaisen tie-Ohjaajantie-Näyttelijäntie-Ida Aalbergin tie-korttelin n:o 29139 länsiraja ja sen pohjoinen jatke-Haagan ja Etelä-Kaarelan kaupunginosien välinen raja.

121. äänestysalue, (Pohjois-Haagan pohjoinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Lassilan ja Pohjois-Haagan osa-alueiden välinen raja-Haagan ja Etelä-Kaarelan kaupunginosien välinen raja-korttelin n:o 29319 länsirajan pohjoinen jatke ja korttelin länsiraja-Ida Aalbergin tie-Adolf Lindforsin tie ja sen läntinen jatke.

122. äänestysalue, (Kannelmäen itäinen äänestysalue): Se osa Kannelmäen osa-alueesta, joka on linjan korttelin n:o 33128 itärajan pohjoinen jatke ja korttelin itäraja-Kaarelantie-Vanhaistentie-korttelin n:o 33120 itäraja ja sen eteläinen jatke itäpuolella.

123. äänestysalue, (Kannelmäen läntinen äänestysalue): Se osa Etelä-Kaarelan kaupunginosan Kannelmäen osa-alueesta, joka on etelä- ja länsipuolella linjaa korttelin n:o 33123 etelärajan läntinen jatke ja korttelin eteläraja-Kanneltie-korttelin n:o 33120 itäraja ja sen eteläinen jatke.

124. äänestysalue, (Kannelmäen pohjoinen äänestysalue): Se osa Kannelmäen osa-alueesta, joka on länsi- ja pohjoispuolella linjaa korttelin n:o 33128 itärajan pohjoinen jatke ja korttelin itäraja-Kaarelantie-Vanhaistentietä etelään-Kanneltie-korttelin n:o 33123 eteläraja ja sen läntinen jatke.

125. äänestysalue, (Etelä-Kaarelan äänestysalue): Koko 33. kaupunginosa (Etelä-Kaarela) Kannelmäen osa-aluetta lukuun ottamatta.

126. äänestysalue, (Maunulan kaakkoinen ja Metsälän äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Tuusulantie-Oulunkylän ja Käpylän kaupunginosien välinen raja-Oulunkylän ja Pasilan kaupunginosien välinen raja-Oulunkylän ja Haagan kaupunginosien välinen raja-Metsälän ja Maunulan osa-alueiden välinen raja-Männikkötie-Koivikkotie-Rajametsäntie-Pakilantie.

127. äänestysalue, (Maunulan läntinen äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Maunulantie-Kuusikkotietä kaakkoon-Metsäpurontie-Männikkötie-Töyrytie-Koivikkotie-Männikkötie-Maunulan ja Metsälän osa-alueiden välinen raja-Oulunkylän ja Haagan kaupunginosien välinen raja-Pirkkolantie.

128. äänestysalue, (Keski-Maunulan äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Metsäpurontie-Rajametsäntie-Koivikkotie-Töyrytie-Männikkötie.

129. äänestysalue, (Maunulan koillinen äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Oulunkylän ja Pakilan kaupunginosien välinen raja-Tuusulantie-Pakilantie.

130. äänestysalue, (Maunulan pohjoinen ja Pirkkolan äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Muurimestarintie-Oulunkylän ja Pakilan kaupunginosien välinen raja-Pakilantie-Metsäpurontie-Kuusikkotietä luoteeseen-Maunulantie-Pirkkolantie-Oulunkylän ja Haagan kaupunginosien välinen raja.

131. äänestysalue, (Patolan läntinen äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Käskynhaltijantie-korttelin n:o 28169 eli Kustaankartanon vanhainkodin alueen koillisraja-Kivalterintietä koilliseen-Mestarintie-Pikalähetintie-Kivalterintie-Kylävoudintie-Oulunkylän ja Käpylän kaupunginosien välinen raja-Tuusulantie.

132. äänestysalue, (Keski-Oulunkylän äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Oulunkylän ja Pakilan kaupunginosien välinen raja-Yhdyskunnantie-Siltavoudintie-Oulunkyläntie-päärata-Kylävoudintie-Kivalte-

rintie-Pikalähetintie-Mestarintie-Kivalterintie-korttelin n:o 28169 eli Kustaankartanon vanhainkodin alueen koillisraja-Käskynhaltijantie-Tuusulantie.

133. äänestysalue, (Oulunkylän itäinen äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, joka on linjan Yhdyskunnantie-Siltavoudintie-Oulunkyläntie--päärata etelä- ja itäpuolella.

134. äänestysalue, (Länsi-Pakilan läntinen äänestysalue): Se osa Pakilan kaupunginosan Länsi-Pakilan osa-aluetta, joka on Pakilantien länsipuolella.

135. äänestysalue, (Länsi-Pakilan itäinen äänestysalue): Se osa Pakilan kaupungin Länsi-Pakilan osa-alueesta, joka on Pakilantien itäpuolella.

136. äänestysalue, (Itä-Pakilan äänestysalue): Pakilan kaupunginosan Itä-Pakilan osa-alue.

137. äänestysalue, (Paloheinän äänestysalue): Tuomarinkylän kaupunginosan Paloheinän osa-alue.

138. äänestysalue, (Tuomarinkylän äänestysalue): Tuomarinkylän kaupunginosa lukuun ottamatta Paloheinän osa-aluetta.

139. äänestysalue, (Viikin ja Pihlajamäen läntinen äänestysalue): Viikin kaupunginosa ja se osa Malmin kaupunginosan Pihlajamäen osa-alueesta, joka on Rapakiventien ja Pihlajamäentien länsipuolella.

140. äänestysalue, (Pihlajamäen äänestysalue): Pihlajamäen osa-alueen korttelit n:o 38012-38015.

141. äänestysalue, (Pihlajamäen itäinen äänestysalue): Se osa Pihlajamäen osa-alueesta, joka on Rapakiventien ja Pihlajamäentien itäpuolella, lukuun ottamatta kortteleita n:o 38012-38015.

142. äänestysalue, (Ala-Malmin äänestysalue): Rajoina Latokartanontie-Pukinmäentie-rautatie-Ormusmäentie-Vasaratie ja sen itäinen jatke-Malmin ja Suurmetsän (Puistolan) kaupunginosien välinen raja-Malmin ja Mellunkylän kaupunginosien välinen raja-Malmin ja Vartiokylän kaupunginosien välinen raja-Malmin ja Viikin kaupunginosien välinen raja.

143. äänestysalue, (Pukinmäen äänestysalue): Rajoina Vantaanjoki-Malmin ja Pukinmäen kaupunginosien välinen raja-Syystie-Suvitie-Ahomäentie-Karhusuontie-Uimarannantie-Vantaanjoki.

144. äänestysalue, (Ylä-Malmin äänestysalue): Rajoina rautatiehiekkakuopan raide-Vanha Tapanilantie-Notkotie-Vainiotie-Syystie-Malmin ja Pukinmäen kaupunginosien välinen raja.

145. äänestysalue, (Tapaninvainion ja Siltamäen äänestysalue): Rajoina Vantaanjoki-Uimarannantie-Karhusuontie-Ahomäentie-Suvitie-Syystie-Vainiotie-Notkotie-Vanha Tapanilantie-Länsirinnetie-Kottaraistie-Leppälinnuntie-Hippiäistie-Leivosentie-Leivosenkuja-Vallesmannintie sekä lisäksi Suutarilan kaupunginosan Siltamäen osa-alue.

146. äänestysalue, (Tapanilan äänestysalue): Rajoina hiekkakuopan raide-Vanha Tapanilantie-Länsirinnetie-Sidetie-Yrttimaantie-Tapaninkyläntie ja Suurmetsän (Puistolan) kaupunginosien välinen raja-Malmin ja Suurmetsän kaupunginosien välinen raja-Vasaratien itäinen jatke-Vasaratie-Ormusmäentie-rautatie.

147. äänestysalue, (Tapanilan pohjoinen ja Puistolan läntinen äänestysalue): Rajoina Suutarilan ja Tapaninkylän kaupunginosien välinen raja-Vallesmannintie-Leivosenkuja-Leivosentie-Hippiäistie-Leppälinnuntie-Kottaraistie-Länsirinnetie-Sidetie-Yrttimaantie-Malmin ja Suurmetsän kaupunginosien välinen raja-Suuntimotien lounainen jatke Suuntimotielle-Suuntimotie-Alankotie ja sen läntinen jatke-rautatie.

148. äänestysalue, (Suurmetsän äänestysalue): Se osa Suurmetsän (Puistolan) kaupunginosasta, joka on linjan Mustanniementie-Mustanniemenkuja-Sirkkalanmäki-Puistolantie ja sen läntinen jatke-rautatie-rautatiestä kohtisuoraan Raidepolun ja Alankotien risteykseen-Alankotie-Suuntimotie ja sen lounainen jatke itäpuolella, lukuun ottamatta Jakomäen osa-aluetta.

149. äänestysalue, (Suutarilan äänestysalue): Rajoina Suutarilan ja Tapaninkylän kaupunginosien välinen raja-Siltamäen ja Ala-Tikkurilan osa-alueiden välinen raja-kaupungin raja-Mustanniementie-Mustanniemenkuja-Sirkkalanmäki-Puistolantie ja sen läntinen jatke-rautatie.

150. äänestysalue, (Kulosaaren eteläinen äänestysalue): Se osa Kulosaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Marsalkan tie-Kulosaarentie-Risto Rytin tie-Kyösti Kallion tie-Svinhufvudintie-Tupasaarentie-Itäinen moottoritie-Tullisaaren selkä-Hopeasalmi.

151. äänestysalue, (Kulosaaren pohjoinen äänestysalue): Se osa Kulosaaren kaupunginosasta, joka ei kuulu 150. äänestysalueeseen.

152. äänestysalue, (Herttoniemen lounainen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, joka on länsipuolella linjaa Itäinen moottoritie-Hiihtomäentie-Mäyrätie-Majavatie ja sieltä hiihtomäen pohjoispuolitse Fastholman länsikärkeen.

153. äänestysalue, (Herttoniemen läntinen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Kettutie-Eränkävijäntori-Susitie-Majavatie-Hiihtomäentie-Mäyrätie-Majavatie ja sieltä hiihtomäen pohjoispuolitse Fastholman länsikärkeen, josta korttelien n:o 43128 ja 43125 pohjoispuolitse Kettutielle.

154. äänestysalue, (Keski-Herttoniemen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Herttoniementie-Hiihtomäentie-Majavatie-Susitie-Eränkävijäntori-Kettutie-Siilitie-Herttoniementie.

155. äänestysalue, (Herttoniemen luoteinen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Herttoniemen ja Viikin kaupunginosien välinen raja-Viikintie-Viikintien ja Kärppäkujan risteys-korttelin n:o 43153 luoteisraja-Siilitie-Kettutie ja sieltä korttelien n:o 43125 ja 43128 pohjoispuolitse Fastholman länsikärkeen.

156. äänestysalue, (Herttoniemen pohjoinen äänestysalue): Ne osat Herttoniemen ja Vartiokylän kaupunginosista, joiden rajat ovat Herttoniementie-Siilitie-korttelin n:o 43153 luoteisraja ja sen jatke-Viikintie-Herttoniemen rata.

157. äänestysalue, (Herttoniemen teollisuusalueen ja Länsi-Roihuvuoren äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Roihuvuorentie sen pohjoispäästä alkaen-korttelin n:o 43215 pohjoisraja ja länsiraja-korttelin n:o 43214 länsiraja ja etelärajaRoihuvuorentie-Abraham Wetterin tie-Johan Sederholmin tie-Väylänsuu-Loppilahti-Tullisaaren selkä-Itäinen moottoritie-Herttoniementie-Porvoontie.

158. äänestysalue, (Keski-Roihuvuoren äänestysalue): Herttoniemen kaupunginosan Roihuvuoren osa-alueen korttelit n:o 43214 ja 43215.

159. äänestysalue, (Roihuvuoren pohjoinen äänestysalue): Herttoniemen kaupunginosan Roihuvuoren osa-alueen korttelit n:o 43217-43223.

160. äänestysalue, (Roihuvuoren itäinen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosan Roihuvuoren osa-alueesta, joka on linjan Roihuvuorentie-Abraham Wetterin tie-Johan Sederholmin tie-Väylänsuu itäpuolella, lukuun ottamatta kortteleita n:o 43217-43223.

161. äänestysalue, (Marjaniemen äänestysalue): Marjaniemen osa-alue siihen kuuluvine saarineen.

162. äänestysalue, (Puotilan eteläinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Puotilan osa-alueen korttelit n:o 45201, 45207-45209, 45215 ja 45216 sekä niiden länsipuolinen ja Itäisen moottoritien eteläpuolinen osa Puotilan osa-alueesta.

163. äänestysalue, (Puotilan itäinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Puotilan osa-alueen korttelit n:o 45202-45206, 45210-45214, 45217 ja 45218 sekä niiden pohjois- ja itäpuolinen osa Puotilan osa-alueesta.

164. äänestysalue, (Puotinharjun läntinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Puotinharjun osa-alueen se osa, joka on Olavinlinnantien länsipuolella, ja se osa Vartiokylän teollisuusalueen osa-alueesta, joka on Herttoniemen radan itäpuolella.

165. äänestysalue, (Keski-Puotinharjun äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Puotinharjun osa-alueen se osa, joka on Olavinlinnantien ja Myllymestarintien välissä.

166. äänestysalue, (Puotinharjun itäinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Puotinharjun osa-alueen se osa, joka on Myllymestarintien itäpuolella.

167. äänestysalue, (Vartioharjun kaakkoinen äänestysalue): Se osa Vartiokylän kaupunginosan Vartioharjun osa-alueesta, joka on Itäväylän kaakkoispuolella.

168. äänestysalue, (Vesalan ja Mellunmäen äänestysalue): Mellunkylän kaupunginosan Vesalan ja Mellunmäen osa-alueet.

169. äänestysalue, (Kontulan läntinen äänestysalue): Rajoina Malmin ja Mellunkylän kaupunginosien välinen raja-Kontulankaari-Keinutie ja sen jatke-Vartiokylän ja Mellunkylän kaupunginosien välinen raja.

170. äänestysalue, (Kontulan eteläinen äänestysalue): Rajoina Keinutie ja sen jatke-Vartiokylän ja Mellunkylän kaupunginosien välinen raja-Karjatanhuanpolku-Raussintie-Humikkalantie-Porttitie-Kontulantie-Kontulankaari.

171. äänestysalue, (Kontulan kaakkoinen äänestysalue): Rajoina Vartiokylän ja Mellunkylän kaupunginosien välinen raja-Karjatanhuanpolku-Raussintie-Humikkalantie-Porttitie-Naapurintie-Emännänpolku-korttelin n:o 47009 eteläraja-Tanhuantie-korttelien n:o 47010 ja 47013 välinen raja-Kontulankuja-Kontulan ja Vesalan osa-alueiden välinen raja.

172. äänestysalue, (Keski-Kontulan äänestysalue): Rajoina Kontulantie-Emännänpolku-Naapurintie-Porttitie.

173. äänestysalue, (Kontulan ostokeskuksen äänestysalue): Rajoina Kontulankaari-Kontulantie-Emännänpolku-korttelin n:o 47009 eteläraja-Tanhuantie-korttelien n:o 47010 ja 47013 välinen raja-Kontulankuja-Kontulan ja Vesalan osa-alueiden välinen raja-Ostostie-Isännänpolku-Lampipolku.

174. äänestysalue, (Kontulan pohjoinen äänestysalue): Rajoina Malmin ja Mellunkylän kaupunginosien välinen raja-Kontulan ja Vesalan osa-alueiden raja-Ostostie-Isännänpolku-Lampipolku ja sen jatke.

175. äänestysalue, (Suomenlinnan äänestysalue): Suomenlinnan kaupunginosa, Särkkää ja Harakkaa lukuun ottamatta, sekä lisäksi Isosaari ja Kuivasaari.

176. äänestysalue, (Santahaminan äänestysalue): Santahaminan kaupunginosa, Isosaarta ja Kuivasaarta lukuun ottamatta, sekä lisäksi Liivasaaret.

177. äänestysalue, (Laajasalon eteläinen ja Villingin äänestysalue): Laajasalon kaupunginosan Tahvonlahden, Hevossalmen ja Jollaksen osa-alueet, Villingin kaupunginosa ja Itäsaaret.

178. äänestysalue, (Laajasalon itäinen ja Tammisalon äänestysalue): Tammisalon ja Vartiosaaren kaupunginosat sekä Laajasalon kaupunginosan Yliskylän osa-alueen se osa, joka on Laajasalontien ja Koirasaarentien itäpuolella.

179. äänestysalue, (Laajasalon läntinen äänestysalue): Laajasalon kaupunginosan Tullisaaren osa-alue sekä Yliskylän osa-alueesta se osa, joka on linjan Laajasalontie-Koirasaarentie länsipuolella.

180. äänestysalue, (Keski-Myllypuron luoteinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Myllypuron osa-alueen korttelit n:o 45133-45139.

181. äänestysalue, (Keski-Myllypuron lounainen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Myllypuron osa-alueen korttelit n:o 45140 ja 45141 sekä 45147-45154.

182. äänestysalue, (Keski-Myllypuron kaakkoinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Myllypuron osa-alueen korttelit n:o 45143-45146.

183. äänestysalue, (Keski-Myllypuron koillinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Myllypuron osa-alueen korttelit n:o 45129-45132 sekä 45142.

184. äänestysalue, (Myllypuron äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Myllypuron osa-alue, lukuun ottamatta sen Herttoniemen radan lounaispuolella olevaa osaa ja kortteleita n:o 45129-45154.

185. äänestysalue, (Vartioharjun luoteinen äänestysalue): Se osa Vartiokylän kaupunginosan Vartioharjun osa-aluetta, joka on Itäisen moottoritien luoteispuolella.

186. äänestysalue, (Etelä-Haagan koillinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Haagan ja Pasilan kaupunginosien välinen raja-rantarata-Nuijamiestentie-Matkamiehentie-Kylänevantie-Steniuksentie-Palokaivon aukio-Tunnelitie-Oskelantie-Mäkipellontie-korttelien n:o 29042 ja 29043 välinen raja-Etelä-Haagan ja Pohjois-Haagan osa-alueiden välinen raja.

187. äänestysalue: Kortteli n:o 362.

188. äänestysalue, (Vuosaaren pohjoinen äänestysalue): Rajoina Vuosaaren ja Mellunkylän kaupunginosien välinen raja-Mustasaarentie-Isonvillasaarentie-Porslahdentie ja sen jatke-kaupungin raja.

189. äänestysalue, (Vuosaaren äänestysalue): Rajoina Vuosaaren ja Vartiokylän kaupunginosien välinen raja-Melatie-Merikortintie-Kallvikintie-Vuosaarentie-Porslahdentie ja sen jatke-kaupungin raja-Vuosaaren ja Ulkosaarten kaupunginosien välinen raja-Vuosaaren ja Villingin kaupunginosien välinen raja-Vuosaaren ja Vartiosaaren kaupunginosien välinen raja.

190. äänestysalue, (Keski-Vuosaaren läntinen äänestysalue): Rajoina Vuosaaren ja Mellunkylän kaupunginosien välinen raja-Melatie-Merikortintie-Kallvikintie-Heteniityntie ja sen jatkerakennuskaavan mukaisten kortteleiden n:o 60 ja 64 välinen puistoalue-Isonvillasaarentie-Mustasaarentie.

191. äänestysalue, (Keski-Vuosaaren itäinen äänestysalue): Rakennuskaavan mukaiset korttelit n:o 64, 65 ja 66.

192. äänestysalue, (Keski-Vuosaaren eteläinen äänestysalue): Rajoina Kallvikintie-Heteniityntie ja sen jatke-urheilukentän ja korttelin n:o 65 välinen puistoalue-Lokkisaarentie-Tiirakiventie-Porslahdentie-Vuosaarentie.

193. äänestysalue, (Lehtisaaren ja Kuusisaaren äänestysalue): Lehtisaari, Kuusisaari, Kaskisaari, Mustasaari ja Hevossaari.

194. äänestysalue, (Jakomäen äänestysalue): Suurmetsän kaupunginosan Jakomäen osa-alue.

195. äänestysalue: Toisilla paikkakunnilla, laitoksissa ym. oleskelevat Helsingin kaupungissa henkikirjoitetut ja kaupungissa henkikirjoitetut vakinaista asuinpaikkaa vailla olevat henkilöt.

21. HELSINGIN KAUPUNGIN KOULUHAMMASHOITOLAITOKSEN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 29 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1964:28)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa 4.3.1964 vahvistamansa Helsingin kaupungin kouluhammashoitolaitoksen johtosäännön 6 §:n 3 momentin seuraavasti:

6 §. ----------

Hammashoitajan virkaan valittavalta vaaditaan, että hänet on merkitty hammashoitajana lääkintöhallituksen terveydenhuoltohenkilöstön keskuskortistoon.

22. HELSINGIN KAUPUNGIN MAATALOUSTYÖNTEKIJÄIN TYÖEHTOSOPIMUS.

Palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n allekirjoittama tammikuun 30 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä tammikuun 29 p:nä 1969)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:53 ja 76)

1 §. Sopimuksen voimassaoloalue.

Tämä sopimus on voimassa Helsingin kaupungin kiinteistöviraston maatalousosaston alaisissa töissä, myös puutarhatöissä, Helsingin kaupungin alueella.

2 §. Työsopimukset.

Työsopimukset tehdään yleensä ryhmäsopimuksina, mutta voidaan tehdä yksityisiäkin sopimuksia, jotka perustuvat ryhmäsopimukseen ja jotka eivät saa olla huonompia kuin ryhmäsopimukset.

3 §. Työsopimusten irtisanominen.

Henkilökohtainen työstä irtisanomisaika on kummaltakin puolelta 14 vuorokautta, jos työsuhde on jatkunut alle yhden vuoden, ja yksi kuukausi, jos työsuhde on jatkunut kauemmin. Maatalousosastolta vapautuva työvoima pyritään sijoittamaan mahdollisuuksien mukaan kaupungin muihin töihin.

Palkallisella sairauslomalla olevaa työntekijää ei irtisanota. Jos työntekijöitä joudutaan vähentämään, ei yli kymmenen vuotta palvelleita työntekijöitä, jotka eivät ole saavuttaneet eläkeikää, irtisanota ilman pakottavaa syytä.

Jos työntekijälle on myönnetty KVTEL:n mukaan määräaikainen työkyvyttömyyseläke, on kaupunki, mikäli tällaisen työntekijän työkyky palautuu, velvollinen järjestämään hänelle hänen ammattitaitoaan ja työkykyään vastaavaa työtä.

4 §. Työaika.

Säännöllinen työaika on, ellei tässä pykälässä jäljempänä toisin määrätä, enintään 8 tuntia vuorokaudessa ja 40 tuntia viikossa.

Viikoittainen säännöllinen työaika voidaan edellä 1 kappaleessa

mainittua vuorokautisen työajan enimmäismäärää noudattaen järjestää myös siten, että se on keskimäärin 40 tuntia edellyttäen,

a) että työtä varten on ennakolta laadittu ja asianmukaisella tavalla tiedoksi annettu työtuntijärjestelmä, jonka mukaan viikoittainen säännöllinen työaika tasoittuu sanottuun keskimäärään

päivätyössä ja kaksivuorotyössä enintään kolmen viikon pituisena ajanjaksona

keskeytyvässä kolmivuorotyössä enintään kuuden viikon pituisena ajanjaksona

keskeytymättömässä vuorotyössä enintään yhdeksän viikon pituisena ajanjaksona

b) ettei viikoittainen säännöllinen työaika yhtenäkään tasoittumisajanjakson viikkona nouse

päivätyössä, kaksivuorotyössä tahi keskeytyvässä kolmivuorotyössä 45 tuntia suuremmaksi tai, milloin siitä on työehtosopimuksen allekirjoittajien kesken sovittu, 48 tuntia suuremmaksi, eikä

keskeytymättömässä kolmivuorotyössä 48 tuntia suuremmaksi.

Vuorokautinen säännöllinen työaika voidaan pidentää enintään yhdeksäksi tunniksi edellyttäen, että viikoittainen säännöllinen työaika tasoittuu enintään neljän viikon pituisena ajanjaksona keskimäärin 40 tunniksi ja että tällaisesta työaikajärjestelystä on sovittu ao. työmaan luottamusmiehen kanssa viimeistään edellisenä työssäolopäivänä.

Työt aloitetaan päivätyössä yleensä klo 7.00 ja lopetetaan klo 16.00. Mikäli työn laatu tai muut pätevät syyt niin vaativat, voidaan työn alkamis- ja päättymisaika määrätä tilapäisesti toisinkin edellyttäen, että asiasta on neuvoteltu ao. pääluottamusmiehen kanssa viimeistään edellisen päivän aamupäivän kuluessa. Työn alkamis- ja päättymisajan siirtoa ei katsota tilapäiseksi, jos se jatkuu yli viikon, jolloin siirrosta on neuvoteltava työehtosopimuksen allekirjoittajien kesken. Tämä neuvotteluvelvollisuus ei kuitenkaan koske tapauksia, joissa työt järjestetään vähintään kolme vuorokautta kestäväksi vuorotyöksi. Tällaisen vuorotyön alkamisesta on ilmoitettava työntekijöille viimeistään edellisenä päivänä.

Lepo- ja ruokailuaika on yleensä yksi tunti, mikäli mahdollista klo 11.00-12.00. Lisäksi pidetään aamu- ja iltapäivisin yksi työaikaan kuuluva 15 minuutin pituinen kahvitauko, johon sisältyvät mm. matkoihin kuluvat ajat. Milloin työ on järjestetty säännöllisesti vaihtuviin seitsemää tuntia pitempiin vuoroihin, annetaan työntekijöille vähintään puoli tuntia kestävä lepo- ja ruokailuaika, jota ei lueta työaikaan, tai milloin työntekijä ei voi välttämättömästä työtehtävästä johtuvan esteen vuoksi pitää työvuoroluettelon mukaista lepotaukoaan, tilaisuus aterioida työn aikana.

Työhön meno määrätystä kokoontumispaikasta ja paluu työstä sinne tapahtuu työaikana.

Pöytäkirjamerkintä 1: Työaikaa järjestettäessä annetaan työviikon aikana, mikäli mahdollista, viikkolepo-

päivän lisäksi toinenkin vapaapäivä, joka sijoitetaan mahdollisuuksien mukaan kiinteästi varsinaisen viikkolepopäivän yhteyteen ja on lähinnä lauantai. Kuitenkin sellaisella viikolla, jolle sattuu arkipyhä tms. juhlapäivä, ovat yleensä kaikki arkipäivät työpäiviä. Pääsiäislauantai, juhannusaatto ja jouluaatto ovat kuitenkin vapaapäiviä, milloin se osaston toiminnan huomioon ottaen on mahdollista. Niissä tapauksissa, joissa ei voida noudattaa viisipäiväistä työviikkoa, annetaan kuitenkin yhdeksää viikkoa kohden vähintään 15 vapaapäivää.

Pöytäkirjamerkintä 2: Tämän pykälän 2 kappaleessa tarkoitettua keskimääräistä viikkotyöaikaa ja 3 kappaleessa tarkoitettua päivittäisen työajan pidentämistä käytettäessä ei, jos se on mahdollista, viikoittaisen säännöllisen työajan tasaamiseksi tarvittavaa lyhennystä anneta täyttä työpäivää lyhyemmissä erissä.

Pöytäkirjamerkintä 3: Vuorotyössä tulee vuorojen säännöllisesti vaihtua ja joka viikko muuttua.

5 §. Varsinainen palkkaus.

Täysin työkykyisten 18 vuotta täyttäneiden työntekijäin palkkaryhmät ja perustuntipalkat ovat seuraavat:

1. Palkkaryhmä, perustuntipalkka 3,19 mk
   maatalousalan seka- ja aputyötä tekevät
2. Palkkaryhmä, perustuntipalkka 3,50 mk
   maatalousalan vaativampia seka- ja aputöitä tekevät
3. Palkkaryhmä, perustuntipalkka 4,09 mk
   traktorin ym. työkoneiden kuljettajat,
   kuivurimiehet,
   autonkuljettajat,
   puimurinkuljettajat ym. erikoiskoneiden käyttäjät
4. Palkkaryhmä, perustuntipalkka 4,22 mk
   sepät,
   ammattitaitoiset kirvesmiehet

Vähintään kolme kuukautta kaupungin palveluksessa olleelle työntekijälle sekä sellaiselle työntekijälle, joka työn kausiluonteisuudesta johtuen on työssä vain osan vuotta, sen jälkeen, kun työntekijä on ollut tällaisessa työssä yhteensä 18 kuukautta, maksetaan kuitenkin aikatyössä vähimmäispalkka, joka 12 %:lla ylittää perustuntipalkan, edellyttäen, ettei hän työehtosopimuksen mukaisesti muun lisän kuin vuorotyölisän maksamisen johdosta muutoinkin saa vähintään tämän suuruista ansiota.

Sikäli kuin järjestetään urakkatöitä, on hinnoittelun oltava sellainen, että työntekijän urakka-ansio nousee normaalilla urakkatyövauhdilla 30 % perustuntipalkkoja korkeammaksi ja kasvaa työn suoritusta ja työtehon lisääntymistä vastaavassa suhteessa. Urakkatyössä ei ansio saa olla alempi kuin aikapalkan mukaan laskettu ansio.

Työntekijälle, joka hänelle kaupungin työssä sattuneen työtapaturman tai siinä saadun ammattitaudin vuoksi on tullut kykenemättömäksi entiseen työhönsä ja joka tämän vuoksi siirretään lääkärin lausunnon perusteella työkykyään vastaavaan olennaisesti alempipalkkaiseen työhön, maksetaan tästä työstä hänen aikaisemman ansionsa mukainen palkka vähennettynä kaupungin kustantaman elinkoron täydennyskorkoa vastaavalla määrällä. Elinkoron täydennyskorkoa vastaava määrä lasketaan siten, että täydennyskoroksi luetaan myös omaislisäys sekä kalliinajan lisästä täydennyskoron ja omaislisäyksen yhteenlaskettua määrää vastaava suhteellinen osa elinkorosta laskettuna.

6 §. Erinäiset palkanlisät.

Sen mukaan, poikkeavatko työntekijän työtaito, työteho tai kokemus tahi hänen tehtäviensä hänelle asettamat vaatimukset po. työntekijäryhmän yleisestä keskitasosta, voidaan hänelle maksaa ns. hyvänmiehenlisää enintään 15 prosenttia perustuntipalkasta laskettuna. Hyvänmiehenlisä voidaan tarvittaessa arvioida uudelleen.

Lika- ja jätekaivojen ja käymälöiden tyhjennyksestä sekä tähän työhön liittyvästä makkilannan ja jätteiden kuljetuksesta maksetaan 30 prosentin suuruista lisää, joka lasketaan perustuntipalkasta.

Jauhomaisen kalkin levityksestä, siemenviljan peittauksesta sekä säkitetyn viljan kuljetuksesta pellolta kuivuriin, mikäli lastaus ja kuljetus tapahtuu ilman apumiestä, sekä säkitetyn viljan lastauksesta ja purkauksesta maatalousosaston varastotiloissa maksetaan 10 prosentin suuruista lisää, joka lasketaan perustuntipalkasta.

Vuorotyössä, josta ei makseta 7 §:n 3 kappaleessa mainittua korvausta, maksetaan vuorotyölisää iltavuorossa 10 prosenttia ja yövuorossa 20 prosenttia perustuntipalkasta laskettuna. Kaksivuorotyötä älköön aloitettako ennen klo 6.00.

Vanhojen asuin- ja talousrakennusten (ei kuitenkaan latojen ja niihin rinnastettavien suojien) purkamistyössä maksetaan työntekijöille varsinaiseen purkamiseen käytetyiltä työtunneilta erityistä lisää, jonka suuruus on 15 prosenttia perustuntipalkasta.

Tuomarinkylän kartanon lantalan tyhjennyksestä maksetaan työntekijöille vaikeiden työolosuhteiden johdosta 22 pennin suuruista lisää tunnilta.

7 §. Ylityö ja sunnuntaityö.

Ylityö lasketaan muutoin työaikalain mukaan paitsi, että vuorokausi lasketaan alkavaksi työajan säännöllisenä alkamisaikana, siis yleensä klo 7.00 ja että työviikko lasketaan alkavaksi maanantain säännöllisen työajan alkamisajankohtana. Sellaisesta viikoittaisesta ylityöstä, joka ylittää työvuorojärjestelmän mukaisen säännöllisen viikoittaisen työajan, mutta ei ylitä säännöllistä vuorokautista työaikaa, maksetaan viideltä ensimmäiseltä ylityötunnilta 50 %:lla ja sen jälkeen 100 %:lla korotettu palkka.

Kun urakkatyötä tehdään ylityönä, on ylityöstä urakkahinnan lisäksi maksettava ylityökorvaus po. työstä urakkahinnan mukaan määräytyvän tuntiansion mukaisena.

Ylityö on, mikäli mahdollista, järjestettävä niin, että se liittyy välittömästi säännölliseen työaikaan. Ylityöstä, joka on vuorokautista ylityötä ja jota tehdään sen jälkeen, kun säännöllisen työajan päättymisestä on kulunut vähintään 2 tuntia, suoritetaan 100 %:lla korotettu palkka.

Sunnuntai- ja juhlapäivinä tehdystä muusta kuin vuorotyöstä, riippumatta viikkotuntien lukumäärästä, maksetaan

100 %:lla korotettu palkka, jos ao. päivältä maksetaan jäljempänä tämän pykälän 5 kappaleessa tarkoitettu arkipyhäkorvaus, ja

muulloin 200 %:lla korotettu palkka. Sunnuntai- ja juhlapäivän ajaksi katsotaan aika klo 00.00-24.00. Vuorotyötä tekevälle työntekijälle maksetaan sunnuntaityökorvaus muutoin työaikalain mukaan paitsi, että sunnuntai- ja juhlapäivien lasketaan alkavan niitä edeltävänä päivänä klo 18.00.

Kaupungin palveluksessa keskeytymättä vähintään 6 kuukautta olleille työntekijöille sekä työntekijöille, joiden työsuhde on tarkoitettu ympärivuotiseksi, maksetaan kahdeksalta tunnilta viimeksi lasketun säännöllisen työajan keskituntiansion mukainen korvaus pitkäperjantailta, vapunpäivältä sekä molemmilta joulupäiviltä, mikäli ao. päivä olisi muutoin työntekijäin työpäivä, sekä samansuuruinen korvaus juhannuspäivältä ilman sanottua edellytystä.

Kaksivuorotyötä tekeville työntekijöille maksetaan tämän pykälän 5 kappaleessa tarkoitettu korvaus em. arkipyhiltä varsinaisen työpalkan lisäksi.

Sairauslomalla oleville työntekijöille maksetaan sairausaikaan sattuvilta em. arkipyhiltä sairausloman päiväpalkka, joka lasketaan vähentämättömänä myös siinä tapauksessa, ettei työntekijä ole oikeutettu saamaan sairausavustuksena täyttä palkkaa.

Pöytäkirjamerkintä: Tilapäisesti poikkeukselliseen aikaan suoritetusta työstä, mikäli järjestely koskee kuutta vuorokautta lyhyempää aikaa, eikä työ ole ylityötä eikä vuorotyötä, maksetaan 20 %:lla korotettu palkka.

8 §. Työsuhteeseen liittyvät erikoisedut.

Työntekijällä, jonka työsuhde on jatkunut yli yhden vuoden, on oikeus saada työnantajalta työsuhteen ajaksi asunto, jonka vuokra määräytyy tämän sopimuksen allekirjoituspöytäkirjan 3 §:n mukaisesti. Työnantajan on pidettävä työsuhteeseen liittyvät asunnot lämpimässä ja vähintään tyydyttävässä kunnossa. Perheeseen kuulumattomia henkilöitä ei saa pitää asumassa työväen asunnoissa.

Työntekijälle, jolla on tilalla asunto, tila myy pyydettäessä halkoja enintään 24 m^3 vuodessa. Jos työntekijä haluaa hankkia polttopuunsa muualta, luovuttaa tila hänen käyttöönsä traktorin puiden kuljettamista varten, ei kuitenkaan kauempaa kuin lähimmästä asutuskeskuksesta.

Työntekijällä on oikeus saada enintään kymmenen aarin perunamaa, joka työnantajan toimesta lannoitetaan ja muokataan kylvökuntoon kunkin vuoden kesäkuun 5 päivään mennessä.

Edellä mainituista työsuhteeseen liittyvistä etuisuuksista peritään työntekijältä korvaus, joka vastaa, ellei edellä ole toisin määrätty, kullakin paikkakunnalla käypiä vähittäishintoja.

9 §. Palkanmaksu.

Työpalkat maksetaan, irtisanomisajan ollessa 14 vuorokautta, kunkin kuukauden 15 ja viimeisenä päivänä sekä, irtisanomisajan ollessa kuukausi, kuukauden viimeisenä päivänä. Viimeksi mainitussa tapauksessa työntekijälle maksetaan kuitenkin kunkin kuukauden 15 päivänä välitili, joka suuruudeltaan vastaa säännölliseen työaikaan perustuvan kuukautisen arvioidun nettopalkan puolta määrää. Palkanmaksu tapahtuu työajan päättyessä.

10 §. Työntekijäin muut etuisuudet.

Työntekijät saavat vuosilomaa kaupungin työntekijäin vuosilomasäännön mukaan, kuitenkin niin, että vähintään puolet annetaan toukokesyyskuun aikana ja loput muuna aikana saman kalenterivuoden kuluessa.

Tapaturmakorvaukset, sairaus- ja hautausavustukset sekä eläkkeet myönnetään työntekijöille voimassa olevien lakien ja kaupunginvaltuuston päätösten mukaisesti.

Työntekijäin ammatillista järjestäytymisoikeutta ei työnantajan puolelta saa loukata.

Työntekijällä kotona asuvine perheenjäsenineen on oikeus käyttää sen tilan saunaa, jolla he ovat työssä. Saunan he vuorollaan lämmittävät ja puhdistavat työajan ulkopuolella. Samoin on työntekijöillä oikeus omaa tarvettaan varten vuoronsa mukaan käyttää tilan pesu- ja leivintupaa. Saunaan ja pesutupaan annetaan työnantajan puolesta vapaat puut.

Suoja- ja työpukuja, käsineitä ja jalkineita annetaan tarpeen mukaan työntekijäin käytettäväksi sellaisissa töissä, joissa vaatteiden ym. välineiden kuluminen tai likaantuminen on tavallista suurempi.

Milloin työntekijä joutuu käyttämään työssään happoja tai muita syövyttäviä aineita, kuten esim. AIV-rehun valmistuksessa, annetaan hänelle työnantajan toimesta suojapuvut, jalkineet ja käsineet käytettäväksi.

Milloin traktorinkuljettaja sekä mahdolliset apumiehet joutuvat talvella ajamaan avonaisella traktorilla, annetaan heille työnantajan puolesta riittävän lämmin suojavaatetus. Suojavaatetukseen luetaan kuuluvaksi myöskin huopajalkineet, joita varataan työntekijäin käyttöön pakkassään aikana.

11 §. Työvälineet.

Ellei toisin sovita, työntekijällä on oikeus saada työnantajalta työvälineet. Näitä hänen tulee käsitellä ja hoitaa huolellisesti samoin

kuin kaikkea muutakin työnantajan omaisuutta. Omaisuuden särkymisestä tai hukkaamisesta on ensi tilassa ilmoitettava työnjohtajalle.

12 §. Luottamusmiehet.

Tämän sopimuksen allekirjoittaneella ammattiosastolla on oikeus asettaa jokaiselle kaupungin maanviljelystilalle työntekijöistä valittu luottamusmies valvomaan järjestyneitten työntekijäin oikeuksia.

Ammattiosastolla on niin ikään oikeus valita työntekijöiden keskuudesta pääluottamusmies, jonka valinnasta on kirjallisesti ilmoitettava kaupunginagronomille. Pääluottamusmiehellä on oikeus tämän sopimuksen sovelluttamista sekä työntekijäin sosiaalisia oloja koskevissa asioissa käydä työajalla kaupungin maatiloilla, toimistoissa ja muissa virastoissa sovittuaan sopivasta ajasta asianomaisen työnjohtajan kanssa. Näissä tehtävissä menetettyä työaikaa ei vähennetä pääluottamusmiehen palkasta.

Jos luottamusmies tai pääluottamusmies asianomaisen työnjohdon toimeksiannosta joutuu työaikanaan hoitamaan tehtäviinsä kuuluvia asioita, suorittaa kaupunki hänen työpalkkaansa vastaavan korvauksen menetetyltä ajalta.

Jos pääluottamusmies asianomaisen työnjohdon toimeksiannosta joutuu omalla ajallaan hoitamaan hänen tehtäviinsä kuuluvia asioita, maksetaan näin menetetystä ajasta ylityökorvaus.

Pääluottamusmiestä, mikäli kyseessä ei ole tilapäistyöntekijä, älköön erotettako kesken hänen pääluottamusmiestoimikauttaan. Työnantajalla on kuitenkin työsopimuslain 31 §:ssä mainituissa tapauksissa, lukuun ottamatta sairaustapauksia, oikeus työsopimuksen purkamiseen.

Luottamusmiehiä älköön toimensa vuoksi painostettako tai siirrettäkö ilman pätevää syytä toiselle työpaikalle.

13 §. Työehtosopimuksen tulkinta ja riitaisuudet.

Työehtosopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevista erimielisyyksistä sopivat ensiksi kaupunginagronomi ja ammattiosaston edustaja. Elleivät he pääse yksimielisyyteen, ratkaisee asian palkkalautakunta. Riitaisuudet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistavaksi.

14 §. Sopimuksen voimassaolo ja irtisanominen.

Tämä sopimus tulee voimaan 1.1.1969 lukien ja päättyy joulukuun 31 päivänä 1969, josta päivästä se kuitenkin jatkuu edelleen yhden vuoden kerrallaan, ellei sitä viimeistään kuukautta ennen sen päättymiseksi määrättyä aikaa ole jommankumman asianomaisen puolelta irtisanottu.

Joka sopimuksen irtisanoo, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydellisen muutosehdotuksen viimeistään silloin, kun sopimusta koskevat neuvottelut aloitetaan.

Asianomaiset ovat velvolliset irtisanomisen tapahduttua viipymättä

valitsemaan jäsenet erityiseen neuvottelukuntaan, jonka tulee heti ryhtyä työhön uuden sopimuksen aikaansaamiseksi.

Neuvottelutuloksen mukainen allekirjoituspöytäkirja Helsingin kaupungin sekä Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n välillä tehtyyn työehtosopimukseen v. 1969.

1 §. Sovittiin, että työntekijöille suoritetaan 1.1.1969 lukien aika- ja suorituspalkkaisessa työssä erillistä 16 pennin suuruista lisää kultakin työtunnilta.

Sovittiin, että työehtosopimuksen 5 §:n 4 kappaleessa tarkoitettua työntekijän aikaisempaa ansiota korotetaan perustuntipalkkojen korotusta vastaavalla määrällä 1.1.1969 lukien.

2 §. 1. Sovittiin, että lyhennetyn työajan tehokas käyttö hyväksytään.

2. Sopijapuolet edellyttävät, että Kaupunkiliiton ja KTV:n välillä käytävissä neuvotteluissa vuosilomalain 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun keskimääräisen päiväpalkan laskentaperusteet tarkistetaan runkosopimuksen mukaisesti siten, ettei työajan lyheneminen sinänsä aiheuta muutosta vuosilomapalkan suuruuteen ja että mikäli em. järjestöjen kesken päästään suositukseen sopimuskauden aikana po. päiväpalkan laskentaperusteista, asiaa koskevat neuvottelut aloitetaan välittömästi ja yksimielinen neuvottelutulos toteutetaan sopimuskauden aikana.

3 §. Sovittiin, että asuntojen vastikkeet määräytyvät kiinteistöviraston talo-osaston työsuhdeasunnoista määräämien vastikkeiden mukaisesti. Mikäli po. asuntojen vastikkeiden määrittelyssä otetaan vielä kuluvan vuoden aikana käyttöön Kaupunkiliiton suositukseen perustuva järjestelmä, vastikkeet tarkistetaan sen mukaisesti.

4 §. Allekirjoitettiin kaupunginvaltuuston 29.1.1969 hyväksymä Helsingin kaupungin sekä Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n kesken tehty työehtosopimus.

23. HELSINGIN KAUPUNGIN MAISTRAATIN TYÖJÄRJESTYKSEN MUUTOS.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistus helmikuun 8 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:89)

Lääninhallituksen 3.6.1958 vahvistaman Helsingin kaupungin maistraatin työjärjestyksen 1, 3, 4, 5, 7, 8, 11 ja 18 § muutettiin ja työjärjestykseen lisättiin uusi 4a § seuraavasti:

1 §. Maistraatti kokoontuu istuntoon joka tiistai, torstai ja perjantai kello yksitoista ja on koolla vähintään kello kahteentoista.

Puheenjohtajan kutsusta voidaan edellä mainitut istunnot tarvittaessa aloittaa aikaisemmin sekä tarpeen vaatiessa pitää ylimääräisiä istuntoja.

3 §. Kunnallispormestarin tulee, paitsi mitä hänellä maistraatin jäsenenä ja puheenjohtajana on velvollisuutena:

valvoa maistraatin töiden hoitamista;

johtaa maistraatin kansliaa ja valvoa, että maistraatissa toimivat viranhaltijat täyttävät velvollisuutensa;

valmistella ja maistraatissa esitellä ne asiat, jotka sinne saapuvat ja ovat maistraatin ratkaistavat, paitsi niitä asioita, joiden esittely kuuluu oikeusneuvosmiehille;

valvoa, että kaikkiin niihin virka-aputoimiin ryhdytään, joita maistraatilta pyydetään ja jotka ilman maistraatissa tapahtuvaa esittelyä sen puolesta voidaan suorittaa, paitsi niitä toimenpiteitä, joiden suorittamisesta oikeusneuvosmiesten on huolehdittava;

pitää pöytäkirjaa, laatia ja allekirjoittaa toimituskirjat rakennuslupa-asioissa vuorotellen oikeusneuvosmiesten kanssa joka toinen istuntopäivä;

antaa siviiliavioliittokuulutukset ja toimittaa siviiliavioliittovihkimiset; sekä

olla jokaisena työpäivänä tavattavissa maistraatissa kello 12,30-13,30.

Edellä 1 momentin 5 kohdassa mainituista asioista laadittavien toimituskirjain lunastukset jaetaan pormestarin ja oikeusneuvosmiesten kesken siten, että pormestari saa niistä puolet ja oikeusneuvosmiehet kumpikin yhden neljäsosan.

Pormestari kustantaa niiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittamisen, joista hän saa lunastuksen.

4 §. Vanhemman oikeusneuvosmiehen tulee, paitsi mitä hänellä maistraatin jäsenenä ja varapuheenjohtajana on velvollisuutena:

valmistella ja esitellä maistraatille ulosotonhaltijana kuuluvat kantelut, valitukset, häätö- ja virka-apuasiat sekä laatia ja allekirjoittaa niistä syntyneet toimituskirjat ja kirjeet;

pitää pöytäkirjaa, laatia ja allekirjoittaa toimituskirjat rakennuslupa-asioissa vuorotellen pormestarin ja nuoremman oikeusneuvosmiehen kanssa joka neljäs istuntopäivä;

valvoa ulosottotoimen tarkkaajan sekä kaupunginvoutien työskentelyä;

yhdessä muitten katselmusmiesten kanssa suorittaa merilaissa määrätyt katselmukset ja toimitukset, jollei maistraatti määrää nuorempaa oikeusneuvosmiestä tai kunnallisneuvosmiestä suorittamaan mainittuja katselmuksia ja toimituksia;

hoitaa pormestarin tehtäviä hänen estyneenä ollessaan, sekä

olla jokaisena työpäivänä tavattavissa maistraatissa kello 10-12.

Edellä 4 §:n 1 kohdassa ja jäljempänä 4a §:n 1 kohdassa mainituista asioista laadittavien toimituskirjain lunastukset jaetaan tasan oikeusneuvosmiesten kesken, poikkeuksena kuitenkin kiinteistöjen ja alusten pakkohuutokauppa-asiat, joiden tuottamat lunastukset nuorempi oikeusneuvosmies saa yksinään.

Vanhempi oikeusneuvosmies kustantaa niiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittamisen, joista hän saa lunastuksen.

4a §. Nuoremman oikeusneuvosmiehen tulee, paitsi mitä hänellä maistraatin jäsenenä on velvollisuutena:

valmistella ja esitellä ne maistraatille ulosotonhaltijana kuuluvat asiat, joiden valmistelu ja käsittely ei kuulu vanhemmalle oikeusneuvosmiehelle, alusten ja kiinteistöjen pakkohuutokauppa-asiat mukaan luettuina, pitää pöytäkirjaa niissä asioissa sekä laatia ja allekirjoittaa niistä syntyneet toimituskirjat ja kirjeet;

pitää pöytäkirjaa, laatia ja allekirjoittaa toimituskirjat rakennuslupa-asioissa vuorotellen pormestarin ja vanhemman oikeusneuvosmiehen kanssa joka neljäs istuntopäivä;

vastaanottaa pakkohuutokauppa-asioissa maistraattiin kertyvät varat sekä huolehtia niiden kirjanpidosta ja jakamisesta;

käsitellä maistraatille saapuneet rangaistusvaatimukset;

tarkastaa hakemukset talletusasioissa; sekä

olla jokaisena työpäivänä tavattavissa maistraatissa kello 10-12.

Nuorempi oikeusneuvosmies kustantaa niiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittamisen, joista hän saa lunastuksen.

5 §. Kunnallisneuvosmiesten tulee sen lisäksi mitä heillä maistraatin jäseninä on velvollisuutena:

suorittaa kaikki ne katselmukset ja arvioimiset valtion, kaupungin, yleisen laitoksen tai yksityisen henkilön puolesta, jotka maistraatin jäsenen on toimitettava tai jotka maistraatti määrää toimitettaviksi;

yhdessä muiden katselmusmiesten kanssa suorittaa Helsingin kaupungin yleisessä järjestyssäännössä ja muissa kunnallisissa säännöissä tarkemmin määrätyt maistraatin tai sen jäsenen suoritettavat katselmukset ja toimitukset;

yhdessä muiden katselmusmiesten kanssa suorittaa rakennusjärjestyksessä mainitut katujen ja yleisten paikkojen kuntoa koskevat katselmukset kuin myös uuden kadun tai kadun osan yleiseen käyttöön luovuttamista koskevat katselmukset; sekä

kun maistraatti niin määrää yhdessä muitten katselmusmiesten kanssa suorittaa merilaissa määrätyt katselmukset ja toimitukset.

Maistraatti määrää miten edellä mainitut tehtävät jakaantuvat kunnallisneuvosmiesten kesken.

Kunnallisneuvosmiehet eivät samanaikaisesti saa olla vuosilomalla ja ovat he toisen vuosilomalla ollessa tai muuten tilapäisesti estyneenä ollessa velvolliset suorittamaan toinen toisensa tehtäviä.

Kunnallisneuvosmiesten tulee vuorotellen maistraatin istuntopäivinä olla maistraatissa yleisön tavattavissa kello 10-11.

Kunnallisneuvosmiehet kustantavat niiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittamisen, joista he saavat lunastuksen.

7 §. Maistraatinsihteerin velvollisuutena on:

pitää pöytäkirjaa maistraatin istunnoissa niissä asioissa, joissa pöytäkirjanpito tämän työjärjestyksen mukaisesti ei kuulu muulle viranhaltijalle;

jättää viimeistään viikon kuluessa pöytäkirja tarkistettavaksi sekä viimeistään viikon kuluessa tarkistuksesta toimittaa toimituskirjat;

laatia ja varmentaa kaikki ne maistraatin toimituskirjat, jotka eivät ole muun viranhaltijan huolehdittavina sekä valvoa, että ne tulevat toimitetuiksi asianomaisille;

esitellä hakemukset sellaisten todistusten saamisesta, jotka maistraatin puheenjohtaja voi ilman maistraatin päätöstä antaa, sekä laatia ne ja huolehtia niiden lähettämisestä;

pitää poliisiasioita lukuun ottamatta luetteloa maistraatin istuntoon haastettavista sekä lykätyistä asioista;

huolehtia siitä, että maistraatin viranhaltijoita koskevat henkilökortit ja nimikirja pidetään ajan tasalla sekä huolehtia nimikirjanotteiden antamisesta;

huolehtia siitä, että maistraatissa käsitellyt asiat, ulosotto-, poliisi- ja alusrekisteriasioita lukuun ottamatta, diaarioidaan maistraatin antamien määräysten mukaisesti sekä että niistä pidetään laeissa

ja asetuksissa säädettyjä luetteloita sekä maistraatin mahdollisesti päättämiä muita luetteloita;

antaa ja lähettää edellä mainituista luetteloista kirjoitettavat otteet ja niiden perusteella annettavat tilasto- ja muut tiedot.

Pöytäkirjanotteet maistraatin lopullisesti ratkaisemissa asioissa sekä kirjeet, jotka on laadittava maistraatin istunnossa käsiteltyjen asioiden johdosta, allekirjoittaa pormestari ja varmentaa maistraatinsihteeri, jollei allekirjoittaminen tämän työjärjestyksen mukaan kuulu muulle viranhaltijalle. Elinkeinoilmoitusten sekä vastaavien työnjohtajien ja vaikeiden rakennustöiden johtajien hyväksymistä koskevien asioiden johdosta annettavat toimituskirjat allekirjoittaa maistraatinsihteeri yksin.

Maistraatinsihteeri kustantaa niiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittamisen, joista hän saa lunastuksen.

8 §. Maistraatinnotaarin velvollisuutena on:

laatia ja allekirjoittaa maistraatin kirjeet niissä virka-apuasioissa, jotka ilman maistraatissa tapahtuvaa esittelyä voidaan toimittaa;

pitää maistraatin sakkoluetteloja ja huolehtia niistä kirjoitettavien otteiden lähettämisestä;

pitää pöytäkirjaa maistraatin istunnoissa poliisiasioissa ja pitää poliisiasiain diaaria;

jättää viimeistään yhden viikon kuluessa poliisiasiain pöytäkirja tarkistettavaksi sekä viimeistään viikon kuluessa tarkistuksesta toimittaa toimituskirjat;

valmistella alusrekisteri- ja aluskiinnitysasiat, pitää pöytäkirjaa näissä asioissa ja hoitaa alusrekisteriä siihen kuuluvine asiakirjoineen sekä antaa toimituskirjat;

laatia ja toimittaa maistraatin kuulutukset pakkohuutokauppakuulutuksia lukuun ottamatta.

Pöytäkirjanotteet poliisiasioissa sekä kirjeet, jotka on laadittava maistraatin istunnoissa käsiteltyjen poliisiasiain johdosta, kuin myös alusten kansallisuuskirjat ja alusrekisteriä koskevat kirjeet, tilastoilmoituksia lukuun ottamatta, allekirjoittaa pormestari ja varmentaa maistraatinnotaari.

Maistraatinnotaari kustantaa niiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittamisen, joista hän saa lunastuksen.

11 §. Arkistonhoitajan tulee:

valvoa arkiston hoitoa, rekisteröidä ja merkitä arkistomateriaali, huolehtia arkistoitavien asiakirjojen järjestämisestä sidontaa varten ja niiden sidonnasta, antaa jäljennöksiä ja todistuksia arkistossa säilytettävistä asiakirjoista;

järjestää arkistossa säilytettävät asemakaava- ja rakennuspiirustukset;

pitää maistraatin kalustoluetteloa;

vastaanottaa maistraattiin talletettavat varat ja huolehtia niistä;

vastaanottaa maistraattiin vahvistettaviksi saapuneet rangaistusvaatimukset ja pitää niistä luetteloa;

avustaa maistraatin talousarvion laatimisessa sekä huolehtia talousarviossa maistraatin käytettäväksi asetettujen määrärahojen tilitystehtävistä;

hoitaa toimimiehelle kuuluvat tehtävät;

huolehtia kaluston, konttoritarvikkeiden, paperin yms. hankinnasta; sekä

antaa asianomaisille oikeusneuvosmiesten ulosottoasioissa laatimat päätökset, välipäätökset, kirjelmät ja pöytäkirjat sekä kantaa niistä lunastukset ja tilittää ne oikeusneuvosmiehille.

Arkistonhoitaja kustantaa niiden toimituskirjain puhtaaksikirjoittamisen, joista hän saa lunastuksen.

18 §. Pormestaria ja neuvosmiehiä lukuun ottamatta on maistraatin viranhaltijain virantoimitusaika työpäivinä kello 8.30-16.00 paitsi maanantaisin kello 8.30-16.30.

Jos kaupungin virkasäännössä määrättyä virantoimitusaikaa pidennetään tai lyhennetään, voi maistraatti vastaavasti muuttaa edellä 1 momentissa mainittua virantoimitusaikaa.

Lääninhallituksen päätöksestä on kuulutettu 4.3.1969.

24. KUNNALLISTEN ALKOHOLITARKASTAJAIN YLEISET OHJEET.

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös helmikuun 13 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 129/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:114 ja 1965:10)

Sosiaali- ja terveysministeriö on 26 päivänä heinäkuuta 1968 annetun alkoholilain (459/68) 75 §:n 1 momentin ja samana päivänä keskioluesta annetun lain (462/68) 37 §:n nojalla antanut kunnallisten alkoholitarkastajain tehtävistä seuraavat yleiset ohjeet:

1 §. Kunnallisen alkoholitarkastajan tehtävänä on valvoa, että kunnan alueella harjoitetussa alkoholijuomien vähittäismyynnissä ja anniskelussa noudatetaan alkoholilakia ja keskioluesta annettua lakia sekä niiden nojalla annettuja säädöksiä, määräyksiä ja ohjeita.

2 §. Alkoholitarkastajan toimintaa valvoo se kunnallinen viranomainen, jonka alainen alkoholitarkastaja vahvistetun ohjesäännön mukaan on.

3 §. Alkoholitarkastajan tulee alkoholiyhtiön antamien tietojen perusteella pitää luetteloa kunnassa olevista alkoholijuomien vähittäismyynti- ja anniskelupaikoista. Tähän luetteloon on merkittävä vähittäismyynti- ja anniskelupaikan sijainti ja luvanhaltija sekä alkoholilain alaisesta anniskelupaikasta lisäksi anniskeluoikeuden laajuus, siihen tehdyt muutokset samoin kuin alkoholiyhtiön hallintoneuvoston alkoholilain 55 §:n nojalla määräämät toimenpiteet.

Alkoholitarkastajalla tulee olla alkoholilaki ja laki keskioluesta sekä niiden nojalla annetut asetukset, päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annettu laki ja asetus sekä majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annettu asetus. Arkisto, jossa on säilytettävä myös sosiaali- ja terveysministeriön sekä alkoholiyhtiön antamat ohjeet ja määräykset, on pidettävä hyvin järjestettynä. Luopuessaan virastaan on tarkastajan jätettävä arkisto seuraajalleen.

4 §. Alkoholitarkastajan on riittävän usein käytävä vähittäismyynti- ja anniskelupaikoissa. Erityisesti on käyntejä tehtävä niissä myyntipaikoissa, joissa ohjausta ja valvontaa kokemuksen mukaan eniten tarvitaan.

Käynnit on sovitettava etupäässä sellaisiksi päiviksi ja vuorokauden ajoiksi, jolloin myyntipaikan toiminnasta saadaan mahdollisimman oikea kuva.

Käynnit on pyrittävä suorittamaan siten, että niistä aiheutuu mahdollisimman vähän haittaa liikkeen ja sen henkilökunnan toiminnalle.

5 §. Vähittäismyynnin osalta tulee alkoholitarkastajan erityisesti valvoa, että alkoholilain 34 §:n ja keskioluesta annetun lain 20 §:n säännöksiä sekä alkoholiyhtiön antamia ohjeita alkoholijuomien tilaajalle tai ostajalle lähettämisestä noudatetaan.

6 §. Alkoholitarkastajan tulee huolehtia siitä, että alkoholilain 38 §:n mukainen toimikunta kokoontuu tarvittaessa käsittelemään sille kuuluvia asioita. Alkoholitarkastajan tulee toimikunnan puheenjohtajana pyrkiä siihen, että myyntikielloilla ja ostojenkirjauksilla saavutetaan alkoholipoliittisesti tarkoituksenmukainen tulos.

7 §. Alkoholitarkastajan tulee antaa virka-apua sekä oman että toisen kunnan viranomaiselle ja alkoholiyhtiön paikalliselle esimiehelle näiden hoitaessa alkoholilain ja keskioluesta annetun lain sekä niihin perustuvien säädösten ja määräysten mukaisia tehtäviään.

8 §. Anniskelun osalta alkoholitarkastajan tulee erityisesti valvoa, että tässä toiminnassa noudatetaan alkoholilain 39, 45-48, 50 ja 52 §:n, alkoholijuomista annetun asetuksen 26, 27, 30 ja 31 §:n, keskioluesta annetun lain 26, 30, 32 ja 33 §:n ja keskioluesta annetun asetuksen 12 ja 14 §:n säännöksiä.

9 §. Alkoholitarkastajan tulee sen lisäksi, mitä edellä on sanottu:

1) pitää päiväkirjaa, johon on lyhyesti merkittävä suoritetut tarkastukset, niissä tehdyt havainnot ja toimenpiteet, joihin tarkastaja on ryhtynyt;

2) laatia tammikuun aikana edellisen vuoden tarkastustoimintaa ja paikkakuntansa alkoholiolojen kehitystä selostava vuosikertomus sosiaali- ja terveysministeriön antamien ohjeiden mukaisesti; sekä

3) tehdä sosiaali- ja terveysministeriölle ja esiintyvissä yksittäistapauksissa alkoholiyhtiölle ilmoituksia ja ehdotuksia sekä antaa lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa.

Vuosikertomus on laadittava kolmena kappaleena, joista yksi on annettava tarkastajan toimintaa valvovalle kunnalliselle viranomaiselle ja kaksi sosiaali- ja terveysministeriölle, joka toimittaa niistä toisen alkoholiyhtiölle.

10 §. Kun alkoholitarkastaja havaitsee anniskelun toimittamisessa tai anniskelupaikan järjestyksenpidossa välitöntä puuttumista vaativia epäkohtia, on tarkastajan viipymättä ilmoitettava huomioistaan anniskelupaikan vastaavalle hoitajalle tai hänen sijaisenaan tarkastuksen aikana toimivalle taikka anniskeluoikeuden haltijalle sekä annettava hänelle

tarpeelliseksi osoittautunutta ohjausta.

Epäkohtia havaitessaan alkoholitarkastajan on pyrittävä selvittämään niiden syyt ja toteamaan ovatko ne aiheutuneet jonkun valvontaan tai anniskeluun osallistuneen henkilön laiminlyönnistä. Tarpeen mukaan tarkastajan on ilmoitettava toteamuksestaan myös anniskeluoikeuden haltijalle.

Jollei alkoholitarkastajan toteama rikkomus tai muu epäkohta ole vähäpätöinen tai satunnainen tai jos epäkohtaa tarkastajan antamasta ohjauksesta huolimatta ei korjata, tulee tarkastajan tehdä tästä viipymättä erillinen kirjallinen ilmoitus alkoholiyhtiölle. Ilmoitukseen on liitettävä alkoholitarkastajan selostus siitä, mihin epäkohdat perustuvat sekä ehdotus niiden poistamiseksi.

Jos vastaava hoitaja tai hänen sijaisensa taikka anniskeluoikeuden haltija on syyllistynyt alkoholilain tai sen nojalla annettujen säädösten rikkomiseen taikka mainittujen lakien tai säädösten mukaan hänelle kuuluvain, anniskelua tai järjestyksenpitoa koskevien velvollisuuksien hoitamisen jatkuvaan laiminlyöntiin, on alkoholitarkastajan ilmoitettava siitä myös poliisille asian vaatimia toimenpiteitä varten.

11 §. Alkoholitarkastajan tulee tehtäviinsä kuuluvissa asioissa jatkuvasti olla yhteydessä paikalliseen poliisiin, sosiaalilautakuntaan sekä alkoholiyhtiön paikalliseen esimieheen. Alkoholitarkastajan tulee tutustua niihin tietoihin, joita poliisilla on saatavissa paikkakunnalla suoritetuista juopumuspidätyksistä ja anniskelun osuudesta niihin, niin myös muihin tietoihin, joita poliisilla ja muilla viranomaisilla on paikkakunnan vähittäismyynnin ja anniskelupaikkojen hoidosta.

Alkoholitarkastajan tulee olla yhteistoiminnassa myös paikkakunnan raittiuslautakunnan tai vastaavan kunnallisen viranomaisen kanssa sekä avustaa poliisia ja alkoholiyhtiötä alkoholijuomien vähittäismyynnissä ja anniskelussa sattuneiden väärinkäytösten poistamiseksi ja ehkäisemiseksi.

12 §. Saatuaan tietää, että vähittäismyynnissä tai anniskelussa myyty alkoholijuoma ei ole sellaista kuin siitä veroluokasta tai juomalajista, johon juoman tulisi kuulua, on säädetty, alkoholitarkastajan on siitä viipymättä ilmoitettava enempiä toimenpiteitä varten alkoholiyhtiölle.

13 §. Alkoholitarkastaja voi toimittaa alkoholiyhtiölle tarkoitetut ilmoitukset, ehdotukset ja lausunnot sen paikalliselle esimiehelle. Mikäli asia kuitenkin koskee asianomaista esimiestä itseään, on asiakirjat toimitettava suoraan alkoholiyhtiön pääkonttoriin.

14 §. Alkoholitarkastaja älköön valvottavalta liikkeeltä tai sen henkilökuntaan kuuluvalta vastaanottako taloudellista etua tai hyvitystä.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1969 alkaen.

25. POLIISIASETUS.

Annettu helmikuun 14 p:nä 1969. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 119/69)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset s. 303 ja kunn. as.-kok. 1925:15, 1929:23, 1932:74 ja 1945:289)

Sisäasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 18 päivänä helmikuuta 1966 annetun poliisilain (84/66) 3 §:n 2 momentin, 6 ja 31 §:n nojalla:

---

104 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1969. Sillä kumotaan poliisitoimesta Suomessa 14 päivänä helmikuuta 1925 annettu asetus (57/25), ----------, poliisin järjestämisestä niissä kaupungeissa, joissa on täydellinen poliisilaitos, 26 päivänä elokuuta 1903 annettu asetus, ----------.

26. KATUPUHTAANAPITOTÖITÄ JA NIIDEN URAKOINTIA KOSKEVAT OHJEET.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 17 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:21)

Kaupunginhallitus päätti, kumoten 2.2.1956 tekemänsä päätöksen,

1) että kaupungin katujen puhtaanapitovelvollisille kuuluva ajorataosuuksien talvipuhtaanapito otetaan puhtaanapitovelvollisten suorittamaa, kaupungin kustannukset peittävää korvausta vastaan rakennusviraston puhtaanapito-osaston hoidettavaksi sitä mukaa kuin puhtaanapito-osaston käytettävissä oleva talvipuhtaanapitokone- ja työvoimatilanne sen sallii,

2) että ajoradan lisäksi puhtaanapito-osasto voi ottaa talvihoitoonsa myös jalkakäytäviä, puisto- ja pihateitä sekä pysäköimisalueita, milloin niiden hoitaminen on rakennusviraston mielestä yleisen edun mukaista tai alueellisten työkohdekokonaisuuksien saamiseksi tarkoituksenmukaista,

3) että puhtaanapito-osaston tulee ottaa hoitoonsa sekä kesä- että talvipuhtaanapidon osalta vieraiden valtioiden lähetystöjen ja konsulaattien, valtion ja seurakuntien omistamien tai käyttöönsä vuokraamien kiinteistöjen koko katuosuudet ajoratoineen ja jalkakäytävineen näiden haluamassa laajuudessa puhtaanapitovelvollisten suorittamaa korvausta vastaan,

4) että kaupungin eri hallintokunnat velvoitetaan antamaan omistamiensa tai käyttöönsä vuokraamien kiinteistöjen katuosuudet ajoratoineen ja jalkakäytävineen puhtaanapito-osaston hoidettaviksi sekä kesä- että talvipuhtaanapidon osalta korvausta vastaan kuten kohdassa 3),

5) että kaupungin eri hallintokuntia kehotetaan tontteja tai maa-alueita vuokratessaan sisällyttämään vuokrasopimukseen ehdon, että katuosuuksien täydellinen ympärivuotinen puhtaanapito on annettava puhtaanapito-osaston tehtäväksi,

6) että kohdissa 3) ja 4) mainittujen lisäksi puhtaanapito-osasto voi ottaa täydelliseen ympärivuotiseen hoitoonsa myös yksityisten kiinteistöjen katuosuuksia ajoratoineen ja jalkakäytävineen, milloin se on alueellisten työkohdekokonaisuuksien saamiseksi tarkoituksenmukaista,

7) että talvipuhtaanapidosta veloitetaan jälkikäteen laskulla kaupungin todellisten, asiaan kuuluvien kustannusten mukaisesti, huolehtien

kuitenkin siitä, ettei omien koneiden ja huonetilojen ym. käytön osalta peritä enempää kuin käypä hinta. Todelliset kustannukset lasketaan laskutusalueittain koko talven osalta eli 1.11 - 30.4. väliseltä ajalta ja jaetaan joko katupinta-alojen tai muiden, rakennusjärjestyksessä tahi kaupungin alueittain tapahtuneen tonttien vuokrauksen sopimuskirjoissa mainittujen ym. jo käytössä olevien eri jakokertoimien antamassa suhteessa ja ottaen huomioon katuluokituksen edellyttämänä eri katujen hoidon erilainen laatutaso sekä

8) että kesäpuhtaanapidosta veloitetaan kaupunginvaltuuston vahvistaman taksan mukaisesti.

27. MOOTTORIAJONEUVOASETUKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA ANNETUN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös helmikuun 20 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 131/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1957:104 ja 1968:192)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on muuttanut moottoriajoneuvoasetuksen täytäntöönpanosta 29 päivänä marraskuuta 1957 antamansa päätöksen 17 §:n 3 momentin, sellaisena kuin se on 20 päivänä joulukuuta 1968 annetussa päätöksessä (754/68), voimaantulosäännöksen seuraavasti:

17 §. ----------

Tämä päätös, joka koskee 1 päivän tammikuuta 1968 jälkeen käyttöön otettuja autoja, tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1969, kuitenkin siten, että määräystä, joka koskee näkyvyyttä tuulilasin vioittuessa, ei sovelleta autoihin, jotka on maassa valmistettu tai maahan tuotu ennen vuoden 1968 loppua ja otettu käyttöön ennen 1 päivää tammikuuta 1970.

28. VÄESTÖKIRJALAKI.

Annettu helmikuun 21 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 141/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939:84, 1942:154 ja 1957:45)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 Luku.

Yleisiä säännöksiä.

1 §. Tässä laissa tarkoitettuja väestökirjoja ovat paikalliset väestökirjat ja väestön keskusrekisteri.

Paikallisia väestökirjoja ovat väestörekisteri, kotipaikkarekisteri ja henkikirja.

2 §. Väestökirjoja pidetään jäljempänä mainituin poikkeuksin Suomen kansalaisista ja Suomessa vakinaisesti asuvista ulkomaalaisista. Niihin ei kuitenkaan oteta henkilöä, joka kuuluu vieraan valtion lähetystöön, kaupalliseen edustustoon tai lähetetyn konsulin virastoon, hänen perheenjäseniään eikä hänen henkilökohtaisessa palveluksessaan olevia, elleivät he ole Suomen kansalaisia.

Kotipaikkarekisteriin, henkikirjaan ja väestön keskusrekisteriin merkitään myös kiinteistöt.

2 Luku.

Paikalliset väestökirjat.

3 §. Paikallisia väestökirjoja pidetään erikseen jokaisen kunnan osalta.

4 §. Kunkin henkilön on oltava väestörekisterissä ja kotipaikkarekisterissä siinä kunnassa, jossa hänellä kulloinkin on tässä laissa tarkoitettu kotipaikka.

5 §. Kotipaikkarekisteri tarkistetaan vuosittain henkikirjoituksessa, jonka perusteella laaditaan henkikirja.

Kukin henkilö on vuosittain henkikirjoitettava siinä kunnassa, jossa hänellä tammikuun 1 päivänä on tässä laissa tarkoitettu kotipaikka.

Kussakin kunnassa on, jollei asetuksella toisin säädetä, vuosittain pidettävä henkikirjoituksen tarkistuskokous, jossa kunnan viranomaisille ja poliisipiirin päällikölle tai hänen määräämälleen on varattava tilaisuus tehdä huomautuksia henkikirjoituksen johdosta.

Henkikirja on päätettävä henkikirjoitusvuoden toukokuun 31 päivänä. Henkikirjan päättämisen jälkeen älköön enää siihen ketään lisättäkö tai siitä poistettako, ellei lääninhallitus tai korkein hallintooikeus muutoksenhaun tai alistuksen johdosta toisin määrää.

6 §. Paikallisten väestökirjojen pitäminen ja henkikirjoituksen toimittaminen on 2 ja 3 momentissa säädetyin poikkeuksin henkikirjoittajan tehtävänä.

Sisäasiainministeriö voi määrätä paikallisten väestökirjojen pitämisen ja henkikirjoituksen toimittamisen kaupungissa poliisilaitokseen sitä varten perustettavan väestökirjaosaston tai -toimiston tehtäväksi, josta on voimassa, mitä henkikirjoittajasta säädetään.

Sisäasiainministeriö voi määrätä paikallisten väestökirjojen pitämisen ja henkikirjoituksen toimittamisen kaupungissa tai kauppalassa, joko kokonaan tai osaksi, muun viranomaisen kuin henkikirjoittajan tehtäväksi, jolloin tästä viranomaisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä henkikirjoittajasta säädetään.

7 §. Henkilö, joka muuttaa asuntoa, on velvollinen tekemään itsestään ja hänen kanssaan yhdessä muuttaneista perheenjäsenistään muuttoilmoituksen uuden asuinpaikkansa henkikirjoittajalle.

Henkikirjoitusta varten on jokaisesta henkilöstä vuosittain annettava henkikirjoitusilmoitus asianomaiselle henkikirjoittajalle.

Sen rakennuksen omistaja tai haltija, jossa henkilö asuu, on velvollinen huolehtimaan 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen ilmoitusten tekemisestä ja niiden toimittamisesta henkikirjoittajalle.

3 Luku.

Väestön keskusrekisteri.

8 §. Väestön keskusrekisteriin, joka on koko maalle yhteinen, merkitään paikallisissa väestökirjoissa olevat tiedot.

Väestön keskusrekisteriä pitää väestörekisterikeskus.

4 Luku.

Kotipaikka.

9 §. Henkilöllä on jäljempänä säädetyin poikkeuksin kotipaikka siinä kunnassa, jossa hänellä kulloinkin on varsinainen asunto ja koti. Jos henkilöllä on asunto kahdessa tai useammassa kunnassa, katsotaan hänellä olevan varsinainen asunto ja koti siinä kunnassa, jossa hänellä aviopuolisonsa ja lastensa kanssa on yhteinen koti taikka jos asunnot ovat tässä kohden samanveroiset tai jos yhteistä kotia ei ole, siinä kunnassa, jossa hän pääasiallisesti oleskelee.

Jollei henkilöllä ole varsinaista asuntoa ja kotia missään kunnassa, katsotaan hänellä olevan kotipaikka siinä kunnassa, jossa hän pääasiallisesti oleskelee, tai jollei siitä saada selvitystä, siinä kunnassa, jonka väestöön hänen toimen, ansion tai muiden olosuhteiden perusteella on katsottava kuuluvan tai viimeksi kuuluneen.

Alle kuusitoistavuotiaalla lapsella katsotaan olevan kotipaikka samassa kunnassa kuin hänen vanhemmillaan tai sillä vanhemmista, joka on lapsen laillisena huoltajana. Jos lapsen huoltajina olevat vanhemmat asuvat erillään, on lapsella kotipaikka samassa kunnassa kuin sillä vanhemmista, jonka välittömässä huollossa lapsi on. Jos lapsen vanhemmat ovat kuolleet, määräytyy hänen kotipaikkansa 1 ja 2 momentin säännösten mukaan. Sosiaalilautakunnan huostaan otetulla lapsella on kotipaikka siinä kunnassa, jonka sosiaalilautakunnan huostassa hän on.

10 §. Henkilön kotipaikka ei muutu sen johdosta, että hän tilapäisesti oleskelee ulkomailla taikka on laivan päällystöön, miehistöön tai muuhun laivaväkeen kuuluvana merillä, että hänet on suljettu rangaistus-, työ- tai muuhun sellaiseen laitokseen, että hänet on otettu sairaalaan, parantolaan, huoltolaitokseen tai muutoin vastaavissa olosuhteissa hoidettavaksi taikka että hän on suorittamassa asevelvollisuutta. Henkilön kotipaikka ei myöskään muutu sen johdosta, että hän on tilapäisesti poissa kotipaikaltaan. Tilapäisenä poissaolona kotipaikalta pidetään poissaoloa, jonka syynä on opiskelu, sairaus, eduskunnan tai valtioneuvoston jäsenyys taikka muu julkinen luottamustoimi, lyhytaikainen työsuhde tai muutoin laadultaan satunnainen toimi tai oleskelu.

5 Luku.

Väestökirjojen julkisuus sekä väestökirjoista annettavat todistukset, otteet, jäljennökset ja muut tiedot.

11 §. Jokaisella henkilöllä on oikeus saada itsestään, aviopuolisostaan ja omassa huollossaan olevista alaikäisistä lapsistaan kaikki väestökirjoissa ja niihin kuuluvissa asiakirjoissa olevat tiedot. Avio-

liittoon aikovalla on niin ikään oikeus saada tieto siitä, mitä toisesta kihlakumppanista on väestökirjoihin ja niihin kuuluviin asiakirjoihin merkitty.

Väestökirjan pitäjä voi sallia valvonnassaan väestökirjojen ja niihin kuuluvien asiakirjojen tutkimisen tieteellistä tutkimusta ja muuta siihen verrattavaa tarkoitusta varten.

12 §. Jokaisella on oikeus hyväksyttävää tarkoitusta varten saada väestökirjoista ja niihin kuuluvista asiakirjoista todistuksia, otteita, jäljennöksiä ja muita tietoja. Kuitenkaan ei muille kuin asianomaisille viranomaisille saa antaa tietoa rikoksia, irtolaisuutta ja sairauksia koskevista merkinnöistä eikä myöskään siitä, että henkilö on tahi on ollut rangaistus-, työ- tai muussa sellaisessa laitoksessa taikka hoidettavana sairaalassa, parantolassa tai huoltolaitoksessa.

Avioliittotodistuksesta on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

6 Luku.

Muutoksenhaku ja alistaminen.

13 §. Jos henkilö katsoo, että hänet on muuttoilmoituksen johdosta merkitty väärään kotipaikkarekisteriin, voi henkikirjoittaja ottaa hänen vaatimuksestaan asian uudelleen käsiteltäväksi ennen muuttoa seuraavan vuoden henkikirjan päättämistä.

Jollei henkikirjoittaja voi hyväksyä 1 momentissa tarkoitettua oikaisuvaatimusta, on hänen annettava siitä kirjallinen, perusteltu päätös valitusosoituksineen.

14 §. Henkikirjoittajan 13 §:n 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siihen lääninhallitukseen, jonka alainen henkikirjoittaja on. Valitus on toimitettava lääninhallitukselle 30 päivän kuluessa tiedoksisaannista. Valituskirjaan on liitettävä henkikirjoittajan päätös valitusosoituksineen.

15 §. Henkikirjoituspaikkaa koskevaan henkikirjoittajan ratkaisuun saa hakea muutosta valittamalla sen läänin lääninhallitukseen, johon kuuluvan kunnan henkikirjaa valitus koskee. Valitus on toimitettava lääninhallitukselle viimeistään henkikirjoitusvuoden marraskuun 1 päivänä. Valituskirjaan on liitettävä henkikirjan tai väestön keskusrekisterin nojalla sitä varten annettu todistus tai ote. Jos valitus perustuu siihen, että henkilö on henkikirjoitettu kahdessa tai useammassa kunnassa taikka jäänyt kokonaan henkikirjoittamatta, voidaan valitus kuitenkin tehdä kahden vuoden kuluessa kysymyksessä olevan henkikirjoitusvuoden päättymisestä.

Oikeus 1 momentissa tarkoitetun valituksen tekemiseen on, paitsi sillä, jonka henkikirjoituksesta on kysymys, myös kunnalla,

jonka etua henkikirjoitus saattaa koskea. Kunnan puhevaltaa saa kunnallishallituksen lisäksi käyttää myös sosiaalilautakunta.

16 §. Jos henkikirjoittajat ovat eri mieltä henkilön oikeasta henkikirjoituspaikasta, alistakoon se henkikirjoittaja, joka katsoo, että toisen henkikirjoittajan olisi otettava henkilö henkikirjaan tai poistettava henkilö siitä, asian ennen henkikirjan päättämistä lääninhallituksen ratkaistavaksi.

Jos henkikirjoittaja henkikirjan päättämisen jälkeen havaitsee, että henkilö on henkikirjoitettu kahdessa tai useammassa kunnassa taikka jäänyt kokonaan henkikirjoittamatta, alistakoon asian lääninhallituksen ratkaistavaksi viimeistään kahden vuoden kuluessa kysymyksessä olevan henkikirjoitusvuoden päättymisestä.

Alistus on tehtävä sen läänin lääninhallitukselle, johon kuuluvaa kuntaa henkikirjoittaja esittämillään perusteilla pitää henkilön oikeana henkikirjoituspaikkana.

17 §. Ennen valituksen tai alistuksen ratkaisemista on lääninhallituksen kuultava sitä henkilöä, jota asia koskee, sekä kuntaa, jonka etua asia saattaa koskea. Jollei henkilöä ole etsiskelyistä huolimatta tavattu, saadaan asia kuitenkin ratkaista häntä kuulematta.

18 §. Jos henkilö on jäänyt kokonaan henkikirjoittamatta, voi lääninhallitus asianomaista henkikirjoittajaa kuultuaan määrätä, että henkilö on toistaiseksi ja siihen saakka, kunnes asia on lopullisesti lääninhallituksessa ratkaistu, merkittävä jonkin kunnan henkikirjaan.

19 §. Sillä lääninhallituksella, jolle valitus tai alistus on 14, 15 tai 16 §:ssä säädetyssä järjestyksessä tehty, on valta tehdyistä vaatimuksista riippumatta määrätä henkilö merkittäväksi toiseenkin lääniin kuuluvan kunnan kotipaikkarekisteriin ja henkikirjaan tai poistettavaksi niistä.

20 §. Määrätessään kunnan kotipaikkarekisteristä tai henkikirjasta poistettavaksi sellaisen henkilön, jota ei ole muualla merkitty kotipaikkarekisteriin tai henkikirjaan, on lääninhallituksen, hankittuaan tarpeellisen selvityksen, määrättävä se toinen kunta, jonka kotipaikkarekisteriin tai henkikirjaan henkilö on merkittävä. Samoin on meneteltävä, kun lääninhallitus toteaa, ettei henkilöä, joka on jäänyt kokonaan henkikirjoittamatta, voida määrätä vaadittuun henkikirjaan otettavaksi.

21 §. Lääninhallituksen päätös 14 §:ssä tarkoitetussa asiassa on annettava tiedoksi valittajalle sekä 15 ja 16 §:ssä tarkoitetussa asiassa niille, joilla 15 §:n 2 momentin mukaan on oikeus valittaa henkikirjoituksesta.

22 §. Lääninhallituksen päätökseen saa 2 momentissa säädetyin poikkeuksin hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa tiedoksisaannista. Valitusta älköön kuitenkaan tehtäkö myöhemmin kuin kahden vuoden kuluessa lääninhallituksen päätöksen antamisesta.

Lääninhallituksen päätökseen 14 ja 18 §:ssä tarkoitetuissa asioissa ei saa hakea muutosta.

7 Luku.

Erinäisiä säännöksiä.

23 §. Henkilö, jonka tehtävänä on virka- tai työsuhteen perusteella käsitellä tai jonka on 11 §:n 2 momentin nojalla sallittu tutkia väestökirjoja ja niihin kuuluvia asiakirjoja, älköön sivullisille ilmaisko tietoa, jota 12 §:n 1 momentin mukaan ei saa ilmoittaa muulle kuin asianomaiselle viranomaiselle.

24 §. Joka on laiminlyönyt tässä laissa tai sen nojalla annetussa asetuksessa säädetyn ilmoitusvelvollisuutensa, tuomittakoon sakkoon. Syyte laiminlyönnistä voidaan kuitenkin jättää nostamatta, jos ilmoitusvelvollinen kehoituksen saatuaan on velvollisuutensa täyttänyt.

25 §. Milloin henkilö, jonka tehtävänä on virka- tai työsopimussuhteen perusteella käsitellä väestökirjoja tai jonka 11 §:n 2 momentin nojalla on sallittu tutkia väestökirjoja tai niihin kuuluvia asiakirjoja, luvattomasti sivulliselle ilmaisee väestökirjoihin kuuluvan tiedon, joka 12 §:n tai asian laadun mukaan on pidettävä salassa, rangaistakoon häntä sakolla, jollei teosta ole muualla ankarampaa rangaistusta säädetty.

Tässä pykälässä tarkoitetusta rikoksesta älköön virallinen syyttäjä nostako syytettä, ellei asianomistaja ole sitä syytteeseen pantavaksi ilmoittanut.

26 §. Väestörekisteriin ei oteta, ellei myöhemmin toisin säädetä, henkilöitä, jotka kuuluvat evankelis-luterilaiseen tai ortodoksiseen kirkkoon, vaan on heidän osaltaan väestörekisteriksi katsottava asianomaisen seurakunnan kirkonkirjat, jolloin niiden pitämisessä on soveltuvin osin ja huomioonottaen asianomaista kirkkokuntaa koskevat säännökset noudatettava, mitä tässä laissa ja sen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetussa asetuksessa väestörekisteristä säädetään.

Jos evankelis-luterilaisen tai ortodoksisen seurakunnan alueeseen kuuluu useita kuntia tai osia useasta kunnasta, on seurakunnan kirkonkirjoista käytävä selville kunkin henkilön tässä laissa tarkoitettu kotipaikka.

27 §. Kirjat, joita evankelis-luterilaiset ja ortodoksiset seurakunnat tämän lain nojalla määrätään pitämään, kuuluvat sen seurakunnan kirkonkirjoihin, jonka hallussa ne ovat.

Tämä laki ei muuta evankelis-luterilaisen ja ortodoksisen kirkon papiston oikeutta ja velvollisuutta antaa todistuksia kirkonkirjojen nojalla.

Tämän lain 11, 12 ja 23 §:n säännöksiä on sovellettava myös evankelis-luterilaisen ja ortodoksisen kirkon kirkonkirjojen pitämiseen.

28 §. Väestökirjojen ja niihin kuuluvien asiakirjojen nojalla annetuista todistuksista, otteista ja jäljennöksistä peritään maksuja, joiden suuruudesta säädetään asetuksella eräiden viranomaisten toimituskirjoista ja virkatoimista suoritettavain maksujen perusteista annetussa laissa (806/42) säädettyjen perusteiden mukaan, mikäli niistä ei ole säädetty suoritettavaksi leimaveroa. Väestön keskusrekisteristä annettavista muista tiedoista, joiden valmistaminen vaatii tietojen koneellista käsittelyä, sekä koneelliseen tietojen käsittelyyn soveltuvasta tietoaineistosta suoritettavista maksuista määrää, huomioon ottaen työn ja muut kustannukset, kuitenkin sisäasiainministeriö.

Evankelis-luterilaisen ja ortodoksisen kirkon kirkonkirjanpitäjien antamien todistusten lunastuksesta on säädetty erikseen.

29 §. Väestökirjojen pitämisestä aiheutuvat kustannukset, lukuun ottamatta evankelis-luterilaisten ja ortodoksisten seurakuntien kirkonkirjojenpitoa, suoritetaan valtion varoista 2 ja 3 momentissa mainituin poikkeuksin.

Kunta on velvollinen kustantamaan henkikirjoituksen tarkistuskokousta varten tarvittavan huoneiston lämpöineen ja valoineen sekä kokouksessa läsnäolleiden kunnan viranomaisten palkkiot ja heidän matkakulunsa.

Kaupunki, jossa paikallisten väestökirjojen pitäminen on määrätty poliisilaitokseen sitä varten perustetun väestökirjaosaston tai -toimiston tehtäväksi, ottaa osaa tämän osaston tai toimiston kustannuksiin niin kuin kaupunkien osanotosta poliisilaitoksen menoihin on säädetty.

30 §. Sisäasiainministeriö voi määrätä, että ilmoitukset, luettelot tai muut tiedot, jotka voimassa olevien säännösten mukaan on annettava kirkonkirjasta tai muusta vastaavasta rekisteristä taikka henkikirjasta, on tämän lain voimaan tultua joko kokonaan tai joltakin osalta annettava väestön keskusrekisteristä.

31 §. Evankelis-luterilaisten ja ortodoksisten seurakuntien kirkkoherrat, uskonnollisten yhdyskuntien tai niihin kuuluvien seurakuntien hallitukset sekä henkikirjoittajat ovat velvollisia antamaan pitämistään luetteloista väestön keskusrekisterin perustamista varten tarvittavat tiedot. Tietojen antamisesta suoritetaan kustannuksia vastaava korvaus, jonka valtioneuvosto vahvistaa.

Kunta on velvollinen tämän lain täytäntöönpanoa varten ilmoittamaan kunnassa olevat rakennukset sekä niiden sijainnin ja osoitteen.

32 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

33 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1971, ja sillä kumotaan henkikirjoituksesta 1 päivänä syyskuuta 1939 annettu laki (299/39) sellaisena kuin se on voimassa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

29. HELSINGIN KAUPUNGIN KUVATAIDETOIMIKUNNAN TOIMINTAOHJEET.

Kaupunginhallituksen hyväksymät helmikuun 24 p:nä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:15 ja 1966:39)

1 §. Kuvataidetoimikunta huolehtii kaupungin taidehankintojen suorittamisesta ja valmistelusta sekä kaupungin avustus- ja tukitoimenpiteitä kuvataiteille ja alan laitoksille koskevien kysymysten valmistelusta sekä hoidosta samoin kuin kaupungin harjoittaman kuvataidepolitiikan kehittämisestä näiden ohjeiden mukaisesti.

2 §. Toimikunnan tehtävänä on

1) päättää taideteosten hankinnasta toimikunnan käytettäväksi talousarvioon merkityn määrärahan sallimissa rajoissa,

2) tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä taidehankintojen suorittamisesta silloin, kun toimikunnan käytettäväksi myönnetty määräraha ei riitä hankintojen suorittamiseen,

3) tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä valmiiden taideteosten ostamisesta tai taideteosten tilaamisesta tahi taidekilpailujen järjestämisestä sekä määrärahojen myöntämisestä tällaisia tarkoituksia varten talousarvioon taideteosten hankkimista varten kaupungin julkisten rakennusten ja alueiden kaunistamiseen kaupunginhallituksen käytettäväksi merkityn määrärahan sallimissa rajoissa,

4) määrätä, mikäli kaupunki järjestää kuvataidekilpailuja, myönnetyn määrärahan puitteissa jaettavien palkintojen suuruus ja tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä siitä, mikä palkituista töistä olisi toteutettava, samoin kuin toteutettavasta työstä maksettavasta palkkiosta,

5) tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä kaupungin harjoittaman kuvataidepolitiikan kehittämisestä,

6) valvoa niiden avustusten käyttöä, jotka kaupungin varoista on myönnetty kaupungissa toimiville kuvataidealan laitoksille ja järjestöille, sekä

7) suorittaa toimikunnan toimialaan kuuluvat, kaupunginhallituksen ja sen yleisjaoston sille antamat muut tehtävät.

3 §. Toimikuntaan kuuluu kuusi vuodeksi kerrallaan valittua jäsentä ja kuusi henkilökohtaista varajäsentä. Kaupunginhallitus valitsee puheen-

johtajan ja hänen henkilökohtaisen varajäsenensä, joka toimii puheenjohtajan ollessa estyneenä toimikunnan puheenjohtajana, ja neljä jäsentä ja heille kullekin henkilökohtaisen varajäsenen. Suomen Taideakatemia valitsee yhden esteetikkojäsenen ja hänelle henkilökohtaisen varajäsenen.

Toimikunnan harkitessa esityksen tekemistä kaupungin julkisten rakennusten kaunistamisesta on toimikunnan kokoukseen kutsuttava asiantuntijaksi rakennusta suunnitteleva arkkitehti. Niin ikään on tällaiseen kokoukseen kutsuttava kuultavaksi se apulaiskaupunginjohtaja, jonka hallintoalaan rakennus kuuluu.

Toimikunnalla on oikeus muulloinkin ja muutoinkin harkintansa mukaan kuulla asiantuntijoita.

4 §. Toimikunnan sihteerinä toimii kaupunginkanslian taideasiainsihteeri.

5 §. Toimikunnan jäsenille suoritetaan kokouspalkkiot kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön määräysten mukaisesti.

6 §. Toimikunnan kokouksista on pidettävä pöytäkirjaa, josta jäljennös on toimitettava kaupunginjohtajalle viiden päivän kuluessa kokouksesta lukien.

Toimikunnan päätökset saadaan panna täytäntöön vasta sen jälkeen, kun toimikunnalle on ilmoitettu, ettei niitä ole otettu kaupunginhallituksen tutkittaviksi.

7 §. Toimikunta on päätösvaltainen, kun vähintään neljä jäsentä on kokouksessa saapuvilla.

Päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

8 §. Toimikunnan maksettavat laskut ja muut maksuasiakirjat hyväksyy toimikunnan sihteeri.

30. KOSKELAN SAIRASKODIN ERÄÄN LÄÄKÄRIN OIKEUTTAMINEN HOITAMAAN ERIKOISMAKSULUOKAN POTILAITA.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 26 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:89 ja 1967:27)

Kaupunginvaltuusto päätti, että kaupunginvaltuuston 6.9.1961 ja 8.3.1967 tekemissä päätöksissä tarkoitettujen Koskelan sairaskodin ylilääkärien, apulaisylilääkärien, osastolääkärien ja erikoislääkärien lisäksi annetaan, sikäli kuin käytännössä on mahdollista, sanotun sairaskodin valtion A 29 palkkausluokkaan kuuluvalle erikoislääkärille (kuntouttamislääkäri) oikeus hoitaa erikoismaksuluokassa samanaikaisesti enintään kahta potilasta, kuitenkin ehdolla, ettei sairaskodin lääkäreille myönnettyjen erikoismaksuluokan käyttöoikeuksien yhteismäärä saa ylittää 10 % laitoksen sairaansijojen kokonaismäärästä.

31. USKOTTUJEN MIESTEN PALKKIOT JA MATKAKUSTANNUSTEN KORVAUS MAANMITTAUSTOIMITUKSISSA HELSINGIN KAUPUNGISSA.

Uudenmaan lääninhallituksen päätös maaliskuun 11 p:ltä 1969.

(Kaupunginvaltuuston ehdotus helmikuun 21 p:ltä 1968)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1965:27)

Lääninhallitus päätti määrätä, että maanmittaustoimituksissa käytetyn uskotun miehen palkkio Helsingin kaupungissa on 26 mk toimituspäivältä.

Sen lisäksi lääninhallitus määräsi, että uskottu mies on oikeutettu saamaan korvausta matkakuluistaan yleisiä kulkuneuvoja käytettäessä todelliset kohtuulliset matkakustannukset, omaa autoa käytettäessä 25 p kilometriltä ja muulla omalla kyydillä kuljettaessa 14 p kilometriltä.

32. ASETUS VEROTUSASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 14 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 175/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:144, 1961:142 ja 1967:124)

Valtiovarainministerin esittelystä muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1959 annetun verotusasetuksen (530/59) 7 §:n 2 kohta, 8 §:n 7 kohta ja 22 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 22 päivänä joulukuuta 1967 annetulla asetuksella (583/67), 24, 25 ja 26 § sekä 36 §, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1961 annetulla asetuksella (588/61), ja 43 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1961 annetulla asetuksella, näin kuuluviksi:

7 §. Verolautakunnan tehtävänä on sen lisäksi, mitä verotuslaissa on määrätty:

---

2) kiireellisesti tehdä lääninverolautakunnalle ehdotukset verotuslain 64 §:n 1 momentissa tarkoitettujen verovelvollisten ja niiden verotuslain 64 a §:ssä tarkoitettujen verovelvollisten, joiden verotuksen toimittaa lääninverolautakunta, tuloista kunnalle tulevien veroäyrien määrästä, erikseen kiinteistö-, liike- ja ammatti- sekä henkilökohtaisista tuloista, ja antaa lausunnot heidän valtionverotuksessa verotettavasta tulostaan ja omaisuudestaan; sekä

---

8 §. Verotoimiston tulee sen lisäksi, mitä verotuslaissa on sen tehtäväksi määrätty:

---

7) valtionverotusta varten valmistella lausunnot muualla verotettavien verovelvollisten kunnassa harjoittaman maatilatalouden tulosta, verovelvollisen omaan tai perheensä tarpeeseen käyttämien kiinteistöjen asuntoedusta sekä näiden ja muiden kiinteistöjen arvosta, samoin kuin muista verotusta varten tarpeellisiksi harkituista seikoista, niin myös kunnallisverotusta varten valmistella lausunnot maatilatalouden tulosta verotuslain 64 a §:ssä tarkoitettujen verovelvollisten osalta sekä toimittaa verolautakunnan lausunnot asianomaisille verotoimistoille;

---

22 §. Verovelvollisen on annettava veroilmoituksensa käyttäen valtiovarainministeriön kutakin tarkoitusta varten vahvistamaa lomaketta, johon on tulolähteittäin ja omaisuusryhmittäin sekä muutoin riittävästi eriteltyinä merkittävä veronalainen tulo ja omaisuus tai tulosta ja omaisuudesta, jota ei voida suuruudeltaan tai arvoltaan tarkalleen määrätä, samoin kuin metsätaloustulosta sekä poronhoidosta saadusta tulosta tulon tai omaisuuden arvioimista varten tarpeelliset tiedot ja seikat. Veroilmoitukseen on vastaavasti eritellen merkittävä myös ne vähennykset, mitkä verovelvollinen tahtoo lukea hyväkseen.

Veroilmoituslomakkeen edellyttämien tietojen lisäksi on verovelvollisen kehotuksetta annettava verolautakunnalle muutkin täydentävät tiedot ja selvitykset, jotka ovat tarpeen, jotta verotettava tulo ja omaisuus voidaan veroilmoituksen perusteella saada selville.

Verovelvollisen, jolla on tappiontasauksesta tuloverotuksessa annetun lain (362/68) nojalla oikeus vahvistetun tappion vähentämiseen, tulee liittää veroilmoitukseensa selvitys kunkin vuoden vahvistetun tappion määrästä sekä kustakin tappiosta verotettavan tulon vähennykseksi jo luetuista eristä.

Mikäli tiedon tai selvityksen antamista varten on vahvistettu lomake, on sitä käytettävä.

24 §. Kirjanpitolain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kirjanpitovelvollisten ensimmäiseen ryhmään kuuluvan verovelvollisen tulee veroilmoitukseensa kehotuksetta liittää:

1) selvitys rahoitusomaisuuden arvosta sekä vaihto- ja käyttöomaisuuden hankintamenoista sekä niistä verovuoden kuluna vähennetyistä hankintamenon osista ja poistoista noudattaen soveltuvin osin, mitä 25 §:ssä on säädetty;

2) luettelo arvopapereista;

3) velkojen luettelo, jossa on mainittava velkojain nimet ja osoitteet, kunkin velan määrä ja vakuuden laatu sekä velasta verovuodelta suoritettava korko ja velasta johtuneet indeksi- ja kurssitappiot; sekä

4) luettelo verovelvollisen perheenjäsenille maksetuista palkoista ja muista etuuksista sekä selvitys verovelvollisen itselleen liikkeestään tai ammatistaan ottamasta vaihto-, käyttö- tai muusta omaisuudesta, palveluksesta taikka muusta etuudesta tai oikeudesta sekä niiden alkuperäisistä hankintamenoista tai niitä alhaisemmista todennäköisistä luovutushinnoista.

25 §. Sen, joka kuuluu kirjanpitolain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kirjanpitovelvollisten toiseen, kolmanteen tai neljänteen ryhmään, tulee kehotuksetta veroilmoitukseensa liittää seuraavat tiedot ja selvitykset:

1) oikeaksi todistettu jäljennös verovuoden ja sitä edeltäneen vuoden omaisuustaseesta sekä verovuoden tulostaseesta;

2) selvitys rahoitusomaisuuden lopullisiksi todetuista arvonalenemisista;

3) riittävästi eritelty, omaisuustaseeseen vertailukelpoinen selvi-

tys, josta ilmenevät verovelvollisella verovuoden päättyessä olleen vaihto- ja sijoitusomaisuuden elinkeinotulon verottamisesta annetun lain mukaisesti määritetyt

hankintameno,

hankintamenosta kirjanpidossa verovuoden kuluksi luettu vastaavan omaisuuden hankintaan verovuoden päättyessä todennäköisesti tarvittavan hankintamenon tai siitä samana ajankohtana todennäköisesti saatavan luovutushinnan ylittävä osa,

hankintamenosta edellisen lisäksi kirjanpidossa verovuoden kuluksi luettu osa, sekä

hankintamenon laskentaperusteet, tarvittaessa omaisuusryhmittäin;

4) selvitys käyttöomaisuuden ja sijoitusomaisuuteen kuuluvien rakennusten sekä elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 45 §:ssä tarkoitettujen hankintamenojen poistoista;

5) eritelty luettelo arvopapereiden hankintamenoista sekä käyttöomaisuuteen kuuluvien arvopapereiden hankintamenoista tehdyistä poistoista;

6) selvitys elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 23, 24 ja 25 §:ssä tarkoitetuista, useiden vuosien kuluiksi jaksotetuista menoista;

7) eritelty luettelo tehdyistä varauksista sekä selvitys niistä perusteista, joiden mukaan kunkin varauksen määrä on laskettu;

8) ryhmitelty luettelo jäsenmaksuista, lahjoituksista ynnä muista sellaisista menoista sekä selvitys edustusmenojen määrästä;

9) eritelty luettelo maksetuista ja varatuista veroista;

10) selvitys elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 20 §:ssä tarkoitetun koron, vuokran tai muun tuloerän jaksottamisesta;

11) selvitys verovelvollisen tulolähteestä toiseen siirtämästä vaihto-, sijoitus- ja käyttöomaisuudesta sekä sanotun vaihto- ja sijoitusomaisuuden alkuperäisestä ja käyttöomaisuuden verotuksessa vielä poistamatta olevasta hankintamenosta sekä verovelvollisen elinkeinotoimintaansa maatilataloudesta siirtämistä tuotteista ja niiden siirtohetken todennäköisistä luovutushinnoista;

12) luettelo verovelvollisen perheenjäsenille maksetuista palkoista ja muista etuuksista sekä selvitys verovelvollisen itselleen liikkeestään ottamasta vaihto-, sijoitus-, käyttö- tai muusta omaisuudesta, palveluksesta taikka muusta etuudesta tai oikeudesta sekä niiden alkuperäisistä hankintamenoista tai niitä alhaisemmista todennäköisistä luovutushinnoista;

13) velkojen luettelo, jossa on muiden kuin tilivelkojen osalta mainittava velkojain nimet ja osoitteet, kunkin velan määrä, vakuuden laatu ja tulolähde, johon velka kohdistuu, sekä velasta verovuodelta suoritettava korko samoin kuin velasta aiheutuneet indeksi- tai kurssitappiot; sekä

14) kauppa-, teollisuus-, käsityö- tai palveluliikettä harjoittavan verovelvollisen sekä liiketoimia välittävän verovelvollisen liikkeen liikevaihdon suuruus verovuoden aikana.

Milloin 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen haluaa elinkeino-

tulon verottamisesta annetun lain 30 §:n 4 momentin mukaisesti vähentää sanotussa lainkohdassa tarkoitetun menojäännöstä laskettaessa vähentämättä jääneen luovutushinnan tai muun vastikkeen osan seuraavien verovuosien aikana käyttöön otetun kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenoista, on luovutushinnan ja vastikkeen vähentämisestä kunkin seuraavan verovuoden aikana käyttöön otetun kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenoista vuosittain liitettävä veroilmoitukseen selvitys. Vastaava selvitys on verovelvollisen esitettävä elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 43 §:n 1 momentissa tarkoitettujen luovutushintojen ja muiden vastikkeiden osalta.

26 §. Yhteisön tulee veroilmoituksessaan 25 §:ssä mainittujen tietojen ja selvitysten lisäksi kehotuksetta antaa verolautakunnalle alempana mainittavat asiakirjat ja tiedot:

1) jäljennös tilintarkastuskertomuksestaan;

2) pöytäkirjanote, josta käy ilmi, mitä yhteisön kokouksessa on päätetty tilinpäätöksen vahvistamisesta, voitonjaosta ja tarkastuskertomuksen johdosta sekä osakeyhtiön osalta, ketkä osakkeenomistajat ja kuinka suurin osakemäärin ovat olleet yhtiökokouksessa edustettuina ja, milloin kokouksessa on päätetty osakepääoman korotuksesta tai alentamisesta, osakkeen nimellisarvon muuttamisesta, yhtiön sulautumisesta toiseen yhtiöön tai yhtiön purkamisesta taikka omien osakkeiden lunastamisesta, pöytäkirjanote myös tästä;

3) selvitys oman pääoman muutoksista;

4) jos osakeyhtiö on lunastanut omia osakkeitaan, ilmoitus lunastettujen osakkeiden lukumäärästä ja, jos osakkeita on lunastettu verovuoden aikana, selvitys niiden lunastushinnasta;

5) ilmoitus osakeyhtiön tai osuuskunnan kotimaiselta osakeyhtiöltä tai osuuskunnalta saamista osingoista ja osuuspääoman koroista;

6) selvitys osakeyhtiön jaettavaksi päättämästä osingosta sekä osuuskunnan jaettaviksi päättämistä osuuspääoman koroista ja ylijäämänpalautuksista;

7) selvitys sellaiselle osakkeenomistajalle, joka omistaa vähintään kymmenennen osan yhtiön osakekannasta, tai, milloin yhtiössä on osakkeenomistajia enintään kymmenen, kullekin osakkeenomistajalle ja hänen puolisolleen, lapselleen, vanhemmilleen tai muulle omaiselleen maksetuista palkoista, lahjapalkkioista, osapalkoista, edustus- ja matkakustannuksista, heidän puolestaan suoritetuista vakuutusmaksuista, heille annetuista asunto- ja autoeduista sekä muistakin heille myönnetyistä eduista ja hyvityksistä samoin kuin mainituille henkilöille annetuista lainoista ja niistä suoritetuista koroista;

8) ilmoitus avoimen, kommandiitti- ja laivanisännistöyhtiön osakkaiden tai yhtiömiesten nimistä, syntymäajoista ja osoitteista sekä kunkin osuudesta yhtiössä samoin kuin yhtiön osakkailleen suorittamista palkoista, palkkioista, voitto-osuuksista ja muista osakkaiden saamista eduista; sekä

9) yhteisöjen sulauduttua selvitys vastaanottaneen yhteisön tuloista vähennettävistä sulautuneen yhteisön menoista sekä, milloin sulautu-

neen yhteisön vahvistettua tappiota vaaditaan vähennettäväksi vastaanottaneen yhteisön tulosta, tappiontasauksesta tuloverotuksessa annetun lain 7 §:ssä edellytetyt tiedot.

Mitä 1 momentin 2 kohdassa on sanottu osakeyhtiöstä, koskee soveltuvin osin myös osuuskuntaa. Kuolinpesään ja yhtymään on vastaavasti sovellettava, mitä 1 momentin 8 kohdassa on sanottu.

Jos yhteisö tai yhtymä vaatii verotettavasta tulostaan vähennettäväksi tappiontasauksesta tuloverotuksessa annetussa laissa mainittua tappiota, tulee sen veroilmoituksessaan vakuuttaa, ettei tappiovuoden aikana tai sen jälkeen ole yli puolet sen osakkeista tai osuuksista vaihtanut muun saannon kuin perinnön tai testamentin vuoksi omistajaa tai yli puolet sen jäsenistä vaihtunut.

Jos yhteisö ei voi antaa tässä pykälässä mainittuja asiakirjoja tai tietoja veroilmoituksensa yhteydessä, tulee sen veroilmoituksessaan ilmoittaa, milloin ne huomioon ottaen verotuslain 39 §:n 2 momentin säännöksen voidaan verolautakunnalle toimittaa.

36 §. Verotuslain 53 §:ssä tarkoitettu viranomaisen kehotus veroilmoituksen taikka muiden tietojen tai asiakirjain antamiseen on toimitettava ilmoittamisvelvolliselle siten kuin tiedoksiannosta hallintoasioissa on säädetty.

43 §. Milloin verovelvolliselle on verotuslain 72 §:n 1 momentin 3 tai 4 kohdan, 73 §:n 1 momentin tahi 74 §:n mukaan annettava tilaisuus selvityksen esittämiseen, on tätä koskeva viranomaisen ilmoitus tarpeellisesti yksilöitynä annettava kirjallisesti ja toimitettava verovelvolliselle siten kuin tiedoksiannosta hallintoasioissa on säädetty.

Kun verovelvolliselle toimitetaan verotuslain 87 §:ssä edellytetty henkilökohtainen tieto tai kun henkilöä on kuultava ennen kuin hänet sanotun lain 89 §:n nojalla määrätään vastaamaan verosta, tiedoksianto on toimitettava, niin kuin siitä erikseen on säädetty, postitse saantitodistusta vastaan, haastetiedoksiannolla tai viranomaisen toimesta luovutettava asianomaiselle tai tämän lähetille taikka lähetettävä tiedoksiannon vastaan ottamisesta annettavaa todistusta vastaan lähetin välityksellä asianomaiselle tahi yleistiedoksiannolla virallisessa lehdessä.

33. ASETUS KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 14 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 186/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:104, 1966:150 ja 1968:35)

Opetusministerin esittelystä muutetaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun asetuksen muuttamisesta 9 päivänä joulukuuta 1966 annetun asetuksen (616/66) voimaantulosäännös, sellaisena kuin se on 15 päivänä maaliskuuta 1968 annetussa asetuksessa (164/68), näin kuuluvaksi:

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967. Henkilö, joka haluaa säilyttää kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun lain (248/57) mukaisen oikeutensa eläkkeeseen sellaisena kuin se oli sanotun lain muuttamisesta 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun lain (290/66) voimaantullessa, tehköön siitä neljän vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta kirjallisen ilmoituksen asianomaiselle kunnallishallitukselle, jonka tulee viipymättä ilmoittaa siitä valtiokonttorille.

Sen estämättä, mitä edellä on säädetty, aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan edellä mainitun ilmoituksen tehneeseen henkilöön ja, jollei valtion eläkelain voimaanpanolain 7 §:n 2 momentista muuta johdu, ennen tämän asetuksen voimaantuloa myönnettyyn eläkkeeseen.

34. LISÄYS PALOLAITOKSEN ANTAMASTA AVUNANNOSTA, VARTIOINNISTA JA KALUSTON LAINAUKSESTA PERITTÄVIIN MAKSUIHIN.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 17 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1967:113)

Kaupunginhallitus päätti hyväksyä 14.12.1967 vahvistamiinsa palolaitoksen suorittamasta avunannosta, vartioinnista ja kaluston lainauksesta perittäviin maksuihin seuraavan lisäyksen:

Avunanto

Nostolava-auton käytöstä kuljettajineen tunnilta
(vähintään 1 tunti)..... 75 mk.

35. LAKI TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 21 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 192/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:80)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 8 päivänä heinäkuuta 1961 annettuun työntekijäin eläkelakiin (395/61) uusi näin kuuluva 9 a §:

9 a §. Asetuksella voidaan säätää sellaisia poikkeuksia tämän lain säännöksistä, jotka johtuvat vieraan valtion kanssa tehdystä vastavuoroisesta sopimuksesta.

Tämän lain nojalla annettavalla asetuksella säädetyt poikkeukset voidaan määrätä taannehtivasti noudatettaviksi, kuitenkin aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 1969 lukien.

36. LAKI KUNNALLISTEN VIRANHALTIJAIN JA TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 21 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 193/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1964:49)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 30 päivänä huhtikuuta 1964 annettuun kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelakiin (202/64) uusi näin kuuluva 19 a §:

19 a §. Asetuksella voidaan säätää sellaisia poikkeuksia tämän lain säännöksistä, jotka johtuvat vieraan valtion kanssa tehdystä vastavuoroisesta sopimuksesta.

Tämän lain nojalla annettavalla asetuksella säädetyt poikkeukset voidaan määrätä taannehtivasti noudatettaviksi, kuitenkin aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 1969 lukien.

37. KIOSKEISSA JA NIIHIN VERRATTAVISSA MYYNTIPAIKOISSA SEKÄ ULKOSALLA KAUPUNGIN ALUEELLA HARJOITETTAVASTA KAUPASTA ANNETTUJEN MÄÄRÄYSTEN MUUTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 26 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935:9)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa 27.3.1935 vahvistamiensa, kioskeissa ja niihin verrattavissa myyntipaikoissa sekä ulkosalla kaupungin alueella harjoitettavaa kauppaa ja muuta sen tapaista ansiotoimintaa koskevien määräysten 4 §:n 1 momentin 2 kappaleen 1) ja 3) kohdan näin kuuluviksi:

4 §. Kaupungin omistamalla maalla olevissa kioskeissa ja niihin verrattavissa myyntipaikoissa sekä ulkosalla saadaan harjoittaa kauppaa ja ansiotoimintaa kiinteistölautakunnan lähemmin määräämillä ehdoilla alla mainittuina vuoden ja vuorokauden aikoina:

---

huhtikuun 15 ja lokakuun 15 päivän välisenä aikana: 1) virvoitusjuomakioskeista klo 7-22; vapunpäivän ja juhannuspäivän vastaisina öinä klo 24:ään.

---

3) jäätelön myyntiä kärryiltä klo 7-22; vapunpäivän ja juhannuspäivän vastaisina öinä klo 24:ään.

---

38. INVALIIDIHUOLTOLAIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA ANNETUN VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 27 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 206/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:86 ja 1961:125)

Valtioneuvosto on 30 päivänä joulukuuta 1946 annetun invaliidihuoltolain (907/46) 15 §:n nojalla sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä muuttanut invaliidihuoltolain täytäntöönpanosta 30 päivänä tammikuuta 1947 antamansa päätöksen 1 §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on 14 päivänä joulukuuta 1961 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (556/61), näin kuuluvaksi:

1 §. Invaliidihuoltolain nojalla ammattikoulutusta saavan invaliidin perheelle suoritetaan huoltorahaa, milloin sen saajan toimeentulo on riippuvainen yksinomaan huoltorahasta, yleensä enintään 135 markkaa kuukaudessa omaista kohden kuitenkin niin, että milloin huoltorahaa saavia omaisia on enemmän kuin yksi, huoltorahan määrä on enintään 37,50 markkaa kuukaudessa toiselta ja sitä seuraavalta omaiselta.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1969 lukien. Aikaisemmin myönnetty, vielä voimassa oleva huoltoraha suoritetaan sanotusta päivästä lukien korotettuna viidelläkymmenellä sadalta, enintään kuitenkin 1 §:n 1 momentissa mainitun suuruisena.

39. LAKI KUNNALLISLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 28 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 214/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:143)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 27 päivänä elokuuta 1948 annetun kunnallislain (642/48) 57 §:n 1 kohta näin kuuluvaksi:

57 §. ----------

1. kiinteän omaisuuden myymistä tai vaihtamista, paitsi mitä rakennustontteihin ja rakennuslainsäädännöllä järjestettyihin asioihin tulee;

---

40. LAKI ASUNTOTUOTANTOLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 28 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 215/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:31 ja 1968:14)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä huhtikuuta 1966 annetun asuntotuotantolain (247/66) 24 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on 19 päivänä tammikuuta 1968 annetussa laissa (33/68), näin kuuluvaksi:

24 §. ----------

Edellä 19 §:ssä tarkoitettu asuntotuotanto-ohjelma on laadittava ensi kerran vuosiksi 1970-1974.

---

41. ASETUS KANSAKOULUASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 28 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 219/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:103 ja 1967:68)

Opetusministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun kansakouluasetuksen (321/58) 19 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä heinäkuuta 1967 annetussa asetuksessa (342/67), 51 §:n 2 momentti, 151 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä heinäkuuta 1967 annetussa asetuksessa (342/67), 188 §:n 1 momentin 2 ja 6 kohta sekä 196 §:n 2 momentti ja lisätään asetukseen uusi 107 a § seuraavasti:

19 §. ----------

Jos koulupiirin johonkin kouluun kuuluu vain osa varsinaisen kansakoulun vuosiluokkia tai koulupiiri on muodostettu sellaista osaa varten, voi opetusryhmään, jossa on ensimmäisen tai toisen vuosiluokan oppilaita, kuulua oppilaita enintään neljältä vuosiluokalta.

51 §. ----------

Lupaa ei saa myöntää tilaisuuksiin, joista olisi kohtuutonta haittaa koulurakennuksen yhteydessä olevassa huoneistossa asuvalle, eikä kevyeeseen huvitteluun.

107 a §. Keskikoulun tai valtion keskikoulun oppimäärää vastaavan kokeiluperuskoulun yläasteen päästökirjan saaneella oppilaalla on oikeus siinä tarkoituksessa kuin oppilaiden ottamisesta lukioon 6 päivänä lokakuuta 1961 annetussa asetuksessa (465/61) säädetään suorittaa tutkinto haluamissaan enintään kolmessa keskikoulun tai kokeiluperuskoulun yläasteen opetussuunnitelmaan kuuluvassa lukuaineessa saman lukuvuoden aikana toimeenpantavissa ehtojen suoritustilaisuuksissa. Yhdeksi aineeksi katsotaan ne kahdella arvosanalla arvosteltavat aineet, jotka luokalta siirtämiseen nähden luetaan yhdeksi aineeksi.

Aikomuksesta osallistua 1 momentissa tarkoitettuun tutkintoon oppilaan on kirjallisesti ilmoitettava keskikoulun tai kokeiluperuskoulun yläasteen johtajalle vähintään kymmenen päivää ennen tutkintotilaisuutta.

151 §. Jos maalaiskunnan kansakoulussa on kaksi tai useampia opettajanvirkoja, joista yksi voidaan lakkauttaa, on ensisijassa lakkautettava avoin virka tai, jollei sellaista ole, se virka, jonka haltija ilmoittaa suostuvansa viran lakkauttamiseen, sen jälkeen koepalvelusta suorittavan tai, jos heitä on useampia, viimeksi kysymyksessä olevaan kouluun koepalvelukseen määrätyn opettajan virka, sekä sen jälkeen valtakirjan saaneista kysymyksessä olevan koulun viimeksi vakinaiseksi valitun tai siirretyn opettajan virka. Mikäli kaksi tai useampi opettaja on valittu, määrätty tai siirretty samanlaiseen opettajanvirkaan samanaikaisesti, lakkautetaan sen opettajan virka, jolla on vähiten virkavuosia kansakoululaitoksen palveluksessa ja jos heitäkin on useampia, iältään nuorimman virka. Jos näin menetellen yksiopettajaiseksi kouluksi muuttuneeseen kouluun jäisi sellainen viranhaltija, jolla olisi vain alakansakoulunopettajan tai 124 §:n 2 momentissa tarkoitettu kelpoisuus, tahi kaksi- tai useampiopettajaiseen kouluun vain samaan sukupuoleen kuuluvia opettajia, on lakkautettava lähin seuraava virka. Kouluhallituksen luvalla saadaan edellä säädetystä lakkauttamisjärjestyksestä poiketa. Mitä edellä tässä momentissa on säädetty, koskee soveltuvin osin kaupungin ja kauppalan kansakoululaitoksen opettajanvirkoja.

---

188 §. Kansakouluntarkastajan tulee, pyrkien hyvään yhteisymmärrykseen kuntien ja opettajien kanssa, valvoa ja edistää piirinsä kansakoulutointa ja tässä tarkoituksessa:

---

2) ottaa osaa kunnan kansakoulun ohjesäännön yksityiskohtaiseen valmistamiseen, tarkastaa ehdotetut koulunpaikat, rakennustyöt ja vuokrahuoneistot sekä antaa lupa vuokrahuoneiston käyttämiseen kouluna;

---

6) tarkastaa ja vahvistaa piirinsä koulujen opetussuunnitelmat ja niiden vuositarkisteet;

---

196 §. ---

Kansakouluntarkastajan päätökseen, jolla keskikoulun oppilas on palautettu varsinaiseen kansakouluun tai kansalaiskouluun taikka poistettu koulusta, ei saa hakea muutosta.

---

42. ASETUS KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 28 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 220/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:104 ja 1967:18)

Opetusministerin esittelystä muutetaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun asetuksen 13 a §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 17 päivänä helmikuuta 1967 annetussa asetuksessa (88/67), näin kuuluvaksi:

13 a §. Haettaessa virkavapautta sairauden perusteella on sairaus todistettava sairausvakuutuslain mukaisen päivärahan hakemista varten vahvistetun kaavan mukaisella lääkärintodistuksella, ellei valtioneuvosto erityisestä syystä määrätyn ajanjakson tai alueen taikka muulla tavoin rajoitettujen tapausten osalta toisin määrää.

---

43. HELSINGIN KAUPUNGIN YLEISEN TALLETUSMAKASIININ JÄRJESTYSSÄÄNNÖN MUUTOS.

Satamalautakunnan päätös maaliskuun 31 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944:186)

Satamalautakunta päätti muuttaa 29.12.1944 hyväksymänsä Helsingin kaupungin yleisen talletusmakasiinin järjestyssäännön 1 §:n 1.4.1969 lukien seuraavaksi:

1 §. Talletusmakasiini on avoinna klo 8.00-16.00 maanantaista perjantaihin sekä arkipyhäviikkoina myös lauantaisin, mikäli tämä ei ole arkipyhä.

44. ALUELÄÄKÄREILLE VASTAANOTTOHUONEISTOSTA MAKSETTAVAN KORVAUKSEN KOROTTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 31 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:109)

Kaupunginhallitus päätti, että niille alueläkäreille, joilla ei ole kaupungin puolesta vastaanottohuoneistoa, maksettava korvaus vastaanottohuoneistosta korotetaan 1.4.1969 alkaen 130 mk:aan kuukaudelta.

45. TILITYSVUOKRAPERUSTEET.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 8 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1960:33 ja 1968:37)

Kaupunginhallitus päätti, poiketen 7.4.1960 tekemästään tilitysvuokraperusteiden indeksisidonnaisuutta koskevasta päätöksestä, että tilitysvuokraperusteet tarkistetaan vasta sen jälkeen kun yleisessä vuokratasossa seuraavan kerran tapahtuu muutoksia.

46. ERÄIDEN KORKOKANTOJEN ALENTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 14 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:180)

Kaupunginhallitus päätti, muuttaen 29.12.1966 eräistä koroista tekemäänsä päätöstä, vahvistaa 1.5.1969 lukien seuraavat korkokannat:

1) Kaupunginkassaan sijoitetuille lahjoitusrahastojen sekä leski- ja orpoeläkekassan varoille hyvitetään talletuskorkona 4 %.

2) Huoltokassan jäsenten kassassa oleville varoille hyvitetään korkoa 4 %.

47. LAITURIHUOLLON TAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama huhtikuun 14 p:nä 1969.

Korvaus laiturihuollon Helsingin satamassa vastaanottamien tavaroiden maihinotosta ja varastoimisesta makasiiniin, laiturisuojaan tai avoimelle laiturille sekä haltuunottamisesta ja hoidosta veloitetaan, tavaran siirtomatkan ollessa enintään 50 metriä paikasta, johon nostoväline taakan jättää, jäljempänä seuraavan taksan maksujen mukaan, kuitenkin siten, että vähin veloitus on 50 penniä yksityiseltä kollilta alle 21 kg ja 1 mk muuten.

Astiatavarasta veloitetaan kuten kappaletavarasta, milloin astian paino on enintään 30 kg.

TAKSA:

	Hinnat tonnilta = 1 000 kg ellei muuta ole mainittu:	
	Kesätaksa 1.4 - 15.11	Talvitaksa 16.11 - 31.3
	mk	mk
Aaltopahvi ja siihen verrattavat..	9,12	10,05
Aluminium, harkkoina	7,38	7,84
" , lanka	8,46	9,02
Asbestiputket	7,84	8,35
Astiatavara, ei erikseen mainittu, yli 30 kg:n astioissa, väh. 2 000 kg	5,79	6,10
" , alkoholi, yli 200 l astioissa.....	7,18	7,59
Astiat, tyhjät, ei yli 200 l kpl ..	0,51	0,56
" , " , 201-400 l kpl ...	0,67	0,72
" , " , yli 400 l kpl	0,82	0,87
Autot.....	13,12	13,94
Hamppu, pellava ja rohtimet	14,04	14,86
Happopullot.....	11,07	11,69
Hedelmät	14,25	15,07

	mk	mk
Jalopuu, kuten tammi-, mahonki-, pyökki- yms. tukkeina ja niputettuna, väh. 300 kg...	7,69	8,15
" , sahattuna irt. lankuiksi, väh. 300 kg	8,76	9,33
" , viilu.....	6,15	6,56
Juurikasvit, paperisäkeissä	9,38	9,94
Jätepaperi	7,02	7,48
Kaakeli-, seinä- ja lattialaatat: pieninä paketteina enintään 10 kg:aan saakka.....	8,82	9,43
" yli 10 kg painavina paketteina	7,53	8,-
(irtonaisina kuin tiilet)		
Kaapelikelat, yli 3 tonnia	13,53	14,40
" , alle 3 tonnia	7,53	8,-
Kala, kuivattu	7,33	7,79
" , jäädytetty (minkin ruoka).....	14,04	14,86
Kanisterit, tyhjät ja maitopystöt, alle 30 l kpl	0,21	0,26
Kappaletavara.....	14,25	15,07
Kattohuopa.....	6,15	6,56
Kevyt tavara (ks. sivu 4).....	23,93	25,73
Kettinki	7,38	7,79
Kimrööki, laatikoissa	9,33	9,84
" , säkeissä, katso säkkitavaraa		
Korkki, paaluina ja kartongeissa	14,04	14,86
Lumppu, paaluina	14,04	14,86
Lyijy, sinkki, tina, kupari ja valkometalli harkkoina	5,28	5,54
Paketit, kpl, paino enintään 10 kg ...	0,26	0,31
Paperi, palautustavarana	6,97	7,28
Piikkilanka	8,87	9,43
Putken pätkät	8,56	8,97
Rauta, kuten takki- ja betonirauta, kiskot, palkit, pellit, putket, vaununpyörät, samoinkuin rauta ja teräs, pienempää kokoa, vähintään 300 kg.....	7,07	7,48
Öljytyt, 10 %:n lisäys.		
Rautalevyt, irralliset, alle 3 mm	7,94	8,46
Silli, astioissa	6,-	6,36
Säkkitavara, väh. 2 000 kg:		
I luokka, luettelo sivulla 5 ..		
II " " " 5 ..		
III " " " 5 ..		

	mk	mk
Kahvi, kaakaopavut sekä mausteet	7,64	8,05
Kalkkityppi.....	8,66	9,17
Kananruoka, näkinkenkärouhe....	7,28	7,69
Kimrööki	8,87	9,43
Leseet.....	9,74	10,35
Sooda (natriumkarbonaatti)	9,02	9,53
Verialbumiini	9,17	9,69
Tiilet, irralliset, paino alle 1 kg	10,40	11,22
" , " , " 1 - alle 2 kg...	9,33	10,05
" , " , " 2 - 3 kg	7,18	7,64
" , " , " yli 3 kg	6,41	6,82
" , häkeissä ja laatikoissa	7,18	7,64
Tiiliputket, suuret	11,53	12,35
Traktorit.....	11,99	12,66
Vaneri, palautustavarana	6,15	6,56
Viinisäiliöt, kappale	14,15	15,02
Vuodat, irtonaiset, märät,väh. 300 kg ..	9,23	9,89
" , kuivat, suolatut, märät nippuina, väh. 300 kg	8,76	9,38

Erikoistaksa:

Vapaa purkaus:

Jos alus yli 3 tonnia painavien tavarayksikköjen osalta on konossementtiehdon nojalla vapautunut purkauksen aiheuttamista kustannuksista, on tavaran vastaanottaja velvollinen maihinottokustannusten lisäksi korvaamaan myöskin tällaisten tavarain siirrosta aluksen kannelta tai lastiruumasta aluksen partaalle aiheutuvat kustannukset.

Laiturihuollolle tällä ns. vapaalla purkauksella purettujen tavarain vastaanotosta veloitetaan seuraavasti:

	Kesätaksa tonnilta mk	Talvitaksa tonnilta mk
1. Kollin painon ollessa 3 - 5 tonnia...	23,83	25,63
2. " " " yli 5 tonnia ...	17,27	18,40
3. " " " yli 5 tonnia nostettaessa uivalla nosturilla .	18,76	20,04
4. Rautaa tai putkia käsittävät kollit, yli 3 tonnia ...	12,56	13,38
5. Autot yli 3 tonnia.....	21,94	23,37
6. Jalopuu " " "	14,35	15,27
7. Traktorit yli 3 tonnia.....	19,42	20,65

Purettaessa tavaroita satamalaitoksen nostureilla veloitetaan yli 3 tonnia painavista kolleista edellä ilmoitettujen hintojen lisäksi voimassa oleva nosturivuokra.

Rahdinottajan lukuun suoritettu purkaus:

Mikäli rahdinottajan kustannuksella puretaan tavaroita laiturihuollon varastosuojiin ja -kentille, veloitetaan näissä tapauksissa ahtaustaksan ja tämän taksan erotus.

Kevyt tavara:

Mikäli joudutaan purkamaan yhtäjaksoisesti vähintään 10 tonnia jääkaappeja, pesukoneita, öljykaminoita, televisioputkia, pajukoreja, muovipatjoja, karttapalloja, muovisaaveja, muoviammeita ja muovirouhetta, veloitetaan taksassa mainittu kevyen tavaran maksu.

Punnitus:

Lastia punnitaan maihinoton yhteydessä vain aluksen varustamon, päällikön tai hänen asiamiehensä suostumuksella. Punnituksesta aluksen sivulla veloitetaan lisämaksua ahtausliikkeen veloituslaskun mukaan.

Kuljetukset purkauksen yhteydessä:

Tavara, jonka käsittely ja varastossapito ovat poikkeusmääräysten alaiset, kuljetetaan säilytyspaikkaan, jonka viranomaiset tätä tarkoitusta varten osoittavat, ja veloitetaan siitä aiheutuvat kuljetuskulut ja mahdolliset muut kustannukset erikseen.

Hedelmät ja muu arka tavara, joka maihinotetaan kylmänä vuodenaikana, kuljetetaan lämpimään varastoon. Tästä aiheutuvat kuljetus- ja mahdolliset muut kustannukset veloitetaan erikseen.

Myöskin milloin tavara tilanpuutteen vuoksi tai muista syistä on purettaessa kuljetettava aluksen sivuilta autolla tai muulla kuljetusvälineellä, veloitetaan kuljetuskustannukset erikseen.

Tässä mainituista kuljetuksista veloitetaan keskimääräiset kustannukset 20 %:n lisäyksellä.

Korvaukset erikoistehtävistä:

Tavaranomistajan määräyksestä tai hänen etujensa vuoksi suoritetuista töistä, kuten lajittelusta, punnituksesta, uudelleen tapuloimisesta, tavarain päällyksen korjaamisesta, rautatievaunujen purkamisesta tai kuormaamisesta, vartioinnista jms. veloitetaan työkustannukset 20 %:n lisäyksellä, kuitenkin siten, että vähin maksu on 1 mk.

Ylitöistä veloitetaan lain siitä säätämällä tavalla.

Odotusajalta, jota satamalaitos tai sen väki eivät ole aiheuttaneet, veloitetaan erikseen.

Tavarapeitteiden vuokra:

Jos tavara suojataan tavarapeitteellä, veloitetaan siitä korvausta 1 mk 30 p peitteeltä vuorokaudessa ja peittämisestä 1 mk 80 p peitteeltä. Vähin veloitettava maksu peittämiskustannusten lisäksi on 1 mk 30 p peitteeltä.

Laskemisesta ns. oman vastaanoton yhteydessä veloitetaan 1 mk tonnilta.

Tavaranomistajan pyynnöstä annettavista laskentatodistuksista veloitetaan 2 mk todistukselta.

Tämä taksa on voimassa 16.4.1969 lukien.

---

	alle 50 kg	50-100 kg	yli 100 kg
	(suluissa talvitaksa)		
	mk	mk	mk
Säkkitavara:			
I luokka	6,97 (7,38)	6,71 (7,07)	7,53 (8,-)
Aluminiumsulfaatti			
Asbesti			
Autohiilet			
Glaubersuola			
Heinänsiemenet/herneet			
Kalisuola			
Kaliumsulfaatti			
Kalkkiammoniumsalpietari			
Kalkkikivijauhe			
Kalkkisalpietari			
Lihajauhe			
Maantiesuola			
Maasälpä			
Maissirehujauho			
Marmorijauhe, -ryynit			
Montanasalpietari, karkea			
Rehujauhot ja -kakut			
Rehukalkki			
Saostettu kalkkifosfaatti			
Sinkkituhka			
Sokeri			
Suola			
II luokka	7,28 (7,64)	7,02 (7,43)	
Ammoniumsulfaatti, salpietari			
Bariumsulfaatti			
Grafiittijauhe			
Kalajauho			
Kalkki, sammutettu			

Kipsi
Kuivavärit
Liitu
Luuliima
Magnesiittijauhe
Manganioksidi, -javaliitti
Montanasalpietari, hieno
Quebrachouute
Renofosfaatti
Savi, kaoliini- ja posliinisavi
Sementti
Sinkkioksidi
Sooda (natriumbikarbonaatti)
Superfosfaatti
Talkki
Tuomaskuona

III luokka ..... 7,89 (8,35) 7,64.(8,10)

Kiernansideaine (Form powder)
Kalkki, sammuttamaton
Luujauhe
Rikki

48. HELSINGIN KAUPUNGIN KANSAKOULUJEN JA AMMATTIKOULUJEN TALONMIESTEN VIIKKOLEPOSIJAISTEN PALKKIOT.

Palkkalautakunnan päätös huhtikuun 16 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:39)

Palkkalautakunta päätti korottaa kaupungin kansakoulujen ja ammattikoulujen talonmiesten ja muiden kansakouluissa ja ammattikouluissa palvelevien talonmiehen työtä tekevien viikkoleposijaisten palkkion 1.4.1969 lukien 43,60 mk:ksi sijaisuuskerralta.

49. TYÖVÄENOPISTOJEN ERÄIDEN PALKKIOIDEN KOROTTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 21 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:126 ja 194)

Kaupunginhallitus päätti, että suomenkielisessä ja ruotsinkielisessä työväenopistossa saadaan maksaa 1.5.1969 lukien

elo- ja varjokuvakoneen ym. käytöstä palkkiona 6,96 mk tunnilta ja

järjestysmies- ym. tehtävistä palkkiona 3,81 mk tunnilta.

50. KERTAKÄYTTÖISTEN PAPERISTEN JÄTESÄKKIEN KÄYTTÄMINEN HELSINGIN KAUPUNGISSA.

Terveydenhoitolautakunnan pysyväismääräys huhtikuun 23 päivältä 1969.

Terveydenhoitolautakunta antoi terveydenhoitoasetuksen 103 §:n nojalla pysyväismääräyksen n:o 1, jonka mukaan

kertakäyttöisiä paperisia jätesäkkejä saa käyttää Helsingin kaupungissa ehdolla, että jätesäkit käyttöön otettaessa kiinnitetään tarkoituksenmukaisiin kannellisiin telineisiin, joiden tulee ainakin ulkotiloissa olla eläimiltä suojattua mallia.

Määräys on voimassa toistaiseksi.

51. VIRKAVAPAUTTA JA PALKKAETUJA VIRKAVAPAUDEN TAI TYÖLOMAN AJALTA YM. ANOTTAESSA NOUDATETTAVIEN MENETTELYTAPAOHJEIDEN MUUTTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 28 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:110)

Kaupunginhallitus päätti muuttaa virkavapauden ym. anomisesta 20.10.1966 tekemänsä päätöksen C.6. kohdan kuulumaan seuraavasti:

C. Anottaessa muuta palkatonta tai palkallista virkavapautta taikka palkkaetuja työloman ajalta on esitettävä:

---

6. Viraston tai laitoksen antama selvitys 12 edellisen kuukauden aikana myönnetyistä palkallisista ja palkattomista virkavapauksista tai työlomista ja niihin mahdollisesti liittyvistä ehdoista.

---

52. IRTOLAISTEN TYÖLAITOSHOIDON PÄIVÄKUSTANNUSTEN MÄÄRÄN VAHVISTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 29 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 273/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1962:13)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun irtolaislain (57/36) 41 §:n 5 momentin nojalla sekä ottaen huomioon irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvien kustannusten laskemisesta ja tilityksestä sekä niiden korvauksen maksamisesta 17 päivänä joulukuuta 1936 annetun valtioneuvoston päätöksen (407/36) 1 §:ssä määrätyt perusteet, päättänyt, että se päiväkustannus, jonka perusteella kunta on velvollinen suorittamaan valtiolle tai valtio kunnalle edellä mainitussa lainkohdassa säädetyn korvauksen irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvista kustannuksista, on 1 päivästä tammikuuta 1969 10,50 markkaa.

53. RAKENNUSTYÖSSÄ NOUDATETTAVAT JÄRJESTYSOHJEET.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 29 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 274/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927:85)

Valtioneuvosto on 28 päivänä kesäkuuta 1958 annetun työturvallisuuslain (299/58) 47 §:n nojalla sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä antanut seuraavat järjestysohjeet:

1 Luku.

Soveltamisala.

1 §. Näitä järjestysohjeita on sovellettava maan päällä tai alla taikka vedessä tapahtuvaan rakennuksen tai muun rakennelman rakentamiseen, korjaamiseen, kunnossapitoon ja purkamiseen sekä kaivannon kaivamiseen.

Tämän päätöksen lisäksi on voimassa, mitä työturvallisuuslain (299/58) sekä rakennuslain (370/58) ja muiden erityislakien nojalla on säädetty tai määrätty.

2 Luku.

Työnantajan ja työntekijän yleiset velvollisuudet.

2 §. Työnantajan on pyrkiessään yhteistoiminnassa työntekijäin kanssa ylläpitämään ja tehostamaan työpaikan turvallisuutta varattava työntekijäin tätä yhteistoimintaa varten valitsemalle edustajalle tilaisuus osallistua näissä ohjeissa määrättyihin työmaatarkastuksiin ja tapaturman johdosta toimitettaviin tutkimuksiin.

Rakennustyömaalla samanaikaisesti toimivien työnantajien on näiden ohjeiden määräyksiä täyttäessään toimittava yhdessä. Tällaisen toiminnan tulee tapahtua pääurakoitsijan tai sitä vastaavan työnantajan aloitteesta, jollei toisin ole sovittu tai olosuhteista muuta johdu.

3 §. Rakennustyömaan jokaisella työnantajalla tulee olla työn valvontaa ja johtoa varten siihen pätevä, vastuunalainen henkilö, jolla

sikäli kuin siitä on erikseen määrätty, on asianomaisen viranomaisen hyväksymä pätevyys.

Milloin työntekijän pätevyydestä on erikseen määrätty, saa tällaisen työn suorittamisen antaa vain määrätyn pätevyyskirjan tai luvan omaavan henkilön suoritettavaksi.

Työssä ei saa pitää henkilöä, jonka sairaus tai ruumiinvika saattaa vaarantaa työn turvallista suorittamista. Vaaralliseen työhön ei saa käyttää 18 vuotta nuorempaa henkilöä.

3 Luku.

Yleisiä määräyksiä.

4 §. Rakennustyömaan järjestely ja rakennustyö on ennakolta suunniteltava kiinnittäen erityistä huomiota huoltorakennusten sijaintiin, rakennustöissä tarvittavien koneiden ja muiden laitteiden sijoitukseen sekä rakennusaineiden ja -jätteiden lastaus-, purkaus- ja varastointitilojen valintaan ja työmaan liikenteen suunnitteluun siten, että tapaturman ja palon vaara voidaan välttää ja järjestys on helppo säilyttää.

5 §. Työnantajan on kunkin kohdaltaan, milloin se työntekijäin lukumäärän tai työn laadun ja jatkuvuuden huomioon ottaen on tarpeellista, huolehdittava siitä, että työmaalla tai sen välittömässä läheisyydessä on riittävästi:

1) kelvollista juomavettä sekä puhtaat ja tarkoituksenmukaiset juomalaitteet;

2) kunnollista riittävän lämmintä pesuvettä ja peseytymislaitteita yhdet noin kymmentä työntekijää kohti sekä, milloin erityiset olosuhteet sitä vaativat, tarvittava määrä peseytymis- ja kuivaamisvälineitä;

3) tarkoituksenmukaisin laitein varustettua huonetilaa vaatteiden vaihtoa, säilytystä ja kuivatusta varten; vaatteiden vaihtoa varten tulee huonetilaa olla erikseen miehille ja naisille;

4) ruokailua varten varattua ja sisustettua erillistä huonetilaa ja, jollei työpaikalla ole saatavissa valmistettua ruokaa, laitteita mukana tuodun ruoan ja juoman lämpimänä säilyttämistä tai lämmittämistä varten; sekä

5) asianmukaisesti varustettuja ja puhtaana pidettyjä käymälöitä erikseen miehille ja naisille.

Ruokailua ja vaatteita varten varatuissa huonetiloissa on oltava riittävän tehokas ilmanvaihto ja sopiva, vähintään noin +15°C lämpötila. Huonetilat on päivittäin siivottava.

6 §. Rakennustyömaalla sekä erityisesti kulku- ja kuljetusteillä tulee olla riittävä ja sopiva yleis- sekä paikallisvalaistus. Suuria ja äkillisiä valaistuseroja sekä häikäisyä on vältettävä.

Tunnelin louhinnassa sekä sellaisissa tilapäisissä töissä, joissa ei voida kohtuudella vaatia järjestettäväksi muuta valaistusta, saa 1 momentin määräyksistä poiketen käyttää työntekijän mukanaan kuljettamaa valaistusvälinettä.

Milloin valaistuslaitteiden käyttämisestä saattaa aiheutua erityistä palon, räjähdyksen tai tapaturman vaaraa, on noudatettava erityistä varovaisuutta ja tarkoin otettava varteen, mitä sellaisen vaaran estämisestä on erikseen määrätty.

7 §. Työ on järjestettävä siten, että palovaara on mahdollisimman vähäinen. Palon varalta on olosuhteiden mukaan varmistettava työmaalla olevien henkilöiden turvallisuus ja huolehdittava siitä, että he tarvittaessa pääsevät poistumaan vaara-alueilta. Työmaalla tulee olla tarpeelliset palonsammutusvälineet, palohälytysvälineet ja varoituskilvet, joiden laadun ja määrän osalta on tarvittaessa käännyttävä paloviranomaisen puoleen. Työntekijöille on annettava tarpeelliset ohjeet tulipalon varalta.

Käsiteltäessä ja säilytettäessä liuotin-, ohennus- ja puhdistusnesteitä sekä muita sellaisia aineita, joista muodostuu räjähdyksenomaisesti syttyviä kaasuja tai pölyjä, on erityisesti huolehdittava riittävistä suojatoimenpiteistä, kuten tuuletuksesta ja tulen käsittelyn kieltämisestä, tai muulla tavalla jatkuvasti pidettävä huolta siitä, ettei tulen eikä räjähdyksen vaaraa ole.

8 §. Milloin työpaikalla esiintyy tai suoritettavan työn seurauksena syntyy terveydelle vaarallisia kaasuja, höyryjä tai pölyjä, on työnantajan hankittava riittävät tiedot käytetyn tai syntyvän aineen kokoomuksesta ja huolehdittava joko riittävällä tuuletuksella tai vaarallisen aineen poistamisella siitä, ettei hyväksyttyjä enimmäispitoisuuksia ylitetä. Työntekijöitä on varoitettava tällaisen aineen vaarallisuudesta ja on työntekijöille annettava riittävät ohjeet aineen käytön edellyttämistä turvallisuustoimenpiteistä. Jollei edellä mainituilla tai muilla hyväksyttävillä toimenpiteillä saada aikaan riittävää työturvallisuutta, ei vaaraa aiheuttavaa ainetta saa työssä käyttää. Mainittujen aineiden aiheuttama räjähdysvaara on myös hengityssuojaimia käytettäessä otettava varteen.

Työssä, jossa työntekijä on alttiina voimakkaalle melulle, tärinälle tai ilmanpaineen vaihtelulle, on työntekijän suojeleminen järjestettävä työturvallisuuslain 18 §:ssä säädetyllä tavalla. Sukellustyössä on noudatettava sosiaali- ja terveysministeriön erikseen antamia ohjeita.

Milloin työolosuhteisiin liittyy erityistä sairastumisen vaaraa, on työntekijä määräajoin toimitettava työnantajan kustannuksella lääkärintarkastukseen siten kuin työturvallisuuslain 44 §:n nojalla on erikseen määrätty.

9 §. Työmaalla tulee olla riittävästi sidostarvikkeita ja muita ensiapuvälineitä, joiden säilytyspaikka on selvästi ilmoitettava ja tarvittaessa merkittävä.

Milloin työmaan sijainnin vuoksi tapaturman uhria tai sairastunutta henkilöä ei voida saada nopeasti hoitoon, tulee tällaisella työmaalla olla olosuhteiden mukaan hänen siirtämiseensä tarvittavat välineet, kuten paarit, ensiavun antamiseen perehtynyt henkilö sekä hoitoa varten sopivaa huonetilaa.

Milloin työhön liittyy oleellinen hukkumisen, sähkötapaturman tai myrkytyksen vaara, pitää työmaalla olla saatavilla tarkoituksenmukaiset hengenpelastuslaitteet ja niiden käyttöön perehtynyt henkilö.

4 Luku.

Koneet.

A. Koneita koskevat yleiset määräykset.

10 §. Rakennustyössä käytettävien koneiden ja muiden teknillisten laitteiden on oltava käyttötarkoitukseen sopivia, riittävän lujarakenteisia ja siten suojattuja, etteivät ne aiheuta vaaraa käyttäjilleen eivätkä muille työmaalla oleville ja että asianomaiset valvontaviranomaiset voivat ne hyväksyä rakennustyössä käytettäviksi.

Koneiden ja muiden teknillisten laitteiden käyttöä ja huoltoa varten pitää työmaalla olla tarpeelliset käyttö- ja huolto-ohjeet, ja on näitä laitteita siten käytettävä, ettei aiheuteta vaaraa käyttäjille eikä muille työmaalla oleville.

Koneen tai muun teknillisen laitteen suojalaite saadaan irroittaa ja poistaa huoltoa, vaihtoa ja niihin verrattavia töitä varten ainoastaan työnjohdon määräyksestä tai nimenomaisella luvalla. Suojalaite on ennen koneen käyttöön ottoa asetettava asianmukaisesti paikoilleen.

11 §. Niiden koneiden ja muiden teknillisten laitteiden, joiden rakenteesta, käytöstä tai hyväksymisestä sosiaali- ja terveysministeriö on vahvistanut ohjeet tai normit, on täytettävä mainittujen ohjeiden tai normien vaatimukset.

12 §. Koneen tai muun teknillisen laitteen sijoituksessa on otettava huomioon sen edellyttämä turvallinen käyttö sekä käyttöön tarvittava riittävä tila. Erityisesti on valvottava puuntyöstökoneiden työpaikkojen kuntoa ja järjestystä.

Milloin on erityistä syytä varoa rakennustyössä käytettävää konetta tai laitetta, on se vaara-alueineen erotettava sopivalla aitauksella tai muulla tavoin muusta ympäristöstä. Mikäli näin ei voida tehdä, on kone tai laite varustettava sopivaan paikkaan asetetuilla näkyvillä, kestävillä ja asianmukaisilla varoitusmerkinnöillä. Tur-

vallisuusvärien käytössä tulisi noudattaa voimassa olevaa standardia.

13 §. Paineastioiden (höyrykattiloiden, höyryastioiden ja painesäiliöiden) käytössä on noudatettava työturvallisuuslain säännösten lisäksi niiden käytöstä annettuja erityissäännöksiä.

B. Nostolaitteita koskevat lisämääräykset.

14 §. Rakennustyössä käytettävän rakennusnosturin, henkilöhissin ja niihin verrattavan nostolaitteen on oltava sosiaali- ja terveysministeriön hyväksymää mallia ja siinä on oltava hyväksymistä osoittava merkintä.

Henkilöiden kuljettaminen nosturilla, rakennushissillä, maansiirtokoneella ja niihin verrattavilla laitteilla on kielletty, jollei kyseistä laitetta ole nimenomaan hyväksytty henkilökuljetukseen. Tavaran nostoon tarkoitetut rakennushissit on varustettava henkilökuljetusta koskevalla kieltotaululla.

15 §. Nostolaitteessa on oltava helposti luettavat merkinnät sen suurimmista sallituista kuormista.

Nostolaitteissa taakan nostamiseen, laskemiseen, siirtämiseen tai ripustamiseen käytettävien irtainten apulaitteiden suurin sallittu kuorma on määrättävä sopivilla toimenpiteillä ja merkittävä selvästi jokaiseen tällaiseen apulaitteeseen.

Nostolaitetta ja apuvälinettä ei saa rakennustyössä ylikuormittaa.

16 §. Rakennusnosturi ja siihen verrattava nostolaite on varustettava turvallisen käytön vaatimilla rajakatkaisijoilla vaarallisten virheliikkeiden sekä liian suurien kuormien nostamisen estämiseksi. Kiskoilla liikkuvan nosturin pääsy radan päähän on estettävä nosturin asennusohjeiden mukaisilla tai muilla sopivilla liike-esteillä ja rajakatkaisijoilla.

Ohjaamosta käytetyssä nosturissa tulee olla ohjauspaikalta käytettävä merkinantolaite, jolla voidaan antaa selvästi havaittava äänimerkki. Kiskoilla liikkuvassa nosturissa on oltava laite, joka itsetoimisesti varoittaa nosturin liikkumisesta.

17 §. Nostokoneet on perustettava ja ankkuroitava tai tuettava siten, etteivät ne käytettäessä liiku niin, että siitä aiheutuu vaaraa. Erityisesti on valvottava, ettei kiskoilla liikkuvan nosturin radassa synny vaarallisia painumia.

Nostokone on sijoitettava siten, että sen käyttäjä voi mikäli mahdollista jatkuvasti valvoa taakan liikkumista. Jollei näin voida tehdä, on käyttäjän apuna oltava merkinantaja. Nostokoneen toimintaalueella tulee olla riittävä ja sopiva valaistus.

Liikkuva nosturi on sijoitettava siten, että nosturin viereen jää sen liikkuessa aina vähintään 0.6 m levyinen ohitustila. Jos riittävän ohitustilan aikaansaaminen on mahdotonta, on pääsy tällaiseen paikkaan estettävä.

18 §. Konekäyttöisten, yli kahden metrin korkeudelle tavaran nostoon käytettävien hissien ja niihin verrattavien laitteiden rakenteessa ja käytössä on sen lisäksi, mitä toisaalla tässä päätöksessä, normeissa ja standardeissa on määrätty, noudatettava seuraavaa:

1) Hissivintturin nostoköyden on sekä rakenteeltaan että laadultaan oltava nostolaitekäyttöön soveltuva, ja köyden murtolujuuden tulee olla vähintään 8-kertainen sallittuun kuormitukseen verrattuna.

2) Vintturin telan ja köysipyörän läpimitan tulee olla vähintään 20-kertainen käytettävän köyden läpimittaan verrattuna.

3) Vintturin tela on varustettava päätylaipoilla, jotka estävät teräsköyden siirtymisen telalta. Käytön aikana on päätylaipan oltava teräsköyden yliluisumisen estämiseksi vähintään kahden löyden läpimitan verran vapaana. Telalle on aina jäätävä vähintään kaksi kierrosta köyttä.

4) Teräsköyttä ei saa käyttää, jos köyden pintalangat ovat kuluneet puoleen alkuperäisestä läpimitastaan, teräsköysi on haittaavassa määrin ruostunut, langan katkeamia on köyden 8-kertaisen läpimitan pituisella matkalla enemmän kuin 10 % lankojen lukumäärästä tai köyden lujuus muusta syystä on vaarallisessa määrin pienentynyt.

5) Vintturi on varustettava sellaisella jarrulla, joka pysäyttää koneiston liikkeen ja pitää pysähtyneen koneiston kuormineen paikallaan.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa on määrätty, saadaan kuitenkin hissit ja niihin verrattavat laitteet valmistaa sekä teräsköysien hylkäys järjestää voimassa olevien tai käytännössä noudatettujen normien ja standardien mukaisesti.

19 §. Hissin ja sitä vastaavan muun nostolaitteen alin lastaus- ja purkaustaso on aidattava siten, että muu liikenne lastauspaikalla estetään. Muut lastaus- ja purkaustasot on varustettava tarkoituksenmukaisilla veräjillä ja kaiteilla. Nostokuilu, -kori ja -lava sekä muut vastaavat rakenteet on tarpeellisessa määrin eristettävä ympäristöstä.

Hissin johteiden on ulotuttava vähintään 1.5 m ylintä käyttökorkeutta ylemmäksi. Hissi on varustettava luotettavalla hälytyslaitteella, joka varoittaa käyttäjää siinä tapauksessa, että hissi ohittaa ylimmän lastaustason. Jollei nostokoneen käyttäjä voi jatkuvasti valvoa nostolavan liikettä, on hissi varustettava rajakatkaisijalla, joka lavan noustessa vaaralliseen korkeuteen pysäyttää hissin. Nostokorkeuden ollessa vähemmän kuin 10 m voidaan hälytyslaite korvata muulla järjestelyllä.

20 §. Taakan teossa on noudatettava erityistä huolellisuutta taakan putoamisen tai hajoamisen estämiseksi. Lukittuvaa mallia olevaa nostokoukkua tai muuta nostoelintä käyttämällä tahi muilla varotoimenpiteillä on muukin taakan vaarallinen siirtyminen, kiertyminen tai irtaantuminen estettävä. Nostolavalle asetetun kuorman vaarallinen siirtyminen noston aikana on estettävä. Nostolava on tavaran kuormauksen ja purkauksen ajaksi lukittava paikalleen tai tuettava tavalla, joka estää lavan putoamisen.

Elementtien, muottien ja muiden rakennustarvikkeiden nostamista työntekijäin yläpuolella on vältettävä. Käytettäessä puristus- tai hankausvoimiin perustuvia nostolaitteita, kuten varmistumattomia nostosaksia, on erityisesti huolehdittava siitä, ettei taakan alapuolella ole henkilöitä ja ettei taakka noston aikana pääse koskettamaan vaarallisesti mihinkään.

Nostoon käytettävän raksin teräsköyden varmuuskertoimen on oltava vähintään 6 murtokuormasta laskettuna. Haararaksin käytössä on otettava huomioon raksin haarojen välisen kulman vaikutus raksin kuormitukseen. Mainittu kulma ei saa olla suurempi kuin 120°.

21 §. Nostokoneen käyttäjän ja merkinantajan tulee olla 18 vuotta täyttäneitä luotettavia ja päteviä henkilöitä, joilla on normaali näkö ja kuulo. Torninosturin kuljettajan on oltava sosiaali- ja terveysministeriön hyväksymän koulutuksen saanut henkilö.

Nostokoneen käytössä tapahtuvassa merkinannossa on noudatettava sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamia ohjeita.

22 §. Työmaalla suoritettavista nostokoneiden ja muiden nostolaitteiden tarkastuksista on voimassa, mitä näiden ohjeiden 66-70 §:ssä määrätään.

5 Luku.

Sähkölaitteet.

23 §. Rakennustyössä käytettävien sähkölaitteiden rakenteen ja sijoituksen tulee olla voimassa olevien sähköalan varmuusmääräysten mukaisia. Jatkuvalla valvonnalla on huolehdittava, että nämä laitteet ja erityisesti siirreltävät johdot, käsityökalut ja käsivalaisimet ovat turvallisessa kunnossa.

Henkilöllä, joka huoltaa työssä käytettävät sähkölaitteet, tulee olla riittävä ammattitaito ja tarpeelliset tiedot varmuusmääräyksistä.

24 §. Tarpeellisissa kohdin, varsinkin portaissa ja muilla kulkuteillä on sähkölaitteet, kuten kaapelit, jakokeskukset sekä valaisinkalusteet, sijoitettava siten, etteivät ne helposti rikkoonnu eivätkä aiheuta kompastumisen vaaraa tai rikkoontuessaan sähköiskun vaaraa.

Ajoteillä olevat kaapelit on joko suojattava tarkoituksenmukaisella tavalla ajoneuvojen aiheuttamilta rasituksilta tai ripustettava riittävän korkealle.

25 §. Milloin liikuteltavaa sähköjohtoa on jatkettava, on jatkos tehtävä jatkopistokytkimillä ja rasioilla tai muilla sähkötarkastusviranomaisten tarkoitukseen hyväksymillä laitteilla. Milloin on pakottava syy tilapäisesti korjata sähköisesti ehjän kaapelin pintavaippaan syntynyttä rikkoutumaa, saa sen kuitenkin tehdä sähkötarkastuslaitoksen hyväksymällä, pakkasenkestävällä sähköteipillä.

Käsityökalun ja käsivalaisimen rikkoutuneet liitäntäjohdot on uusittava tai vaurioitunut osa poistettava.

26 §. Sähköhitsauksessa on sekä meno- että paluujohtimena käytettävä eristettyä ja riittävästi mitoitettua johdinta. Paluujohtimen osana ei saa olla vieraita metallirakenteita, kuten putkitelineiden telineputkia.

Hitsaaja ja tarvittaessa muutkin paikalla olevat henkilöt on suojattava sopivilla toimenpiteillä hitsauslaitteen valokaaren aiheuttamalta häikäisyltä.

27 §. Milloin työmaalla tai sen läheisyydessä on sellaisia eristämättömiä johtoja, joita ei voida työn ajaksi siirtää tai saattaa jännitteettömiksi, on välillinen ja välitön sähkötapaturman vaara estettävä suojarakenteilla tai muilla keinoin. Riittävistä suojaetäisyyksistä on hankittava tarvittaessa tiedot paikalliselta sähkölaitokselta tai muulta alan asiantuntijalta. Edellä tässä pykälässä mainituilla rakenteilla ja keinoilla on huolehdittava siitä, että suojaetäisyyksiä ei aliteta myöskään nostokoneiden ja vastaavien muiden laitteiden liikkuessa.

28 §. Milloin joudutaan käsittelemään sähkölaitteita niihin nähden erittäin vaarallisissa käyttöolosuhteissa, kuten märissä työtiloissa, ahtaiden metallisäiliöiden sisäpuolella ja niihin verrattavissa paikoissa, on ryhdyttävä erityisiin turvallisuustoimenpiteisiin käytettävien laitteiden, tarvittavien suojavälineiden tai sallittavan jännitteen suhteen, niin kuin sähköalan varmuusmääräyksissä erikseen määrätään.

6 Luku.

Työ- ja suojatelineet.

29 §. Työntekijöille on järjestettävä tarpeelliset työ- ja suojatelineet kaikissa sellaisissa töissä, joita ei voida muuten turvallisesti suorittaa.

30 §. Telineet ja niihin liittyvät laitteet on tehtävä vahvistettujen tai käytännössä noudatettujen normien tai standardien mukaan, jollei

niistä poikkeavan rakenteen lujuutta voida lujuuslaskelmin tai kokein osoittaa riittäväksi.

31 §. Putoamista estävä suojarakenne, kuten kaiteen käsijohde, kaidepylväs, suojakatos ja niitä vastaavat rakenteet, on tehtävä siten, että ne putoamista estävissä suunnissa kestävät epäedullisimmin sijoitetun 100 kp:n suuruisen pistekuorman aiheuttaman rasituksen.

32 §. Telineihin käytettävien ainesten on vastattava niitä standardeja, normeja ja laskelmia, joiden mukaan teline on mitoitettu.

Ainekset eivät saa olla aikaisemmasta käytöstä siten vioittuneita, että niiden lujuus ei vastaa edellisen momentin vaatimuksia, eivätkä siten käsiteltyjä, että mahdolliset viat peittyvät. Esiinpistävät naulat ja niihin verrattavat piikit on lyötävä sisään tai poistettava.

33 §. Telineiden pystytys- ja purkaustyössä on noudatettava erityistä varovaisuutta. Pystytys- ja purkauskohdan alapuolella on muut työt keskeytettävä telinetyön ajaksi, jollei alapuolelle ole järjestetty riittävän vahvoja suojakatoksia.

Telineet on pystytettävä siten, etteivät ne estä pääsyä palokellojen, vesipostin, kytkinkaappien tai vastaavien laitteiden luo.

34 §. Telineet on perustettava siten, ettei haitallisia painumia ja siirtymiä synny. Telineitä ei saa tukea pehmeään maahan, jolla ei ole riittävää kantokykyä, eikä myöskään sellaisiin rakenteisiin, joita ei ole mitoitettu niin, että ne kestävät telineistä tulevan lisäkuorman. Vaaraan, joka aiheutuu maan kuivumisesta, jään ja roudan sulamisesta sekä vettyvän maan pehmenemisestä tai sateen aiheuttamasta liikkumisesta, on varauduttava.

35 §. Työntekijän putoamisen estämiseksi tehtävissä suojakaiteissa on yleensä käytettävä kahta johdetta, käsi- ja välijohdetta, sekä tarvittaessa jalkalistaa. Kaiteen korkeuden tulee olla noin 1 m. Johteet on sijoitettava siten, ettei minkään johteen alapuolella pystysuora vapaa tila ole 0.5 m suurempi.

Yksinomaan kulkuesteeksi tarkoitetussa suojakaiteessa riittää yksi johde.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetut kaiteet saa korvata myös vastaavan turvallisuuden antavilla muilla suojarakenteilla, kuten tarkoituksenmukaisilla levyillä ja verkoilla.

36 §. Milloin työpaikoille ja kulkuteille voi pudota rakennustarvikkeita tai jätteitä, on suojaksi järjestettävä tarkoituksenmukaiset suojakatokset tai suojaseinämät. Jolleivät tarvittavat suojakatokset ole paikoillaan, on vaara-alueille pääsy estettävä kaiteilla, käyttämällä vartijaa tai muulla luotettavalla tavalla.

Kulkuaukon yläpuolelle tehtävät suojakatokset on yleensä sijoitettava aukon yläreunan korkeudelle ja niiden on ulotuttava vähintään puolitoista metriä rakenteesta ulospäin sekä puoli metriä kulkuaukon molemmille sivuille. Suojakatoksen ulkoreunassa tulee olla suojalevy.

37 §. Jokainen teline on ankkuroitava ja jäykistettävä riittävästi. Telineen osina käytettäviä köysiä, sidelankoja, ketjuja tai niihin verrattavia siteitä ei saa asettaa välittömästi teräväreunaisten kannattimien tai tukien ympärille. Teräsköysien liitokset on tehtävä käyttäen asianmukaisia köysilukkoja tai vastaavia muita laitteita.

Milloin teline puretaan osittain, on huolehdittava siitä, että jäljellä oleva osa, jota edelleen käytetään, vastaa telineiden turvallisuudesta annettuja määräyksiä. Siteitä, tukia tai muita telineen osia ei saa käyttöönoton jälkeen muuttaa tai poistaa ilman työnjohdon lupaa.

38 §. Liikenneväylän varteen rakennetut työtelineet on suojattava ajoneuvojen aiheuttamalta vaaralta ohjauspuomilla tai muulla sopivalla rakenteella.

39 §. Telineet saa ottaa käyttöön vasta sitten, kun ne ovat käyttöön otettavilta osiltaan täysin valmiit ja niille on suoritettu 67 §:ssä määrätty käyttöönottotarkastus. Telineiden suurin sallittu kuorma on sopivalla tavalla ilmoitettava työntekijöille.

Telineellä oleva kuorma on jaettava mahdollisimman tasaisesti siten, ettei siitä aiheudu vaarallista vakavuuden häiriintymistä. Ylikuormitus on estettävä tehokkaalla tavalla eikä telineitä saa tarpeettomasti käyttää varastointitiloina.

Rakennustyöt on suoritettava siten, että telineitä ei rasiteta sellaisilla äkkinäisillä tärähdyksillä, joita ei ole otettu huomioon telinettä rakennettaessa.

7 Luku.

Työtasot ja kulkutiet.

40 §. Työtason leveyden tulee olla tarkoitettuun työhön riittävä. Maalarin, peltisepän ja muissa niihin verrattavissa töissä on työtason leveyden oltava yleensä vähintään 0.6 m. Muissa töissä työtason leveyden tulee olla vastaavasti suurempi huomioon ottaen myös tavaran sijainnin ja kuljetuksen.

Työtaso on pidettävä sellaisessa kunnossa, että liukastumis- ja kompastumis- sekä muu tapaturmanvaara vältetään. Jos taso muodostuu rinnakkaisista lankuista, on ne tarvittaessa sidottava toisiinsa. Työtasossa ei saa olla 2.5 cm suurempia rakoja.

Kaikki rakentamisen yhteydessä esiintyvät kuilut ja muut aukot, joihin henkilöt tai tavarat saattavat pudota, on joko suljettava kansilla tai suojattava kaitein.

41 §. Sellaisten työtasojen ja kulkuteiden vapailla sivuilla, joilta voidaan pudota 3 m korkeammalta, sekä muulloinkin, milloin on olemassa erityistä tapaturman tai hukkumisen vaaraa, tulee olla suojakaiteet ja tarvittaessa jalkalistat tai muut suojarakenteet. Portaat ja porrastasot on vapailta sivuiltaan varustettava koko pituudeltaan suojakaiteilla. Portaat, joissa ei tarvita suojakaidetta, on tarvittaessa varustettava erillisellä käsijohteella.

Työtasojen ja kulkuteiden suojakaiteesta ja jalkalistasta sekä muusta suojarakenteesta on voimassa, mitä edellä 31 ja 35 §:ssä on määrätty.

Mitä edellä 1 ja 2 momentissa on määrätty, ei koske telineen rakentamista ja purkamista eikä muita sellaisia töitä, joissa suojakaiteen käyttöä ei kohtuudella voida vaatia. Näissä töissä työntekijän turvallisuus on varmistettava muulla tarkoituksenmukaisella tavalla.

42 §. Rakennustyömaalla tulee olla tarpeelliset, sijoitukseltaan ja rakenteeltaan sopivat kulku- ja kuljetustiet, jotka on pidettävä sellaisessa kunnossa, ettei liukastumis- tai kompastumisvaaraa ole. Milloin elementit, muotit tai muut vastaavat rakenteet sulkevat tavanomaisen kulkutien, on tarpeellisiin paikkoihin järjestettävä kaitein suojattuja kiertoteitä.

Esineet, joissa on nauloja tai muita vaarallisia ulospistäviä osia, on pyrittävä sijoittamaan sellaiseen paikkaan, jossa työntekijät eivät yleensä kulje. Rakenteista ulkonevat teräkset, pultit ja muut tapaturman vaaraa aiheuttavat esineet on mahdollisuuksien mukaan katkaistava, peitettävä tai taivutettava.

Portaat ja kulkutiet on tehtävä vähintään 0.6 m leveiksi. Portaat tulisi asettaa 30° (1:1.7) kaltevuuteen. Jyrkempää kaltevuutta kuin 45° (1:1) ei portaissa saa käyttää. Kerroskorkeutta vastaavin välein on portaiden päihin asetettava lepotasoja, joiden syvyyden tulee olla vähintään 0.6 m. Kerroskorkeudesta riippumatta on lepotasoja kuitenkin oltava vähintään 6 m korkeusvälein.

Kuljetussiltojen leveyden on oltava vähintään 1.0 m. Enintään 1.0 m korkeudella kiinteästä alustastaan oleva kuljetussilta saa kuitenkin olla 0.35 m leveä.

43 §. Siirreltävien tikkaiden tyvileveyden tulee olla riittävä, kolmea metriä lyhyemmillä tikkailla vähintään 0.4 m. Tikkaan puolavälin tulee olla tasavälinen.

Siirreltävät tikkaat on käytettäessä sijoitettava kestävälle alustalle siten, etteivät ne kaadu eivätkä luisu. Tikkaat, jotka sijoitetaan jyrkempään asentoon kuin 75° (4:1), on varustettava kaatumisen estävillä laitteilla. Tavallisia tikkaita ei saa ilman erityistoimenpiteitä käyttää loivemmassa asennossa kuin 60° (1.7:1). Kulkutienä käytetyn tikkaan on ulotuttava, jollei ole muuta käsijohdetta käytettävissä, vähintään 1 m sen tason yläpuolelle, jolle tikkaat johtavat.

44 §. Rakennustyömaiden ajotiet sekä purkaus- ja lastauspaikat on tehtävä niille tulevan kuormituksen suuruuden ja laadun vaatimusten mukaisiksi. Purkaus-, lastaus- ja varastointipaikat on sijoitettava tai suojattava siten, ettei niistä aiheudu vaaraa. Tarvittaessa on ajotiet varustettava ajoneuvon suistumista estävillä puomeilla. Liikennerajoitukset on osoitettava kuormitus- ja muilla liikennemerkeillä.

45 §. Milloin työntekijöitä kuljetetaan vesitse aluksella tai alusta käytetään työssä, on ennen aluksen käyttöön ottoa huolehdittava siitä, että se on tarkoitettuun käyttöön turvallinen ja että se on varustettu olosuhteiden vaatimilla pelastusvälineillä, tulensammutuslaitteilla sekä tarvittaessa merenkulun turvallisuuden vaatimilla kulkuvaloilla ja varoitusmerkeillä.

Alusten katsastuksesta samoin kuin aluksen henkilöstön pätevyydestä on noudatettava, mitä siitä on erikseen säädetty.

8 Luku.

Eri töitä koskevia lisämääräyksiä.

A. Maatyöt.

46 §. Kaivuutöissä on noudatettava, mitä jäljempänä 47-53 §:ssä on määrätty. Täyttö- ja pengerrystöissä on soveltuvin osin noudatettava kaivuutöistä annettuja määräyksiä.

47 §. Ennen kaivuutyön aloittamista on otettava selvää maan laadusta ja varmistauduttava paikalla olevien kaapeleiden, johtojen ja putkistojen sijainnista tiedustelemalla sitä tarvittaessa asianomaisista jakelulaitoksista.

48 §. Kaivuutyö on suoritettava turvallisella tavalla ottaen huomioon maan laatu, kaivannon syvyys, luiskan kaltevuus ja kuormitus sekä vedestä aiheutuvat vaaratekijät.

Milloin sortuma saattaa aiheuttaa tapaturman, on kaivannon seinämä kaivettava kaltevaksi, porrastettava tai muutoin tuettava.

Tukiseinä on upotettava niin syvään ja on sen tuenta niin järjestettävä, ettei seinä pääse siirtymään. Tukiseinän yläreunan on oltava 0.3 m ympäröivää maanpintaa korkeammalla, jollei vierivien esineiden aiheuttamaa vaaraa ole muulla tavalla estetty.

49 §. Erityisiin toimenpiteisiin sortumisen aiheuttaman tapaturman vaaran välttämiseksi on tarvittaessa ryhdyttävä sateen, kuivumisen tai roudan sulamisen johdosta. Samoin on toimittava silloin, kun kaivetaan löysää maata tai 2.0 m syvempää, kapeaa kaivantoa tahi kun kaivannon yhteydessä tai läheisyydessä suoritetaan tärinää aiheuttavaa työtä taikka kun kaivantoon vaikuttaa raskas ajoliikenne. Suori-

tettaessa kaivuutyötä rakennuksen tai muun rakennelman alla tai vieressä on samoin erityisesti ryhdyttävä ennalta riittäviin tukitoimenpiteisiin sortumisen estämiseksi.

Kun maan laadusta johtuvaa sortuman vaaraa tai maamassojen vakavuutta on vaikea arvioida, ei kaivuutyötä saa aloittaa, ellei tuentaa tai muuta suojatoimenpidettä koskevaa suunnitelmaa ole laatinut siihen pätevä henkilö.

50 §. Maarakennuskoneiden työalueella on huolehdittava siitä, ettei henkilöitä ole vaaranalaisissa paikoissa. Tarvittaessa on käytettävä sopivia kieltotauluja, aitauksia ja muita turvalaitteita tai keskeytettävä koneen käyttö vaara-alueella. Kuljettajan poistuessa koneen ohjaamosta on hänen varmistauduttava siitä, ettei kone tai sen laitteet aiheuta tapaturman vaaraa.

Milloin syvä kaivanto on tehty kaivinkoneella tai milloin muusta pakottavasta syystä kaivannon tukeminen joudutaan tekemään syvässä, tukemattomassa kaivannossa, on tukirakenne valmistettava kaivannon ulkopuolella ja turvallisella tavalla siirrettävä kaivantoon tai on työssä käytettävä työntekijää suojaavaa suojarakennetta.

51 §. Milloin kaivuutyössä käytetään betoni- tai muita renkaita, joiden sisällä työskennellään, on ne liitettävä luotettavalla tavalla toisiinsa.

52 §. Jollei kaivannon seinää tarvitse tukea, on sen reunan oltava puolen metrin leveydeltä vapaa irtomaasta, kivistä ja muista vierivistä tai kaivannon reunan sortumisvaaran aiheuttavista esineistä. Tästä määräyksestä voidaan kuitenkin poiketa, jos on kysymys 1.0 m matalammasta kaivannosta.

Ajoneuvot, maarakennuskoneet sekä nosto- ja muut laitteet on sijoitettava turvallisen etäisyyden päähän kaivannon reunasta huomioon ottaen maan laatu ja kaivannon syvyys. Liikenne on ohjattava riittävän kauaksi kaivannon reunasta sopivin ohjauspuomein ja estein.

53 §. Ennen kuin kaivossa, tunnelissa tai niihin verrattavassa tilassa aloitetaan työskentely, on varmistauduttava siitä, ettei ilman epäpuhtauspitoisuus nouse työntekijää vahingoittavaan määrään ja että ilman happipitoisuus on riittävä. Tarvittaessa on työtila tuuletettava.

B. Betoni- ja elementtityöt.

54 §. Betoni- ja elementtityössä noudatetaan betoni- ja teräsbetonirakenteista sekä rakennuselementeistä erikseen annettuja erityismääräyksiä. Elementteihin liittyvien lisälaitteiden, kuten nosto- ja asennusapulaitteiden, tulee olla vahvistettujen tai käytännössä noudatettujen normien tai standardien mukaiset, jollei lujuuslaskuin tai kokein voida osoittaa niistä poikkeavan rakenteen lujuutta riittäväksi.

Tämän luvun elementtejä koskevat määräykset tarkoittavat sellaisia rakennustyössä käytettäviä, rakennusosiksi valmistettuja elementtejä, joiden paino on suurempi kuin 100 kiloa.

55 §. Rakennuselementin ja siirrettävän muotin lujuuden ja tuennan tulee olla sellaiset, etteivät elementit ja muotit aiheuta vaaraa varastoinnin, kuljetuksen ja asennuksen aikana.

Elementtiä ja muottia suunniteltaessa ja valmistettaessa on otettava huomioon, että tarvittavat suoja-, tuki- ja nostolaitteet voidaan niihin kiinnittää ja myös tarvittaessa niistä irroittaa.

Kuljetuksen ja varastoinnin aikana on elementtien ja muottien tuenta siten järjestettävä, etteivät ne pääse kaatumaan. Varastoitaessa on varauduttava siihen vaaraan, joka aiheutuu maan kuivumisesta, jään ja roudan sulamisesta sekä vettyvän maan pehmenemisestä tai liikkumisesta sateiden johdosta. Lastaus- ja purkaustyön yhteydessä on erityisesti otettava huomioon lastaus- ja purkauspaikan sopivaisuus sekä se järjestys, jossa työt suoritetaan.

56 §. Rakennuselementit on asennettaessa tuettava siten, etteivät ne kaadu tai putoa siirreltävien taakkojen tai tuulen paineen johdosta. Tuettaessa levymäisiä rakennuselementtejä ainoastaan yhdeltä sivulta on käytettävä sellaisia säädettäviä tukitankoja, jotka ja joiden kiinnitykset kestävät sekä puristusta että vetoa ja jotka elementit vakavuutta vaarantamatta sallivat sen myöhemmänkin tarkistusasennuksen, tai muita turvallisuuden kannalta samanarvoisia laitteita.

57 §. Valutyössä käytettävän, siirrettävän muotin ja sen osien kaatuminen on estettävä luotettavalla tuennalla.

Käytettäessä seinämuotin tuentaan tukijalkaa, tulee sen lujuuden olla riittävä huomioon ottaen muotin paino sekä tuulen paine ja muut kaatavat voimat. Tukijalkojen lisäksi on muottien tuentaan käytettävä tarvittaessa riittävää ankkurointia.

Suoritettaessa valutöitä siirrettävän muotin yläreunalta yli 2 m korkeudella, on valua varten järjestettävä 41 §:n mukainen, kaitein suojattu työtaso.

58 §. Elementin nostamista varten siihen tehdyn laitteen murtokuorman tulee olla vähintään neljä kertaa niin suuri kuin elementin painosta sille tuleva kuorma. Kuormituksen epätasainen jakaantuminen elementtiä nostettaessa sekä käytettävä nostotapa on otettava huomioon.

Elementin nostoon käytettävän raksin koukkujen on oltava lukittuvia. Siirrettäessä nosturilla elementtiä ei sitä saa irroittaa ennen kuin se on luotettavasti tuettu. Erityistä varovaisuutta on elementtien nostossa ja siirrossa noudatettava kylmällä säällä.

Elementtiin, jonka paino ylittää 1 000 kiloa, on selvästi merkittävä sen paino.

C. Purkutyöt.

59 §. Purkutyössä on ryhdyttävä erityisiin toimenpiteisiin työntekijäin putoamisen estämiseksi ja putoavien sekä kaatuvien esineiden aiheuttaman vaaran välttämiseksi. Työ on suoritettava sellaisessa järjestyksessä, että rakennelman ennenaikainen luhistuminen vältetään. Kantavia tai tukevia rakenteita ei saa purkaa, ennen kuin riittävä tuenta tai sidonta on järjestetty. Välipohjia tai muita rakenteita ei saa purkutyön aikana kuormittaa siinä määrin, että turvallisuus vaaraantuu.

Purkutyömaa on tarpeellisissa kohdissa eristettävä muista alueista tai pidettävä vartioituina.

60 §. Ennen purkutyön aloittamista on huolehdittava siitä, että sellaiset sähkö-, kaasu- ja muut johdot, putket ja säiliöt, jotka purkutyön yhteydessä saattavat aiheuttaa tapaturman, on katkaistu, suljettu tai luotettavasti tyhjennetty tai tarvittaessa huuhdeltu.

61 §. Kaadettaessa tai tuettaessa rakennelmaa köysien tai ketjujen avulla, on niitä valittaessa otettava huomioon niille käytössä aiheutuvat rasitukset.

Köysiä ja ketjuja käytettäessä on ryhdyttävä toimenpiteisiin, joilla estetään irtoavan tai katkeavan köyden tai irtoavan rakenneosan aiheuttama tapaturman vaara.

62 §. Tiilien, betonikappaleiden ja muiden purettaessa irtautuvien esineiden siirto on suoritettava turvallisesti. Milloin tarkoitukseen käytetään kourua, tulee sen olla luotettavasti kiinnitetty ja joko peitetty tai niin syvä, ettei jäte syöksy kourun reunan yli.

63 §. Pölyävä aine on pudotettava alas riittävän tiiviitä putkia pitkin suojattuun tilaan tai suoraan ajoneuvoon tahi koottava ja vietävä pois säkeissä tai astioissa.

Pölyn leviäminen on tarvittaessa estettävä kastelulla tai muulla sopivalla tavalla.

64 §. Porraskäytävien, hissikuilujen ja muiden aukkojen kaiteet saa poistaa vasta ryhdyttäessä purkamaan rakenteita, joihin kaiteet on kiinnitetty.

65 §. Purettaessa rakennusta räjäyttämällä noudatetaan räjäytystöistä annettuja järjestysohjeita.

9 Luku.

Työmaatarkastukset.

66 §. Rakennustyössä käytettävien koneiden, nostolaitteiden, telineiden, siirrettävien muottien, väliaikaisten tukien ja muiden niitä vas-

taavien laitteiden rakenne ja kunto on työmaalla suoritettavissa tarkastuksissa todettava turvallisuusmääräysten mukaisiksi.

67 §. Rakennustyömaalla suoritettavissa käyttöönottotarkastuksissa on noudatettava seuraavaa:

1) Työ- ja suojatelineiden sekä niille johtavien kulkusiltojen rakenne on ennen telineiden käyttöönottoa perusteellisesti tarkastettava ja silloin kiinnitettävä erityistä huomiota tuki- ja suojarakenteisiin. Mikäli telineiden rakenne poikkeaa vahvistetuista tai käytännössä noudatetuista normeista tai standardeista, on asiantuntijalla laadituttettava teline- ja kulkurakenteiden lujuuslaskelmat ja piirustukset, jotka on pyydettäessä toimitettava ammattientarkastajalle. Ammattientarkastaja määrää tarvittaessa ne ehdot, joilla telineet saadaan ottaa käyttöön.

2) Edellä 1 kohdassa mainittujen rakenteiden käyttöönottotarkastus on uusittava, jos telineet ovat olleet kovan tuulen, voimakkaan sateen tai muun erityisen rasituksen alaisina tai käyttämättöminä pitkähkön ajan.

3) Nostokoneet ja muut nostolaitteet on ennen niiden käyttöönottoa tarkastettava. Mikäli on kysymys torninosturista, henkilöhissistä tai niihin verrattavasta nostolaitteesta, tulee tarkastuksen tapahtua sellaisen nostolaitteen rakenteeseen ja käyttöön perehtyneen, vähintään teknikon koulutuksen saaneen henkilön johdon ja valvonnan alaisena.

68 §. Rakennustyömaalla on työn aikana ajoittain, mikäli mahdollista ainakin kerran viikossa, suoritettavassa kunnossapitotarkastuksessa tarkastettava nosturit, hissit ja niihin verrattavat nostolaitteet sekä pyörösahat, oikohöylät ja muut puuntyöstökoneet sekä telineet ja kulkutiet. Suojatelineisiin ja nostokoneiden varolaitteisiin on kiinnitettävä erityistä huomiota.

Lisäksi on nostokoneiden käyttäjän päivittäin ennen työn alkua kokeiltava koneen toiminta ja varmistauduttava varsinkin kylmänä tai sateisena aikana koekäytöin jarrujen ja varolaitteiden toiminnasta.

69 §. Edellä 67 ja 68 §:ssä mainitut tarkastukset on suoritettava työmaan vastuunalaisen työnjohtajan toimesta ja työmaan työntekijäin keskuudestaan valitsemalle edustajalle on varattava tilaisuus olla tarkastuksissa mukana. Rakennusnosturin tarkastuksessa on nosturin käyttäjän oltava mukana. Tarkastuksista on pidettävä pöytäkirjaa, johon on merkittävä tarkastajat, mahdolliset huomautukset ja milloin esitetyt korjaukset on suoritettu.

70 §. Edellä 66-68 §:ssä mainituissa tarkastuksissa todetut, työturvallisuutta vaarantavat viat on korjattava välittömästi.

10 Luku.

Henkilökohtaiset suojeluvälineet.

71 §. Milloin muihin riittäviin toimenpiteisiin tapaturman tai sairastumisen vaaran torjumiseksi ei voida ryhtyä tai milloin sellaisia ei kohtuudella voida vaatia, on työntekijälle annettava käytettäväksi rakennustyöhön soveltuvat, sosiaali- ja terveysministeriön asettamien vaatimusten mukaiset henkilökohtaiset suojeluvälineet.

Ennen suojeluvälineen käyttöä on varmistauduttava, että väline on tarkoitukseen sopiva ja luotettavassa kunnossa sekä että käytössä ollut suojeluväline on ohjeiden mukaan puhdistettu.

72 §. Rakennustyömaalla on käytettävä suojakypärää, jollei työtä suoriteta olosuhteissa, joissa ei voida katsoa olevan vaaraa putoavien esineiden aiheuttamille kolhaisuille tai päähän kohdistuville iskuille.

Paineilmaporauksessa ja muussa kovamelutyössä on käytettävä kuulonsuojaimia.

Työssä, jossa on silmävamman vaara, on käytettävä silmien suojaimia. Hitsaustyössä on käytettävä erityisesti tähän työhön sopivia suojaimia.

73 §. Työssä, jossa on pölyä, kaasua tai höyryä hyväksyttyä määrää enemmän, on käytettävä epäpuhtauden laatuun ja pitoisuuteen sekä työn jatkuvuuteen nähden sopivaa, kunkin työntekijän henkilökohtaiseen käyttöön tarkoitettua hengityssuojainta.

74 §. Työssä, jossa työntekijä on erityisesti alttiina käsivammoille, kuten terävien esineiden ja kuuman tai syövyttävän aineen käsittelyssä, on pidettävä sopivia suojakäsineitä.

Kannettaessa painavia taakkoja olkapäällä on tarvittaessa käytettävä olkasuojainta.

75 §. Työssä, jossa on putoamisvaara, on tapaturmien välttämiseksi käytettävä turvavöitä köysineen. Mikäli köyden pituutta joudutaan jatkuvasti säätämään, on tarvittaessa käytettävä itsetoimivalla köyden pituuden säätäjällä varustettua varmistusköyttä.

76 §. Työntekijän on työssä käytettävä sellaista vaatetusta, ettei siitä aiheudu tapaturman vaaraa. Rakennustyömaalla on yleensä käytettävä jalkojen suojana lujapohjaisia jalkineita ja tarpeen vaatiessa erityisiä suojapohjallisia, varpaansuojia tai erityisiä suojajalkineita sekä polvensuojaimia.

Työskenneltäessä liikennetapaturmalle alttiina on vaatetuksen yhteydessä käytettävä sopivaa heijastinta, heijastusliivejä tai niihin verrattavia välineitä.

11 Luku.

Erinäisiä määräyksiä.

77 §. Tarkempia ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta antaa tarvittaessa sosiaali- ja terveysministeriö, jolla on myös valta myöntää poikkeus jostakin tämän päätöksen määräyksestä, jos työnantaja ryhtyy sellaisiin toimenpiteisiin, että ministeriö katsoo määräyksen tarkoituksen kuitenkin tulleen täytetyksi.

78 §. Nämä järjestysohjeet on työnantajan toimesta pidettävä työntekijäin nähtävinä sopivassa huonetilassa tai, mikäli sellaista ei ole, työtä johtavan henkilön luona.

79 §. Näiden järjestysohjeiden rikkomisesta rangaistaan niin kuin työturvallisuuslaissa (299/58) on säädetty.

80 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1969, kuitenkin niin, että 14 §:ssä mainittu rakennusnostureiden ja niihin verrattavien nostolaitteiden mallin hyväksyminen ja 21 §:ssä mainittu nosturin kuljettajan koulutus vaaditaan 1 päivästä tammikuuta 1971 alkaen. Niitä torninostureita ja niihin verrattavia nostolaitteita, jotka ovat ennen 1 päivää tammikuuta 1971 olleet käytössä, mutta joiden rakennetta ja varusteita ei ole vielä tällöin hyväksytty, saadaan edelleen käyttää muuttamattomina, kunnes laitemalli asianomaisessa järjestyksessä sellaisenaan tai muutettuna hyväksytään.

Tällä päätöksellä kumotaan 15 päivänä marraskuuta 1927 annettu valtioneuvoston päätös, joka sisältää järjestysohjeet huonerakennustyötä varten (381/27), sekä 29 päivänä marraskuuta 1951 annettu valtioneuvoston päätös, joka sisältää järjestysohjeet rakennusten katoilla suoritettavia töitä varten (588/51).

54. LAKI VAJAAMIELISLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 2 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 275/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:32)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 7 päivänä maaliskuuta 1958 annettuun vajaamielislakiin (107/58) uusi 25 a § seuraavasti:

25 a §. Kunnalle, kuntainliitolle, seurakunnalle, säätiölle tai yhdistykselle voidaan tulo- ja menoarvion puitteissa myöntää valtionapua vajaamielisten avohuollon tukemiseen, sen mukaan kuin valtioneuvosto tarkemmin määrää.

55. TYÖAIKALAIN ALAISTEN TOIMIHENKILÖIDEN JA VIRANHALTIJAIN TYÖAJAN LYHENTÄMISEN TOTEUTTAMINEN KUNNALLISISSA OPPILAITOKSISSA.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 7 p:ltä 1969.

Kaupunginvaltuusto päätti, että työaikalain alaisten toimihenkilöiden ja viranhaltijain työajan lyhentäminen toteutetaan kaupungin oppilaitoksissa seuraavasti:

1 §. 1. Vuorokautinen säännöllinen työaika on enintään kahdeksan (8) tuntia.

Kuitenkin voidaan etukäteen sopia, että työaika on jonakin vuorokautena tilapäisesti pitempi, enintään yhdeksän (9) tuntia, edellyttäen, että viikoittainen säännöllinen työaika enintään kolmen viikon pituisena ajanjaksona tasoittuu keskimäärin 40 tuntiin.

Pöytäkirjamerkintä: Sovittaessa tai määrättäessä tässä kohdassa tarkoitetusta säännöllisen työajan tilapäisestä pidentämisestä on pidettävä silmällä, että säännöllisen työajan tasoittuminen keskimäärin 40 tuntiin viikossa tulee kolmen viikon kuluessa olemaan käytännössä mahdollista.

2. Viikoittainen säännöllinen työaika on keskimäärin 40 tuntia siten, että se elokuun 15 päivänä alkavan enintään vuoden pituisen ajanjakson kuluessa tasoittuu 40 tunniksi viikkoa kohti. Ensimmäinen tasoittumisajanjakso katsotaan alkaneeksi elokuun 15 päivänä 1969.

Pöytäkirjamerkintä 1: Milloin oppilaitoksen lukuvuosi on alkanut 1.9.1968 eikä viranhaltijalle tai toimihenkilölle ole maksettu palkkaa 15.8. - 31.8. väliseltä ajalta, tasoittumisajanjakso katsotaan alkaneeksi syyslukukaudella heidän ensimmäisestä työpäivästään.

Pöytäkirjamerkintä 2: Vapaapäiviä laskettaessa pidetään ensimmäisenä tasoittumisajanjaksona aikaa 15.8. 1968 - 14.8.1969.

Mainitun tasoittumisajanjakson kuluessa on viikoittainen säännöllinen työaika oppilaitoksen koulutyöviikkojen aikana 45 tuntia, milloin laitoksessa sovelletaan kuusipäiväistä työviikkoa. Koulutyöviikkojen ulkopuolella on tällaisessa laitoksessa viikoittainen säännöllinen työaika 40

tuntia, lukuun ottamatta niitä kausia, joihin sisältyy työajan tasoittamista varten lyhyempiä viikkotyöaikoja tai annettuja ylimääräisiä vapaapäiviä.

Viisipäiväistä kouluviikkoa sovellettaessa oppilaitoksessa on viikoittainen säännöllinen työaika yleensä 40 tuntia.

3. Kutakin työtä varten on laadittava sekä asianomaisille toimihenkilöille ja viranhaltijoille asianmukaisella (esimerkiksi laitoksen ilmoitustaululla) tiedoksi annettava työtuntijärjestelmä koko tasoittumisajanjaksoa varten. Annetusta työtuntijärjestelmästä poikkeamisesta on, mikäli se on mahdollista, ilmoitettava asianomaiselle 2 viikkoa ennen tätä.

2 §. 1. Noudatettaessa 1 §:n mukaisesti järjestettyä työaikaa pidetään sääntönä, että toimihenkilölle tai viranhaltijalle kuuluu kalenteriviikon aikana kaksi perättäistä vapaapäivää tai tasoittumisajanjakson puitteissa keskimäärin kaksi vapaapäivää kalenteriviikkoa kohti. Jos toiseksi vapaapäiväksi määrätään kiinteä viikonpäivä, sen tulee mikäli mahdollista olla lauantai.

2. Mainitun pääsäännön mukaisesti järjestetään vapaapäivät kesäaikana sekä myös silloin, kun oppilaitoksessa sovelletaan viisipäiväistä kouluviikkoa. Työviikon viisipäiväisyyden säännöstä voidaan kuitenkin, mikäli töiden suorittaminen sitä välttämättä vaatii, poiketa edellä mainittuina aikoina sellaisen toimihenkilön tai viranhaltijan osalta, joka oman työnsä tai virkansa ohella, toimihenkilö sopimuksen tai viranhaltija määräyksen perusteella, hoitaa jonkun toisen toimihenkilön tai viranhaltijan tehtäviä tämän vuosiloman aikana.

3. Muuna kuin 2. kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettuna aikana saadaan viikon toinen vapaapäivä siirtää annettavaksi etu- tai jälkikäteen saman tasoittumisajanjakson aikana. Siirrettävät vapaapäivät sijoitetaan ensi sijassa koulun joululoman ja muiden lupapäivien ajaksi. Milloin tämä ei työn tai virkatehtävien vuoksi ole mahdollista tai edellä tarkoitetut lupapäivät eivät riitä, viikon toinen vapaapäivä siirretään annettavaksi, mikäli mahdollista, toimihenkilön tai viranhaltijan vuosiloman yhteydessä. Tällaiset vapaapäivät voidaan antaa kesäkautena muutoinkin kuin vuosiloman yhteydessä, kuitenkin, mikäli mahdollista yhtenäisenä vapaapäiväjaksona tai kesäajan viikkolepo- ja vapaapäivien yhteydessä. Kuukausipalkkaisen toimihenkilön sekä viranhaltijan osalta näin siirretyt vapaapäivät ovat palkallisia päiviä.

3 §. 1. Arkipyhät eivät yleensä vaikuta asianomaisen viikon työaikaan lyhentävästi. Kuitenkin pääsiäislauantai sekä juhannus- ja jouluaatto ovat vapaapäiviä, milloin se tehtävien luonteen huomioon ottaen on mahdollista.

2. Arkipyhällä tarkoitetaan muuksi kuin sunnuntaipäiväksi sattuvaa uudenvuodenpäivää, loppiaista, pitkääperjantaita, toista pääsiäispäivää, vapunpäivää, helatorstaita, toista helluntaipäivää, juhannuspäivää, pyhäinpäivää, itsenäisyyspäivää, joulupäivää ja tapaninpäivää.

4 §. 1. Säännöllisen vuorokautisen työajan (8 tuntia tai muu työtuntijärjestelmässä vahvistettu vuorokautinen työaika) ylittäviltä kahdelta ensimmäiseltä työtunnilta maksetaan 50 prosentilla ja sitä seuraavilta työtunneilta 100 prosentilla korotettu palkka.

Pöytäkirjamerkintä: Edellä tarkoitetaan niitä toimihenkilöitä ja viranhaltijoita, joiden säännöllinen työaika on keskimäärin 40 tuntia viikossa, eikä siis lyhyempää työaikaa suorittavia.

2. Viikoittaisena ylityönä korvataan tasoittumisajanjakson kullekin viikolle työtuntijärjestelmässä vahvistetun säännöllisen viikkotyöajan ylittävät työtunnit. Viideltä ensimmäiseltä viikoittaiselta ylityötunnilta maksetaan 50 prosentilla ja seuraavilta 100 prosentilla korotettu palkka.

3. Milloin viikoittainen säännöllinen työaika määräytyy edellä tarkoitetun työtuntijärjestelmän mukaan ja kunta katkaisee toimihenkilön tai viranhaltijan palvelussuhteen, ennen kuin tämän työaika on tasoittunut (alentunut) keskimäärin 40 tuntiin viikossa, lasketaan, montako tuntia keskimääräinen työaika keskenjääneenä ajanjaksona on päivittäistä ylityötä mukaan lukematta viikkoa kohti 40 tuntia pitempi, ja sanotun tuntimäärän ylittäviltä tunneilta maksetaan viikoittaista ylityökorvausta vastaava korvaus.

4. Jos kuukausipalkkainen toimihenkilö tai viranhaltija katkaisee palvelussuhteensa, ennen kuin hänen työaikansa on tasoittunut keskimäärin 40 tuntiin viikossa, lasketaan keskenjääneen ajanjakson keskimääräinen viikkotyöaika päivittäistä ylityötä lukuun ottamatta. Jos keskimäärä on viikkoa kohti 40 tuntia lyhyempi, toimihenkilö tai viranhaltija on velvollinen sanotusta tuntimäärästä puuttuvista tunneista suorittamaan kaupungille 7 §:n mukaisesti määrättävää tuntipalkkaa (korottamatonta tuntipalkkaa) vastaavan korvauksen.

5. Vuorokauden lasketaan alkavan samaan aikaan kuin toimihenkilön tai viranhaltijan on säännönmukaisesti saavuttava työhönsä, ja yleensä aikaisintaan kello 7.00, jollei erityisistä paikallisista olosuhteista muuta aiheudu. Erikseen voidaan kuitenkin sopia tai viranhaltijan kohdalla määrätä, että vuorokauden lasketaan alkavan kello 0.00.

Vastaavasti työviikko ja työjakso alkavat maanantaina työvuoron alkamisesta lukien tai, jos niin on erikseen järjestetty, sunnuntai- ja maanantaivuorokauden vaihteesta.

5 §. 1. Mitä 1 §:ssä on sanottu työviikon 5- tai 6-päiväisyydestä sekä 2 ja 3 §:ssä vapaapäiväjärjestelyistä, noudatetaan vastaavasti myös sellaisen toimihenkilön kohdalla, joka päivittäin on sivutoimessa tai osapäivätyössä päätoimessa, sekä sellaisen viranhaltijan kohdalla, joka päivittäin työskentelee sivuvirassa tai suorittaa osapäivätyötä päävirassa.

2. Tässä pykälässä tarkoitetuille toimihenkilöille ja viranhaltijoille maksetaan päivittäisen säännöllisen työajan ylittäviltä työtunneilta (ns. lisätyöstä) korottamaton tuntipalkka, kunnes päivän työtuntimäärä on noussut kahdeksaan. Sen jälkeen noudatetaan, mitä 4 §:n 1. kohdassa on sanottu.

6 §. 1. Sunnuntaityöllä tarkoitetaan sunnuntaina tai kirkollisena juhlapäivänä sekä itsenäisyyspäivänä ja vapunpäivänä tehtävää työtä. Sunnuntaiksi luetaan vuorokausi, joka alkaa lauantai- ja sunnuntaivuorokauden vaihteesta. Vastaavasti määritellään kirkollinen juhlapäivä, itsenäisyyspäivä ja vapunpäivä.

2. Kuukausipalkkaisen toimihenkilön ja viranhaltijan kohdalla sunnuntaityöksi kuitenkin katsotaan myös ne työtunnit, jotka kello 18 ja 24 välisenä aikana on tehty lauantaina sekä kirkollisen juhlapäivän, itsenäisyyspäivän ja vapunpäivän aattona.

Kuukausipalkkaiselle toimihenkilölle ja viranhaltijalle maksetaan sunnuntaityöstä kuukausipalkan lisäksi yksinkertainen tuntipalkka. Jos työ on samalla yli- tai hätätyötä, on siitä lisäksi suoritettava ylityökorvaus.

7 §. 1. Työstä, joka ei ole sunnuntaityötä, mutta jota tehdään kello 19.00-23.00 välisenä aikana, maksetaan toimihenkilöille ja viranhaltijalle iltatyölisää.

2. Työstä, jota tehdään kello 23.00-6.00 välisenä aikana, maksetaan toimihenkilölle ja viranhaltijalle yötyölisää.

3. Iltatyölisän suuruus on 10 prosenttia ja yötyölisän 25 prosenttia.

4. Jos koulutyöntekijän palkkaus määräytyy pinta-alan tai pisteytysjärjestelmän (suoritepalkkaus) mukaan, katsotaan em. korvausten jo sisältyvän palkkausperusteisiin, ellei jonkun tai joidenkin osalta nimenomaan ole muuta erikseen sovittu.

8 §. Yli- ja sunnuntaityöstä, lisätyöstä sekä ilta- ja yötyöstä suoritettavan rahakorvauksen laskemiseksi tarvittava kuukausipalkkaisen toimihenkilön tai viranhaltijan tuntipalkka saadaan jakamalla kuukausipalkka luvulla 174. Milloin kysymyksessä on sivutoimisen tai sivuvirkaisen tahi osapäivätyötä suorittavan kuukausipalkka, ei mainittua jakajalukua kuitenkaan käytetä, vaan tuntipalkka lasketaan jakamalla kuukausipalkka kalenterikuukaudessa keskimäärin tehtävien säännöllisten työtuntien luvulla.

9 §. Sopimuksen tulkintaerimielisyydet on viime kädessä jätettävä palkkalautakunnan ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestö r.y:n käsiteltäviksi ja palkkalautakunnan ratkaistaviksi.

10 §. Tämä sopimus on voimassa siitä tehtävästä lopullisesta päätöksestä kolmen (3) kuukauden irtisanomisajoin. Sopimus voidaan irtisanoa päättyväksi aikaisintaan elokuun 14 päivästä 1969. Irtisanomisesta huolimatta on sopimusta noudatettava vuoden 1969 loppuun saakka, jollei muutoksesta sovita.

56. TERVEYDENHOITOHENKILÖSTÖN TAKUUPALKKAJÄRJESTELMÄN MUUTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 7 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968: s.571)

Kaupunginvaltuusto päätti, muuttaen 26.6.1968 terveydenhoitohenkilöstön takuupalkkajärjestelmästä tekemäänsä päätöstä, että terveydenhoitohenkilöstön takuupalkkajärjestelmää muutetaan 1.1.1968 lukien siten, että sairaanhoitajakoulun rehtorin, apulaisrehtorin, opettajien ja oppilaskodin johtajan virkojen, apuhoitajakoulun johtajan ja opettajan virkojen sekä mielisairaanhoitajakoulun johtajan viran takuupalkkaan sisällytetään pukuraha, jonka suuruus tällä hetkellä on 250 mk vuodelta eli 20,83 mk kuukaudelta.

57. HELSINGIN KAUPUNGIN MATKUSTUSSÄÄNNÖN MUUTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 7 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1957:101)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa 12.5.1943 vahvistamansa Helsingin kaupungin matkustussäännön 2 §:n 1 momentin 3 kappaleen seuraavasti:

2 §. ----------

II luokkaan kuuluvat kaupungin muut luottamushenkilöt sekä kaupunginjohtajaa ja apulaiskaupunginjohtajia lukuun ottamatta ne viranhaltijat, joiden palkkaus on 13. palkkaluokan tai sitä ylempien palkkaluokkien mukainen taikka niitä vastaava sekä vastaavassa asemassa olevat muut palkansaajat.

58. HELSINGIN KAUPUNGIN KAUPUNKISUUNNITTELUVIRASTON JOHTOSÄÄNNÖN MUUTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 7 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1964:18)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa 19.2.1964 vahvistamansa Helsingin kaupungin kaupunkisuunnitteluviraston johtosäännön 25 §:n 1 momentin seuraavasti:

25 §. Virastopäälliköltä vaaditaan yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu, tehtävään soveltuvan alan akateeminen loppututkinto sekä osoitettu hyvä perehtyneisyys yhdyskuntasuunnittelutyöhön.

---

59. B- JA C-LUOKAN VÄESTÖNSUOJISTA ANNETUN MINISTERIÖN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Sisäasiainministeriön päätös toukokuun 7 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 292/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:71)

Sisäasiainministeriö on kumonnut B- ja C-luokan väestönsuojista 14 päivänä kesäkuuta 1963 antamansa päätöksen (291/63) 45 §:n 7 kohdan ja 47 §:n 4 kohdan sekä muuttanut 15 §:n 1 ja 2 kohdat, 17 §:n 1 ja 2 kohdat, 23 §:n 2 kohdan, 40 §:n 2 ja 3 kohdat, 45 §:n 1, 2, 3 ja 8 kohdat, 47 §:n 1, 3 ja 5 kohdat, 49 §:n 2 kohdan ja 53 §:n 6 kohdan näin kuuluviksi:

15 §. Mitoitus.

1. Väestönsuojan teräsbetoniset rakenteet on tehtävä, mikäli tässä päätöksessä ei toisin määrätä, voimassa olevien betoni- ja teräsbetonirakenteita koskevien määräysten mukaan.

2. Rakenteita mitoitettaessa on käytettävä tavallisia kuormitustapauksia vastaavia sallittuja jännityksiä tai varmuuskertoimia.

---

17 §. Betoniteräkset.

1. Betoniterästen on oltava laatua A 22 tai A 40 H tahi näitä vastaavia hitsattavia laatuja.

2. Pää- ja jakoteräksinä on käytettävä C-luokan väestönsuojassa halkaisijaltaan vähintään 10 mm:n (A 22) tai 8 mm:n (A 40 H) teräksiä. B-luokan väestönsuojan katossa, ympärysseinissä ja lattiassa on käytettävä halkaisijaltaan vähintään 12 mm:n (A 22) tai 10 mm:n (A 40 H) teräksiä; muissa rakenteissa on käytettävä halkaisijaltaan vähintään 10 mm:n (A 22) tai 8 mm:n (A 40 H) teräksiä. Teräkset saavat olla halkaisijaltaan enintään 16 mm (A 22) tai 15 mm (A 40 H).

---

23 §. Väliseinät.

---

2. Käymälää suojahuoneesta erottavat ja muut niihin verrattavat ei kantavat seinät saadaan tehdä muistakin rakennustarvikkeista ja ohuem-

miksi kuin edellä on sanottu. Muurattuja rakenteita ei väestönsuojassa saa käyttää.

40 §. Ilmantuloputki.

---

2. Ilmantuloputken nimellissuuruuden on oltava 200 mm.

3. Ilma on, mikäli mahdollista, johdettava hiekkasuodattimeen 33 §:ssä tarkoitettua varauloskäytävää myöten. Ilma johdetaan käytävään sen ulompaan päähän asennetun, kohdissa 1 ja 2 tarkoitetun putken avulla, jonka on päätyttävä ulkoilmaan vähintään 1 metrin korkeudella maan pinnasta. Putken pää on taivutettava alaspäin tai suojattava riittävän lujalla ja riittävän alhaisen virtausvastuksen omaavalla suojuksella, joka on kiinnitettävä putkeen niin, ettei siihen kohdistuva paineaalto voi aiheuttaa ilman virtaustien tukkeutumista. Suojuksena saadaan käyttää vähintään 5 mm:n paksuisesta teräslevystä tehtyä lieriömäistä suojusta, jonka sisäläpimitta on noin 12 cm suurempi kuin putken ulkohalkaisija ja jonka reunat ulottuvat noin 12 cm alaspäin putken yläpäästä. Putken yläpään ja suojuksen yläosan välissä on tällöin oltava vapaata tilaa noin 8 cm. Erityisten syiden vaatiessa ilmantuloputken sijoitus saadaan järjestää siten, että putki voidaan rauhan aikana varastoida varauloskäytävään tai väestönsuojaan; tällöin on kuitenkin meneteltävä siten, että putki voidaan tarvittaessa helposti ja asianmukaisesti asentaa paikalleen. Ilma saadaan ottaa myös sortuman yläpuolelta, jolloin se on johdettava hiekkasuodattimeen 34 §:ssä tarkoitettua varauloskäytävää myöten. Ilma on otettava varauloskäytävään suoraan ulkoa tai, jos näin ei voida menetellä, hyvin tuulettuvasta rakennuksen sisätilasta. Jos ilmanottoaukko varustetaan sulkulaitteella, sen tulee avautua varauloskäytävään päin. Mikäli ilma otetaan rakennuksen sisätilasta, varauloskäytävä on sen lisäksi yhdistettävä ulkoilmaan kanavalla, jonka ei tarvitse olla sortuman yläpuolella.

---

45 §. Ohitusilmaputki.

1. Ohitusilmaputki on tehtävä standardin SFS.B.VIII.22 mukaisesta tai sitä vastaavasta tuubiputkesta joko hitsaus- tai laippaliitoksin. Putken nimellissuuruuden on oltava 150 mm. Jos ohitusilmaputken pituus on enemmän kuin 7 metriä, sen nimellissuuruuden ympärysseinän ulkopuolella on oltava 200 mm.

2. Ohitusilmaputki on johdettava, mikäli mahdollista, 40 §:n 3 kohdassa tarkoitettuun varauloskäytävään siten, että se päättyy vähintään puolen metrin etäisyydelle hiekkasuodattimeen johtavasta aukosta ilman tulosuuntaan päin. Ohitusilmaputken varauloskäytävän puoleinen pää on laajennettava vähintään 2 cm:n pyöristyssäteellä tai varustettava virtausvastusta vastaavasti pienentävällä lujarakenteisella ohjauskappaleella.

3. Jos ilmaa ei oteta varauloskäytävän kautta, ohitusilmaputki on yhdistettävä ilmantuloputkeen vähintään puolen metrin etäisyydellä ilmantuloputken hiekkasuodattimen puoleisesta päästä.

---

8. Ympärysseinän ulkopuolella ohitusilmaputki saa olla yhteinen useammalle laitteistolle. Putken on tällöin oltava yhteiseltä osaltaan vastaavasti suurempi.

47 §. Jakokanavisto.

1. Jakokanavisto on tehtävä kuumasinkitystä teräslevystä tai muusta vastaavan korroosionkestävyyden omaavasta metallilevystä tai -putkesta. Jolleivät erityiset syyt muuta vaadi, jakokanavat on tehtävä poikkileikkaukseltaan pyöreiksi ja halkaisijaltaan 150 mm:n suuruisiksi.

---

3. Tuloilmaventtiilit on sijoitettava niin, että raitis ilma jakaantuu riittävän tasaisesti koko suojatilaan. Kussakin suojahuoneessa on oltava vähintään yksi tuloilmaventtiili suojahuoneen lattiapinta-alan jokaista alkavaa 10 neliömetriä kohti; laitteistoon I tulee kuitenkin kuulua vähintään kolme, laitteistoon II vähintään kuusi ja laitteistoon III vähintään yhdeksän tuloilmaventtiiliä. Jos suojahuoneen leveys on suurempi kuin neljä metriä, tuloilmaventtiilit on tarkoituksenmukaisella tavalla jaettava huoneen molemmille sivuille tai sijoitettava huoneen keskiosaan niin, että ilma saadaan jakaantumaan riittävän tasaisesti koko huoneeseen. Venttiilin ominaiskäyrän tulee olla jatkuvasti nouseva. Kanavaan asennetun venttiilin virtausvastus ilmamäärällä 125 m^3/h saa olla enintään 7 mm vp. Ilmamäärällä 25 m^3/h vastuksen tulee olla vähintään 2 mm vp.

---

5. Jakokanavisto ei saa olla yhteinen useammalle laitteistolle.

49 §. Ilmanpoisto.

---

2. Poistoilma käymälöistä on johdettava sulkuhuoneeseen ylipaineventtiilin läheisyyteen. Poistokanava on tehtävä noudattaen, mitä 47 §:n 1 kohdassa on sanottu. Sulkuhuoneen ja suojatilan välisen seinän kohdalla poistokanava on varustettava sulkulaitteella, joka on tehtävä noudattaen soveltuvin kohdin sisäasiainministeriön 50 §:ssä tarkoitettavasta poistoilmaventtiilistä erikseen antamia määräyksiä. Sulkulaite on voitava sulkea käsin suojatilan puolelta.

53 §. Sähkölaitteet.

---

6. Väestönsuojan ja sen kulkuteiden sähköasennuksessa on noudatettava voimassa olevia sähkölaitosten varmuusmääräyksiä. Sähköasennus on väestönsuojassa tehtävä kosteita tiloja koskevien vaatimusten mukaan. Ympärysseinissä sekä sulku- ja puhdistushuoneen seinissä olevat johtojen läpiviennit on tehtävä pinta-asennuksina niin, että ne voidaan molemmin puolin tiivistää.

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä toukokuuta 1969. Vuoden 1969 aikana saadaan väestönsuojan rakentamisessa noudattaa myös aikaisempia määräyksiä.

60. LAKI ENNAKKOPERINTÄLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 9 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 282/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:117)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 7 § ja lisätään 28 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

7 §. Jos ulosottoviranomainen ulosotosta kertyneistä varoista tai konkurssipesä pesään kuuluvasta omaisuudesta tahi työnantajan sijasta tämän takaaja, velkoja tai muu henkilö suorittaa palkkasaatavan työntekijälle, on ulosottoviranomainen, konkurssipesä ja työnantajan sijasta palkkasaatavan maksanut henkilö velvollinen toimittamaan maksamastaan määrästä ennakkopidätyksen, jollei sitä ole aikaisemmin toimitettu. Ulosottoviranomaiseen, konkurssipesään ja muihin palkkasaatavan suorittajiin sovelletaan tällöin, mitä tässä laissa säädetään työnantajasta.

28 §. ----------

Milloin konkurssipesä on maksanut työpalkkasaatavan, voi valtiovarainministeriö hakemuksesta myöntää konkurssipesälle lykkäystä konkurssipesän maksettavaksi 22 §:n nojalla pannun pidätysmäärän suorittamisessa.

61. LAKI TYÖNANTAJAN SOSIAALITURVAMAKSUSTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 9 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 283/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:92)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/63) 2 §:n 2 momentti sekä lisätään 1 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

1 §. ----------

Milloin palkkasaatava suoritetaan sillä tavoin kuin ennakkoperintälain 7 §:ssä on säädetty, työnantaja on myös velvollinen suorittamaan työnantajan sosiaaliturvamaksun.

2 §. ----------

Työnantajalla tarkoitetaan tässä laissa ennakkoperintälain 4 §:n 4 momentissa mainittua työnantajaa sekä merimiesverolaissa tarkoitettua laivanisäntää. Jos palkkasaatava suoritetaan työnantajan konkurssiin luovutetusta omaisuudesta, on konkurssipesän näistä varoista maksetun palkkasaatavan perusteella suoritettava työnantajan sosiaaliturvamaksu.

62. LAKI KANSANELÄKKEESEEN SUORITETTAVASTA TUKILISÄSTÄ ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 9 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 285/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1965:127)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä 26 päivänä marraskuuta 1965 annetun lain (619/65) 4 § näin kuuluvaksi:

4 §. Tukilisää ei makseta eläkkeensaajalle, joka saa jatkuvaa hoitoa valtion, kunnan tai kuntayhtymän sairaalassa tai laitoksessa tahi asetuksessa määrätyissä tapauksissa muussa hoitolaitoksessa, minkä kustannuksiin käytetään julkisia varoja. Tukilisää ei myöskään makseta eläkkeensaajalle, joka on kunnan tai edellä tarkoitetun sairaalan toimesta ja kustannuksella sijoitettu hoitoon muualle.

Tukilisä lakkautetaan, kun sen saajan taloudelliset olot ovat olennaisesti parantuneet. Tukilisää älköön kuitenkaan lakkautettako, ellei tukilisän saajan tai, milloin hän on naimisissa, puolisoiden yhteinen vuositulo tai omaisuuden arvo ylitä 2 §:n 4 momentissa tarkoitettua rajamäärää vähintään 50 prosentilla.

Jos 2 §:n 3 momentissa tarkoitettua tukilisää saavan tai, milloin hän on naimisissa, puolisoiden yhteinen vuositulo muuttuu niin, että se ylittää sanotun pykälän 2 momentissa tarkoitetun rajamäärän vähintään 100 prosentilla, muutetaan tukilisä sanotun pykälän 4 momentin mukaiseksi, ellei sitä 2 momentin mukaan ole lakkautettava.

Tukilisä lakkautetaan aina, kun sen saajalle ei enää suoriteta kansaneläkkeen täysimääräistä tukiosaa.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1969 lukien. Jos tukilisä on lakkautettu tai sen määrää muutettu 1 päivästä tammikuuta 1969 tai myöhemmästä ajankohdasta lukien, kansaneläkelaitoksella on oikeus aikaisemman päätöksen esteenä olematta ottaa asia uudelleen käsiteltäväkseen.

63. KANSAKOULUJEN JA AMMATTIKOULUJEN VAHTIMESTARIEN, SIIVOOJIEN JA TALONMIES-LÄMMITTÄJIEN YLIMÄÄRÄISET PALKKIOT SEKÄ ERÄIDEN RUOANJAKAJIEN JAKELUPALKKIOT.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 12 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:166)

Kaupunginhallitus päätti oikeuttaa kansakoulujen vahtimestarit tai heidän sijastaan määrätyt henkilöt ja siivoojat sekä talonmies-lämmittäjät laskuttamaan siitä ylityöstä, jonka he arki-iltoina klo 18 jälkeen ja pyhäpäivinä joutuvat yhdistysten ym. toiminnan vuoksi tekemään, 15.5.1969 lukien seuraavat korotetut palkkiot:

I. Vahtimestarit:

Tuntipalkkio opinto-, harjoitus- tai kokousryhmän kokoontuessa samanaikaisesti eri huoneissa ryhmien lukumäärän ollessa:

1 ryhmä	2 ryhmää	3 ryhmää	4 ryhmää	kultakin seuraavalta ryhmältä lisäksi
4,36 mk	5,25 mk	6,20 mk	7,67 mk	1,09 mk

Klo 21.30 jälkeen tapahtuvasta toiminnasta maksetaan palkkiot 50 %:lla korotettuina.

Milloin koulun sisäänkäytävät ja huoneistot jakautuvat siten, ettei yksi henkilö voi valvontaa hoitaa, voidaan toiseksi valvojaksi määrätä koulun johtajan tai taloudenhoitajan hyväksymä henkilö sekä laskutus jakaa hänen ja vahtimestarien kesken siten, että kumpikin laskuttaa valvomiensa ryhmien osalta erillisesti edellä olevan taksan mukaisesti.

II. Siivoojat:

Ylimääräisestä siivouksesta kokoontumiskerralta:

Voimistelukerralta	Veistosalin siivous	Luokkahuoneen tms. siivous
4,74 mk	4,09 mk	2,17 mk

III. Lauantai-iltoina tai sunnuntaina järjestettävistä tilaisuuksista suoritetaan edellä mainitut palkkiot 100 %:lla korotettuina, ei kuitenkaan koulun opettajan valvonnassa toimivien kerhojen tai toimintaryhmien osalta, ellei koulun johtajan harkinnan mukaan erikoista syytä siihen ole.

IV. Kouluilla mahdollisesti järjestettävistä suurista juhlista suoritetaan korvaukset koulun johtajan hyväksymän sopimuksen mukaan.

V. Voimistelu- ym. seurojen, jotka haluavat lämmintä vettä, on maksettava sen valmistamisesta koulujen talonmies-lämmittäjille sinä aikana vuotta, jona kouluilla ei ole avustavia talonmies-lämmittäjiä, käyttökerralta ryhmää kohti seuraavan erittelyn mukaisesti:

Ryhmien lukumäärä		
1 ryhmä	2 ryhmää	3 tai useampia ryhmiä
5,23 mk	4,20 mk	3,59 mk

VI. Eräille ruoanjakajille maksettava jakelupalkkio:

Niille kansakoulujen ruoanjakajille, joiden palkkausperusteena on ruokailijoiden lukumäärä, maksetaan 9 kuukauden ajalta vuodessa jakelupalkkiota ruokailijaa kohti 1.1.1969 lukien 1,68 mk kuukaudessa.

Kansakoulujen vahtimestarien, siivoojien ja talonmies-lämmittäjien ylimääräisestä työstä maksettavat korotetut palkkiot vahvistetaan samalla maksettaviksi myös ammattikouluissa, joissa esiintyy tarvetta sanotunlaisten palkkioiden maksamiseen.

64. TOIMIHENKILÖIDEN TYÖEHTOSOPIMUS.

Palkkalautakunnan sekä Helsingin Kunnallisvirkamiehet ja -toimihenkilöt r.y:n ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestö r.y:n allekirjoittama toukokuun 12 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä toukokuun 7 p:nä 1969)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1967:51)

1 §. Sopimuksen soveltamisala.

1. Tämän työehtosopimuksen piiriin kuuluvat ne Helsingin kaupungin palveluksessa päätoimisessa työsopimussuhteessa olevat toimihenkilöt, joiden palkkaus on sovittu maksettavaksi kuukausipalkkana. Päätoimiseksi katsotaan toimihenkilö, jonka säännöllinen työaika on vahvistettu tai arvioidaan vähintään 95 tunniksi kuukaudessa.

2. Sopimus ei kuitenkaan koske

a) alle 18-vuotiaita henkilöitä,

b) henkilöitä,

- jotka ovat itsenäisessä johtavassa asemassa, kuten esim. virasto-, osasto- ja toimistopäälliköt,
- jotka toimensa puolesta joutuvat edustamaan kaupunkia toimihenkilöiden palkka- ja työehtoja määriteltäessä sekä
- jotka toimivat sellaisissa vaativissa erikoistehtävissä, että he niiden puolesta ovat edellä tarkoitettuihin rinnastettavissa,

c) henkilöitä, jotka on palkattu suorittamaan tehtäviä enintään kuuden kuukauden pituiseksi määräajaksi,

d) Heinolan sahan palveluksessa olevia toimihenkilöitä,

e) kiinteistöviraston maatalous- ja metsäosastoissa palvelevia toimihenkilöitä,

f) kaupungin aluksilla työskenteleviä toimihenkilöitä, sikäli kuin nämä kuuluvat kaupungin tekemän jonkin muun työehtosopimuksen alaisuuteen,

g) harjoittelijoita ja oppilaita eikä

h) työaikalain ulkopuolella olevia, talonmiehen työtä suorittavia toimihenkilöitä.

3. Tilapäisiin tehtäviin otettu edellä 2. c) kohdassa tarkoitettu toimihenkilö ja 2. g) kohdassa tarkoitettu harjoittelija tulee tämän työehtosopimuksen alaiseksi oltuaan kaupungin palveluksessa yhtäjaksoisesti kuusi kuukautta edellyttäen, että hän on täyttänyt 18 vuotta.

2 §. Toimeenotto.

1. Toimeenotto tapahtuu kirjallisella työsopimuksella. Ennen sopimuksen tekoa asianomaisen henkilön on esitettävä virkatodistus, tarpeellinen selvitys pätevyydestään ja hyväksyttävä lääkärintodistus terveydentilastaan. Ellei lääkärintodistusta ole esitetty työsopimusta tehtäessä, on työsopimus ehdollinen siihen saakka, kunnes hyväksyttävä lääkärintodistus on esitetty. Jos toimeen ehdollisesti hyväksytty henkilö ei toimita hyväksyttävää lääkärintodistusta asianomaiselle virastolle tai laitokselle kolmen kuukauden kuluessa palvelukseen tulostaan, raukeaa tehty työsopimus.

Pöytäkirjamerkintä: Suullista työsopimusta voidaan käyttää tilapäiseksi muodostuvassa tehtävässä esim. sijaisuustapauksessa.

2. Jos asianomainen viranomainen ei lääkärinlausunnon johdosta katso voivansa vahvistaa toimeenottoa, katsotaan työsopimus rauenneeksi siitä päivästä lukien, jona asiasta on todistettavasti ilmoitettu toimeen ehdollisesti valitulle.

3. Lääkärintodistusta ei yleensä vaadita, jos uusi tehtävä on samanluonteinen kuin entinen ja asianomainen on jo ennestään kaupungin palveluksessa ja hän on tällöin palvelukseen tullessaan esittänyt hyväksytyn lääkärintodistuksen.

4. Lääkärintodistukset tarkastaa ja niistä antaa lausunnon kaupunginhallituksen lääkärintodistuksia tarkastamaan määräämä lääkäri tai, mikäli kaupunginhallitus jonkin viraston tai laitoksen osalta niin määrää, tämän viraston tai laitoksen oma lääkäri. Lausunnosta tulee käydä ilmi, voidaanko asianomaista henkilöä terveytensä puolesta pitää sopivana tointa hoitamaan.

5. Toimihenkilön työsuhteeseen perustuvat oikeudet alkavat siitä päivästä, jolloin hän tosiasiallisesti ryhtyy työhön, kuitenkin niin, että jos kalenterikuukauden ensimmäinen päivä on sellainen pyhä- tai juhlapäivä tahi muu päivä, joka ei ole toimeen valitun säännönmukainen työpäivä, katsotaan oikeuksien alkavan sanotun kuukauden alusta, jos valittu on edellä mainittujen päivien jälkeisenä ensimmäisenä säännönmukaisena työpäivänään ryhtynyt työhön.

3 §. Irtisanominen.

1. Molemminpuolinen irtisanomisaika on, ellei työsopimuksella ole sovittu pitemmästä irtisanomisajasta,

a) kaksi viikkoa, jos työsuhde on jatkunut vähemmän kuin kolme vuotta, ja

b) yksi kuukausi, jos työsuhde on jatkunut kolme vuotta tai sitä pitemmän ajan.

Jos työsopimus on tehty määräajaksi tai määrätyn tehtävän suorittamista varten, lakkaa työsuhde ilman irtisanomista ja irtisanomisaikaa määräajan päättyessä tai tehtävän tultua suoritetuksi.

2. Edellä mainittuja irtisanomisaikoja ei noudateta, kun on kysymys työsopimuslain 30 tai 31 §:n mukaan tapahtuvasta työsuhteen purkamisesta.

3. Kun kysymyksessä on välitön siirtyminen kaupungin toiseen toimeen tai työhön tahi kun toimihenkilö on valittu kaupungin virkaan, voidaan irtisanomisajasta sopia toisinkin kuin edellä 1 kohdassa on määrätty. Siirtymisen katsotaan tapahtuvan välittömästi silloinkin, kun toimihenkilö ryhtyy hoitamaan uutta tointaan sellaisena uuden toimen edellyttämänä säännönmukaisena työpäivänään, joka ensimmäisenä seuraa hänen lopetettuaan aikaisemman tehtävänsä hoidon.

4. Toimihenkilöä, jonka työsuhde on tarkoitettu pysyväksi ja ympäri vuoden kestäväksi, ei palkallisella sairauslomalla tai KVTEL:n mukaisella määräaikaisella työkyvyttömyyseläkkeellä ollessaan irtisanota, ellei jäljempänä 5 kohdasta muuta johdu.

Jos toimihenkilöitä joudutaan vähentämään, ei yli 10 vuotta palvelleita toimihenkilöitä irtisanota ilman erityisiä syitä, lukuunottamatta eläkeiän saavuttaneita.

Pöytäkirjamerkintä: Tämän sopimuksen 3 §:n 4 kohdan ensimmäinen kappale ei koske saman pykälän 1 kohdan toisessa kappaleessa ja 2 kohdassa tarkoitettua toimihenkilöä.

5. Toimihenkilön työsuhde lakkaa ilman irtisanomista ja irtisanomisaikaa noudattamatta, kun toimihenkilö on saavuttanut hänelle määrätyn eroamisiän tai hänelle myönnetty toimessapysymisoikeutta koskeva määräaika on kulunut loppuun.

Toimihenkilön eroamisikä on hänelle asianomaisessa eläkejärjestelmässä määrätty eläkeikä lisättynä kahdella vuodella.

Toimihenkilön suostumuksella virasto tai laitos tahi jos toimihenkilön on ottanut lauta- tai johtokunta, tämä lauta- tai johtokunta voi pysyttää toimihenkilön toimessaan eroamisiän saavuttamisen jälkeen, hankittuaan ensin 2 §:n 4 kohdassa tarkoitetun lääkärin lausun-

non, yhteensä enintään kaksi vuotta, mikäli kaupungin ilmeisen edun katsotaan sitä vaativan.

Pöytäkirjamerkintä: Jos viranhaltijain eroamisikäkysymys ratkaistaan sopimuskauden aikana uuden virkasäännön mukaan toimihenkilöiden työehtosopimuksen 3 §:n 5 kohdan määräyksistä poikkeavasti, sovelletaan toimihenkilöihin nähden samoja uusia määräyksiä virkasäännön ko. määräysten voimaantuloajankohdasta lukien.

4 §. Tehtävät.

1. Toimihenkilö otetaan työsopimuksessa mainittuihin tehtäviin, mutta hän on tarvittaessa velvollinen suorittamaan muita tehtäviä, jotka hänen koulutuksensa ja työkokemuksensa perusteella voidaan katsoa hänelle sopiviksi. Näissä tapauksissa ei palkkaa kuitenkaan saa alentaa.

2. Jos toimihenkilö siirretään pysyväisluonteisesti vaativampiin tehtäviin, on hänen kanssaan tehtävä uusi työsopimus. Toimihenkilö voidaan myös väliaikaisesti siirtää suorittamaan muita tehtäviä, jolloin hänelle maksetaan uusien tehtävien edellyttämä palkkaus, jos hän hoitaa niitä yhtäjaksoisesti kauemmin kuin kaksi viikkoa. Väliaikaisen siirron johdosta ei hänen palkkaustaan kuitenkaan saa alentaa.

Vuosilomasijaiselle ei mahdollisen lisä- tai ylityökorvauksen lisäksi suoriteta muuta korvausta. Jos vuosilomasijaisuus kuitenkin kestää kauemmin kuin kaksi kuukautta eikä kysymys ole lomittajan tehtävään otetusta toimihenkilöstä, suoritetaan sijaiselle tämän ylittävältä ajalta hoitamansa toimen edellyttämä palkkaus.

Palkkalautakunnan toimisto voi kuitenkin erityisistä syistä myöntää virastolle tai laitokselle oikeuden suorittaa toimen edellyttämän palkkauksen edellä mainittua lyhyemmänkin määräajan jälkeen.

5 §. Työaika.

1. Pääasiassa virasto- ja muussa toimistotyössä työskentelevien toimihenkilöiden työaika määräytyy samanlaatuista työtä suorittavien viranhaltijain työaikaa koskevien määräysten mukaisesti, ellei toimihenkilön kanssa ole sovittu pitemmästä työajasta.

2. Jos työnjohtohenkilöstön tai muiden tämän työehtosopimuksen piiriin kuuluvien toimihenkilöiden tehtävät liittyvät välittömästi tuntipalkkaisten työntekijäin työskentelyyn, on säännöllinen työaika kaupungin työntekijäin yleisen työehtosopimuksen perusteella vahvistetun työajan mukainen.

Tässä kohdassa tarkoitetun toimihenkilöryhmän työaikaa järjestettäessä on lisäksi otettava huomioon työaikalain 3 §:n 2 momentissa tarkoitettuja työntekijöitä koskevat sanotun lain erityissäännökset.

3. Jos jonkun toimihenkilön tai toimihenkilöryhmän työaika on tarpeen järjestää pysyväisluonteisesti edellä määrätyistä yleisistä työajoista poikkeavasti eikä tällainen poikkeusjärjestely liity työntekijäin työajan

vastaavanlaiseen järjestelyyn, on asiasta, sen jälkeen kun siitä on neuvoteltu asianomaisen luottamusmiehen kanssa, sovittava kirjallisesti toimihenkilön kanssa. Jos poikkeava työajan järjestely koskee vähintään viisi toimihenkilöä käsittävää ryhmää, on asiasta sovittava asianomaisen pääluottamusmiehen kanssa. Työajan tilapäisestä järjestelystä on ilmoitettava toimihenkilölle viimeistään edellisen vuorokauden aikana. Pysyväisluonteisena on pidettävä sellaista järjestelyä, jolloin poikkeuksellinen työaika tulisi jatkumaan yli kolme viikkoa.

Ellei työajan pysyväisluonteisesta poikkeusjärjestelystä päästä sopimukseen edellä mainittujen osapuolten kesken, on asia saatettava tämän työehtosopimuksen allekirjoittaneiden neuvotteluosapuolten kesken ratkaistavaksi.

4. Muissa töissä noudatetaan työaikalain säännöksiä, ellei kaupunginhallituksen antamista määräyksistä tai tästä työehtosopimuksesta muuta johdu.

5. Työviikko ja -jakso alkaa sunnuntai- ja maanantaivuorokausien vaihteessa. Vuorokauden lasketaan alkavan vuorokausien vaihteesta, ellei kaupunginhallitus ole viraston tai laitoksen esityksestä jonkin toimihenkilöryhmän osalta toisin päättänyt.

6 §. Palkkaus.

Palkkaus määräytyy, niin kuin siitä erikseen sovitaan, kutakin toimihenkilöryhmää varten laadittavassa palkkahinnoittelussa vahvistettavien perusteiden mukaisesti.

7 §. Lisä-, yli-, ilta-, yö- ja sunnuntaityö sekä varallaolo ja niistä suoritettavat korvaukset.

1. Toimihenkilön lisä-, yli-, ilta-, yö- ja sunnuntaityöhön sekä varallaoloon ja niistä suoritettaviin korvauksiin nähden noudatetaan soveltuvin osin kaupunginvaltuuston 29.5.1968 asian n:o 24 kohdalla vahvistamia viranhaltijain työaikamääräyksiä ja kaupunginhallituksen sen nojalla mahdollisesti tekemiä päätöksiä.

2. Tämän sopimuksen 5 §:n 2 kohdassa tarkoitetulle toimihenkilölle suoritetaan ylityökorvaus 1 kohdan määräysten estämättä myös työmatkoihin käytetyltä ajalta, jos toimihenkilö muulloin kuin varallaolon aikana joutuu tekemään vuorokautista ylityötä niin, että se alkaa kaksi tuntia säännöllisen työajan jälkeen.

8 §. Palkanmaksu.

1. Toimihenkilön palkka maksetaan kerran kuukaudessa viimeistään kunkin kuukauden 15 päivänä, ellei kaupunginhallitus toisin määrää. Toimihenkilön palkan kaupunki saa maksaa pankin välityksellä. Jos toimihenkilö osoittaa paikkakunnalla sijaitsevan pankin tai muun rahalaitoksen, on palkka maksettava tähän laitokseen.

2. Palkanmaksun yhteydessä annetaan palkansaajalle laskelma, jossa on selvitys palkan suuruudesta ja palkanpidätyksistä eri tarkoituksiin.

9 §. Matkakustannusten korvaus.

1. Matkoista kaupungin alueella oleville työpaikoille ei makseta korvausta. Jos toimihenkilö työskentelee sellaisella paikalla, johon työntekijöille on järjestetty kuljetus kaupungin toimesta, on toimihenkilöllä oikeus käyttää tällaista kuljetusta. Jos tämän sopimuksen alaisen henkilön työaika alkaa ennen kaupungin liikennelaitoksen liikennevuorojen alkamista, on hänellä oikeus maksutta käyttää kaupungin liikennelaitoksen ja puhtaanapitolaitoksen henkilökunnan kuljetusta varten varattuja vaunuja esittämällä työpaikasta annettu todistus.

2. Milloin lisä-, yli- tai hätätyö suoritetaan sellaisena aikana, jolloin toimihenkilöllä ei ole mahdollisuutta päästä työpaikalleen tai kotiinsa yleistä kulkuneuvoa käyttäen, järjestää kaupunki kuljetuksen, jos sitä työnsuorituspaikan ja työntekijän asunnon välimatkan huomioon ottaen on pidettävä kohtuullisena. Mikäli kuljetusta ei järjestetä, korvataan toimihenkilölle tämän johdosta aiheutuvat todelliset matkakulut.

3. Milloin työ tehdään vieraalla paikkakunnalla, määräytyy matkakustannusten korvaus ja päiväraha Helsingin kaupungin matkustussäännön mukaisesti.

4. Asianomaisen viranomaisen luvan perusteella tapahtuvasta oman auton, moottoripyörän tai moottoripolkupyörän käytöstä työmatkoihin maksetaan toimihenkilölle kaupungin matkustussäännön mukainen korvaus.

10 §. Erinäiset etuisuudet.

1. Vuosilomat määräytyvät kaupungin palveluksessa työsuhteessa olevien vuosilomasäännön mukaisesti.

2. Sairaus- ja hautausavustukset myönnetään kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien työntekijäin sairaus- ja hautausapusäännön mukaisesti.

3. Tapaturmakorvauksiin nähden noudatetaan, mitä voimassa olevassa laissa on säädetty sekä kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien työntekijäin sairaus- ja hautausapusäännössä määrätty.

4. Raskaana oleva toimihenkilö on, mikäli hän on sellaisessa työssä, jota raskaudentilan takia on pidettävä vahingollisena, siirrettävä hänen terveydentilaansa soveltuvaan työhön. Jos tämä työ on alempipalkkaista, maksetaan hänelle tänä aikana hänen aikaisempi kuukausipalkkansa.

5. Toimihenkilön oikeus eläkkeeseen ja hänen omaistensa oikeus leski- tai perhe-eläkkeeseen ja kasvatusapuun määräytyy joko kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien eläkesäännön sekä leskieläke- ja kasvatusapusäännön tahi kunnallisen eläkelain nojalla vahvistetun eläkesäännön perusteella sen eläkesäännön mukaisesti, jonka alainen toimihenkilö on.

6. Mikäli toimihenkilö joutuu työskentelemään etäisessä tai muutoin vaikeakulkuisessa paikassa, missä ei ilman kohtuutonta ajanhukkaa ja kustannuksia voi hankkia ruokailutauon aikana lämmintä ateriaa, toimihenkilölle maksetaan eväsrahaa 3,31 markkaa päivässä, ei kuitenkaan silloin, kun työntekijäin yleisen työehtosopimuksen alaisille työntekijöille ei työehtosopimuksen mukaan suoriteta eväsrahaa.

7. Mikäli 9 §:stä ei muuta johdu, noudatetaan toimihenkilölle myönnettävien matkalippujen ja matkakustannusten korvauksen osalta soveltuvin osin viranhaltijoita koskevia päätöksiä ja määräyksiä.

8. Työpuvun osalta noudatetaan soveltuvin osin viranhaltijain virkapuvun käyttöä koskevia määräyksiä.

9. Suojavaatetuksen antamisessa otetaan huomioon seuraavaa:

- Suojapukuja, työrukkasia tai suojatakkeja annetaan sellaisissa töissä, joissa vaatteiden ja käsineiden kuluminen ja likaantuminen on tavallista suurempi, ja tehtävissä, joissa erikoinen puhtaus sitä edellyttää;
- vedenpitäviä jalkineita ja käsineitä annetaan vetisissä ja erittäin likaisissa töissä;
- sadetakkeja ja -pukuja annetaan ulkotyötä pääasiallisesti tekeville mahdollisuuksien mukaan silloin, kun työ tehdään sateessa;
- ulkotyötä päätyönä edellyttävien työkoneiden käyttäjinä toimiville samoin kuin pääosan työpäivästä ulkotyötä tekeville toimihenkilöille annetaan lämmittävä suojavaatetus, johon tarvittaessa kuuluvat myös huopajalkineet, pakkassään aikana siinä tapauksessa, että työskentelytilaan ei ole järjestetty tyydyttävää lämmitystä;
- suojavaatetus on työvuoron päätyttyä palautettava viraston tai laitoksen osoittamaan paikkaan eikä sitä saa pitää yksityiskäytössä;
- toimihenkilö on velvollinen huolehtimaan saamansa suojavaatetuksen asianmukaisesta käyttämisestä ja säilyttämisestä;
- kaupunki huolehtii suojavaatetuksen kunnossapidosta ja pesusta;
- erotessaan viraston tai laitoksen palveluksesta tai siirtyessään tehtäviin, jotka eivät edellytä suojavaatetuksen käyttöä, toimihenkilön on luovutettava saamansa suojavaatetus takaisin;
- terveydelle vahingollisissa töissä ja muissa työturvallisuuden edellyttämissä tapauksissa työnantaja huolehtii tarpeellisten suojavarusteiden järjestämisestä toimihenkilön käyttöön;
- toimihenkilöillä ennen tämän sopimuksen voimaantuloa mahdol-

lisesti olleet, tässä sopimuksessa mainitsemattomat etuisuudet säilytetään ennallaan. Näiden suhteen noudatetaan entistä käytäntöä.

11 §. Luottamusmiehet.

1. Tämän sopimuksen allekirjoittaneilla järjestöillä on oikeus valita sopimuksen piiriin kuuluvia toimihenkilöryhmiä varten pääluottamusmiehiä, joiden lukumäärästä sovitaan erikseen sopijapuolten kesken. Pääluottamusmiesten valitsemisesta on järjestöjen ilmoitettava kirjallisesti palkkalautakunnan toimistolle, joka ilmoittaa valinnasta edelleen asianomaisille virastoille ja laitoksille.

2. Pääluottamusmies edustaa toimihenkilöitä tästä työehtosopimuksesta johtuvissa asioissa.

3. Pääluottamusmiehellä on oikeus, sovittuaan sopivasta ajankohdasta esimiehensä kanssa, käydä luottamusmiestehtäviinsä kuuluvissa asioissa työaikanaan niissä virastoissa ja laitoksissa, joissa työskentelee hänen edustamaansa ryhmään kuuluvia toimihenkilöitä, ja osallistua viraston tai laitoksen sekä toimihenkilöiden keskeisiin neuvotteluihin, milloin asianomaiset toimihenkilöt sitä haluavat.

4. Pääluottamusmies on velvollinen pitämään päiväkirjaa edellisessä kohdassa tarkoitetuista käynneistä ja neuvotteluista.

5. Pääluottamusmiehelle ei saa aiheutua ansion menetystä sen johdosta, että hän joutuu suorittamaan luottamusmiestehtäviään säännöllisenä työaikanaan.

6. Sopimuksen allekirjoittaneilla järjestöillä on tarvittaessa oikeus, sovittuaan siitä kaupungin neuvottelijoiden kanssa, nimetä viraston tai laitoksen toimihenkilöistä valittuja paikallisia luottamusmiehiä, joilla on oikeus lähimmän esimiehensä suostumuksella työaikanaan pitää tarpeellista yhteyttä pääluottamusmieheen sekä käydä paikallisia neuvotteluja ryhmäänsä kuuluvien toimihenkilöiden ja näiden esimiesten kanssa.

12 §. Sopimuksen soveltaminen ja tulkinta.

1. Sopijapuolet pyrkivät luottamuksellisesti neuvottelemaan kaikista sopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevista kysymyksistä niiden ratkaisemiseksi yhteisymmärryksessä. Sopijapuolet myötävaikuttavat omalta osaltaan hyvien ja luottamuksellisten neuvottelusuhteiden kehittämiseen toimipaikoilla.

2. Tämän työehtosopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevat erimielisyydet käsitellään ensisijaisesti viraston tai laitoksen johdon ja asianomaisen luottamusmiehen kesken. Jolleivät nämä pääse yksimielisyyteen, voidaan asia ottaa käsiteltäväksi jommankumman osapuolen aloitteesta kaupungin palkkalautakunnan ja sopimuksen allekirjoittaneen järjestön neuvottelijoiden kesken käytävissä neuvotteluissa. Riitaisuudet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistaviksi.

3. Jos joku toimihenkilö katsoo tulleensa erotetuksi toimestaan ilman pätevää syytä, voi hän saattaa asian sopimuksen allekirjoittaneen järjestön välityksellä asianomaisen viraston tai laitoksen päällikön tutkittavaksi.

13 §. Suositussopimukset.

Kuntain keskusjärjestöjen ja sellaisen työntekijäin yhdistyksen, jonka toimintapiiri käsittää koko maan, kesken työaikalain 19 a §:n perusteella tehdyt sopimukset tulevat voimaan kaupunginvaltuuston kunkin sopimuksen osalta tekemän päätöksen mukaisesti, ja sovelletaan niitä tämän työehtosopimuksen määräysten sitä estämättä.

14 §. Sopimuksen voimassaolo ja irtisanominen.

1. Tämä työehtosopimus tulee voimaan heti sen tultua sopijapuolten puolesta allekirjoitetuksi ja sen voimassaolo päättyy joulukuun 31 päivänä 1969, mistä lähtien se jatkuu yhden vuoden kerrallaan, ellei sopimusta viimeistään kaksi kuukautta ennen sopimuskauden päättymistä ole jonkin sopimukseen osallisen puolesta irtisanottu.

2. Joka sanoo sopimuksen irti, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydellisen muutosehdotuksen viimeistään silloin, kun uutta sopimusta koskevat neuvottelut aloitetaan. Osapuolet ovat velvolliset heti irtisanomisen tapahduttua valitsemaan neuvottelijansa, joiden tulee viipymättä ryhtyä neuvottelemaan uuden sopimuksen aikaansaamiseksi.

Pöytäkirja, tehty Helsingin kaupungin toiselta puolen sekä Helsingin Kunnallisvirkamiehet ja -toimihenkilöt r.y:n ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestö r.y:n toiselta puolen kesken tehdyn, kaupungin palveluksessa kuukausipalkalla työsopimussuhteessa olevien toimihenkilöiden työehtosopimuksen allekirjoitustilaisuudessa - - - - - - - - - - - toukokuun 12 päivänä 1969.

Tilaisuudessa olivat saapuvilla - - - - -.

Sihteerinä toimi - - - - -.

1 §. Sovittiin, että tämän pöytäkirjan allekirjoittavat sihteerin ohella - - -.

2 §. Allekirjoittaessaan toimihenkilöiden työehtosopimuksen sopimukseen osalliset ovat yksimielisiä,

1) että vaikka tässä vaiheessa ei ole ollut mahdollista saada aikaan eri toimihenkilöryhmiä koskevia palkkahinnoitteluja, sellaisten aikaansaamista on kuitenkin työehtosopimuksesta sovittaessa edellytetty. Tässä mielessä palkkahinnoitteluista aloitettuja neuvotteluja jatketaan niin, että ainakin tärkeimpiä toimihenkilöryhmiä koskevat hinnoittelut pyritään saamaan valmiiksi ensi tilassa, jolloin palkkahinnoitteluissa olevat määräykset tulevat työehtosopimuksen voimassa olosta riippumatta voimaan asianomaisen palkkahinnoittelun allekirjoitusta seuraavan kuukauden alusta lukien,

2) että siihen saakka, kun edellä tarkoitetut uudet palkkahinnoittelut tulevat voimaan, noudatetaan tämän työehtosopimuksen piiriin kuuluvien toimihenkilöiden palkkauksen määrittämisessä nykyistä, kaupunginvaltuuston 28.11.1951 antamaan päätökseen ja palkkalautakunnan kiertokirjeeseen n:o 571/21.11.1953 perustuvaa käytäntöä. Lisääntyneen ammattitaidon tms. perusteella voidaan suullisesti tai kirjallisesti sovittua sopimuspalkkaa tarkistaa annettujen ohjeiden tai noudatetun käytännön mukaisesti,

3) että niille toimihenkilöille, joiden virkasuhde lakkautettiin kaupunginvaltuuston 28.11.1951 tekemän päätöksen perusteella 1.3. 1952 alkaen ja jotka välittömästi otettiin kaupungin palvelukseen en-

tistä virkaansa vastaavaan työsuhteeseen, taataan edelleen henkilökohtaisesti kaupungin kulloinkin voimassa olevan virkasäännön ja kunnallisen eläkesäännöstön mukaiset, sanotussa kaupunginvaltuuston päätöksessä tarkoitetut etuisuudet niin kauan kuin toimihenkilö jatkuvasti on ennen 1.5.1951 voimassa olleen virkasäännön mukaan virkasuhteeksi katsotussa kaupungin palveluksessa,

4) että tämän työehtosopimuksen perusteella ei voida alentaa kenenkään sopimuksen piiriin kuuluvan nykyistä palkkaa,

5) että mikäli Kaupunkiliiton ja toimihenkilöiden yhdistysten välisissä neuvotteluissa päästään sopimuskauden aikana irtisanomissuojan järjestämistä koskevaan suositukseen, asiaa koskevat neuvottelut aloitetaan ensi tilassa ja yksimielinen neuvottelutulos voidaan toteuttaa sopimuskauden aikana.

3 §. Allekirjoitettiin kaupunginvaltuuston 7.5.1969 hyväksymä toimihenkilöiden työehtosopimus.

65. KAUPUNGIN SATAMAJÄÄNMURTAJIEN VÄKEÄ KOSKEVA TYÖEHTOSOPIMUS.

Palkkalautakunnan ja Suomen Merimies-Unioni r.y:n allekirjoittama toukokuun 12 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä toukokuun 7 p:nä 1969)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:83)

1 §. Palkat.

Rahapalkka on sama kuin ulkomaanliikenteen aluksissa, joissa laivaväelle annetaan vapaasti ruoka aluksen puolesta.

Ellei aluksessa voida antaa vapaata ruokaa, vaan laivaväki joutuu kustantamaan sen itse ja aluksen palkattu emännöitsijä tai keittäjä valmistaa ruoan, maksetaan vapaan ruoan korvauksena 6,10 markkaa päivältä, jota korvausta korotetaan samassa suhteessa kuin merimiesten vuosilomalain mukaista valtioneuvoston vahvistamaa rahavastiketta korotetaan. Ellei alukseen ole palkattu eri henkilöä ruoan valmistamista varten tai aluksen asemapaikkana on muu satama kuin kotisatama, maksetaan edellä mainittu rahavastike 1,87 markalla korotettuna.

Ellei laivaväkeen kuuluvalle voida antaa vapaata ruokaa aluksessa eikä vapaata asuntoa joko aluksessa tai maissa, suoritetaan hänelle näistä puuttuvista eduista korvauksena yhteensä 9,03 markkaa päivältä.

Mikäli ulkomaanliikenteen aluksissa palvelevien palkkoja tai markkamääräisiä korvauksia korotetaan, korotetaan myös tämän sopimuksen alaisia palkkoja ja korvauksia vastaavasti.

Palkanmaksu tapahtuu kaksi kertaa kuukaudessa.

2 §. Ikälisät.

Kukin laivaväkeen kuuluva on oikeutettu ikälisään, joka vastaa 5 % peruspalkasta 3, 5, 8, 12, 15 ja 18 vuoden keskeytymättömän palveluksen jälkeen samalla työnantajalla, mutta kuitenkin siten, että ensimmäinen, toinen ja kolmas ikälisä maksetaan palvelusajasta riippumatta heti, kun laivaväkeen kuuluva esittää todistukset siitä, että hänellä on aikaisemmin hankittua vähintään matruusin palkkaan oikeuttanutta saman erikoisalan (kansi-, kone- ja talousosaston) merikokemusta 3, 5 tai 8 vuotta.

Mikäli palvelussuhde on katkennut laivaväkeen kuuluvasta riippumattomasta syystä tai milloin palvelussuhteen katkeaminen ei kerrallaan ole kestänyt 9 kuukautta kauemmin, katsotaan palvelussuhde keskeyty-

mättömäksi, kuitenkin siten, ettei itse keskeytysaikaa kuitenkaan lueta palvelusajaksi. Palvelusajaksi luetaan myös loma-aika ja sellainen aika, jonka laivaväkeen kuuluva on ollut ammattikoulussa, ammattinsa aiheuttamalla komennuksella tai sairaana, mikäli sairaus tai tapaturman aiheuttama työkyvyttömyys on alkanut työsuhteen kestäessä.

Valtion ja jonkin muun kunnan palveluksessaoloajat otetaan huomioon ikälisiä laskettaessa, valtion palveluksessaoloajasta kuitenkin enintään kymmenen vuotta.

Pöytäkirjamerkintä 1: Tämän pykälän 1 ja 3 momenttia ei sovelleta samanaikaisesti, vaan laskuperusteista otetaan huomioon ikälisään oikeuttavan palvelusajan pituutta määrättäessä ainoastaan toinen, pitempää palvelusaikaa koskeva.

Pöytäkirjamerkintä 2: Kansi- tai konehenkilökuntaan kuuluva merimies, joka on oikeutettu vähintään matruusin palkkaan ja joka hyväksytysti on suorittanut merimiesammattikoulun kurssin ja jolla on vähintään 36 kuukauden merikokemus tai jolla on 5.11.1965 annetun asetuksen mukainen matruusin pätevyystodistus, on oikeutettu 37 markkaa taulukossa mainittua palkkaa korkeampaan peruspalkkaan. Edellä mainitun 37 markan korotuksen saa myös vähintään matruusin/moottorimiehen palkkaan oikeutettu kansi-/konehenkilökuntaan kuuluva merimies, jolla on vähintään 60 kuukauden merikokemus, josta vähintään 24 kuukautta matruusina/moottorimiehenä tai matruusia/moottorimiestä vastaavassa asemassa. Tätä säännöstä sovelletaan merimieheen, joka ennen 31.12.1970 on saavuttanut em. 60 kuukauden merikokemuksen.

3 §. Työaika.

Varsinainen työaika on enintään 8 tuntia vuorokaudessa ja 40 tuntia viikossa, minkä yli menevältä työajalta, mikäli kysymyksessä ei ole merityöaikalain mukainen turvallisuuspalvelu, maksetaan ylityökorvaus merityöaikalain säännösten mukaisesti, kuitenkin siten, että rahana suoritettava ylityökorvaus on tunnilta arkipäivänä tehdystä ylityöstä 1/110 merimiehen kuukautisesta rahapalkasta, ruokarahaa tai sitä vastaavaa korvausta siihen lukematta. Alin ylityökorvaus on 2,50 markkaa. Pyhäpäivänä tehdystä ylityöstä on ylityökorvaus tunnilta 1/70 merimiehen kuukautisesta rahapalkasta, ruokarahaa tai sitä vastaavaa korvausta siihen lukematta. Varsinaisesta viikkotyöajasta riippumatta maksetaan ylityökorvaus kaikesta lauantaisin ja pyhän aattoina, jollaisiksi katsotaan myös vapun ja itsenäisyyspäivän aatot, klo 12.00 jälkeen suoritetusta työstä. Lauantaisin ja pyhän aattoina klo 18.00 jälkeen suoritetusta työstä maksetaan tämä ylityökorvaus edellä sunnuntain ylityöstä määrätyn perusteen mukaisesti.

Pääsiäis-, helluntai-, juhannus-, pyhäinpäivän-, joulu- ja uudenvuodenaattoina klo 12.00 jälkeen sekä merellä että satamassa suoritetusta

työstä maksetaan ylityökorvaus edellä sunnuntaityöstä määrätyn perusteen mukaisesti.

Jos työ on jaettu vahtivuoroihin, on vahtivuoron pituus vähintään neljä tuntia ja luetaan koko vahtivuoro työajaksi, vaikka laivamies sen aikana saisikin tilapäisesti poistua työstään. Vahtivuorot voidaan lopettaa vain satamassa oltaessa.

Milloin työ ei ole jaettu vahtivuoroihin, on työaika sijoitettava klo 06-18 väliselle ajalle, paitsi taloushenkilökuntaan kuuluvan 06-19 väliselle ajalle.

Yli puoli tuntia kestäviä ruoka- ja kahvitaukoja ei lasketa työaikaan.

Varsinaisen työajan lisäksi saadaan aluksessa teettää myös välttämättömäksi katsottavaa ylityötä, josta maksetaan korvaus edellä 1 momentissa määrättyjen perusteiden mukaisesti. Ylityötä ei saa teettää siinä määrin, että päivittäinen ja viikoittainen varsinainen ja ylityöaika yhdessä muodostuisi pitemmäksi kuin merityöaikasäännöksissä on määritelty. Aloitettu ylityötunti korvataan täytenä tuntina, ellei ylityö ala välittömästi varsinaisen työajan jälkeen, jolloin ylityö voidaan laskea puolen tunnin tarkkuudella.

Pöytäkirjamerkintä: Arkipyhät, sopimuksesta pidetyt puolipäivävapaat, poissaolo työstä lääkärin määräyksestä tai muusta työntekijästä itsestään riippumattomasta syystä eivät vaikuta takautuvasti viikkotyöaikaan, vaan sellaiset ajat viikkotyöaikaa määriteltäessä sisällytetään työaikaan.

4 §. Pyhätyökorvaus.

Kaikesta pyhäpäivänä (vuorokautena) suoritetusta työstä maksetaan ylityökorvaus, mikä on 1/70 laivaväkeen kuuluvalle maksettavasta kuukausipalkasta, mutta työntekijän suostumuksella voidaan se korvata myös vastaavalla vapaa-ajalla satamassa, mikäli kysymyksessä on aluksen kulussa ollessa suoritettu vahtivuorotyö. Tällainen vapaa-aika voidaan yhdistää myös vuosilomaan, jolloin merimiesten vuosilomalain mukaisen palkan ohella annetaan rahavastike asunnosta ja ruoasta.

5 §. Työsuhde.

Laivaväkeen kuuluville on mahdollisuuksien mukaan varattava muuta työtä ajaksi, jona alus ei ole toiminnassa. Mikäli laivaväkeä joudutaan päästökatselmoimaan aluksen toiminnan estymisen vuoksi, on sen toiminnan uudelleen alkaessa ensisijaisesti otettava palvelukseen virkaiältään vanhimpia. Kaikki miehistöön kuuluvat otetaan merimiesvälitystoimiston kautta siirto-oikeuksin, samoin sellainen henkilö, jolla ei ole siirto-oikeutta. Merimies-Unionin asiamiehelle on varattava tilaisuus olla mukana sekä otto- että päästökatselmuksessa.

Pöytäkirjamerkintä: 5 § on käsitettävä siten, että aluksen päällikkö tosin ottaa miehistön satamajäänmurtajiin merimiesvälitystoimiston kautta, mutta oman valintansa mukaan ja vuorolistasta riippumatta.

6 §. Vuosiloma.

Vuosiloma määräytyy merimiesten vuosilomalain ja Merenkulun Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Merimies-Unioni r.y:n välisen ulkomaanliikenteen aluksia koskevan työehtosopimuksen sekä sen liitteiden määräysten mukaan, joiden mukaisesti myös vuosilomakorvaus määräytyy.

Loma-ajan palkkaan tulee sisältyä tämän sopimuksen 1 §:n 3 momentin mukainen rahavastike asunnosta ja ravinnosta.

Pöytäkirjamerkintä: Vuosiloma on, mikäli työt vain sen sallivat, annettava laivaväelle yleisenä lomanantokautena. Työsuhteen jatkuvuus loman osalta määritellään, kuten tämän sopimuksen 2 §:ssä on määrätty ikälisistä.

7 §. Sairaanhoito.

Laivaväkeen kuuluvalle taataan sairauden ja työtapaturman sattuessa samat edut ja oikeudet kuin ulkomaanliikenteen palveluksessa oleville.

8 §. Asuntosuojat ja ruokailu.

Laivaväkeen kuuluvien asuinsuojissa tulee olla kunnolliset makuupaikat, ja kullekin laivaväkeen kuuluvalle on varattava patja, tyyny, tyynynpäällinen, kaksi pyyheliinaa ja vuodepeite sekä joko kaksi lakanaa tai yksi lakana ja patjansuojus, joista patjansuojus, lakanat sekä tyynynpäällinen vaihdetaan puhtaisiin kahdesti kuukaudessa, pyyheliina kerran viikossa ja vuodepeite vähintään kerran vuodessa. Liinavaatteet on vaihdettava puhtaisiin myös aina, kun tapahtuu vaihdoksia miehistössä.

Jokaiselle laivaväkeen kuuluvalle on varattava tarpeelliset ja sopivat ruokailuastiat ja -välineet. Ne on puhdistettava jokaisen käytön jälkeen työaikana. Makuu- ja ruokailusuojat on puhdistettava joka päivä työaikana sekä kerran viikossa perusteellisesti. Ellei tässä mainittuja tehtäviä voida suorittaa työaikana, on ne suoritettava ylityönä.

9 §. Sadevaatteet, turkit ja keittiötakit.

Satamajäänmurtajan omistaja huolehtii siitä, että laivaväen käytettävissä on tarpeelliset sadevaatteet ja turkit. Tämän lisäksi aluksessa on oltava tarpeellinen määrä suojapukuja käytettäväksi nuohouksessa, pannujen sekä koneen ja pannuhuoneen pilssien, kampikammion samoin kuin tankkien puhdistuksessa. Keittiöväelle annetaan asialliset keittiötakit.

10 §. Puolivapaapäivät.

Merimieslain 51 §:ssä mainitun puolivapaapäivän ohella on laivaväkeen kuuluva oikeutettu saamaan lisäksi yhden puolivapaapäivän kuukaudessa sellaisena aikana, jolloin liikkeet ja virastot pidetään avoinna.

11 §. Korvaus valmiusajalta.

Kun laivaväkeen kuuluva on määrätty jäämään vapaa-aikanaan alukseen (ns. jäämisvuoro/stand by) jotakin työajan ulkopuolella suoritettavaa

tehtävää varten, maksetaan kultakin aloitetulta kolmen tunnin valmiusajanjaksolta 1 1/2 tunnin ylityöpalkkaa vastaava korvaus. Jos työntekijää ei velvoiteta olemaan aluksella, vaan hänet määrätään saapumaan vapaa-aikanaan alukselle jonkin tehtävän suorittamista varten, maksetaan siitä korvauksena yhden ylityötunnin palkka. Pyhäpäivisin korvaus on kaksinkertainen.

12 §. Sopimuksen voimassaoloaika.

Tämä sopimus on, työaikamääräyksiä ja niistä riippuvia korvauksia lukuun ottamatta, jotka tulevat voimaan helmikuun 1 päivänä 1969, voimassa tammikuun 1 päivästä 1969 tammikuun 31 päivään 1970 saakka. Jos sopimus halutaan purkaa tai saada sitä muutetuksi, on irtisanominen suoritettava viimeistään marraskuun 30 päivänä 1969 ja muutosesitykset toimitettava vastapuolelle viimeistään joulukuun 20 päivänä 1969. Ellei sopimusta irtisanota, jatkuu se edelleen yhden vuoden kerrallaan.

13 §. Täytäntöönpanomääräykset.

Mikäli laivaväkeen kuuluvalle on aikaisemmin työehtosopimuksen mukaan luettu palvelusvuosiksi muuta palvelusta kuin tässä työehtosopimuksessa mainittua tai laajemmalti kuin mihin hän tämän työehtosopimuksen mukaan on oikeutettu tai mikäli hänelle on myönnetty paremmat vuosilomaetuudet kuin mihin hän tämän työehtosopimuksen mukaan olisi oikeutettu, tällainen laivaväkeen kuuluva henkilö säilyttää jo saavuttamansa etuudet entisellään, niin kauan kuin hänen työsuhteensa jatkuu keskeytymättömänä siten kuin 2 §:ssä on määrätty.

66. KAUPUNGIN ALUSTEN S/S OTSON, M/S TURSON JA M/S KORKEASAAREN LAIVANPÄÄLLYSTÖÄ KOSKEVA TYÖEHTOSOPIMUS.

Palkkalautakunnan ja Suomen Laivanpäällystöliitto r.y:n allekirjoittama toukokuun 12 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä toukokuun 7 p:nä 1969)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:94)

1 §. Palkkaus.

I. Aluksilla s/s Otso ja m/s Turso maksetaan

a) päällikölle peruspalkkana Merenkulun Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Laivanpäällystöliitto r.y:n välisen sopimuksen mukainen alle 1200 dwt/ihv:n alusten päällikön peruspalkka lisättynä puolella siitä erotuksesta, joka mainitun sopimuksen mukaan on 1 200 - 6 000 dwt/ihv:n alusten päälliköiden peruspalkoissa, sekä palkanlisät kuten em. järjestöjen kesken on sovittu ulkomaanliikenteessä, ja

b) perämiehelle, joka on suorittanut merenkulkututkinnon ja jonka tarvittaessa on astuttava päällikön tilalle, peruspalkka ja palkanlisät, kuten 9 000 - 12 999 dwt/ihv:n aluksilla ulkomaanliikenteessä on sovittu Merenkulun Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Laivanpäällystöliitto r.y:n kesken.

Päällikkö ja perämies ovat oikeutettuja lukemaan hyväkseen ikälisävuosia laskettaessa yhteensä enintään 10 vuotta toisen kunnan, valtion tai kauppalaivastossa päällystöasemassa palvellusta ajasta.

II. M/s Korkeasaaren päällikölle maksetaan 15 prosenttia korkeampaa peruspalkkaa kuin Rannikko- ja sisävesiliikenteen Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Laivanpäällystöliitto r.y:n kesken on sovittu maksettavaksi rannikkoliikenteessä olevan lähinnä suurimman hinaaja-aluksen päällikölle.

Ikälisät maksetaan m/s Korkeasaaren päällikölle, kuten edellisessä momentissa mainittujen osapuolten kesken on sovittu maksettavaksi, kuitenkin siten, että kukin ikälisä on suuruudeltaan viisi (5) prosenttia peruspalkasta.

2 §. Ruoanpitokorvaus.

Ruoanpitokorvauksena suoritetaan s/s Otson ja m/s Turson päälliköille ja perämiehille sama korvaus, mikä kulloinkin on voimassa valtioneuvoston 27.7.1950 antaman päätöksen (AsK 394/50) mukaan merimiesten vuosilomapalkkaan sisältyvästä vapaan asunnon ja ravinnon vastikkeesta. Ellei alukseen ole palkattu eri henkilöä ruoan valmistamista varten tai aluksen asemapaikkana on muu satama kuin kotisatama, maksetaan edellä mainittu rahavastike 1,87 markalla korotettuna.

Mikäli edellisessä momentissa mainittujen alusten päällikölle tai perämiehelle ei voida antaa vapaata ruokaa aluksessa eikä vapaata asuntoa joko aluksessa tai maissa, suoritetaan hänelle näistä puuttuvista eduista korvauksena yhteensä 9,03 markkaa päivältä.

Pöytäkirjamerkintä: Vuosi- ja sairausloman ajalta suoritetaan s/s Otson ja m/s Turson päälliköille ja perämiehille edellisessä momentissa mainittu korvaus kymmenellä (10) prosentilla korotettuna.

Edellä tässä pykälässä mainittuja markkamääräisiä korvauksia korotetaan sen mukaisesti kuin ulkomaanliikenteessä suoritettavia vastaavia korvauksia tarkistetaan.

M/s Korkeasaaren päällikölle suoritetaan ruoanpitokorvausta purjehduskautena 3,80 markkaa päivältä.

Pöytäkirjamerkintä: Purjehduskausi lasketaan huhtikuun 1 päivästä lukien ja se päättyy vuosittain viikon kuluttua siitä, kun aluksen liikennöiminen lakkaa.

3 §. Päällikön ja perämiehen työaika, ylityö- ja jäämisvuorokorvaukset.

Milloin työtä ei ole jaettu vuoroihin tai vahtivuoroihin, aluksilla s/s Otso ja m/s Turso sijoitetaan varsinainen työaika klo 6.00 ja 18.00 välille ja se on enintään 8 tuntia vuorokaudessa ja 40 tuntia viikossa, minkä yli menevältä työajalta, ellei kysymyksessä ole merityöaikalain mukainen turvallisuuspalvelu, maksetaan ylityökorvaus merityöaikalain säännösten mukaisesti, kuitenkin siten, että rahana suoritettava ylityökorvaus on tunnilta arkipäivänä tehdystä ylityöstä 1/110 ja sunnuntaina tehdystä ylityöstä 1/70 kuukautisesta rahapalkasta, ruokarahaa tai sitä vastaavaa korvausta siihen lukematta. Varsinaisesta viikkotyöajasta riippumatta maksetaan kaikesta lauantaisin ja pyhäaattoisin, jollaisiksi katsotaan myös vapun ja itsenäisyyspäivän aatot, klo 12.00 jälkeen samoin kuin kaikesta sunnuntaisin ja pyhäpäivinä sekä merellä että satamassa suoritetusta työstä samanlainen ylityökorvaus. Lauantaisin ja pyhäaattoina klo 18.00 jälkeen suoritetusta työstä maksetaan tämä ylityökorvaus edellä sunnuntaiylityöstä määrätyn perusteen mukaisesti.

Pääsiäis-, helluntai-, juhannus-, pyhäinpäivän-, joulu- ja uudenvuodenaattoina klo 12.00 jälkeen sekä merellä että satamassa suoritetusta työstä maksetaan ylityökorvaus kuten sunnuntaiylityöstä.

Milloin päällikkö tai perämies määrätään aluksen ollessa satamassa varsinaisen työajan jälkeen jäämään alukselle (stopptörn), maksetaan siitä korvaus, kuten on sovittu Merenkulun Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Laivanpäällystöliitto r.y:n kesken, kuitenkin siten, että siltä ajalta, jonka laivaväki on jäämisvuorossa (stand by), suoritetaan kansipäällystölle lisäkorvauksena kultakin aloitetulta 3 tunnin valmiusajanjaksolta yhden tunnin ylityöpalkka. Jos päällikkö tai perämies määrätään saapumaan vapaa-aikanaan alukselle jonkin tehtävän suorittamista varten, maksetaan siitä korvauksena yhden ylityötunnin palkka. Pyhäpäivisin korvaus on kaksinkertainen.

M/s Korkeasaaren päällikön työaika on 8 tuntia vuorokaudessa ja 40 tuntia viikossa, minkä yli menevältä ajalta maksetaan ylityökorvaus. Kaikesta lauantaisin ja pyhäaattoisin klo 12.00 jälkeen sekä sunnuntaisin ja pyhäpäivisin suoritetusta työstä maksetaan ylityökorvaus, ottaen kuitenkin huomioon, että lauantaisin ja pyhäaattoina klo 18.00 jälkeen suoritettu työ korvataan myös sunnuntaityönä. Korvausperusteet määräytyvät soveltuvilta osilta tämän pykälän 1 ja 2 momentin mukaisesti.

4 §. Muut palvelusehdot.

Vuosiloma määräytyy merimiesten vuosilomalain sekä Merenkulun Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Laivanpäällystöliitto r.y:n välisen, ulkomaanliikenteen aluksia koskevan työehtosopimuksen sekä sen liitteiden määräysten mukaisesti.

Loma-ajan palkkaan tulee sisältyä tämän sopimuksen 2 §:n kohdalla olevan pöytäkirjamerkinnän mukainen rahavastike asunnosta ja ravinnosta.

Eläke niiden päälliköiden ja perämiesten kohdalla, joilla on kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain mukaan oikeus valita vanha eläkejärjestelmä ja jotka sen valitsevat, määräytyy kaupungin viranhaltijain eläkesäännön mukaisesti. Tällöin saavat päälliköt ja perämiehet eläkevuosina laskea hyväkseen enintään kymmenen (10) vuotta toisen kunnan, valtion tai kauppalaivastossa päällystöasemassa suoritetusta palvelusajastaan.

Päällikkö ja perämies ovat oikeutetut saamaan merimieslain 51 §:ssä mainitun puolivapaapäivän lisäksi yhden puolivapaapäivän kuukaudessa.

Muut oikeudet ja velvollisuudet määräytyvät merimieslainsäädännön mukaisesti.

Pöytäkirjamerkintä: Satamajäänmurtaja-alusten päälliköille ja perämiehille annetaan kaupungin puolesta käytettäväksi turkki, turkislakki, huopasaappaat ja sadepuku.

5 §. Ympärivuotinen työsuhde.

Alusten laivanpäällystö pysytetään kaupungin palveluksessa ympärivuotisessa työsuhteessa, mikäli jonkun po. henkilöstöön kuuluvan kanssa ei ole toisin sovittu. Kaupungilla on kuitenkin oikeus siirtää po. henkilöitä alukselta toiselle ja purjehduskauden ulkopuolella muihin tehtäviin palkkaetujen pysyessä muuttumattomina.

Pöytäkirjamerkintä: Jos kaupungin satamalaitoksen palveluksessa olevia henkilöitä käytetään päällikkönä taikka perämiehenä s/s Otsolla ja m/s Tursolla, maksetaan heille tältä ajalta tämän työehtosopimuksen mukaiset palkkaedut.

6 §. Täytäntöönpanomääräykset.

Aluksen päällikkö tai perämies, joka oli kaupungin palveluksessa vuotta 1966 koskevan työehtosopimuksen voimaan tullessa ja jolle aikaisemman työehtosopimuksen mukaan oli myönnetty paremmat vuosilomaetuudet kuin hän tämän työehtosopimuksen mukaan olisi oikeutettu, säilyttää saavuttamansa vuosilomaetuudet entisellään, niin kauan kuin hänen työsuhteensa jatkuu keskeytymättömänä.

7 §. Sopimuksen voimassaolo ja irtisanominen.

Tämä sopimus on, työaikamääräyksiä ja niistä riippuvia korvauksia lukuun ottamatta, jotka tulevat voimaan helmikuun 1 päivänä 1969, voimassa tammikuun 1 päivästä 1969 tammikuun 31 päivään 1970 saakka, ellei sitä irtisanota vähintään kahta (2) kuukautta ennen sopimuksen päättymisaikaa.

Joka irtisanoo sopimuksen, on velvollinen viimeistään joulukuun 20 päivään mennessä antamaan vastapuolelle täydellisen muutosehdotuksen.

Liite Vssk:n päätökseen 17.6. 1969, § 140

Helsinki Helsingfors

Yleiskartta Översiktskarta

Mittakaava 1:75 000 Skala

0 1 2 3 4 km

Kaupungin raja
Stadsgräns

Suojelupiirin raja
Gräns för skyddsdistrikt

Suojelulohkon raja
Gräns för skyddsavsnitt

Suojelulohkon uusi raja
Ny gräns för skyddsavsnitt

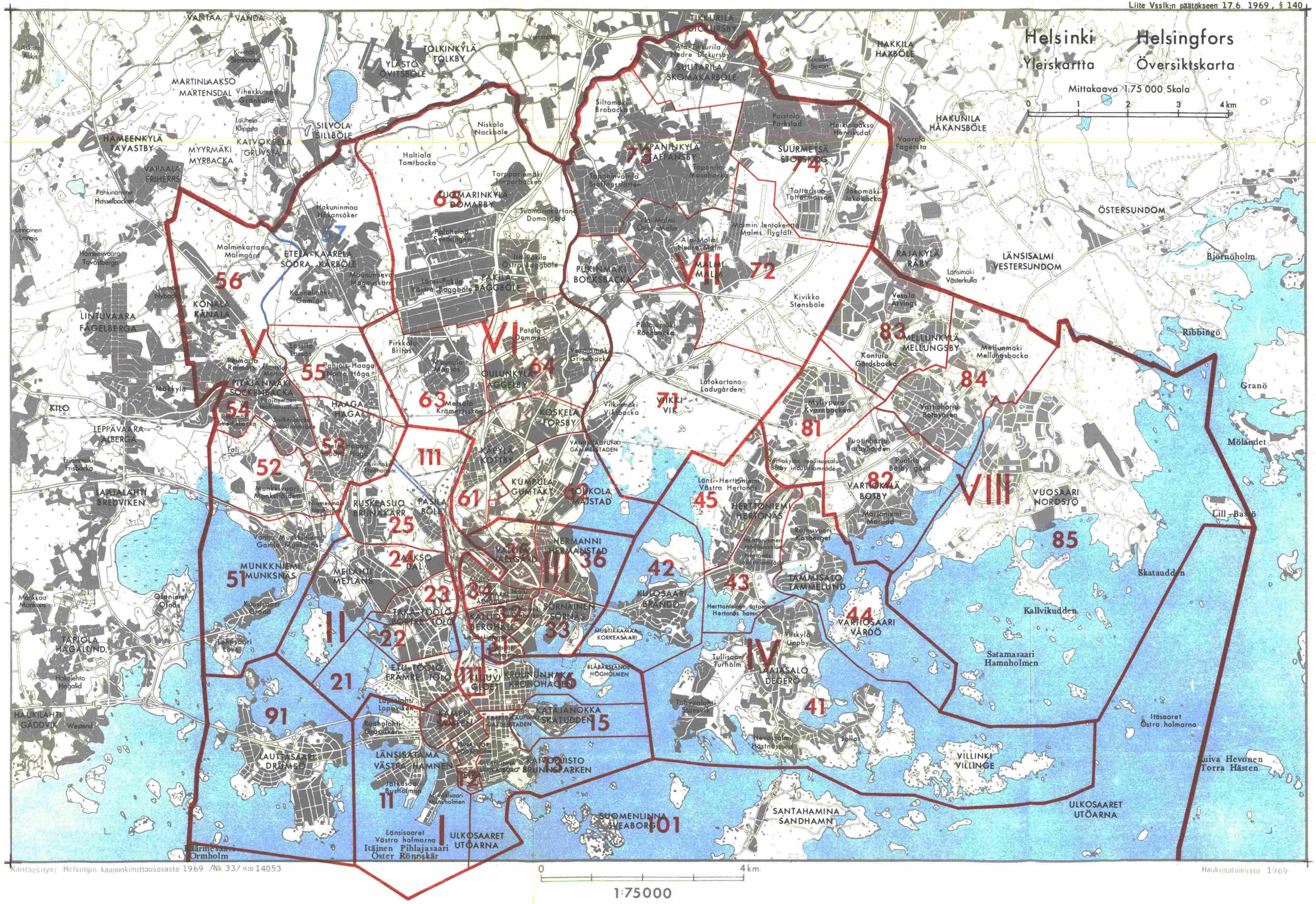

67. KAUPUNGIN ALUSTEN S/S OTSON JA M/S TURSON KONEPÄÄLLYSTÖÄ KOSKEVA TYÖEHTOSOPIMUS.

Palkkalautakunnan ja Suomen Konepäällystöliitto r.y:n allekirjoittama toukokuun 12 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä toukokuun 7 p:nä 1969)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:92)

1 §. Palkkaus.

Aluksilla s/s Otso ja m/s Turso maksetaan konepäällystölle peruspalkka ja palkanlisät, kuten ulkomaanliikenteessä on sovittu Merenkulun Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Konepäällystöliitto r.y:n kesken.

Konepäällystö on kuitenkin oikeutettu lukemaan hyväkseen ikälisävuosia laskettaessa yhteensä enintään kymmenen (10) vuotta toisen kunnan, valtion tai kauppalaivastossa päällystöasemassa palvellusta ajastaan.

2 §. Ruoanpitokorvaus.

Ruoanpitokorvauksena suoritetaan konepäällystölle sama korvaus, mikä kulloinkin on voimassa valtioneuvoston 27.7.1950 antaman päätöksen (AsK 394/50) mukaan merimiesten vuosilomapalkkaan sisältyvästä vapaan asunnon ja ravinnon vastikkeesta. Ellei alukseen ole palkattu eri henkilöä ruoan valmistamista varten tai aluksen asemapaikkana on muu kuin kotisatama, maksetaan edellä mainittu ruoanpitokorvaus 1,87 markalla korotettuna.

Mikäli konepäällystöön kuuluvalle ei voida antaa vapaata ruokaa aluksessa eikä vapaata asuntoa joko aluksessa tai maissa, suoritetaan hänelle näistä puuttuvista eduista korvauksena yhteensä 9,03 markkaa päivältä.

> Pöytäkirjamerkintä: Vuosi- ja sairauslomien ajoilta maksetaan s/s Otson ja m/s Turson konepäällystölle edellisessä momentissa mainittu korvaus kymmenellä (10) prosentilla korotettuna.

Edellä mainittuja markkamääräisiä korvauksia korotetaan sen mukaisesti kuin ulkomaanliikenteessä suoritettavia vastaavia korvauksia tarkistetaan.

3 §. Työaika, ylityö- ja jäämisvuorokorvaus.

Varsinainen työaika sijoitetaan klo 6.00 ja 18.00 välille ja se on enintään 8 tuntia vuorokaudessa ja 40 tuntia viikossa, minkä yli menevältä työajalta, mikäli kysymyksessä ei ole merityöaikalain mukainen turvallisuuspalvelu, maksetaan ylityökorvaus merityöaikalain säännösten mukaisesti, kuitenkin siten, että rahana suoritettava ylityökorvaus on tunnilta arkipäivänä tehdystä ylityöstä 1/110 ja sunnuntaipäivänä tehdystä ylityöstä 1/70 kuukautisesta rahapalkasta, ruokarahaa tai sitä vastaavaa korvausta siihen lukematta. Varsinaisesta viikkotyöajasta riippumatta maksetaan ylityökorvaus kaikesta lauantaisin ja pyhäpäivien aattoina, jollaisiksi katsotaan myös vapun ja itsenäisyyspäivän aatot, klo 12.00 jälkeen sekä kaikesta sunnuntaisin ja pyhäpäivisin suoritetusta työstä. Lauantaisin ja pyhän aattoina klo 18.00 jälkeen suoritetusta työstä maksetaan tämä ylityökorvaus edellä sunnuntaiylityöstä määrätyn perusteen mukaisesti.

Pääsiäis-, helluntai-, juhannus-, pyhäinpäivän-, joulu- ja uudenvuodenaattoina klo 12.00 jälkeen sekä merellä että satamassa suoritetusta työstä maksetaan ylityökorvaus edellä sunnuntaiylityöstä määrätyn perusteen mukaisesti.

Milloin konemestari määrätään aluksen ollessa satamassa varsinaisen työajan jälkeen jäämään alukselle (stopptörn), maksetaan siitä korvaus, kuten on sovittu Merenkulun Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Konepäällystöliitto r.y:n kesken, kuitenkin siten, että siltä ajalta, jonka muu laivaväki on jäämisvuorossa (stand by), suoritetaan konepäällystölle lisäkorvauksena kultakin aloitetulta kolmen tunnin valmiusajanjaksolta yhden tunnin ylityöpalkka.

Jos konepäällystöön kuuluva määrätään vapaa-aikanaan saapumaan alukselle jonkin tehtävän suorittamista varten, maksetaan siitä korvauksena yhden ylityötunnin palkka. Pyhäpäivisin korvaus on kaksinkertainen.

4 §. Voitelija-apulainen.

Vähintään 500 ihv:n aluksilla on merivahtiin osallistuvalle konepäällikölle järjestettävä voitelija-apulainen.

5 §. Ympärivuotinen työsuhde.

Alusten konepäällystö pysytetään kaupungin palveluksessa ympärivuotisessa työsuhteessa, vaikka alus palvelisikin kausiliikenteessä, jossa sitä luonnonesteiden tai liikenteen laadun vuoksi ei pidetä liikenteessä läpi vuoden. Kaupungilla on kuitenkin oikeus siirtää konepäällystöön kuuluvia eri asemaan aluksella, alukselta toiselle tai muihinkin vastaavanlaisiin tehtäviin palkkausta kuitenkaan alentamatta.

6 §. Muut palvelusehdot.

Vuosiloma määräytyy merimiesten vuosilomalain sekä Merenkulun Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Konepäällystöliitto r.y:n välisen ulkomaanliikenteen aluksia koskevan työehtosopimuksen sekä sen liitteiden määräysten mukaan.

Pöytäkirjamerkintä: Konepäällikköä on vuosiloman pituutta määriteltäessä pidettävä vahtivapaana konepäällikkönä.

Loma-ajan palkkaan tulee sisältyä tämän työehtosopimuksen 2 §:n pöytäkirjamerkinnän mukainen rahavastike asunnosta ja ravinnosta.

Eläke niiden konepäällystöön kuuluvien osalta, joilla on kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain mukaan oikeus valita vanha eläkejärjestelmä ja jotka sen valitsevat, määräytyy kaupungin viranhaltijain eläkesäännön mukaisesti. Tällöin saavat konepäällystöön kuuluvat eläkevuosia määrättäessä laskea hyväkseen enintään kymmenen (10) vuotta toisen kunnan, valtion tai kauppalaivastossa päällystöasemassa suoritetusta palvelusajastaan.

Konepäällystöön kuuluvat ovat oikeutetut saamaan merimieslain 51 §:ssä mainitun puolivapaapäivän lisäksi yhden puolivapaapäivän kuukaudessa.

Muut oikeudet ja velvollisuudet määräytyvät merimieslainsäädännön mukaisesti.

7 §. Täytäntöönpanomääräykset.

Konepäällystöön kuuluva, joka oli Helsingin kaupungin palveluksessa vuotta 1966 koskevan työehtosopimuksen voimaan tullessa ja jolle aikaisemmin työehtosopimuksen mukaan oli myönnetty paremmat vuosilomaetuudet, kuin mihin hän tämän työehtosopimuksen mukaan olisi oikeutettu, säilyttää saavuttamansa vuosilomaetuudet entisellään, niin kauan kuin hänen työsopimussuhteensa jatkuu keskeytymättömänä.

8 §. Sopimuksen voimassaolo ja irtisanominen.

Tämä sopimus on, lukuun ottamatta työaikamääräyksiä ja niistä riippuvia korvauksia, jotka tulevat voimaan helmikuun 1 päivänä 1969, voimassa tammikuun 31 päivään 1970 saakka, josta lähtien se jatkuu yhden vuoden kerrallaan, ellei sitä irtisanota vähintään kahta (2) kuukautta ennen sopimuksen päättymisaikaa.

Joka irtisanoo sopimuksen, on velvollinen viimeistään joulukuun 20 päivään mennessä antamaan vastapuolelle täydellisen muutosehdotuksen.

68. HELSINGIN KAUPUNGIN VÄESTÖNSUOJELUJÄRJESTYKSEN MUUTOS.

Sisäasiainministeriön vahvistama toukokuun 14 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 9 p:ltä 1966)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:87)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston päätöksen muuttaa sisäasiainministeriön 31.8.1961 vahvistaman Helsingin kaupungin väestönsuojelujärjestyksen 4 §:ään liitteenä kuuluvan aluejakokartan 1.3.1966 lukien Vuosaaren kaupunkiin liittämisen takia oheen liitetyn kartan mukaiseksi.

69. ELÄINLÄÄKÄRIEN SUNNUNTAI- JA JUHLAPÄIVIEN PÄIVYSTYSTÄ KOSKEVAN SOPIMUKSEN MUUTTAMINEN.

Terveydenhoitolautakunnan allekirjoittama toukokuun 21 p:nä 1969 ja Helsingin Eläinlääkäriseura ry:n allekirjoittama kesäkuun 10 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä huhtikuun 9 p:nä 1969)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1967:86)

Helsingin kaupungin ja Helsingin Eläinlääkäriseura ry:n välisen 22.9. ja 6.10.1969 allekirjoitetun eläinlääkärien sunnuntai- ja juhlapäivien päivystystä koskevan sopimuksen 2) ja 7) kohdat muutettiin seuraavasti:

2) Päivystys suoritetaan sunnuntai- ja juhlapäivinä, itsenäisyys- ja vapunpäivinä. Päivystys alkaa perjantaisin ja viikoilla, joihin sisältyy muuksi kuin lauantaipäiväksi sattuva ns. arkipyhä tai juhlapäivä, lauantaisin ja juhlapäivän aattona kello 17-20 ja jatkuu seuraavaan arkipäivään kello 8:aan saakka.

7) Helsingin kaupunki maksaa päivystävälle eläinlääkärille päivystyskorvauksena 1,65 mk tunnilta.

70. ASETUS KAUPUNGINVISKAALIEN OHJESÄÄNNÖN SISÄLTÄVÄN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 23 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 320/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927:19 ja 1950:67)

Oikeusministerin esittelystä kumotaan 10 päivänä toukokuuta 1927 annetun asetuksen, joka sisältää kaupunginviskaalien ohjesäännön (130/27), 21 §:n 2 momentti sekä muutetaan 6 §:n 2 momentti, 19 §, 25 §:n 1 momentti ja 27 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 28 päivänä huhtikuuta 1950 annetussa asetuksessa (206/50), ja lisätään 6 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

6 §. ----------

Maistraatilla tai, jollei maistraatilla ole istuntoa, sen puheenjohtajalla on kuitenkin sen estämättä, mitä 1 momentissa on sanottu, oikeus antaa kaupunginviskaalille virkavapautta ja määrätä hänelle sijainen enintään 14 päiväksi kerrallaan, saman kalenterivuoden aikana ei kuitenkaan pitemmäksi kuin yhteensä 30 päivän ajaksi. Virkavapaudesta ja määräyksestä on maistraatin viivytyksettä ilmoitettava oikeuskanslerille.

Milloin kiireellisessä tapauksessa on tarpeen saada toinen hoitamaan kaupunginviskaalin tehtävää ennen kuin edellä tarkoitettu määräys on annettu, on, kun kaupungissa on kaksi kaupunginviskaalia, toisen heistä ilman erityistä määräystäkin hoidettava toisen virkaan kuuluva tehtävä, mikäli hänen omat virkatehtävänsä eivät sitä estä. Jos kaupungissa on useampia kaupunginviskaaleja, ensimmäisellä kaupunginviskaalilla on, jollei hän ota itse tehtävää suorittaakseen, oikeus antaa tarvittava määräys tehtävän hoidosta muulle kaupunginviskaalille.

19 §. Kaupunginviskaalin on pidettävä luetteloa saapuneista ja lähetetyistä kirjeistä sekä päiväkirjaa tai kortistoa hoidettavana olevista rikosasioista. Oikeuskansleri vahvistaa tarvittaessa niiden kaavat.

Päiväkirjasta on puolivuosittain tammi- ja heinäkuun kuluessa toimitettava tilastolliset tiedot oikeuskanslerille.

25 §. Kaupunginviskaalia syytetään virkarikoksesta hovioikeudessa.

---

27 §. Kaupunginviskaali saa vuosilomaa kaupungin virkasäännön mukaan. Maistraatti määrää vuosiloman ajan ja sijaisen. Määräyksestä on maistraatin viivytyksettä ilmoitettava oikeuskanslerille.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1969, 19 §:n osalta kuitenkin 1 päivänä tammikuuta 1970.

71. TYÖVÄENOPISTOJEN TUNTIOPETTAJIEN PALKKIOT.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 27 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:194)

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa suomenkielisessä ja ruotsinkielisessä työväenopistossa tuntiopettajille maksettavat palkkiot 1.8.1969 lukien seuraaviksi:

A. Tuntiopettajat	Palkkio mk/t
1. Fil.kand. tai siihen rinnastettavan muun yliopistollisen tahi korkeakoulun loppututkinnon suorittanut	
a) oppikoulunopettajan pätevyyden omaava keskikouluosaston opettaja	20,50
b) muu opettaja	19,-
2. Muun kuin 1.-kohdassa mainitun yliopistollisen tai sitä vastaavan korkeakoulun loppututkinnon suorittanut	
a) oppikoulunopettajan pätevyyden omaava keskikouluosaston opettaja	19,45
b) muu opettaja	18,-
3. Harjoitusaineen opettajan tai kansakoulunopettajan tutkinnon suorittanut ym. näihin verrattava opettaja	16,15
4. Alansa opetusta antava taiteilija, ulkomaalainen vieraan kielen opettaja, mikäli hänen palkkioonsa ei voida soveltaa 1.-3.-kohdan määräyksiä, ylioppilas ym. näihin verrattava opettaja	14,60
5. Muu kuin edellä mainittu opettaja	12,45

72. HYÖDYKKEIDEN HINTAVALVONTA.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 29 p:ltä 1969. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 340/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:48, 50 ja 105)

Valtioneuvosto on 9 päivänä huhtikuuta 1968 taloudellisen kehityksen turvaamisesta vuosina 1968-1969 annetun lain (207/68) 6 §:n 1 momentin nojalla sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Hyödykkeen hinnalla tarkoitetaan tässä päätöksessä niitä maksuja ja tarvikkeiden hintoja, joita valtioneuvostolla on valta 9 päivänä huhtikuuta 1968 taloudellisen kehityksen turvaamisesta vuosina 1968-1969 annetun lain (207/68) 6 §:n 1 momentin nojalla valvoa ja säännöstellä. Hyödykkeellä tarkoitetaan tarviketta, palvelusta ja muuta lain 5 §:ssä tarkoitettua etua, jota elinkeinonharjoittaja tällaista hintaa vastaan myy, pitää kaupan taikka muutoin luovuttaa. Kotimaisella tarvikkeella tarkoitetaan täällä myyntiä varten valmistettua, tuotettua tai kerättyä taikka täällä pakattua maahan tuotua tarviketta.

Elinkeinonharjoittajalla tarkoitetaan luonnollista tai oikeushenkilöä, joka jatkuvasti tai toistuvasti pitää kaupan, myy tai muutoin vastiketta vastaan luovuttaa hyödykkeitä, vaikka tätä ei olisi elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain (122/19) mukaan elinkeinonharjoittajana pidettävä.

Hyödykkeen sulkuhinnalla tarkoitetaan muuta säännöstelymääräysten mukaista kuin hintaviranomaisen vahvistamaa hintaa, jolla elinkeinonharjoittaja on hyödykettä viimeksi ennen tämän päätöksen voimaan tuloa pitänyt kaupan, myynyt tai muutoin vastiketta vastaan luovuttanut, tai, sikäli kuin tämän päätöksen voimaan tullessa on noudatettavana valtion viranomaisen muun kuin hintavalvontaa koskevan säännöksen nojalla vahvistama hinta, näin vahvistettua hintaa. Jos hyödykkeen sulkuhinnasta syntyy epäselvyyttä, sosiaali- ja terveysministeriö voi, ottaen huomioon, mitä valtioneuvoston 14 päivänä elokuuta 1958 hintojen sekä maksujen valvonnasta ja säännöstelystä antamassa päätöksessä (363/58) säädetään, määrätä, mitä hintaa on sulkuhintana pidettävä.

2 §. Hyödykkeen ylin sallittu hinta on hintaviranomaisen vahvistama tai sen vahvistamien laskentaperusteiden mukaan taikka jäljempänä 5 §:n 2

momentissa tahi 6 §:ssä tarkoitetulla tavalla määräytyvä hinta tai, jos hinnalle ei ole vahvistusta haettava, hyödykkeen sulkuhinta. Ylintä sallittua hintaa voidaan muuttaa vahvistamalla hyödykkeelle uusi hinta tai sen laskentaperusteet. Ellei edellä tarkoitettua hintaa hyödykkeellä ole eikä sen hinnalle ole vahvistusta haettava, on niissä tapauksissa, joissa tätä päätöstä sovelletaan, noudatettava, mitä 1 §:n 3 momentissa mainitussa valtioneuvoston päätöksessä määrätään.

Kun hyödykkeen hinnalle on haettava hintaviranomaisen vahvistus, hyödykettä ei saa kiinteään hintaan pitää kaupan, myydä eikä muutoinkaan vastiketta vastaan luovuttaa ennen kuin sen hinta tai hinnan laskentaperusteet on vahvistettu.

Hinnan tai sen laskentaperusteet vahvistaa sosiaali- ja terveysministeriö, ellei valtioneuvosto ole itselleen tätä oikeutta pidättänyt.

3 §. Seuraavien kotimaisten tarvikkeiden hintoihin on 2 momentissa mainituin poikkeuksin sovellettava tämän päätöksen määräyksiä:

---

4 §. Seuraavien myyntiä varten maahan tuotujen, vuoden 1968 tullitariffilaissa (359/68) tarkoitettujen tarvikkeiden hintoihin on sovellettava tämän päätöksen määräyksiä:

---

5 §. Seuraaviin maksuihin on sovellettava tämän päätöksen määräyksiä:

lääkäreiden ja hammaslääkäreiden potilailtaan perimät palkkiot

eläinlääkäreiden palkkiot

yksityisten ja kunnallisten sairaaloiden potilailtaan ja huoltolaitosten hoidokeiltaan perimät hoitomaksut

yksityisten ja kunnallisten lääketieteellisten laboratorioiden henkilöasiakkailtaan perimät maksut

sähkö-, vesi- ja kaasumaksut

nuohousmaksut

kaukolämpömaksut

parturi- ja kampaamomaksut

jalkineiden korjausmaksut

yleisten saunojen maksut

yleisten uimahallien maksut

pesu-, silitys- ja prässäysmaksut

lukukausimaksut oppi- ja korkeakouluissa sekä ammattikoulujen maksut

sanomalehtien tilaus- ja ilmoitusmaksut

aikakauslehtien tilaus- ja ilmoitusmaksut

televisiossa esitettävästä mainonnasta perittävät maksut

posti- ja lennätinmaksut

puhelinmaksut

radio- ja televisiolupamaksut

elokuvateattereiden pääsymaksut

henkilökuljetusmaksut raitiotie- ja linjaliikenteessä

tavarankuljetusmaksut kuorma- ja pakettiautoliikenteessä

henkilövuokra-autojen maksut
sairaankuljetusautojen maksut
lentoliikenteen maksut kotimaan liikenteessä
henkilö- ja tavarankuljetusmaksut rautatieliikenteessä
autojen ja traktoreiden huolto- ja korjausmaksut
huonemaksut lääninhallituksen luvalla toimivissa majoitusliikkeissä
asuntotonttien vuokrat

Edellä 1 momentissa mainitulle maksulle, jonka suuruuden vahvistaa muun kuin hintavalvontaa koskevan säännöksen nojalla valtion viranomainen taikka maistraatti tai järjestysoikeus, ei tarvitse hakea tässä päätöksessä tarkoitettua vahvistusta, jos asianomainen viranomainen on ennen päätöksen antamista saanut hintaviranomaisen suostumuksen maksun korottamiseen.

6 §. Milloin jälleenmyyjän myyntihintaa tai sen laskentaperusteita ei ole vahvistettu, jälleenmyyjänä toimiva elinkeinonharjoittaja saa suorittaa hyödykkeen hinnoittelun enintään samoja, säännöstelymääräysten mukaisia hinnoitteluperusteita käyttäen kuin viimeksi ennen tämän päätöksen voimaan tuloa.

7 §. Sosiaali- ja terveysministeriöllä on valta määrätä, ettei tätä päätöstä ole sovellettava 3 §:n 1 momentissa tahi 4 §:n 1 momentissa mainitun hyödykkeen hintoihin tai 5 §:ssä tarkoitettuihin maksuihin taikka ettei 3 §:n 3 momentissa olevia määräyksiä ole sovellettava saman pykälän 1 momentissa tai 4 §:n 2 momentissa olevia määräyksiä saman pykälän 1 momentissa tarkoitettujen tarvikkeiden hintoihin, sekä yhtenäishintojen saavuttamiseksi ja tarvittaessa muutoinkin hakemuksetta vahvistaa hyödykkeen ylin sallittu hinta.

8 §. Tätä päätöstä täytäntöönpantaessa ja siihen liittyviä tarkastuksia suoritettaessa on muutoin soveltuvin osin noudatettava valtioneuvoston 14 päivänä elokuuta 1958 hintojen sekä maksujen valvonnasta ja säännöstelystä antaman päätöksen (363/58) määräyksiä.

9 §. Tarkemmat määräykset tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa sosiaali- ja terveysministeriö, jolla on myös valta velvoittaa elinkeinonharjoittajat tekemään ilmoituksia muidenkin kuin 3, 4 ja 5 §:ssä tarkoitettujen hyödykkeiden hinnoista ja hinnoitteluperusteista sekä määrätä ja myöntää poikkeuksia tämän päätöksen määräyksistä.

10 §. Tällä päätöksellä kumotaan valtioneuvoston 4 päivänä huhtikuuta 1968 hyödykkeiden hintasäännöstelystä antama päätös (196/68). Siksi kunnes asianmukaisessa järjestyksessä toisin määrätään, pysyvät sen nojalla voimassa olevat sosiaali- ja terveysministeriön päätökset kuitenkin edelleen voimassa sikäli kuin ne koskevat tämän päätöksen 3, 4 ja 5 §:ssä tarkoitettujen hyödykkeiden hintoja.

Tämä päätös tulee voimaan 31 päivänä toukokuuta 1969.

73. LAKI KUNNALLISLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 30 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 345/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:143 ja 1968:69)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 27 päivänä elokuuta 1948 annetun kunnallislain (642/48) 15 §:n 2 momentin 2 kohta, sellaisena kuin se on 24 päivänä toukokuuta 1968 annetussa laissa (291/68), näin kuuluvaksi:

15 §. ----------
Äänioikeutta vailla on kuitenkin:
---
2. se, joka on holhouksen alaisena;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1969.

74. LAKI LASTENSUOJELULAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 30 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 346/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936:9)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun lastensuojelulain (52/36) 22 §:n 1 momentti ja 23 §:n 4 momentti näin kuuluviksi:

22 §. Sosiaalilautakunnan päättämä, 9 §:n 2 momentin c, d ja e kohdan mukainen suojelutoimenpide lakkaa lapseen nähden hänen täytettyään kuusitoista vuotta, mutta jatkuu 8 §:n 2 momentissa edellytetyissä tapauksissa senkin jälkeen, ellei lautakunta toisin päätä. Nuoreen henkilöön

nähden lakkaa edellä sanottu toimenpide hänen täyttäessään kaksikymmentä vuotta, mikäli lautakunta ei katso olevan syytä sitä jo aikaisemmin lakkauttaa.

---

23 §. ---

Lapsen tai nuoren henkilön, joka mainitaan 8 §:n 1 momentin e kohdassa tai saman pykälän 2 momentissa, pitäminen lautakunnan huostassa lakkaa viimeistään hänen täyttäessään kaksikymmentä vuotta, ei kuitenkaan aikaisemmin kuin vuoden kuluttua huostaanotosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1969.

75. LAKI HUOLTOAPULAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 30 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 347/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:29)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 17 päivänä helmikuuta 1956 annetun huoltoapulain (116/56) 4 §:n 1 momentti ja 30 §:n 1 ja 2 momentti näin kuuluviksi:

4 §. Jokainen on tarvittaessa velvollinen kykynsä mukaan pitämään huolta vanhemmistaan, samoin vanhemmat lapsistaan näiden 16 vuoden ikään tultuakin, ei kuitenkaan sen jälkeen, kun he ovat täyttäneet 20 vuotta, sekä aviopuoliso avioliiton aikana myös toisen aviopuolison alaikäisistä lapsista, mikäli nämä ovat syntyneet ennen puolisoiden avioliittoa ja ovat otetut heidän yhteisessä kodissaan tai muutoin yhteisesti elätettäviksi.

---

30 §. Keneltäkään älköön otettako korvausta siitä huoltoavusta, jonka hän on saanut ennen kuin on täyttänyt 16 vuotta. Myöskään älköön keneltäkään otettako korvausta hänelle hänen täytettyään 16, mutta ei 20 vuotta annetusta huoltoavusta, ellei avustamisen syynä ole ollut hänen huolimattomuutensa, kevytmielinen tai pahantapainen elämänsä tahi muu sellainen syy.

Vanhemmille, ottovanhemmille, isovanhemmille tai 4 §:n 2 momentissa mainitulle elatusvelvolliselle annetusta huoltoavusta älköön korvausta perittäkö lapselta, joka avustusta annettaessa ei ollut täyttänyt 20 vuotta. Älköön myöskään lapselta otettako korvausta edellä mainittujen henkilöiden myöhemmin saamasta huoltoavusta, jollei lapsi ole vähintään viidentoista vuoden ajan kasvanut heidän hoitonsa ja huolenpitonsa alaisena.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1969.

76. LAKI SAIRAUSVAKUUTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 30 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 348/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:90)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 1 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:

1 §. ----------

Suomessa asuvaksi katsotaan myös Suomen diplomaattisen, lähetetyn konsuli- tai kaupallisen edustajan virastossa palveleva Suomen kansalainen, hänen puolisonsa ja 20 vuotta nuorempi lapsensa, hänen henkilökohtaisessa palveluksessaan oleva Suomen kansalainen sekä henkilö, joka palvelee suomalaisessa aluksessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1969.

77. LAKI TUOTANTOKOMITEOISTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 30 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 349/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:145)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan tuotantokomiteoista 30 päivänä joulukuuta 1949 annetun lain (843/49) 5 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

5 §. Tuotantokomitean jäsenen vaalikelpoisuuden ehtona on, että hän on Suomen kansalainen, joka on osoittautunut työssään tai tehtävässään pystyväksi sekä ennen vaalipäivää täyttänyt kaksikymmentä vuotta ja ollut asianomaisen teollisuuslaitoksen palveluksessa vähintään kuusi kuukautta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1969.

78. LAKI TIELIIKENNELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 6 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 366/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1957:33 ja 1965:43)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 29 päivänä maaliskuuta 1957 annetun tieliikennelain (143/57) 5 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 21 päivänä toukokuuta 1965 annetussa laissa (288/65), näin kuuluvaksi:

5 §. Älköön kukaan, mikäli asetuksella ei toisin säädetä, ilman asianmukaista lupaa kuljettako moottoriajoneuvoa, antako opetusta moottoriajoneuvon kuljettamisessa taikka luovuttako moottoriajoneuvoa sellaisen henkilön kuljetettavaksi, jolla ei ole ajolupaa tahi, milloin erityistä lupaa ei vaadita, joka ei täytä asetuksella säädettyä vähimmäisikää koskevaa vaatimusta.

Ajoneuvoa ei saa kuljettaa henkilö, jolta sairauden tai väsymyksen vuoksi tahi muusta vastaavasta syystä puuttuvat siihen tarpeelliset edellytykset. Älköön kukaan myöskään luovuttako ajoneuvoa sellaisen henkilön kuljetettavaksi, jolta edellä tässä momentissa mainituista syistä ilmeisesti puuttuvat tarpeelliset edellytykset kuljettaa ajoneuvoa.

Ammattimaisen moottoriajoneuvoliikenteen harjoittaminen ilman lupaa on kielletty. Lupaa hankkimatta saa kuitenkin suorittaa:

1) tavaran kuljetusta traktorilla, jota sen omistaja tarvitsee harjoittamaansa maataloutta varten;

2) kevyiden tavaralähetysten kuljetusta moottoripolkupyörällä;

3) postilähetysten kuljetusta postilaitoksen toimesta;

4) rautatielähetysten kuljetusta valtionrautateiden hallinnassa olevalla moottoriajoneuvolla lähettäjältä rautatieasemalle ja määräasemalta vastaanottajalle;

5) korjaamotoimintaan liittyvää moottoriajoneuvon kuljetusta korjaamon toimesta hinausautolla tai traktorilla;

6) sairaan kuljetus valtion, kunnan, kuntainliiton tai sairaalan hallinnassa olevalla sairasautolla; sekä

7) samalla uitto- tai metsätyömaalla työskentelevän, kuljettajan lisäksi enintään neljän henkilön kuljetusta yhden työntekijän hallinnassa

olevalla henkilöautolla sille vahvistetun henkilöluvun rajoissa, jos työmaalle ei ole järjestetty eikä voida järjestää työaikoihin ja -matkoihin soveltuvaa linja-autoliikennettä ja sinne on hankalaa muunlaisin kulkuneuvoin ja kohtuullisin kustannuksin päästä.

Edellä tässä pykälässä tarkoitetut luvat annetaan määräajaksi. Ne voidaan antaa myös rajoitettuina ja, milloin syytä siihen on, peruuttaa joko kokonaan tai määräajaksi.

79. ASETUS KANSANELÄKEASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 6 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 369/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:150)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä kumotaan 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen (594/56) 39 §.

80. LAITURIPAIKKAMAKSUT.

Urheilu- ja ulkoilulautakunnan päätös kesäkuun 10 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1964:148)

Urheilu- ja ulkoilulautakunta päätti vahvistaa veneiden laituroinnista perittäväksi vuosimaksuksi laiturin sivun metriltä
20 mk peräkiinnikkeisten paikkojen osalta ja
12 mk peräkiinnikkeettömien paikkojen osalta
kuitenkin niin, että maksu määrätään puolen metrin tarkkuudella.
Vuokrattaessa laituripaikkoja venealan liikeyrityksille päätetään vuokramaksun suuruudesta kussakin tapauksessa erikseen.

81. LAKI VALTION ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 13 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 383/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:191)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan valtion eläkelain (280/66) 5 §:n 4 momentti näin kuuluvaksi:

5 §. ----------

Eläkeajaksi luetaan niin ikään aika, jonka edunsaaja 23 vuotta täytettyään on ollut muussa kuin valtion tehtävässä, mikäli siihen, sen mukaan kuin erikseen on säädetty, liittyy oikeus valtion varoista suoritettavaan vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeeseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1969.

82. LAKI KANSANEDUSTAJAIN VAALEISTA.

Annettu kesäkuun 13 p:nä 1969. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 391/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:86, 1960:113 ja 1965:153)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku.

Vaalipiirit ja vaaliviranomaiset.

1 §. Edustajain valitsemista varten valtiopäiville maa on jaettu seuraaviin vaalipiireihin:

1. Helsingin kaupungin vaalipiiri;

---

2 §. Suhteellisilla vaaleilla valittavien kansanedustajain paikkojen jako vaalipiirien kesken toimitetaan sen henkikirjoituksen perusteella, johon vaaleissa käytettävät vaaliluettelot pohjautuvat. Jaon toimittaa valtioneuvosto hyvissä ajoin ennen kutakin vaalia antamallaan päätöksellä, joka julkaistaan asetuskokoelmassa.

3 §. Lääninhallituksen on hyvissä ajoin ennen edustajainvaaleja asetettava jokaiseen vaalipiiriin vaalipiirin keskuslautakunta. Siihen kuuluu puheenjohtaja ja neljä muuta jäsentä, joista yksi määrätään varapuheenjohtajaksi, sekä neljä varajäsentä. Lautakunnan jäsenten ja varajäsenten tulee mahdollisuuksien mukaan edustaa vaalipiirissä edellisissä vaaleissa esiintyneitä puolueita.

Vaalipiirin keskuslautakunta ottaa itselleen sihteerin, laskijat ja muun tarvittavan henkilökunnan.

4 §. Vaalipiirin keskuslautakunta pitää kokouksensa siinä kaupungissa, jossa lääninhallitus sijaitsee. Kuitenkin kokoontuu Turun läänin pohjoisen vaalipiirin keskuslautakunta Porin kaupungissa ja Hämeen läänin pohjoisen vaalipiirin keskuslautakunta Tampereen kaupungissa.

5 §. Edustajainvaalit toimitetaan jokaisessa kunnassa äänestysalueittain. Vaaleihin voidaan osallistua myös ennakolta (ennakkoäänestys) niin kuin siitä jäljempänä säädetään.

6 §. Maalaiskunta, jonka asukasluku on pienempi kuin 1 500, sekä kaupunki ja kauppala, jonka asukasluku on pienempi kuin 3 000, muodostaa yhden äänestysalueen, jollei kunnallisvaltuusto katso tarpeelliseksi jakaa kuntaa useampaan äänestysalueeseen. Sitä suurempi kunta on kunnallisvaltuuston vuosittain lokakuussa jaettava äänestysalueisiin, joissa on enintään 3 000 asukasta. Samalla valtuuston on määrättävä, mihin äänestysalueeseen kuuluvat ne kunnassa henkikirjoitetut henkilöt, joita ei ole merkitty henkikirjaan minkään kiinteistön kohdalle.

Jakoa toimitettaessa on maalaiskunnassa noudatettava, mikäli 1 momentista ei muuta johdu, kunnan jakoa kansakoulupiireihin, kuitenkin siten, että valtuusto voi tarvittaessa jakaa kansakoulupiirin useammaksikin äänestysalueeksi ja että erityisten syiden vaatiessa voidaan kaksi tai useampia kansakoulupiirejä taikka niiden osia yhdistää yhdeksi äänestysalueeksi, mikäli yhdistämisestä ei aiheudu äänioikeutetuille kohtuuttoman pitkiä matkoja.

Lääninhallitus voi erityisistä syistä vapauttaa kunnan toimittamasta jakoa äänestysalueisiin sekä sallia yli 3 000 asukasta käsittävän äänestysalueen muodostamisen.

Äänestysaluejakoa koskevasta päätöksestä on heti ilmoitettava henkikirjoitusviranomaiselle. Päätöstä noudatetaan valituksesta huolimatta, kunnes valitusasia on ratkaistu.

Lääninhallituksen tässä pykälässä tarkoitetussa asiassa antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

7 §. Kunnallisvaltuuston on viimeistään kesäkuussa säännönmukaisia vaaleja edeltävänä vuonna asetettava kuntaan kunnan keskusvaalilautakunta, johon kuuluu viisi jäsentä ja tarpeellinen määrä varajäseniä, kuitenkin vähintään viisi.

Jäsenet, joista valtuuston on määrättävä yksi puheenjohtajaksi ja yksi varapuheenjohtajaksi, sekä varajäsenet on valittava kunnassa asuvista vaalikelpoisista henkilöistä siten,että he mahdollisuuksien mukaan edustavat vaalipiirissä edellisissä vaaleissa esiintyneitä puolueita.

Kunnan keskusvaalilautakunta ottaa itselleen sihteerin ja muun tarvittavan henkilökunnan.

Kunnan keskusvaalilautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa.

8 §. Kunnallisvaltuuston on hyvissä ajoin ennen vaaleja asetettava kutakin äänestysaluetta varten vaalilautakunta, johon kuuluu viisi jäsentä ja tarpeellinen määrä varajäseniä, kuitenkin vähintään viisi, sekä 63 §:ssä tarkoitettuja laitoksia varten vaalitoimikunta, joita kunnassa voi olla yksi tai useampia ja joihin kuuluu kolme jäsentä ja kolme varajäsentä.

Valittaessa jäseniä, joista yksi on määrättävä puheenjohtajaksi ja yksi varapuheenjohtajaksi sekä varajäseniä on noudatettava, mitä 7 §:n 2 momentissa on säädetty.

Vaalilautakuntien ja vaalitoimikuntien puheenjohtajien nimet ja postiosoitteet on ilmoitettava kunnan keskusvaalilautakunnalle.

9 §. Vaalipiirin keskuslautakunnan ja kunnan keskusvaalilautakunnan toimikausi kestää, kunnes uusi lautakunta on valittu.

Jos jäsen tai varajäsen kuolee tai saa eron tehtävästään, on hänen sijaansa jäljellä olevaksi toimikaudeksi valittava toinen.

10 §. Vaalipiirien keskuslautakunnat, kuntien keskusvaalilautakunnat ja vaalilautakunnat ovat päätösvaltaisia viisijäsenisinä sekä vaalitoimikunnat kolmijäsenisinä.

11 §. Milloin kunnallisen jaoituksen muutos on määrätty tulemaan voimaan vaalivuoden alusta, toimitetaan vaalit siitä huolimatta vahvistetun äänestysaluejaon mukaan.

2 luku.

Vaaliluettelot.

12 §. Vaaliluettelot vaalivuotta edeltävänä vuonna henkikirjoitetuista vaalioikeutetuista laatii kunnan keskusvaalilautakunta erikseen kunnan jokaista äänestysaluetta varten.

13 §. Vaaliluettelojen pohjaksi on asianomaisen henkikirjoitusviranomaisen vuosittain viimeistään elokuun 10 päivänä toimitettava kunnan keskusvaalilautakunnalle edellisen vuoden lokakuussa toimitetun äänestysaluejaon mukaisesti laaditut luettelot (pohjaluettelot) kaikista kuluvan vuoden henkikirjan mukaan kunnassa asuneista henkilöistä, jotka ennen seuraavan vuoden alkua ovat täyttäneet 20 vuotta. Luettelot kirjoitetaan henkikirjan osoittamassa järjestyksessä oikeusministeriön vahvistamalle lomakkeelle. Niissä on omana ryhmänä mainittava henkilöt, jotka on henkikirjoitettu kunnassa, mutta joita ei ole merkitty minkään kiinteistön kohdalle. Kuhunkin luetteloon on liitettävä kaksin kappalein aakkosellinen hakemisto, joka on laadittu kortiston muotoon siten, että toista kappaletta voidaan käyttää 16 §:ssä tarkoitetun ilmoituskortin pohjana.

Jos on tiedossa syy, minkä vuoksi pohjaluetteloon merkitty henkilö on tai hänen voidaan perustellusti epäillä olevan äänioikeutta vailla, on siitä tehtävä merkintä luetteloon hänen kohdalleen.

14 §. Vaaliluetteloihin on otettava jokainen Suomen kansalainen, joka ennen vaalivuoden alkua on täyttänyt 20 vuotta ja on vaalivuotta edeltävänä vuonna henkikirjoitettu tai olisi henkikirjoituksesta voimassa olevien säännösten mukaan ollut henkikirjoitettava kunnassa.

Kunnan keskusvaalilautakunnan on ennen syyskuun 14 päivää vaalivuotta edeltävänä vuonna tarkastettava sinä vuonna laaditut pohjaluettelot. Luetteloihin voidaan lisätä vain sellainen henkilö, joka ilmeisesti on jäänyt henkikirjoittamatta ja joka henkikirjoitusviranomaisen todistuksen mukaan olisi pitänyt siinä kunnassa henkikirjoittaa ja merkitä pohjaluetteloon. Niiden henkilöiden nimien kohdalle, joilla ei ole vaalioikeutta, on merkittävä syy siihen ja heidän nimensä on yliviivattava. Henkilö, jonka osalta vaalioikeuden menettämisseuraamus virallisen selvityksen mukaan

lakkaa ennen ensimmäistä vaalipäivää, on merkittävä luetteloon äänioikeutetuksi.

Sitten kun pohjaluettelo on edellä mainituin tavoin tarkastettu ja oikaistu, on se merkittävä äänestysalueen vaaliluetteloksi ja kunnan keskusvaalilautakunnan puolesta allekirjoitettava.

Kirkolliset viranomaiset, seurakuntien johtajat, siviilirekisterin pitäjät, henkikirjoitusviranomaiset, nimismiehet, kaupunginviskaalit, kihlakunnantuomarit ja raastuvanoikeudet ovat velvolliset antamaan kunnan keskusvaalilautakunnalle tarpeelliset tiedot. Maalaiskunnassa voi keskusvaalilautakunta kutsua yhden tai useamman henkilön kustakin äänestysalueesta paikallisena asiantuntijana avustamaan äänestysalueen vaaliluetteloa laadittaessa.

15 §. Vaaliluettelot on kunnan keskusvaalilautakunnan toimesta pidettävä syyskuun 15 päivästä saman kuun 21 päivään, molemmat päivät mukaan luettuina, asianmukaisen valvonnan alaisena tarkastusta varten nähtävinä kunakin arkipäivänä kello 9-20 välisen ajan, kaupungissa ja kauppalassa kunnan alueella, tarvittaessa useammassa paikassa äänestysalueittain, sekä maalaiskunnassa jokaisella äänestysalueella.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, voi maalaiskunnassa kunnan keskusvaalilautakunta, jollei äänioikeutetuille aiheudu kohtuutonta haittaa, päättää, että kahden tai useamman äänestysalueen vaaliluettelot pidetään tarkastusta varten nähtävinä samassa paikassa kunnan alueella. Samoin edellytyksin voidaan vaaliluettelo, milloin erityiset syyt vaativat, pitää nähtävänä kunnan ulkopuolellakin.

Paikoista, joissa vaaliluettelot ovat nähtävinä, ja kunnan äänestysalueista on annettava ennakolta hyvissä ajoin tieto sillä tavalla kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Tiedoksiannossa on maalaiskunnassa mainittava myös sen henkilön nimi ja osoite, jonka valvonnan alaisena luettelot ovat nähtävinä ja jolle 17 §:n 1 momentissa tarkoitettu oikaisuvaatimus voidaan antaa.

16 §. Kunnan keskusvaalilautakunnan on lähetettävä jokaiselle kunnassa vaaliluetteloon otetulle äänioikeutetulle, jonka osoite on tunnettu, oikeusministeriön painattama ja henkikirjoitusviranomaisen alustavasti täyttämää korttia käyttäen ilmoitus, jossa on ne tiedot, mitkä hänestä on henkikirjaan tai vaaliluetteloon otettu, ja tieto siitä, minkä äänestysalueen vaaliluetteloon hänet on merkitty, milloin ja missä vaaliluettelo on nähtävänä sekä milloin ja missä äänestys tapahtuu. Tämän lisäksi ei kortissa saa olla muuta kuin ohjeet sen käyttämisestä ja kortista ehkä ilmenevien virheiden oikaisemisesta.

Edellä 1 momentissa mainittu kortti lähetetään sen jälkeen, kun vaaliluettelo on asianomaisen henkilön osalta tarkastettu, kuitenkin viimeistään syyskuun 14 päivänä.

17 - 25 §.

3 luku.

Ehdokkaiden asettaminen ja vaaliliitot.

26 - 31 §.

4 luku.

Vaalipiirin keskuslautakunnan valmistavat toimenpiteet vaaleja varten.

32 - 45 §.

5 luku.

Vaalitoimitus.

46 §. Edustajainvaalit toimitetaan äänestysalueissa maaliskuun kolmantena sunnuntaina ja sitä seuraavana maanantaina (vaalitoimitus).

Jos tasavallan presidentti on määrännyt toimitettaviksi uudet vaalit, on vaalitoimitus ensimmäisenä sunnuntaina ja sitä seuraavana maanantaina siinä kuussa, joka alkaa lähinnä 60 päivän kuluttua siitä, kun määräys uusien vaalien toimittamisesta julkaistiin.

Vaalitoimitus on kunnan keskusvaalilautakunnan toimesta saatettava tiedoksi sillä tavalla, kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Ilmoituksessa on mainittava vaaliajat ja äänestysalueiden äänestyspaikat.

47 §. Vaalitoimitus alkaa kumpanakin vaalipäivänä kello 9 ja jatkuu yhtäjaksoisesti kello 20 asti.

Kaikilla niillä äänestäjillä, jotka ovat ennen kello 20 tulleet saapuville odottamaan äänestysvuoroaan, on oikeus äänestää, ennen kuin vaalitoimitus ensimmäisenä vaalipäivänä keskeytetään tai toisena vaalipäivänä lopetetaan. Odotustila on suljettava ja eristettävä kello 20. Sulkemisesta on sitä ennen ilmoitettava saapuville tulleille äänestäjille.

48 §. Vaalitoimitusta varten tulee kussakin äänestysalueessa olla äänestyspaikka, jota varten kunnan on annettava käytettäväksi sopiva huoneisto ja kalusto. Erityisistä syistä äänestyspaikka voidaan sijoittaa äänestysalueen tai kunnankin ulkopuolelle, jollei siitä aiheudu äänestäjille kohtuutonta haittaa.

Äänestyspaikassa tulee olla riittävästi tilaa myös niitä äänestäjiä varten, jotka odottavat vuoroaan päästäkseen vaalihuoneeseen äänestämään.

49 §. Kunnan keskusvaalilautakunnan on ryhdyttävä kaikkiin vaalien toimittamista varten tarpeellisiin toimenpiteisiin ja siinä tarkoituksessa muun ohella hyvissä ajoin varmistauduttava siitä, että vaalilautakunnilla on käytettävänään:

1) sellainen äänestyspaikka kuin 48 §:ssä on säädetty;

2) sellaiset äänestyskopit äänestysmerkinnän tekemistä varten, että vaalisalaisuuden säilyminen turvataan;

3) vaaliluettelo hakemistoineen;

4) vaalipiirin keskuslautakunnan vahvistamia ehdokaslistojen lopullisia yhdistelmiä, jotka on asetettava nähtäviksi vaalihuoneeseen ja odotustiloihin sekä jokaiseen äänestyskoppiin; sekä

5) äänestysliput, vaalileimasin, sinetöimisvälineet, pöytäkirjalomakkeet ja vaaliuurna, jonka oikeusministeriö valtion kustannuksella toimituttaa kunkin äänestysalueen vaalilautakunnalle.

50 - 62 §.

6 luku.

Ennakkoäänestys.

63 - 80 §.

7 luku.

Äänten laskeminen, vaalien tuloksen vahvistaminen ja valtakirjan antaminen.

81 - 98 §.

8 luku.

Edustajainvaaleista valittaminen.

99 - 100 §.

9 luku.

Erityisiä säännöksiä.

101 § .

102 §. Kaikki kuntien keskusvaalilautakuntien, vaalilautakuntien ja vaalitoimikuntien menot on kuntien suoritettava, mutta 16 ja 24 §:ssä tarkoitetut ilmoituskortit sekä äänestysliput kustannetaan ja kaikki vaalitoimitsijain sekä vaalipiirien keskuslautakuntien menot suoritetaan valtion varoista.

Vaalipiirien keskuslautakunnilla, kuntien keskusvaalilautakunnilla, vaalilautakunnilla, vaalitoimikunnilla ja vaalitoimitsijoilla on vapaakirjeoikeus.

103 - 106 §.

107 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1969 ja sillä kumotaan kansanedustajain vaaleista 30 päivänä kesäkuuta 1955 annettu laki (336/55) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Kun vaaliluettelot tämän lain voimaan tultua ensi kerran laaditaan, on noudatettava sitä äänestysaluejakoa, joka aikaisemman lain 4 §:n säännösten nojalla on ollut toimitettava viimeistään tammikuussa 1969. Ne määräajat, joista säädetään tämän lain 7 ja 13-20 §:ssä, siirtyvät vuonna 1969 kahta kuukautta myöhemmiksi.

---

83. OMAN AUTON KÄYTÖSTÄ VIRKA-AJOISSA MAKSETTAVIEN KORVAUKSIEN KOROTTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 16 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:120)

Kaupunginhallitus päätti, muuttaen 26.9.1963 tekemäänsä päätöstä, että oman auton käytöstä kaupungin virka-ajoissa maksetaan korvaukset 1.7.1969 alkaen seuraavasti:

Kalenterivuoden aikana omalla autolla Helsingin kaupungin alueella ajetuilta

5 000 ensimmäiseltä kilometriltä	28 p/km
10 000 seuraavalta klometriltä	25 p/km
seuraavilta kilometreiltä	22 p/km

Samalla poistetaan joulu-, tammi-, helmi- ja maaliskuun ajalta maksettu yhden pennin korotus.

84. KADUN JA VIEMÄRIN KESKIMÄÄRÄISTEN RAKENNUSKUSTANNUSTEN VAHVISTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 18 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:21)

Kaupunginvaltuusto päätti todeta kadun ja viemärin keskimääräisten rakentamiskustannusten nousseen niin, että ne vahvistetaan vuodeksi 1969 seuraaviksi:

sorapäällysteisen kadun keskimääräiset rakentamiskustannukset neliömetriä kohden.....	33,06 mk
kestopäällysteisen kadun keskimääräiset rakentamiskustannukset neliömetriä kohden.....	44,73 "
300 mm:n läpimittaisen viemärin keskimääräiset rakentamiskustannukset metriä kohden.....	198,60 "

Edellä vahvistetut hinnat ovat voimassa sellaisin varauksin, että niitä sovelletaan sikäli, kuin hintasäännöstelymääräykset eivät aseta sille estettä.

85. HELSINGIN KAUPUNGIN PALVELUKSESSA TYÖSUHTEESSA OLEVIEN VUOSILOMASÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 18 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1962:45 ja 1964:27)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa 4.4.1962 vahvistamansa kaupungin palveluksessa työsuhteessa olevien vuosilomasäännön 1 §:n 2 momentin, 2 §:n 1 momentin, 3 §:n 2 momentin, 6 §:n otsikon ja 8 §:n sekä lisätä vuosilomasääntöön uuden 6 a §:n ja säännön 9 §:ään uuden 2 momentin seuraavasti:

Vuosilomasäännön alaiset.

1 §. ----------

Työntekijäin katsotaan saavan pääasiallisen toimeentulonsa kaupungin työstä, jos hänen säännöllinen työaikansa on vähintään 20 tuntia viikossa.

Vuosilomaoikeus.

2 §. Kaupungin palveluksessa olevalla muulla kuin 3 §:ssä mainitulla työntekijällä on oikeus saada vuosilomaa kutakin sellaista työntekijäin vuosilomasta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua lomanmääräytymisvuoden kalenterikuukautta kohden, jonka aikana työntekijä on ollut työssä vähintään 14 päivänä.

---

3 §. ----------

Edellä mainituilla työntekijöillä on oikeus tämän pykälän mukaiseen vuosilomaan vain niiden kalenterikuukausien osalta, joiden aikana hän on ollut vähintään 14 päivää mainitunlaisessa työssä.

Loman antamista koskevia erityismääräyksiä.

6 §. ----------

6 a §. Vuosilomapäiväksi älköön viisipäiväistä työviikkoa noudatettaessa merkittäkö sellaista vapaapäivää, jota välittömästi edeltää yhtäjaksoisesti vähintään viisi työpäivää, eikä muussa tapauksessa sellaista

vapaapäivää, jota välittömästi edeltää yhtäjakoisesti vähintään kuusi työpäivää.

Vuosiloman palkka ja vuosilomakorvaus.

8 §. Vuosiloman ajalta maksetaan palkka sekä työsuhteen päättyessä suoritetaan lomakorvausta

1) työntekijöille, joiden palkkaus on sovittu viikolta tai sitä pitemmältä ajalta työntekijäin vuosilomalain ja tämän työntekijäin vuosilomasäännön määräysten mukaisesti, sekä

2) muille kuin 1) kohdassa tarkoitetuille työntekijöille vuosilomapalkasta ja lomankorvauksesta työntekijäin vuosilomalain 17 §:n 2 momentin ja 17 a §:n nojalla erikseen tehdyn työehtosopimuksen määräysten mukaisesti.

Yli kaksitoista kuukautta jatkuneen sairausloman ajalle sattuvan vuosiloman palkka maksetaan kuitenkin samansuuruisena kuin sairausloman palkkakin tältä ajalta tulisi maksettavaksi.

Korvaus suoritetaan myös työsuhteen päättyessä työntekijän kuoleman johdosta.

Voimaantulomääräykset.

9 §. ----------

Kaupunginvaltuuston 18.6.1969 tähän vuosilomasääntöön tekemiä muutoksia ja lisäyksiä 1 §:n 2 momenttiin, 2 §:ään, 3 §:n 2 momenttiin, 6 §:n otsikkoon, 6 a §:ään ja 8 §:ään sovelletaan ensimmäisen kerran 1.4.1968 alkaneen lomanmääräytymisvuoden alusta lukien sellaiseen työntekijään, jonka työsuhde sanotun lomanmääräytymisvuoden päättyessä edelleen jatkui, kuitenkin siten, että 2 §:ää ja 3 §:n 2 momenttia sovelletaan 1.6.1968 alkaen.

86. RAKENNUSOIKEUDEN TARKISTAMINEN 1.-8. ja 10.-14. KAUPUNGINOSASSA.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 18 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:96)

Kaupunginvaltuusto päätti, muuttaen 11.10.1961 rakennusoikeuden rajoittamisesta tekemäänsä päätöstä siltä osin kuin se koskee rakennusoikeuden määräämisessä asemakaavaa laadittaessa noudatettavia ohjeita, että laadittaessa 1.-8. ja 10.-14. kaupunginosan asemakaavaa on rakennusoikeus määrättävä siten,

1) että tontin kerrosala saa olla välitonteilla enintään 1,6 ja kulmatonteilla enintään 2,4 kertaa tontin pinta-ala, kuitenkin niin, että tätä määrää saadaan erityisten syiden sitä vaatiessa lisätä 1-25 % ja että erikoistapauksissa saa lisäys välitonteilla olla suurempikin kuin 25 %, milloin se katsotaan korttelirakenteen eheyden säilyttämisen kannalta välttämättömäksi,

2) että 6. kaupunginosan (Eiran) kortteleissa n:o 218-232 saa tontin kerrosala olla 1-1,2 kertaa tontin pinta-ala ja kerroksia saa olla enintään kolme,

3) että 7. kaupunginosan (Ullanlinnan) korttelin n:o 180 tonteilla n:o 11-16, 19 ja 21 sekä kortteleissa n:o 182, 183 ja 185 sekä 12. kaupunginosan (Alppiharjun) korttelin n:o 373 tonteilla n:o 1a, 1b, 2, 3, 18, 20 ja 24, kortteleissa n:o 375, 377-379, 382, 387 ja 388 saa tontin kerrosala olla 1,4 kertaa tontin pinta-ala ja kerroksia saa olla enintään neljä,

4) että 11. kaupunginosan (Kallion) kortteleiden n:o 337, 341 ja 342 rakennusoikeus säilytetään 26.10.1945 vahvistetun asemakaavan mukaisena,

5) että tontin kerrosala saa kaupunkisuunnitteluviraston asemakaavaosaston piirustukseen n:o 6144/4.12.1968 merkityllä alueella olla kaupunginvaltuuston 11.10.1961 tekemään päätökseen sisältyvien, samaa aluetta koskevien määräysten mukainen, jolloin sanottu kerrosala ei saa olla suurempi kuin 4 kertaa tontin pinta-ala, ja että mikäli olosuhteet puheena olevalla alueella sallivat yhdyskuntapoliittisesti arvostelun kestävien asuntojen rakentamisen, alueelle saadaan rakentaa myös asuntokerrostaloja samaa rakennusoikeutta käyttäen, ja

6) että edellä mainituista rakennusoikeutta koskevista ohjeista voidaan poiketa niiden tonttien osalta, joilla sijaitsee sellainen raken-

nus, joka päätetään asemakaavaa muuttamalla tai kulttuurihistoriallisesti huomattavien rakennusten suojelusta 27.11.1964 annetun lain nojalla määrätä joko kokonaan tai osittain säilytettäväksi.

87. LAKI TALLETUSTEN VERONHUOJENNUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 24 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 415/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:196)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 27 päivänä joulukuuta 1968 annetun talletusten veronhuojennuslain (723/68) 1 ja 2 § näin kuuluviksi:

1 §. Luonnollisen henkilön tai jakamattoman kuolinpesän veronalaiseksi tuloksi ei vuosilta 1970 ja 1971 toimitettavissa valtion- ja kunnallisverotuksissa katsota korkoa talletuksesta, joka on tehty kotimaiseen rahalaitokseen tai osuuskunnan säästökassaan sellaiselle tilille, jota pankkitoiminnassa yleisesti käytetään yleisön talletusten vastaanottamiseen. Tällaista talletusta ei mainituilta vuosilta toimitettavissa valtionverotuksissa pidetä luonnollisen henkilön tai jakamattoman kuolinpesän veronalaisina varoina.

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta talletuksesta, joka on tehty vuosien 1970 ja 1971 aikana vähintään kuuden kuukauden määrä- tai irtisanomisajalla ilman tänä aikana olevaa nosto-oikeutta, saatua korkoa ei pidetä myöskään vuosilta 1972 ja 1973 toimitettavissa verotuksissa 1 momentissa mainittujen verovelvollisten veronalaisena tulona eikä tällaista talletusta heidän veronalaisina varoinaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna talletuksena ei pidetä shekkitilille tehtyä tai muuta siihen verrattavaa vaadittaessa maksettavaa talletusta.

2 §. Työntekijällä on oikeus työnantajansa perustamaan huoltokonttoriin tallettamistaan varoista saamistaan veronalaisista korkotuloista vähentää vuosilta 1970 ja 1971 toimitettavissa valtion- ja kunnallisverotuksissa enintään 250 markkaa sekä sanotuilta vuosilta omaisuuden perusteella toimitettavissa valtionverotuksissa tällaisen talletuksen arvosta enintään 4 000 markkaa.

88. LAKI OBLIGAATIOLAINOJEN VERONHUOJENNUKSISTA.

Annettu kesäkuun 24 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 412/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:176)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Vuonna 1969 heinäkuun 1 päivänä tai sen jälkeen sekä vuosina 1970 ja 1971 liikkeeseen lasketun suomenrahan määräisen obligaatiolainan korosta ja pääomasta myönnetään valtion- ja kunnallisverotuksessa veronhuojennuksia sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §. Veronhuojennus myönnetään yleisön merkittäväksi tarkoitetusta obligaatiolainasta, jonka laskee liikkeeseen:

a) valtio;

b) kunta tai muu julkisyhteisö investointiensa rahoittamiseksi;

c) elinkeinonharjoittaja sellaisten investointiensa rahoittamiseksi, joiden voidaan katsoa edistävän taloudellista kasvua, lisäävän kansainvälistä kilpailukykyä tai parantavan työllisyyttä; tai

d) luottolaitos lainojen antamiseksi edellä kohdissa b) ja c) tarkoitettujen investointien sekä asunto- ja muun rakennustuotannon rahoittamiseen.

3 §. Veronhuojennus myönnetään obligaatiolainan laina-ajalta, kuitenkin enintään 10 verovuodelta siten, että obligaatiolaina on näiltä vuosilta toimitettavissa verotuksissa verovapaa.

Milloin obligaatiolaina on verovapaa, ei luonnollisen henkilön tai jakamattoman kuolinpesän veronalaiseksi tuloksi katsota niiltä verovuosilta toimitettavissa verotuksissa, joiksi huojennus on myönnetty, obligaation korkoa eikä heidän veronalaisena omaisuutenaan pidetä näiltä vuosilta toimitettavissa verotuksissa obligaation arvoa.

4 §. Veronhuojennuksesta päättää valtioneuvosto.

Milloin muu kuin valtio on obligaatiolainan liikkeeseenlaskijana, myöntää valtioneuvosto veronhuojennuksen sen kunnan tai muun julkisyhteisön taikka luottolaitoksen tahi elinkeinonharjoittajan hakemuksesta,

joka laskee obligaatiolainan liikkeeseen. Veronhuojennusta koskeva hakemus on tehtävä valtioneuvostolle samalla kun haetaan säädettyä lupaa obligaatiolainan ottamiseen.

5 §. Edellä 1 §:ssä mainittuna aikana liikkeeseen lasketun obligaation koron veronalaisesta osasta on toimitettava 20 prosentin ennakonpidätys. Milloin obligaatio kuuluu raha-, vakuutus- tai eläkelaitoksen taikka eläkesäätiön vaihto- tai sijoitusomaisuuteen, ei obligaation korosta kuitenkaan ole valtionvarainministeriön määräämissä tapauksissa toimitettava ennakonpidätystä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ennakonpidätys toimitetaan obligaatiolainan koron maksamisen yhteydessä. Ennakonpidätyksestä sekä sen valtiolle tilittämisestä ja käyttämisestä on soveltuvin osin voimassa mitä osingosta toimitettavasta ennakonpidätyksestä on säädetty, kuitenkin niin, että obligaatiolainan korosta kalenterikuukauden aikana pidätetyt varat on suoritettava valtiolle viimeistään seuraavan kalenterikuukauden viimeisenä päivänä.

6 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan tarvittaessa asetuksella.

7 §. Tämä laki kumoaa vuonna 1969 liikkeeseen laskettujen obligaatiolainojen veronhuojennuksista 20 päivänä joulukuuta 1968 annetun lain (681/68). Viimeksi mainittua lakia sovelletaan kuitenkin edelleen niihin obligaatiolainoihin, joiden obligaatioiden liikkeeseenlaskemispäivä on 30 päivä kesäkuuta 1969 tai sitä aikaisempi päivä.

89. LAKI YLEISESTÄ LÄÄKÄRINHOIDOSTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 24 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 424/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:67, 1964:50 ja 1967:60)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan yleisestä lääkärinhoidosta 9 päivänä maaliskuuta 1951 annetun lain 18 ja 21 §, muutetaan 20 §:n 1 ja 4 momentti, sellaisena kuin 1 momentti on 20 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa laissa (308/67) ja 4 momentti 30 päivänä huhtikuuta 1964 annetussa laissa (218/64), sekä lisätään 15 §:ään uusi 5 momentti seuraavasti:

15 §. ----------

Vuosiloman sekä sairauden, raskauden ja synnytyksen vuoksi myönnetyn virkavapauden ajalta kaupungin- ja kunnanlääkärille suoritetaan hänelle kuuluvien palkkausetujen lisäksi 17 §:n 2 momentin mukaisin perustein vahvistetusta vuotuisesta työansiosta vuosiloma- ja virkavapausaikaa vastaava määrä, kuitenkin vain samassa suhteessa kuin peruspalkkaa.

20 §. Kunnilla ja kuntayhtymillä on oikeus kaupungin- tai kunnanlääkärin viran ylläpitoa varten saada vuotuista valtionavustusta kaksi kolmasosaa siitä määrästä, joka 15 §:n 1, 2, 3 ja 5 momentin mukaan lääkärille on vähintään peruspalkkana, kalliinpaikanlisänä samoin kuin vuosiloman sekä sairauden, raskauden ja synnytyksen vuoksi myönnetyn virkavapauden ajalta suoritettavana korvauksena maksettava, sekä mainitulta vuosiloma- ja virkavapausajalta samoin kuin siltä ajalta, jona kaupungin- tai kunnanlääkäri on estynyt virkaansa hoitamasta kansanedustajan tai muun julkisen tehtävän vuoksi, josta ei ole lupa kieltäytyä, suoritetusta viransijaisen palkkiosta, ja 17 §:n 1 momentin mukaan maksettavan ikälisän määrä kokonaisuudessaan sekä kunnanlääkärin virkaa ylläpitävillä kunnilla tai kuntayhtymillä lisäksi kaksi kolmasosaa lääkärin 15 §:n 4 momentin mukaan saamien luontoisetujen raha-arvosta, jonka sosiaali- ja terveysministeriö määrää valtioneuvoston päättämien perusteiden mukaan.

Milloin kaupungin- tai kunnanlääkärille on myönnetty virkavapautta osanottoa varten oppikursseihin tai muita opintoja varten, jotka ovat omansa edistämään kaupungin- ja kunnanlääkärin tehtävien suorittamista, sosiaali- ja terveysministeriö voi hakemuksesta myöntää viransijaisen palkkaukseen valtionavusta valtioneuvoston päättämien perusteiden mukaan. Kaupungin- ja kunnanlääkärin osalta kunnalliselle eläkelaitokselle suoritetut kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain mukaiset maksuosuudet samoin kuin kaupungin- ja kunnanlääkärin jälkeen virkasäännön nojalla suoritettu hautausapu korvataan kunnille ja kuntayhtymille valtion varoista varsinaisen palkkauksen osalta enintään 17 §:n 1 momentissa tarkoitetun palkkauksen mukaan, luontoisetujen osalta ennakkoperintälain nojalla vahvistettujen perusteiden mukaan ja kunnan tai kuntayhtymän lääkärille virkatehtävistä suorittamien muiden palkkausetujen osalta yleisesti noudatettavina olevien perusteiden mukaisesti sekä potilailta perittyjen palkkioiden osalta 17 §:n 2 momentissa mainittujen perusteiden mukaisesti.

Kunnalle tai kuntayhtymälle, jonka tai johon kuuluvien kuntien taloudellinen kantokyky on maan kuntien keskimääräistä kantokykyä olennaisesti heikompi, annetaan sen ylläpitämää kunnanlääkärin virkaa varten valtionavustuksena viran koko peruspalkka kalliinpaikanlisineen ja luontoisetujen raha-arvo samoin kuin vuosiloman sekä sairauden, raskauden ja synnytyksen vuoksi myönnetyn virkavapauden ajalta suoritettava korvaus ja viransijaisen palkkio tai suurempi osa niistä kuin 1 momentissa säädetään. Valtioneuvoston vuosittain päättämien perusteiden mukaan lääkintöhallitus myöntää lisätyn valtionavun hakemuksesta.

90. LAKI VÄHITTÄISKAUPAN LIIKEAJASTA.

Annettu kesäkuun 24 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 435/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:95)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Ammattimaista vähittäiskauppaa saa harjoittaa, mikäli tässä laissa ei toisin säädetä, arkipäivinä kello kahdeksan ja kello kahdenkymmenen välisenä aikana, paitsi lauantaisin ja kirkollisten juhlapäivien sekä itsenäisyyspäivän ja vapunpäivän aattoina kello kahdeksan ja kello kahdeksantoista välisenä aikana.

Mitä tässä laissa on säädetty ammattimaisen vähittäiskaupan harjoittamisesta koskee myös sellaisen liikehuoneiston aukioloa, josta tällaista kauppaa harjoitetaan.

2 §. Sunnuntaina, kirkollisena juhlapäivänä, itsenäisyyspäivänä ja vapunpäivänä ei ammattimaista vähittäiskauppaa saa harjoittaa, mikäli 3-6 §:n säännöksistä ei muuta johdu.

Joulun, uudenvuoden, pääsiäisen, helluntain ja juhannuksen aattona ei vähittäiskauppaa saa harjoittaa kello viidentoista jälkeen.

3 §. Edellä 2 §:n 1 momentissa mainittuina päivinä saa kukkien vähittäiskauppaa harjoittaa kello kahdeksan ja kello kahdeksantoista välisenä aikana.

Elintarvikkeiden vähittäiskauppaa saa harjoittaa yhtenä useammasta peräkkäin sattuvasta 2 §:n 1 momentissa mainitusta päivästä kello kahdeksan ja kello kahdentoista välisenä aikana.

4 §. Sinä aikana, jolloin vähittäiskauppaa tämän lain nojalla ei saa harjoittaa, älköön tavaroita huutokaupallakaan tarjottako myytäväksi, ellei poliisipiirin päällikkö ole määräämillään ehdoilla antanut siihen määrättyä tilaisuutta varten erityistä lupaa.

Poliisipiirin päälliköllä on oikeus määräämillään ehdoilla antaa lupa 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun liikehuoneiston aukioloon 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuina päivinä sellaisen näyttelyn järjestämistä varten, jonka yhteydessä ei tapahdu myyntiä.

5 §. Kauppa- ja teollisuusministeriö voi, milloin erityiset syyt sitä puoltavat, myöntää määrääminsä ehdoin poikkeuksia siitä, milloin ammattimaista vähittäiskauppaa saadaan harjoittaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen asioiden valmistelevaa käsittelyä varten kauppa- ja teollisuusministeriö asettaa kolmeksi vuodeksi kerrallaan neuvottelukunnan, johon kauppa- ja teollisuusministeriötä edustavan puheenjohtajan lisäksi kuuluu enintään kahdeksan muuta jäsentä, joista yhden tulee edustaa sosiaali- ja terveysministeriötä sekä muiden kauppaa, sen palveluksessa olevia työntekijöitä ja kuluttajia. Neuvottelukunnan jäsenille määrätään henkilökohtaiset varamiehet. Neuvottelukuntaan sovelletaan valtion komiteoita koskevia määräyksiä.

6 §. Tämä laki ei koske:

1) apteekkeja;

2) lentoasemilla ja satamissa yksinomaan ulkomaanliikennettä varten varatuilla alueilla sekä liikennevälineissä matkustajien tarpeeksi tapahtuvaa myyntiä;

3) kioski- ja siihen verrattavaa kauppaa sekä automaattikauppaa;

4) markkina- ja torikauppaa;

5) majoitus- ja ravitsemisliikkeistä tapahtuvaa myyntiä; sekä

6) ulkosalla, bensiini- ja huoltoasemilla sekä autokorjaamoissa ja niihin verrattavissa myyntipaikoissa tapahtuvaa moottorien poltto- ja voiteluaineiden, nesteytetyn palavan kaasun sekä ajoneuvojen varaosien ja varusteiden kauppaa.

7 §. Joka rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja määräyksiä, rangaistakoon sakolla.

8 §. Tämän lain noudattamisen valvonta kuuluu poliisiviranomaisille.

9 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1969, ja sillä kumotaan kauppaliikkeiden ja liiketoimistojen aukioloajasta 2 päivänä elokuuta 1946 annettu laki (606/46), kuitenkin niin, että milloin kumotun lain nojalla annetulla päätöksellä tai määräyksellä on myönnetty oikeus pitempään aukioloaikaan kuin tässä laissa on säädetty, tällainen oikeus on edelleen voimassa kuuden kuukauden ajan lain voimaan tulosta lukien.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua lakia kauppaliikkeiden ja liiketoimistojen aukioloajasta sovelletaan tämän lain voimaan tulon jälkeenkin vuoden 1971 loppuun saakka parturin- ja kähertäjänliikkeisiin, kuitenkin niin, että sanotun lain 6 §:n 1 momentissa tarkoitetut poikkeusluvat myöntää sosiaali- ja terveysministeriön asemesta kauppa- ja teollisuusministeriö.

91. ASETUS KIOSKI- JA SIIHEN VERRATTAVASTA KAUPASTA SEKÄ AUTOMAATTIKAUPASTA.

Annettu kesäkuun 24 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 436/69)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään elinkeinon harjoittamisen oikeudesta 27 päivänä syyskuuta 1919 annetun lain 3 §:n 23 kohdan nojalla, sellaisena kuin se on 12 päivänä elokuuta 1966 annetussa laissa (442/66):

Yleisiä säännöksiä.

1 §. Tässä asetuksessa tarkoitettua myyntiä saa harjoittaa:

1) erillisestä, yksinomaan kioskikauppaa varten varustetusta myyntitilasta myyntiaukon kautta sen ulkopuolella olevalle henkilölle;

2) ajoneuvosta, myyntipöydältä ja -rattailta sekä muulta näihin verrattavalta myyntipaikalta tai kantolaatikosta ja siihen verrattavasta myyntilaitteesta;

3) huoltoasemalla olevasta ajoneuvojen varaosien ja varusteiden kauppaa varten varatusta tilasta; sekä

4) myyntiautomaatista.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa on säädetty, saa kioskikauppaan verrattavana kauppana harjoittaa kausiluontoisten tavaroiden myyntiä ulkona olevasta myyntipaikasta siten kuin siitä jäljempänä säädetään.

2 §. Myyntiautomaatilla tarkoitetaan laitetta, josta ostaja sijoittamalla siihen rahaa saa haluamansa tavaran.

3 §. Tämä asetus ei koske:

1) kauppaa, jonka aukioloajasta säädetään vähittäiskaupan liikeajasta annetussa laissa;

2) markkina-, tori-, halli- ja liikkuvaa kauppaa;

3) majoitus- ja ravitsemisliikkeestä tapahtuvaa myyntiä;

4) moottorien poltto- ja voiteluaineiden, nesteytetyn palavan kaasun sekä ajoneuvojen varaosien ja varusteiden kauppaa;

5) lentoasemalla ja satamassa yksinomaan ulkomaanliikennettä varten varatulla alueella sekä liikennevälineessä matkustajien tarpeeksi tapahtuvaa myyntiä; eikä

6) sairaalassa tai huoltolaitoksessa tapahtuvaa myyntiä.

4 §. Elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain nojalla tehtävästä elinkeinoilmoituksesta sekä kaupparekisteriin tehtävästä ilmoituksesta on säädetty erikseen.

Ennen kuin 1 §:n 1 momentin 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitettu myynti aloitetaan, siitä on tehtävä kirjallinen ilmoitus poliisipiirin päällikölle. Ilmoituksessa on mainittava liikkeenharjoittajan nimi tai toiminimi ja osoite, minkä lisäksi ilmoitukseen on liitettävä selvitys myyntipaikan tai -laitteen rakenteesta ja sijainnista.

Myynnin lopettamisesta on sen harjoittajan viivytyksettä tehtävä ilmoitus edellä mainitulle viranomaiselle.

Myynnin aloittamista ja lopettamista koskevasta ilmoituksesta on asianomaiselle annettava todistus.

5 §. Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa on säädetty, on asetuksen 1 §:ssä tarkoitetun myyntipaikan tai -laitteen rakenteeltaan ja sijainniltaan täytettävä ne vaatimukset, mitkä sille terveydenhoidon, työsuojelun, paloturvallisuuden, liikenteen ja yleisen järjestyksen osalta tai muutoin on erikseen säädetty tai määrätty.

Myytävät tavarat.

6 §. Asetuksen 1 §:n 1 momentin 1-2 kohdissa tarkoitetuista myyntipaikoista saa 7 §:ssä mainituin poikkeuksin myydä terveydenhoitoasetuksen (55/67) mukaan tällaisista myyntipaikoista myytäväksi sallittuja elintarvikkeita, tupakkavalmisteita, tupakointivälineitä, tulitikkuja, sanoma- ja aikakauslehtiä, kirjoja, karttoja, kirjoitusvälineitä ja -tarvikkeita, postimerkkejä, paperinenäliinoja ja -pyyhkeitä, kukkia, matkamuistoesineitä, valokuvausfilmejä, salamavalolamppuja, taskulamppuja, polttimia, paristoja, sulakkeita, huokeahintaisia leikkikaluja, pelikortteja, aurinkolaseja, ensiaputarvikkeita, sukkia, hautakoristeita ja -tarvikkeita, hieno- ja kylpysaippuoita, partavaahdokkeita, partateriä, peilejä, hiusneuloja ja -solkia, hiusverkkoja, kampoja, hammastahnaa, hammasharjoja, terveyssiteitä, ehkäisyvälineitä ja vanua. Edellä mainittujen tavaroiden lisäksi kyseisistä myyntipaikoista saa myydä pääsylippuja, ohjelmia, matkalippuja, aikatauluja ja arpoja sekä välittää veikkausta.

Leirintä-, lomakylä- tai muulla niihin verrattavalla ulkoilua varten varatulla alueella sijaitsevasta 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetusta myyntipaikasta saa edellä 1 momentissa mainittujen tavaroiden lisäksi myydä leirintävarusteita, kalastustarvikkeita, uima- ja hiihtovarusteita, hiusten pesuaineita, aurinkoöljyjä ja -voiteita sekä puhdistusvälineitä ja -tarvikkeita.

7 §. Oppilaitoksessa sijaitsevasta 1 §:n 1 momentin 1-2 kohdissa tarkoitetusta oppilaiden käyttöön varatusta myyntipaikasta saa myydä oppikirjoja, kirjoitusvälineitä ja -tarvikkeita, opiskeluvälineitä, sanoma- ja aikakauslehtiä, postimerkkejä sekä paperinenäliinoja ja -pyyhkeitä. Sisäoppilaitoksessa saa kuitenkin lisäksi myydä 6 §:n 1 momentissa mainittuja tavaroita.

Asetuksen 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetusta kantolaatikosta ja siihen verrattavasta myyntilaitteesta saa myydä terveydenhoitoasetuksen mukaan tällaisesta myyntilaitteesta myytäväksi sallittuja elintarvikkeita, tupakkavalmisteita, tulitikkuja, sanoma- ja aikakauslehtiä, kukkia sekä ohjelmia.

8 §. Asetuksen 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetusta myyntipaikasta saa myydä ajoneuvojen, veneiden, öljyvalaisimien ja -lämmittimien sekä nestekaasun käyttöön liittyviä tarvikkeita, leirintävarusteita, kalastustarvikkeita, suksivoiteita, tupakkavalmisteita, sanoma- ja aikakauslehtiä, karttoja, paperinenäliinoja ja -pyyhkeitä, kukkia, matkamuistoesineitä, valokuvausfilmejä, salamavalolamppuja, taskulamppuja, polttimia, paristoja, sulakkeita, huokeahintaisia leikkikaluja, aurinkolaseja, ensiaputarvikkeita, sukkia, hieno- ja kylpysaippuoita, partavaahdokkeita, partateriä, kampoja, hammastahnaa, hammasharjoja, terveyssiteitä, ehkäisyvälineitä ja vanua sekä terveydenhoitolautakunnan luvalla virvoitusjuomia, makeisia ja jäätelöä sekä lisäksi välittää veikkausta.

Leirintä-, lomakylä- tai muulla niihin verrattavalla ulkoilua varten varatulla alueella sijaitsevasta 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetusta myyntipaikasta saa edellä 1 momentissa mainittujen tavaroiden lisäksi myydä 6 §:n 1 ja 2 momentissa mainittuja tavaroita.

9 §. Myyntiautomaatista saa myydä sellaisia tavaroita, jotka niiden laadun, pakkauksen, arvon ja muiden sellaisten seikkojen puolesta soveltuvat automaatista myyntiin.

10 §. Asetuksen 1 §:n 2 momentissa tarkoitetusta myyntipaikasta saa myydä veneitä, katiskoja, joulukuusia ja karnevaalitarvikkeita sekä taimia, multaa ja kasvuturvetta.

11 §. Milloin myyntipaikasta tai -laitteesta myydään elintarvikkeita, on elintarvikkeiden myynnissä, ja milloin elintarvikkeiden ohella pidetään kaupan muita tavaroita, myös niiden osalta, noudatettava, mitä terveydenhoitolaissa (469/65) ja -asetuksessa säädetään ja mitä terveydenhoitolautakunta on tavaroiden myynnistä määrännyt.

Liikkeen harjoittaminen.

12 §. Tässä asetuksessa tarkoitettua kauppaa saa harjoittaa kaikkina päivinä ja vuorokauden aikoina.

13 §. Tässä asetuksessa tarkoitetun liikkeen harjoittajan tulee pitää myyntipaikalla tai -laitteessa nimensä tai toiminimensä näkyvissä.

14 §. Sen, joka myy myyntiautomaatista, on huolehdittava siitä, että se on jatkuvasti kunnossa. Jos automaatti joutuu epäkuntoon, on tämä automaattiin selvästi tehtävällä merkinnällä ilmoitettava.

Erityisiä säännöksiä.

15 §. Milloin tässä asetuksessa tarkoitetun liikkeen harjoittaja on laiminlyönyt noudattaa liikettä koskevia säännöksiä tai määräyksiä taikka jos liikkeessä on esiintynyt väärinkäytöksiä tai sen toiminta aiheuttanut järjestyshäiriöitä, poliisipiirin päälliköllä on valta antaa asianomaiselle varoitus. Jos rikkomukset ovat vakavanlaatuisia taikka ne varoituksesta huolimatta jatkuvat tai uusiintuvat, lääninhallitus voi poliisiviranomaisen esityksestä, kuultuaan liikkeenharjoittajaa, sulkea liikkeen määräajaksi tai kokonaan, rajoittaa liikkeen aukioloaikaa tahi kieltää määrätyn tavaran myynnin.

16 §. Viranomaisen tämän asetuksen nojalla antamaan päätökseen saadaan hakea muutosta, niin kuin siitä on erikseen säädetty. Varoitusta koskevaan päätökseen ei kuitenkaan saa hakea muutosta.

Edellä 15 §:ssä tarkoitettua päätöstä noudatettakoon valituksesta huolimatta, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

17 §. Joka rikkoo tämän asetuksen säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä, rangaistakoon sakolla, jollei rikoksesta ole muualla säädetty ankarampaa rangaistusta.

18 §. Poliisipiirin päällikön on pidettävä piirissään olevista 1 §:n 1 momentin 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuista myyntipaikoista kortistoa tai muuta luetteloa.

19 §. Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, on noudatettava, mitä eri tavarain kaupaksi pitämisestä tai myymisestä on säädetty.

20 §. Kauppa- ja teollisuusministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tämän asetuksen soveltamisesta.

21 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1969. Asetuksen soveltamista varten tarvittaviin valmistaviin toimenpiteisiin voidaan kuitenkin ryhtyä jo ennen asetuksen voimaantuloa.

Sen, joka tämän asetuksen voimaantullessa harjoittaa asetuksen 1 §:n 1 momentin 1, 2 tai 4 kohdassa tarkoitettua liikettä, on viimeistään kuuden kuukauden kuluessa asetuksen voimaantulosta kirjallisesti ilmoitettava poliisipiirin päällikölle nimensä tai toiminimensä sekä annettava selvitys siitä, missä hän liikettä harjoittaa.

92. LAKI LIIKKUVASTA KAUPASTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 24 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 437/69)

(Vrt. kunn.. as.-kok. 1961:77)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan liikkuvasta kaupasta 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun lain (389/61) 9 §:n 3 momentti ja 19 § sekä lisätään lain 30 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

30 §. ----------

Tässä laissa tarkoitetussa myynnissä ja siinä myytävien tavaroiden esittelyssä on noudatettava vähittäiskaupan liikeajasta annettuja säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1969.

93. KAUPUNGINORKESTERIN JÄSENTEN SOITIN- JA PUKUKORVAUSTEN KOROTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 25 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1965:84)

Kaupunginvaltuusto päätti vahvistaa kaupunginorkesterin jäsenille suoritettavat soitin- ja pukukorvaukset 1.7.1969 alkaen seuraavan suuruisiksi vuodelta:

1.	konserttimestari ja soolosellisti (2).....	700 mk
2.	viulunsoittaja, alttoviulun- ja sellonsoittaja (48)	490 "
3.	huilunsoittaja, jolla on oma piccolo (3)	755 "
4.	huilunsoittaja, jolla on kaupungin piccolo (1)...	615 "
5.	oboensoittaja, jolla on oma englannintorvi (2)...	1 095 "
6.	oboensoittaja, jolla on kaupungin englannintorvi, ja klarinetinsoittaja (6).....	910 "
7.	fagotinsoittaja (4).....	1 015 "
8.	käyrätorvensoittaja (6).....	690 "
9.	trumpetin- ja pasuunansoittaja (8).....	570 "
10.	kaupungin soittimia käyttävät orkesterin jäsenet:	
	a) lyömäsoittaja ja tuubansoittaja (5).....	165 "
	b) kontrabassonsoittaja (8).....	165 "
	c) harpunsoittaja (2).....	165 "

94. HELSINGIN KAUPUNGIN VIRANHALTIJAIN LUONTOIS-SUORITUSSÄÄNNÖN MUUTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 25 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:33)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa 6.3.1968 vahvistamansa Helsingin kaupungin viranhaltijain luontoissuoritussäännön 63 §:n tulevaksi voimaan 1.9.1969 alkaen seuraavan sisältöisenä:

63 §. Jos kansakoulun, ammattikoulun, lastentarhan tai lastensuojelu- ja nuorisonhuoltolaitoksen sekä terveydenhoitoviraston viranhaltija aterioi samassa pöydässä oppilaiden ja hoidokkien kanssa, hän saa vastikkeetta syödä oppilaille tai hoidokeille tarjottavaa ruokaa, mikäli hänelle on nimenomaan annettu tehtäväksi oppilaiden tai hoidokkien aterioinnin ohjaus ja valvonta. Tämä oikeus koskee päivittäin vain yhtä ateriaa.

95. LAKI TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 439/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:80 ja 1968:207)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 8 §:n 5 momentti ja 8 a §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 31 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (792/68), näin kuuluviksi:

8 §. ----------

Jos saman edunjättäjän kuoleman johdosta edunsaajille myönnetyt tämän lain vähimmäisehtojen mukainen perhe-eläke, 4 momentissa mainittua peruseläkettä vastaava muu perhe-eläke taikka 1 momentissa mainittua muuta eläkettä tai jatkuvaa korvausta vastaava perhe-eläke tai jatkuva korvaus yhteensä ylittävät yhteensovitusrajan, vähennetään tämän lain mukaisesta eläkkeestä määrä, joka on yhtä suuri osa ylitteestä kuin tämän lain vähimmäisehtojen mukainen perhe-eläke on 4 momentissa mainittuja peruseläkkeitä vastaavista kaikista perhe-eläkkeistä. Tällöin ei kuitenkaan oteta huomioon eläkkeeseen tai jatkuvaan korvaukseen sisältyvää määräaikaista korotusta. Yhteensovitusraja on 60 prosenttia perhe-eläkkeen perusteena olevan edunjättäjän eläkkeen 2 ja 3 momentin mukaisesti lasketusta yhteensovitusperusteesta vähennettynä edunsaajina oleville 16 vuotta nuoremmille lapsille saman edunjättäjän jälkeen perhe-eläkelain mukaan maksettavan yhteenlasketun eläkkeen kansaneläkelain 27 §:ssä tarkoitettua kolmatta kuntaryhmää vastaavalla määrällä, sekä, jos tämän lain mukaisena edunsaajana on myös leski, perhe-eläkelain mukaisen leskeneläkkeen perusosan määrällä. Perhe-eläkelain mukaisena vähennyksenä ei kuitenkaan oteta huomioon enempää kuin 30 prosenttia yhteensovitusperusteesta. Jos perhe-eläkettä on 7 a §:n 1 momentin mukaisesti pienennetty edunsaajien lukumäärän perusteella, alennetaan edellä sanottuja prosenttimääriä samassa suhteessa.

---

8 a §. ----------

Jos tämän lain tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaisen vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeen saajalle myönnetään 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu eläke, elinkorko tai jatkuva korvaus, toimitetaan 8 §:n 1 momentin mukainen yhteensovitus uudelleen. Sama koskee 8 §:n 5 momentin mukaista yhteensovitusta, jos sanottujen lakien mukaisen perhe-eläkkeen saajalle myönnetään mainitun momentin ensimmäisessä lauseessa tarkoitettu eläke tai jatkuva korvaus.
Niin ikään toimitetaan 8 §:n 5 momentin mukainen yhteensovitus uudelleen, kun edunsaajana oleva lapsi täyttää 16 vuotta tai kun muu edunsaaja kuin 16 vuotta täyttänyt lapsi lakkaa olemasta edunsaajana, jos eläkkeen määrä siten suurenee. Hakemuksesta toimitetaan 8 §:n mukainen yhteensovitus myös uudelleen, jos siihen vaikuttaneen muun eläkkeen, elinkoron tai jatkuvan korvauksen määrä on olennaisesti muuttunut.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1969.

96. LAKI LAPSEN HOITOTUESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 444/69)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Suomessa asuvalla lapsella on oikeus hoitotukeen sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Hoitotukea ei kuitenkaan suoriteta lapselle, jonka huoltaja kansaneläkelain 1 §:n 2 momentin säännöksen perusteella ei ole kansaneläkelain mukaan vakuutettu.

2 §. Hoitotukea suoritetaan lapselle, joka sairauden, vian tai vamman johdosta on vähintään kuuden kuukauden ajan jatkuvasti huomattavassa määrin erityisen valvonnan ja hoidon tarpeessa. Lapsi, joka on sokea tai liikuntakyvytön vähintään kuuden kuukauden ajan, on aina oikeutettu hoitotukeen.

Hoitotuki on kansaneläkelain mukaisen hoitolisän suuruinen.

3 §. Hoitotukea maksetaan aikaisintaan sen kuukauden alusta lukien, jota edellisen kuukauden aikana lapsi on täyttänyt kolme vuotta, ja enintään sen kuukauden loppuun, jonka aikana hän täyttää kuusitoista vuotta.

Hoitotuki voidaan myöntää joko määräajaksi tai toistaiseksi.

Hoitotuki lakkautetaan, kun lapsi ei ole enää siihen oikeutettu.

4 §. Lapselle, joka on valtion, kunnan tai kuntainliiton sairaalassa tai laitoksessa tahi muussa hoito- tai opetuslaitoksessa, jonka kustannuksiin käytetään pääasiallisesti julkisia varoja, ei makseta hoitotukea sen kuukauden alusta lukien, jota edellisen kuukauden aikana sairaalassa tai laitoksessa olo on kestänyt kolme kuukautta. Laki on sama hoitotuen maksamisesta lapselle, joka on edellä tarkoitetun sairaalan tai laitoksen toimesta ja kustannuksella sijoitettu hoitoon muualle.

5 §. Tämän lain mukaiset tehtävät hoitaa kansaneläkelaitos noudattaen hallinnon osalta, mitä kansaneläkelaissa on säädetty.

6 §. Hoitotuesta aiheutuvat kustannukset jaetaan siten, että valtio suorittaa niistä 30 prosenttia ja kansaneläkelaitos 70 prosenttia. Valtion osuuden suorittamisesta kansaneläkelaitokselle on vastaavasti voimassa, mitä on säädetty valtion osuuden suorittamisesta kansaneläkkeen tukiosakustannuksista kansaneläkelaitokselle.

Tämän lain mukaisesta toiminnasta aiheutuvat hallintokulut luetaan kansaneläkelaitoksen hallintokustannuksiksi.

7 §. Hoitotuki on vapaa valtiolle ja kunnalle tulon perusteella suoritettavista veroista.

8 §. Jos lapsi ei ole holhoojansa huollettavana, kansaneläkelaitos voi sosiaalilautakuntaa kuultuaan päättää, että hoitotuki maksetaan henkilölle, jonka huollossa lapsi on. Jos hoitotuen maksamista sen nostamiseen oikeutetulle henkilölle ei erityisestä syystä voida pitää tarkoituksenmukaisena, kansaneläkelaitos voi päättää, että hoitotuki maksetaan sosiaalilautakunnalle tai sosiaalilautakunnan suostumuksella sopivalle henkilölle.

9 §. Jollei tästä laista muuta seuraa, on soveltuvin osin lisäksi vastaavasti voimassa, mitä kansaneläkelain 35-40, 45, 46, 69, 73, 74, 75 ja 79-88 a §:ssä on säädetty.

10 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

11 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

Lapselle, joka tämän lain voimaan tullessa on oikeutettu hoitotukeen, suoritetaan hoitotuki lain voimaantulosta lukien, jos sitä on haettu ennen 1 päivää tammikuuta 1971.

Ennen lain voimaantuloa kansaneläkelaitoksen on hyvissä ajoin ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin lain täytäntöönpanoa varten.

97. LAKI ERITYISLAPSILISÄLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 445/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1960:137 ja 1969:14)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1960 annetun erityislapsilisälain 3 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on 17 päivänä tammikuuta 1969 annetussa laissa (41/69), näin kuuluvaksi:

3 §. ----------

Lapsesta, jolla on oikeus perhe-eläkelain (38/69) mukaiseen eläkkeeseen, ei kuitenkaan suoriteta erityislapsilisää sillä perusteella, että molemmat vanhemmat tai toinen heistä tahi, jos kysymyksessä on edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu lapsi, hänestä elatusapua maksamaan sitoutunut tai siihen velvoitettu on kuollut. Erityislapsilisää ei myöskään suoriteta lapsesta, joka saa lapsen hoitotuesta annetun lain (444/69) mukaista hoitotukea.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

98. LAKI KANSANELÄKKEESEEN SUORITETTAVASTA TUKILISÄSTÄ JA ASUMISTUESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 446/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1965:127 ja 1966:112)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Kesäkuun 8 päivänä 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) mukaisen vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeen tai vanhuudentuen saajalle, jonka oman tai perheen elatuksen turvaamiseksi tahi asumisesta aiheutuvien kustannusten korvaamiseksi erityinen taloudellinen tuki on tarpeen, suoritetaan kansaneläkkeen lisänä tukilisää ja asumistukea sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §. Tukilisä on täysimääräisenä 600 markkaa vuodessa.

Jos puolisoille on myönnetty yhteinen tukiosa, määrätään heille yhteinen tukilisä, joka täysimääräisenä on 960 markkaa vuodessa.

3 §. Asumistuki on täysimääräisenä 80 prosenttia siitä asumiskustannusten osasta, joka vuodessa ylittää seuraavat vähimmäismäärät:

ensimmäisessä kuntaryhmässä	660 markkaa,
toisessa kuntaryhmässä	540 markkaa ja
kolmannessa kuntaryhmässä	420 markkaa,

mutta joka ei ylitä seuraavia enimmäismääriä:

ensimmäisessä kuntaryhmässä	2 640 markkaa,
toisessa kuntaryhmässä	2 160 markkaa ja
kolmannessa kuntaryhmässä	1 680 markkaa.

Jos puolisoille on myönnetty yhteinen tukiosa, määrätään heille yhteinen asumistuki. Edellä 1 momentissa tarkoitettua asumiskustannusten vähimmäismäärää korotetaan tällöin 20 prosenttia.

Jos asumistuki myönnetään naimisissa olevalle eläkkeensaajalle, edellä 1 momentissa tarkoitettua asumiskustannusten enimmäismäärää korotetaan 20 prosenttia. Enimmäismäärää korotetaan myös 10 prosenttia kutakin kansaneläkelain 28 §:n 2 momentissa tarkoitettua lasta kohden.

Mitä kuntien jaosta ryhmiin elinkustannusten kalleuden perusteella kansaneläkelaissa on säädetty, on voimassa myös tätä lakia sovellettaessa. Asumistuki määräytyy sen kunnan mukaan, jossa asunto sijaitsee.

4 §. Asumiskustannuksilla tarkoitetaan asunnosta suoritettavaa vuokraa tai muuta vastiketta ja niitä lämmityksestä, vedestä sekä, jos asunnon omistaa eläkkeensaaja tai hänen puolisonsa, asunnon kunnossa pitämisestä ynnä sen hankkimiseksi tai kunnostamiseksi otettujen lainojen koroista aiheutuvia kustannuksia, joita eläkkeensaajan tai, jos puolisot asuvat yhteisessä asunnossa tai saavat yhteistä asumistukea, heidän yhteisesti on arvioitava suorittavan.

Asumiskustannuksia määrättäessä otetaan huomioon vain kustannusten se osa, joka vastaa yhdestä huoneesta ja keittiöstä aiheutuneita kustannuksia. Jos asumiskustannusten enimmäismäärään 3 §:n 3 momentin mukaisesti laskettava korotus on vähintään 30 prosenttia, asumiskustannuksia laskettaessa otetaan kuitenkin huomioon kahdesta huoneesta ja keittiöstä, ja, jos mainittu korotus on vähintään 50 prosenttia, kolmesta huoneesta ja keittiöstä, aiheutuneita kustannuksia vastaava osa.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa tarkemmat perusteet, joiden mukaan 1 momentissa tarkoitettu asumiskustannusten arviointi suoritetaan.

5 §. Tukilisä ja asumistuki suoritetaan täysimääräisenä, jos eläkkeensaajan vuositulo ei ylitä 300 markkaa tai, jos eläkkeensaaja on naimisissa, puolisoiden yhteinen vuositulo ei ylitä 480 markkaa.

Jos molemmilla puolisoilla on oikeus tukilisään tai asumistukeen, se maksetaan puoliksi kummallekin puolisoista. Tukilisän ja asumistuen puoliskosta on silloin muutoin voimassa, mitä tukilisästä ja asumistuesta on säädetty.

6 §. Jos eläkkeensaajan vuositulo, tai jos hän on naimisissa, puolisoiden yhteinen vuositulo, ylittää 5 §:ssä tarkoitetun rajatulon, suoritetaan tukilisä ja asumistuki vähennettynä. Tällöin tukilisänä ja asumistukena suoritetaan määrä, joka saadaan, kun täysimääräisen tukilisän ja asumistuen yhteismäärästä vähennetään 80 prosenttia edellä mainitun rajatulon ylittävästä vuositulon osasta.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun vähennyksen katsotaan ensisijaisesti kohdistuvan tukilisään.

7 §. Vuositulolla tarkoitetaan sitä tosiasiallista tuloa, jonka asianomaisen henkilön voidaan kohtuullisen arvion mukaan edellyttää jatkuvasti vuosittain saavan lisättynä kymmenennellä osalla siitä, millä hänen omaisuutensa arvo ylittää 2 500 markkaa, tahi puolisoilla heidän yhteisen omaisuutensa arvo ylittää 4 000 markkaa sekä vähennettynä sillä määrällä, jolla vuositulo mahdollisesti on alentanut tukiosaa tai vanhuudentukea.

Vuosituloksi ei lueta tämän lain mukaan maksettavia etuuksia, kansaneläkelain mukaan maksettavaa kansaneläkettä mahdollisine lisineen, lapsen hoitotuesta annetun lain (444/69) mukaista hoitotukea, lapsilisälain (541/48) mukaan maksettavaa lapsilisää, erityislapsilisälain (538/60) mukaan maksettavaa erityislapsilisää, perhelisälain (375/43) mukaan maksettavaa perhelisää, huoltoapulain (116/56) mukaista huoltoapua, etua omaan tarpeeseen käytetystä asunnosta eikä valtion tai kunnan varoista suoritettavaa asumistukea. Omaisuudeksi ei lueta eläkkeensaajan tai hänen puolisonsa omistaman ja heidän käytössään olevan asunnon arvoa.

Milloin puolisoista vain toinen saa eläkettä, luetaan kansaneläkelain 30 §:n 3 momentissa tarkoitetusta eläkkeensaajan puolison työtulosta vuosituloksi vain se osa, joka ylittää sanotun lain 27 §:n 3 momentissa säädetyn rajatulon määrän.

8 §. Tukilisää ja asumistukea ei makseta eläkkeensaajalle, joka saa jatkuvaa hoitoa valtion, kunnan tai kuntayhtymän sairaalassa tai laitoksessa tahi asetuksessa määrätyissä tapauksissa muussa hoitolaitoksessa, minkä kustannuksiin käytetään julkisia varoja, siltä ajalta kuin hoito kestää yli kolmen kuukauden ajan. Sama on laki tämän lain mukaisten etuuksien maksamisesta eläkkeensaajalle, joka on kunnan tai edellä tarkoitetun sairaalan toimesta ja kustannuksella sijoitettu hoitoon muualle. Edellä sanotun estämättä voidaan tukilisä ja asumistuki suorittaa lisäksi kuuden kuukauden ajan, jos eläkkeensaajalla edelleen on asunnostaan asumistuen saantiin oikeuttavia kustannuksia.

Asumistukea ei suoriteta eläkkeensaajalle, joka asuu suoraan alenevassa tai ylenevässä polvessa olevan sukulaisensa asunnossa. Jos vuokranantajana muutoin on eläkkeensaajan lähisukulainen tai lähiomainen taikka jos jokin erityinen syy niin vaatii, kansaneläkelaitoksella on oikeus vahvistaa huomioon otettavat asumiskustannukset paikkakunnalla vallitsevan tason mukaisina.

Asumistukea ei suoriteta henkilölle, joka saa lapsiperheiden asumistuesta 30 päivänä joulukuuta 1961 annetun lain (586/61) mukaista asumistukea.

9 §. Jos eläkkeensaajan taloudellisissa oloissa tapahtuu sellainen olennainen muutos tai hänen perhesuhteensa muuttuvat siten, että muutos vaikuttaa hänen oikeuteensa saada tämän lain mukaisia etuuksia tai etuuksien määrään, on etuuksien määrää vastaavasti oikaistava tai etuudet lakkautettava.

10 §. Tukilisän ja asumistuen myöntää kansaneläkelaitos. Laitoksen hallitus voi siirtää tämän tehtävän kansaneläkelain 66 §:ssä mainitulle eläketoimikunnalle.

11 §. Eläkkeensaaja, joka ei tyydy kansaneläkelaitoksen tämän lain mukaista etuutta koskevaan päätökseen, saa hakea siihen muutosta valittamalla tarkastuslautakunnalle.

Mikäli kansaneläkelaitos on 10 §:n nojalla siirtänyt tukilisän ja asumistuen myöntämisen eläketoimikunnalle, saadaan tämän päätökseen hakea muutosta kansaneläkelaitokselta ja tämän antamaan päätökseen edelleen tarkastuslautakunnalta.

Valituskirjelmä on annettava kansaneläkelaitoksen piiriasiamiehelle tai asianomaiselle valitusviranomaiselle viimeistään kolmantenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Eläketoimikunnan ja vastaavasti kansaneläkelaitoksen päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, kunnes asianomainen valitusviranomainen on ratkaissut asian.

12 §. Tukilisistä aiheutuvat kustannukset suoritetaan kansaneläkelaitoksen varoista.

Asumistuesta aiheutuvat kustannukset jaetaan siten, että kansaneläkelaitos suorittaa niistä puolet ja kunnat yhdessä niin ikään puolet. Kunnan osuus kuntien yhteisesti suoritettavasta määrästä on kunnalle vahvistetun painoluvun osoittama määrä. Kunnan painoluku vahvistetaan kalenterivuodeksi kerrallaan siten, että se vastaa kunnassa asuville eläkkeensaajille maksettavien asumistukien yhteismäärän suhdetta koko maassa maksettavien asumistukien yhteismäärään sinä vuotena, jota varten painoluku vahvistetaan.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa 2 momentissa tarkoitetut kuntien painoluvut. Erityisestä syystä voidaan painoluvut vahvistaa uudelleen kysymyksessä olevan kalenterivuoden jäljellä olevaksi ajaksi.

13 §. Valtioneuvoston tulee joka viides vuosi, ensimmäisen kerran vuoden 1971 alusta lukien, vahvistaa tukilisien enimmäismääriin sellainen prosentuaalinen korotus, että kansaneläkelain 59 §:ssä tarkoitetun lisärahaston voidaan vakuutusteknillisten laskelmien perusteella arvioida tulevan käytetyksi ilman, että sanotussa pykälässä tarkoitettu eläkerahasto jäisi jonakin vuonna enimmäismääräänsä pienemmäksi. Korotusta älköön vahvistettako, jos se jäisi pienemmäksi kuin 60 markkaa vuodessa. Aikaisemmin myönnetyt tukilisät on tarkistettava edellä tarkoitettuja enimmäismääriä vastaaviksi korottamisajankohdasta lukien.

14 §. Tukilisä, asumistuki ja tässä laissa säädetyt markkamäärät sidotaan elinkustannuksiin siten, että sanottuja etuuksia ja markkamääriä muutetaan samanaikaisesti ja samassa suhteessa kuin kansaneläkkeitä kansaneläkelaissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin annetun lain (348/56) nojalla muutetaan.

15 §. Mitä kansaneläkelain 25 ja 29 §:ssä, 31 §:n 2 momentissa, 32, 35, 37-46, 67, 69-72, 74-76 ja 79-87 §:ssä, 88 §:n 2-4 momentissa sekä 88 a §:ssä on säädetty kansaneläkkeestä tai sen tukiosasta, on vastaavasti soveltuvin osin voimassa tämän lain mukaisista etuuksista,

kuitenkin niin, että esityksen tai hakemuksen päätöksen poistamisesta mainitun lain 74 §:n 1 momentissa tarkoitetussa tapauksessa tutkii tarkastuslautakunta.

16 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

17 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970, ja sillä kumotaan kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä 26 päivänä marraskuuta 1965 annettu laki (619/65).

Kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä annetun lain nojalla myönnetyt tukilisät muutetaan 1 päivästä tammikuuta 1970 lukien tämän lain mukaisiksi, sanotun lain 2 §:n 4 momentissa tarkoitetut tukilisät eläkkeensaajan hakemuksesta. Jos tukilisä näin jäisi pienemmäksi kuin ensiksi mainitun lain mukainen tukilisä, maksetaan se entisen suuruisena. Jos eläkkeensaajan taloudellisissa oloissa tai perhesuhteissa myöhemmin tapahtuu 9 §:ssä tarkoitettu muutos, määräytyvät etuudet, sen estämättä mitä edellä on säädetty, tämän lain mukaisesti.

Tukilisä tai asumistuki, joka myönnetään ennen 1 päivää tammikuuta 1971 tehdyn hakemuksen perusteella, suoritetaan saajalle lain voimaantulosta lukien, mikäli tämä silloin oli siihen oikeutettu.

Ennen lain voimaantuloa kansaneläkelaitoksen on hyvissä ajoin ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin lain täytäntöönpanoa varten.

99. LAKI PERHE-ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 447/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:11)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 17 päivänä tammikuuta 1969 annetun perhe-eläkelain (38/69) 15 §:n 2 ja 3 momentti sekä 18 § näin kuuluviksi:

15 §. ----------

Leskeneläkkeen muodostavat perusosa, tukiosa, tukilisä ja asumistuki, jos leskellä on 9 §:n 1 tai 3 momentin mukainen oikeus eläkkeeseen. Muutoin muodostavat leskeneläkkeen tukiosa, tukilisä ja asumistuki. Perusosa on kansaneläkkeen perusosan, tukiosa yksinäiselle lapsettomalle henkilölle edunsaajan asuinkunnassa maksettavan kansaneläkkeen tukiosan sekä tukilisä ja asumistuki kansaneläkkeeseen suoritettavan tukilisän ja asumistuen suuruinen. Tukiosa suoritetaan edunjättäjän kuoleman jälkeiseltä kuudelta ensimmäiseltä kuukaudelta kuitenkin aina täysimääräisenä.

Tukiosaa sekä tukilisää ja asumistukea määrättäessä ei lesken vuosituloksi lueta tämän lain mukaista etuutta.

---

18 §. Jollei tästä laista muuta seuraa, on soveltuvin osin lisäksi vastaavasti voimassa, mitä kansaneläkelain 25, 27, 30, 32, 35, 37-46, 67, 69 ja 71-75 §:ssä sekä 79-88a §:ssä ja kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

100. LAKI KANSANELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 448/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:88, 1957:76, 1960:99, 1964:174, 1965:146, 1966:111 ja 1967:141)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 3 §:n 2 momentti, 5 §:n 1 momentti, 26 §:n 1 momentti, 59 §:n 1 momentti, 62 §:n 1 momentti, 63 §, 64 § ja 88a §:n 1 momentti, näistä 3 §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 21 päivänä lokakuuta 1966 annetussa laissa (510/66), 5 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 12 päivänä elokuuta 1957 annetussa laissa (288/57), 26 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1964 annetussa laissa (697/64), 62 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1967 annetussa laissa (667/67), 63 ja 64 § sellaisina kuin ne ovat 4 päivänä marraskuuta 1960 annetussa laissa (466/60) ja 88 a §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1965 annetussa laissa (705/65), ja lisätään 30 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

3 §. ----------

Työnantaja suorittaa, niin kuin siitä erikseen säädetään, työnantajan kansaneläkemaksuna kaksi prosenttia ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä.

5 §. Vakuutusmaksu on yksi ja kolmeneljäsosaa penniä vakuutetulle kunnallisverotuksessa määrätyltä veroäyriltä.

---

26 §. Eläkkeen perusosa on 447 markkaa 24 penniä vuodessa.

---

30 §. ----------

Milloin puolisoista vain toinen saa eläkettä, luetaan muissa kuin 28 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa vuosituloksi eläkkeensaajan puolison työtulosta kuitenkin vain se osa, joka ylittää 27 §:n 3

momentissa tarkoitetun rajatulon määrän. Mitä työtulolla tässä tarkoitetaan, säädetään asetuksella.

59 §. Eläkelaitoksen varat, 2 momentissa tarkoitettuja varoja lukuunottamatta, muodostavat eläkerahaston ja lisärahaston. Eläkerahasto on tilivuoden päättyessä korkeintaan yhtä suuri kuin eläkelaitoksen osuus tilivuonna maksetuista tämän lain mukaisista eläkkeistä 60 prosentilla korotettuna. Lisärahastosta siirretään eläkerahastoon määrä, joka tarvitaan viimeksi mainitun rahaston kartuttamiseksi enimmäismääräänsä.

---

62 §. Valtio, kunnat ja eläkelaitos vastaavat kukin omasta osuudestaan eläkkeiden tukiosien kustannuksista. Kunnan osuus määräytyy sen mukaan, mihin kuntien kantokykyluokituksesta annetun lain (665/67) mukaiseen kantokykyluokkaan se kuuluu, ja on

1 luokassa	7.5	prosenttia
2 "	10.6	"
3 "	13.3	"
4 "	16.0	"
5 "	18.7	"
6 "	21.4	"
7 "	24.1	"
8 "	26.8	"
9 "	29.5	"
10 "	32.6	"

kunnan 2 momentissa sanotulla tavalla lasketusta kustannusosuusperusteesta, kuitenkin niin, ettei osuus jaettuna kunnassa edellisenä vuotena toimitetussa kunnallisverotuksessa määrättyjen veroäyrien luvulla nouse valtioneuvoston vahvistamaa enimmäismäärää suuremmaksi. Eläkelaitoksen osuus kustannuksista on 19 prosenttia maksettujen tukiosien yhteismäärästä, ja valtio vastaa tukiosien kustannuksista muulta kuin edellä mainitulta osalta.

---

63 §. Eläkkeistä, avustuksista ja muusta tämän lain täytäntöönpanosta eläkelaitokselle aiheutuvat kustannukset samoin kuin 58 §:ssä tarkoitetut menot suoritetaan, sikäli kuin 62 §:stä ei muuta johdu, eläkelaitoksen varoista.

64 §. Valtion tulee viimeistään maksatuksen edellisenä päivänä suorittaa eläkelaitokselle 90 prosenttia arvioidusta osuudestaan maksettaviin tukiosiin.

88 a §. Jos tämän lain tai kansaneläkkeen saajalle suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta annetun lain (446/69) mukaista etua on maksettu

aiheettomasti tai määrältään liian suurena, on liikaa suoritettu määrä perittävä takaisin. Mikäli määrä on vähäinen ja muutoinkin, jos sen myöntämisen tai maksamisen ei ole katsottava johtuneen edunsaajan taikka hänen edustajansa vilpillisestä menettelystä tahi törkeästä tuottamuksesta, voidaan kuitenkin perimistoimenpiteistä luopua.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

Kansaneläkelaissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun lain (348/56) mukaista korotusta ja alennusta toimeenpantaessa pidetään 26 §:n 1 momentissa säädettyä markkamäärää virallisen elinkustannusindeksin pistelukua 116 vastaavana.

101. PERHE-ELÄKEASETUS.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 449/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:11)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään 17 päivänä tammikuuta 1969 annetun perhe-eläkelain (38/69) 19 §:n nojalla:

1 §. Kansaneläkelaitoksen piiriasiamiehen tehtävänä on sen lisäksi, mitä 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen (594/56) 36 §:ssä on säädetty:

1) ottaa vastaan perhe-eläkelain mukaisia etuuksia koskevat hakemukset, valituskirjelmät ja ilmoitukset sekä avustaa hakijoita niiden laatimisessa;

2) antaa eläketoimikunnalle, kansaneläkelaitokselle ja tarkastuslautakunnalle lausuntoja ja hankkia tietoja, joita ne tarvitsevat käsitellessään perhe-eläkelain mukaisia asioita; sekä

3) ryhtyä toimenpiteisiin perhe-eläkkeen tai muiden perhe-eläkelain mukaisten etuuksien lakkauttamiseksi tahi maksun keskeyttämiseksi tai niiden maksamista koskevien päätösten muuttamiseksi, milloin siihen on syytä.

Perhe-eläkelain mukaisia etuuksia koskevan hakemuksen vastaanottamisesta ja virkatodistuksen hankkimisvelvollisuudesta on vastaavasti voimassa, mitä kansaneläkeasetuksen 68 ja 69 §:ssä on säädetty kansaneläkelain mukaisen edun hakijan tai saajan osalta.

2 §. Perhe-eläkkeen hakemisesta, hakijan velvollisuudesta antaa hakemuksen ratkaisemiseksi tarpeellisia tietoja sekä eläkkeensaajan ilmoitusvelvollisuudesta on soveltuvin osin voimassa, mitä kansaneläkeasetuksen 5 luvussa on säädetty.

Hakija on velvollinen lisäksi antamaan kansaneläkelaitoksen tarpeelliseksi katsoman muunkin selvityksen. Niin ikään perhe-eläkettä saavan lesken on ilmoitettava avioliiton solmimisesta sekä lesken tai muun huoltajan huollettavanaan olevan 16 vuotta nuoremman lapsen antamisesta ottolapseksi tai lapsen huollon siirtymisestä muulle henkilölle. Samoin on tehtävä ilmoitus perhe-eläkelain 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun opiskelun, koulunkäynnin tai ammattikasvatuksen päättymisestä.

3 §. Perhe-eläkkeiden maksamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä kansaneläkeasetuksen 6 luvussa on eläkkeen maksamisesta säädetty. Kuusitoista vuotta täyttäneen alaikäisen eläke voidaan holhoojan suostumuksella tai muulloinkin, milloin erityisiä syitä on, maksaa eläkkeensaajalle itselleen tai muulle henkilölle.

Jos edunsaaja kuolee, kuolinpesän hoitaja on oikeutettu kuolinpesän puolesta hakemaan ja nostamaan sen etuuden, johon edunsaajalla oli oikeus.

4 §. Kansaneläkelaitoksen velvollisuudesta ilmoittaa eläkkeistä sekä antaa tietoja muun lainsäädännön perusteella annettavan edun vahvistamista tai suorittamista varten sekä salassapitovelvollisuudesta on vastaavasti voimassa, mitä kansaneläkeasetuksen 71 ja 72 §:ssä on säädetty.

5 §. Asianomainen oppilaitos on pyydettäessä velvollinen antamaan perhe-eläkelain 8 §:n 2 momentin tarkoittamissa tapauksissa tarvittavat tiedot edunsaajan opiskelusta, koulunkäynnistä tai ammattikasvatuksesta.

6 §. Mitä kansaneläkeasetuksen 22 §:n 1 ja 3 momentissa sekä 23 §:ssä on säädetty, sovelletaan vastaavasti perhe-eläkelain mukaisten etuuksien kustannuksiin.

7 §. Mitä kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä 17 päivänä joulukuuta 1965 annetussa asetuksessa (669/65) on säädetty, on soveltuvin osin voimassa perhe-eläkelain mukaiseen tukilisään.

8 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1969.

102. LAKI KANSAKOULULAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 459/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1957:63 ja 1967:52)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun kansakoululain (247/57) 9 §:n 4 momentti, 82 §:n 2 momentti ja 86 a §:n 1 momentti, sellaisina kuin kaksi viimeksi mainittua lainkohtaa ovat 13 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa laissa (275/67), ja lisätään lakiin uusi 14 a § seuraavasti:

9 §. ----------

Asetuksella voidaan säätää, että erityisessä tapauksessa yhdessä opetettavien määrän tulee olla edellä tässä pykälässä säädettyä pienempi ja että edellä säädettyä useampiakin vuosiluokkia saadaan opettaa yhdessä. Niin ikään asetuksella säädetään, millä ehdoin muutoin yhdessä opetettava ryhmä saadaan äidinkielen ja laskennon sekä toisen kotimaisen kielen ja vieraan kielen opetuksessa jakaa kahdeksi opetusryhmäksi sekä milloin muutoin yhdessä opetettavasta ryhmästä, josta osalle annetaan toisen kotimaisen tai vieraan kielen opetusta, saadaan erottaa eri opetusryhmäksi ne oppilaat, joille sanottua kielenopetusta ei anneta.

14 a §. Milloin koulutoimen tarkoituksenmukainen järjestäminen kansalais- tai keskikoulun oppilasmäärien muutoksista johtuvien haittojen välttämiseksi sitä edellyttää, kunta voi, sen estämättä, mitä tässä laissa on säädetty, valtioneuvoston luvalla ja sen määräämällä tavalla yhdistää kansalaiskoulun ja kansakoulun kuuden vuosiluokan pohjalle rakentuvan keskikoulun kolmivuotiseksi yhtenäiskoulutyyppisen peruskoulun yläasteeksi, jonka osalta voidaan poiketa tämän luvun säännöksistä, niin kuin siitä asetuksella säädetään.

Niistä perusteista, joiden mukaan 1 momentissa tarkoitetun peruskoulun yläasteen tai 14 §:n 2 momentissa tarkoitetun kokeiluperuskoulun yläasteen opettajan samoin kuin kunnan omistaman lukion sisältävän yksityisoppikoulun opettajan opetusvelvollisuuteen saadaan lukea mainitun toisen koulumuodon opetustehtäviä, säädetään asetuksella. Asetuksella

voidaan myös säätää niistä perusteista, joiden mukaan kunnan omistaman yksityisen lukion ja tässä momentissa tarkoitetun peruskoulun yläasteen yhteiset ylläpitomenot jaetaan koulujen kesken.

82 §. ----------

Mitä 1 momentissa on säädetty, on soveltuvin osin voimassa myös rakennusavustuksesta ja kuoletuslainasta, vaikka yhteistä koulutointa suorittaa kaupunki.

86 a §. Valtionavustuksen myöntämistä koskevaan 2 momentissa tarkoitettuun kouluhallituksen päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä heinäkuuta 1969 kuitenkin siten, että 9 §:n 4 momenttia sovelletaan 1 päivästä elokuuta 1969 lukien.

103. LAKI KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 460/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1957:64, 1966:15 ja 1967:54)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun lain (248/57) 39 §:n 2 momentti ja muutetaan lain 8 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohta, 38 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 13 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa laissa (277/67), 38 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 11 päivänä maaliskuuta 1966 annetussa laissa (147/66), sekä lisätään 3 §:ään, sellaisena kuin se on 13 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa laissa (277/67), uusi 3 momentti seuraavasti:

3 §. ----------

Yksityisoppikoulun muuttamisesta kunnalliseksi kouluksi 3 päivänä kesäkuuta 1966 annetun lain (339/66) nojalla muodostetun keskikoulun lehtorin virkaan koulun muodostamisen yhteydessä yksityisoppikoulusta siirretyllä tai koeajaksi määrätyllä on oikeus 2 momentissa tarkoitetuksi palvelusajakseen lukea myös se aika, jonka hän yksityisoppikoulun opettajana olisi saanut lukea hyväkseen ylempään palkkausluokkaan siirtämisestä voimassa olevien säännösten mukaan.

8 §. Koulun johtajan tehtävää hoitava opettajanviran haltija saa vuotuista johtajanpalkkiota:

1) varsinaisessa kansakoulussa yläkansakoulunopettajan viikkoylitunnista maksettavaa palkkiota vastaavan määrän puolitoistakertaisena sekä lisäksi kutakin koulun muun opettajan luokkaa kohden yhden neljäsosan sanotun viikkoylituntipalkkion määrästä, kuitenkin enintään niin paljon, kuin yläkansakoulunopettajalle suoritetaan kuudesta viikkoylitunnista;

2) erillisessä kansalaiskoulussa ja apukoulussa näissä kouluissa maksettavaa viikkoylituntipalkkiota vastaavan määrän puolitoistakertaisena sekä lisäksi kutakin koulun muuta päätoimista opettajaa kohden yhden neljäsosan viikkoylitunnin palkkiota vastaavasta määrästä, kui-

tenkin enintään niin paljon, kuin näissä kouluissa maksetaan opettajalle kuudesta viikkoylitunnista; sekä

---

38 §. Kansakoululaitoksen virkaa väliaikaisesti hoitamaan määrätyllä on oikeus saada palkkausta samojen perusteiden mukaan, kuin sitä 2 §:n, 3 §:n 1 ja 2 momentin, 4, 6, 7, 8 ja 9 §:n nojalla suoritetaan vakinaiselle viranhaltijalle. Palkkausta virantoimituksen keskeytyksen ajalta suoritetaan hänelle 10 ja 11 §:ssä säädettyjen perusteiden mukaan. Oppilasasuntolan hoitajan viran väliaikaisella hoitajalla on sama oikeus luontoisetuihin kuin vakinaisella viranhaltijalla, ja hän on velvollinen suorittamaan niistä korvausta, niin kuin 36 §:ssä on säädetty.

Viransijainen saa, jollei 13 §:n 1 momentin nojalla muuta ole sovittu, saman palkkauksen, johon väliaikainen viranhoitaja 1 momentin mukaan on oikeutettu, ei kuitenkaan 3 §:n 2 momentin mukaista palkkausta eikä palkkausta virantoimituksen keskeytyksen ajalta. Palkkaus viransijaiselle maksetaan kuukausittain jälkikäteen. Viransijaisen luontoiseduista säädetään asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1969 kuitenkin siten, että 3 §:n 3 momenttia sovelletaan 1 päivästä elokuuta 1967 lukien.

104. LAKI AMMATTIOPINTOJEN AVUSTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 463/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944:155 ja 1949:86)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan 10 päivänä marraskuuta 1944 annetun ammattiopintojen avustuslain (796/44) 4 §:n 4 momentti ja 4 a §, sellaisina kuin ne ovat 21 päivänä lokakuuta 1949 annetussa laissa (655/49), muutetaan lain 3 §, 4 §:n 5 momentti, 6 §:n 3 momentti, 12 §:n 1 momentti ja 14 a §, näistä 3 § ja 14 a § sellaisina kuin ne ovat mainitussa 21 päivänä lokakuuta 1949 annetussa laissa, sekä lisätään lain 1 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

1 §. ----------

Siirtyessään toiseen Pohjoismaahan harjoittamaan vastaavia opintoja apurahansaaja säilyttää hakemuksesta oikeutensa apurahaan, mikäli hänen jäljempänä 5 §:ssä tarkoitetun oppilaitoksensa johtaja sitä puoltaa.

3 §. Apurahan saannin edellytyksenä on, että asianomainen

1) on hyväksytty tai voidaan hyväksyä oppilaaksi 5 §:ssä tarkoitettuun oppilaitokseen, erityiskursseille tai oppipaikkaan

2) eikä voi muutoin valtion varoista saada tai ole saanut ammattiopintojensa harjoittamista varten niin suurta avustusta kuin hän tämän lain nojalla saisi. Koulutusta varten myönnetty erityislapsilisä ei kuitenkaan ole esteenä apurahan saannille.

4 §. ----------

Jos apurahan myöntämisen jälkeen sen määrään vaikuttavat olosuhteet olennaisesti muuttuvat, on apurahan määrä sen saajan, asianomaisen koulu- tai paikallisen viranomaisen ilmoituksesta vahvistettava uudelleen. Siten muutettua apurahaa aletaan suorittaa muuttamista koskevan hakemuksen jättämistä tai ilmoituksen saapumista lähinnä seuraavan lukukauden tai opintovuoden alusta.

6 §. ----------

Milloin apurahansaaja on hyväksyttävästä syystä muuttanut opinto-

alaa tai, jos hänen tämän lain nojalla aikaisemmin tuetut opintonsa ovat kestäneet enintään vuoden, voidaan hänelle harkinnan mukaan myöntää uusi apuraha.

12 §. Tässä laissa tarkoitetulle henkilölle voidaan myöntää korotonta lainaa 5 §:ssä mainittuja opintoja varten enintään valtioneuvoston vahvistama määrä. Opintolaina voidaan tarvittaessa myöntää myös apurahan saajalle. Lainaa ei kuitenkaan voida myöntää niiden oppilaitosten opiskelijoille, jotka kuuluvat opintolainojen valtiontakausjärjestelmän piiriin.

---

14 a §. Mitä tässä laissa säädetään apurahasta, on soveltuvin osin voimassa myös opintolainasta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1969 ja sitä sovelletaan mainittuna päivänä ja sen jälkeen myönnettäviin avustuksiin.

105. LAKI SAIRAUSVAKUUTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 464/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:90, 1964:147 ja 1966:2)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 11 §:n 1 momentti, 15 §:n 2 ja 4 momentti, 26 §:n 1 momentti, 27 §:n 1 momentti, 29 §:n 1 momentti, 30 §:n 3 ja 5 momentti, 56 §:n 5 momentti ja 76a §, näistä 29 §:n 1 momentti ja 30 §:n 3 momentti sellaisina kuin ne ovat 14 päivänä tammikuuta 1966 annetussa laissa (5/66) sekä 76a § sellaisena kuin se on 27 päivänä marraskuuta 1964 annetussa laissa (577/64), sekä lisätään 17 §:ään uusi 2 momentti, lakiin uusi 27 a §, 43 §:ään uusi 4 momentti ja 75 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

11 §. Korvausta matkakustannuksista suoritetaan ainoastaan siinä tapauksessa, että matka on olosuhteet ja muut asiassa ilmenneet seikat huomioon ottaen ollut perusteltu, ja tällöinkin vakuutetun matkan osalta vain siihen määrään, minkä se olisi tullut maksamaan halvinta matkustustapaa käyttäen. Jollei vakuutettu ole käyttänyt halvinta matkustustapaa, määrätään korvaus todellisten kustannusten perusteella vain, jos käytetyn matkustustavan on katsottava olleen sairauden laadun vuoksi tai liikenneolosuhteista johtuvista pakottavista syistä välttämätön.

---

15 §. ----------

Omana työnä pidetään vakuutetun omassa tai perheenjäsenensä yrityksessä, liikkeessä, ammatissa tahi maa-, metsä-, koti- tai muussa taloudessa suorittamaa työtä, itsenäistä tieteellistä työtä sekä päätointa vastaavaa opiskelua oppilaitoksessa tai ammattikursseilla.

Päivärahaa suoritetaan enintään sen kalenterikuukauden loppuun, jonka aikana vakuutettu täyttää 65 vuotta.

17 §. ----------

Milloin vakuutetun työtulot ovat sairauden, työttömyyden tai muun vastaavan erityisen syyn vuoksi olleet olennaisesti pienemmät kuin ne muutoin olisivat olleet, on vakuutetun työtulot hakemuksesta arvioitava asetuksella säädettävällä tavalla.

26 §. Jos vakuutettu on vilpillisesti tai törkeästä tuottamuksesta ilmoittanut väärin tai salannut jonkin seikan, jolla on merkitystä päivärahan saamiseen tai suuruuteen, taikka jos hän on itse tai toisen avulla tarkoituksellisesti aiheuttanut sairauden tahi hänen törkeä huolimattomuutensa on olennaisesti myötävaikuttanut sairauden syntymiseen, voidaan hänelle tämän lain nojalla tuleva päiväraha evätä tai sen määrää alentaa.

---

27 §. Jos vakuutetulla on oikeus saada korvausta sairaudesta, viasta tai vammasta johtuvan työkyvyttömyyden vuoksi muunkin kuin tämän lain nojalla, on hänelle saman työkyvyttömyyden johdosta suoritettava tämän lain mukaista päivärahaa vain sikäli ja siltä osin kuin se ylittää samalta ajalta muun lain nojalla suoritettavan korvauksen.

---

27 a §. Jos vakuutetulle on suoritettu korvausta 5 - 11 §:ssä tarkoitetuista sairaanhoitokustannuksista muun lain kuin tämän lain nojalla, on hänellä oikeus saada tämän lain mukaista korvausta vain sikäli ja siltä osin kuin se ylittää muun lain nojalla maksetun korvauksen. Sama olkoon laki muun lain nojalla maksettavasta vastaavasta korvauksesta, jos vakuutetulle on suoritettu sairaanhoitokustannusten korvausta tämän lain nojalla.

Jos vakuutettu on saanut korvauksen sairaanhoitokustannuksista tämän lain nojalla ja hän sen jälkeen hakee samoista kustannuksista korvausta tapaturmavakuutusta tai liikennevakuutusta koskevien lakien nojalla, tulee tapaturma- tai liikennevakuutusyhtiön, tapaturmaviraston tai liikennevakuutusyhdistyksen, mikäli se on velvollinen suorittamaan vahingon johdosta korvausta mainittujen lakien nojalla, maksaa näistä kustannuksista myöntämästään korvauksesta sairausvakuutusrahastoon sairausvakuutuksesta maksettua korvausta vastaava määrä. Sama on laki korvauksesta, joka määräytyy tapaturmavakuutusta koskevissa laeissa olevien perusteiden mukaisesti.

29 §. Jos työnantaja on järjestänyt palveluksessaan oleville tai heidän perheenjäsenilleen mahdollisuuden saada sairauden tai raskauden ja synnytyksen johdosta tässä laissa tarkoitettua sairaanhoitoa taikka järjestänyt sairauksien ehkäisemistä tarkoittavaa toimintaa, voi kansaneläkelaitos suorittaa työnantajalle kohtuullisen korvauksen tästä aiheutuneista kustannuksista. Mitä edellä on sanottu, sovelletaan myös yliopistoissa ja korkeakouluissa opiskelevien ylioppilaiden pakollisesta lääkärintarkastuksesta annetun lain (142/58) 1 §:ssä mainitun säätiön järjestämän hoidon kustannuksiin. Vastaavasti voidaan korvausta suorittaa laivanisännälle jäljempänä 2 momentissa mainituista merimieslain nojalla syntyneistä kustannuksista, milloin näistä ei haeta korvausta sanotun momentin nojalla.

---

30 §. ----------

Päivärahaa on haettava kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, mistä alkaen sitä halutaan saada, äitiysrahaa viimeistään kaksi kuukautta ennen laskettua synnytysaikaa ja korvausta sairauden tai raskauden ja synnytyksen aiheuttamista kustannuksista kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se maksu, josta korvausta haetaan, on suoritettu, uhalla, että etuus muutoin on menetetty. Jos päiväraha on myönnetty määräajaksi ja työkyvyttömyys jatkuu sen jälkeenkin, tulee vakuutetun saadakseen edelleen päivärahaa toimittaa siitä riittävä selvitys edellä mainitussa ajassa. Myöhästymisestä huolimatta voidaan etuus myöntää joko kokonaan tai osaksi, jos sen epäämistä on pidettävä kohtuuttomana.

Jollei myönnettyä päivä- tai äitiysrahaa ole nostettu kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on ollut vakuutetun nostettavissa, taikka maksettavaksi myönnettyä korvausta sairauden tai raskauden ja synnytyksen aiheuttamista kustannuksista kuuden kuukauden kuluessa sen myöntämisestä, on oikeus etuuteen menetetty, mikäli ei erityisestä syystä katsota kohtuulliseksi toisin päättää. Äitiysrahan viimeisen kolmanneksen kohdalla edellä mainittu aika lasketaan jälkitarkastusta varten varatun kahdentoista viikon määräajan päättymisestä.

43 §. ----------

Kunnallisvaltuuston valitsemien sairausvakuutustoimikunnan jäsenten toimikaudesta ja heidän toimessa pysymisestään on voimassa soveltuvin osin, mitä kunnallisten lautakuntien toimikaudesta ja luottamustoimessa olevien toimessa pysymisestä on kunnallislaissa (642/48) säädetty.

56 §. ----------

Jos on kysymys evätyn edun myöntämisestä tai myönnetyn edun lisäämisestä, sairausvakuutustoimikunta voi aikaisemman päätöksen estämättä käsitellä asian uudelleen.

75 §. ----------

Jos päivä- tai äitiysrahan taikka huoltajanlisän määrä päivää kohti päättyy penniä pienempään määrään, pennin osat jätetään ottamatta lukuun.

76 a §. Asetuksella voidaan säätää sellaisia poikkeuksia tämän lain säännöksistä, jotka johtuvat vieraan valtion kanssa tehdystä vastavuoroisesta sopimuksesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1969.

Lain voimaan tullessa sairausvakuutustoimikunnan jäseninä toimivien kunnallisvaltuustojen valitsemien henkilöiden toimikausi jatkuu, kunnes kunnallisvaltuusto on vuoden 1969 aikana valinnut uudet jäsenet heidän sijaansa. Näiden jäsenten toimikausi jatkuu siihen saakka, kunnes vuonna 1972 toimitetuissa kunnallisvaaleissa valittu valtuusto on tammikuussa 1973 pidettävässä kokouksessa valinnut uudet jäsenet.

106. LAKI ÄITIYSAVUSTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 465/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941:28)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 13 päivänä kesäkuuta 1941 annetun äitiysavustuslain (424/41) 10 § näin kuuluvaksi:

10 §. Äitiysavustus suoritetaan kunnan varoista, mikäli koko avustusta tai sen osaa vastaavaa määrää ei ole kunnan tilauksesta etukäteen toimitettu sille joko rahana tai sosiaalihallituksen määräämien tarvikkeiden muodossa.

Korvaus kunnan varoista maksetuista avustuksista suoritetaan hakemuksesta kunnalle kalenterivuosittain. Kunnan tulee hakea korvausta sosiaalihallitukselta neljän kuukauden kuluessa kunkin kalenterivuoden päättymisestä uhalla, että oikeus siihen muuten voidaan katsoa menetetyksi.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1969 lukien.

107. ASETUS ÄITIYSAVUSTUSLAIN TOIMEENPANOSTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 466/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941:29 ja 1945:36)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan äitiysavustuslain toimeenpanosta 13 päivänä kesäkuuta 1941 annetun asetuksen 14 §, sellaisena kuin se on 9 päivänä helmikuuta 1945 annetussa asetuksessa (126/45), näin kuuluvaksi:

14 §. Äitiysavustuslain 10 §:ssä tarkoitettuun hakemukseen tulee sisältyä luettelo äitiysavustusta saaneista henkilöistä, selvitys siitä, paljonko ja missä muodossa kullekin on avustusta vuoden kuluessa suoritettu, sekä onko avustusta suoritettu ennen synnytystä vaiko sen jälkeen, ynnä tilitys valtion varoista kunnalle etukäteen toimitetuista avustusmääristä.

Jos äitiysavustuksen suorittaminen jakaantuu kahdelle kalenterivuodelle, tilitetään avustus kokonaisuudessaan jälkimmäisen vuoden päätyttyä.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1969 lukien.

108. LAKI ASUNTOTUOTANTOLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 474/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:31)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä huhtikuuta 1966 annetun asuntotuotantolain (247/66) 2 § näin kuuluvaksi:

2 §. Asuntolainoja saadaan vuosittain myöntää valtion tulo- ja menoarvion käsittelyn yhteydessä päätetty määrä, jonka tulee yhdessä 1 §:ssä tarkoitettuja muita tukitoimenpiteitä ja tutkimusmäärärahoja varten myönnettävän määrän kanssa olla vuosina 1969-1976 kunakin vuotena vähintään 150 000 000 markkaa lisättynä määrällä, joka kunakin vuotena vastaa asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetun lain (224/49) ja 4 päivänä joulukuuta 1953 annetun asuntotuotantolain (488/53) sekä tämän lain nojalla myönnetyistä lainoista edellisen vuoden aikana kertyneitä korkoja sekä säännönmukaisia ja ylimääräisiä lyhennyksiä.

Vuosittain otetaan tulo- ja menoarvioon tarpeellinen määräraha myönnettyjen lainojen maksattamista ja muita 1 §:ssä tarkoitettuja tukitoimenpiteitä sekä tutkimusmäärärahoja varten.

Edellä 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua määrärahaa saadaan käyttää myös ennen tämän lain voimaantuloa myönnettyjen lainojen maksattamiseen. Aikaisemmin tulo- ja menoarviossa myönnettyjä määrärahoja saadaan käyttää lainojen maksatukseen siitä riippumatta, minkä vuoden määrärahasta laina on myönnetty.

109. HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJASTO-OHJESÄÄNNÖN MUUTOS.

Kouluhallituksen vahvistama heinäkuun 11 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 18 p:ltä 1969)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1965:8 ja 1968:82)

Kouluhallituksen 28.1.1965 vahvistaman Helsingin kaupungin kirjasto-ohjesäännön 2 § muutettiin seuraavasti:

2 §. Edellä mainittua tarkoitusta varten kaupunki ylläpitää seuraavia kirjastoja:

1) pääkirjastoa, joka sijaitsee talossa n:o 3 Rikhardinkadun varrella,

2) seuraavia sivukirjastoja: Eteläistä sivukirjastoa Punavuoressa, Haagan sivukirjastoa Haagassa, Herttoniemen sivukirjastoa Länsi-Herttoniemessä, Kaarelan sivukirjastoa Kannelmäellä, Kallion sivukirjastoa Kalliossa, Kulosaaren sivukirjastoa Kulosaaressa, Käpylän sivukirjastoa Käpylässä, Lauttasaaren sivukirjastoa Lauttasaaressa, Malmin sivukirjastoa Malmilla, Maunulan sivukirjastoa Maunulassa, Munkkiniemen sivukirjastoa Munkkiniemessä, Oulunkylän sivukirjastoa Oulunkylässä, Pakilan sivukirjastoa Pakilassa, Pitäjänmäen sivukirjastoa Konalassa, Porolahden sivukirjastoa Roihuvuoressa, Puistolan sivukirjastoa Puistolassa, Suomenlinnan sivukirjastoa Suomenlinnassa, Tapanilan sivukirjastoa Tapanilassa, Toukolan sivukirjastoa Toukolassa, Töölön sivukirjastoa Töölössä, Vallilan sivukirjastoa Vallilassa, Vallisaaren sivukirjastoa Vallisaaressa, Vartiokylän sivukirjastoa Vartiokylässä ja Vuosaaren sivukirjastoa Vuosaaressa sekä

3) laitoskirjasto-osaston alaisuudessa toimivia laitoskirjastoja seuraavissa kaupungin sairaaloissa ja huoltolaitoksissa: Auroran, Hesperian, Kivelän, Laakson, Malmin, Marian ja Nikkilän sairaaloissa, Sofianlehdon vastaanottokodissa, Koskelan sairaskodissa, Kustaankartanon, Riistavuoren, Roihuvuoren ja Suursuon vanhainkodeissa sekä kuntainliiton ylläpitämässä Helsingin yliopistollisessa keskussairaalassa, jossa Meilahden sairaala-alueen laitoskirjasto huolehtii kirjastotoiminnasta Meilahden sairaalassa, naistentautien ja synnytysklinikoilla, lastentautien, silmä-, korva-, nenä- ja kurkkutautien klinikoilla ja sädehoitoklinikalla sekä psykiatrian klinikan laitoskirjasto omasta kirjastotoiminnastaan.

Kaupunginkirjasto harjoittaa lainaustoimintaa myös kirjastoautojen avulla.

Päätöksestä on kuulutettu 9.9.1969.

110. LAKI TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 14 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 469/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:80, 1965:148, 1966:44 ja 156 sekä 1969:95)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 1 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on 20 päivänä toukokuuta 1966 annetussa laissa (299/66), ja muutetaan 1 §:n 3 momentti, 6 §:n 5 momentti, 8 §:n 3 ja 4 momentti, 8 a §:n 2 momentti ja 14 §, näistä 1 §:n 3 momentti sellaisena kuin se on 16 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (639/66), 6 §:n 5 momentti sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1965 annetussa laissa (707/65), 8 §:n 3 ja 4 momentti sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä toukokuuta 1966 annetussa laissa ja 8 a §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 4 päivänä heinäkuuta 1969 annetussa laissa (439/69) näin kuuluviksi:

1 §. ----------

Mitä edellä ja muualla tässä laissa on säädetty työntekijästä ja työsuhteesta, koskee myös viranhaltijaa ja virkasuhdetta.

---

6 §. ----------

Jos työntekijä 3 momentissa tarkoitetun työsuhteen päätyttyä on myöhemmin toisen työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella saavuttanut oikeuden laissa säädettyyn tai julkisen eläkesäännön mukaiseen eläketurvaan siten, että hänen sen mukaan maksettavaa työ-

kyvyttömyyseläkettään määrättäessä otetaan huomioon eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio, 3 momentin säännöksiä ei sovelleta aikaisempaan työsuhteeseen. Työntekijän katsotaan tällöin saavuttaneen edellä tarkoitetun oikeuden lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaiseen eläketurvaan sinä ajankohtana, jona hänen sanotun lain alaisissa työsuhteissa saamansa ansio yhteensä on ennen työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista noussut lain 7 §:n 1 momentissa edellytettyyn rajamäärään.

8 §. ----------

Jos työntekijä on samanaikaisesti vähintään 6 kuukautta yhdenjaksoisesti kahdessa tai useammassa jäljempänä 4 momentin 1 tai 3-11 kohdassa tarkoitettuun peruseläkkeeseen oikeuttavassa työ- tai virkasuhteessa taikka yrittäjätoiminnassa, lasketaan yhteensovitusperustetta määrättäessä vastaavat eläkkeen perusteena olevat palkat ja työtulot yhteen. Jos työntekijä on välittömästi ennen eläketapahtumaa saanut aikaisemman eläketapahtuman johdosta peruseläkettä taikka 1 momentissa mainittua muuta eläkettä tai suoritusta ja on vähintään 3 vuoden ajan ollut samanaikaisesti jäljempänä 4 momentin 1 tai 3-11 kohdassa tarkoitettuun peruseläkkeeseen oikeuttavassa työ- tai virkasuhteessa taikka yrittäjätoiminnassa, lisätään yhteensovitusperustetta määrättäessä tähän työ- tai virkasuhteeseen taikka yrittäjätoimintaan liittyvään eläkkeen perusteena olevaan palkkaan tai työtuloon 10/6 mainitun aikaisemman eläkkeen tai suorituksen määrästä.

Yhteensovituksessa huomioon otettavat peruseläkkeet ovat seuraavat työ- ja virkasuhteisiin sekä yrittäjätoimintaan perustuvat vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeet:

1) tämän lain vähimmäisehtojen mukainen eläke;

2) lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain nojalla myönnetty eläke;

3) kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelaissa säädetyn peruseläketurvan mukainen eläke;

4) valtion eläkelain mukainen eläke, laskettuna siten kuin saman lain 10 §:n 1 momentissa on säädetty;

5) Suomen Pankin eläkesäännön nojalla myönnetty eläke peruseläketurvan mukaisena;

6) postisäästöpankin eläkesäännön nojalla myönnetty eläke peruseläketurvan mukaisena;

7) kansaneläkelaitoksen eläkeohjesäännön tai eläkesäännön nojalla myönnetty eläke peruseläketurvan mukaisena;

8) evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain nojalla myönnetty 4 kohdassa mainittua eläkettä vastaava eläke;

9) ortodoksisen kirkkokunnan eläkesäännön nojalla myönnetty eläke peruseläketurvan mukaisena;

10) maatalousyrittäjien eläkelain vähimmäisehtojen mukainen eläke; ja

11) yrittäjien eläkelain vähimmäisehtojen mukainen eläke.

---

8 a §. ----------

Jos tämän lain tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain tahi maatalousyrittäjien eläkelain taikka yrittäjien eläkelain mukaisen vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeen saajalle myönnetään 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu eläke, elinkorko tai jatkuva korvaus, toimitetaan 8 §:n 1 momentin mukainen yhteensovitus uudelleen. Sama koskee 8 §:n 5 momentin mukaista yhteensovitusta, jos sanottujen lakien mukaisen perhe-eläkkeen saajalle myönnetään mainitun momentin ensimmäisessä lauseessa tarkoitettu eläke tai jatkuva korvaus. Niin ikään toimitetaan 8 §:n 5 momentin mukainen yhteensovitus uudelleen, kun edunsaajana oleva lapsi täyttää 16 vuotta tai kun muu edunsaaja kuin 16 vuotta täyttänyt lapsi lakkaa olemasta edunsaajana, jos eläkkeen määrä siten suurenee. Hakemuksesta toimitetaan 8 §:n mukainen yhteensovitus myös uudelleen, jos siihen vaikuttaneen muun eläkkeen, elinkoron tai jatkuvan korvauksen määrä on olennaisesti muuttunut.

14 §. Edellä 12 §:n 1 momentin 3-5 kohdassa ja 2 momentissa tarkoitettujen kulujen selvittäjänä, 13 §:ssä säädetyn luottovakuutuksen antajana sekä muiden sellaisten tehtävien suorittajana, jotka sille on erikseen säädetty tai jotka edellyttävät eläkelaitosten yhteistoimintaa, toimii eläketurvakeskus, jonka asiana on myös hoitaa eläkelaitosten valvontaan liittyviä toimeenpanotehtäviä tämän lain osalta siten kuin sosiaali- ja terveysministeriö määrää.

Eläketurvakeskuksen päätäntävaltaa käyttävät edustajisto ja hallitus. Edustajiston asettaa sosiaali- ja terveysministeriö ja siihen tulee kuulua työnantaja-, työntekijä- ja yrittäjäjärjestöjen edustajia sekä henkilöitä, jotka ovat perehtyneet vakuutusyhtiö-, avustuskassa- ja eläkesäätiötoimintaan sekä vakuutuslainoppiin, vakuutuslääketieteeseen ja vakuutusmatematiikkaan. Hallituksen muodostavat sosiaali- ja terveysministeriön määräämät puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja sekä 11 edustajiston valitsemaa muuta jäsentä, joille kullekin on nimettävä henkilökohtainen varamies. Jäsenistä ja heidän varamiehistään saavat edustajiston työnantajajärjestöjä edustavat jäsenet valita kolme, työntekijäjärjestöjä edustavat jäsenet samoin kolme ja yrittäjäjärjestöjä edustavat jäsenet kaksi sekä kolme edustajiston kaikki jäsenet yhdessä. Hallituksen jäsenistä tulee yhden olla vakuutuslakimies, yhden vakuutuslääkäri ja yhden vakuutusmatemaatikko. Eläketurvakeskuksen hallinnosta ja tehtävistä määrätään ohjesäännössä, joka annetaan asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

111. LAKI LYHYTAIKAISISSA TYÖSUHTEISSA OLEVIEN TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 14 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 470/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1962:64, 1965:149 ja 1968:183)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 1 §:n 2 momentti, 5 §:n 1 momentti ja 7 §:n 3 momentti, näistä 1 §:n 2 momentti ja 5 §:n 1 momentti sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (691/68) ja 7 §:n 3 momentti sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1965 annetussa laissa (708/65), sekä lisätään lakiin uusi 1 a § ja 7 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

1 §. ----------

Tämä laki ei kuitenkaan koske:

1) toimihenkilöä;

2) pysyväksi ja ympäri vuoden kestäväksi tarkoitetussa työsuhteessa olevaa sellaista työntekijää, jolla työsuhteensa perusteella on oikeus työntekijäin eläkelain 1 §:n 1 momentin 3 tai 4 kohdassa tarkoitettuun, muuhun kuin tähän lakiin taikka asetukseen tai eläkesääntöön perustuvaan eläkkeeseen;

3) putki- tai sähköalan työntekijää, jos hän on muun yrityksen kuin rakennusliikkeen palveluksessa; eikä

4) työtä, jonka perusteella oikeus eläkkeeseen määräytyy maatalousyrittäjien eläkelain mukaan.

---

1 a §. Milloin traktorin tai siihen verrattavan muun koneen omistaja tai haltija on tehnyt työsopimuksen määrätyn työn suorittamisesta sanottua konetta käyttäen tämän lain piiriin kuuluvalla työalalla, on lakia sellaisenaan sovellettava.

Sellainen henkilö, joka olematta työsopimussuhteessa tekee rahana maksettavaa korvausta vastaan toiselle metsätyötä tai asetuksella säädettävää muuta työtä tämän lain piiriin kuuluvalla työalalla käyttäen traktoria tai sen voimalla toimivaa muuta konetta, on velvollinen kustantamaan itselleen ja tällaisessa työssä käyttämälleen apulaiselle, joka ei ole

työsopimussuhteessa, tässä laissa säädetyn vanhuus-, työkyvyttömyys- ja perhe-eläketurvan.

Sen, joka työn teettäjänä tekee sopimuksen 2 momentissa tarkoitetusta työstä, tulee korvausta maksaessaan siitä pidättää ja eläkelaitokselle edelleen toimittaa tämän lain mukainen vakuutusmaksu. Mikäli työn teettäjä, johon muutoin sovelletaan, mitä työnantajasta tässä laissa tai sen nojalla on säädetty tai määrätty, tämän laiminlyö, on hän velvollinen itse suorittamaan vakuutusmaksun.

Asetuksella voidaan säätää tämän pykälän soveltamisesta myös sellaiseen työhön, jossa käytetään muuta moottorityökonetta kuin traktoria, mikäli työ on verrattavissa traktorilla suoritettavaan työhön.

Tätä pykälää sovellettaessa on työstä maksettavasta korvauksesta voimassa, mitä tässä laissa on palkasta säädetty, kuitenkin niin, että asetuksella annetaan tarkemmat säännökset siitä, mikä osa korvauksesta lasketaan sen saajalle traktorin tai muun koneen käytöstä aiheutuneiden, kokonaiskorvauksesta vähennettävien kustannusten osuudeksi.

5 §. Vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeen vuotuinen määrä on yksi prosentti työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisesti korjattujen ja työntekijän 23 ikävuoden täyttämisen jälkeen ansaitsemien niiden palkkojen yhteismäärästä, joiden perusteella on suoritettu vakuutusmaksu tämän lain mukaan. Jos työntekijä on jonakin kalenterivuotena ansainnut tässä laissa tarkoitetuissa töissä vähemmän kuin 200 markkaa, ei sinä vuotena ansaittua palkkaa kuitenkaan oteta huomioon eläkkeeseen oikeuttavana. Myöskään ei oteta huomioon palkkaa, jonka työntekijä on ansainnut saadessaan tämän lain mukaista vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä. Jos työntekijä on syntynyt ennen 1 päivää heinäkuuta 1919, korotetaan eläkettä kertomalla se luvulla, joka saadaan, kun työntekijäin eläkelain 5 a §:n 2 momentissa säädetty prosenttimäärä kerrottuna luvulla 12 jaetaan niiden kuukausien lukumäärällä, jotka sisältyvät aikaan heinäkuun alusta 1962 sen kalenterikuukauden loppuun, jona työntekijä täyttää 65 vuotta. Sosiaali- ja terveysministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä edellä tarkoitetun korotuksen laskemisesta.

---

7 §. ----------

Jos työntekijä on saavuttanut työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella oikeuden muussa laissa säädettyyn tai julkisen eläkesäännön mukaiseen eläketurvaan siten, että hänen sen mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettään määrättäessä otetaan huomioon eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika, ei ennen sanotun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan alkamista ansaittua palkkaa oteta huomioon ratkaistaessa, onko ansio ylittänyt 1 momentissa mainitun rajamäärän.

Jos työntekijällä saman eläketapahtuman johdosta on myös maatalousyrittäjien eläkelain mukaan oikeus saada sellaista työkyvyttömyyseläkettä, jota määrättäessä otetaan huomioon eläkeiän saavuttamiseen

jäljellä oleva aika, pidetään 1 momenttia sovellettaessa siinä mainittuna rajamääränä 200 markkaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

Tätä lakia sovellettaessa pidetään markkoina säädettyjä rajamääriä vuoden 1962 yleistä palkkatasoa vastaavina.

112. LAKI KANSANELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 14 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 472/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:88 ja 1966:43)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 30 §:n 2 momentin 8 ja 9 kohta, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä toukokuuta 1966 annetussa laissa (295/66), sekä lisätään momenttiin uudet 10 ja 11 kohdat seuraavasti:

30 §. ----------

Vuosituloksi ei lueta:

---

8) sotilasvammalain mukaisia korvauksia sekä ylimääräisiä sotaeläkkeitä ja rintamamieseläkkeitä;

9) avioliitosta johtuvan elatusvelvollisuuden perusteella annettua elatusta, avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetussa laissa säädettyä elatusapua ja sukulaisuus- tai lankoussuhteen taikka sellaiseen suhteeseen verrattavan muun syyn takia vapaaehtoisesti annettua elatusta tai avustusta, mikäli sen määrä yhdessä 1 momentissa tarkoitettujen muiden tulojen kanssa ei sanottavasti ylitä huoltoapulain mukaan omaiselle annettavan elatuksen määrää;

10) kiinteistön luovutuksen yhteydessä sovittua eläkettä (syytinkiä) tai kiinteistön saajan luovuttajalle tai hänen puolisolleen ilman sopimusta antamaa elatusta, jos eläkettä tai elatusta saava saa maatalousyrittäjien eläkelain vähimmäisehtojen mukaista vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä, siltä osin kuin sovittu eläke tai annettu elatus ei, ilman 7 kohdassa tarkoitettua etuutta, yhdessä muiden 3 kohdassa tarkoitettujen eläkkeiden kanssa ylitä 40 prosenttia sanotun lain mukaisen eläkkeen perusteena olevasta työtulosta; eikä

11) edellä 10 kohdassa tarkoitettua eläkettä tai elatusta, jos sen saaja on syntynyt ennen vuotta 1905 tai jos hänellä ei maatalousyrittäjien

eläkelain 22 §:n 3 momentin säännöksestä johtuen ole oikeutta sanotun lain mukaiseen eläkkeeseen, siltä osin kuin eläke tai elatus ei, ilman 7 kohdassa tarkoitettua etuutta, ylitä yksinäisellä henkilöllä 1 390 markkaa ja puolisoilla 1 780 markkaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

Kansaneläkelaissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun lain (348/56) mukaista korotusta ja alennusta toimeenpantaessa pidetään 30 §:n 2 momentin 11 kohdassa säädettyjä markkamääriä virallisen elinkustannusindeksin pistelukua 116 vastaavina.

113. LAKI TIELIIKENNELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 14 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 492/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1957:33)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 29 päivänä maaliskuuta 1957 annetun tieliikennelain (143/57) 8 §:n 3 momentti näin kuuluvaksi:

8 §. ----------

Milloin 1 momentissa tarkoitetussa tapauksessa kuljettajan huolimattomuudesta tai varomattomuudesta aiheutuu toiselle kuolema tai ruumiinvamma, sovelletaan lisäksi, mitä rikoslain 21 luvussa on säädetty sellaisen seurauksen tuottamuksellisesta aiheuttamisesta, kuitenkin niin, että rangaistusta voidaan, jos huolimattomuus tai varomattomuus on törkeä, korottaa kuolemantuottamuksesta enintään kahdeksaksi vuodeksi ja vaikean ruumiinvamman tuottamuksesta enintään kuudeksi vuodeksi kuritushuonetta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

114. LAKI MIELISAIRASLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 14 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 495/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:34)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 2 päivänä toukokuuta 1952 annetun mielisairaslain (187/52) 33 §:n 1 momentti sekä lisätään sanottuun pykälään uusi 2 momentti seuraavasti:

33 §. Milloin tuomioistuin, sen mukaan kuin siitä on säädetty, on määrännyt rikoksesta syytetyn mielentilan tutkittavaksi, on asiakirjat viipymättä toimitettava lääkintöhallitukselle. Lääkintöhallitus määrää, missä mielisairaalassa tutkimus suoritetaan.

Lääkintöhallitus voi määrätä 1 momentissa mainitun tutkimuksen suoritettavaksi vankilassakin, jos se katsotaan mahdolliseksi. Tällöin lääkintöhallitus määrää lääkärin, jonka tehtävänä on suorittaa tutkimus.

---

115. LAKI INVALIIDIHUOLTOLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 14 p:nä 1969. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 497/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:179)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1946 annetun invaliidihuoltolain (907/46) 28 § ja muutetaan 4 §, 6 §, 7 §:n 2 ja 3 momentti, 8 §, 14 §:n 4 momentti, 15 §, 21 §:n 2 momentti, 25 a §:n 5 ja 6 momentti sekä 29 §:n 2 momentti, sellaisina kuin 6 §, 7 §:n 2 ja 3 momentti, 25 a §:n 5 ja 6 momentti sekä 29 §:n 2 momentti, 6 § kuitenkin vain osittain muutettuna, ovat 28 päivänä joulukuuta 1962 annetussa laissa (682/62), sekä lisätään lain 25 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

---

29 §. ----------

Sosiaalihallitus voi määrätä, että invaliidi on otettava 7 §:ssä tarkoitettuun sairaanhoitolaitokseen tutkittavaksi. Tarvittaessa sosiaalihallitus voi myös määrätä, että invaliidi on otettava määrätyksi ajaksi koekoulutukseen ammattioppilaitokseen tai tutkittavaksi 25 §:n 2 momentissa tarkoitettuun työkokeilulaitokseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

116. KAUPUNGIN ALUSTEN M/S KORKEASAAREN JA HINAAJIEN H-3 JA H-4 KONEPÄÄLLYSTÖN PALKKAUSTA JA MUITA TYÖEHTOJA KOSKEVA TYÖEHTOSOPIMUS.

Palkkalautakunnan ja Suomen Konepäällystöliitto r.y:n allekirjoittama heinäkuun 23 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 25 p:nä 1969)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:121)

1 §. Palkkaus.

I. M/s Korkeasaaressa maksetaan palkkaus

a) virkaiältään vanhemmalle konemestarille, joka toimii aluksen konepäällikkönä, kaupungin virkasäännön 21 §:ssä olevan palkkataulukon 19. palkkaluokan perusteella, ja

b) virkaiältään nuoremmalle konemestarille kaupungin virkasäännön 21 §:ssä olevan palkkataulukon 18. palkkaluokan perusteella.

II. Hinaaja H-3:n konemestarille, joka toimii aluksen konepäällikkönä, maksetaan palkkaus kaupungin virkasäännön 21 §:ssä olevan palkkataulukon 17. palkkaluokan perusteella.

III. Hinaaja H-4:n konemestarille, joka toimii aluksen konepäällikkönä, maksetaan palkkaus kaupungin virkasäännön 21 §:ssä olevan palkkataulukon 18. palkkaluokan perusteella.

2 §. Työaika.

Varsinainen työaika on enintään 8 tuntia vuorokaudessa ja 40 tuntia viikossa, minkä yli menevältä työajalta maksetaan ylityökorvaus niin kuin siitä on säädetty laissa työajasta kotimaanliikenteen aluksissa kuitenkin siten, että rahana suoritettava ylityökorvaus on tunnilta arkipäivänä tehdystä ylityöstä 1/110 kuukautisesta rahapalkasta, ruokarahaa tai sitä vastaavaa korvausta siihen lukematta. Varsinaisesta viikkotyöajasta riippumatta maksetaan ylityökorvaus kaikesta lauantaisin ja pyhäpäivien aattoina klo 12.00 jälkeen sekä kaikesta sunnuntaisin ja pyhäpäivisin suoritetusta työstä. Pyhäpäivisin on korvaus vastaavasti 1/70.

3 §. Ruoanpitokorvaus.

Purjehduskautena suoritetaan m/s Korkeasaaren konepäällystölle

ruoanpitokorvauksena 3,80 markkaa päivältä.

Pöytäkirjamerkintä 1: Purjehduskausi lasketaan huhtikuun 1 päivästä lukien ja se päättyy vuosittain 2 viikon kuluttua siitä, kun aluksen liikennöiminen lakkaa.

Pöytäkirjamerkintä 2: Hinaajien H-3 ja H-4 konepäällystölle suoritetaan eväsraha samalla tavalla kuin muillekin mainituilla hinaajilla palveleville.

4 §. Vuosiloma.

Vuosilomaoikeus määräytyy aikaisemman käytännön mukaisesti.

5 §. Muut palvelusehdot.

Eläkeoikeus määräytyy kunnallisen eläkesäännöstön mukaisesti.

Muut oikeudet ja velvollisuudet määräytyvät merimieslainsäädännön mukaisesti.

Pöytäkirjamerkintä 1: Konepäällystöön kuuluville annetaan kaupungin puolesta käytettäväksi suojapuku.

Pöytäkirjamerkintä 2: Mikäli Kaupunkiliiton ja ao. yhdistysten välisissä neuvotteluissa päästään sopimuskauden aikana irtisanomissuojan järjestämistä koskevaan suositukseen, asiaa koskevat neuvottelut aloitetaan ensi tilassa ja yksimielinen neuvottelutulos voidaan toteuttaa sopimuskauden aikana.

6 §. Ympärivuotinen työsopimussuhde.

Alusten konepäällystö pysytetään kaupungin palveluksessa ympärivuotisessa työsopimussuhteessa, mikäli jonkun sanottuun henkilöstöön kuuluvan kanssa ei ole toisin sovittu. Kaupungilla on oikeus sijoittaa konepäällystöön kuuluvat purjehduskauden ulkopuolella muihin tehtäviin heidän palkkaetujaan kuitenkaan vähentämättä.

7 §. Sopimuksen voimassaolo ja irtisanominen.

Tämä sopimus tulee voimaan työaikamääräyksiä ja niistä riippuvia korvauksia lukuunottamatta, jotka tulevat voimaan välittömästi purjehduskauden alusta lähtien, 1.6.1969 alkaen ja on voimassa 31.5.1970 saakka, josta lähtien se jatkuu yhden (1) vuoden kerrallaan, ellei sopimusta viimeistään kahta (2) kuukautta ennen sopimuskauden päättymistä ole jommankumman asianomaisen puolelta irtisanottu.

117. HELSINGIN KAUPUNGIN RAKENNUSJÄRJESTYKSEN MUUTOS.

Sisäasiainministeriön vahvistus heinäkuun 23 p:ltä 1969.

(Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 4 p:ltä 1968)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:104)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa sisäasiainministeriön 13.8.1963 vahvistaman Helsingin kaupungin rakennusjärjestyksen 72 §:n 4 momentin kuulumaan seuraavasti:

72 §. ----------

Tontinomistajan velvollisuuteen pitää katuosuutensa puhtaana kuuluu, jollei toisin ole säädetty tai määrätty, myös lumenluonti jalkakäytävältä, jalkakäytävien sekä niihin välittömästi liittyvien polkupyöräteiden hiekoitus ja muu katuosuuden talvihoito lumen poisajoineen. Ajoradan auraus ja hiekoittaminen samoin kuin ajoradalla olevien suojateiden sekä korokkeiden ja pysäkkikorokkeiden hiekoittaminen kuuluu kuitenkin kaupungille.

Sisäasiainministeriön päätöksestä on kuulutettu 30.7.1969.

118. HELSINGIN KAUPUNGIN KODINHOITOTOIMINNAN OHJESÄÄNTÖ.

Sosiaalihallituksen vahvistama heinäkuun 25 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 25 p:nä 1969)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:45)

1. Yleisiä määräyksiä.

1 §. Kaupungin harjoittamasta kodinhoitoaputoiminnasta on voimassa, mitä kunnallisesta kodinhoitoavusta annetussa laissa ja asetuksessa säädetään sekä tässä ohjesäännössä määrätään.

2 §. Kodinhoitotoiminnan johto ja valvonta kuuluvat huoltolautakunnalle, sikäli kuin jäljempänä ei ole toisin määrätty.

3 §. Kodinhoitotoiminnasta huolehtii huoltoviraston kodinhoitotoimisto. Toimistoa johtaa toimistoesimies.

Kodinhoitotoimiston henkilökuntaan kuuluu lisäksi kodinhoidon valvojia, johtavia kodinhoitajia, kodinhoitajia, kotiavustajia ja toimistoapulaisia sekä tarvittaessa muutakin henkilökuntaa.

Johtavan kodinhoitajan, kodinhoitajan ja kotiavustajan lähin esimies on kodinhoidon valvoja.

4 §. Kodinhoitoavun antamisesta päättää kodinhoitotoimiston esimies. Jos toimistoesimiehen päätös on kielteinen ja jos kielteinen päätös johtuu muista syistä kuin toimiston käytettävissä olevan kodinhoitaja- ja kotiavustajatyövoiman riittämättömyydestä, on asia viipymättä esitettävä huoltoviraston asianomaisen apulaisjohtajan tai, jos hänenkin päätöksensä on kielteinen ja kotiapua anova on siihenkin tyytymätön, asianomaisen huoltojaoston ratkaistavaksi.

Jaoston puheenjohtajalla ja jäsenillä sekä huoltotoimen toimitusjohtajalla on oikeus vaatia toimistoesimiehen samoin kuin apulaisjohtajan päätös alistettavaksi jaoston tutkittavaksi.

5 §. Kodinhoitotoimiston viranhaltijain ottamisesta ja erottamisesta samoin kuin heidän palkkauksestaan ja muista oikeuksistaan sekä velvollisuuksistaan on voimassa, mitä Helsingin kaupungin virkasäännössä, Helsingin kaupungin sosiaaliohjesäännössä ja Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännössä on määrätty. Johtavalle kodinhoitajalle ja kodinhoitajalle kuuluvista vähimmäispalkkaeduista

on kuitenkin voimassa, mitä näistä on säädetty kunnallisesta kodinhoitoavusta annetussa laissa ja asetuksessa.

Kodinhoitajan, kodinhoidon valvojan, johtavan kodinhoitajan ja kotiavustajan tehtävistä määrätään tässä ohjesäännössä.

6 §. Johtavan kodinhoitajan, kodinhoitajan ja kotiavustajan matkakuluista sekä kodinhoitajalle ja kotiavustajalle kunnallisesta kodinhoitoavusta annetun lain 11 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa aiheutuneista kustannuksista suoritetaan asianomaiselle kuukausittain kaupunginvaltuuston vahvistamien perusteiden mukainen kohtuullinen korvaus.

Tämän lisäksi kaupunki kustantaa johtavan kodinhoitajan, kodinhoitajan ja kotiavustajan käytettäväksi antamansa kulkuneuvon korjauskulut, paitsi milloin korjaus on aiheutunut ilmeisestä huolimattomuudesta.

2. Kodinhoitoapu.

7 §. Kodinhoitoapua annetaan ensi sijassa monilapsisille perheille ja muille kotiavun välttämättömässä tarpeessa oleville kodeille, milloin perheenäiti tai emännyyttä hoitava henkilö on synnytyksen, sairauden, liikarasituksen tai muun näihin verrattavan syyn takia tilapäisesti estynyt hoitamasta tehtäviään. Kodinhoitoapua annetaan myös vanhuksille ja muille erityistä huolenpitoa tarvitseville.

Kodinhoitoapua voidaan antaa myös perheenäidin tarvitseman loman ajaksi ja muuhunkin kuin edellä 1 momentissa tarkoitettuun sellaiseen kotiin, joka on vailla perheenemännän työvoimaa, jos muuta apua ei ole saatavissa kohtuullisin kustannuksin, sekä muulloinkin, milloin kodinhoitajien ja kotiavustajien työohjelma suo siihen mahdollisuuden.

8 §. Kodinhoitoapua annetaan käytettävissä olevan työvoiman sallimissa puitteissa, milloin kodinhoitoapu todetaan anomuksen tai ilmoituksen perusteella tahi muulla tavoin tarpeelliseksi.

Kodinhoitoapua annettaessa on kussakin yksityistapauksessa otettava huomioon avuntarpeen kiireellisyys ja välttämättömyys.

9 §. Kodinhoitoapu voidaan kieltää perheeltä tai henkilöltä, joka törkeällä käyttäytymisellään tai muulla menettelyllään on tehnyt kodinhoitajan tahi kotiavustajan työn mahdottomaksi tai epätarkoituksenmukaiseksi tahi kodinhoitotehtävää suorittavan henkilön aseman vaaranalaiseksi.

10 §. Kodinhoitajan apua älköön annettako samalle perheelle yhtäjaksoisesti enempää kuin kahden viikon ajan. Asianomaisen apulaisjohtajan suostumuksella voidaan kodinhoitoapua kuitenkin poikkeustapauksissa antaa yhteensä kauintaan 4 viikon ajan. Tätä pitempään yhtäjaksoiseen kodinhoitoapuun on saatava asianomaisen huoltojaoston hyväksyminen.

Kotiavustajan apua voidaan antaa tilapäisesti tai, milloin se on kotonaan asuvalle autettavalle tarpeellista, pysyväisluonteisestikin.

11 §. Varattomalle ja vähävaraiselle perheelle tai henkilölle annettu kodinhoitoapu on maksuton. Muilta peritään huoltolautakunnan hyväksymän, sosiaalihallituksen vahvistamiin perusteisiin nojautuvan taksan mukainen kohtuullinen korvaus. Korvauksen perimisestä huolehtii kodinhoitotoimisto.

Jos korvausta perittäessä todetaan, ettei kodinhoitoavun saaja kykene suorittamaan hänelle määrättyä taksan mukaista korvausta tai ettei sitä muusta syystä voida häneltä periä, on asianomaisella huoltojaostolla oikeus alentaa korvauksen määrää tai luopua sen perimisestä.

Jos korvausta ei ole saatu perityksi eikä huoltojaosto ole luopunut korvauksen vaatimisesta, on korvauksen periminen oikeudenkäyntiteitse jätettävä huoltoviraston asiamiesosastolle.

3. Kodinhoitaja.

12 §. Kodinhoitajan tehtävänä on perheenjäseniä mahdollisuuksien mukaan apunaan käyttäen

1) huolehtia päivittäisen ruokatalouden hoitamisesta,

2) suorittaa säännölliseen kodinhoitoon välttämättömästi kuuluvat muut tehtävät,

3) pitää huolta siitä, että perheenjäsenet, erityisesti lapset, saavat asianmukaisen hoidon ja valvonnan,

4) huolehtia siitä, että erityishoitoa tarvitseva perheenjäsen, kuten sairas ja synnyttävä, saa hoidon ja että terveydenhoitoalan ammattihenkilökunnan hänen hoitamisestaan antamia ohjeita noudatetaan,

5) suorittaa kotieläinten hoitamisessa perheenemännälle kuuluvat tehtävät ja tarvittaessa välttämättömät kotipuutarhatyöt,

6) suorittaa tarvittaessa kodin hoitotason pysyvään kohentamiseen tähtääviä kotitaloustoimia,

7) olla tarvittaessa yhteistyössä kotiavustajien, terveyssisarten ja muiden toimintaansa liittyvien kunnallisten viranomaisten kanssa ja

8) suorittaa muutkin kodinhoitotoimiston määräämät virkaan liittyvät tehtävät.

Kodinhoitaja ei ole velvollinen suorittamaan kodissa suursiivousta, pesemään suurpyykkiä, tekemään suuria ompelutöitä eikä ullakon eikä ympäristön puhdistustyötä.

13 §. Kodinhoitajan on mahdollisuuksien mukaan perehdyttävä kodin olosuhteisiin ja elintapoihin sekä toiminnallaan, käytöksellään ja muullakin tavoin pyrittävä saavuttamaan sen perheen luottamus, jossa hän kulloinkin toimii. Hänen on tahdikkaasti otettava selkoa kodin taloudellisista mahdollisuuksista ja järjestettävä taloudenhoito niiden mukaisesti sekä omalla esimerkillään ja sopivalla ohjauksellaan pyrittävä kohottamaan lastenhoidon, ruokatalouden ja kodinhoidon tasoa, edistämään kodissa säästäväisyyttä, siisteyttä ja viihtyisyyttä sekä ohjaamaan perheen-

jäseniä omatoimisuuteen ja kodin olosuhteissa esiintyvien epäkohtien poistamiseen.

Kodinhoitajan on vältettävä asiatonta sekaantumista perheenjäsenten keskinäisiin suhteisiin, uskonnollisiin ja poliittisiin mielipiteisiin sekä muihin kodin sisäisiin asioihin.

Kodinhoitajan on työssään yleensä käytettävä virkapukua.

14 §. Kodinhoitajan on opastettava koteja pitämään huolta siitä, ettei lääkkeiden eikä myrkyllisten eikä muulla tavoin vaarallisten aineiden ja esineiden säilyttämisestä sekä käsittelystä aiheudu vaaraa perheenjäsenten terveydelle ja turvallisuudelle.

15 §. Kodinhoitajan on noudatettava esimiehensä antamia määräyksiä, neuvoja ja ohjeita sekä neuvoteltava hänen kanssaan työohjelmastaan, joka on esimiehen toimesta hyväksyttävä tarpeellisine toimintaohjeineen.

Kodinhoitajan on työtään koskevissa asioissa tarvittaessa kysyttävä neuvoa esimieheltään.

16 §. Kodinhoitajan on tehtävä perheelle hyväksyttävä tilitys kodinhoitoavunsaajan hänelle perheen taloudenpitoon luovuttamista varoista ja tarvikkeista.

17 §. Kodinhoitaja on velvollinen antamaan kaupungin sosiaalihuoltoviranomaisille tietoja hänen apuaan käyttävien kotien sosiaalisista oloista, tekemään ilmoituksia niiden huollon tarpeesta sekä mahdollisuuksien mukaan ohjaamaan ja valvomaan sosiaalisten avustusten käyttöä näissä kodeissa.

18 §. Kodinhoitajan on päivittäin tultava hoitoapua saavaan kotiin ja poistuttava sieltä kodin ja kodinhoitotoimiston välisen sopimuksen mukaisesti niin, etteivät lapset eivätkä muut hoitoa tarvitsevat jää hoidotta eikä koti muutoinkaan vaille tarpeellista huolenpitoa.

19 §. Kodinhoitajan varsinainen työaika on 80 tuntia kahden viikon pituisena ajanjaksona, kuitenkin niin, että pääsiäislauantain, juhannus- ja jouluaaton sisältävänä ajanjaksona varsinainen työaika on 72 tuntia. Mikäli kodinhoitajan työmatkaan asunnosta toimituspaikkaan ja takaisin käyttämä aika ylittää päivässä 1 1/2 tuntia, lasketaan ylittävä osa työaikaan.

Kodinhoitajalla on oikeus, mikäli tehtävän laatu sen sallii, olla vapaana työstä sunnuntaisin ja kirkollisina juhlapäivinä sekä muina yleisinä vapaapäivinä. Jos tähän ei ole mahdollisuutta, hänellä on oikeus saada vastaava määrä vapaapäiviä muuna aikana.

Kodinhoitajalle, joka on määrätty olemaan asunnossaan tai ilmoittamassaan paikassa varalla, lasketaan työajaksi 20 prosenttia kutakin varallaolotuntia kohden, kuitenkin enintään 3 tuntia vuorokautta kohden.

Kodinhoitajaa ei voida määrätä olemaan varalla viikkolepopäivänä eikä viikon toisena vapaapäivänä.

Milloin kodinhoitaja työnsä tai työmatkansa pituuden vuoksi joutuu yöpymään työperheessä, luetaan siitä työajaksi 3 tuntia yötä kohden. Kodinhoitajan työperheessä yöpymisestä päättää mahdollisuuksien mukaan ennalta kodinhoitotoimisto.

Edellä 1 momentissa mainitun työajan ylittävä aika korvataan antamalla vapaa-aikaa seuraavassa työjaksossa tai, ellei se ole mahdollista, viimeistään kolmen kuukauden kuluessa sen päättymisestä. Jos tähänkään ei ole mahdollisuutta, korvataan saamatta jäänyt vapaa-aika rahana korottamattoman tuntipalkan mukaan laskien ja käyttäen kuukausipalkan jakajana lukua 174.

Kesken työjakson annettavan viikkolevon on oltava yhdenjaksoisesti 30 tuntia. Viikon toinen vapaapäivä, joka on pyrittävä sijoittamaan viikkolepopäivän yhteyteen, annetaan niin usein, että vapaapäiviä ja viikkolepopäiviä kertyy yhdeksän viikon aikana yhteensä vähintään 14.

Kodinhoitajalle varataan tilaisuus ruokailla työn lomassa.

20 §. Kodinhoitaja on velvollinen pitämään ohjeiden mukaista työpäiväkirjaa ja jättämään sen kuukausittain ennen seuraavan kuukauden 5 päivää kodinhoitotoimistoon tarkastettavaksi ja tarkastusmerkinnällä varustettavaksi sekä tämän lisäksi antamaan kussakin kodissa suorittamastaan toiminnasta selostuksen lähimmälle esimiehelleen kahden päivän kuluessa työn päättymisestä.

Kodinhoitaja on velvollinen päivittäin hankkimaan työpäiväkirjaansa suorittamansa työn ja siihen käytetyn ajan varmentamiseksi kodinhoitoapua saaneen henkilön tai, ellei se ole mahdollista, perheenjäsenen tahi, ellei sekään ole mahdollista, lähinaapurin, talonmiehen taikka muun annetusta avusta tietoisen henkilön nimikirjoituksen kuittaukseksi jokaiselta työpäivältä tai -kerralta.

21 §. Kodinhoitaja ei ole oikeutettu hänelle lain mukaan tulevien etuuksien lisäksi vastaanottamaan hänen apuaan käyttävältä perheeltä palkkioita eikä muuta etua toimeensa kuuluvien tehtävien hoitamisesta.

4. Johtava kodinhoitaja.

22 §. Johtavan kodinhoitajan tehtävänä on

1) toimia kotiapua koskevissa asioissa kodinhoitotoimiston ja kotisairaanhoitoasemien, sairaaloiden ja muiden hoitolaitosten välisenä yhdysmiehenä esimiestensä antamien ohjeiden mukaisesti,

2) suorittaa kodinhoitoavun tarvetta selvittäviä ensikäyntejä kodeissa ja tällöin suorittaa kodinhoidolliset ensiaputoimet,

3) tehdä kodinhoitotoimistolle esitykset kodinhoitoavun järjestämisestä tutkimissaan tapauksissa,

4) tilata kotiavustajat järjestöjen ylläpitämistä kotiaputoimistoista, silloin kun se on tarpeellista ja tarkoituksenmukaista,

5) avustaa kodinhoidon valvojaa kodinhoitotoimiston alaisten kodinhoitajien ja kotiavustajien työn ohjauksessa ja valvonnassa,

6) ohjata asiakasta tarvittaessa panemaan vireille sosiaalisia etuuksia koskevia hakemuksia,

7) avustaa kodinhoidon valvojaa kodinhoitajien ja kotiavustajien keskeisen yhteistyön ylläpitämisessä sekä

8) suorittaa muutkin kodinhoitotoimiston määräämät virkaansa liittyvät tehtävät.

Mitä edellä 15, 16, 17 ja 19 §:ssä on määrätty kodinhoitajan oikeuksista ja velvollisuuksista, koskee myös johtavaa kodinhoitajaa.

5. Kodinhoidon valvoja.

23 §. Kodinhoidon valvojan tehtävänä on

1) vastaanottaa kodinhoitoavun hakemukset sekä sijoittaa kodinhoitajat ja kotiavustajat työhön,

2) valvoa kodinhoitajien ja kotiavustajien työtä suorittamalla tarpeen mukaan tarkastuskäyntejä kodinhoitoapua saavissa kodeissa,

3) tehdä toimistoesimiehelle esitykset annettua kodinhoitoapua koskevien korvausten perimisestä,

4) huolehtia kodinhoitajien ja kotiavustajien työn ohjauksesta sekä toimipaikkakoulutuksesta,

5) suunnitella ja tehdä esityksiä kodinhoitotoiminnan kehittämisestä,

6) huolehtia kodinhoitajien ja kotiavustajien sekä heidän ja huoltoviraston keskeisen yhteistyön ylläpitämisestä sekä

7) suorittaa muutkin kodinhoitotoimiston esimiehen määräämät virkaan liittyvät tehtävät.

6. Kotiavustaja

24 §. Kotiavustajan tehtävänä on, sen mukaan kuin kodinhoitoavun tarve kulloinkin vaatii

1) huolehtia välttämättömien ruokatalous- ja kodinhoitotehtävien suorittamisesta,

2) pitää huolta autettavan henkilökohtaisesta puhtaudesta sekä hänen vaatetuksensa puhtaanapidosta ja kunnostamisesta,

3) huolehtia siitä, että autettava saa tarvitsemaansa erityishoitoa ja että terveydenhoitoalan ammattihenkilökunnan hänen hoitamisestaan antamia ohjeita noudatetaan,

4) ulkoiluttaa autettavaansa mahdollisuuksien mukaan,

5) toimittaa kodin ulkopuolella asioita autettavan puolesta,

6) järjestää kodin olosuhteet siten, että autettavan on mahdollisimman helppoa selviytyä yksin, silloin kun kotiavustaja ei ole paikalla, sekä

7) suorittaa muutkin autettavan jokapäiväiseen elämään liittyvät välttämättömät samoin kuin esimiehen määräämät muut tehtävät.

25 §. Kotiavustajan on toiminnallaan, käytöksellään ja muullakin tavoin pyrittävä saavuttamaan autettavansa luottamus sekä koetettava edistää hänen mielenterveyttään, viihtyvyyttään ja omatoimisuuttaan. Hänen on tahdikkaasti otettava selkoa autettavansa taloudellisista mahdollisuuksista ja järjestettävä taloudenhoito niiden mukaisesti. Kotiavustajan on vältettävä asiatonta sekaantumista autettavan uskonnollisiin ja poliittisiin mielipiteisiin sekä muihin henkilökohtaisiin asioihin.

Kotiavustajan on yleensä käytettävä työssään kotiavustajan pukua.

26 §. Kotiavustajan on noudatettava esimiestensä antamia määräyksiä, neuvoja ja ohjeita. Työtään koskevissa asioissa hänen on tarpeen mukaan kysyttävä neuvoa lähimmältä esimieheltään ja saatettava tämän tietoon autettavan olosuhteissa tapahtuneet kodinhoitoavun ja mahdollisen sosiaalihuollon tarpeeseen vaikuttavat olennaiset muutokset.

Mitä edellä 16, 17 ja 20 §:ssä on määrätty kodinhoitajasta, koskee soveltuvin osin myös kotiavustajaa.

27 §. Kotiavustajan palkkauksesta, työajasta ja työsuhteeseen liittyvistä muista seikoista määrätään sen lisäksi, mitä tässä ohjesäännössä sekä Helsingin kaupungin muissa säännöissä on määrätty, kirjallisella työsopimuksella, jonka kaupungin puolesta tekee huoltotoimen toimitusjohtaja.

7. Erinäisiä säännöksiä.

28 §. Kodinhoitajien, johtavien kodinhoitajien ja kotiavustajien toiminta avustettavan kodissa on pyrittävä järjestämään siten, ettei siitä aiheudu heille ilmeistä terveydellistä eikä siveellistä vaaraa.

Edellä 1 momentissa mainitut henkilöt ovat velvolliset kerran vuodessa osallistumaan tuberkuloositarkastukseen ja yleiseen terveystarkastukseen, jolloin samalla on selvitettävä, että heille on rokotteina annettu riittävä suoja tartuntatauteja vastaan.

29 §. Kodinhoitotoimiston on kuukausittain laadittava toiminnastaan kertomus kodinhoitotoimintaa valvovalle apulaisjohtajalle ja asianomaiselle huoltojaostolle.

30 §. Huoltolautakunnan on pyrittävä kodinhoitotoiminnan järjestelyssä hyvään yhteistoimintaan lastensuojelulautakunnan, lastentarhain lautakunnan ja terveydenhoitolautakunnan sekä muiden sellaisten kunnallisten viranomaisten samoin kuin järjestöjen ja toimihenkilöiden kanssa, joiden tehtävät liittyvät kodinhoitotoimintaan.

31 §. Huoltolautakunnan on toimitettava yksi kappale tätä ohjesääntöä sen tultua vahvistetuksi sosiaalihuollon piiritarkastajalle sekä kullekin kaupungin kodinhoitajalle, johtavalle kodinhoitajalle ja kotiavustajalle.

32 §. Tällä ohjesäännöllä kumotaan kaupunginvaltuuston 7.3.1951 hyväksymä, sosiaaliministeriön 30.4.1952 vahvistama Helsingin kaupungin kodinhoitotoiminnan ohjesääntö.

Ohjesäännön vahvistaminen on kunnallislain 13 §:n mukaisesti saatettu yleisön tiedoksi 1.9.1969 julkaistulla kuulutuksella.

119. ASETUS MAJOITUS- JA RAVITSEMISLIIKKEISTÄ.

Annettu heinäkuun 25 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 502/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1960:16, 1962:86, 1965:80 ja 1966:32)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään elinkeinon harjoittamisen oikeudesta 27 päivänä syyskuuta 1919 annetun lain 3 §:n 6 kohdan nojalla, sellaisena kuin se on 12 päivänä joulukuuta 1941 annetussa laissa (858/41):

1 luku.

Yleiset säännökset.

1 §. Majoitus- ja ravitsemisliikkeen harjoittaminen on jäljempänä säädetyin poikkeuksin sallittu vain asianomaisen viranomaisen luvalla noudattamalla, mitä tässä asetuksessa on säädetty.

2 §. Majoitusliikkeellä tarkoitetaan kalustettujen huoneiden pitämistä vieraiden majoittamista varten joko ruoan tai virvokkeiden tarjoilemisineen tai ilman sitä.

Majoitusliikkeitä ovat hotelli, motelli, matkustajakoti, moottorimaja ja yömaja.

Hotelli on korkeat vaatimukset täyttävä majoitusliike, jonka yhteydessä on ensimmäisen luokan ravintola tai johon muutoin on hotellin vieraita varten järjestetty vastaavan tasoista ruoan ja virvokkeiden tarjoilua. Hotelli, joka lisäksi täyttää tässä asetuksessa motellille säädetyt vaatimukset, saa käyttää moottorihotellin nimeä.

Majoitusliikettä, joka muutoin täyttää hotellille asetetut vaatimukset, mutta jonka yhteydessä ei ole ensimmäisen luokan ravintolaa eikä vastaavan tasoista ruoan tarjoilua, saa harjoittaa asuntohotellin nimellä.

Motelli on lähinnä moottoriajoneuvoilla liikkuvia palveleva korkeat vaatimukset täyttävä majoitusliike, jonka yhteydessä on ravintola tai johon muutoin on järjestetty matkustajien tarpeita tyydyttävä vastaavan tasoista ruoan ja virvokkeiden tarjoilua taikka jossa matkustajilla on riittävät mahdollisuudet valmistaa itse ruokansa.

Matkustajakoti on tällä tai täysihoitolan, matkailija- tai vieraskodin taikka muulla sen kaltaisella nimellä harjoitettu keskinkertaisia vaatimuksia vastaava majoitusliike sekä retkeilymajan tai muulla sen kaltaisella nimellä harjoitettu virkistys-, urheilu- tai opintotarkoituksissa liikkuvia palveleva majoitusliike.

Moottorimaja on tällä tai majatalon, kestikievarin taikka muulla vastaavalla nimellä harjoitettu, lähinnä moottoriajoneuvoilla liikkuvia palveleva keskinkertaisia vaatimuksia vastaava majoitusliike.

Yömaja on tasoltaan vaatimaton majoitusliike, jonka tarkoituksena on yösijan antaminen etupäässä joukkomajoituksen muodossa.

Muun majoitusliikkeen kuin hotellin ja motellin yhteydessä harjoitetusta ruoan ja virvokkeiden tarjoilemisesta, milloin tätä toimintaa ei harjoiteta erikseen luokiteltuna ravitsemisliikkeenä, on soveltuvin osin voimassa, mitä jäljempänä on säädetty toisen luokan ruokalasta ja kahvilasta.

3 §. Ravitsemisliikkeen tarkoituksena on sitä varten varatussa huoneistossa tai paikassa tarjoilla yleisölle ruokaa tai virvokkeita.

Ravintola on korkeatasoinen ravitsemisliike, jossa ruoan laatuun ja tarjoilemiseen sekä asiakkaiden viihtyisyyteen on kiinnitetty erityistä huomiota.

Ruokala on tällä tai kansanruokalan, ruokasalin tai muulla sen kaltaisella nimellä harjoitettu keskinkertaisia vaatimuksia vastaava ravitsemisliike, jonka tarkoituksena on pääasiallisesti ruoan tarjoileminen.

Kahvila on ravitsemisliike, jossa tarjoillaan etupäässä kahvia, teetä ja muita virvokkeita leivonnaisten tai voileipien kera tai ilman niitä. Lääninhallitus voi myöntää kahvilalle luvan ruoan tarjoilemiseen, mikäli liikkeessä on riittävästi hyväksyttäviä ruoan valmistus- tai viimeistely- ja säilytyspaikkoja. Ensimmäisen luokan kahvila, jolle lääninhallitus on myöntänyt luvan ruoan tarjoilemiseen, saa käyttää kahvilaravintola nimeä.

Edellä 4 momentissa tarkoitettuna kahvilana ei pidetä tarjoilupaikkaa, jonka yhteydessä on pöytien ääressä istuinpaikkoja enintään 15 henkilölle, jollei tarjoilu tapahdu liikkeen käyttöä varten varatussa huonetilassa. Tällaisesta tarjoilupaikasta on voimassa, mitä jäljempänä 10 §:ssä on säädetty.

4 §. Ravintolat, ruokalat ja kahvilat luokitetaan kukin yleisen tasonsa ja palvelumahdollisuuksiensa perusteella ensimmäiseen tai toiseen

luokkaan, lukuun ottamatta tämän asetuksen 5 §:n 1 momentissa ja 8 §:ssä mainittuja ravitsemisliikkeitä.

5 §. Milloin rekisteröidyn yhdistyksen hallitsemassa huoneistossa harjoitetaan ravitsemisliikettä, jonka asiakkaana voi olla vain yhdistyksen jäsen ja hänen henkilökohtaisia vieraitaan, lääninhallitus voi yhdistyksen hakemuksesta hyväksyä liikkeen kerhoravintolaksi.

Mikäli kerhoravintolan omistajalle tai pitäjälle ei ole myönnetty lupaa yleisen ravitsemisliikkeen harjoittamiseen, ei kerhoravintolaa saa käyttää muuhun kuin 1 momentissa mainittuun tarkoitukseen.

6 §. Ravitsemisliikkeen harjoittamiseen maa-, vesi- ja ilmaliikenneasemilla sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä kulkuneuvojen kulusta ja yleisön lyhyestä viipymisajasta aiheutuvin poikkeuksin. Lääninhallituksen tulee hakijan pyynnöstä lupapäätöksessä määrätä, kuultuaan 16 §:ssä tarkoitettua lautakuntaa, saadaanko ja millä ehdoilla liikenneasemalle järjestää ravinnon ja virvokkeiden tarjoilua asianomaisen liikenneaseman haltijan suostumuksella myös muualla kuin tarkoitukseen hyväksytyssä huoneistossa.

7 §. Ravitsemisliikkeen harjoittamisesta matkustaja-aluksessa ja elinkeinoluvan hakemisesta sitä varten on soveltuvin kohdin voimassa, mitä tässä asetuksessa on säädetty. Muussa kulkuneuvossa sen matkustajille tapahtuvaan ruoan ja virvokkeiden tarjoiluun ei tarvita lupaa. Ravitsemisliikkeen harjoittamisesta junassa rautatiehallitus voi kuitenkin antaa tarvittavat määräykset.

8 §. Ravitsemisliikkeen harjoittamiseen tilapäisesti on haettava lääninhallituksen lupa, jos liikkeen harjoittaminen tulee jatkumaan enemmän kuin 30 päivää. Lupaa myönnettäessä voidaan tämän asetuksen säännöksistä poiketa sekä myöntää sellaisia helpotuksia kuin liikkeen tilapäisyyteen ja käytettävissä oleviin mahdollisuuksiin katsoen pidetään sopivana. Muissa tapauksissa on liikkeen harjoittamisesta tehtävä ilmoitus poliisipiirin päällikölle ja terveydenhoitoviranomaisille.

Poliisipiirin päällikkö voi kuultuaan terveydenhoitoviranomaisia antaa ravitsemisliikkeelle luvan tarjoilun järjestämiseen enintään kolmeksi kuukaudeksi ravitsemisliikkeen muuhunkin kuin tarjoilua varten hyväksyttyyn huonetilaan taikka muuhun huoneistoon tai paikkaan, vaikka sitä ei ole tarjoilutilaksi hyväksytty.

9 §. Ravitsemisliikkeestä ja majoitusliikkeen yhteydessä toimivasta ravitsemisliikkeestä saa sen aukioloaikana luovuttaa muualla nautittavaksi valmiita ruokia ja virvokkeita, joita siinä tarjoillaan sekä pitää kaupan erikseen määrättäviä elintarvikkeita sekä yleisiä käyttö- ja kulutustarvikkeita.

Majoitusliikkeen, jonka yhteydessä ei ole ravitsemisliikettä, harjoittaja on oikeutettu järjestämään liikehuoneistoonsa edellä 1 momentissa tarkoitettua myyntiä, kuitenkin ainoastaan omille asiakkailleen.

Kauppa- ja teollisuusministeriö antaa tarkemmat määräykset 1 ja 2 momentissa tarkoitetusta myynnistä. Alkoholijuomien osalta on kuitenkin noudatettava, mitä niistä on erikseen säädetty tai määrätty.

10 §. Edellä 3 §:n 5 momentissa tarkoitetun liikkeen ja sellaisen ravitsemisliikkeen harjoittamiseen, jossa virvokkeiden ohella tarjoillaan liikkeen tarjoilutilassa pariloiden tai kuumentaen tarjoiltavaksi viimeisteltyjä valmiita ruoka-annoksia, ei tarvitse hakea tässä asetuksessa säädettyä lupaa, jos liikkeen tarjoilua varten varattu pinta-ala on enintään 20 m^2.

Liikkeestä on ennen toiminnan aloittamista tehtävä poliisipiirin päällikölle ja terveydenhoitoviranomaiselle kirjallinen ilmoitus, jossa on mainittava:

1) liikkeen nimi, jolla sitä harjoitetaan, kunta, missä liike sijaitsee ja liikkeen osoite;

2) omistajan nimi ja osoite;

3) liikkeen hoidosta vastaavan henkilön nimi ja osoite;

4) liikkeessä myytävät tarvikkeet;

5) siinä käytettävät laitteet; sekä

6) liikehuoneiston pinta-ala.

Ilmoitukseen on liitettävä mittakaavaan 1:50 tai 1:100 laadittu pohjapiirros liikkeen huoneistosta.

Liikettä ei saa ryhtyä harjoittamaan ennen kuin terveydenhoitoviranomainen on sen tarkoitukseen hyväksynyt.

11 §. Milloin ruoan tai virvokkeiden tarjoilu muutoin kuin tilapäisesti tapahtuu siirrettävässä myyntipaikassa tai sen ulkopuolella oleville asiakkaille, on siihen saatava sen lääninhallituksen lupa, jonka alueella liikettä tullaan harjoittamaan. Lupaa myönnettäessä on soveltuvin osin noudatettava, mitä tässä asetuksessa on säädetty ravitsemisliikkeen harjoittamisesta. Jäljempänä 16 §:ssä säädetyn tarkastuksen suorittaa, jollei lääninhallitus toisin määrää, liikkeenharjoittajan kotipaikkakunnan lautakunta. Lupapäätöksessä on sen lisäksi, mitä 18 §:ssä on säädetty, mainittava tarpeellisiksi katsottavat liikkeen harjoittamiselle asetettavat ehdot.

12 §. Tämän asetuksen säännöksiä ei sovelleta:

1) huolto- tai avustustarkoituksessa toimivaan lomakylään, äitienkotiin tai muuhun sen kaltaiseen lepo- ja virkistyskotiin eikä samassa tarkoituksessa maksutta tai vähäisestä maksusta tapahtuvaan kodittomien henkilöiden majoittamiseen;

2) sellaisen retkeilymajan tai muun majoituspaikan pitoon, joka on tarkoitettu pääasiallisesti koulunuorison sekä nuoriso-, urheilu-, retkeily- ja muiden sellaisten järjestöjen jäsenten majoittamiseen, sikäli kuin retkeilymajan tai majoituspaikan pito ei tarkoita ansion saantia;

3) majoittamiseen leirintä- tai siihen verrattavalla alueella rakennuksiin, joihin kuhunkin voi samanaikaisesti majoittaa enintään kymmenen henkilöä;

4) yksityisen henkilön pitäessä maaseudulla ansiotarkoituksessa kausiluontoisesti täysihoidolla tai ilman sitä lomanviettäjiä tai retkeilijöitä varten kalustettuja huoneita asunnossaan tai sen yhteydessä olevissa huonetiloissa edellyttäen, ettei samanaikaisesti majoitettavien henkilöiden lukumäärä ylitä 25 henkilöä;

5) tilapäiseen vieraiden majoittamiseen; eikä

6) sellaisiin sairaanhoito- ja niihin verrattaviin laitoksiin, joiden pitämiseen tarvitaan erityinen lupa.

Milloin yksityisessä kodissa harjoitetaan ansiotoimintaa, minkä tarkoituksena on kalustettujen huoneiden pitäminen muiden kuin omien sukulaisten asuttavana, ei sellaista toimintaa, jos vieraiden asuttavaksi on varattu enintään 4 huonetta, ole pidettävä majoitusliikkeenä eikä sen harjoittamiseen tarvitse hankkia lupaa, ellei huoneistossa ole ulospäin näkyvää tiedotusta.

Edellä 1 momentin 1-5 kohdissa tarkoitetusta majoitustoiminnasta, 5 kohdassa mainitusta kuitenkin vain, milloin se jatkuu kauemmin kuin 7 päivää, on ennen toiminnan aloittamista kirjallisesti ilmoitettava poliisipiirin päällikölle sekä palo- ja terveydenhoitoviranomaisille, joiden tulee, mikäli katsovat siihen olevat aihetta, tarkastaa majoitukseen tarkoitettu huoneisto huoltotiloineen ja niihin kuuluvine laitteineen. Mikäli tarkastuksessa tai myöhemmin havaitaan henkilö- tai paloturvallisuutta vaarantavia seikkoja tai terveydenhoidollisia puutteita, eikä niitä asianomaisen viranomaisen määräämässä ajassa tämän antamien ohjeiden mukaan korjata, viranomainen voi kieltää huoneiston tai siihen liittyvien huoltotilojen taikka niissä olevien laitteiden käyttämisen.

13 §. Tämän asetuksen säännöksiä ei myöskään sovelleta:

1) yksityisessä kodissa tai siihen verrattavassa yksityisessä huoneistossa, kuten yhdistyksen tai kerhon huoneistossa harjoitettuun ansiotoimintaan, jonka tarkoituksena on ruoan ja virvokkeiden tarjoilu päivittäin tahi jatkuvasti määräaikoina, jos sellaista tarjoilua harjoitetaan vain kello 7-21 välisenä aikana eikä siellä päivittäin käyvien asiakkaiden luku ole yleensä suurempi kuin 15;

2) asuntotalon keskusruokalassa tai -keittolassa talon asukkaille tapahtuvaan tarjoiluun;

3) ruoan ja virvokkeiden tarjoiluun oppilaitoksessa sen oppilaille sekä opettajille ja muulle henkilökunnalle;

4) sotilaskodissa tapahtuvaan tarjoiluun;

5) tarjoiluun valtion, kunnan tai muun työnantajan hallinnassa olevassa huoneistossa ainoastaan työnantajan henkilökunnalle ja heidän vierailleen, vaikka tarjoilu olisikin luovutettu toisen toimitettavaksi, jollei liikettä harjoiteta siilä tavoin, että sen toiminta on verrattavissa ravitsemisliikkeeseen, jonka harjoittamiseen on haettava lupa;

6) ravitsemisliikkeen pitoon tilapäisen tai liikkuvan työmaan, kuten rakennus- tai tietyömaan yhteydessä, jos liikkeen asiakkaina ovat ainoastaan työpaikan työntekijät; eikä

7) osakunnan tai vastaavan rekisteröidyn opiskelijayhdistyksen huoneistossa jäsenille ja heidän vierailleen tapahtuvaan tarjoiluun.

2 luku.

Luvan hakeminen.

14 §. Lupa majoitus- ja ravitsemisliikkeen harjoittamiseen voidaan antaa Suomen kansalaiselle, joka hallitsee itseään ja omaisuuttaan sekä suomalaiselle yhtiölle, osuuskunnalle, yhdistykselle tai muulle yhtymälle tai laitokselle taikka säätiölle samoin kuin valtiolle, kunnalle, seurakunnalle ja muulle julkisoikeudelliselle yhteisölle.

Edellä 1 momentissa mainittua lupaa on haettava kirjallisesti siltä lääninhallitukselta, jonka alueella liikettä tullaan harjoittamaan. Lupaa ravitsemisliikkeen harjoittamiseen matkustaja-aluksessa on haettava siltä lääninhallitukselta, jonka alueella alus on rekisteröity, tai jollei sitä ole rekisteröity, sen tosiasiallisen kotipaikan lääninhallitukselta.

Lupa voidaan hakemuksesta myöntää määräajaksi, määrättyä tilaisuutta varten taikka jatkuvasti määräpäiviksi tai määräkerroiksi kuukaudessa.

15 §. Haettaessa lupaa tässä asetuksessa tarkoitetun liikkeen harjoittamiseen on hakemuksessa ilmoitettava:

1) liikkeen nimi ja laji, jolla sitä harjoitetaan, kunta, jossa liike tulee sijaitsemaan, sekä liikkeen osoite;

2) aiotaanko liikkeessä anniskella muita alkoholijuomia kuin keskiolutta; sekä

3) hakijan ja, jollei hän itse toimi vastaavana hoitajana, tämän sekä mahdollisen sijaisen nimi, ammatti, kotipaikka ja osoite.

Hakemukseen on liitettävä:

1) jäljennös yhtiöjärjestyksestä tai säännöistä ja, milloin hakijana on osakeyhtiö, osuuskunta, yhdistys tai muu rekisteröity yhteisö, ote kauppa-, yhdistys- tai muusta rekisteristä;

2) todistukset, että yksityinen elinkeinonharjoittaja on Suomen kansalainen, että hän sekä liikkeen vastaava hoitaja ja tämän sijainen hallitsevat itseään ja omaisuuttaan, samoin kuin, että liikkeen vastaava hoitaja muutoinkin täyttää tämän asetuksen 25 §:ssä säädetyt vaatimukset;

3) muun vastaavan hoitajan kuin omistajan kirjallinen suostumus tehtävään ryhtymisestä;

4) selvitys, minkälaisessa rakennuksessa ja huoneistossa sekä missä kerroksessa liikettä aiotaan harjoittaa ja hakijan käyttöoikeudesta liikehuoneistoon;

5) mittakaavaan 1:50 tai 1:100 neljänä kappaleena laadittu pohjapiirustus huoneistosta siihen kuuluvine varastotiloineen, säilytyshuoneineen, eteisineen, poistumisteineen, ilmanvaihtolaitteineen, terasseineen ja ulkoilmatarjoilutiloineen sekä, milloin on kysymys toisessa tai sitä ylempänä olevassa kerroksessa sijaitsevasta liikkeestä tai huoneistosta, myös tarpeellisin osin rakennuksen läpileikkauspiirustus;

6) neljänä kappaleena laadittu selitelmä huoneiden lukumäärästä, tilavuudesta ja siitä, miten eri huoneet on tarkoitettu käytettäviksi, sekä

vieraiden asuttaviksi tarkoitetuista huoneista, monelleko hengelle mikin huone on aiottu, niin myös keittiötiloista, säilytyshuoneista, kylpyhuoneista, käymälöistä, eteisistä ynnä kadulle tai pihalle johtavista portaista ja poistumisteistä sekä mahdollisista muista luvan myöntämiseen vaikuttavista seikoista; sekä

7) motellin ja moottorimajan osalta neljänä kappaleena laadittu selvitys liikenteen järjestelystä sekä moottoriajoneuvojen pysäköinti- ja huoltotiloista.

16 §. Lääninhallituksen on hankittava hakemuksesta asianomaisen poliisipiirin päällikön ja muut tarpeelliseksi katsomansa lausunnot. Mikäli samassa hakemuksessa haetaan vastaavan hoitajan hyväksymistä, on noudatettava, mitä 25 §:n 3 momentissa on säädetty.

Hakemus on hylättävä heti, jos hakemuksen tai edellä 1 momentissa mainittujen lausuntojen johdosta elinkeinolupaa tämän asetuksen säännösten perusteella ei voida myöntää. Muussa tapauksessa lääninhallituksen tulee määrätä sen jälkeen, kun liikehuoneisto on valmistunut ja kalustettu, toimitettavaksi liikehuoneiston tarkastus.

Tarkastuksen toimittaa lautakunta, johon kuuluvat poliisipiirin päällikkö tai hänen määräämänsä päällystöön kuuluva poliisimies kokoonkutsujana, kaupungin-, kauppalan- tai kunnanlääkäri taikka terveydenhoitolautakunnan valitsema muu lääkäri ja palopäällikkö tai hänen määräämänsä palopäällystöön kuuluva henkilö. Lautakunta voi tarvittaessa kuulla asiantuntijoita.

Lautakunnan tulee lausunnossaan todeta, onko huoneisto kalustoineen ja laitteineen hakemukseen liitettyjen piirustusten ja selvitysten mukainen sekä motellin ja moottorimajan osalta lisäksi, ovatko liikenteen järjestely ja moottoriajoneuvojen pysäköinti- ja huoltotilat hakemukseen liitetyn selvityksen mukaiset, mikä on liikkeen suurin sallittu asiakasluku ja täyttääkö se tämän asetuksen vaatimukset sekä tehdä ehdotus liikkeen lajista ja luokasta. Samoin lautakunnan tulee ilmoittaa mielipiteensä hakijan pyytämistä helpotuksista ja esittämistä vaihtoehdoista sekä tehdä esitys niistä muutoksista, mitkä olisi ennen hakemuksen hyväksymistä toimitettava huoneistossa tai siihen kuuluvissa laitteissa, varusteissa ja kalusteissa tai pysäköinti- ja huoltotiloissa taikka liikenteen järjestelyssä.

17 §. Poliisipiirin päällikkö saa hakemuksesta, jos liike 16 §:ssä tarkoitetun lautakunnan lausunnon mukaan ilmeisesti täyttää tämän asetuksen vaatimukset, sallia liikkeen väliaikaisen avoinna pitämisen siihen saakka, kunnes lääninhallitus on ratkaissut elinkeinolupaa koskevan asian.

18 §. Lupa majoitus- tai ravitsemisliikkeen harjoittamiseen on myönnettävä, milloin tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen määräysten mukaiset edellytykset luvan myöntämiselle ovat olemassa.

Päätöksessä on mainittava, kenelle lupa on myönnetty, liikkeen laji ja luokka, sen sijainti ja liikehuoneisto, joka on tarkoitukseen hyväksytty, mitä liikenimeä liikkeestä käytetään sekä liikkeen vastaava hoitaja

ja hänen mahdollinen sijaisensa. Päätöksessä on myös mainittava liikkeen suurin sallittu asiakasmäärä. Päätökseen on liitettävä kappale hakemusta seuranneita piirustuksia ja selitelmiä.

Päätöksen tulee myös sisältää muut lääninhallituksen tämän asetuksen nojalla antamat liikettä ja sen harjoittamista koskevat määräykset.

Jäljennös päätöksestä ja kappale piirustuksia ja selitelmiä on lääninhallituksen toimitettava poliisipiirin päällikölle ja terveydenhoitolautakunnalle.

19 §. Elinkeinolupa koskee ainoastaan päätöksessä mainittua liikkeenharjoittajaa ja huoneistoa. Liikkeenharjoittajan vaihtuessa on uuden liikkeenharjoittajan, jollei 20 §:ssä ole toisin säädetty, haettava siihen lupa noudattaen soveltuvin kohdin, mitä edellä on säädetty. Uutta tarkastusta huoneistossa ei kuitenkaan toimiteta, ellei lääninhallitus toisin määrää. Hakemuksen ollessa vireillä poliisipiirin päällikkö saa sallia liikkeen väliaikaisen avoinna pitämisen siihen saakka, kunnes lääninhallitus on ratkaissut elinkeinolupaa koskevan asian.

Yhdistys, joka on saanut luvan kerhoravintolan pitämiseen ja sotilaskerho, vaikkakin se toimii yleisen ravintolapitoluvan nojalla, saa antaa liikkeen hoidon tai osan siitä sopivaksi katsomalleen lääninhallituksen hyväksymälle henkilölle tai yhteisölle. Milloin kerhoravintolassa anniskellaan muita alkoholijuomia kuin keskiolutta, lääninhallituksen on hankittava asiasta alkoholiyhtiön lausunto.

Jos toiminnassa oleva liike aiotaan muuttaa toiseen huoneistoon, laajentaa sen liikehuoneistoa tai muodostaa se tässä asetuksessa mainituksi muunlaiseksi liikkeeksi taikka suorittaa sen liikehuoneistossa hyväksytyistä piirustuksista poikkeavia rakenteellisia muutoksia, on siihen haettava lääninhallituksen lupa soveltuvasti noudattaen, mitä 14 ja 15 §:ssä on säädetty. Näissä tapauksissa on huoneiston tarkastus toimitettava uudelleen, jollei lääninhallitus harkitse sitä tarpeettomaksi.

20 §. Liikkeenharjoittajan kuolin- tai konkurssipesällä on oikeus liikkeenharjoittajalle myönnetyn luvan nojalla jatkaa liikettä pesän loppuselvittelyä varten yhden vuoden ajan liikkeenharjoittajan kuolemasta tai konkurssin alkamispäivästä lukien.

Jos liikkeensä vastaavana hoitajana toiminut yksityinen liikkeenharjoittaja kuolee eikä liikkeessä ole muuta vastaavaa hoitajaa, on sen tai niiden, jotka ovat ottaneet kuolinpesän haltuunsa, ilmoitettava poliisipiirin päällikölle, kuka väliaikaisesti vastaa liikkeen hoidosta.

Liikkeenharjoittajan jouduttua konkurssitilaan, on liikkeen hoitamisessa vastaavasti noudatettava, mitä edellisessä momentissa on säädetty, kuitenkin siten, että siinä mainittu ilmoitus on pesänhoitajan tehtävä.

Uuden vastaavan hoitajan hyväksymisestä on voimassa, mitä 26 §:ssä on säädetty.

21 §. Ennen kuin liikettä ryhdytään harjoittamaan, siitä on tehtävä elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetussa laissa säädetty ilmoitus.

Liikettä koskevista kaupparekisteriin tehtävistä ilmoituksista on säädetty erikseen.

Liikkeen lopettamisesta on kahden kuukauden kuluessa ilmoitettava lääninhallitukselle.

Liikkeen harjoittamiseen myönnetty lupa on katsottava rauenneeksi, jos liikkeen toiminta on ollut keskeytyneenä yhden vuoden ajan, mikäli lääninhallitus ei tämän ajan kuluessa tehdystä hakemuksesta myönnä pitempää aikaa.

3 luku.

Vastuu liikkeen hoidosta.

22 §. Tässä asetuksessa tarkoitetun elinkeinotoiminnan tulee tapahtua lääninhallituksen hyväksymän vastaavan hoitajan valvonnassa ja johdolla, jos ravitsemisliikkeen harjoittamiseen on hankittava lupa. Yksityisen elinkeinonharjoittajan omistaman majoitus- ja ravitsemisliikkeen vastaavaksi hoitajaksi voidaan hyväksyä myös toinen henkilö kuin omistaja.

23 §. Vastaava hoitaja vastaa siitä, että liikettä hoidetaan tämän asetuksen sekä majoitus- ja ravitsemisliikkeitä koskevien muiden säännösten ja määräysten mukaisesti.

24 §. Liikkeen omistaja tai muu vastaava hoitaja ei ilman lääninhallituksen lupaa saa samanaikaisesti toimia kahden tai useamman tässä asetuksessa tarkoitetun liikkeen vastaavana hoitajana.

Lääninhallitus voi liikkeen omistajan hakemuksesta hyväksyä liikkeeseen useampia vastaavia hoitajia, jolloin liikkeen talous-, tarjoiluja majoitustoiminnalla tai muulla sellaisella toiminnalla kullakin voi olla oma erillinen vastaava hoitajansa. Jos liike on laaja tai sitä harjoitetaan eri kerroksissa tai osastoilla, voidaan vastuu myös rajoittaa määrättyyn selvästi erotettavaan liikkeen osaan. Lääninhallitus voi määrätä, että vastaavalla hoitajalla tulee olla yksi tai useampia sijaisia, jotka vastaavat liikkeen hoidosta vastaavan hoitajan ollessa estyneenä. Jos liikkeessä anniskellaan muita alkoholijuomia kuin keskiolutta, vastaavalla hoitajalla tulee aina olla sijainen.

25 §. Vastaavalta hoitajalta ja hänen sijaiseltaan vaaditaan:

1)että hän on Suomen kansalainen;

2) että hän hallitsee itseään ja omaisuuttaan;

3) että hänellä koulutuksensa tai aikaisemman toimintansa perusteella voidaan katsoa olevan kysymyksessä olevan liikkeen, sen osan tai osaston hoitamiseen tarvittava kokemus ja ammattitaito; sekä

4) että hänet henkilökohtaisten ominaisuuksiensa puolesta on katsottava sopivaksi vastaavan hoitajan tehtävään.

Erityisistä syistä lääninhallitus voi hyväksyä vastaavaksi hoita-

jaksi muunkin kuin Suomen kansalaisen, joka muutoin täyttää 1 momentissa mainitut vaatimukset.

Lääninhallituksen tulee hankkia vastaavasta hoitajasta asianomaisen poliisipiirin päällikön ja, milloin liikkeessä anniskellaan muita alkoholijuomia kuin keskiolutta, alkoholiyhtiön lausunnot.

26 §. Vastaavan hoitajan erotessa tai muutoin lakatessa tointansa hoitamasta on hakemus uuden vastaavan hoitajan hyväksymisestä tehtävä lääninhallitukselle kolmen kuukauden kuluessa hänen tehtävänsä päättymisestä.

Vastaavan hoitajan puuttuessa on hänen sijaisensa tahi, jollei sijaista ole tai hän on estyneenä, yksityinen liikkeenharjoittaja, yhteisön toimitusjohtaja tai tätä vastaava toimihenkilö vastuussa liikkeen hoidosta.

4 luku.

Liikkeen aukioloaika ja harjoittaminen.

27 §. Ravitsemisliikkeen saa avata aikaisintaan kello 5.

Hotellin ja motellin yhteyteen hyväksytty ravitsemisliike, ravintola, kerhoravintola, ensimmäisen luokan kahvila ja 10 §:ssä tarkoitettu ravitsemisliike, jossa tarjoillaan valmiita ruoka-annoksia, saadaan pitää auki kello 1:een sekä muut liikkeet kello 24:ään.

28 §. Poliisipiirin päällikkö saa hakemuksesta pitentää 27 §:ssä säädettyjä aukioloaikoja tilapäisesti, kuitenkin kerrallaan enintään kahdeksi peräkkäiseksi päiväksi.

Lääninhallitus saa hakemuksesta pitentää 27 §:ssä säädettyjä aukioloaikoja määräajaksi. Milloin hakemus koskee liikettä, jossa anniskellaan alkoholijuomia, on asiasta hankittava alkoholiyhtiön lausunto.

Lääninhallitus voi myöntää luvan pitää ravitsemisliikettä tai sen osaa avoinna öiseen aikaan tärkeän liikenneväylän varrella työssä tai matkalla olevia sekä työssä olevia varten muuallakin edellyttäen, että liikkeessä ei anniskella 27 §:n mukaisen aukioloajan ulkopuolella muita alkoholijuomia kuin keskiolutta. Keskioluen anniskeluajan osalta on noudatettava alkoholiyhtiön määräyksiä. Jos liikkeessä anniskellaan tai aiotaan anniskella keskiolutta tai muita alkoholijuomia, on asiasta hankittava alkoholiyhtiön lausunto.

Jos poikkeukselliset olosuhteet tai muut erityiset syyt vaativat on lääninhallituksella valta lyhentää aukioloaikoja enintään kuukaudeksi. Aukioloajan lyhentämisestä pitemmäksi ajaksi kuin kuukaudeksi päättää sisäasiainministeriö.

Lääninhallituksen tulee antaa edellä mainituista päätöksistä tieto paikalliselle poliisipiirin päällikölle, ja, milloin päätös koskee liikettä, jossa anniskellaan alkoholijuomia, myös alkoholiyhtiölle.

Sisäasiainministeriö antaa alaisilleen viranomaisille tarkemmat määräykset tässä pykälässä säädettyjen valtuuksien käyttämisestä.

29 §. Tämän luvun säännösten estämättä sisäasiainministeriö saa, pitentäen 27 §:ssä mainittuja aukioloaikoja, myöntää luvan ravitsemisliikkeen pitämiseksi auki öiseen aikaan, milloin tämä matkailijaliikenteen takia tai muista sellaisista syistä harkitaan tarpeelliseksi. Jos liikkeessä anniskellaan alkoholijuomia, on asiasta hankittava alkoholiyhtiön lausunto. Ministeriö voi antaa yksityiskohtaisia määräyksiä ja asettaa tarjoilulle harkintansa mukaan tarpeellisia ehtoja.

30 §. Uusia asiakkaita saa muita alkoholijuomia kuin keskiolutta anniskeleviin ravitsemisliikkeisiin vastaanottaa viimeistään 45 minuuttia ja muihin ravitsemisliikkeisiin 30 minuuttia ennen liikkeen tässä asetuksessa säädettyä sulkemisaikaa.

Milloin ravitsemisliikkeen aukioloaikaa on pitennetty, pitenee oikeus uusien asiakkaiden vastaanottamiseen vastaavasti, jollei aukioloajan pitentämisestä päättävä viranomainen toisin määrää.

Muita alkoholijuomia kuin keskiolutta anniskelevassa ravitsemisliikkeessä ei saa lopettaa ruoan tarjoilua mainittujen alkoholijuomien anniskelun jatkuessa. Keskioluen anniskelussa on kuitenkin noudatettava, mitä siitä on erikseen säädetty tai määrätty.

31 §. Majoitusliikkeessä saa tarjoilla ravintoa ja virvokkeita siinä asuville ja heidän vierailleen. Alkoholijuomien osalta on kuitenkin noudatettava, mitä niistä on erikseen säädetty tai määrätty.

32 §. Aukioloajasta ja asiakkaiden vastaanotosta tässä luvussa annetut säännökset eivät koske ravitsemisliikkeen pitämistä maa-, vesi- ja ilmaliikenneasemilla. Lääninhallituksella on oikeus antaa tällaisen liikkeen aukioloajasta lupapäätöksen yhteydessä ja muutoinkin tarpeen mukaan määräyksiä.

33 §. Ravitsemisliikettä ei saa harjoittaa huoneessa, jossa samanaikaisesti asutaan tai joka on sellaisessa yhteydessä asuin- tai muuhun huoneistoon, että siitä voi syntyä terveydellistä haittaa.

Kauppaliikkeen yhteydessä olevassa huonetilassa saadaan harjoittaa tässä asetuksessa tarkoitettua ravitsemisliikettä, jollei siitä ole terveydellistä haittaa.

34 §. Julkisten huvitilaisuuksien toimeenpanosta majoitus- ja ravitsemisliikkeessä on noudatettava, mitä siitä on erikseen säädetty.

35 §. Majoitus- ja ravitsemisliikkeen harjoittajalla sekä liikkeen henkilökunnalla on, milloin siihen on järjestyksenpidon tai liikkeen tason säilyttämisen vuoksi aihetta, oikeus evätä asiakkaaksi pyrkivältä pääsy liikkeeseen ja olla tarjoilematta ruokaa ja virvokkeita sekä tarpeen vaatiessa poistaa asiakas liikkeestä. Päihtynyttä henkilöä ei saa laskea ravitsemisliikkeeseen.

Alkoholijuomien anniskelun osalta on noudatettava, mitä siitä on erikseen säädetty tai määrätty.

36 §. Majoitus- ja ravitsemisliikkeessä saa poliisipiirin päällikön luvalla järjestää myyjäisiä, myyntinäyttelyjä tai niihin verrattavia tilaisuuksia. Lupaa ei kuitenkaan tarvita tavaroiden pitoon näytteillä mainostarkoituksessa liikehuoneistossa.

37 §. Majoitusliikkeessä on kussakin matkustajahuoneessa pidettävä nähtävissä tai muutoin kirjallisesti saatettava asiakkaan tietoon huoneen hinta ja palvelupalkkio.

Ravitsemisliikkeessä on pidettävä esillä tarjoiltavia ruokia ja juomia koskeva hinnasto, josta ilmenee myös palvelupalkkio.

Majoitus- ja ravitsemisliikkeessä on annettava lasku tai kuitti asiakkaan sitä pyytäessä. Alkoholijuomia anniskelevissa liikkeissä on kuitenkin noudatettava alkoholiyhtiön määräyksiä.

38 §. Majoitus- ja ravitsemisliikkeen nimeen, mainokseen tahi liikekilpeen tai muuhun sellaiseen tunnukseen ei saa ottaa mitään, mikä on omiaan antamaan harhauttavan kuvan liikkeen lajista tai luokasta.

39 §. Majoitusliikkeessä on pidettävä matkustajakirjaa tai -kortistoa. Majoitusliikkeeseen saapuvasta matkustajasta on hänen itsensä tai majoittajan toimesta täytettävä sisäasiainministeriön vahvistaman mallin mukainen matkustajan allekirjoittama matkustajakortti, joka liikkeen toimesta on jätettävä saapumispäivän jälkeisenä päivänä asianomaiselle poliisipiirin päällikölle tai hänen määräämälleen, jollei poliisipiirin päällikkö myönnä pitempää aikaa.

Jos on syytä epäillä matkustajan antamien henkilötietojen todenperäisyyttä, on siitä viivytyksettä ilmoitettava poliisipiirin päällikölle.

Muista ulkomaalaisista kuin Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kansalaisista on lähdön jälkeisenä päivänä tehtävä lähtöilmoitus poliisipiirin päällikölle tai hänen määräämälleen, jollei poliisipiirin päällikkö myönnä pitempää aikaa. Sisäasiainministeriö voi antaa määräyksiä siitä, millä paikkakunnalla ja minkä lajisten liikkeiden on tehtävä myös muista matkustajista vastaavalla tavalla lähtöilmoitus.

Sisäasiainministeriö antaa tarkemmat määräykset 1 momentissa mainitun matkustajakirjan tai -kortiston pitämisestä ja siihen tehtävistä merkinnöistä sekä antaa myös muut tarpeelliset määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

5 luku.

Liikehuoneistot.

40 §. Hotellissa ja motellissa tulee, jollei sen kaikkien makuuhuoneiden yhteydessä ole kylpyhuonetta tai suihkua, olla vähintään yksi kylpyhuone kutakin alkavaa 12 makuuhuonetta kohden, jolloin huomioon ei oteta niitä huoneita, joissa on kylpyhuone tai suihku. Jokaisessa makuuhuo-

neessa tai sen yhteydessä tulee olla kylmä ja lämmin juokseva vesi pesualtaineen.

Hotellin ja motellin jokaisen makuuhuoneen yhteydessä tulee olla WC. Jollei tämä erityisistä syistä ole mahdollista, tulee jokaisessa kerroksessa kutakin alkavaa 12 makuuhuonetta kohden, joiden yhteydessä ei ole WC:tä, olla vähintään yksi WC erikseen kumpaakin sukupuolta varten.

Hotellin ja motellin matkustajahuoneissa ja -huoneistoissa tulee olla puhelin.

Milloin on erityisiä syitä, niin myös milloin hotelli tai motelli toimii vain osan vuodesta etupäässä matkailijaliikennettä varten, lääninhallitus voi harkinnan mukaan myöntää helpotuksia tässä pykälässä määrätyistä vaatimuksista.

Muussa majoitusliikkeessä kuin hotellissa ja motellissa tulee olla liikkeen lajin ja laajuuden mukaan riittävä määrä käymälöitä, mikäli mahdollista erikseen kumpaakin sukupuolta varten, sekä riittävät peseytymismahdollisuudet.

41 §. Motellin ja moottorimajan tulee sijaita siten, että niiden välittömään läheisyyteen voidaan ajaa autolla, ja liikkeiden välittömässä yhteydessä tulee olla kutakin matkustajahuonetta tai -huoneistoa kohti vähintään yhden auton pysäköintitila. Mikäli motellin ja moottorimajan läheisyydessä ei ole auton huoltomahdollisuuksia, tulee niiden yhteydessä olla katoksella varustettu pesu- ja huoltopaikka sekä mahdollisuus saada polttoainetta ja voiteluöljyä.

42 §. Makuuhuoneen tulee majoitusliikkeessä olla tilavuudeltaan vähintään 12.5 m^3 kutakin makuusijaa kohti. Makuuhuoneen lattiapinta-alan on oltava huoneessa, jossa on yksi makuusija, vähintään 7 m^2 ja kahden vuoteen huoneessa vähintään 10 m^2. Tilapäisten lisävuoteiden käyttö matkustajahuoneessa on matkustajan suostumuksella sallittua. Matkustajahuonetta ei saa käyttää läpikulkuun.

Matkustajahuoneessa tulee olla sisä- ja ulkopuolelta lukittavat ovet sekä välitöntä päivänvaloa antavat ikkunat, jotka voidaan ainakin osaksi avata sekä peittää niin että huone saadaan pimeäksi. Hotellin, motellin, matkustajakodin ja niihin verrattavan majoitusliikkeen matkustajahuoneissa tulee olla soittokello tai muu laite palveluskunnan kutsumista varten sekä lämpömittari.

Lääninhallitus saa 16 §:ssä tarkoitetun lautakunnan annettua asiasta lausuntonsa myöntää helpotuksia tämän pykälän vaatimuksista, jollei siitä aiheudu terveydellistä vaaraa ja se muutoin katsotaan tarkoituksenmukaiseksi.

43 §. Milloin majoitustiloista on puute, on vieraiden tilapäinen majoittaminen sallittu majoitusliikkeen muuhunkin kuin vieraiden majoittamiseen tarkoitettuun huonetilaan, ei kuitenkaan huoneisiin, joissa ravintoaineita

säilytetään tai valmistetaan, eikä käytäviin ja eteisiin.

44 §. Ravitsemisliikkeen yleisölle varatussa huonetilassa tulee olla riittävä ilmanvaihto.

Ravitsemisliikkeeseen saa laskea yhteensä kerrallaan enintään yhtä monta henkilöä kuin siinä tarjoilua varten varatun huonetilan yhteenlaskettu lattiapinta-ala on täysiä neliömetrejä, ei kuitenkaan enempää kuin että kutakin henkilöä kohti on vähintään 4 m^3 ilmatilaa. Milloin tuuletuslaitteilla tai muulla vastaavalla tavalla on aikaansaatu erityisen tehokas ilmanvaihto, voidaan laskentaperusteeksi hyväksyä pienempikin kuutiotilavuus. Pinta-aloja ja tilavuuksia laskettaessa on seinien ja pilarien osuus vähennettävä. Ravintolasalin ilmatilavuutta laskettaessa saadaan ottaa huomioon siihen välittömästi ja ovettomasti liittyvät tilat.

45 §. Ravitsemisliikkeessä tulee olla asiakkaiden käytettävissä käymälä erikseen miehille ja naisille. Jos liikkeessä on vähemmän kuin 25 asiakaspaikkaa, riittää kuitenkin yksi käymälä. Liikkeissä, joissa asiakaspaikkoja on enemmän kuin 50, tulee lisäksi olla käymälä erikseen henkilökuntaa varten. Käymälöiden tulee suuruudeltaan ja laitteiltaan olla oikeassa suhteessa liikkeen asiakaslukuun. Jos rakennuksessa on vesijohto, tulee kaikissa käymälöissä olla pesuallas, mikäli sellaista ei ole järjestetty erikseen. Nämä tilat on sijoitettava ja ovet niihin järjestettävä siten, että niissä käynti voi tapahtua mahdollisimman huomaamattomasti. WC:n tulee olla vähintään kahden oven takana liikkeen huone- ja käytävätiloista.

Erityisten syiden niin vaatiessa voi lääninhallitus myöntää helpotuksia edellä 1 momentissa mainituista määräyksistä.

Käymälät ja niiden laitteet on pidettävä siisteinä ja asianmukaisessa kunnossa. Käymälöiden tuuletuksen tulee olla riittävän tehokas.

Käymälän tulee olla maksuttomasti ravitsemisliikkeen asiakkaan käytettävissä. Muilta kuin asiakkailta saa liike periä maksun.

Tämän pykälän säännökset eivät koske 10 §:ssä tarkoitettuja liikkeitä.

46 §. Majoitus- ja ravitsemisliikkeen poistumisteiden ovissa ei saa käyttää sellaisia lukko-, salpa- tai muita laitteita, jotka voivat estää ovien avaamisen sisäpuolelta.

Käytävien, eteisten, portaiden ja ulko-oven edustan sekä pihamaan, jos yleisölle tarkoitettu ovi johtaa sinne, tulee hämärän tultua olla riittävästi valaistuina liikehuoneiston sulkemiseen saakka. Majoitusliikkeen käytävät, eteiset ja portaat on pidettävä valaistuina siten, että niissä voidaan vaaratta liikkua.

Lääninhallitus voi 16 §:ssä mainitun lautakunnan ehdotuksesta määrätä liikehuoneiston kokonaan tai osaksi varustettavaksi varavalaistuslaitteilla.

47 §. Liikehuoneistoa ei saa somistaa paperista tai muusta helposti syttyvästä aineesta valmistetuilla koristeilla siten, että siitä voi aiheutua palovaaraa.

Ravitsemisliikkeen huoneistoon ei saa tuoda syttyvällä kaasulla täytettyä ilmapalloa, jos sen tilavuus on suurempi kuin pallon, jonka halkaisija on 30 cm.

6 luku.

Valvonta.

48 §. Tämän asetuksen noudattamisen valvonta kuuluu lähinnä lääninhallitukselle, poliisipiirin päällikölle sekä palo- ja terveydenhoitoviranomaisille.

49 §. Majoitus- ja ravitsemisliikkeeseen voi poliisipiirin päällikkö omasta aloitteestaan tai liikkeenharjoittajan pyynnöstä asettaa liikkeenharjoittajan tai hänen palveluksessaan olevan henkilön järjestysmieheksi, josta on soveltuvin kohdin voimassa, mitä julkisten huvitilaisuuksien järjestysmiehistä on säädetty.

50 §. Tämän asetuksen nojalla myönnetyistä elinkeinoluvista on lääninhallituksessa pidettävä kortistoa tai muuta luetteloa, johon on merkittävä nimi, jolla liikettä harjoitetaan, liikkeen laji, luokka, osoite ja omistaja. Luetteloon on myös merkittävä tiedot liikkeen huoneistosta ja sallitusta asiakasmäärästä sekä liikkeen vastaavista hoitajista ja heidän sijaisistaan, niin myös tehtävä merkinnät liikettä koskevista lääninhallituksen toimenpiteistä.

Lääninhallituksen on viivytyksettä lähetettävä tiedot kaikista luetteloon tehdyistä merkinnöistä asianomaiselle poliisipiirin päällikölle sekä ilmoitettava myöntämistään hotellin, motellin, matkustajakodin ja moottorimajan sekä ensimmäisen luokan ravintolan pitoa koskevista elinkeinoluvista Suomen Matkailuliitto - Finlands Turistförbund r.y:lle. Samoin on lääninhallituksen, milloin liikkeessä anniskellaan tai aiotaan anniskella muita alkoholijuomia kuin keskiolutta, lähetettävä alkoholiyhtiölle jäljennös lupapäätöksestään sekä ilmoitus vastaavan hoitajan ja hänen sijaisensa hyväksymisestä.

Poliisipiirin päällikön on lääninhallitukselta saamiensa tietojen mukaan pidettävä piirissään olevista liikkeistä kortistoa tai muuta luetteloa.

51 §. Jos tässä asetuksessa tarkoitetussa liikkeessä on ilmennyt väärinkäytöksiä, terveydellisiä epäkohtia tai epäjärjestystä taikka jos liikkeen huoneisto tai kalusto on olennaisesti rappeutunut tahi sen ruoan tai tarjoilun taikka liikettä käyttävän yleisön taso alentunut, lääninhallituksella on oikeus joko antaa asianomaiselle varoitus, siirtää liike alempaan lajiin tai luokkaan tahi lyhentää liikkeen aukioloaikaa taikka sulkea

määräajaksi liike tai liikkeen se osasto, jossa epäkohtia on ilmennyt. Jos epäkohdat ovat vakavanlaatuisia taikka jos ne edellä mainituista toimenpiteistä huolimatta jatkuvat tai uusiintuvat, lääninhallitus voi sulkea liikkeen tai sen osaston kokonaankin ja vastaavilta osilta peruuttaa sen harjoittamiseen annetun elinkeinoluvan. Milloin kysymyksessä on 5 §:ssä tarkoitettu kerhoravintola, lääninhallitus harkitkoon asianhaarojen mukaan, onko yhdistyksen elinkeinolupa peruutettava kokonaan tai määräajaksi vai ainoastaan siihen asti, kunnes liikkeen hoito on annettu lääninhallituksen hyväksymälle uudelle ravintolanpitäjälle. Ennen kuin lääninhallitus ryhtyy tässä momentissa tarkoitettuun toimenpiteeseen, on asianomaista kuultava.

Milloin 3 §:n 5 momentissa tai 10 §:ssä tarkoitetun liikkeen harjoittaja on laiminlyönyt noudattaa liikettä koskevia säännöksiä ja määräyksiä, tai jos liikkeessä on esiintynyt väärinkäytöksiä, terveydellisiä epäkohtia taikka epäjärjestystä, poliisipiirin päällliköllä on oikeus antaa asianomaiselle varoitus. Siinä tapauksessa, että ne ovat vakavanlaatuisia tai ne edellä mainitusta toimenpiteestä huolimatta jatkuvat taikka uusiintuvat, lääninhallitus voi poliisipiirin päällikön esityksestä, kuultuaan elinkeinonharjoittajaa, lyhentää liikkeen aukioloaikaa tai sulkea liikkeen määräajaksi tai kokonaan.

Lääninhallitus voi ennenkuin se ryhtyy 1 momentissa tarkoitettuun toimenpiteeseen määrätä 16 §:ssä mainitun lautakunnan toimittamaan liikkeen uusintatarkastuksen.

52 §. Milloin liikkeen vastaava hoitaja tai hänen sijaisensa osoittautuu toimeensa sopimattomaksi tai jos ilmenee, että hän vain näennäisesti hoitaa tehtävää, lääninhallituksen on, kuultuaan asianomaista, peruutettava antamansa hyväksyminen.

Milloin poliisipiirin päällikkö saa tietoonsa, että vastaava hoitaja tai hänen sijaisensa on tuomittu rangaistukseen rikoksesta, joka saattaa tehdä hänet toimeensa sopimattomaksi, poliisipiirin päällikön on ilmoitettava asiasta lääninhallitukselle.

53 §. Edellä 51 ja 52 §:ssä mainituista toimenpiteistään ja tietoonsa tulleista tuomioistuimen päätöksistä lääninhallituksen on tehtävä asianmukainen merkintä 50 §:ssä mainittuun luetteloon sekä, mikäli toimenpide kohdistuu liikkeeseen, jossa anniskellaan alkoholijuomia, ilmoitettava siitä myös alkoholiyhtiölle.

7 luku.

Rangaistussäännökset.

54 §. Tässä asetuksessa tarkoitetun luvanvaraisen liikkeen harjoittamisesta ilman lupaa rangaistaan niin kuin elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetussa laissa (122/19) on säädetty.

Joka muutoin rikkoo tämän asetuksen säännöksiä tai sen nojalla

annettuja määräyksiä, tuomittakoon sakkoon, jollei rikoksesta ole muualla säädetty ankarampaa rangaistusta.

8 luku.

Muutoksenhaku.

55 §. Poliisipiirin päällikön tämän asetuksen nojalla antamasta päätöksestä saa valittaa lääninhallitukseen kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedoksisaannista, mutta on poliisipiirin päällikön päätöstä valituksesta huolimatta noudatettava, jollei lääninhallitus toisin määrää.

56 §. Muutoksenhausta lääninhallituksen päätökseen on säädetty erikseen. Lääninhallituksen päätökseen, jossa on annettu varoitus, ei kuitenkaan saa hakea muutosta. Lääninhallituksen päätöstä on valituksesta huolimatta noudatettava, jollei lääninhallitus toisin määrää.

57 §. Sisäasiainministeriön tämän asetuksen nojalla antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

9 luku.

Erinäiset säännökset.

58 §. Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa on säädetty, on majoitus- ja ravitsemisliikkeissä noudatettava, mitä yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämisestä, paloturvallisuudesta ja terveydenhoidosta on erikseen säädetty.

59 §. Milloin ravitsemisliikettä osaksi tai kokonaan harjoitetaan ulkosalla tai muualla kuin huonetilassa, ovat tämän asetuksen säännökset voimassa vain soveltuvin osin.

60 §. Lupapäätös tai oikeaksi todistettu jäljennös siitä sekä tämä asetus ja sen nojalla annetut kauppa- ja teollisuusministeriön päätökset on pidettävä majoitus- ja ravitsemisliikkeessä saatavilla.

61 §. Tämän asetuksen 16 ja 51 §:ssä tarkoitetun tarkastuksen toimittamisesta on hotellin, motellin ja ravintolan omistaja velvollinen suorittamaan kullekin 16 §:n 3 momentissa mainitulle henkilölle ja pöytäkirjan laatijalle palkkiona kultakin toimitukselta 15 markkaa sekä muun liikkeen omistaja 13 markkaa. Maaseudulla on liikkeen omistajan suoritettava edellä mainituille henkilöille lisäksi matkakustannusten korvausta ja päivärahaa virkamatkoista voimassa olevien säännösten mukaan.

62 §. Milloin tämän asetuksen tai sen nojalla annettujen määräysten

noudattaminen tuottaisi suhteettomia kustannuksia tai huomattavaa hankaluutta elinkeinon harjoittamisessa, sisäasiainministeriö voi hakemuksesta myöntää poikkeuksia asetuksen säännöksistä.

63 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa kauppa- ja teollisuusministeriö.

64 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1969, ja sillä kumotaan majoitus- ja ravitsemisliikkeistä 20 päivänä helmikuuta 1960 annettu asetus (108/60) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä 1 päivänä kesäkuuta 1928 annetun asetuksen (219/28), joka sisältää maaseudun yleisen järjestyssäännön, 40 §.

Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan jo myönnetyn elinkeinoluvan nojalla harjoitettavaan liikkeeseen siten, ettei liikkeenharjoittaja ole velvollinen suorittamaan liikkeessään rakenteellisia muutoksia, milloin asetuksen säännökset sitä vaativat.

120. ASETUS SAIRAUSVAKUUTUSASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 25 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 505/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:128)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun sairausvakuutusasetuksen (473/63) 8 §, 9 §:n 1 ja 4 momentti sekä lisätään asetuksen 10 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

8 §. Työtulolla tarkoitetaan palkkatuloa, poronhoidon hyväksi tehdyn työn arvoa, maatilataloutta harjoittavan verovelvollisen lapsen tai muun perheenjäsenen verovelvollisen metsästä tapahtuneen puutavaran hankintamyynnin yhteydessä suorittaman työn arvoa sekä sitä osaa ammatti- ja liiketulosta sekä maatilatalouden tulosta, jota on pidettävä kohtuullisena korvauksena vakuutetun ammatissaan, liikkeessään ja maatilataloudessaan suorittamasta työstä.

Palkkatulolla tarkoitetaan kaikenlaatuista palkkaa, palkkiota, osapalkkiota sekä muuta etuutta tai korvausta, joka suoritetaan virasta tai toimesta, samoin kuin työstä, tehtävästä taikka palveluksesta, jonka tulon tai palkan saaja korvausta vastaan on sitoutunut työn tai tehtävän antajalle tekemään ja jossa tulon tai palkan saajaa ei ole, porotalouden harjoittajaa lukuun ottamatta, pidettävä itsenäisenä elinkeinon-, liikkeen- tai ammatinharjoittajana.

9 §. Päiväraha on määrättävä työkyvyttömyyden alkamista edeltäneenä vuonna toimitetussa verotuksessa todettujen työtulojen perusteella. Äitiysrahaa määrättäessä katsotaan sairausvakuutuslain 23 §:ssä tarkoitetun äitiysrahaoikeuden alkamisajankohdan vastaavan työkyvyttömyyden alkamista.

Vakuutetulle myönnetty päiväraha tarkistetaan 3 momentissa tarkoitetusta luettelosta ilmenevän työtulon mukaiseksi seuraavan tammikuun alusta lukien, mikäli päivärahan määrä tarkistuksen johdosta suurenee.

10 §. ----------

Jos vakuutettu sairausvakuutuslain 17 §:n 2 momentissa mainituilla

perusteilla haluaa saada päivärahan verotuksessa todettujen työtulojen edellyttämää määrää suurempana, hänen on esitettävä sairausvakuutustoimikunnalle työtulojaan koskeva selvitys sairauden aiheuttaman työkyvyttömyyden alkamista lähinnä edeltäneen kuuden kuukauden ajalta, jona hän on ollut työssä vähintään neljän kuukauden ajan, ei kuitenkaan aikaisemmalta ajalta kuin työkyvyttömyyden alkamisvuotta edeltäneeltä kalenterivuodelta. Mikäli luotettavasti selvitetyksi katsottava tulo kerrottuna kahdella on verotuksessa todettua työtulojen määrää kaksikymmentä sadalta suurempi, on tämä tulo pantava päivärahan määräämisen perusteeksi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1969.

121. ASETUS KANSAKOULUASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 25 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 514/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:103, 1964:25, 1967:68 ja 1969:41)

Opetusministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun kansakouluasetuksen (321/58) 29 § ja 34 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 14 päivänä heinäkuuta 1967 annetussa asetuksessa (342/67), 36 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 28 päivänä helmikuuta 1964 annetussa asetuksessa (108/64), 36 §:n 3 momentti ja 113 §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat 14 päivänä heinäkuuta 1967 annetussa asetuksessa (342/67), sekä lisätään asetukseen uusi 41 a § ja 173 a §, 107 a §:ään, sellaisena kuin se on 28 päivänä maaliskuuta 1969 annetussa asetuksessa (219/69),uusi 3 momentti ja 113 §:ään, sellaisena kuin se on 14 päivänä heinäkuuta 1967 annetussa asetuksessa (342/67), uusi 4 momentti seuraavasti:

29 §. Apukoulussa ei saa opettaa yhdessä useampaa kuin viittätoista oppilasta, ellei kouluhallitus anna siihen lupaa. Milloin opetusryhmässä on oppilaita useammalta kuin neljältä luokalta, ei oppilasmäärä yleensä saa olla kymmentä suurempi. Käsityössä ja muissa käytännöllisissä aineissa sekä voimistelussa ja laulussa saadaan kuitenkin

opettaa yhdessä muutoin erikseen opetettavia ryhmiä, mikäli opetusryhmä ei tule voimistelussa ja laulussa kahtakymmentä ja muussa aineessa viittätoista suuremmaksi. Milloin se on opetuksen kannalta tarkoituksenmukaista, saadaan mainituissa aineissa apukoulun oppilaat yhdistää varsinaisen kansakoulun tai kansalaiskoulun opetusryhmään.

34 §. ----------

Tarkkailuluokalla ei saa opettaa yhdessä useampaa kuin kymmentä oppilasta, ellei kouluhallitus anna siihen lupaa. Käsityössä ja muissa käytännöllisissä aineissa sekä voimistelussa ja laulussa saadaan kuitenkin opettaa yhdessä muutoin erikseen opetettavia ryhmiä, mikäli oppilasmäärä ei tule voimistelussa ja laulussa kahtakymmentä ja muissa aineissa kymmentä suuremmaksi. Milloin se on opetuksen kannalta tarkoituksenmukaista, saadaan mainituissa aineissa tarkkailuluokan oppilaat yhdistää varsinaisen kansakoulun tai kansalaiskoulun opetusryhmään.

36 §. Valtioneuvosto voi myöntää kunnalle luvan kansakouluun kuuluvan keskikoulun perustamiseen, jos koulu on paikkakunnan jatkuvan sivistystarpeen vaatima. Luvan ehdoksi voidaan asettaa, että kunnan kansakoululaitoksessa suoritetaan kouluhallituksen antamien ohjeiden mukaista kokeilutoimintaa tai että kunnan kouluolojen järjestämiseksi suoritetaan perustamisluvassa määrätyt, koulujärjestelmän perusteista annetun lain (467/68) toteuttamista edistävät toimenpiteet.

Lupaa kansakoululain 14 §:n 2 momentissa tarkoitetun kokeiluperuskoulun yläasteen järjestämiseen on haettava opetusministeriöltä ja kansakoululain 14 a §:n 1 momentissa tarkoitetun peruskoulun yläasteen järjestämiseen valtioneuvostolta. Hakemus on toimitettava 2 momentissa säädetyn määräajan kuluessa kansakouluntarkastajalle, ja siihen on liitettävä sanotussa momentissa mainitut selvitykset, kuitenkin niin, että kokeilua koskeva selvitys on tarpeen vain kokeiluperuskoulun yläasteen perustamislupaa haettaessa, ja lisäksi selvitys siitä, millä varsinaisen kansakoulun luokilla on järjestetty toisen kotimaisen tai vieraan kielen opetusta.

---

41 a §. Kouluhallitus ratkaisee, mitkä kansakoululain 14 a §:n 1 momentissa tarkoitetun peruskoulun yläasteen opinto-ohjelmat vastaavat valtion keskikoulun oppimääriä ja mitkä kansalaiskoulun oppimääriä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun peruskoulun yläasteen oppilaat yhdistetään samaan opetusryhmään siinä määrin kuin kansakoululain ja sen nojalla annetut säännökset ryhmien enimmäismääristä sen sallivat, mikäli heidän yhdessä opettamisensa ei ole opetuksen kannalta epätarkoituksenmukaista.

Peruskoulun yläasteen osalta on muutoin soveltuvin kohdin voimassa, mitä on tässä ja muussa kansakoululain nojalla annetussa ase-

tuksessa säädetty kansalaiskoulusta ja kansakouluun kuuluvasta keskikoulusta. Milloin mainittuja koulumuotoja koskevat yläasteeseen soveltuvat säännökset ovat erilaiset, opetusministeriö päättää, kumpaa koulumuotoa koskevia säännöksiä on yläasteeseen sovellettava.

Milloin huoltaja niin haluaa, peruskoulun yläasteen oppilas voi saada kansakoulun päästökirjan suoritettuaan hyväksyttävästi koulun viimeistä edellisen vuosiluokan oppimäärän.

107 a §. ----------

Mitä 45 §:n 1 momentissa on säädetty, on soveltuvin osin voimassa, milloin oppivelvollinen lapsi, joka ei käy kansakoulua, haluaa suorittaa erityisessä tutkinnossa kansakoulun koko oppimäärän ja sen perusteella saada kansakoulun päästökirjan.

113 §. ----------

Kansakoululain 14 §:n 2 momentissa tarkoitetun kokeiluperuskoulun ja kansakoululain 14 a §:n 1 momentissa tarkoitetun peruskoulun yläasteella on keskikoulun lehtorin ja kansalaiskoulun opettajan virkoja.

Edellä 3 momentissa tarkoitetun kokeiluperuskoulun ja peruskoulun yläasteen opettajan ja kunnan omistaman lukion sisältämän yksityisoppikoulun vakinaisen, koevuosilla olevan ja ylimääräisen opettajan opetusvelvollisuuteen saa lukea mainitun toisen koulumuodon opetustehtäviä enintään puolet asianomaisen opetusvelvollisuutena olevasta tuntimäärästä. Edellä tarkoitettuihin opetustehtäviin kuuluvat myös opetusvelvollisuuteen luettavat luokan ulkopuolella suoritettavat tehtävät. Tuntien jakautumisesta koulujen kesken määrää kansakoululautakunta, jonka päätökseen ei saa hakea muutosta.

173 a §. Kun opettajalla on kansakouluasetuksen 113 §:n 4 momentissa tarkoitetussa tapauksessa opetusvelvollisuuteen kuuluvia tunteja kokeiluperuskoulun tai peruskoulun yläasteella ja kunnan omistamassa lukion sisältämässä yksityisoppikoulussa, luetaan hänen varsinainen palkkauksensa sen koulun menoiksi, jonka virassa tai toimessa hän on.

Jos kansakoululain 14 §:n 2 momentissa tarkoitetun kokeiluperuskoulun tai kansakoululain 14 a §:n 1 momentissa tarkoitetun peruskoulun yläasteen yhdistämisen kohteena on ollut kansakouluun kuuluva keskikoulu, joka on muodostettu yksityisoppikoulun muuttamisesta kunnalliseksi kouluksi kesäkuun 3 päivänä 1966 annetun lain (339/66) nojalla, noudatetaan peruskoulun yläasteen ja kunnan omistaman yksityisen lukion yhteisiin menoihin nähden soveltuvin osin yksityisoppikoulun muuttamisesta kunnalliseksi kouluksi 30 päivänä joulukuuta 1966 annetun asetuksen (761/66) 4 §:n 1 momentin säännöksiä.

122. KATUMAAKORVAUSTEN PERIMISTÄ KOSKEVIEN MÄÄRÄYSTEN MUUTTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös elokuun 4 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1964:128)

Kaupunginhallitus päätti muuttaa 22.10.1964 tekemänsä asemakaavalain mukaisten katumaakorvausten maksuajan pidentämistä koskevan päätöksen 3) kohdan seuraavaan muotoon:

3) Ellei tontin omistaja kykene suorittamaan asemakaavalain mukaista katumaakorvausta 1)-2) kohdissa esitetyllä tavalla, hänet voidaan oikeuttaa anomuksesta maksamaan katumaakorvaus enintään viitenä yhtä suurena vuotuismaksuna, jotka lankeavat maksettaviksi kunkin vuoden lokakuun 31 päivänä maksamatta olevalle summalle kulloinkin laskettuine 8 %:n vuotuisine korkoineen.

123. HELSINGIN KAUPUNGIN VAPAAVARASTON JÄRJESTYSSÄÄNNÖN MUUTOS.

Valtioneuvoston vahvistama elokuun 6 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 21 p:ltä 1969)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1964:72)

Valtioneuvoston 11.6.1964 vahvistaman Helsingin kaupungin vapaavaraston järjestyssäännön 3 §:n 1 momentti muutettiin seuraavasti:

3 §. Vapaavarasto on avoinna kello 8.00-16.00 maanantaista perjantaihin sekä arkipyhäviikkoina myös lauantaisin, mikäli tämä ei ole arkipyhä.

---

124. HELSINGIN KAUPUNGIN AMMATTIOPPILAITOSTEN OHJESÄÄNNÖN MUUTOS.

Ammattikasvatushallituksen vahvistama elokuun 11 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 4 p:ltä 1969)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:14 ja 1967:13)

Kauppa- ja teollisuusministeriön 10.2.1961 vahvistaman Helsingin kaupungin ammattioppilaitosten ohjesäännön 2, 4, 9, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22 ja 25 § muutettiin seuraavasti:

2 §. Yleisten ammattikoulujen ja erikoisalojen ammattikoulujen tarkoituksena on antaa eri ammateissa kansakoulun, keskikoulun ja eräillä jatko-opintolinjoilla ammattikoulun oppimäärän sekä yli-oppilastutkintoon pohjautuvaa ammattiopetusta siinä laajuudessa, että oppilaat määrätyn ajan asianomaisessa ammatissa työskenneltyään voivat saavuttaa ammattitaitoiselta työntekijältä vaadittavan pätevyyden. Näissä ammattikouluissa annetaan myös kurssimuotoista tai muuta ammatin tietopuoliseen hallintaan tähtäävää opetusta sellaisille ammattioppilaille ja muille heihin verrattaville henkilöille, jotka eivät voi saada opetusta muissa ammattioppilaitoksissa.

Ammattioppilaskouluissa annetaan ammateittain kysymyksessä olevalla ammattialalla jo työskenteleville ammattioppilaille kansakoulun sekä erikseen ammattikoulun tai keskikoulun oppimäärään pohjautuvaa, pääasiallisesti tietopuolista opetusta siinä laajuudessa, että oppilas määrätyn ajan oppisopimuksen mukaista koulutusta saatuaan voi saavuttaa ammattitaitoiselta työntekijältä vaadittavan pätevyyden. Ammattioppilaskouluun voidaan liittää myös

muille kuin ammattioppilaille tarkoitettuja opintolinjoja ja ammatillista kurssitoimintaa.

4 §. Kaupungin eri ammattikouluissa ovat seuraavat osastot ja opintolinjat jäljempänä mainittuine luokka- ja oppilasmäärineen:

	I		II		III		Yht.	
	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.
Haagan ammattikoulu								
Metallityöosasto								
Kansakoulupohjaiset opintolinjat:								
asentaja-koneistajan opintolinja	3	48	-	-	-	-	3	48
koneistajan opintolinja ...	-	-	3	48	-	-	3	48
levyseppä-hitsaajan opintolinja	3	48	1	16	-	-	4	64
ilmastointialan levysepän opintolinja	-	-	2	32	-	-	2	32
Keskikoulupohjainen opintolinja:								
laitosasentajan opintolinja	1	16	1	16	-	-	2	32
Auto-osasto								
Kansakoulupohjaiset opintolinjat:								
autonasentajan opintolinja	7	112	7	112	3	48	17	272
moottoriasentajan opintolinja	-	-	-	-	1	16	1	16
dieselasentajan opintolinja	-	-	-	-	1	16	1	16
autosähköasentajan opintolinja	-	-	-	-	1	16	1	16

	I		II		III		Yht.	
	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.
varaosamiehen opintolinja.....	-	-	-	-	1	16	1	16
autopeltisepän opintolinja.....	1	18	1	18	-	-	2	36
automaalarin opintolinja	1	16	1	16	-	-	2	32
autonhuoltajan opintolinja.....	3	48	-	-	-	-	3	48
Keskikoulupohjaiset opintolinjat:								
autosähköasentajan opintolinja	1	16	1	16	-	-	2	32
varaosamiehen opintolinja.....	1	16	1	16	-	-	2	32
Koulussa yhteensä	21	338	18	290	7	112	46	740

	I		II		III		Yht.	
	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.
Kampin ammattikoulu								
Ompeluosasto								
Kansakoulupohjaiset opintolinjat:								
liinavaateompelijan opintolinja.....	1	16	-	-	-	-	1	16
pukuompelijan opintolinja.....	2	32	2	32	2	32	6	96
teollisuusompelijan opintolinja	1	16	1	16	-	-	2	32
modistin opintolinja....	1	14	1	14	-	-	2	28
leikkaajan opintolinja (jatko).....	1	12	-	-	-	-	1	12
Keskikoulupohjainen opintolinja:								
pukuompelijan opintolinja.....	2	32	2	32	-	-	4	64
Ravintotalousosasto								
Kansakoulupohjaiset opintolinjat:								
ravintola-alan peruslinja	3	48	3	48	-	-	6	96

	I		II		III		Yht.	
	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.
eineskeittäjän opintolinja	1	16	1	16	-	-	2	32
tarjoilijan opintolinja	1	16	1	16	-	-	2	32
laivakokin opintolinja (jatko)	1	18	-	-	-	-	1	18
Keskikoulupohjainen opintolinja:								
suurtalouden peruslinja	1	24	-	-	-	-	1	24
Koulussa yhteensä	15	244	11	174	2	32	28	450

Malmin ammattikoulu

Koulussa on 256 vuotuista oppilaspaikkaa ja oppilaiden kokonaismäärä on 480.

	I		II		III		Yht.	
	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.
Vallilan ammattikoulu								
Metallityöosasto								
Kansakoulupohjaiset opintolinjat:								
viilaaja-koneistajan opintolinja	7	112	7	112	-	-	14	224
koneistajan opintolinja	5	80	5	80	5	80	15	240
koneenasentajan opintolinja	2	32	2	32	2	32	6	96
työkaluntekijän opintolinja	1	16	1	16	1	16	3	48
levysepän opintolinja	3	48	3	48	-	-	6	96
hitsaajan opintolinja	2	32	2	32	-	-	4	64
putkiasentajan opintolinja	1	16	1	16	-	-	2	32
sepän opintolinja	1	16	1	16	-	-	2	32
valajan opintolinja	1	16	1	16	-	-	2	32
Sähköosasto								
Kansakoulupohjaiset opintolinjat:								
sähköasentajan opintolinja	4	64	4	64	4	64	12	192
puhelinasentajan opintolinja	3	48	3	48	3	48	9	144
radio- ja tv-asentajan opintolinja	2	32	2	32	2	32	6	96

	I		II		III		Yht.	
	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.
Puutyöosasto								
Kansakoulupohjaiset opintolinjat:								
huonekalupuusepän opintolinja.....	2	32	2	32	2	32	6	96
kone- ja penkkipuusepän opintolinja.....	2	32	2	32	-	-	4	64
mallinveistäjän opintolinja.....	1	16	1	16	1	16	3	48
Maalaus- ja verhousosasto								
Kansakoulupohjaiset opintolinjat:								
maalarin opintolinja.....	1	15	1	15	-	-	2	30
puunkiillottajan ja värittäjän opintolinja	1	10	1	10	-	-	2	20
verhoilijan opintolinja...	1	15	1	15	-	-	2	30
ajoneuvoverhoilijan opintolinja.....	1	10	1	10	-	-	2	20
Rakennusosasto								
Kansakoulupohjaiset opintolinjat:								
kirvesmiehen tai rakennusmiehen opintolinja	1	18	1	18	-	-	2	36
muurarin tai rakennusmiehen opintolinja...	1	18	1	18	-	-	2	36
Piirustusosasto								
Keskikoulupohjaiset opintolinjat:								
koneenpiirtäjän opintolinja.....	1	18	-	-	-	-	1	18
kartanpiirtäjän opintolinja	1	18	-	-	-	-	1	18
rakennuspiirtäjän opintolinja.....	1	32	-	-	-	-	1	32
Koulussa yhteensä	46	746	43	678	20	320	109	1 744

	I		II		Yht.	
	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.
Hienomekaanikkokoulu						
Keskikoulupohjaiset opintolinjat:						
konttorikoneasentajan opintolinja ...	3	48	3	48	6	96
instrumenttiasentajan opintolinja....	3	48	3	48	6	96
Koulussa yhteensä	6	96	6	96	12	192

	I		II		Yht.	
	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.
Laboratoriokoulu						
Keskikoulupohjaiset opintolinjat:						
teollisuuslaborantin opintolinja	2	32	2	28	4	60
sairaalalaborantin opintolinja.....	2	32	2	28	4	60
lääkärin vastaanottoapulaisen opintolinja.....	2	24	-	-	2	24
Ylioppilaspohjainen opintolinja:						
tutkimuslaborantin opintolinja.....	2	32	2	28	4	60
Koulussa yhteensä	8	120	6	84	14	204

	I		II		III		Yht.	
	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.
Vaatturikoulu								
Kansakoulupohjaiset opintolinjat:								
vaatturin opintolinja.....	1	15	1	15	1	15	3	45
teollisuusvaatturin opintolinja.....	1	15	-	-	-	-	1	15
Koulussa yhteensä	2	30	1	15	1	15	4	60

	I		II		III		Yht.	
	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.
Kirjapainokoulu								
Kansakoulupohjaiset opintolinjat oppisopimusoppilaille:								
käsinlatojan opintolinja..	4	48	4	48	4	48	12	144
kohopainajan opintolinja .	2	24	2	24	2	24	6	72
offsetpainajan opintolinja	2	24	2	24	2	24	6	72
offsetkopistin opintolinja.	2	24	2	24	2	24	6	72
asemoijan opintolinja....	2	24	2	24	2	24	6	72
graafisen valokuvaajan opintolinja.....	2	24	2	24	2	24	6	72
graafisen kuvakorjaajan opintolinja.....	2	24	2	24	2	24	6	72
kirjansitojan opintolinja .	2	24	2	24	2	24	6	72
Kansakoulupohjainen koulumuotoinen opintolinja:								
kuvanvalmistajan opintolinja	1	14	1	14	-	-	2	28
Koulussa yhteensä	19	230	19	230	18	216	56	676

	I		II		III		Yht.	
	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.
Kähertäjäkoulu								
Kansakoulupohjaiset opintolinjat oppisopimusoppilaille:								
kampaajan opintolinja ...	4	64	4	64	4	64	12	192
parturin opintolinja.....	2	32	2	32	2	32	6	96
Keskikoulupohjainen koulumuotoinen opintolinja:								
kosmetologin opintolinja	1	16	1	16	-	-	2	32
Koulussa yhteensä	7	112	7	112	6	96	20	320

	I		II		Yht.	
	lk.	opp.	lk.	opp.	lk.	opp.
Leipurikoulu						
Kansakoulupohjaiset opintolinjat oppisopimusoppilaille:						
leipurin opintolinja	2	30	2	30	4	60
konditiittorin opintolinja.....	2	30	2	30	4	60
Koulussa yhteensä	4	60	4	60	8	120

9 §. Johtokunnan tehtävänä on sen lisäksi, mitä laissa ja asetuksessa on säädetty:

1) valvoa oppilaitosten toimintaa ja niitä koskevien lakien, asetusten, tämän ohjesäännön sekä ammattioppilaslaitoksista muutoin annettujen määräysten noudattamista,

2) tehdä ehdotukset oppilaitosten ohjesäännöksi ja vahvistaa ammattikoulujen järjestyssäännöt,

3) hyväksyä vakinaisten opintolinjojen ja kurssien opetussuunnitelmat sekä hankkia niille ammattikasvatushallituksen vahvistus,

4) toimittaa ammattikasvatushallitukselle tiliselvitys päättyneeltä kalenterivuodelta, vahvistettu talousarvio kysymyksessä olevalle vuodelle ja ennakkolaskelma seuraavan vuoden talousarvioksi sekä tilastotiedot ja muut ammattikasvatushallituksen tarpeellisiksi katsomat selvitykset,

5) lähettää kaupunginhallitukselle sekä ammattikasvatushallitukselle vuosittain kertomus omasta ja alaistensa oppilaitosten toiminnasta,

6) valita opettajakuntaa kuultuaan neljäksi vuodeksi kerrallaan niille kouluille, joihin ei ole perustettu rehtorin virkaa, vakinaisista opettajista rehtori ja kullekin koululle vakinaisista tai tilapäisistä opettajista vararehtori sekä vakinaisista opettajista osastonjohtajat,

7) valita ne viranhaltijat, jotka lain tai asetuksen tahi tämän ohjesäännön mukaan kuuluvat johtokunnan valittaviksi, ja ilmoittaa opettajien valitsemisesta ammattikasvatushallitukselle,

8) vahvistaa ylitarkastajan ottamien tuntiopettajien valinta,

9) ilmoittaa ammattikasvatushallitukselle viivytyksettä vakinaisessa opettajistossa tapahtuneet muutokset,

10) vahvistaa lupapäivien määrät,

11) päättää oppilaan erottamisesta oppilaitoksesta,

12) valvoa, että talousarvioehdotuksen laadinnassa, rahavarojen säilyttämisessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventoinnissa sekä kiinteistö- ja irtaimistoluettelojen laadinnassa noudatetaan kaupungin tilisäännön ja tämän ohjesäännön määräyksiä,

13) hyväksyä ja määräaikana lähettää kaupunginhallitukselle ehdotus johtokunnan ja sen alaisten ammattioppilaitosten toimiston ja oppilaitosten talousarvioksi seuraavaa varainhoitovuotta varten,

14) valvoa, että myönnettyjä määrärahoja käytetään tarkoituksenmukaisesti ja annettuja määräyksiä noudattaen,

15) käsitellä valtionavustuksia koskevat asiat ja toimittaa valtionapuanomukset kaupunginhallitukselle säädettyjä määräaikoja noudattaen,

16) vahvistaa vähintään kerran vuodessa se raja, mihin ammattioppilaitosten ylitarkastajan, talouspäällikön ja rehtorien omalla vastuullaan suoritettavien hankintojen tai urakkasopimusten arvo tahi määrä saa kerrallaan nousta, sekä päättää tämän rajan ylittävien hankintojen suorittamisesta tai urakkasopimusten tekemisestä,

17) valvoa, että oppilaitoksille uskottua omaisuutta hoidetaan asianmukaisesti,

18) päättää ammattioppilaitosten toimiston ja oppilaitosten käytöstä poistetun irtaimen omaisuuden myymisestä,

19) antaa valtion ja kaupungin viranomaisille lausuntoja ja selvityksiä, joita johtokunnalta pyydetään tai joiden antaminen muutoin kuuluu sen tehtäviin,

20) hoitaa kaupungin virkasäännön mukaan lautakunnille kuuluvat tehtävät sekä

21) käsitellä ne muut ammattioppilaitoksia koskevat asiat, jotka eivät kuulu jollekin muulle viranomaiselle.

14 §. Ylitarkastajan tehtävänä on:

1) johtaa ja valvoa ammattioppilaitosten toimiston toimintaa sekä avustaa ammattioppilaitosten johtokuntaa sen alaisten ammattioppilaitosten opetuksen ja muun toiminnan valvonta- ja tarkastustehtävissä,

2) toimia esittelijänä ammattioppilaitosten johtokunnan kokouksissa, ellei johtokunta määrätyn asian tai asiaryhmän osalta ole määrännyt jotakin muuta ammattioppilaitosten toimiston tai ammattioppilaitosten viranhaltijaa esittelytehtävää hoitamaan, sekä valvoa, että johtokunnan päätökset pannaan täytäntöön,

3) valvoa oppitunteja ja työnopetusta seuraamalla opetusta, edistää tarkoituksenmukaisten opetusmenetelmien käyttämistä ja seurata kehitystä ammattiopetuksen alalla,

4) antaa tarkastuksissa ja muutoin tekemiensä havaintojen perusteella opetusta koskevia neuvoja ja ohjeita rehtoreille ja opettajille sekä johtokunnan määräämässä laajuudessa käytännöllisen opetuksen ohjausta,

5) kutsua tarvittaessa kokoon yleiset opettajainkokoukset ja johtaa niissä puhetta,

6) laatia yhteistoiminnassa rehtoreiden ja talouspäällikön kanssa oppilaitosten vuosikertomus sekä huolehtia sen painattamisesta ja jakamisesta,

7) pyrkiä mahdollisuuksien mukaan yhteistyössä asianomaisten viranomaisten kanssa edistämään oppilaiden ammattinäytteiden suorittamista sekä heidän sijoittumistaan ammattikoulutusta vastaavaan työhön,

8) valvoa oppilaitoksissa järjestettävää kurssitoimintaa sekä suunnitella ja kehittää sitä,

9) tehdä johtokunnalle esityksiä toimialaansa kuuluvista asioista,

10) toimittaa tarkastuksia niissä ammatillisissa oppilaitoksissa, joille Helsingin kaupunki myöntää avustusta,

11) päättää hankinnoista ja urakoista sekä tehdä näitä koskevat sopimukset johtokunnan vahvistamissa rajoissa,

12) esitellä johtokunnalle ehdotuksensa ammattioppilaitosten toimiston ja ammattioppilaitosten talousarvioksi seuraavaa varainhoitovuotta varten,

13) ottaa tuntiopettajat ja ammattioppilaitosten toimiston tilapäiset viranhaltijat sekä työsuhteessa oleva henkilökunta palvelukseen tämän ohjesäännön mukaisesti,

14) valvoa, että ammattioppilaitoksia koskevat valtionavustukset

anotaan määräajoissa ja tuloutetaan kaupungille,

15) hoitaa kaupungin virkasäännön sekä siihen liittyvien määräysten mukaan virastopäällikölle kuuluvat tehtävät sekä

16) suorittaa johtokunnan antamat muut toimialaansa kuuluvat tehtävät.

Ylitarkastajan niistä päätöksistä, jotka koskevat viranhaltijain palvelukseen ottamista, eron myöntämistä tai irtisanomista sekä virkaloman myöntämistä ja viransijaisten määräämistä, samoin kuin muistakin ylitarkastajan tarpeellisiksi katsomista päätöksistä on pidettävä päätösluetteloa ja ylitarkastajan on allekirjoitettava sekä päätösluetteloa pitämään määrätyn viranhaltijan varmennettava luetteloon merkityt päätökset.

Ylitarkastajan ollessa lomalla tai muutoin estyneenä määrää hänelle kuuluvien tehtävien hoitamisesta johtokunta.

15 §. Tarkastajan tehtävänä on:

1) suorittaa ammattioppilaitosten johtokunnan määräämässä laajuudessa edellä 14 §:n kohdissa 3), 4), 7), 8) ja 10) mainittuja tehtäviä,

2) avustaa ylitarkastajaa opetuksen valvonta- ja tarkastustehtävien suorittamisessa sekä suorittaa ylitarkastajan lomalla tai muutoin estyneenä ollessa tämän tehtäviä johtokunnan määräysten mukaan,

3) suorittaa muut johtokunnan ja ylitarkastajan määräämät toimialaansa kuuluvat tehtävät sekä

4) olla läsnä johtokunnan kokouksissa, milloin johtokunnan puheenjohtaja katsoo sen tarpeelliseksi.

16 §. Talouspäällikön tehtävänä on:

1) ohjata ja valvoa ammattioppilaitosten talouden ja omaisuuden hoitoa erityisesti kiinnittäen huomiota taloudellisten näkökohtien noudattamiseen,

2) valvoa ammattioppilaitoksille myönnettyjen määrärahojen käyttöä ja siinä tapauksessa, että lisämäärärahan tarve osoittautuu välttämättömäksi, ryhtyä tilisäännössä edellytettyihin toimenpiteisiin,

3) valvoa maksuosoitusten kirjoittamista ja allekirjoittaa ne sekä hyväksyä maksettaviksi erääntyneet laskut ja muut maksuasiakirjat, ellei johtokunta ole toisin määrännyt,

4) huolehtia, että oppilaitoksissa pidettävää kirjanpitoa hoidetaan kaupungin tilisäännön määräysten mukaisesti,

5) huolehtia palkkalistojen laatimisesta annettujen ohjeiden mukaisesti,

6) huolehtia, että laskutukset toimitetaan ja saatavat aikanaan peritään sekä tilitetään rahatoimistolle, ja ryhtyä tarvittaessa toimenpiteisiin suorittamatta jääneiden maksujen tai korvausten perimiseksi,

7) huolehtia erityisesti siitä, että ammattioppilaitoksia koskevat valtionapuanomukset toimitetaan riittävän ajoissa johtokunnalle säädetyssä järjestyksessä käsiteltäviksi, sekä siitä, että valtionavustukset tulevat myönnetyiksi ja kaupungille tuloutetuiksi,

8) laatia tiliselvitys valtionavustuksen saamiseksi päättyneen kalenterivuoden menoista ja toimittaa se johtokunnan hyväksyttäväksi,

9) laatia ja esittää johtokunnan hyväksyttäväksi vuosittain ennen helmikuun 15 päivää ennakkoarvio seuraavan kalenterivuoden menoista,

10) laatia ylitarkastajalle ehdotus seuraavan varainhoitovuoden talousarvioksi,

11) laatia ylitarkastajalle vuosikertomukseen sisältyvä selostus oppilaitosten taloudenhoidosta,

12) päättää hankinnoista ja urakoista sekä tehdä näitä koskevat sopimukset johtokunnan vahvistamissa rajoissa,

13) valvoa ja ohjata työpaja-, opetusväline-, raaka-aine ja muita hankintoja sekä huolehtia siitä, että tarvikkeiden ja irtaimistoesineiden hankinnat oppilaitoksille esitetään suoritettaviksi mahdollisuuksien mukaan yhteisostoin,

14) tehdä ylitarkastajalle ehdotuksia ammattioppilaitoksille kuuluvissa rakennuksissa suoritettavista korjaus- ja muutostöistä,

15) huolehtia oppilaitosten kiinteistöjen huoltokorjauksista ja kiinteistöjen hoidosta niistä erikseen annettujen määräysten mukaisesti,

16) päättää koulutilojen vuokraamisesta siitä annettujen ohjeiden ja määräysten mukaisesti,

17) huolehtia, että oppilaitosten irtaimistosta ja varastoista pidetään asianmukaisia luetteloja,

18) ohjata ja valvoa oppilaitosten toimistohenkilökunnan toimintaa taloudenhoitoa koskevissa tehtävissä sekä huolehtia toimistotehtävien konttoriteknillisestä kehittämisestä,

19) valvoa oppilaitosten vahtimestarien, siivoojien ja lämmittäjien sekä näihin verrattavan henkilökunnan toimintaa ja antaa heitä koskevia määräyksiä,

20) toimia johtokunnan kokouksissa pöytäkirjanpitäjänä, ellei johtokunta ole antanut tätä tehtävää muulle henkilölle, sekä toimia johtokunnan määräyksestä sen kokouksissa esittelijänä,

21) valvoa kaupungin myöntämien avustusten käyttöä niissä ammatillisissa oppilaitoksissa, joille Helsingin kaupunki myöntää avustusta,

22) suorittaa ylitarkastajan lomalla tai estyneenä ollessa tämän tehtäviä johtokunnan määräysten mukaan sekä

23) suorittaa muut johtokunnan ja ylitarkastajan antamat toimialaansa kuuluvat tehtävät.

17 §. Rehtorin tehtävänä on:

1) valvoa ja ohjata opettajien toimintaa, seurata opetusta, vastata opetuksen säännöllisyydestä ja tehokkuudesta sekä huolehtia koulun yleisestä järjestyksestä ja kurinpidosta,

2) kehittää koulunsa kurssitoimintaa yhteistyössä kurssitoiminnan johtajan kanssa,

3) valvoa luokanvalvojien ja opettajien avustamana oppilaiden käytöstä koulussa sekä tarkkailla oppilaiden koulunkäynnin säännöllisyyttä,

4) ilmoittaa koulun lukuvuoden alkamisesta ja uusien oppilaiden vastaanotosta sekä huolehtia heidän vastaanotostaan ja toimittaa opettaja-

kunnan avulla oppilaiden valinta,

5) pitää oppilaista nimi- ja arvostelukirjaa,

6) vahvistaa oppilaitoksen lukujärjestys ja opettajien työnjako,

7) esittää johtokunnalle neljäntoista päivän kuluessa kunkin lukuvuoden alusta eri osastojen luku- ja työsuunnitelmat, joissa mainitaan opettajien nimet ja heidän viikkotuntimääränsä, sekä ilmoittaa eri osastojen ja opintolinjojen oppilasmäärät,

8) määrätä luokkien valvojat,

9) huolehtia koulunsa talousarvioehdotuksen laatimisesta talouspäällikköä varten sekä johtokunnan määräämässä laajuudessa koulun hallinto- ja toimistotöiden suorittamisesta sekä koulun arkiston ja asiakirjojen hoidosta ja koulun viranhaltijoiden nimikirjan pidosta,

10) allekirjoittaa oppilaille annettavat päästötodistukset yhdessä luokanvalvojan tai muun opettajan kanssa, jonka rehtori on tehtävään määrännyt,

11) tehdä vuosittain johtokunnalle ehdotus vapaaoppilaspaikkojen jaosta ja oppilasmaksuista vapauttamisesta sekä niitä koskevien alennusten myöntämisestä,

12)kutsua koolle koulunsa opettajakunnan ja opettajiston kokoukset sekä johtaa niissä puhetta,

13) huolehtia siitä, että laskut, maksuasiakirjat ja muut oppilaitoksen tileihin kuuluvat tositteet tarkastetaan,

14) päättää hankinnoista ja urakoista sekä tehdä näitä koskevat sopimukset johtokunnan vahvistamissa rajoissa,

15) valvoa koulunsa opetusvälineiden ja muun irtaimiston hoitoa sekä tehdä esityksiä niiden täydentämiseksi,

16) valvoa oppilaiden terveydenhoitoon kohdistuvaa toimintaa,

17) valvoa koulun oppilaiden yhdistys- ja kerhotoimintaa ja vahvistaa oppilasyhdistyksen säännöt sekä

18) suorittaa muut johtokunnan ja ylitarkastajan antamat toimialaansa kuuluvat tehtävät.

Rehtorin tulee olla läsnä johtokunnan kokouksissa, milloin johtokunnan puheenjohtaja katsoo sen tarpeelliseksi.

Jos koulussa on osastonjohtajia tai oppilasvalvojia, huolehtivat nämä johtokunnan määräämästä osasta rehtorin tehtäviä.

Vararehtori huolehtii johtokunnan ja ylitarkastajan määräämästä osasta rehtorin tehtäviä sekä suorittaa rehtorin lomalla tai muutoin estyneenä ollessa tämän tehtäviä johtokunnan määräysten mukaan.

18 §. Vakinaiset ja tilapäiset opettajat valitsee johtokunta rehtorin annettua hakijoista lausuntonsa. Muut vakinaiset ja tilapäiset viranhaltijat valitsee niin ikään johtokunta. Tuntiopettajat ottaa tehtäviinsä asianomaisen rehtorin esityksestä ylitarkastaja ja valinnan vahvistaa johtokunta. Koulujen työsopimussuhteessa olevan henkilökunnan ottaa palvelukseen asianomainen rehtori.

19 §. Ammattiaineiden ja yleisaineiden opettajan sekä ammatinopettajan opetusvelvollisuus on 26 viikkotuntia ja työnopettajan opetusvelvollisuus 28 viikkotuntia.

Rehtorin opetusvelvollisuuden määrää kaupunginhallitus ammattikasvatushallituksen vahvistamien yleisten perusteiden mukaan. Vararehtorin, osastonjohtajan, kurssitoiminnan johtajan ja oppilasvalvojan opetusvelvollisuuden määrää kaupunginhallitus. Rehtorin, osastonjohtajan ja oppilasvalvojan palkkion vahvistaa kaupunginhallitus.

Milloin opetuksen järjestely vaatii, johtokunta voi velvoittaa opettajan ottamaan ylitunteja siinä määrin kuin katsoo tarpeelliseksi. Ylituntien määrä ei kuitenkaan saa ammattiaineiden ja yleisaineiden opettajalla eikä ammatinopettajalla ylittää neljäätoista eikä työnopettajalla kuuttatoista viikkotuntia.

Rehtorilla on oikeus pitää ylitunteja enintään 6 viikkotuntia yli varsinaisen virkaansa kuuluvan opetusvelvollisuuden ns. rehtorintuntien sisältyessä tähän tuntimäärään.

22 §. Osastoihin jaettuun kouluun voi johtokunta valita kullekin osastolle sen vakinaisten opettajien tai ammatinopettajien keskuudesta osastonjohtajan.

Osastonjohtajan tulee sen lisäksi, mitä opettajasta 21 §:ssä on sanottu:

1) johtaa ja valvoa osastollaan opetusta tarkastajain ja rehtorin ohjeiden mukaisesti sekä suunnitella yhdessä työnopettajien kanssa harjoitustöiden kehittämistä,

2) valvoa, että työnopetus liittyy sopivasti tietopuoliseen opetukseen,

3) kehittää osastonsa kurssitoimintaa yhteistyössä kurssitoiminnan johtajan kanssa,

4) valvoa osastonsa työpajoja, niiden hygieenisiä oloja ja työturvallisuutta sekä niiden koneistojen ja kalustojen hoitoa,

5) huolehtia yhteistyössä asianomaisen ammatinopettajan ja työnopettajan kanssa tilaustöiden vastaanotosta ja tuotteiden myynnistä, jollei johtokunta ole toisin päättänyt,

6) jakaa tilatut työt eri ammatinopettajien ja työnopettajien johtamille työryhmille ja valvoa töiden valmistusta,

7) valvoa osastonsa varastojen hoitoa,

8) pitää johtokunnan hyväksymää luetteloa myydyistä töistä ja tuotteista, mikäli sitä ei ole toisin järjestetty, sekä

9) tehdä koulun rehtorille osastonsa kehittämistä koskevia esityksiä.

25 §. Oppilaaksi pääsemiseksi oppilaitoksiin vaaditaan hyvä maine, asianomaisessa ammatissa tarvittava terveys sekä se, että oppilaaksi pyrkivä on suorittanut kansalaiskoulun tai vähintään keskikoulun neljännen luokan oppimäärän. Eräille 4 §:ssä lähemmin mainituille opintolinjoille pääsemiseksi vaaditaan, että oppilas on suorittanut keskikoulun, ammattikoulun tai ylioppilastutkinnon.

Yleisiin ammattikouluihin pääsemiseksi vaaditaan lisäksi ammattikasvatushallituksen ohjeiden mukainen pääsytutkinto. Käytännöllinen harjoittelu ammattityössä on katsottava hakijalle eduksi. Muihin ammatti-

oppilaitoksiin ja ammattikursseille pääsemiseksi mahdollisesti vaadittavasta pääsykokeesta päättää ylitarkastaja.

Yleisiin ammattikouluihin voidaan ottaa muualla kuin Helsingin kaupungissa kotipaikan omaavia pyrkijöitä vain siinä tapauksessa, ettei Helsingissä kotipaikan omaavia, pääsytutkinnon suorittaneita oppilaita ole saatu riittävästi.

125. MAJOITUS- JA RAVITSEMISLIIKKEISTÄ TAPAHTUVA MYYNTI.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös elokuun 13 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 525/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:119)

Kauppa- ja teollisuusministeriö on majoitus- ja ravitsemisliikkeistä 25 päivänä heinäkuuta 1969 annetun asetuksen (502/69) 9 §:n 3 momentin nojalla päättänyt:

1 §. Sen lisäksi, mitä majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetussa asetuksessa on säädetty, saa majoitus- ja ravitsemisliikkeistä niissä tarjoiltavien ruokien ja virvokkeiden lisäksi myydä elintarvikkeita sekä käyttö- ja kulutustarvikkeita niin kuin tässä päätöksessä määrätään.

2 §. Liikkeessä tulee 1 §:ssä tarkoitettua myyntiä varten olla riittävät ja tarkoituksenmukaiset tilat ja laitteet.

Liikkeestä myytävien muiden kuin siinä tarjoiltavien elintarvikkeiden tulee, leipomotuotteita sekä marjoja ja hedelmiä lukuunottamatta, olla pakattuina valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin.

Ravitsemisliikkeessä ei tarvikkeiden myyntiä saa järjestää tapahtuvaksi erillisessä huonetilassa eikä sitä varten saa käyttää erityistä henkilökuntaa.

Mikäli liikettä harjoitetaan kauppaliikkeen yhteydessä, ei kauppaliikkeestä sen sulkemisen jälkeen saa luovuttaa tarvikkeita myytäväksi ravitsemisliikkeestä.

3 §. Ravitsemisliikkeessä ja majoitusliikkeen yhteydessä olevassa ravitsemisliikkeessä saa sen aukioloaikana pitää kaupan ruoka- ja kahvi-

leipää sekä muita leipomotuotteita, maitoa, piimää, kermaa ja jäätelöä, voita ja juustoa, margariinivalmisteita, makkara- ja kokolihavalmisteita viipaleiksi leikattuina, virvoitusjuomia ja mehuja, kahvia, teetä ja kaakaota, sokeria ja makeuttamisaineita, makeisia, marjoja ja tuoreita hedelmiä, tupakkavalmisteita ja tulitikkuja, irtokukkia, paperinenäliinoja ja -pyyhkeitä, kirjekuoria ja -paperia, kirjoitusvälineitä ja -tarvikkeita, sanoma- ja aikakauslehtiä sekä postikortteja ja postimerkkejä, ensiaputarvikkeita, terveyssiteitä ja ehkäisyvälineitä, matkamuistoesineitä ja arpoja sekä välittää veikkausta.

4 §. Majoitusliikkeestä saa 2 §:n 1 ja 2 momentissa mainituin ehdoin luovuttaa sen asiakkaille 3 §:ssä mainittujen tarvikkeiden lisäksi henkilökohtaista käyttöä varten tarkoitettuja kemikalialan tarvikkeita, kirjoja, pelikortteja, karttoja, taskulamppuja ja niiden polttimia, paristoja, valokuvaustarvikkeita, tupakointivälineitä, ompelutarvikkeita sekä sukkia. Tämän lisäksi saa majoitusliikkeessä myydä pääsylippuja, ohjelmia, matkalippuja ja aikatauluja.

5 §. Edellä 3 ja 4 §:ssä mainittuja tarvikkeita saa majoitus- ja ravitsemisliikkeessä myydä myös myyntiautomaatista.

126. HELSINGIN SÄHKÖRAITIOTEIDEN LIIKENTEESSÄ NOUDATETTAVIEN JÄRJESTYSSÄÄNTÖJEN KUMOAMINEN.

Maistraatin päätös elokuun 29 p:ltä 1969.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset s. 407)

Maistraatti on mainittuna päivänä kumonnut 26.11.1900 vahvistamansa Helsingin sähköraitioteiden liikenteessä noudatettavat järjestyssäännöt.

127. AMMATTIOPPILAITOSTEN AMMATTIKURSSIEN OPETTAJIEN TUNTIPALKKIOT.

Kaupunginhallituksen päätös elokuun 18 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:193)

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa ammattioppilaitoksissa toimeenpantavien ammattikurssien opettajien tuntipalkkiot 1.9.1969 lukien seuraaviksi:

I	Ammattiaineet	
	Diplomi-insinööri (1)	20,78 mk
	Insinööri (1), filosofian kandidaatti (2) ja ekonomi (2)	18,45 "
	Ammatinopettaja (3) vähintään 2 v. opettajanvalmistus	15,75 "
	Ammatinopettaja (3) muu opettajanvalmistus	14,90 "
	Teknikko (3) ja merkonomi (3)	14,90 "
II	Yleisaineet	
	Filosofian kandidaatti tai vastaava tutkinto (2)	17,50 "
	Humanististen tieteiden kandidaatti tai vastaava tutkinto (2)	16,60 "
	Kansakoulun opettaja, terveyssisar	15,75 "
III	Työnopetus	
	Ammatinopettaja (3) vähintään 2 v. opettajanvalmistus	13,85 "
	Ammatinopettaja (3) muu opettajanvalmistus	13,15 "
	Teknikko tai vastaava (3)	13,85 "
	Ammattikoulun ja ammattitutkinnon suorittanut (3)	12,60 "
	Kotitalousteknikko, vähintään 3 v. työkokemus	12,60 "
	Ammattimies, vähintään 6 v. alan työkokemus	12,60 "

(1) tutkinto suoritettu ko. opinto-osastolla ja sen jälkeen työskennelty vähintään kaksi vuotta vastaavalla käytännöllisellä alalla

(2) yliopistollinen arvosana opetettavassa aineessa

(3) tutkinto suoritettu ko. opinto-osastolla ja työskennelty vähintään kolme vuotta vastaavalla käytännöllisellä alalla.

Epäpätevyydestä aiheutuva vähennys on suoritettava, kuitenkin työnopetuksesta maksettavaa palkkiota lukuun ottamatta, kulloinkin voimassa olevien ammattikasvatushallituksen määräysten mukaisesti.

Samalla kaupunginhallitus päätti, että mainittuja palkkioita maksettaessa noudatetaan seuraavia soveltamisohjeita:

Ammattioppilaitosten johtokunta on oikeutettu sijoittamaan alan erikoisasiantuntijat harkintansa mukaan asiantuntijain muodollisesta pätevyydestä riippumatta eri tuntiopettajaryhmiä vastaaviin kurssiopettajaryhmiin.

Edellä mainitut palkkiot saadaan suorittaa 10 %:lla korotettuina, milloin asianomaisen opettajan opetus jollakin kurssilla kestää enintään 6 tuntia.

Kokeita pidetään yksi kutakin alkavaa 60 tunnin kurssijaksoa kohti kotityökorvauksen sisältyessä tuntipalkkioon.

Mikäli kokeita ei ole syytä pitää, tuntipalkkio suoritetaan 10 %:lla vähennettynä.

Johtokunta päättää kunkin lukukauden alussa, millä kurssilla pidetään edellä mainittuja useampia kokeita. Näistä ylimääräisistä kokeista maksetaan korvaus samoja periaatteita noudattaen kuin vakinaisille ja tilapäisille opettajille maksetaan kotityökorvaus.

Pedagogisen koulutuksen puuttuminen ei pienennä palkkion määrää.

128. LAKI TYÖLLISYYSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu elokuun 29 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 533/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:80 ja 1967:142)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä kesäkuuta 1963 annetun työllisyyslain (331/63) 8 § ja 9 § sellaisena kuin 9 § on 29 päivänä joulukuuta 1967 annetulla lailla (668/67) osittain muutettuna, näin kuuluviksi:

8 §. Edellä 6 §:n 1 momentissa tarkoitetuista henkilöistä on sijoitettava kunnan järjestämiin tai kokonaan tahi osaksi rahoittamiin talonrakennusalan sekä maa- ja vesirakennusalan uudisrakennus-, perusparannus-, korjaus- ja kunnossapitotöihin sekä sellaisiin näihin verrattaviin ja työtilaisuuksien aikaansaamiseksi järjestettyihin muihin töihin, kuin asetuksella säädetään tai kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö sen nojalla päättää, sen suuruinen määrä, mikä yhdessä muiden sanotuissa töissä olevien työntekijäin kanssa vastaa kunnan 9 §:n mukaista työhönsijoitusosuutta.

Töihin, joita 1 momentissa tarkoitetaan, ei lueta hallinto-, toimisto-, käyttö- eikä muita sellaisia tehtäviä eikä myöskään sähkö-, vesi-, kaasu-, liikenne- tai muun liikelaitoksen vuosikorjaus- ja kunnossapitotöitä.

Kunnan työhönsijoitusosuuteen ei lueta sellaisessa työssä, jonka kustannuksia varten saadaan valtion varoista avustusta, olevasta työntekijämäärästä sitä osaa, mikä vastaa avustuksen arvioitavaa osuutta työstä aiheutuvista kustannuksista. Työssä, jota varten myönnetään lainaa asuntotuotantolain nojalla, luetaan kunnan työhönsijoitusosuuteen se osa, joka vastaa kunnan rahallista osuutta työn kustannuksista.

Sellaisessa työssä olevien työntekijöiden määrästä, jonka kustannuksista kunta suorittaa ennakolta määrätyn tai arvioidun osan, otetaan kunnan työhönsijoitusosuuden täyttämistä laskettaessa huomioon mainittua osakustannusta vastaava määrä.

9 §. Kunnan työhönsijoitusosuus määrätään sen mukaan, mihin kuntien kantokykyluokituksesta annetun lain (665/67) mukaiseen kantokykyluokkaan kunta kuuluu sekä minkä verran kunnalla on sen järjestämiä tai

rahoittamia, 7 §:ssä tarkoitettuihin työsuunnitelmiin taikka mahdollisiin toiminta- ja taloussuunnitelmiin sisältyviä 8 §:ssä mainittuja investointituonteisia töitä tahi tarvetta niiden suorittamiseen. Tällöin on lisäksi otettava huomioon kunnan asutusmuoto ja elinkeinorakenne, väestön muuttoliike ja taajamakehitys, työohjelman työllisyyttä parantava kokonaisvaikutus sekä muut asiaan vaikuttavat seikat. Työhönsijoitusosuuden vahvistaa kalenterivuodeksi kerrallaan valtioneuvosto sen jälkeen kun kuntien keskusjärjestöille on varattu tilaisuus antaa siitä lausuntonsa.

Kunnan työhönsijoitusosuus käsittää seuraavan määrän työntekijöitä laskettuna kunnassa edellisenä vuotena henkikirjoitettujen asukasten luvusta:

Kantokykyluokka	Työhönsijoitusosuus, prosenttia
1	0.20-0.88
2	0.25-0.97
3	0.30-1.06
4	0.35-1.15
5	0.40-1.24
6	0.45-1.33
7	0.50-1.42
8	0.56-1.53
9	0.64-1.68
10	0.76-1.90

Milloin työntekijäin määrä kunnan työhönsijoitusosuuteen 8 §:n mukaan kuuluvissa töissä on keskimäärin ylittänyt edellisen kesäkuun alun ja elokuun lopun välisenä aikana 2 momentin mukaisesti kunnalle määrätyn työhönsijoitusosuuden, kunnan on tarvittaessa työllisyysvuoden muuna aikana lisäksi sijoitettava sanottuihin töihinsä 80 prosenttia siitä työntekijäin määrästä, millä kunnan työhönsijoitusosuutta on edellisenä kesäkautena keskimäärin ylitetty.

Milloin työhönsijoitusvelvollisuuden täyttämisen on katsottava tulevan kunnalle kohtuuttoman raskaaksi tai milloin on muita erityisiä syitä, kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö voi hakemuksesta myöntää sille tarpeellisen helpotuksen.

Muutoksen hakemisesta valtioneuvoston päätökseen 1 momentissa mainitun työhönsijoitusosuuden vahvistamisesta on vastaavasti voimassa, mitä kuntien kantokykyluokituksesta annetussa laissa on säädetty muutoksen hakemisesta valtioneuvoston päätökseen, jolla kantokykyluokitus on vahvistettu.

Lain 9 §:ää sovelletaan ensi kerran määrättäessä kuntien työhönsijoitusosuuksia vuodeksi 1970.

129. ASETUS TYÖVOIMAN LIIKKUVUUDEN EDISTÄMISESTÄ.

Annettu elokuun 29 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 534/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1964:67 ja 69)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 2 päivänä kesäkuuta 1959 annettuun työnvälityslakiin (246/59) 29 päivänä toukokuuta 1964 annetulla lailla (293/64) lisätyn 3 a §:n nojalla:

1 §. Edistääkseen työvoiman tehokasta ja tarkoituksenmukaista työhönsijoitusta ja työvoiman kysynnän ja tarjonnan tasapainottamista voivat valtion työnvälitystoimistot työvoima-asioita hoitavan ministeriön antamien ohjeiden mukaan myöntää henkilölle, joka on työtön tai paikallisen työnvälitystoimiston arvion mukaan välittömästi joutuu työttömäksi ja joka on halukas työnvälitystoimiston osoituksesta muuttamaan toiselle paikkakunnalle, avustusta siten kuin tässä asetuksessa tarkemmin säädetään.

Työvoima-asioita hoitavaa ministeriötä sanotaan tässä asetuksessa ministeriöksi.

2 §. Avustuksena voidaan myöntää:

1) matkakustannusten korvausta ja päivärahaa;
2) muuttokustannusten korvausta;
3) perheavustusta; sekä
4) alkuavustusta.

Perheavustuksella tarkoitetaan niiden ylimääräisten kustannusten korvaamista, jotka aiheutuvat siitä, että työntekijä on tämän asetuksen mukaisesti muuttanut työhön toiselle paikkakunnalle ja joutuu tämän vuoksi asumaan perheestään erillään.

Alkuavustuksen tarkoituksena on auttaa toiselle paikkakunnalle siirtynyttä työntekijää taloudellisissa alkuvaikeuksissa uudella työpaikkakunnalla.

3 §. Matkakustannusten korvausta voidaan myöntää työntekijälle, milloin hänelle ei paikallisen työnvälitystoimiston arvion mukaan lähitulevaisuudessa voida osoittaa työtä asuin- tai työpaikkakunnallaan taikka

tämän läheisyydessä ja hänen muuttonsa paikkakunnalta tämän vuoksi katsotaan olevan tarpeellista hänen toimeentulonsa ja työllisyyden kannalta.

4 §. Matkakustannuksina pidetään niitä menoja, jotka aiheutuvat:

1) matkasta paikkakunnalle, jossa työnvälitystoimiston osoittama työ on ja sieltä takaisin asuinpaikkakunnalle edellyttäen, ettei työsuhdetta työntekijästä riippumattomasta syystä toisella paikkakunnalla ole syntynyt tai että se on lakannut tai keskeytynyt työntekijästä riippumattomasta syystä kestettyään niin vähän aikaa, että hänellä voidaan katsoa olevan taloudellisia vaikeuksia itse kustantaa matkansa takaisin entiselle asuinpaikkakunnalleen; sekä

2) matkasta paikkakunnalle, jossa työnvälitystoimiston osoittama työ on, ja sieltä takaisin edellyttäen, että työntekijän välttämättömästi täytyy henkilökohtaisesti matkustaa tälle paikkakunnalle työsopimuksen solmimiseen liittyvien seikkojen varmistamiseksi.

5 §. Matkakustannusten korvauksen lisäksi voidaan 4 §:ssä mainituissa tapauksissa työntekijälle myöntää päivärahaa 6 markkaa 60 penniä matkavuorokautta kohti matkakustannusten korvauksesta ja päivärahasta 30 päivänä joulukuuta 1937 annetussa asetuksessa (496/37) määrättyjen edellytysten perusteella. Päivärahaan oikeuttavaksi matka-ajaksi lasketaan tällöin kuitenkin vain se aika, joka työntekijältä kuluu matkustamiseen asuinpaikkakunnalta työpaikkakunnalle ja sieltä takaisin.

6 §. Matkakustannusten korvausta ja päivärahaa voidaan myöntää paitsi työntekijän itsensä myös hänen perheensä jäsenten osalta. Perheenjäsenillä tarkoitetaan 9 §:ssä mainittuja henkilöitä.

Työntekijälle, joka vastaanottaa vähintään 6 kuukautta kestävän työn, voidaan myöntää asuntoirtaimiston muutosta työpaikkakunnalle aiheutuneiden menojen korvaamiseksi avustusta se määrä, jonka ministeriö vahvistaa.

Matka- ja muuttokustannukset korvataan sen matkustus- ja kuljetustavan mukaan, joka kokonaiskustannukset huomioonottaen tulee valtiolle edullisimmaksi.

7 §. Perheavustusta voidaan myöntää perheenhuoltajalle, joka muuttaa työnvälitystoimiston osoittamaan työhön paikkakunnalle, jolta tai jonka läheisyydestä hän ei välittömästi voi saada perheelleen sopivaa asuntoa, ja josta johtuen perhe joutuu asumaan kahdella eri paikkakunnalla, seuraavilla edellytyksillä:

1) häntä ei paikallisen työnvälitystoimiston arvion mukaan voida lähitulevaisuudessa sijoittaa työhön asuin- tai työpaikkakunnallaan tai sen läheisyydessä;

2) hänen muuttonsa paikkakunnalta tämän vuoksi katsotaan olevan tarpeellista hänen toimeentulonsa ja työllisyyden kannalta;

3) hän vastaanottaa työnvälitystoimiston osoittaman, vähintään 6 kuukautta kestävän työn toisella paikkakunnalla;

4) hän ei saa työsopimukseen mahdollisesti liittyvää päivärahaa työnantajalta;

5) työntekijän tarkoituksena on perheineen asettua pysyvästi uudelle työpaikkakunnalle.

8 §. Alkuavustusta voidaan myöntää enintään 250 markkaa työntekijälle, joka on siirtynyt toiselle paikkakunnalle työnvälitystoimiston osoittamaan, vähintään 6 kuukautta kestävään työhön, edellyttäen, että hän ei saa työsopimuksen perusteella päivärahaa työnantajalta.

9 §. Perheenhuoltajana pidetään henkilöä, joka kotonaan huoltaa:

1) aviopuolisoaan tai 17 vuotta nuorempaa lasta; taikka

2) vanhempaansa tai muuta sellaista perheenjäsentä, jonka toimeentulo on huomattavasti riippuvainen hänestä.

Lapsena pidetään myös ottolasta ja aviopuolison lasta.

10 §. Perheavustusta myönnetään yhden 9 §:ssä mainitun huollettavan osalta 100 markkaa sekä jokaisen muun 9 §:ssä mainitun henkilön osalta 40 markkaa kuukaudessa.

Perheavustusta voidaan myöntää enintään 3 kuukauden ajaksi siitä lukien, kun työntekijä on muuttanut uudelle työpaikkakunnalle ja työ siellä on alkanut. Milloin asuntotilanne tällä paikkakunnalla on erityisen vaikea, voidaan perheavustuksen suoritusta jatkaa enintään 3 kuukaudella, jolloin sen määrä kuitenkin tältä ajalta vähennetään puolella.

11 §. Perheavustuksen maksaa kuukausittain työntekijän ilmoittamalle, kotona olevalle perheen taloutta hoitavalle henkilölle se työvoimapiirin toimisto, jonka alueelta perhe muuttaa. Työvoimapiirin toimiston tulee kuukausittain ennen perheavustuksen maksamista saada selvitys siitä, että:

1) työntekijä asuu uudella työpaikkakunnalla ja työsuhde siellä jatkuu;

2) hakemuksessa ilmoitetut tiedot perheavustuksen saamiseksi ovat jatkuvasti voimassa;

3) työntekijä on ryhtynyt tarpeellisiin toimenpiteisiin hankkiakseen perheelleen sopivan asunnon työpaikkakunnalta tai sen läheisyydestä. Työnvälityksen tulee myötävaikuttaa asunnon hankkimisessa.

Jos perheavustusta käytetään väärin, voi työvoimapiirin toimisto määrätä avustuksen suoritettavaksi sosiaaliviranomaisille tai niiden nimeämälle henkilölle käytettäväksi asianomaisen perheen hyväksi.

12 §. Päätöksen matkakustannusten korvauksesta ja päivärahasta, muuttokustannusten korvauksesta sekä alkuavustuksen myöntämisestä antaa se työvoimapiirin toimisto, jonka alueella avustusta anova on työnhakijana. Päätöksen perheavustuksen myöntämisestä antaa se työvoimapiirin toimisto, jonka alueella perhe asuu. Milloin on kysymys matka- ja muuttokustannusten korvaamisesta ja päivärahan myöntämisestä, voi työvoima-

piirin toimisto oikeuttaa paikalliset työnvälitystoimistot tekemään asiassa päätöksen.

Hakemus tämän asetuksen mukaisen avustuksen myöntämisestä on tehtävä ennen kuin työntekijän työsuhde alkaa uudella työpaikkakunnalla. Ministeriön määräämissä tapauksissa voidaan myöhemminkin tehty hakemus ottaa käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi.

13 §. Milloin matkakustannusten korvausta on myönnetty sellaiselle työntekijälle, joka on valtakunnallisista työttömyyskassoista 23 päivänä maaliskuuta 1934 annetun lain (125/34) tarkoittaman työttömyyskassan jäsen, on avustuksen myöntäneen työnvälitystoimiston viipymättä ilmoitettava päätöksestä asianomaiselle työttömyyskassalle.

14 §. Tarkemmat määräykset tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa ministeriö.

15 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1969 ja sillä kumotaan työvoiman liikkuvuuden edistämisestä 8 päivänä kesäkuuta 1964 annettu asetus (312/64), siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

130. LAKI OBLIGAATIO- JA DEBENTUURILAINOISTA SEKÄ MUISTA JOUKKOVELKAKIRJALAINOISTA.

Annettu elokuun 29 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 553/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942:10)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku.

Yleiset säännökset.

1 §. Milloin lasketaan liikkeeseen obligaatioita tai debentuureja taikka annetaan huomattava määrä muita joukkovelkakirjoja, jotka ilmeisesti on tarkoitettu yleiseen liikkeeseen laskettaviksi, on noudatettava, mitä tässä laissa säädetään. Pankin liikkeeseen laskemaan joukkovelkakirjaan sovelletaan lisäksi, mitä pankkilainsäädännössä on niistä säädetty.

Tämä laki ei koske valtion liikkeeseen laskemia joukkovelkakirjalainoja.

2 §. Joukkovelkakirjalainoista pitää Suomen Pankki rekisteriä.

3 §. Korottomia joukkovelkakirjoja älköön laskettako liikkeeseen.

Joukkovelkakirjoja, joiden osalta koron lisäksi maksetaan arpomisen perusteella vain osalle velkakirjojen haltijoista erityistä hyvitystä, älköön laskettako liikkeeseen.

2 luku.

Obligaatiolainat.

4 §. Luvan obligaatiolainan liikkeeseen laskemiseen antaa valtioneuvosto.

Ennen lupahakemuksen käsittelyä valtioneuvostossa on siitä hankittava Suomen Pankin johtokunnan lausunto. Mikäli Suomen Pankin lausunto on kielteinen, älköön lupaa myönnettäkö.

Obligaatiolainan pääoman ja koron sekä lainan ehdoissa mahdolli-

sesti määrätyn muun hyvityksen maksamisesta on muun lainanottajan kuin kunnan tai kuntainliiton asetettava vakuus.

5 §. Lupa obligaatiolainan liikkeeseen laskemiseen voidaan myöntää kunnalle, kuntainliitolle ja seurakunnalle, kiinnitysluottopankille, hypoteekki- ja asuntohypoteekkiyhdistykselle, osakeyhtiölle, jonka osakepääoma ja yhtiöjärjestyksen mukaiset kiinteät vararahastot ovat vähintään 500 000 markkaa, ja osuuskunnalle, jonka vararahastot ja muut niihin verrattavat omat varat ovat vähintään 500 000 markkaa, sekä kauppa-rekisteriin merkitylle avoimelle yhtiölle, kommandiittiyhtiölle ja laivanisännistöyhtiölle, jonka omat varat voidaan arvioida vähintään 500 000 markaksi, taikka näihin verrattavalle ulkomaiselle yhteisölle.

6 §. Obligaatiolainan määrän on oltava vähintään 1 000 000 markkaa tai vastaava määrä ulkomaan rahaa.

Obligaatiolainan laina-aika saa olla enintään viisikymmentä vuotta.

Kotimaassa liikkeeseen laskettavan obligaation nimellisarvon on oltava vähintään 100 markkaa.

7 §. Haettaessa lupaa obligaatiolainan liikkeeseen laskemiseen on ilmoitettava lainan määrä, maksusuunnitelma, korko ja mahdollinen muu lainasta maksettava hyvitys sekä muut lainaan liittyvät ehdot.

Jos hakijana on muu kuin kunta tai kuntainliitto, on sen lisäksi ilmoitettava, mikä vakuus asetetaan lainasta, sekä selvitys siitä, että vakuutta voidaan pitää turvaavana, ja liitettävä hakemukseen viimeiset tilinpäätöstaseet sekä esitettävä muu tarpeellinen selvitys.

8 §. Antaessaan luvan obligaatiolainan liikkeeseen laskemiseen valtioneuvosto määrää ne ehdot, joita obligaatiolainan liikkeeseen laskemisessa on noudatettava.

Jäljennös luvan myöntämistä koskevasta valtioneuvoston päätöksestä on valtiovarainministeriön toimesta lähetettävä tiedoksi Suomen Pankille, jonka asiana on merkitä laina obligaatiolainojen rekisteriin. Rekisteröimisestä on annettava todistus obligaatiolainan liikkeeseen laskijalle.

9 §. Obligaatiossa on mainittava lainan määrä, obligaatioiden lukumäärä ja nimellisarvo, sarjat, mikäli niitä on, sekä maksusuunnitelma ja korko, mahdollinen muu lainasta maksettava hyvitys, obligaatioiden lunastamisesta asetettu vakuus ja sen säilytyspaikka, obligaatioiden sekä korko- ja maksulippujen lunastuspaikka sekä ilmoitus siitä, milloin obligaatioiden sekä korko- ja maksulippujen lunastamisen viimeistään on tapahduttava, ja muut obligaatiolainaan liittyvät ehdot.

Jos obligaatiolainan liikkeeseen laskija on pidättänyt itselleen oikeuden lainan muuntamiseen, on siitä mainittava obligaatiossa.

Obligaatiossa on oltava merkintä siitä, milloin valtioneuvosto on antanut luvan lainan ottamiseen, ja lainan rekisterinumero.

Obligaatiot on painettava valtiovarainministeriön hyväksymällä tavalla.

10 §. Obligaatiolainasta on pidettävä saatavissa tarjontaa koskeva selostus silloin, kun lainaa tarjotaan yleisölle merkittäväksi.

Selostukseen on otettava selvitys seikoista, jotka 9 §:n mukaan on obligaatiossa mainittava.

11 §. Obligaatiolainan liikkeeseen laskijan on toimitettava kuuden kuukauden kuluessa luvan myöntämisestä valtiovarainministeriölle obligaatioiden täydellinen teksti, lainasopimus, mikäli sellainen on tehty, ja tarjontaa koskeva selostus.

12 §. Jos obligaatiolainan liikkeeseen laskija, jolla on liikkeessä obligaatioita, joutuu konkurssiin, ilmoittakoon tuomioistuin siitä viipymättä valtiovarainministeriölle. Ilmoituksen saatuaan valtiovarainministeriön on julkisella kuulutuksella kehotettava niitä, joilla on hallussaan konkurssiin joutuneen obligaatioita, maksunsaantioikeuden menettämisen uhalla kahden vuoden kuluessa kuulutuksen antamispäivästä lukien toimittamaan obligaatiot sen henkilön kirjattaviksi ja merkinnällä varustettaviksi, jonka konkurssituomioistuin on sitä varten määrännyt. Kuulutus on sanottuina vuosina, vähintään kahdesti kumpaisenakin, velallisen kustannuksella julkaistava Virallisessa lehdessä. Valtiovarainministeriö voi lisäksi määrätä, että kuulutus on julkaistava myös yhdessä tai useammassa kotimaan tai ulkomaan sanomalehdessä.

Jos obligaatiolainan liikkeeseen laskija joutuu konkurssiin, voi valtiovarainministeriö määrätä erityisen asiamiehen konkurssihallinnon kanssa valvomaan konkurssipesän rahaksi muuttoa ja obligaatioiden lunastamista. Asiamiehen palkkio määrätään kuten uskottujen miesten ja toimitsijamiesten palkkio, ja se maksetaan konkurssipesän varoista.

Obligaation haltijalla on oikeus saada maksu saamisestaan niin kuin saamisensa valvonut velkoja siitä huolimatta, ettei saamista ole konkurssissa valvottu muulla tavalla, kuin 1 momentissa on säädetty.

13 §. Milloin obligaatiot lunastetaan arpomalla, on arvonnan tuloksesta ilmoitettava Virallisessa lehdessä julkaistulla kuulutuksella.

Arvonnassa lunastettaviksi joutuneista, mutta lunastamatta jääneistä obligaatioista on seuraavissa arpomiskuulutuksissa uudelleen ilmoitettava.

14 §. Obligaatiolainan liikkeeseen laskija on velvollinen antamaan valtiovarainministeriölle sen vaatimat tiedot obligaatiolainaa koskevista seikoista.

3 luku.

Debentuurilainat.

15 §. Debentuurilainan maksamisesta ei saa asettaa vakuutta.

Debentuurilaina on joko luottodebentuurilaina, jolla on sama oikeus kuin debentuurilainan liikkeeseen laskijan muilla sitoumuksilla, tai vastuudebentuurilaina, jolla on huonompi oikeus kuin liikkeeseen laskijan muilla sitoumuksilla.

16 §. Debentuurilainan voi laskea liikkeeseen suomalainen kirjanpitovelvollinen elinkeinonharjoittaja tai siihen verrattava ulkomaalainen.

17 §. Debentuurilainasta on tehtävä rekisteröinti-ilmoitus Suomen Pankille eikä sitä saa laskea liikkeeseen ennen kuin se on merkitty debentuurilainojen rekisteriin.

18 §. Debentuurilainan määrän on oltava vähintään 50 000 markkaa tai vastaava määrä ulkomaan rahaa.

Debentuurilainan laina-ajan on oltava vähintään viisi vuotta ja enintään viisikymmentä vuotta.

Debentuurilainasta annetun saamistodisteen, debentuurin, nimellisarvon on oltava vähintään 100 markkaa tai vastaava määrä ulkomaan rahaa ja debentuurien lukumäärän vähintään 50 kappaletta.

Debentuurilainan määrä ei saa olla suurempi kuin lainanottajan omat varat. Omilla varoilla tarkoitetaan tässä omaisuustaseeseen merkittyä omaa pääomaa ja rahastoja, ei kuitenkaan kululuontoisten maksujen suorittamiseksi perustettuja rahastoja eikä jakamattomia voittovaroja. Jos lainanottaja on laskenut liikkeeseen useita debentuurilainoja, eivät niiden maksamatta olevat määrät saa yhteensä olla suuremmat kuin lainanottajan omat varat. Mitä tässä momentissa on säädetty, ei koske pankkia eikä luotto-osakeyhtiötä.

19 §. Debentuurilainan ehdoissa ei saa asettaa rajoituksia sille, ketkä saavat omistaa debentuureja.

Debentuurilainan liikkeeseen laskija ei saa ostaa debentuureja takaisin ennen niiden eräpäivää, ellei lainan ehdoissa ole oikeutta takaisinostoon pidätetty, eikä ottaa liikkeeseen laskemiaan debentuureja pantiksi.

20 §. Debentuurilainan rekisteröinti-ilmoituksesta on käytävä ilmi:

1) lainan kokonaismäärä Suomen tai ulkomaan rahana;

2) lainasta annettavien saamistodisteiden lukumäärä ja nimellisarvo sekä sarjat, mikäli niitä on;

3) lainan mahdollinen sidonnaisuus ulkomaan rahan kurssiin tai muuhun vastaavaan vertailuperusteeseen;

4) lainan korko- ja muut tuottoehdot, jolloin erikseen on mainittava, mikäli saamistodisteen haltijalla on oikeus saada osuus lainan-

saajan liiketoiminnan tuloksesta, tämän oikeuden perusteet;

5) lainan takaisinmaksuehdot sekä ilmoitus 19 §:n 2 momentissa mainitusta ehdosta;

6) vastuudebentuurilainan osalta määräys etuoikeusasemasta;

7) mikäli lainan ehdoissa lainanottajalle on pidätetty oikeus lainan muuntamiseen, tätä oikeutta koskevat määräykset;

8) saamistodisteiden ja niihin mahdollisesti liittyvien erillisten maksulippujen lunastuspaikka ja määräys siitä, milloin lunastamisen on viimeistään tapahduttava;

9) ilmoitus siitä, missä lainaa koskevat asiakirjat tai niiden jäljennökset ovat yleisön nähtävissä; sekä

10) muut lainan ehdot.

21 §. Debentuurilainan rekisteröinti-ilmoitukseen on liitettävä hakijan viimeisen tilikauden tilinpäätöstaseet ja tilintarkastajain todistus hakijan hallussa hakemusta tehtäessä olevien omien varojen määrästä sekä muut Suomen Pankin määräämät tiedot. Raha- tai luottolaitoksen, joka on julkisen valvonnan alainen, on annettava mainitun todistuksen sijasta pankkitarkastusviraston lausunto.

22 §. Jos laina täyttää debentuurilainalle asetetut vaatimukset, Suomen Pankin on merkittävä laina joko luottodebentuurilainojen tai vastuudebentuurilainojen rekisteriin. Rekisteröimisestä Suomen Pankin on annettava todistus lainan liikkeeseen laskijalle.

23 §. Debentuurissa on mainittava, onko laina luottodebentuuri- tai vastuudebentuurilaina sekä ne tiedot, jotka 20 §:n mukaan on lainaa rekisteröitäessä ilmoitettava.

Debentuurissa on lisäksi mainittava rekisteröinnin päiväys sekä lainan rekisterinumero.

Debentuurit on painettava Suomen Pankin hyväksymällä tavalla.

24 §. Debentuurilainan liikkeeseen laskijan on kuuden kuukauden kuluessa kunkin tilikauden päättymisestä annettava Suomen Pankille tilinpäätöstaseensa ja tilintarkastuskertomus sekä tilintarkastajain todistus siitä, paljonko lainanottajan asettamia debentuureja on liikkeessä.

25 §. Mikäli debentuurilainan liikkeeseen laskijan tilien tarkastajana ei ole Keskuskauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja tai kauppakamarin hyväksymä tilimies, on 21 §:ssä ja 24 §:ssä tarkoitettuun todistukseen liitettävä tällaisen tilintarkastajan tai tilimiehen lausunto todistusten sisällöstä. Ulkomaalainen voi tämän sijasta esittää muun Suomen Pankin hyväksymän tilintarkastajan lausunnon.

26 §. Debentuurilainasta on muutoin vastaavasti voimassa, mitä edellä 10, 11, 13 ja 14 §:ssä on sanottu obligaatiolainasta, kuitenkin siten, että 11 ja 14 §:ssä tarkoitetut selvitykset ja tiedot on annettava Suomen Pankille.

4 luku.

Muut joukkovelkakirjalainat.

27 §. Joka laskee liikkeeseen muita joukkovelkakirjoja kuin obligaatioita tai debentuureja, ilmoittakoon siitä kirjallisesti Suomen Pankille ennen niiden liikkeeseen laskemista. Ilmoituksessa on mainittava lainan määrä, siitä annettujen saamistodisteiden lukumäärä, lainan ehdot ja Suomen Pankin määräämät muut tiedot.

Suomen Pankin on merkittävä laina muista joukkovelkakirjalainoista pidettävään rekisteriin ja annettava rekisteröimisestä lainanottajalle todistus.

5 luku.

Erinäiset säännökset.

28 §. Suomen Pankin asiana on antaa tarkemmat määräykset siitä, mitä debentuurilainaa tai 27 §:ssä tarkoitettua joukkovelkakirjalainaa koskevia tietoja on sen lisäksi, mitä 20 §:ssä on säädetty, lainan rekisteröintiä varten ilmoitettava Suomen Pankille.

29 §. Merkitessään joukkovelkakirjalainan rekisteriin Suomen Pankki voi määrätä, että hakijan on ilmoitettava asiasta Virallisessa lehdessä ja samalla julkaistava lainan ehdot.

30 §. Joukkovelkakirjalainasta älköön käytettäkö nimitystä obligaatiolaina tai debentuurilaina eikä siitä annetusta saamistodisteesta nimityksiä obligaatio tai debentuuri, ellei valtioneuvosto ole antanut lupaa lainan liikkeeseen laskemiseen obligaatiolainana tai Suomen Pankki merkinnyt debentuurilainaa debentuurilainojen rekisteriin.

Joukkovelkakirjalaina, josta annetuilla saamistodisteilla on huonompi oikeus kuin liikkeeseen laskijan muilla sitoumuksilla, saadaan laskea liikkeeseen ainoastaan debentuurilainana.

31 §. Ne, jotka ovat ilman lupaa tai rekisteröintiä laskeneet liikkeeseen joukkovelkakirjalainan, vastaavat saamistodisteen lunastamisesta yhteisvastuullisesti ja kuten omasta velastaan. Saamistodisteen haltijalla on tällaisessa tapauksessa oikeus heti vaatia saatavansa suoritusta velkakirjan laina-ajasta riippumatta.

32 §. Joka jättää noudattamatta, mitä tässä laissa on säädetty, rangaistakoon sakolla, jollei tekoon sisälly rikosta, josta on muualla säädetty ankarampi rangaistus.

33 §. Sen, jolla lain voimaan tullessa on liikkeessä joukkovelkakirjalaina, on ilmoitettava lainansa Suomen Pankille kuuden kuukauden kuluessa lain voimaan tulosta lukien.

Mikäli tämän lain voimaan tullessa liikkeessä olevasta joukkovelkakirjalainasta ei ole asetettu vakuutta, on tällainen laina otettava uutta debentuurilainaa liikkeeseen laskettaessa huomioon siten kuin 18 §:n 4 momentissa säädetään.

34 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan tarvittaessa asetuksella.

35 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970 ja sillä kumotaan tammikuun 30 päivänä 1942 annettu laki obligaatiolainoista. Viimeksi mainittua lakia on kuitenkin sovellettava obligaatiolainoihin, joiden liikkeeseen laskemiseen on annettu lupa ennen tämän lain voimaan tuloa.

Lukuun ottamatta 33 §:n säännöksiä tämä laki ei koske joukkovelkakirjalainoja, jotka on laskettu liikkeeseen ennen tämän lain voimaantuloa.

131. HELSINGIN KAUPUNGIN PERIMÄN VIIVÄSTYSKORON SUURUUS.

Kaupunginhallituksen päätös syyskuun 1 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:64 ja 1969:19)

Kaupunginhallitus päätti

kumota 27.1.1969 tekemänsä päätöksen kaupungin myöntämien lainojen viivästyskoron ja sakkokoron suuruudesta ja päättää, että lainoista perittävä viivästyskorko on 10 %, kuitenkin niin, että se on aina 4 % varsinaista lainakorkoa korkeampi, mutta ei ylitä 12 % laskettuna viivästyserälle paitsi niissä tapauksissa, joissa maksamiseen on pyydetty lykkäystä ennen eräpäivää ja joissa se on myönnetty, jolloin viivästyskorko on 8 %, kuitenkin niin, että se on aina 2 % varsinaista lainakorkoa korkeampi, mutta ei ylitä 12 % laskettuna viivästyserälle,

kumota 28.5.1959 tekemänsä päätöksen viivästyskoron ja sakkokoron korkoprosenteista ja päättää, että kaupungin perimä viivästyskorko muiden maksujen kuin lainojen osalta on 10 % paitsi niissä tapauksissa, joissa maksamiseen on pyydetty lykkäystä ennen eräpäivää ja joissa se on myönnetty, jolloin sovelletaan 8 %:n korkokantaa sekä

määrätä, että yhtä markkaa pienemmät viivästyskorkoerät saadaan jättää veloittamatta.

132. HELSINGIN KAUPUNGIN RAHASAATAVIEN LASKUTUS- JA PERIMISOHJEET.

Kaupunginhallituksen vahvistamat syyskuun 1 p:nä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:64)

Yleisperiaatteet.

1 §. Kaupungin rahasaatavat on pyrittävä laskuttamaan ja perimään tehokkaasti, nopeasti ja taloudellisesti noudattaen lakia ja hyvää kauppatapaa sekä ottaen huomioon hyvän asiakaspalvelun vaatimukset. Nämä päämäärät edellyttävät johdonmukaisia ja yksinkertaisia, mutta kuitenkin tarvittavassa määrin joustavia perimismenetelmiä, jotka ovat eri virastoissa ja laitoksissa mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaisia.

2 §. Ellei toisin ole säädetty tai määrätty, näitä ohjeita sovelletaan myös verosaatavien ja muiden julkisoikeudellisten sekä lakiin perustuvien maksujen ja saatavien laskutukseen ja perintään. Nämä ohjeet koskevat myös laitosten välistä laskutusta, lukuunottamatta maksun suoritusta ja viivästymistä koskevia määräyksiä.

Laskutus.

3 §. Laskutuksen perusteena olevat päätökset, tilaukset, sopimukset ja muut asiakirjat on laadittava sellaiseen muotoon, että ne sisältävät laskutuksessa tarvittavat tiedot ja että laskutus niiden perusteella saadaan yksiselitteiseksi. Tällaisia päätöksiin sisältyviä tietoja ovat mm. laskutettava markkamäärä, velallinen, henkilövelallisesta myös ammatti tai arvo, laskutusosoite ja maksun eräpäivä. Sopimuksessa, tilausvahvistuksessa ja sellaisessa tilauksessa, joissa asiakas käyttää kaupungin painattamaa tilauslomaketta, on näiden tietojen lisäksi mainittava maksun viivästymisestä aiheutuvat seuraamukset, kuten velvollisuus maksaa viivästyskorkoa ja perimispalkkiota, sekä lisäksi se virasto tai laitos, joka mahdollisesti toisen viraston tai laitoksen puolesta hoitaa laskutuksen.

4 §. Lasku on laadittava selkeälukuiseksi. Siitä tulee yleensä ilmetä:
1) velallisen nimi ja henkilövelallisesta myös ammatti tai arvo,
2) laskutusosoite ja myös maksaja, jos tämä on toinen kuin velallinen,

3) laskuttava laitos,
4) laskutettava markkamäärä,
5) laskun eräpäivä,
6) maksun myöhästymisestä aiheutuvat viivästyskorko ja perimispalkkio,
7) laskun numero,
8) veloituksen perusteet, kuten kohde, määrä ja aika, riittävästi yksilöityinä,
9) maksupaikat sekä
10) mistä asiakas voi saada laskuun liittyviä lisätietoja.

5 §. Laskuun tulee yleensä liittää valmiit lipukkeet pankki- tai postisiirtoa varten. Tilityskuponkiin tehtävistä viitemerkinnöistä on sovittava sen viraston tai laitoksen kanssa, jonka hoitamalle pankki- tai postisiirtotilille maksun on määrä kertyä.

Laskussa ei saa esiintyä maksettavan markkamäärän kohdalla korjauksia. Virheellisen laskun sijaan kirjoitetaan uusi lasku.

Laskujen numerointi on järjestettävä sellaiseksi, että laskut ovat yksilöitävissä ja laskutuksen hoito valvottavissa.

6 §. Se virasto tai laitos, joka on suorittanut työn tai luovuttanut hyödykkeen taikka jonka toiminnasta syntyy muu laskutusperuste, huolehtii laskun laatimisesta ja asiakkaalle lähettämisestä, ellei laskutusasioiden hoitoa ole annettu toisen viraston tai laitoksen tehtäväksi.

7 §. Saatava on pyrittävä laskuttamaan yleensä viipymättä veloitusperusteen syntymisen jälkeen, kuitenkin mikäli mahdollista viimeistään kuukauden kuluessa. Jos veloitusperuste muodostuu kuukautta pitemmän ajan kuluessa, voidaan ennen lopullista laskua lähettää osalaskuja siltä osin, kuin veloitusperuste on tiedossa. Tällainen saatava voidaan laskuttaa myös määräajoin etu- tai jälkikäteen. Jälkikäteen tapahtuvassa määräaikaislaskutuksessa ei saa esiintyä sellaista viivästystä, joka kohtuudella on vältettävissä.

Laskutuskustannusten vähentämiseksi voidaan edellä mainitun estämättä kerätä pieniä laskutuseriä yhteen laskuun.

Pienet saatavat voidaan jättää kokonaan laskuttamatta kaupunginvaltuuston päättämään määrään saakka.

Kaupunginvaltuusto 6.6.1962 (asia n:o 23):
Yhtä nykymarkkaa pienemmät maksut ja saatavat voidaan jättää laskuttamatta.

Kaupunginvaltuusto 17.4.1968 (asia n:o 7):
Helsingin kaupungille tulevasta perunkirjoitusmaksusta luovutaan niissä tapauksissa, jolloin se on pienempi kuin 2 mk.

8 §. Eräpäivä on määrättävä siten, ettei maksuaika ole tarpeettoman pitkä. Lasku on pyrittävä lähettämään tai muulla tavoin toimittamaan asiakkaalle viimeistään kaksi viikkoa ennen laskuun merkittyä eräpäi-

vää. Laskuttavan viraston tai laitoksen on, mikäli mahdollista; pidettävä oikea laskutusosoite jatkuvasti tiedossaan.

Maksun suoritus.

9 §. Lasku on voitava maksaa vapaavalintaisesti postisiirtotilille, pankkeihin, osuuskassoihin, rahatoimiston kassaan sekä mahdollisesti viraston tai laitoksen kassaan. Muut kuin rahatoimiston kassat voivat kantaa maksuja toisten virastojen ja laitosten puolesta vain, jos tästä on sovittu tai määrätty.

Maksu katsotaan suoritetuksi kaupungille sinä päivänä, jolloin pankkilaitoksen taikka kaupungin viraston tai laitoksen kassa on sen kuitannut.

Kaupunginhallitus tekee eri sopimuksen maksuja kantavien pankkilaitosten kanssa siitä, veloitetaanko mahdollinen siirto- tai tililletanomaksu asiakkaalta vai kaupungilta.

Jos eräpäivä sattuu pyhäpäiväksi tai muuksi päiväksi, jolloin kaupungin kassat tai maksuja kantavat pankkilaitokset ovat kiinni, laskun saa maksaa ensimmäisenä eräpäivän jälkeisenä aukiolopäivänä ilman tästä viivästyksestä aiheutuvaa korkoveloitusta.

10 §. Kaupungin saatava voidaan pidättää kaupungin maksamasta palkasta ilman ulosmittaukseen oikeuttavaa päätöstä ainoastaan, jos palkansaaja on tähän suostunut.

11 §. Jos asiakas on maksanut liikaa, on liikasuoritus viipymättä palautettava. Pienehkö liikasuoritus voidaan käsitellä vastaisten erien ennakkomaksuna.

Maksun viivästyminen.

12 §. Jos velallinen ei pysty suoriutumaan maksusta eräpäivään mennessä, hän voi esittää lykkäyspyynnön laskuttavalle virastolle tai laitokselle. Tarvittaessa on velallista autettava lykkäyspyynnön laatimisessa.

Lykkäyksen myöntämisestä päättää kaupunginhallitus tai se muu viranomainen, jolle tämä oikeus on ohje- tai johtosäännössä annettu.

Maksulykkäystä myönnettäessä on ehdoksi asetettava koron maksu.

13 §. Jos maksu suoritetaan eräpäivän jälkeen, on viivästyneelle määrälle maksettava eräpäivästä suorituspäivään saakka viivästyskorkoa. Korkokanta on alempi, jos maksun viivästymiseen on pyydetty lykkäystä ennen eräpäivää ja lykkäys myönnetään. Muihin viivästymistapauksiin sovelletaan korkeampaa korkokantaa. Kaupunginhallitus määrää korkokannat.

Kaupunginhallitus 1.9.1969 (2368 §): Kaupungin perimä viivästyskorko on 10 %, paitsi niissä tapauksissa, joissa viivästymiseen on pyydetty lykkäystä ennen eräpäivää ja lykkäys myönnetään, jolloin sovelletaan 8 %:n korkokantaa - - -

Viraston tai laitoksen harkinnan mukaan voidaan pienet korkoerät jättää veloittamatta kaupunginhallituksen vahvistamaan määrään saakka.

Kaupunginhallitus 1.9.1969 (2368 §): - - - yhtä markkaa pienemmät viivästyskorkoerät voidaan jättää veloittamatta.

Ellei viivästyskoron maksamisesta ole sovittu eikä velallinen sitä suostu maksamaan, sovelletaan laissa säädettyä korkoa, joka on kuusi sadalta vuodessa, jos eräpäivä on määrätty. Muulloin korko on viisi sadalta vuodessa haastepäivästä lukien.

Kauppakaaren 9. luku:

8 §. Joka ottaa tavaraa velaksi ja lupaa sen maksaa määräpäivänä, mutta ei sitä tee, maksakoon korkoa kuusi sadalta vuodessa, erääntymispäivästä lukien. Jos maksupäivää ei ole määrätty, niin luetaan viisi sadalta siitä päivästä, jolloin häntä kuninkaan käskynhaltijan (=lääninhallitus) tahi tuomarin (=yleinen alioikeus) tykönä velotaan.

10 §. Jos joku on määräajaksi ottanut rahaa velaksi eikä ole luvannut korkoa siitä, niin älköön olko velvollinen korkoa antamaan. Jos hän ei maksa määräaikana, suorittakoon siitä lähtien korkoa kuusi sadalta vuodessa. Jos maksuaikaa ei ole määrätty, käyköön se niinkuin 8 §:ssä on säädetty.

14 §. Kun maksu viivästyy eikä lykkäystä ole myönnetty, tulee velallista muistuttaa kirjallisesti tai puhelimitse taikka käymällä perimässä. Kirjallisesti muistutettaessa viitataan erääntyneeseen laskuun ja mainitaan viivästyskorosta ja muista toimenpiteistä, joihin ryhdytään, ellei maksua määräpäivään mennessä suoriteta. Maksumuistutukseen voidaan lisäksi merkitä viivästyskorko laskettuna uuteen eräpäivään saakka ja siihen voidaan liittää valmiit maksulipukkeet.

Jos velalliselta jo ennestään on velkaa perittävänä, voidaan uusikin saatava lähettää suoraan perittäväksi 17 §:ssä mainitulle viranomaiselle ilman muistutusmenettelyä.

15 §. Maksun viivästyessä voidaan toimitukset tai palvelukset keskeyttää sekä käyttää muita keinoja kaupungin vahingon pienentämiseksi.

16 §. Jos virasto tai laitos kantaa maksuja toisen viraston tai laitoksen puolesta, on kantavan viraston tai laitoksen ilmoitettava toimeksiantajalle ne asiakkaat, jotka ovat osoittautuneet jatkuvasti huonoiksi maksajiksi.

Maksujen pakkoperintä.

17 §. Kahden ja puolen kuukauden kuluessa alkuperäisestä eräpäivästä on saatavan kantamisesta huolehtivan viraston tai laitoksen kirjallisesti lähetettävä viivästyneen saatavan perimispyyntö sille viranomaiselle, joka hoitaa saatavan perimisen.

Perimiskustannusten vähentämiseksi voidaan pienehköjä jäämäsaatavia ja laskutuseriä kerätä yhteen perimispyyntöön.

Pienet jäämäsaatavat voidaan jättää kokonaan perimättä kaupunginvaltuuston päättämään määrään saakka.

Kaupunginvaltuusto 6.6.1962 (asia n:o 23):

1) Jos kaupungille tulevaa maksua, saatavaa tai veroa jää saamatta, ei perimistoimenpiteisiin ryhdytä seuraavissa tapauksissa:

Laskutettu määrä on pienempi kuin 2 nmk.

Suorituksen tapahtuessa saatavaa tai korkoa jää tulematta vähemmän kuin 2 nmk.

Laskuvirheen tai muun erehdyksen vuoksi on kaupungille peritty vähemmän tai kaupunki on maksanut enemmän kuin olisi pitänyt ja ero on pienempi kuin 2 nmk.

2) Perimiseen voidaan kuitenkin ryhtyä, jos virheet asianomaisen osalta ovat lukuisia tai perimiseen muuten on erityistä aihetta.

18 §. Jos saatava on ulosottokelpoinen ilman tuomiota tai päätöstä, lähetetään saatavan perimispyyntö suoraan asianomaiselle ulosottoviranomaiselle. Perimispyynnössä on tällöin noudatettava verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun asetuksen määräyksiä.

Asetus verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin (29.6.1961/368):

2 §. Hakemus tässä asetuksessa tarkoitetun saamisen ulosottamisesta on tehtävä kirjallisesti. Jos hakemus koskee 1 §:n 3 momentissa tarkoitettua saamista, hakemuksessa on ilmoitettava, mihin säännökseen hakijan oikeus saada ulosotto ilman tuomiota tai päätöstä perustuu.

Hakemukseen on liitettävä jäämäluettelo tai ote siitä taikka vero- tai maksulippu, pöytäkirjan ote, toimituskirja, lasku tahi muu sellainen täytäntöönpanokirja, jossa ilmoitetaan velallisen ja muun maksuvelvollisen nimi, ammatti tai toimi sekä asuinpaikka ja, mikäli mahdollista, syntymävuosi ja postiosoite taikka kiinteistö, josta saaminen on menevä, maksamatta olevien saamisten määrä ja erääntymispäivä sekä ulosmittauksen toimittamista varten tarpeelliset tiedot maksuvelvollisuuden perusteesta.

19 §. Mikäli saatava ei ole ulosottokelpoinen ilman tuomiota tai päätöstä, lähetetään perimispyyntö kaupunginhallituksen asiamiestoimis-

tolle, ellei virastolla tai laitoksella itsellään ole ohje- tai johtosäännön perusteella oikeutta käyttää puhevaltaa saatavien perimisasioissa.

Saatavan perintää hoitavalle viranomaiselle on annettava kaikki perimistoiminnassa tarvittavat tiedot. Tällainen tieto on mm. se, että asiakas on valittanut tai väittää valittaneensa perinnänalaisesta maksusta.

20 §. Rahastajan käynnistä sekä saatavan perintään lähettämisestä on jokaiselta laskulta veloitettava kaupungille kaupunginhallituksen erikseen tekemän päätöksen mukainen perimispalkkio.

Kaupunginhallitus 28.5.1959 (1575 §): Perimispalkkio on 4 nmk.

Kaupungille kuuluvaa perimispalkkiota ei veloiteta silloin, kun ilman tuomiota tai päätöstä ulosmitattavissa oleva saatava on lähetetty ulosottoviranomaiselle perittäväksi.

21 §. Eräpäivän jälkeinen suoritus tai osasuoritus on otettava vastaan, elleivät erityiset syyt muuta vaadi. Mikäli on olemassa tällainen syy, on kaupunginhallituksen asiamiestoimiston taikka ohje- tai johtosäännön perusteella perimisasioissa puhevaltaa käyttävän muun viranomaisen ilmoitettava, ettei maksua tule ottaa vastaan.

22 §. Milloin perintätoimenpiteet eivät ole johtaneet tulokseen, perintää hoitaneen viranomaisen on ilmoitettava tästä sille virastolle tai laitokselle, jonka toimeksiannosta perimistoimiin oli ryhdytty, mainitsemalla samalla syy.

Tilinpito.

23 §. Lähetettyjen laskujen määrä on merkittävä kirjanpidossa saatavaksi. Maksujen kertymistä on valvottava.

Jos virasto tai laitos hoitaa laskutuksen tai kantamisen toisen viraston tai laitoksen puolesta, on näiden keskenään sovittava maksujen tarkkailusta.

24 §. Liikaveloitus korjataan tilivuoden aikana tilioikaisuna, mutta tilinpäätöksen jälkeen ainoastaan poistomäärärahaa käyttäen.

25 §. Tilinpäätöksen jälkeen korjattavan liikaveloituksen palauttamisesta samoinkuin saatavan tileistä poistamisesta päättää kaupunginhallitus tai se viranomainen, jolle tämä tehtävä on ohje- tai johtosäännössä annettu. Milloin kuitenkin poistettava tai palautettava summa on kaupunginvaltuuston päättämää määrää pienempi, virasto tai laitos päättää tileistä poistamisesta. Poisto- tai palautusesityksen yhteydessä on tehtävä mahdollisesti tarpeellinen määrärahaesitys. Määrärahan myöntää kaupunginhallitus, ellei poisto- ja palautusmäärärahaa ole muun viranomaisen käytettävänä.

Kaupunginvaltuusto 6.6.1962 (asia n:o 23):

- - - kahta nykymarkkaa pienemmät maksut, saatavat ja verot, joita ei ole kaupungille maksettu, saa virasto tai laitos poistaa tileistään. Poistoon mahdollisesti tarvittava määräraha on anottava kaupunginhallitukselta.

Tilisääntö (Kaupunginvaltuuston vahvistama 12.2. 1958):

28 §. - - - - Ennen kuin saatava määrätään poistettavaksi, on poistoluettelo revisioviraston tarkastettava. Kirjanpidollisesta poistamisesta huolimatta on kaupungille pyrittävä saamaan suoritus niistäkin saatavista, joita ei ole voitu periä tai jotka muusta syystä ovat jääneet perimättä. Tällainen saatava on merkittävä erilliseen luetteloon tai kortistoon, jossa se pidetään siksi, kunnes saatava vanhenee.

Kunnallislaki (27.8.1948/642):

125 §. Jos asianomainen kunnan viranomainen sen johdosta, että maksuvelvolliselta puuttuu ulosottokelpoisia varoja tai ettei häntä ole voitu tavata, taikka muusta laillisesta syystä on poistanut tileistä kunnallisveron tahi kunnallisen maksun, älköön tällainen poisto estäkö perimästä, mitä on suorittamatta. Kunnallishallituksen on tässä kohden huolehdittava kunnan edun valvomisesta.

Asiakaspalvelu.

26 §. Virastojen ja laitosten tulee laskutusta ja perimistoimintaa järjestäessään ottaa huomioon hyvän asiakaspalvelun vaatimukset sekä pyrkiä sijoittamaan laskutus- ja perimistoiminnan yleisönpalveluun sellaista henkilökuntaa, joka luonteenlaatunsa, koulutuksensa ja tietojensa puolesta on tähän tehtävään sopivaa. Virastojen ja laitosten tulee opastaa, kouluttaa ja valvoa asiakaspalvelussa toimivaa henkilökuntaansa.

27 §. Laskutus- ja perimistoimintaan osallistuvan henkilökunnan on noudatettava hyvän asiakaspalvelun vaatimuksia. Näihin kuuluvat mm. aulis neuvonta ja opastus, palveleva asenne sekä kohtelias ja maltillinen esiintyminen.

Erinäisiä määräyksiä.

28 §. Virastot ja laitokset antavat tarvittaessa näihin ohjeisiin perustuvia ja näitä ohjeita täydentäviä viraston tai laitoksen sisäisiä ohjeita. Sisäiset ohjeet on lähetettävä tiedoksi revisiovirastolle.

29 §. Kaupunginhallitus voi erityisestä syystä yksittäistapauksissa antaa näistä ohjeista poikkeavia määräyksiä.

Tällä päätöksellä kumotaan kaupunginhallituksen 28.5.1959 vahvistamat kaupungille tulevien maksujen perimistä koskevat ohjeet niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.

133. SAIRAALAKESKUKSEN VÄLITTÄMILLE LÄÄKÄREILLE MAKSETTAVIEN PALKKIOIDEN KOROTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 3 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1964:152)

Kaupunginvaltuusto päätti korottaa 1.10.1969 alkaen sairaalakeskuksen välittämille lääkäreille kaupungin varoista varattomien potilaiden puolesta suoritettavat korvaukset seuraaviksi:

kotikäynti klo 8-17 muuna arkipäivänä kuin lauantaina tai pyhäpäivän aattona, tahi lauantaina tai pyhäpäivän aattona klo 8-13..	enintään	26 mk
lauantaina tai pyhäpäivän aattona klo 13-17 tahi muuna arkipäivänä klo 17-21	"	39 "
arkisin ennen klo 8:aa, lauantaina tai pyhäpäivän aattona klo 17:n jälkeen, muuna arkipäivänä klo 21:n jälkeen tahi sunnuntaina tai muuna pyhäpäivänä	"	52 "

134. KAUPUNGIN SAIRAANHOITOLAITOSTEN JA VANHUSTEN-HUOLTOLAITOSTEN ERÄIDEN ASIAKIRJARYHMIEN OSITTAINEN HÄVITTÄMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 3 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:137)

Kaupunginvaltuusto päätti kunnallisten sairaanhoitolaitosten sekä sairaskotien ja kunnalliskotien sairas- ja mielisairasosastojen arkistoihin kuuluvien erinäisten asiakirjojen hävittämisestä 19.9.1968 annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen 6 §:n nojalla

1) määrätä, että kaupungin sairaanhoitolaitosten, Koskelan sairaskodin, Kustaankartanon vanhainkodin sairasosaston, Roihuvuoren, Riistavuoren ja Suursuon vanhainkotien sekä muiden vastaavien vanhusten huoltolaitosten arkistoista saadaan hävittää eräät jäljempänä olevassa taulukossa luetellut, vuonna 1932 ja sen jälkeen syntyneet asiakirjat ottaen huomioon ne säilytyksen vähimmäisajat, jotka taulukossa kunkin asiakirjaryhmän kohdalla on mainittu,

2) määrätä, että arkistoista saadaan lisäksi hävittää vastaavanlaisia asiakirjoja vuosilta 1920-1931, kuitenkin ainoastaan, mikäli kaupunginarkisto katsoo, että hävittäminen voidaan suorittaa virkatoiminnalle ja tieteelliselle tutkimustyölle haittaa tuottamatta,

3) oikeuttaa asianomaiset laitokset ja kaupunginarkiston yhdessä ratkaisemaan, onko hävitettävä asiakirja-aineisto sisällöltään sellaista, että se on poltettava, vai voidaanko se asiakirjojen julkisuudesta annettuja säännöksiä loukkaamatta myydä jätepaperina,

4) velvoittaa laitokset pitämään kirjaa hävittämistään asiakirjoista sekä

5) hyväksyä jäljempänä olevan taulukon mukaiset asiakirjojen säilyttämistä koskevat vähimmäisajat:

Asiakirjaryhmä:	Säilyttämisen vähimmäisaika ja muita määräyksiä:
A. Merkintäkirjat.	
a. Diaarit ja postikirjat	
1. Diaarit	
1. johtavan (vastaavan) lääkärin kanslian	Säilytetään pysyvästi

Asiakirjaryhmä:	Säilyttämisen vähimmäisaika ja muita määräyksiä:
2. taloustoimiston	Säilytetään pysyvästi.
3. mielisairaanhuoltotoimiston	Säilytetään pysyvästi.
4. tuberkuloositoimiston	Säilytetään pysyvästi.
2. Postikirjat	Tavallisen postin 5 vuotta, arvopostin 10 vuotta. Jos postikirjaa voidaan käyttää puuttuvan diaarin korvikkeena, säilytetään se pysyvästi.
b. Potilaita koskevat päiväkirjat ja vastaavat kortistot.	
3. Johtavan (vastaavan) lääkärin kanslian päiväkirjat	Säilytetään pysyvästi.
4. Taloustoimiston päiväkirjat	Säilytetään pysyvästi.
5. Poliklinikan, röntgenosaston, laboratorion ja niihin verrattavien osastojen päiväkirjat	Säilytetään pysyvästi.
6. Mielisairaanhuoltotoimiston päiväkirjat	Säilytetään pysyvästi.
7. Tuberkuloositoimiston päiväkirjat	Säilytetään pysyvästi.
8. Toipilaskortit	Säilytetään pysyvästi.
9. Poliklinikan potilaskortit, jotka vastaavat sairauskertomuksia	Säilytetään kuten sairauskertomukset.
10. Potilaiden saapumis-, siirto- ja poistumisilmoitukset	10 vuotta. Mikäli tiedot ovat joko potilaspäiväkirjassa tai sairauskertomuksessa, saa ilmoitukset hävittää 5 vuoden säilytysajan jälkeen.
11. Tuberkuloositoimiston tarkastuspäiväkirjat	5 vuotta
12. Tuberkuloositoimiston tarkkailukortit ja -kirjat	Tarkkailukortit saa hävittää 5 vuoden kuluttua, sen jälkeen kun tarkkailtavalle henkilölle ei enää anneta erikoishoitoa tuberkuloosipiirin kuntainliiton kustannuksella, ja tarkkailukirja 5 vuoden säilytysajan kuluttua.
13. Mielisairaanhuoltotoimiston tarkkailukortit ja -kirjat	5 vuotta
14. Muut potilaita koskevat tarkkailukortit	(sairauskertomuksen liitteinä)
Maksutarkkailukortit	(katso 91. Tiliasiakirjat, G)

Asiakirjaryhmä:	Säilyttämisen vähimmäisaika ja muita määräyksiä:
c. Henkilökuntaa koskevat päiväkirjat ja kortistot.	
15. Lääkärinpäivystystaulukot, työpäiväkirjat, työvuorotaulukot, tuntikirjat, virkavapausluettelot, lomansijaisuusluettelot	10 vuotta
16. Lomakirjat	5 vuotta
17. Poliklinikan lääkärinpalkkiokortit	10 vuotta
d. Toimintaa ja omaisuutta koskevat tarkastuspäiväkirjat ja tarkkailukortit.	
18. Sprii- yms. päiväkirjat, huumausainekorit, lääkemääräyskirjat, analyysipäiväkirjat, apteekkilaboratorio- ja työkirjat	5 vuotta
19. Sähkömittarien lukemakortit	2 vuotta
20. Moottoriajoneuvojen käyttöpäiväkirjat	5 vuotta
21. Kotieläinten tarkkailukirjat Vuokralaskelmakortit	5 vuotta (katso 89. Tiliasiakirjat, G)
B. Luettelot.	
22. a. Arkistoluettelot. b. Potilaita koskevat luettelot ja kortistot.	Säilytetään pysyvästi.
23. Potilashakemistot ja -kortit.	Säilytetään pysyvästi. Jos kortti laaditaan useana kappaleena, säilytetään yksi kappale pysyvästi, muut saa hävittää johtavan (vastaavan) lääkärin harkinnan mukaan.
24. Tuberkuloositoimiston joukkotarkastuskortit	Säilytetään niin kuin sairauskertomukset.
25. Tapaturmakortit	Säilytetään niin kuin sairauskertomukset.
26. Diagnoosikortit	Säilytetään pysyvästi.
27. Potilaita koskevat kuukausitilastot tai niitä vastaavat	Säilytetään pysyvästi.

Asiakirjaryhmä:	Säilyttämisen vähimmäisaika ja muita määräyksiä:
c. Henkilökuntaa koskevat luettelot ja kortistot.	
28. Nimikirjat	Säilytetään pysyvästi.
29. Työsopimussuhteessa olevien henkilökortit	Säilytetään pysyvästi.
30. Harjoittelijakortit	Säilytetään pysyvästi.
31. Virkoja ja toimia sekä niiden haltijoita koskevat luettelot	Säilytetään pysyvästi.
32. Vuosilomaluettelot	5 vuotta
d. Omaisuutta koskevat luettelot.	
33. Kalustoluettelot	Hankintaluettelot ja poistoluettelot säilytetään pysyvästi, muut 10 vuotta.
34. Kulutustilastot (lääkeaineiden, ruokatarvikkeiden, polttoaineiden, sähkön, veden ym.)	10 vuotta
35. Kojeiden, koneiden ja moottoriajoneuvojen kanta- ja kustannuskortit	5 vuotta kojeen, koneen tai ajoneuvon käytöstä poiston jälkeen.
36. e. Jäsenkuntia ja hallintoelimiä koskevat luettelot	Säilytetään pysyvästi.
C. Pöytäkirjat ja ohjesäännöt.	
37. Kuntien edustajainkokouksen ja liittovaltuuston pöytäkirjat	Säilytetään pysyvästi.
38. Liittohallituksen pöytäkirjat	Säilytetään pysyvästi.
39. Työvaliokunnan ja jaostojen pöytäkirjat	Säilytetään pysyvästi.
40. Rakennustoimikunnan pöytäkirjat	Säilytetään pysyvästi.
41. Pöytäkirjojen julkipanotodistukset	5 vuotta
42. Pöytäkirjojen liitteet (talousarviot ym.)	Säilytetään pysyvästi.
43. Ohje- ja johtosäännöt	Säilytetään pysyvästi.
44. Tarjousten avaamispöytäkirjat	20 vuotta, kuitenkin vähintään, kunnes takuuaika on mennyt umpeen.
45. Apteekkitavarain keskusvarastojen tarkastuspöytäkirjat	10 vuotta

Asiakirjaryhmä:	Säilyttämisen vähimmäisaika ja muita määräyksiä:
46. Osastojen lääkekaappien tarkastuspöytäkirjat 47. Muut tarkastuspöytäkirjat ja -kertomukset	Keskusvarastossa 5 vuotta, jäljennökset osastoilla 1 vuosi. Säilytetään pysyvästi.
D. Sairauskertomukset ja ruumiinavauspöytäkirjat.	
48. Sairauskertomukset liitteineen	Saa hävittää, sen jälkeen kun joko 90 vuotta on kulunut potilaan syntymästä ja vähintään 5 vuotta hoidon päättymisestä tai kun 30 vuotta on kulunut viimeisen hoitokerran päättymisestä taikka 10 vuotta potilaan kuolemasta. Liitteinä olevat sairaanhoitajien muistiinpanot sekä lääkärin, laboratorion ym. todistukset ja muistiinpanot - lukuun ottamatta lausuntoja - saa hävittää jo aikaisemmin johtavan (vastaavan) lääkärin harkinnan mukaan, sikäli kuin niiden sisältämät merkityksellisetiedot riittävästi ilmenevät sairauskertomuksesta tai sen säilytettävistä liitteistä (röntgenkuvat ks. kohta 97). - Tieteellistä tutkimusta varten voi lääkintöhallitus määrätä sairauskertomukset tarpeelliseksi katsomassaan laajuudessa joiltakin vuosilta pysyvästi säilytettäviksi eräiden erityyppisten laitosten osalta. Kaikkien laitosten sairauskertomuksista jätetään pysyvästi säilytettäväksi kultakin vuodelta noin 5 % käsittävä näyteaineisto.
49. Ruumiinavauspöytäkirjat	Alkuperäiset (patologisen osaston) ruumiinavauspöytäkirjat samoin kuin liitteinä olevat histopatologiset näytteet säilytetään pysyvästi. Sairauskertomusten liitteinä olevat ruumiinavauspöytäkirjojen jäljennökset säilytetään niin kuin sairauskertomukset.

Asiakirjaryhmä:	Säilyttämisen vähimmäisaika ja muita määräyksiä:
E. Saapuneet asiakirjat.	(katso Kirjeistö, F)
F. Kirjeistö.	
a. Laitoksen sisäinen kirjeenvaihto.	
50. Yleiset sekä jatkuvasti noudatettaviksi tarkoitetut laitoksen taholta annetut ohjeet ja määräykset	Säilytetään pysyvästi.
51. Sisäiset määräaikaiset tai tilapäistä tarkoitusta palvelevat ilmoitukset, tiedustelut, tilaukset, toimenpidepyynnöt ja hoitosuositukset	Säilytetään, kunnes niiden tarkoitus on saavutettu.
52. Röntgenin, laboratorion ym. lausuntojen ja todistusten niiden antajille jäävät kappaleet	Johtavan (vastaavan) lääkärin harkinnan mukaan, kuitenkin vähintään 5 vuotta.
53. Apteekkitilaukset, apteekkiin jäävät kappaleet	5 vuotta
muut kappaleet	Johtavan (vastaavan) lääkärin harkinnan mukaan.
b. Potilaskohtainen kirjeenvaihto, joka ei kuulu sairauskertomukseen eikä poliklinikan potilaskorttiin.	
54. Muiden sairaanhoitolaitosten ja lääkäreiden kanssa	10 vuotta
55. Poliklinikkapotilaita koskevat lääkärintodistukset	10 vuotta
56. Kunnallisten viranomaisten kanssa	10 vuotta
57. Hakemukset laitokseen	Hakemukset mielisairaanhoitolaitokseen säilytetään pysyvästi, muut 2 vuotta.
58. Muu potilaskohtainen kirjeenvaihto	10 vuotta

Asiakirjaryhmä:	Säilyttämisen vähimmäisaika ja muita määräyksiä:
c. Kirjeenvaihto lääkintöhallituksen kanssa.	
59. Sairaanhoitoa koskeva	Säilytetään pysyvästi.
60. Taloushallintoa koskeva	Säilytetään pysyvästi.
61. d. Kirjeenvaihto muiden valtion viranomaisten ja laitosten kanssa.	Säilytetään pysyvästi.
e. Kirjeenvaihto kunnallisten viranomaisten kanssa (ei potilaskohtainen).	
62. Talousarvioehdotus ja siihen liittyvät asiakirjat	5 vuotta
63. Määrärahapyynnöt yksityistapauksissa	10 vuotta
64. Yksityisiä toimenhaltijoita ja luottamushenkilöitä koskevat kirjeet	10 vuotta
65. Määräaikaisilmoitukset	5 vuotta
66. Muu kirjeenvaihto	Säilytetään pysyvästi.
67. f. Kirjeenvaihto tilintarkastajien ja asiantuntijoiden kanssa.	Säilytetään pysyvästi.
g. Kirjeenvaihto oman henkilökunnan kanssa.	
68. Viran- ja toimenhakuasiakirjat	Nimitettyjä koskevat säilytetään pysyvästi, jos virkaan tai toimeen on vahvistettu pätevyysvaatimukset. Muut saa, jollei niitä hakijan pyynnöstä ole annettu takaisin, hävittää 2 vuoden säilytysajan kuluttua.
69. Muut hakemukset (virkavapautta, eläkettä yms. koskevat)	20 vuotta
70. Toimikirjojen, palvelustodistustusten ym. konseptikappaleet	50 vuotta
71. Henkilökuntaa koskevat lääkärintodistukset ja -lausunnot, jotka eivät ole hakemusten liitteinä	Johtavan (vastaavan) lääkärin harkinnan mukaan.

Asiakirjaryhmä:	Säilyttämisen vähimmäisaika ja muita määräyksiä:
72. Muu kirjeenvaihto oman henkilökunnan kanssa	Säilytetään pysyvästi. Kuitenkin sellaiset saapuneet asiakirjat, jotka eivät samalla ole annetun päätöksen tai vastauksen konseptikappaleita ja joiden sisältämät tiedot sisältyvät pysyvästi säilytettäviin laitoksen asiakirjoihin, saa hävittää 2 vuoden säilytysajan kuluttua.
73. h. Kirjeenvaihto sairaala-alan keskusjärjestöjen kanssa.	Säilytetään pysyvästi.
74. i. Kirjeenvaihto kunnallisten keskusjärjestöjen kanssa.	Säilytetään pysyvästi.
75. j. Kirjeenvaihto muiden keskusjärjestöjen ja yhteisöjen kanssa.	Säilytetään pysyvästi.
k. Kirjeenvaihto liikelaitosten kanssa.	
76. Ruokatalous Tutkimus ja hoito Lämpö, valo ja vesi Irtaimiston kunnossapito ja uusinta Kiinteistön kunnossapito ja uusinta Pesu ja siivous Toimistotarvikkeet Muu liikelaitosten kanssa käytävä kirjeenvaihto	Kauppaan tai sopimukseen johtaneet tarjoukset ja tiedustelut säilytetään 10 vuotta, paitsi ruokataloutta, pesua ja siivousta sekä toimistotarvikkeita koskevat 2 vuotta. Sellaiset painetut tai monistetut tarjoukset, jotka eivät ole johtaneet kauppaan tai sopimukseen, saa hävittää asian tultua ratkaistuksi. Valtionapua koskeviin asioihin liittyvät tarjoukset säilytetään kuitenkin 10 vuotta valtionapua koskevan päätöksen antamisesta.
G. Tilit.	
77. Kassakirjat	Säilytetään pysyvästi.
78. Muistiot	Säilytetään pysyvästi.
79. Pääkirjat	Säilytetään pysyvästi.
80. Talousarviokortistot	Säilytetään pysyvästi.
81. Henkilötilikirjat tai kortistot	Säilytetään pysyvästi.
82. Vuosikirjat	Säilytetään pysyvästi.
83. Varastokirjat tai -kortistot	10 vuotta
84. Määräaikaistilitykset sekä tilinpitoa koskevat määräaikaisilmoitukset	5 vuotta, jos niiden sisältämät tiedot ilmenevät muista pysyvästi säilytettävistä asiakirjoista; muutoin pysyvästi.

Asiakirjaryhmä:	Säilyttämisen vähimmäisaika ja muita määräyksiä:
85. Kustannuslaskelmat	5 vuotta
86. Palkkaluettelot ja palkkakortit	50 vuotta, sunnuntaikorvauskortit 10 vuotta.
87. Hoitomaksukirjat tai -kartistot	10 vuotta
88. Erikoistilit	Säilytetään pysyvästi.
89. Vuokralaskelmakortit	10 vuotta
Tilitositteet.	
90. 1. varsinaiset tilitositteet	10 vuotta, kuitenkin palkkaluettelot ja -kuitit on säilytettävä 50 vuotta, jolleivät laitoksen palveluksessa olevien tai olleiden henkilöiden ikälisä-, eläke- tai palveluksesta johtuvien muiden etujen selvittämisessä tarvittavat tiedot ilmene riittävän selvästi muista asiakirjoista, jotka säilytetään vähintään 50 vuotta.
91. 2. Tilitositteista erillään säilytettävä tositteiden pohjaaineisto, kuten - shekkitilien tiliotteet - tililläpano- ja siirtokorttien kupongit ja koontiluettelot - tarkistusnumerolla varustettujen tulotositteiden toisteet - puhelinmaksukuitit - ruokamaksukuitit - varastokuitit (myynti- ja luovutuskuitit) - lähetys- ja pakkauslistat sekä rahtikirjat - rahanlähetyskirjeiden toisteet - tilisaldoilmoitukset sekä laskujen suoritus- ja vastaanottoilmoitukset - ilmoitukset huoltokassapidätyksistä ja ulosmittauspidätyksistä - maksutarkkailukortit	10 vuotta
92. Tilikirjojen ja tositteiden konseptit, kaksoiskappaleet ja jäljennökset	Saa hävittää, sen jälkeen kun vastaavien pääkappaleiden tarkastus ja sellaiset lisätutkimukset, joita tilintarkastus on saattanut aiheuttaa, ovat päättyneet.

Asiakirjaryhmä:	Säilyttämisen vähimmäisaika ja muita määräyksiä:
93. Varastotilin erittelykortit sekä varastojen tavarakortit	10 vuotta
94. Kassantarkastuskertomukset	10 vuotta
95. Varastontarkastuskertomukset	10 vuotta
96. H. Omistusasiakirjat ja sopimukset.	Säilytetään pysyvästi.
I. Röntgenkuvat sekä kartat ja piirustukset.	
97. Röntgenkuvat	30 vuotta. Kuitenkin epäonnistuneet ja tapauksen kannalta tarpeettomat kuvat saa lääkintöhallituksen antamien ohjeiden mukaan hävittää jo aikaisemmin.
98. Tuberkuloositoimiston joukkotarkastuksen röntgenpienoiskuvat	Säilytetään niin kuin sairauskertomukset.
99. Kartat ja piirustukset	Yhdet kappaleet säilytetään pysyvästi, muut saa hävittää johtavan (vastaavan) lääkärin harkinnan mukaan.

135. KANSANELÄKKEIDEN INDEKSIKOROTUS.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 11 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 571/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:89 ja 1967:79)

Valtioneuvosto on kansaneläkelaissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun lain (348/56) 2 §:n nojalla sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä päättänyt:

Sen estämättä, mitä kansaneläkkeiden sitomisesta elinkustannuksiin 16 päivänä marraskuuta 1961 annetun valtioneuvoston päätöksen 2 §:ssä, sellaisena kuin se on 7 päivänä syyskuuta 1967 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (408/67), on määrätty, toteutetaan sanotussa päätöksessä tarkoitettu indeksikorotus virallisen elinkustannusindeksin vuoden 1969 elokuun pisteluvun perusteella 1 päivästä lokakuuta 1969 lukien.

136. ASETUS PERHELISÄLAIN TOIMEENPANOSTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu syyskuun 12 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 566/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944:201 ja 1946:97)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan perhelisälain toimeenpanosta 30 päivänä joulukuuta 1944 annetun asetuksen 1 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 18 päivänä toukokuuta 1946 annetussa asetuksessa (386/46), näin kuuluvaksi:

1 §. Perhelisää suoritetaan perhelisälaissa tarkoitetulle perheelle valtioneuvoston vahvistama määrä neljänneltä ja kultakin seuraavalta sanotun lain 1 ja 2 §:ssä mainitulta lapselta tai, milloin perheen pääasiallinen huoltaja on tullut pysyvästi työkyvyttömäksi, toiselta ja kultakin seuraavalta edellä mainituissa lain kohdissa tarkoitetulta lapselta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1969.

137. ASETUS TIELIIKENNEASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu syyskuun 12 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 595/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1957:82, 1965:44 ja 1968:79)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä muutetaan 4 päivänä lokakuuta 1957 annetun tieliikenneasetuksen (331/57) 2 §:n f kohta, 20 §:n 1 momentti ja 24 §:n 1 momentti, näistä 20 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 29 päivänä toukokuuta 1965 annetussa asetuksessa (289/65) ja 24 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 12 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa asetuksessa (345/68), seuraavasti:

2 §. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

---

f) s u o j a t i e l l ä jalankulkijoiden käytettäväksi ajoradan tai pyörätien ylittämiseen tarkoitettua, liikennemerkillä tai ajoratamerkinnöin osoitettua tien osaa;

---

20 §. 1. Pimeässä tai hämärässä tahi milloin näkyvyys on sumun, vesi- tai lumisateen takia taikka muusta vastaavasta syystä rajoitettu sekä, milloin kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö niin määrää, myös muuna aikana moottoriajoneuvossa, moottorikäyttöisessä laitteessa ja hinattavassa ajoneuvossa on niillä ajettaessa käytettävä erikseen määrättyjä lähi- tai kaukovaloja, ja huolehdittava, että määräysten mukaiset heijastimet ovat puhtaat ja muutoinkin toimintakelpoiset. Seisontavaloja ei ajettaessa saa käyttää lähivalojen asemesta sumussa tai sateessa taikka niitä vastaavissa olosuhteissa, ei myöskään pimeän tai hämärän aikana muualla kuin taajaan asutulla alueella, missä valaistus on riittävä.

---

24 §. 1. Moottoriajoneuvojen suurimmat sallitut ajonopeudet ovat, jollei 29 §:stä muuta johdu:

a) pakettiauton 90 km/h, perävaunulla varustettuna 70 km/h;

b) linja-auton 80 km/h, moottoritiellä 90 km/h; perävaunulla varustettuna kuitenkin 70 km/h;

c) perävaunulla varustetun henkilöauton 70 km/h; moottoritiellä kuitenkin 90 km/h, jos perävaunu on varustettu jarruin;

d) erikoisauton perävaunuineen tai ilman sitä sekä kuorma-auton, johon voi olla kytketty jarruin varustettu perävaunu, 70 km/h; moottoritiellä kuitenkin ilman perävaunua 90 km/h;

e) kuorma-auton muulla kuin d kohdassa mainitulla perävaunulla varustettuna sekä perävaunulla varustetun moottoripyörän 50 km/h;

f) moottoripolkupyörän 40 km/h;

g) traktorin ja moottorityökoneen perävaunuineen tai ilman sitä 30 km/h; sekä

h) ajoneuvon ja ajoneuvoyhdistelmän, jossa on rautaisia telaketjuja tai muunlaisia kuin ilmarenkain varustettuja pyöriä 20 km/h.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1969 kuitenkin siten, että 2 §:n f kohta tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1971.

138. LIIKENNELAITOKSEN TALOUDENHOIDOSSA NOUDATETTAVAT PERIAATTEET.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 17 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1960:11)

Kaupunginvaltuusto päätti kumota 10.2.1960 tekemänsä päätöksen liikennelaitoksen käyttöomaisuuteen nähden noudatettavista periaatteista sekä määrätä, että liikennelaitoksen taloudenhoidossa noudatetaan vuoden 1970 talousarviosta alkaen seuraavia periaatteita ja menettelytapaa:

1) Liikennelaitosta on pidettävä palvelulaitoksena, jonka tarkoituksena on tyydyttää kuntalaisten julkisen henkilöliikenteen kuljetustarve erikseen vahvistetun kuljetustason mukaisesti siten, että päämääränä tulee olla joukkokuljetusliikenteen kilpailukykyisyyden turvaaminen muihin kuljetusmuotoihin verrattuna ja yhteiskunnan kannalta katsottuna mahdollisimman suuri tehokkuus ja taloudellisuus.

2) Liikennelaitoksen vuosittainen talousarvio laaditaan edelleen nykyisen käytännön mukaisesti bruttoperiaatteella, mutta kuitenkin siten, että varsinaisiin menoihin sisällytetään käyttöomaisuuden korot ja poistot ja että talousarviossa varsinaisiin tuloihin varataan kaupungin yleisistä varoista laitoksen tulojen ja menojen erotuksen suuruinen lisämääräraha. Vuosittainen tilinpäätös on tasapainossa, mikäli toiminta sujuu talousarvion laatimisen perustana olevien toimintasuunnitelmien mukaisesti.

139. TYÖLLISYYSASETUS.

Annettu syyskuun 19 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 602/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:82)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 28 päivänä kesäkuuta 1963 annetun työllisyyslain (331/63) 21 §:n nojalla seuraavaa:

1 luku.

Yleisiä säännöksiä.

1 §. Valtioneuvosto antaa määräykset siitä, mitä muutoin kuin työllisyyden turvaamiseksi myönnetyin varoin valtion toimesta suoritettavia töitä suunniteltaessa, käyntiin pantaessa ja toteutettaessa on työllisyysnäkökohtia silmällä pitäen noudatettava.

2 §. Jos työntekijä on jäänyt tai ilmeisesti on vaarassa jäädä vaille työtä tahi jos työllisyyden turvaamisen kannalta muutoin on katsottava tarkoituksenmukaiseksi, työntekijälle voidaan anomuksesta antaa valtion kustannuksella kokonaan tai osaksi maksuton kuljetus toiselle paikkakunnalle, missä hänen on selvitetty saavan soveliasta työtä, ja tarvittaessa sieltä takaisin.

Edellä 1 momentissa mainitun vapaan kuljetuksen antamisesta johtuvista tehtävistä huolehtivat kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön määräysten mukaisesti työvoimapiirien toimistot ja niiden alaiset työvoimaviranomaiset.

2 luku.

Työtilaisuuksien järjestäminen.

3 §. Työvoimatoimikunnan on pidettävä kortistoa työllisyyslain 6 §:ssä tarkoitetuista työtä vailla olevista henkilöistä.

4 §. Henkilön, joka haluaa tulla merkityksi 3 §:ssä mainittuun kortistoon, on tehtävä siitä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön

vahvistamalle lomakkeelle laadittu hakemus sen kunnan työvoimatoimikunnalle, missä hänellä on varsinainen asuntonsa ja kotinsa. Tällöin hänen on esitettävä selvitys ammatistaan, viimeisestä työpaikastaan ja työttömäksi joutumisensa syystä sekä, jos se katsotaan tarpeelliseksi, rekisteriviranomaisen antama virkatodistus ja verokirjansa.

5 §. Kortistoon ilmoittautunut työllisyyslain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettu henkilö voidaan siihen hyväksyä, jollei hänelle työnsaantia varten ilmoittauduttuaan ole voitu viiden arkipäivän kuluessa osoittaa työtä.

Kortistoon älköön kuitenkaan hyväksyttäkö henkilöä:

1) joka on 17 vuotta nuorempi tai saa kansaneläkettä taikka työsuhteen perusteella eläkettä tai elatusmaksua, jolloin tässä tarkoitetuksi työsuhteen perusteella saaduksi eläkkeeksi ja elatusmaksuksi ei katsota sellaista vähäistä taloudellista etua, joka on annettu sen johdosta, että työ on lakannut, tai muusta vastaavanlaisesta syystä;

2) joka sairauden, ruumiinvian tai muun syyn vuoksi on työhön kykenemätön;

3) joka työstä ilman pätevää aihetta erottuaan tai muutoin omasta syystään on työttömänä;

4) joka välittömästi työlakon, työsulun tai muun näihin verrattavan työriidan johdosta sen aikana on työttömänä;

5) joka välillisesti työlakon, työsulun tai muun näihin verrattavan työriidan takia sen aikana on työttömänä, jos asianhaaroista voidaan päättää, että työriidan tarkoituksena on aikaansaada muutoksia myös hänen työ- tai palkkasuhteisiinsa;

6) joka pätevättä syyttä kieltäytyy vastaanottamasta saatavissa olevaa, hänen työkykyään vastaavaa ja hänelle muutoin soveltuvaa työlakosta, työsulusta tai muusta näihin verrattavasta työriidasta vapaata työtä, josta maksetaan työehtosopimuksen mukainen palkka tai, jollei työehtosopimusta ole, sellaisessa työssä käypä palkka;

7) joka itseään varten jatkuvasti saa huoltoapua;

8) joka ilmeisesti ei ole julkisin toimenpitein järjestettävän ansiotyön tarpeessa;

9) jolla omassa tahi toisen taloudessa tai yrityksessä on katsottava olevan kausiluonteisesti työtä, mikä voi turvata hänen ja hänen huollettaviensa toimeentulon; taikka

10) joka on viljelmän haltija, jos hänen sekä hänen huollettaviensa voidaan katsoa saavan toimeentulonsa viljelmältä ottaen huomioon tilan koko ja sijainti, viljelyn laatu, metsäala ja siitä saatava tuotto sekä karjan määrä samoin kuin tilalta toimeentulonsa saavien henkilöiden määrä, tilan hoidosta aiheutuvat menot, tilalla oleva velka ynnä muut asiaan vaikuttavat seikat.

Edellä 2 momentin 3 ja 6 kohdissa tarkoitettuna työnä on pidettävä myös ammattikoulutusta, jossa työttömän henkilön ja hänen perheensä toimeentulo kohtuullisesti turvataan.

6 §. Kortistoon hyväksytty henkilö on velvollinen määräajoin ilmoittautumaan työvoimatoimikunnalle.

7 §. Kortistoon hyväksytty on siitä poistettava:

1) kun hänelle on osoitettu 5 §:n 2 momentin 6 kohdassa tarkoitettua työtä;

2) jos olosuhteissa tapahtuu sellainen muutos, ettei hän enää sen mukaan, mitä 5 §:ssä on säädetty, täytä kortistoon hyväksymisen edellytyksiä; tai

3) jos hän laiminlyö 6 §:ssä säädetyn velvollisuuden.

8 §. Henkilöä, joka on 5 §:n 2 momentin 3 tai 6 kohdan nojalla jätetty kortistoon hyväksymättä tahi vastaavissa tapauksissa 7 §:n 2 kohdan nojalla poistettu kortistosta, ei sen jälkeen voida hyväksyä kortistoon ennen työvoimatoimikunnan määräämän määräajan kulumista.

Älköön 1 momentissa tarkoitettua aikaa määrättäkö kuutta viikkoa lyhyemmäksi eikä kolmea kuukautta pitemmäksi.

9 §. Työvoimatoimikunta nimeää kortistoon hyväksytyistä henkilöistä työntekijät työllisyyslain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin työtilaisuuksiin. Mikäli erityiset syyt eivät muuta vaadi, on työhön sijoittamisessa annettava etusija niille, joiden työnsaannin tarve on suurin ottaen huomioon heidän huoltovelvollisuutensa ja mahdollisuutensa tilallaan tahi muutoin käytettävissään olevilla varoilla tai tuloilla elättää itsensä ja perheensä.

10 §. Sellaisiksi työllisyyslain 8 §:n 1 momentissa mainittuihin töihin verrattaviksi töiksi, joissa olevat työntekijät luetaan kunnan työhönsijoitusosuuteen, katsotaan:

1) talonrakennus- sekä maa- ja vesirakennusalan uudisrakennus- sekä perusparannus- ja korjaustöitä varten maastossa suoritettavat tutkimus-, kartoitus- ja mittaustyöt;

2) teknillisten laitosten, myös sataman, rakentamis- ja muut sellaiset työt, joita työllisyyslain 8 §:n 1 momentissa verrattuna 2 momenttiin, ja edellä 1 kohdassa tarkoitetaan;

3) katujen, teiden, puistojen ja muiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapitotyöt, lumi- ja hiekoitustyöt mukaanluettuina, ei kuitenkaan siltä osin, miltä kunta perii työstä korvauksen;

4) uudis- ja kivenraivaustyöt sekä valtaojien kaivu- ja salaojitustyöt; sekä

5) vesiperäisen metsämaan ojitus- ja muut kuivatustyöt, metsän kylvö- ja istutustyöt sekä kunnan alueellaan omille laitoksilleen, liikelaitoksia lukuunottamatta, suorittamat polttopuunhakkuut, samoin kuin sellaiset metsänhoidolliset taimikonperkaus- ja metsänharvennustyöt, joista saadun puutavaran käypä myyntiarvo ei peitä työn kustannuksia, ei kuitenkaan silloin, kun metsänhoidolliset työt on suoritettava metsänhakkuun johdosta.

11 §. Laskettaessa kunnan työhönsijoitusosuutta työllisyyslain 9 §:n 3 momentin nojalla ei kesäkuun alun ja elokuun lopun välisenä aikana vuosilomalla olevia työntekijöitä lueta kunnan työhönsijoitusosuuteen.

12 §. Valtion töissä on pyrittävä tulo- ja menoarviossa myönnettyjen määrärahojen puitteissa varaamaan työllisyyslain 6 §:n 1 momentissa mainituille henkilöille työtilaisuuksia siinä määrässä, kuin ennakolta voidaan kunnan töissä järjestettävät työtilaisuudet huomioon ottaen arvioida olevan tarpeen työnsaantimahdollisuuksien turvaamiseksi heille, ja sen mukaan, että valtion töihin voidaan ryhtyä osoittamaan työtä vaille jääneitä samaan aikaan kun heitä osoitetaan kunnan töihin.

13 §. Työvoimapiirin toimisto määrää tarvittaessa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamien ohjeiden mukaan, mistä kunnasta ja kuinka monta työntekijää valtion toimesta järjestettäville työmaille sijoitetaan.

14 §. Työllisyyslain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettu henkilö voidaan osoittaa työhön myös toisen kunnan alueelle.

15 §. Työllisyyslain 12 §:ssä mainitun sopimuksen tekee valtion puolesta kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

16 §. Jos kunta laiminlyö työllisyyslain 11 §:ssä tarkoitetun korvauksen suorittamisen säädetyssä ajassa, on kunnan suoritettava sille maksuajan päättymisestä lukien korkoa kuusi prosenttia. Samoin on meneteltävä, milloin valtio laiminlyö työllisyyslain 12 §:ssä tarkoitetun korvauksen suorittamisen kunnalle sovitussa ajassa.

3 luku.

Hallinto.

17 §. Jos työvoimatoimikunnassa ei ole naisjäsentä, voi kunnallisvaltuusto valita siihen naispuolisen asiantuntijajäsenen ja hänelle varajäsenen. Naispuoliselle asiantuntijajäsenelle, jolla on oikeus ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätösten tekoon, on varattava tilaisuus olla saapuvilla kokouksessa käsiteltäessä naispuolista työvoimaa koskevia asioita.

18 §. Kunnan on korvattava valtiolle työllisyyslain 17 §:n 2 momentissa tarkoitettu osuutensa työvoimatoimikunnan menoista kuukauden kuluessa tilityksen saatuaan.

Jos kunta laiminlyö 1 momentissa tarkoitetun korvauksen suorittamisen määräajassa, sovellettakoon vastaavasti, mitä 16 §:ssä on säädetty.

19 §. Kunnan on suoritettava työllisyyslain 11 §:ssä sekä 17 §:n 2 momentissa tarkoitetut korvaukset asianomaiselle lääninhallitukselle.

Työvoimapiirin on, sen jälkeen kun se on lähettänyt 1 momentissa tarkoitettuja korvauksia koskevan maksukehoituksen kunnalle, toimitettava luettelo kuntien maksettavista korvauksista asianomaiselle läänin-

hallitukselle, jonka tulee huolehtia korvausten perimisestä valtiolle.

4 luku.

Erinäisiä säännöksiä.

20 §. Työllisyyslain 19 §:ssä mainitun kertomuksen valmistelua varten valtioneuvosto asettaa komitean, jossa ovat edustettuina kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö, valtiovarainministeriö, Suomen Pankki ja kunnalliset keskusjärjestöt.

Työllisyyslain 9 §:n 1 momentissa tarkoitettujen työhönsijoitusosuuksien määrittelemistä varten valtioneuvosto asettaa komitean, jossa ovat edustettuina kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö, valtiovarainministeriö, sisäasiainministeriö, tilastollinen päätoimisto ja kunnalliset keskusjärjestöt.

21 §. Tarkemmat määräykset tämän asetuksen soveltamisesta antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

22 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1969 ja sillä kumotaan 28 päivänä kesäkuuta 1963 annettu työllisyysasetus (333/63).

140. LAKI RAKENNUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu syyskuun 19 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 626/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:110 ja 1968:123)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 16 päivänä elokuuta 1958 annetun rakennuslain (370/58) 2 §:n 3 ja 4 momentti, 5 §:n 1 momentti, 6 §:n 2 momentti, 12 §, 13 §, 26 §:n 1 ja 3 momentti, 30 §:n 1 ja 3 momentti, 140 §:n 1 momentti ja 143 §:n 1 momentti, näistä kuusi viimeksi mainittua momenttia sellaisina kuin ne ovat 9 päivänä elokuuta 1968 annetussa laissa (493/68), sekä lisätään lakiin uusi III A osasto ja lain 143 §:ään uusi 4 momentti, jolloin entiset 4 ja 5 momentti muuttuvat 5 ja 6 momentiksi, seuraavasti:

2 §. ----------

Asemakaavassa annetaan yksityiskohtaiset määräykset kaupunkialueen sekä tässä kaavassa tai rakennuskaavassa maalaiskuntaan kuuluvan alueen käytön järjestämisestä.

Rantakaavassa annetaan yksityiskohtaiset määräykset lomaasutuksen ja alueen muun käytön järjestämisestä ranta-alueella, jolla ei ole voimassa asemakaavaa tai rakennuskaavaa.

5 §. Taaja-asutukseen saa käyttää ainoastaan sellaista aluetta, jolle on vahvistettu asemakaava, rakennuskaava tai rantakaava.

---

6 §. ----------

Asemakaavan, rakennuskaavan tai rantakaavan toteuttamisen helpottamisesta ja sopimattoman taaja-asutuksen estämisestä maanmittaustoimituksissa säädetään erikseen.

12 §. Rakennusjärjestyksessä annetaan asemakaava-, rakennuskaava- ja rantakaava-aluetta varten rakennustoiminnasta, rakennusvalvonnasta, rakennustavasta, tontin ja rakennuspaikan aitaamisesta ja järjestelystä, kaduista ja muista liikenneväylistä sekä viemäreistä ja muista johdoista sekä niihin liittyvistä laitteista ne paikallisista oloista johtuvat ja muut

määräykset, jotka sen lisäksi, mitä laissa tai asetuksessa on säädetty, katsotaan tarpeellisiksi.

13 §. Rakennusjärjestyksessä voidaan aluetta varten, jolla ei ole voimassa asemakaavaa, rakennuskaavaa tai rantakaavaa, antaa paikallisista oloista johtuvia ja muita lain tai asetuksen säännöksiä täydentäviä määräyksiä, jotka voidaan katsoa tarpeellisiksi sopivan ja hyödyllisen rakentamisen edistämiseksi sekä vastaisen kaavoituksen toteuttamisen helpottamiseksi, kuten

1) alueen tai sen osan käyttämisestä pääasiassa erityisiin rakennustarkoituksiin, niin kuin asuntoja tai teollisuuslaitoksia varten;

2) pääsyteistä ja veden johtamisesta rakennuspaikalta;

3) rakennuspaikan suuruudesta, rakennuksen sijainnista ja siitä osasta rakennuspaikkaa, joka on jätettävä rakentamatta; sekä

4) rakennustavasta ja vähimmästä etäisyydestä rakennusten välillä.

26 §. Seutukaava on oleva ohjeena laadittaessa ja muutettaessa yleiskaavaa, asemakaavaa, rakennuskaavaa ja rantakaavaa sekä ryhdyttäessä muutoin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi.

Seutukaava ei ole voimassa yleis-, asema-, rakennus- eikä rantakaava-alueilla.

30 §. Yleiskaava on ohjeena laadittaessa ja muutettaessa asemakaavaa ja rantakaavaa sekä ryhdyttäessä muutoin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi kaupungissa.

Yleiskaava ei ole voimassa asema- eikä rantakaava-alueilla.

III A OSASTO.

Rantakaavaa koskevat säännökset.

14 a luku.

Rantakaava.

123 a §. Milloin meren tai vesistön rannalla olevan alueen rakentamisen ja muun käytön suunnitteleminen pääasiassa loma-asutuksen järjestämistä varten on tarpeen sen johdosta, että alueella on alettu myydä, vuokrata tai ositella maata tällaista asutusta varten taikka alueella muutoin on odotettavissa maankäytön järjestämistä edellyttävän loma-asutuksen muodostumista, eikä asema- tai rakennuskaavaa ole pidettävä tarpeellisena, on alueelle laadittava rantakaava.

Vesistöstä on voimassa, mitä vesilain 1 luvun 1 §:n 2 momentissa on säädetty.

Mitä 95 §:n 2 momentissa on säädetty rakennuskaavan laatimisessa

huomioon otettavista seikoista, on vastaavasti sovellettava rantakaavan laatimiseen. Lisäksi on pidettävä erityisesti silmällä, että kaavoitettava alue on tarkoituksenmukaisen suunnitellullisen kokonaisuuden aikaansaamiseksi riittävän laaja sekä että suunniteltu rakentaminen ja muu maankäyttö sopeutuu rantamaisemaan ja naapurialueiden maankäytön järjestämiseen.

Rantakaavassa on varattava tarpeelliset alueet eri tarkoituksia varten, kuten rakennusmaaksi ja kaava-alueen omaa tarvetta palveleviksi yhteiskäyttöalueiksi, niin kuin uima- ja leikkipaikoiksi, vapaa-alueiksi sekä teiksi ja muiksi liikenteelle tarpeellisiksi alueiksi. Milloin on katsottava tarpeelliseksi, rantakaavassa on osoitettava alueita myös yleisiin tarpeisiin (yleiset alueet).

Rantakaavassa voidaan varata alueita myös maa- ja metsätaloutta varten (maatalousalueet). Maanomistajan vastustaessa älköön kuitenkaan tällaisia alueita osoitettako, ellei se ole tarpeen yhtenäisen kaava-alueen aikaansaamiseksi tai maankäytön sopeuttamiseksi naapurialueiden maankäytön järjestämiseen. Tällöinkin on alue maanomistajan vaatimuksesta osoitettava yhteiskäyttöalueeksi, jos maanomistaja ei sen maatalousalueeksi osoittamisen johdosta voisi kohtuullista hyötyä tuottavalla tavalla käyttää hyväkseen maataan.

Tarvittaessa erityisiä ohjeita rantakaava-alueen rakentamisesta ja muusta käyttämisestä on kaavaan otettava näitä koskevat määräykset (rantakaavamääräykset).

123 b §. Rakennusluvan myöntävän viranomaisen on katsottava, ettei uudisrakennusta rakenneta ranta-alueelle, ennen kuin rantakaava on vahvistettu, milloin kaavaa 123 a §:n 1 momentin säännösten mukaan on pidettävä tarpeellisena.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, saa rakentaa uudisrakennuksen, jota varten on annettu 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu lupa tai joka on tarpeen maanviljelystä, karjanhoitoa, kalastusta, metsänhoitoa tai poronhoitoa varten, sekä rakennuksen, jota tarkoitetaan 5 §:n 3 momentissa.

Milloin syntyy epätietoisuutta siitä, onko alueelle laadittava rantakaava, on 1 momentissa mainitun viranomaisen ennen rakennusluvan myöntämistä siirrettävä asia tältä osalta kaupungissa sisäasiainministeriön ja maalaiskunnassa lääninhallituksen ratkaistavaksi. Sisäasiainministeriön ja lääninhallituksen tulee muutoinkin ottaa ratkaistavakseen kysymys rantakaavan tarpeellisuudesta, milloin kunta, rakennusvalvontaviranomainen, seutukaavaliitto, maanmittauskonttori tai maanomistaja, jonka etua asia saattaa koskea, sitä pyytää taikka jos asian ratkaisemista tässä luvussa annettujen säännösten noudattamisen valvonnan kannalta on pidettävä tarpeellisena. Jos sisäasiainministeriö tai lääninhallitus katsoo, että rantakaava on laadittava, on sen, milloin on tarpeen, samalla ainakin likimääräisesti määriteltävä kaavoitettavan alueen rajat.

Ennen 3 momentissa tarkoitetun sellaisen päätöksen antamista, jossa rantakaavan laatiminen katsotaan tarpeelliseksi, sisäasiainminis-

teriön ja lääninhallituksen tulee suoda niille, joiden etua tai oikeutta päätös saattaa koskea, tilaisuus tulla asiassa kuulluksi sillä tavoin, kuin kaavaehdotuksen osalta on 125 §:n 1 momentissa säädetty. Milloin henkilökohtaista tiedoksiantoa asianosaisten kuulemisesta pidetään sopivampana, ei tässä momentissa tarkoitettu muu menettely ole tarpeen. Kuulemismenettelystä aiheutuneet kustannukset suoritetaan valtion varoista, jollei ole erityisiä syitä määrätä niitä kunnan tai seutukaavaliiton maksettaviksi.

123 c §. Rantakaavan laatiminen on kaavoitettavan alueen omistajan tai omistajien asia.

Ennen kuin rantakaavaa ryhdytään laatimaan, on kaupungissa sisäasiainministeriön ja maalaiskunnassa lääninhallituksen hyväksyttäväksi esitettävä pätevä henkilö, jonka tehtäväksi esityksessä mainitun alueen kaavoittaminen annetaan (rantakaavan laatija). Kaavan laatijan hyväksymistä koskevassa päätöksessä on määrättävä myös ainakin likimääräisesti alue, jolle kysymyksessä oleva kaava on laadittava, jollei sitä 123 b §:n 3 momentin nojalla ole aikaisemmin määrätty.

Milloin rantakaava sen mukaan, kuin 123 a §:ssä on säädetty, on laadittava alueelle, joka kuuluu eri omistajille, eivätkä nämä ole päässeet sopimukseen rantakaavan laatijasta tai muutoin kaavan laatimisesta, kunta voi maanomistajan esityksestä ottaa kaavan laatimisen tehtäväkseen noudattaen vastaavasti, mitä 2 momentissa on säädetty. Laatimiskustannusten suorittamisesta on kunnalle vaadittaessa asetettava vakuus. Valtio on kuitenkin vapaa tällaisen vakuuden asettamisesta.

Mitä 123 b §:n 4 momentissa on säädetty, koskee vastaavasti edellä 2 momentissa tarkoitettua päätöstä kaavoitettavan alueen määräämisestä.

Jos tärkeä yleinen etu vaatii, kunta voi muutoinkin kuin 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ryhtyä toimenpiteisiin rantakaavan muuttamiseksi.

Mitä 1 ja 3 momentissa sekä 123 d §:n 3 momentissa ja 143 §:n 4 momentissa on säädetty rantakaavan laatimisesta, on vastaavasti sovellettava sitä varten tarpeelliseen kartoittamiseen.

123 d §. Rantakaavan hyväksyy kunnallisvaltuusto. Päätös on alistettava kaupungin osalta sisäasiainministeriön ja maalaiskunnan osalta lääninhallituksen vahvistettavaksi.

Maanomistajalla on oikeus saada rantakaava viivytyksettä hyväksytyksi ja vahvistetuksi, milloin se on laadittu tässä laissa säädetyllä tavalla. Kaava voidaan kuitenkin jättää hyväksymättä tai vahvistamatta, jos kysymys on 4 §:ssä tarkoitetun taaja-asutuksen muodostamisesta.

Milloin kunta on ottanut kaavan laatimisen tehtäväkseen eikä siitä aiheutuvien kustannusten suorittamisesta ole sovittu, kaavan vahvistavan viranomaisen on kaavan vahvistamista koskevassa päätöksessä määrättävä perusteet, joiden mukaan kustannukset maanomistajien kesken on jaettava. Perusteiden on oltava kohtuullisessa suhteessa maanomistajille kaavasta koituvaan hyötyyn. Jos kaavassa on osoitettu 123 a §:n 4 momentissa tar-

koitettuja yleisiä alueita, on kuntaan tai, milloin alue on katsottava osoitetuksi valtion tarkoituksiin, tähän vastaavasti sovellettava, mitä edellä maanomistajasta on säädetty. Tässä tarkoitetut tarpeelliset kustannukset on kunnallishallituksen edellä sanotussa päätöksessä määrätyn jakoperusteen mukaan jaettava ja maksuunpantava, ja saa ne periä siinä järjestyksessä, kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin on säädetty.

123 e §. Uudisrakennusta ei saa rakentaa vastoin rantakaavaa (rakentamisrajoitus).

Kaivamis-, louhimis-, tasoittamis- tai täyttämistyötä, puiden kaatamista tai muuta näihin verrattavaa toimenpidettä ei rantakaava-alueelle saa suorittaa ilman maistraatin tai rakennuslautakunnan lupaa, jos toimenpide on ilmeisesti sellainen, että se voi huomattavasti vaikeuttaa alueen käyttämistä rantakaavassa varattuun tarkoitukseen tai turmella maisemakuvaa.

Rantakaavan toteuttaminen kaavassa yhteiskäyttöalueiksi osoitettujen alueiden osalta on niiden velvollisuutena, joiden omistamaa kiinteistöä tai aluetta yhteiskäyttöalueen on kaavassa katsottava palvelevan (rantaosakkaat). Toteuttamiseen kuuluu, sen mukaan kuin on katsottava tarpeelliseksi, yhteiskäyttöalueiden ja niitä varten tarvittavien rakennelmien ja laitteiden rakentaminen sekä kunnossa- ja puhtaanapito.

Milloin rantakaavassa on osoitettu edellä 123 a §:n 4 momentissa tarkoitettuja yleisiä alueita, kuuluu kaavan toteuttaminen niiden osalta kunnalle tai, milloin alue on katsottava osoitetuksi valtion tarpeisiin, valtiolle. Velvollisuudesta ja oikeudesta lunastaa yleinen alue on tällöin soveltuvin osin ja myös kaupunkiin voimassa, mitä 110 ja 111 §:ssä on säädetty. Vastaavasti sovelletaan yleisiin alueisiin, mitä 115 §:n 2 momentissa on säädetty.

Rantakaavan maastoon merkitsemiseen sovelletaan vastaavasti, mitä edellä on rakennuskaavan osalta säädetty, lukuun ottamatta 115 §:n 2 momenttia.

Rantakaava-alueella erotetaan rakennuspaikka itsenäiseksi kiinteistöksi lohkomalla tai muulla maanmittaustoimituksella niin kuin siitä on erikseen säädetty.

123 f §. Rantaosakkaille voidaan perustaa 123 a §:n 4 momentissa mainittuihin teihin ja muihin yhteiskäyttöalueisiin oikeus käyttää niitä kaavan mukaiseen tarkoitukseen. Tämä oikeus on pysyvänä käyttöoikeutena voimassa muun kiinteistöön kohdistuvan oikeuden estämättä. Yhteiskäyttöalueisiin liittyviin oikeuksiin ja velvollisuuksiin sekä niitä koskevaan menettelyyn sovelletaan vastaavasti, jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu, mitä yksityisistä teistä annetussa laissa (358/62) on yksityisistä teistä säädetty. Muihin yhteiskäyttöalueisiin kuin sanotun lain mukaisiin teihin ei kuitenkaan sovelleta lain 93 - 99 §:ää.

Tiekunnan sijasta perustetaan rantakaava-aluetta varten 123 g §:ssä tarkoitetussa toimituksessa rantaosakkaiden muodostama rantakunta.

Jos rantakaavan toteuttaminen koskee vain teitä, voidaan edellä mainitussa toimituksessa kuitenkin päättää, että rantakaava-alueen maanomistajat tai osa heistä muodostavat tiekunnan.

Milloin tienpidon kannalta on tarkoituksenmukaista, voi rantakaava-alueella oleva tie kuulua osana rantakaava-alueen ulkopuolella olevaan yksityiseen tiehen.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun käyttöoikeuden luovuttamisesta johtuva korvausvelvollisuus sekä velvollisuus osallistua 123 e §:n 3 momentissa tarkoitettuun rantakaavan toteuttamiseen ja siitä aiheutuviin kustannuksiin on rantaosakkaiden kesken määrättävä niin, että velvollisuudet ovat kohtuullisessa suhteessa rakennusoikeuteen ja rantaosakkaiden kesken määrättävä niin, että velvollisuudet ovat kohtuullisessa suhteessa rakennusoikeuteen ja rantaosakkaiden kaavasta muutoin saamaan hyötyyn.

Maanomistajalla tai muullakaan oikeuden haltijalla ei ole oikeutta käyttöoikeuden luovuttamisesta johtuvaan korvaukseen rantakaavan vahvistamisen jälkeen luovuttamansa rakennuspaikan osalta, ellei oikeutta tällaisen korvauksen saamiseen ole luovutuskirjassa nimenomaan pidätetty.

Siinäkin tapauksessa, ettei rantakaava-aluetta varten ole muodostettu rantakuntaa, voidaan 4 momentissa tarkoitettuja perusteita käyttää yksityisistä teistä annetun lain 23 §:ssä mainittuja tieyksiköitä vahvistettaessa.

123 g §. Yksityisistä teistä annetussa laissa säädetyn tietoimituksen sijasta pidetään rantakaava-alueella 123 e §:n 3 momentissa tarkoitetun kaavan toteuttamisen järjestämiseksi r a n t a k a a v a t o i m i t u s . Rantakaavan vahvistamista koskevassa päätöksessä voidaan määrätä, että sanottu toimitus on pidettävä. Maanmittauskonttori voi määrätä rantakaavatoimituksen pidettäväksi myös omasta aloitteestaan taikka yhteiskäyttöalueen omistajan, kunnan tai rantakunnan hakemuksesta.

Kunta on aina kutsuttava rantakaavatoimitukseen ja oikeutettu käyttämään siinä puhevaltaa.

123 h §. Sen lisäksi, mitä yksityisistä teistä annetussa laissa on kiinteistön haltijasta säädetty, voidaan kiinteistön omistajaa koskevia tämän luvun säännöksiä soveltaa myös määräalan erottamisoikeuden ja vuokraoikeuden haltijaan, milloin olosuhteiden harkitaan niin vaativan.

123 i §. Alueelle, jolla on voimassa rantakaava, kunta ei ole velvollinen laatimaan asemakaavaa tai rakennuskaavaa, jollei sisäasiainministeriö sen mukaan, kuin 143 §:ssä säädetään, toisin määrää.

140 §. Maistraatin, järjestysoikeuden ja rakennuslautakunnan päätös rakennuslupa-asiassa sekä lääninhallituksen päätös rakennuslupaa, rakennusjärjestyksen tai kaavan vahvistamista taikka rakennuskieltoa koskevassa asiassa on annettava julkipanon jälkeen. Niin ikään on julkipanon jälkeen annettava lääninhallituksen päätös, jota tarkoitetaan 5

tai 132 §:ssä, sekä 123 b §:n 3 momentissa tai 123 c §:n 2 momentissa tarkoitettu päätös, samoin kuin sisäasiainministeriön päätös, joka perustuu tähän lakiin tai sen nojalla annettuihin määräyksiin. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon silloin, kun se on annettu.

---

143 §. Milloin rakennusjärjestyksen, asema- tai rakennuskaavan taikka tonttijaon hyväksyminen tai niiden, vahvistetun yleiskaavan tahi, jos tärkeä yleinen etu vaatii, rantakaavan muuttaminen on katsottava tarpeelliseksi, sisäasiainministeriö voi asettaa määräajan, jonka kuluessa sitä koskeva päätös on tehtävä ja, tonttijakoa lukuun ottamatta, alistettava vahvistettavaksi. Jos määräystä ei noudateta, ministeriö voi ryhtyä toimenpiteisiin kunnan velvoittamiseksi siihen uhkasakolla.

Jollei kunta 123 c §:n 3 momentissa tarkoitetussa tapauksessa ole ottanut rantakaavan laatimista tai muuttamista tehtäväkseen ja maanomistaja ei tämän vuoksi voi kohtuullista hyötyä tuottavalla tavalla käyttää aluetta hyväkseen, sisäasiainministeriön tulee 1 momentissa säädetyllä tavalla velvoittaa kunta ministeriön asettamassa, enintään kahden vuoden pituisessa määräajassa, laatimaan tai muuttamaan rantakaava edellyttäen, että esityksen tehnyt maanomistaja on suorittanut kunnalle etukäteen laatimiskustannukset taikka asettanut niistä riittävän vakuuden. Määräajan pitentämisestä on vastaavasti voimassa, mitä 42 §:n 3 momentissa on rakennuskiellosta säädetty. Kustannusten lopullisesta jaosta päätetään kaavan vahvistamista koskevassa päätöksessä 123 d §:n 3 momentissa säädettyjen perusteiden mukaan, ja voi kustannukset suorittanut maanomistaja tämän päätöksen nojalla periä muilta suoritusvelvollisilta heille sanotussa päätöksessä määrätyt osuudet.

---

141. INVALIIDIHUOLTOLAIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA ANNETUN VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 24 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 608/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:86 ja 1963:47)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä muuttanut invaliidihuoltolain täytäntöönpanosta 30 päivänä tammikuuta 1947 annetun valtioneuvoston päätöksen 2 §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on 25 päivänä huhtikuuta 1963 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (206/63), näin kuuluvaksi:

2 §. Invaliidihuoltolain 18 §:ssä tarkoitetun apurahan suuruus on vähintään 30 ja enintään 100 markkaa opintokuukautta kohti ja lainan suuruus on enintään 2 100 markkaa ja saa se nousta opintovuotta kohden enintään 700 markkaan. Apurahan ja lainan suuruutta määrättäessä on otettava huomioon invaliidin taloudellinen asema, perhesuhteet ja ikä sekä opiskelupaikkakunnan kalleus.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1970 lukien.

142. HELSINGIN KAUPUNGIN VIRKASÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 1 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:94)

Kaupunginvaltuusto päätti lisätä 25.4. ja 16.5.1951 vahvistamansa Helsingin kaupungin virkasäännön 39 §:ään uuden 2 momentin, jolloin nykyiset 2, 3, 4 ja 5 momentit siirtyvät 3, 4, 5 ja 6 momenteiksi, muuttaa 39 §:n nykyisen 3 momentin, joka nyt siirtyy 4 momentiksi, sekä lisätä 41 §:ään uuden 2 momentin, jolloin nykyiset 2 ja 3 momentit siirtyvät 3 ja 4 momenteiksi, seuraavasti:

39 §. ----------

Laskettaessa 1 momentissa tarkoitettua palkkaa otetaan ammattikoulunopettajilla peruspalkan luonteisena huomioon myös opetusvelvollisuuden ylittäviltä tunneilta maksetut korvaukset enintään kahdeksalta viikkoylitunnilta.

Sairausloman palkkaan ei ole oikeutta pitemmältä ajalta, kuin minkä virkasuhde ennen sairastumista on jatkunut. Palkkalautakunta voi kuitenkin, milloin se katsotaan aiheelliseksi, oman harkintansa mukaan myöntää nimitetylle viranhaltijalle sairausapua momenteissa 1-3 olevien määräysten mukaan.

---

41 §. ----------

Laskettaessa 1 momentissa tarkoitettuja palkkaetuja otetaan ammattikoulunopettajilla peruspalkan luonteisena huomioon myös opetusvelvollisuuden ylittäviltä tunneilta maksetut korvaukset enintään kahdeksalta viikkoylitunnilta.

---

143. ASETUS RAKENNUSASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 10 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 628/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:77, 1965:56 ja 1966:163)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun rakennusasetuksen (266/59) 4 §, 17 §, 43 §, 50 §:n 3 momentti, 51 §:n 1 momentin 2 kohta, 53 §:n 1 ja 3 momentti, 121 § ja 137 §, sellaisena kuin se on 11 päivänä kesäkuuta 1965 annetussa asetuksessa (334/65), sekä lisätään asetukseen uusi III A osasto, johon sisältyy uusi 16 a luku uusine 145a - 145f §:ineen, ja asetuksen 5 §:ään uusi 4 ja 5 momentti, sellaisena kuin mainittu pykälä on osittain muutettuna 16 päivänä joulukuuta 1966 annetussa asetuksessa (673/66), seuraavasti:

4 §. Rakennuslupaa ei saa vastoin rakennuslain 5 §:n säännöstä antaa uudisrakennuksen rakentamiseen, milloin on kysymys taaja-asutuksesta alueella, jolla ei ole voimassa asemakaavaa, rakennuskaavaa tai rantakaavaa, mikäli sanotun pykälän 2 momentissa tarkoitettua poikkeusta ei ole myönnetty.

5 §. ----------

Mitä edellä 2 ja 3 momentissa on säädetty, on vastaavasti sovellettava, milloin se on katsottava tarpeelliseksi, käsiteltäessä hakemusta rakennusluvan saamisesta uudisrakennuksen rakentamiseen meren tai vesistön rannalla olevalle alueelle, jolla ei ole voimassa asemakaavaa, rakennuskaavaa tai rantakaavaa.

Maistraatin tai rakennuslautakunnan on ennen rakennuslain 31 §:n 2 momentissa, 32 §:n 1 momentissa, 42 §:n 3 momentissa, 43 §:n 2 momentissa, 100 §:n 4 momentissa, 101 §:n 2 momentissa tai 123 e §:n 2 momentissa tarkoitettua toimenpidettä koskevan hakemuksen ratkaisemista hankittava kunnallishallituksen lausunto.

17 §. Rakennusjärjestyksessä olevia määräyksiä on noudatettava, jollei asemakaavassa, rakennuskaavassa, rantakaavassa tai yleiskaavassa ole toisin määrätty.

43 §. Kaupungin on pidettävä karttaa tai karttayhdistelmää, josta ilmenee kaupungin koko asemakaava sellaisena kuin se on voimassa.

50 §. ----------

Asemakaava- ja rantakaava-alueilla sekä alueella, jolla on voimassa rakennuslain 42 §:n 2 momentissa tarkoitettu rakennuskielto tai jota tarkoitetaan saman lain 123 a §:n 1 momentissa, on maistraatin lupa haettava myös sellaisen uimakopin tai venesuojan, joka ei ole uudisrakennus, rakentamiseen. Sama koskee niihin liittyvän tai vähintään viittä venettä varten tarkoitetun taikka muutoin vastaavanlaatuisen laiturin rakentamista.

---

51 §. Rakennuslupaa on haettava kirjallisesti, ja on hakemukseen liitettävä:

---

2) tonttikartta ja pöytäkirja, jotka ovat siten laaditut kuin siitä on erikseen säädetty. Tonttikartassa tai sen liitteessä on lisäksi osoitettava ne määräykset, jotka tontista ovat kaavan mukaan voimassa, tonttiin rajoittuvien katujen leveys ja korkeussuhteet, välimatkat vastakkaiseen rakennusrajaan ja tonttiin rajoittuvat rakennukset sekä jo oleva tai tehtäväksi päätetty viemäri ja vesijohto, niiden suuruus, korkeussuhteet ja etäisyys tontin rajasta sekä tontin vahvistetut korkeussuhteet. Milloin on kysymys rakentamisesta rantakaava-alueelle, on hakemukseen liitettävä tarpeellinen ote rantakaavasta. Jollei alueella ole voimassa asemakaavaa tai rantakaavaa, hakemukseen on liitettävä rakennuspaikkaa ja sen ympäristöä osoittava asianmukainen kartta ja, jos alueelle on hyväksytty tai vahvistettu yleiskaava tai seutukaava, tarpeen vaatiessa ote tällaisesta kaavasta.

---

53 §. Tutkiessaan rakennuslupaa koskevaa hakemusta tulee maistraatin katsoa, että rakennus on vahvistetun asemakaavan ja tonttijaon tai rantakaavan mukainen sekä ottaa huomioon muutkin rakentamista koskevat määräykset.

Maistraatin on lisäksi tutkiessaan rakennuslupaa koskevaa hakemusta asemakaava- tai rantakaava-alueen ulkopuolelle rakennettaessa tarkastettava, että

1) rakennuspaikka on riittävän suuri ja tarkoitukseen sovelias;

2) rakennukset sijoitetaan sopivan välimatkan päähän toisistaan, rakennuspaikan rajoista, yleisistä teistä ja naapurin maasta; sekä että

3) rakennuspaikka on terveellinen.

---

121 §. Jollei rakennusjärjestyksessä ole toisin määrätty, on rakennuslautakunnan lupa haettava, vaikka rakennuslupaa ei 120 §:n mukaan vaaditakaan, seuraaviin toimenpiteisiin:

1) rakennuksen tai sen osan käyttämiseen olennaisesti toiseen tarkoitukseen kuin mihin sitä on käytetty tai rakennuslupa osoittaa;

2) julkisivun olennaiseen muuttamiseen;

3) huoneiden ja huoneistojen jakamiseen tai yhdistämiseen;

4) sellaisen kantavan rakenteen tai uutta hormijärjestelmää vaativan tulisijan muutokseen, jota ei voida pitää uudisrakennuksena;

5) sellaisen myyntikojun tai ryhmäpuutarhamajan, joka ei ole uudisrakennus, sekä julkisluonteisen muistomerkin, soitto- ja tanssilavan sekä muun vastaavanlaisen laitoksen rakentamiseen; sekä

6) sellaisen uimakopin tai venesuojan, joka ei ole uudisrakennus, sekä niihin liittyvän tai vähintään viittä venettä varten tarkoitetun taikka muutoin vastaavanlaatuisen laiturin rakentamiseen.

137 §. Mitä edellä 77-79, 81-83, 85, 87, 88, 90, 120, 121, 123, 126, 127 ja 131 §:ssä sekä soveltuvin osin, mitä 80, 84, 122, 124, 125, 128, 129 ja 133 §:ssä on säädetty, on voimassa rakennettaessa alueella, jolle ei ole vahvistettu asemakaavaa, rakennuskaavaa tai rantakaavaa. Mitä mainituissa pykälissä on säädetty maistraatista, on vastaavasti voimassa rakennuslautakunnasta.

Mitä 121 §:n 6 kohdassa on säädetty, on kuitenkin noudatettava vain alueella, jolla on voimassa rakennuslain 100 §:n 2 momentissa tarkoitettu rakennuskielto, sekä alueella, jota tarkoitetaan saman lain 123 a §:n 1 momentissa.

Edellä 122 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun selvityksen sijasta rakennuslupahakemukseen on liitettävä rakennuspaikkaa ja sen ympäristöä osoittava asianmukainen kartta sekä, milloin alueelle on hyväksytty tai vahvistettu seutukaava tai yleiskaava, tarpeen vaatiessa ote tällaisesta kaavasta.

III A OSASTO.

Rantakaavaa koskevat säännökset.

16 a luku.

145 a §. Rantakaavaan on soveltuvin osin voimassa, mitä 114 ja 115 §:ssä on rakennuskaavasta säädetty. Rantakaavan pohjakarttana saa kuitenkin olla myös mittakaavaa 1:2 000 pienempään mittakaavaan laadittu kartta, mikäli kaava sille asetettavia vaatimuksia olennaisesti syrjäyttämättä voidaan tällaiselle kartalle laatia.

145 b §. Hakemus, joka koskee rakennuslain 123 c §:n 2 momentissa tarkoitetun kaavan laatijan hyväksymistä, on toimitettava kunnallishallitukselle, jonka tulee lähettää se lausuntonsa seuraamana sanotussa lainkohdassa tarkoitetulle viranomaiselle.

Hakemukseen on liitettävä laatijaksi ehdotetun suostumus tehtävän vastaanottamiseen sekä selvitys hänen pätevyydestään tehtävään

ja siitä, että kaavoitettavan alueen maanomistajat hyväksyvät hänet kaavan laatijaksi.

145 c §. Päättäessään rantakaavan laatimisesta rakennuslain 123 b §:n 3 momentin mukaisesti tai hyväksyessään saman lain 123 c §:n 2 momentissa tarkoitetun rantakaavan laatijan kaavan vahvistama viranomainen voi antaa ohjeita kaavaa laadittaessa noudatettavista suuntaviivoista ja periaatteista, ottaen kuitenkin huomioon, mitä sanotun lain 123 d §:n 2 momentissa on maanomistajan oikeudesta säädetty.

145 d §. Maan omistajan tai omistajien on haettava heidän toimestaan laaditun rantakaavan hyväksymistä tai rantakaavan laatimista kunnan toimesta kunnallishallitukselta. Kaavan hyväksymistä koskevaan hakemukseen on liitettävä myös kaavan alkuperäispiirros.

Rantakaavan hyväksymistä ja vahvistamista koskevasta menettelystä, kaavan tiedoksi saattamisesta sekä kaava-asiakirjojen säilyttämisestä on soveltuvin osin voimassa kaupungin osalta, mitä edellä 39 ja 40 §:ssä on säädetty asemakaavasta, sekä maalaiskunnan osalta, mitä 116 ja 117 §:ssä on säädetty rakennuskaavasta.

145 e §. Rakentamiseen maalaiskunnan rantakaava-alueella sovelletaan 13 luvun säännöksiä rakentamisesta rakennuskaava-alueella, kuitenkin noudattaen myös, mitä 144 §:ssä on säädetty.

Yhteiskäyttöalueelle ei saa rakentaa rakennusta, joka ei sovellu alueen käyttötarkoitukseen.

Rantakaavassa voidaan lomatarkoitukseen käytettävän rakennuksen osalta antaa helpotuksia siitä, mitä muutoin on voimassa.

147 f §. Mitä edellä tässä luvussa on säädetty, on soveltuvin osin noudatettava myös rantakaavaa muutettaessa.

144. ASETUS KAAVOITUSMITTAUKSISTA JA KAAVOJEN POHJAKARTOISTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 10 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 629/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1960:10)

Sisäasiainministerin esittelystä lisätään kaavoitusmittauksista ja kaavojen pohjakartoista 4 päivänä helmikuuta 1960 annetun asetuksen (91/60) 6 lukuun seuraava uusi 45 a §:

45 a §. Mitä edellä on rakennuskaavan pohjakartoituksesta ja rakennuskaavan maastoon merkitsemisestä säädetty, on soveltuvin osin voimassa myös rantakaavan pohjakartoituksesta ja rantakaavan maastoon merkitsemisestä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Rantakaavan pohjakartta saadaan kuitenkin laatia rakennuskaavan pohjakarttaa yksinkertaisemmaksi tai tätä karttaa koskevista teknillisistä vaatimuksista poiketen, mikäli kaava sille asetettavia vaatimuksia olennaisesti syrjäyttämättä voidaan tällaiselle kartalle laatia.

Mitä edellä 5 luvussa on säädetty maanmittaushallituksesta, on rantakaavan laatimista varten suoritettavan kartoituksen osalta vastaavasti sovellettava maanmittauskonttoriin, mikäli maanmittaushallitus niin määrää.

Maanmittaushallituksella on oikeus maanomistajan hakemuksesta hyväksyä rantakaavan pohjakartan osalta kartoituksen valvojaksi ja siitä vastaavaksi muukin kuin 38 §:ssä tarkoitettu henkilö, milloin hänellä on katsottava olevan riittävät edellytykset tehtävän suorittamiseen. Kartoituksen valvonnasta on tällöin vastaavasti voimassa, mitä 38 §:ssä on säädetty.

Kartoituksen valvojan on huolehdittava siitä, että 40 §:n 2 momentissa tarkoitetut kaksoiskappaleet toimitetaan maanmittauskonttorille, jollei kysymys ole kunnan toimesta suoritetusta kartoituksesta.

Milloin kartoitus suoritetaan muun kuin kunnan toimesta, on 41 §:n 1 momentissa mainitut asiakirjat toimitettava maanmittauskonttorin säilytettäviksi.

145. ASETUS KANSANELÄKKEESEEN SUORITETTAVASTA TUKILISÄSTÄ JA ASUMISTUESTA.

Annettu lokakuun 10 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 631/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:98)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta 4 päivänä heinäkuuta 1969 annetun lain (446/69) 8 ja 16 §:n nojalla:

1 §. Kansaneläkelaitoksen piiriasiamiehen tehtävänä on sen lisäksi, mitä 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen (594/56) 36 §:ssä on säädetty:

1) ottaa vastaan kansaneläkkeeseen suoritettavaa tukilisää ja asumistukea koskevat hakemukset, valituskirjelmät ja ilmoitukset sekä avustaa vakuutettuja niiden laatimisessa;

2) antaa eläketoimikunnalle, kansaneläkelaitokselle ja tarkastuslautakunnalle lausuntoja ja hankkia tietoja, joita ne tarvitsevat käsitellessään tukilisää ja asumistukea koskevia asioita; sekä

3) ryhtyä toimenpiteisiin tukilisän ja asumistuen lakkauttamiseksi tahi tukilisän ja asumistuen maksun keskeyttämiseksi tai niiden maksamista koskevan päätöksen muuttamiseksi, milloin siihen on syytä.

Tukilisä- ja asumistukihakemuksen vastaanottamisesta ja virkatodistuksen hankkimisvelvollisuudesta on vastaavasti voimassa, mitä kansaneläkeasetuksen 68 ja 69 §:ssä on säädetty kansaneläkelain mukaisen edun hakijan tai saajan osalta.

2 §. Tukilisän ja asumistuen hakemisesta, hakijan velvollisuudesta antaa hakemuksen ratkaisemiseksi tarpeellisia tietoja sekä tukilisän tai asumistuen saajan ilmoitusvelvollisuudesta on soveltuvin osin voimassa, mitä kansaneläkeasetuksen 5 luvussa on säädetty.

Hakija on velvollinen lisäksi antamaan kansaneläkelaitoksen tarpeelliseksi katsoman muunkin selvityksen. Samoin asumistuen saajan on ilmoitettava asunnon vaihtumisesta, asumiskustannusten olennaisesta pienentymisestä ja muista asunto-olosuhteissa tapahtuneista muutoksista, jotka voivat vaikuttaa hänen oikeuteensa saada asumistukea tai sen

määrään. Niin ikään tukilisän tai asumistuen saajan on ilmoitettava siirtymisestään kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta annetun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettuun hoitoon.

3 §. Tukilisän ja asumistuen maksamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä kansaneläkeasetuksen 6 luvussa on eläkkeen maksamisesta säädetty.

4 §. Mikäli kansaneläkelaitoksen hallitus siirtää tukilisän ja asumistuen myöntämisen eläketoimikunnalle, määrää se samalla, minkälaisin edellytyksin ja millä tavalla eläketoimikunta tätä oikeutta käyttää.

5 §. Kansaneläkelaitoksen ja eläketoimikunnan tukilisää ja asumistukea koskevan toimituskirjan allekirjoittamisesta on voimassa, mitä kansaneläkelaitoksen toimituskirjan allekirjoittamisesta on kansaneläkeasetuksen 14 §:n 2 momentissa säädetty.

6 §. Kansaneläkelaitoksen velvollisuudesta ilmoittaa tukilisästä ja asumistuesta sekä antaa tietoja muun lainsäädännön perusteella annettavan etuuden vahvistamista tai suorittamista varten ja oikeudesta korvaukseen sekä tietojen saajan salassapitovelvollisuudesta on vastaavasti voimassa, mitä kansaneläkeasetuksen 71 ja 72 §:ssä on säädetty.

7 §. Kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta annetun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettuja muita hoitolaitoksia ovat kansaneläkelain 22 b §:ssä tarkoitetuista hoitolaitoksista 29 päivänä marraskuuta 1963 annetun asetuksen (538/63) 2 §:ssä mainitut hoitolaitokset.

8 §. Kansaneläkelaitoksen tulee maksukuukautta seuraavan kuukauden aikana ilmoittaa kunnille näiden osuus asumistukikustannuksista. Tilitykseen tehdään mahdolliset oikaisut siinä tilityksessä, joka oikaisun aiheuttavan asian käsittelyn päätyttyä ensiksi seuraa.

Kuntien tulee suorittaa osuutensa maksukuukautta seuraavan toisen kuukauden 15 päivään mennessä.

9 §. Kansaneläkelaitoksen tulee vuonna 1970 ennen syyskuun loppua ja sen jälkeen viiden vuoden väliajoin tehdä sosiaali- ja terveysministeriölle esitys kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta annetun lain 13 §:ssä tarkoitetusta tukilisien korottamisesta ja liittää esitykseen vakuutusteknilliset laskelmat. Valtioneuvosto vahvistaa tukilisien enimmäismääriin tulevan korotuksen määrän viisivuotiskautta edeltävän joulukuun 1 päivään mennessä.

Kansaneläkelaitoksen on annettava 1 momentissa tarkoitettujen laskelmien tarkistamiseksi tarvittavat tiedot sosiaali- ja terveysministeriölle.

10 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

146. ASETUS LAPSEN HOITOTUESTA.

Annettu lokakuun 10 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 632/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:96)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään lapsen hoitotuesta 4 päivänä heinäkuuta 1969 annetun lain (444/69) 10 §:n nojalla:

1 §. Kansaneläkelaitoksen piiriasiamiehen tehtävänä on sen lisäksi, mitä 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen (594/56) 36 §:ssä on säädetty:

1) ottaa vastaan lapsen hoitotuesta annetun lain mukaista hoitotukea koskevat hakemukset, valituskirjelmät ja ilmoitukset sekä avustaa hakijoita niiden laatimisessa;

2) antaa kansaneläkelaitokselle, tarkastuslautakunnalle ja vakuutusoikeudelle lausuntoja ja hankkia tietoja, joita ne tarvitsevat käsitellessään lapsen hoitotuesta annetun lain mukaisia asioita; sekä

3) ryhtyä toimenpiteisiin hoitotuen lakkauttamiseksi tahi maksamisen keskeyttämiseksi tai sen maksamista koskevien päätösten muuttamiseksi, milloin siihen on syytä.

Hoitotukea koskevan hakemuksen vastaanottamisesta ja virkatodistuksen hankkimisvelvollisuudesta on vastaavasti voimassa, mitä kansaneläkeasetuksen 68 ja 69 §:ssä on säädetty kansaneläkelain mukaisen edun hakijan tai saajan osalta.

2 §. Hoitotuen hakemisesta, hakijan velvollisuudesta antaa hakemuksen ratkaisemiseksi tarpeellisia tietoja sekä lapsen huoltajan ja hoitotuen nostajan ilmoitusvelvollisuudesta on soveltuvin osin voimassa, mitä kansaneläkeasetuksen 5 luvussa on säädetty.

Hakija on velvollinen lisäksi antamaan kansaneläkelaitoksen tarpeelliseksi katsoman muunkin selvityksen. Niin ikään lapsen huoltajan ja hoitotuen nostajan on ilmoitettava hoitotukea saavan lapsen terveydentilan olennaisesta parantumisesta tahi erityisen hoidon ja valvonnan tarpeen merkittävästä vähenemisestä sekä lapsen siirtymisestä lapsen hoitotuesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettuun hoitoon. Samoin on tehtävä ilmoitus hoitotukea saavan lapsen huoltajan vaihtumisesta.

3 §. Hoitotuen maksamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä kansaneläkeasetuksen 6 luvussa on eläkkeen maksamisesta säädetty.

4 §. Kansaneläkelaitoksen velvollisuudesta ilmoittaa hoitotuesta sekä antaa tietoja muun lainsäädännön perusteella annettavan edun vahvistamista tai suorittamista varten ja oikeudesta korvaukseen sekä tietojen saajan salassapitovelvollisuudesta on vastaavasti voimassa, mitä kansaneläkeasetuksen 71 ja 72 §:ssä on säädetty.

5 §. Mitä kansaneläkeasetuksen 22 ja 23 §:ssä on säädetty valtion tukiosakustannusten suorittamisesta ja siihen liittyvistä seikoista, sovelletaan vastaavasti, kun on kysymys valtion osallistumisesta hoitotukien kustannuksiin.

6 §. Kansaneläkelaitoksen hoitotukea koskevan toimituskirjan allekirjoittamisesta on voimassa, mitä kansaneläkelaitoksen toimituskirjan allekirjoittamisesta on kansaneläkeasetuksen 14 §:n 2 momentissa säädetty.

7 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

147. ASETUS KANSANELÄKEASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 10 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 633/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:150 ja 1960:138)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä kumotaan 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen (594/56) 20 ja 21 a §, viimeksi mainittu sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1960 annetussa asetuksessa (539/60), sekä muutetaan 21 ja 22 §, viimeksi mainittu sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1960 annetussa asetuksessa, sekä lisätään uusi 74 a § seuraavasti:

21 §. Lisärahastoon siirretään vuotuinen ylijäämä ja siitä katetaan syntynyt alijäämä. Lisärahaston varojen ylittävältä osalta alijäämä katetaan eläkerahastosta.

22 §. Eläkelaitoksen tulee vuosittain ennen huhtikuun loppua lähettää sosiaali- ja terveysministeriölle arvio kansaneläkelain 62 §:n 1 momentissa mainituista valtion seuraavana vuotena vastattavista tukiosista.

Eläkelaitoksen on annettava 1 momentissa tarkoitetun arvion tarkistamiseksi tarvittavat tiedot sosiaali- ja terveysministeriölle.

74 a §. Kansaneläkelain 30 §:n 3 momentissa tarkoitetuksi työtuloksi katsotaan palkkatulo sekä se osa liike- ja ammattitulosta tai maatilataloudesta tahi muusta ansiotoiminnasta saadusta tulosta, jota on pidettävä kohtuullisena korvauksena edellä tarkoitetussa ansiotoiminnassa suoritetusta työstä.

148. ERÄIDEN PIENEHKÖJEN RAVITSEMISLIIKKEIDEN ILMASTOINTI HELSINGIN KAUPUNGISSA.

Terveydenhoitolautakunnan pysyväismääräys lokakuun 15 päivältä 1969.

Terveydenhoitolautakunta antoi terveydenhoitoasetuksen 103 §:n nojalla pysyväismääräyksen no 2, jonka mukaan majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen (502/1969) 3 §:n 5. momentissa ja 10 §:ssä tarkoitettujen liikkeiden ilmastoinnissa on noudatettava maistraatin 9.4.1968 vahvistamia Helsingin kaupungin rakennustarkastajan ohjeita ilmanvaihdon suunnittelusta.

Määräys on voimassa toistaiseksi.

149. VEROÄYRIEN ENIMMÄISMÄÄRISTÄ ERITYISLAPSILISÄÄ MYÖNNETTÄESSÄ ANNETUN VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 16 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 642/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:151)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä muuttanut veroäyrien enimmäismääristä erityislapsilisää myönnettäessä 7 päivänä marraskuuta 1968 antamansa päätöksen (612/68) 2 §:n, näin kuuluvaksi:

2 §. Vuonna 1969 toimitetussa kunnallisverotuksessa saa lapselle tai lapselle ja hänen vanhemmilleen tahi lapselle ja sille vanhemmista, jonka huoltoon lapsi on määrätty, pantujen veroäyrien luku, jota tarkoitetaan erityislapsilisälain 4 §:n 1 momentissa, eri kalleusluokkiin kuuluvilla paikkakunnilla erityislapsilisälain 1 §:ssä tarkoitettujen lasten lukumäärästä riippuen olla yhteensä enintään seuraava:

Kalleus-luokka	Veroäyrien enimmäismäärä, jos perheessä on lapsia			
	1	2	3	4
I	7 200	7 800	9 360	10 500
II	6 700	7 200	8 640	9 900
III	6 200	6 800	8 160	9 300

Jos perheessä olevien lasten lukumäärä on neljää suurempi, on neljän lapsen perheelle vahvistettua veroäyrilukua korotettava kahdellakymmenellä sadalta viidenneltä ja kultakin seuraavalta lapselta.

150. PERHELISÄLAIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA ANNETUN VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 16 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 643/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1967:115 ja 1968:152)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä muuttanut perhelisälain täytäntöönpanosta 14 päivänä joulukuuta 1967 antamansa päätöksen (539/67) 3 §:n, sellaisena kuin se on 7 päivänä marraskuuta 1968 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (613/68), näin kuuluvaksi:

3 §. Vuonna 1969 toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantujen veroäyrien enimmäismäärä saa perhelisälain 1 §:n 1 momentissa tarkoitetulla perheellä olla 10 500 äyriä, jos perhe asuu ensimmäiseen kalleusluokkaan kuuluvalla paikkakunnalla, 9 900 äyriä, jos se asuu toiseen kalleusluokkaan kuuluvalla paikkakunnalla, ja 9 300 äyriä, jos se asuu kolmanteen kalleusluokkaan kuuluvalla paikkakunnalla.

Perhelisälain 1 §:n 2 momentissa tarkoitetulla perheellä saa 1 momentissa mainittu veroäyrien enimmäismäärä olla ensimmäiseen kalleusluokkaan kuuluvalla paikkakunnalla 7 800 äyriä, toiseen kalleusluokkaan kuuluvalla paikkakunnalla 7 200 äyriä ja kolmanteen kalleusluokkaan kuuluvalla paikkakunnalla 6 800 äyriä.

151. KATUMAAN AITAAMISESTA RAKENNUSTYÖTÄ VARTEN PERITTÄVÄT MAKSUT.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 27 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1965:100)

Kaupunginhallitus päätti, että oikeudesta rakennustyötä varten aidata erilleen tarpeellinen osa rakennustontin viereistä katualuetta on rakennuttajan suoritettava kaupungille seuraavat maksut:

1) Aidatun alueen ottamisesta kokonaan rakennuttajan käyttöön 30 p/m^2 viikolta.

2) Aidan tai telineiden tukirakenteiden ulottamisesta katumaalle 15 p/m^2 viikolta.

3) Kun aidatun alueen leveys on suurempi kuin puolet ajoradan leveydestä, on maksu ajoradan puoliskon ylittävältä osalta 60 p/m^2 viikolta.

4) Aitaamisoikeudesta perittävä maksu on kuitenkin vähintään 150 mk.

5) Pinta-alaan, jolta maksu peritään, luetaan aidattava katualueen osa kokonaisuudessaan sekä, milloin on kysymyksessä 2) kohdassa tarkoitettu tapaus, vastaava katualueen osa kokonaisuudessaan.

152. HELSINGIN KAUPUNGIN TERVEYDELLISTEN TUTKIMUSTEN LABORATORION TAKSAN NOUDATTAMINEN HELSINGIN KAUPUNGIN MAIDONTARKASTAMOSSA.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 29 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:62)

Kaupunginvaltuusto päätti, että kulloinkin voimassa olevaa Helsingin kaupungin terveydellisten tutkimusten laboratorion taksaa noudatetaan soveltuvin osin myös Helsingin kaupungin maidontarkastamossa 1.11.1969 alkaen.

153. ULOSKÄYTÄVISTÄ ANNETUN SISÄASIAINMINISTERIÖN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Sisäasiainministeriön päätös lokakuun 30 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 683/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1964:115)

Sisäasiainministeriö on muuttanut uloskäytävistä 24 päivänä syyskuuta 1964 antamansa päätöksen (489/64) 14 §:n näin kuuluvaksi:

14 §. Majoitus- ja ravitsemisliikkeiden uloskäytävistä on voimassa, mitä edellä huvi- ja kokoontumishuoneistojen uloskäytävistä on määrätty.

Jos huoneistoa käytetään 1 momentissa tai 5 §:n 1 momentin 1-7 kohdissa tarkoitetulla tavalla, tulee poistumisteiden ovien aueta ulospäin. Mikäli henkilöturvallisuutta ei vaaranneta ja edellä tarkoitetut huoneistot ovat pienehköjä, saavat poistumisteiden ovet aueta sisäänpäin.

154. KUNNALLISEN ELÄKELAITOKSEN ELÄKESÄÄNNÖN MUUTTAMINEN.

Kunnallisen eläkelaitoksen valtuuskunnan päätös lokakuun 31 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:190, 1967:88 ja 1968:148)

Valtuuskunta päätti muuttaa kunnallisen eläkelaitoksen eläkesääntöä siten, että

1 §:n 3 mom. muutetaan ja §:ään lisätään uusi 4 mom., jolloin entinen 4, 5, 6 ja 7 mom. muuttuu 5, 6, 7 ja 8 momentiksi,

2 §:n 5 mom. muutetaan,

3 §:ään lisätään uusi 2, 3, 4 ja 5 mom., jolloin entinen 2 mom., jota myös muutetaan, muuttuu 6 momentiksi,

lisätään uusi 3 a §,

4 §:n 2, 3, 5 ja 9 mom. muutetaan ja 4 §:n 1 momentissa oleva viittaus 1 §:n 5 momenttiin muutetaan viittaukseksi 1 §:n 6 momenttiin,

5 §:n 1 ja 3 mom. muutetaan,

8 §:ään lisätään uusi 4 mom., jolloin entinen 4 ja 5 mom. muuttuu 5 ja 6 momentiksi,

14 §:n 2 ja 3 mom. muutetaan,

15 §:n 1 mom. 5 kohta muutetaan ja §:ään lisätään uusi 4 mom., jolloin entinen 4 mom., 5 mom., jota myös muutetaan, 6 ja 7 mom. muuttuu 5, 6, 7 ja 8 momentiksi,

16 §:ään lisätään uusi 6 ja 7 mom. (vaihtoehto II) ja 16 §:n 3 momentissa oleva viittaus 15 §:n 5 momenttiin muutetaan viittaukseksi 15 §:n 6 momenttiin,

17 §:n 2 mom. muutetaan,

19 §:n 1, 3, 4 ja 7 mom. muutetaan ja §:ään lisätään uusi 8 mom.,

26 §:n 1 ja 2 mom. muutetaan, 4 mom. poistetaan ja sen tilalle otetaan uusi mom. sekä

30 §:n 2 mom. muutetaan seuraavasti:

1 §. ----------

Jos viranhaltija on kahdessa tai useammassa saman jäsenyhteisön virka- tai työsuhteessa, eläke määrätään kunkin virka- tai työsuhteen osalta erikseen siinä palvellun ajan ja siitä saadun ansion perusteella, edellyttäen, että niiden yhteinen säännöllinen työaika tai ansio täyttää

2 momentissa mainitut ehdot. Jos viranhaltijan jokin virka- tai työsuhde jatkuu keskeytymättä eläkeiän täyttämisen jälkeen, tämän virka- tai työsuhteen osalta noudatetaan, mitä tämän pykälän 8 momentissa ja 2 §:n 3 momentissa on määrätty.

Mitä 3 momentissa on sanottu, sovelletaan myös työntekijään, jonka kanssa on sovittu siitä, että hänelle suoritetaan palkka erikseen kahdesta tai useammasta tehtävästä tai tehtäväryhmästä.

---

2 §. ----------

Työkyvyttömyyseläke myönnetään joko määräajaksi tai toistaiseksi. Työkyvyttömyyseläkkeen saajan täyttäessä vanhuuseläkkeen saamiseksi vaadittavan eläkeiän, työkyvyttömyyseläke muuttuu vanhuuseläkkeeksi.

---

3 §. ----------

Jos ennen 1 päivää heinäkuuta 1919 syntyneen viranhaltijan tai työntekijän 1 momentin mukaan laskettu eläkkeen määrä on 3, 4 ja 5 momentissa tarkoitettua vähimmäismäärää pienempi, korotetaan se vähimmäismäärän suuruiseksi.

Eläkkeen vähimmäismäärä on, jos eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi on luettava aika 1 päivästä heinäkuuta 1962 siihen saakka, kunnes viranhaltija tai työntekijä täyttää 65 vuoden iän, seuraava prosenttimäärä eläkkeen perusteena olevasta palkasta:

Syntymävuosi	Eläkeprosentti palkasta
-1897	16
1898	17
1899	18
1900	19
1901	20
1902	21
1903-1919	22

Jollei eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi ole luettava koko 3 momentissa mainittua aikaa, eläkkeen vähimmäismäärä on sama suhteellinen osa 3 momentin mukaisesta vähimmäismäärästä kuin 1 päivän heinäkuuta 1962 jälkeisten täysien palveluskuukausien luku on edellä mainittuun koko palvelusaikaan sisältyvien täysien kuukausien luvusta.

Jos viranhaltijalla tai työntekijällä on 3 momentissa mainittuna aikana ollut useita tämän eläkesäännön alaisia virka- tai työsuhteita, lasketaan 3 ja 4 momentin mukainen määrä kullekin niistä erikseen ja eläkkeen vähimmäismääränä pidetään niiden summaa.

Jos viranhaltijalla tai työntekijällä on yhden tai useamman kunnallisen palvelussuhteen perusteella peruseläkkeeseen oikeuttavaa palvelusaikaa yhteensä yli 10 vuotta, hänellä on sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä on määrätty, joka tapauksessa oikeus peruseläkkeeseen, jonka määrä on jokaiselta eläkkeeseen oikeuttavan palvelusajan täydeltä

kuukaudelta eläkkeen perusteena olevasta palkasta prosenttimäärä, joka saadaan lisäämällä 1/12 prosenttiin 26/360 prosenttia jokaiselta täydeltä kuukaudelta, jolla yhteenlaskettu eläkkeeseen oikeuttava palvelusaika ylittää 120 kuukautta.

3 a §. Jos viranhaltija tai työntekijä on virka- tai työsuhteen päätyttyä saanut valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain mukaista päiväavustusta, korotetaan peruseläkettä työttömyyslisällä. Ajalta ennen sen kalenterivuoden alkua, jona viranhaltija tai työntekijä on täyttänyt 23 vuotta, eläketapahtuman sattumisvuodelta ja sitä edeltäneeltä kalenterivuodelta sekä ajalta ennen 1 päivää tammikuuta 1967 maksettu päiväavustus ei kuitenkaan tuota oikeutta työttömyyslisään.

Työttömyyslisä lasketaan kertomalla eläkkeen määrä työttömyyskuukausien lukumäärällä ja jakamalla tulo luvulla, joka saadaan vähentämällä työttömyyskuukausien lukumäärä niiden täysien kuukausien lukumäärästä, jotka sisältyvät aikaan viranhaltijan tai työntekijän 23 vuoden iän täyttämisestä, kuitenkin aikaisintaan 1 päivästä heinäkuuta 1962, 65 vuoden iän saavuttamiseen. Työttömyyskuukaudet määrätään täysinä kuukausina niiden päivien yhteenlasketun lukumäärän perusteella, joilta viranhaltija tai työntekijä on saanut 1 momentin mukaan työttömyyslisään oikeuttavaa avustusta, ja lukemalla kuukauteen 30 päivää.

4 §. Eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi luetaan kunkin kunnallisen palvelussuhteen osalta aika, jonka palvelussuhde 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden aika tai, milloin tähän aikaan on saman pykälän 6 momentin nojalla luettu sellaista aikaisempaa palvelusaikaa, mikä aikaisemmassa palvelussuhteessa ei ole ollut eläkkeeseen oikeuttavaa, myös tuo aika mukaan luettuna on jatkunut viranhaltijan tai työntekijän täytettyä 23 vuotta.

Eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi ei lueta aikaa, joka saman virka- tai työsuhteen perusteella on luettava viranhaltijan tai työntekijän hyväksi muuta lakisääteistä eläkettä varten, eikä aikaa, jolloin viranhaltija tai työntekijä on ollut vakinaisessa palveluksessa asevelvollisuuttaan suorittamassa, eikä myöskään aikaa, jolta hän virantoimituksessa tai työssä sattuneen yli kuusi kuukautta yhdenjaksoisesti jatkuneen keskeytyksen johdosta ei ole saanut palkkaa jäsenyhteisöltä, paitsi milloin palkattomuuden syynä on ollut julkinen tehtävä, josta ei ole lupa kieltäytyä. Eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi ei myöskään lueta aikaa, jonka viranhaltija tai työntekijä välittömästi ennen vanhuuseläkkeelle siirtymistään on eläkeiän täyttämisen jälkeen ollut muun syyn kuin vuosiloman takia poissa virastaan tai työstään. Tätä momenttia sovellettaessa palkaksi katsotaan myös päiväraha, jonka jäsenyhteisön sairauskassa on maksanut sairausvakuutuslain mukaisten etuuksien lisäksi.

Jos työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin vuosi on kulunut kunnallisen palvelussuhteen päättymisestä, luetaan tämän palvelussuhteen perusteella myönnettävää työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä eläkkeeseen oikeuttavaksi myös työkyvyttömyyden alkamisen ja eläkeiän täyttämisen

välinen aika. Samoin menetellään, jos viranhaltijan tai työntekijän tai edunsaajan ilmoituksen johdosta tulee selvitetyksi, että työsuhteen päättymisestä työkyvyttömyyden alkamiseen on kulunut vähemmän kuin 360 sellaista päivää, joilta viranhaltija tai työntekijä ei ole saanut valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain mukaista päiväavustusta.

Jos viranhaltija tai työntekijä 3 momentissa tarkoitetun palvelussuhteen päätyttyä on myöhemmin toisen virka- tai työsuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella saavuttanut oikeuden laissa säädettyyn tai julkisen eläkesäännön mukaiseen eläketurvaan siten, että hänen sen mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettään määrättäessä otetaan huomioon eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio, 3 momentin määräyksiä ei sovelleta aikaisempaan kunnalliseen palvelussuhteeseen. Asianomaisen katsotaan tällöin saavuttaneen edellä tarkoitetun oikeuden lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaiseen eläketurvaan sinä ajankohtana, jona hänen sanotun lain alaisissa työsuhteissa saamansa ansio yhteensä on ennen työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista noussut lain 7 §:ssä edellytettyyn rajamäärään.

Sen estämättä, mitä virka- tai työsuhteesta muutoin johtuu, tätä eläkesääntöä sovellettaessa katsotaan palvelussuhde alkaneeksi silloin, kun viranhaltija on ryhtynyt hoitamaan virkaansa tai työntekijä suorittamaan työtänsä. Mikäli kuukauden ensimmäinen päivä on sunnuntai-, pyhä- tai juhlapäivä taikka muu vapaapäivä eikä viranhaltija sen vuoksi ole voinut ryhtyä hoitamaan virkaansa tai työntekijä suorittamaan työtänsä sanottuna päivänä, katsotaan palvelussuhde tästä huolimatta alkaneeksi kuukauden ensimmäisenä päivänä. Vastaavasti katsotaan palvelussuhteen päättyneen sen päivän lopussa, jolta sen perusteella viimeksi ennen virka- tai työsuhteen katkeamista tai, milloin kysymys on työkyvyttömyyseläkkeestä, ennen työkyvyttömyyden alkamista suoritettiin palkkaa.

5 §. Eläkkeen perusteena oleva palkka määrätään viimeisen peruseläkkeeseen oikeuttavan kunnallisen palvelussuhteen perusteella valitsemalla enintään neljästä viimeisestä kalenterivuodesta, joina palvelussuhde on jatkunut, ne kaksi vuotta, joiden 11 §:n mukaisesti tarkistettujen palvelussuhteeseen perustuvien ansioiden keskimäärä kuukautta kohden on suurin, ja laskemalla tämän jälkeen näiden vuosien edellä sanotulla tavalla tarkistettujen, yhteenlaskettujen ansioiden keskimäärä kuukautta kohden. Jos palvelussuhde on jatkunut useamman kuin kahden kalenterivuoden aikana, sitä kalenterivuotta, jona palvelussuhde alkoi, ei kuitenkaan oteta huomioon eläkkeen perusteena olevaa palkkaa määrättäessä, jollei palvelussuhde sinä vuotena ole jatkunut vähintään kuusi kuukautta. Milloin palvelussuhde on jatkunut vain yhden kalenterivuoden aikana, eläkkeen perusteena olevana palkkana käytetään palvelussuh-

teesta saatujen ansioiden keskimäärää kuukautta kohden.

Milloin viranhaltijan tai työntekijän palvelussuhde on tarkoitettu ympärivuotiseksi, mutta hänelle ei työn kausiluontoisuuden vuoksi suoriteta koko ajalta palkkaa ja hänen palvelussuhteensa päättyy kesken vuotta, päättymisvuoden keskimääräistä kuukausiansiota laskettaessa palkaton aika otetaan huomioon samassa suhteessa kuin se on koko kalenterivuoden palvelusaikaan.

---

8 §. ---

Mikäli viranhaltijan tai työntekijän, jolle on myönnetty työkyvyttömyyseläke, uudessa ammatissa, siihen kuntoutettuna tai hänelle osoitetussa uudessa virassa tai työssä tahi oma-aloitteisesti hakeuduttuaan uuteen virkaan tai työhön, siitä saama ansio on pienempi kuin hänen eläkkeen perusteena oleva palkkansa, hänelle suoritetaan erotus eläkkeenä, kuitenkin enintään eläkkeen määrä.

---

14 §. ---

Viranhaltijalla ja työntekijällä on oikeus tämän luvun mukaiseen lisäeläketurvaan työkyvyttömyyden varalta, jos hän 1 momentissa mainitun ajankohdan jälkeen on ollut peruseläkkeeseen oikeuttavassa palvelussuhteessa sellaiseen jäsenyhteisöön, joka on saattanut viranhaltijansa ja työntekijänsä lisäeläketurvasta osalliseksi ennen hänen työkyvyttömyytensä alkamista ja jos hänelle kunnallisen palvelussuhteen perusteella myönnetään työkyvyttömyyseläkkeen peruseläke 4 §:n 3 momentin ensimmäisen virkkeen määräystä soveltaen, edellyttäen, että hän eläkesäännön 16 §:n mukaisen lisäeläkkeen saamiseen vaadittavan iän täyttämiseen mennessä olisi saavuttanut oikeuden vanhuuseläkkeenä suoritettavaan lisäeläkkeeseen.

Viranhaltijalla ja työntekijällä, joka ilman omaa syytään on irtisanottu virastaan tai työstään, on sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa on määrätty, oikeus tämän luvun mukaiseen lisäeläketurvaan täyttäessään sen iän, joka 16 §:n mukaan olisi vaadittu vanhuuseläkkeen saamiseen, tai tultuaan sitä ennen työkyvyttömäksi, jos hän ennen palvelussuhteen päättymistä on ollut yhdessä tai useammassa 15 §:n mukaan lisäeläkkeeseen oikeuttavassa kunnallisessa palvelussuhteessa yhteensä vähintään 10 vuotta. Viranhaltijalla ja työntekijällä, joka edellä mainitun iän täyttäessään on sellaisessa muussa virka- tai työsuhteessa, johon liittyy oikeus eläketurvaan, ei kuitenkaan sen kestäessä ole oikeutta tämän luvun mukaiseen lisäeläketurvaan.

---

15 §. Lisäeläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi luetaan ajasta ennen heinäkuun 1 päivää 1964, siltä osin kuin palvelusta ei ole luettu tai ole luettava viranhaltijan tai työntekijän hyväksi muuta kuin tässä eläkesään-

nössä tarkoitettua, virka- tai työsuhteen perusteella annettavaa vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä varten, ne ajanjaksot, mitkä viranhaltija tai työntekijä 23 vuotta täytettyään on vähintään neljä kuukautta ollut yhdenjaksoisesti päätoimisessa virka- tai työsuhteessa,

---

5. sellaiseen yleiseen tai yksityiseen laitokseen tai liikkeeseen tahi sellaiseen kiinteistöön, joka tämän palvelussuhteen kestäessä on joko kokonaan tai osaksi siirtynyt jäsenyhteisön haltuun, mikäli viranhaltija tai työntekijä välittömästi tai viimeistään kahden kuukauden kuluessa siirron tapahduttua on sen johdosta siirtynyt tämän jäsenyhteisön palvelukseen.

Jos viranhaltija tai työntekijä on kahdessa tai useammassa saman jäsenyhteisön virka- tai työsuhteessa, hänen oikeutensa lukea 1, 5 ja 6 momentissa tarkoitettu palvelusaika lisäeläkkeeseen oikeuttavaksi määräytyy sen virka- tai työsuhteen perusteella, josta eläkkeen perusteena oleva palkka on suurin.

Lisäeläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi luetaan myös aika, minkä viranhaltija tai työntekijä on sotatilan aikana ollut, vakinaisessa väessä palveltua asevelvollisuusaikaa kuitenkaan lukuun ottamatta, sotapalveluksessa tai työpalvelujoukoissa tahi kauppalaivaston palveluksessa taikka sotatilan aikaisessa sotapalveluksessa saadun vamman tai sairauden vuoksi hoidettavana sairaalassa ennen syyskuun 26 päivää 1947.

---

16 §. ---

Jos viranhaltija tai työntekijä on palvellut eri viroissa tai töissä, joita varten on määrätty erilaiset eläkeiät, hänen oikeutensa vanhuuseläkkeenä suoritettavan lisäeläkkeen saamiseen alkaa hänen täytettyään palvelusajoilla painotettujen eläkeikien keskiarvoa vastaavan iän. Tämä ikä saadaan jakamalla kunkin eläkeiän ja sitä vastaavan palvelusajan tulojen summa palvelusaikojen summalla, jolloin viimeisen palvelussuhteen kestoaikaa laskettaessa otetaan huomioon myös tuleva palvelusaika sitä virkaa tai työtä varten määrätyn eläkeiän täyttämiseen. Eläkeikää tämän momentin mukaan laskettaessa ei kuitenkaan oteta huomioon sitä aikaa, jonka viranhaltija tai työntekijä 15 §:n 6 momentin nojalla saa lukea eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajakseen.

Jos viranhaltija tai työntekijä on kahdessa tai useammassa saman jäsenyhteisön virka- tai työsuhteessa, jota varten on määrätty erilaiset eläkeiät, eläkeikänä pidetään kaikkien osalta sen virka- tai työsuhteen eläkeikää, josta eläkkeen perusteena oleva palkka on suurin.

Eläkelaitoksen hallituksella on oikeus jäsenyhteisön esityksestä yksittäistapauksissa määrätä, mikäli siihen on erityistä syytä, että jonkin tai joidenkin virkojen tai töiden eläkeikänä pidetään asianomaisen

jäsenyhteisön kohdalla sen estämättä, mitä 1, 2 ja 5 momentissa on määrätty, virkaa tai työtä varten yleisesti määrättyä eläkeikää alempaa ikää.

17 §. ----------

Sovellettaessa 1 momenttia lisätään sellaisessa palvelussuhteessa palveltuun aikaan, missä lisäeläkkeeseen oikeuttava eläkeikä on ollut 53 tai 55 vuotta, 20 prosenttia ja sellaisessa palvelussuhteessa palveltuun aikaan, missä lisäeläkkeeseen oikeuttava eläkeikä on ollut 57 tai 58 vuotta, 10 prosenttia täysin kuukausin laskettuna.

---

19 §. Jos 12 §:ssä tarkoitetulla tavalla yhdistetyn peruseläkkeen ja tämän luvun mukaisen lisäeläkkeen sekä eläkkeensaajan saaman kansaneläkkeen perusosan, tapaturmavakuutuslain, valtion viran ja toimen haltijain tapaturmakorvauksesta annetun lain ja sotilasvammalain mukaisen elinkoron, omaan vammaan perustuvan liikennevakuutuslain mukaisen jatkuvan korvauksen ja virka- tai työsuhteeseen tahi yrittäjätoimintaan perustuvan muun vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeen yhteismäärä on enemmän kuin 60 prosenttia tai, jos lisäeläke kuukaudelta on laskettu 11/60 prosentin mukaan, enemmän kuin 66 prosenttia lisäeläkkeen perusteena olevasta palkasta, ylittävä osa vähennetään lisäeläkkeestä. Jos eläkkeen perusteena oleva päätoimisen kunnallisen palvelussuhteen palkka on pienempi kuin 500 markkaa kuukaudessa, lisätään edellä mainittuun prosenttilukuun 60 tai 66 luku yksi jokaista täyttä 15 markkaa kohden, jolla palkka alittaa 500 markkaa. Mainitut markkamäärät 500 ja 15 markkaa tarkistetaan kalenterivuosittain 11 §:ssä tarkoitetun palkkaindeksiluvun mukaan käyttäen peruslukuna vuodelle 1965 vahvistettua indeksilukua 130. Perus- ja lisäeläkkeen määrä ei kuitenkaan saa ylittää 86 prosenttia palkasta.

Jos eläkkeensaajalla sen jälkeen, kun 1 momentin mukainen yhdistäminen jo on toimitettu, todetaan olevan oikeus eläkkeen määrää laskettaessa huomioon otettavaan eläkkeeseen, elinkorkoon tai korvaukseen tahi jos tällaisen eläkkeen, elinkoron tai korvauksen määrä valituksen johdosta muuttuu, toimitetaan yhdistäminen uudelleen, ei kuitenkaan työkyvyttömyyseläkkeen muuttuessa vanhuuseläkkeeksi eläkkeen määrän sen johdosta muuttumatta.

Jos viranhaltija tai työntekijä jo ennestään saa virka- tai työsuhteeseen tahi yrittäjätoimintaan perustuvaa työkyvyttömyyseläkettä tahi 1 momentissa mainittua eläkettä, elinkorkoa tai korvausta ja jos hän samanaikaisesti on ollut palveluksessa vähintään kolmen vuoden ajan, lisätään tähän palvelukseen liittyvään eläkkeen perusteena olevaan palkkaan 100/60 tai, jos lisäeläke kuukaudelta on laskettu 11/60 prosentin mukaan, 100/66 viranhaltijan tai työntekijän ennestään saaman eläkkeen, elinkoron tai korvauksen määrästä.

Jos työkyvyttömyyseläke myönnetään taannehtivasti ja eläkkeensaajalle on samalta ajalta saman sairauden, vian tai vamman johdosta sairausvakuutuslain nojalla suoritettu päivärahaa, jonka määrä ylittää hänelle tulevan peruseläkkeen, ylittävä osa vähennetään hänelle samalta ajalta tulevasta lisäeläkkeestä. Mikäli sairauspäivärahan suorittaminen jatkuu eläkkeen myöntämisen jälkeen, se vähennetään samalta ajalta maksettavasta lisäeläkkeestä.

Mikäli viranhaltija tai työntekijä on ollut samanaikaisesti vähintään kuusi kuukautta yhdenjaksoisesti kunnallisen palvelussuhteensa ohella työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentin 1 ja 3-11 kohdissa tarkoitetussa peruseläkkeeseen oikeuttavassa virka- tai työsuhteessa tahi yrittäjätoiminnassa, kunnallisen palvelussuhteen perusteella määrättyyn yhteensovitusrajaan lisätään edellä tarkoitetun muun virka- tai työsuhteen perusteella saatu eläke sellaisenaan. Muilta osin noudatetaan, mitä tässä pykälässä yhteensovituksesta on määrätty.

26 §. Jos 12 §:ssä tarkoitetulla tavalla yhdistetyn perhe-eläkkeen, tämän luvun mukaisen lisäeläkkeen sekä edunsaajien kunnalliselta eläkelaitokselta tai sen jäsenyhteisöltä, valtiolta tai muulta julkisoikeudelliselta yhteisöltä tahi jäsenyhteisön, valtion tai muun julkisoikeudellisen yhteisön kokonaan tai osaksi ylläpitämältä leski- ja orpokassalta saaman muun eläkkeen tai sen luontoisen apurahan tai edunjättäjän virka- tai työsuhteeseen tahi yrittäjätoimintaan perustuvan muun perhe-eläkkeen taikka liikennevakuutuslain mukaisen jatkuvan korvauksen tai jäsenyhteisön kokonaan tahi osaksi kustantamaan vakuutukseen perustuvan eläkkeen yhteismäärä ylittää jäljempänä 2 momentissa määrätyn yhdistämisrajan, ylittävä osa vähennetään tämän luvun mukaisesta lisäeläkkeestä.

Yhdistämisraja lasketaan määräämällä se perhe-eläkkeen määrä, joka edunsaajille yhteisesti olisi tullut, jos edunjättäjällä olisi ollut vähintään 30 lisäeläkkeeseen oikeuttavaa palvelusvuotta.

---

1 momentin mukaista yhteensovitusta suoritettaessa otetaan huomioon edunsaajina oleville 16 vuotta nuoremmille lapsille saman edunjättäjän jälkeen perhe-eläkelain nojalla maksettava eläke kansaneläkelain 27 §:ssä tarkoitetun kolmannen kuntaryhmän mukaisena sekä, jos tämän eläkesäännön mukaisena edunsaajana on myös naispuolinen leski, perheeläkelain mukainen leskeneläke perusosan suuruisena.

30 §. ----------

Työkyvyttömyyseläkettä suoritetaan työkyvyttömyyden alkamista lähinnä seuraavan kalenterikuukauden alusta tai, jos eläkkeensaajalla on silloin vielä oikeus saada jäsenyhteisöltä palkkaa tai jäsenyhteisön sairauskassalta sairausvakuutuslain mukaisten etuisuuksien lisäksi maksettavaa päivärahaa, siitä ajankohdasta, jolloin oikeus palkkaan tai päivärahaan päättyy. Eläkkeensaajalle suoritetaan kuitenkin niiltä päiviltä, jona edellä tarkoitettu palkka tai päiväraha on ollut eläkettä pienempi, niiden erotus työkyvyttömyyseläkkeenä. Jäsenyhteisön suorittamaksi

palkaksi katsotaan tätä momenttia sovellettaessa myös vuosilomakorvaus siltä osin kuin se määräytyy työkyvyttömyyden alkamisen jälkeisen palvelusajan perusteella.

Eläkesäännön muutokset tulevat voimaan 1 päivästä marraskuuta 1969 lukien, kuitenkin siten, että

3 §:n 2, 3, 4 ja 5 momenttia sovelletaan ennen 1 päivää marraskuuta 1969 sattuneisiin eläketapahtumiin perustuviin eläkkeisiin, jos niitä muutoinkin olisi maksettava lokakuun 31 päivän 1969 jälkeiseltä ajalta;

3 a §:n ja 4 §:n 3 momentin viimeisen virkkeen määräyksiä eläkelaitoksen hallitus oikeutetaan soveltamaan vasta sitten, kun erikseen päätetään ko. määräysten täytäntöönpanosta;

26 §:n uutta 4 momenttia sovelletaan myös ennen marraskuun 1 päivää 1969 sattuneisiin eläketapahtumiin perustuviin eläkkeisiin.

155. ASETUS TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 7 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 669/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1962:32, 1963:144, 1965:150, 1966:158 ja 1968:184)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä kumotaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun työntekijäin eläkeasetuksen (183/62) 1 a §, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1965 annetussa asetuksessa (709/65), ja muutetaan 1 §, 8 §:n 2 momentti, 11, 12 ja 18 § sekä 20 §:n 2 momentti, näistä 1 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1965 ja 20 päivänä joulukuuta 1968 annetuissa asetuksissa (709/65 ja 692/68), 8 §:n 2 momentti ja 11 § sellaisina kuin ne ovat 16 päivänä joulukuuta 1966 annetussa asetuksessa (641/66), 12 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainituissa 30 päivänä joulukuuta 1965 ja 16 päivänä joulukuuta 1966 annetuissa asetuksissa ja 18 § sellaisena kuin se on 29 päivänä marraskuuta 1963 annetussa asetuksessa (527/63), näin kuuluviksi:

1 §. Työntekijäin eläkelain 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua työansiota arvioitaessa otetaan arvion perustaksi työntekijän saama keskimääräinen palkka neljän kuukauden ajalta työsuhteen alusta, ja työansion katsotaan jatkuvan tämän suuruisena mainitusta ajankohdasta sen kalenterivuoden loppuun, jona sanottu neljän kuukauden ajanjakso on päättynyt. Kunkin seuraavan kalenterivuoden keskimääräisen työansion katsotaan olevan yhtä suuri kuin se palkka, jonka työntekijä on kysymyksessä olevassa työsuhteessa keskimäärin saanut lähinnä edeltäneen kalenterivuoden aikana.

Jos työsopimuksen ehdot muuttuvat niin, että muutoksella on vaikutusta palkkaan, suoritetaan 1 momentissa tarkoitettu arvio uudelleen ottaen perustaksi se palkka, jonka työntekijä on keskimäärin saanut neljältä kuukaudelta välittömästi muutoksen jälkeen. Tätä ajanjaksoa seuraavan kalenterivuoden keskimääräistä työansiota arvioitaessa lasketaan työntekijän saama keskimääräinen palkka vain siltä ajalta, jona muutetut työehdot ovat olleet voimassa. Muutoin sovelletaan vastaavasti, mitä 1 momentissa säädetään.

8 §. ----------

Työntekijäin eläkelain mukaista vähimmäiseläketurvaa vastaavan vapaakirjan perusteella työntekijällä on oikeus saada vanhuuseläkettä hänen täytettyään 65 vuotta ja työkyvyttömyyseläkettä työntekijäin eläkelain 4 §:n 3 momentin mukaisesti, ei kuitenkaan silloin, kun hän saa työntekijäin eläkelain 6 §:n 3 momenttia tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 momenttia soveltaen myönnettyä eläkettä. Jos työntekijä, jolle on muodostunut vapaakirja, solmii työntekijäin eläkelain tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain alaisen uuden työsuhteen taikka ryhtyy harjoittamaan maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain alaista yrittäjätoimintaa ja saa sen johdosta, uudelleen vapaakirjaa saamatta, eläkkeen muussa iässä tai muiden ehtojen mukaisesti tahi jos hän saa eläkkeen hänelle myönnetyn vapaaehtoisen jatkovakuutuksen perusteella, muunnetaan vapaakirja näiden ehtojen mukaiseksi.

---

11 §. Eläkehakemus on tehtävä lomakkeella, jonka kaavan vahvistaa eläketurvakeskus.

Hakemukseen on liitettävä eläkelaitoksen määräämä selvitys. Haettaessa työkyvyttömyyseläkettä tai lapselle 18 vuoden iän täyttämisen jälkeiseltä ajalta maksettavaa perhe-eläkettä eläkelaitokselle on myös toimitettava lomakkeelle, jonka kaavan vahvistaa eläketurvakeskus, laadittu lääkärinlausunto hakijan terveydentilasta. Eläkelaitos voi kuitenkin hyväksyä muunkinlaisen lääkärinlausunnon tai sitä vastaavan selvityksen ja myös, jos hakija on hoidettavana sairaalassa tai parantolassa taikka jos siihen on muu erityinen syy, omalla kustannuksellaan hankkia lääkärinlausunnon.

Työkyvyttömyyseläkkeen hakija tai saaja sekä lapsi, joka hakee tai saa perhe-eläkettä 18 vuoden iän täyttämisen jälkeiseltä ajalta, ovat velvolliset, jos eläkelaitos niin määrää, käymään työkyvyttömyyden selvittämistä varten tutkittavana eläkelaitoksen nimeämän lääkärin luona tai eläkelaitoksen osoittamassa sairaalassa. Eläkelaitoksen on tällöin korvattava tutkimuksesta aiheutuvat kustannukset, joihin luetaan myös kohtuulliset matkakustannukset ja kohtuullinen matkapäiväraha toiselle paikkakunnalle määräyksen mukaisesti suoritetusta matkasta. Jos hakija ilman hyväksyttävää syytä jättää edellä tarkoitetun määräyksen noudattamatta, voidaan hakemuksen käsittely määrätä raukeamaan.

Eläkehakemus katsotaan tehdyksi sinä päivänä, jolloin se on annettu tai postitse saapunut jollekin työntekijäin eläkelaissa, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaissa, maatalousyrittäjien eläkelaissa tai yrittäjien eläkelaissa tarkoitetulle eläkelaitokselle tahi eläketurvakeskukselle taikka eläkelaitoksen tai eläketurvakeskuksen sitä varten valtuuttamalle asiamiehelle. Jollei hakija kehotuksen saatuaan eläkelaitoksen määräämässä kohtuullisessa ajassa toimita sille hakemuksen ratkaisemiseksi tarvittavaa lisäselvitystä tai jos hakemuksen käsittely on 3 momentin mukaisesti määrätty raukeamaan, katsotaan hakemus

tehdyksi kuitenkin vasta silloin, kun eläkelaitokselle on saapunut hakemuksen ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

12 §. Eläkehakemuksen ratkaisee se eläkelaitos, jossa työntekijälle on viimeisen työntekijäin eläkelain alaisen työsuhteen perusteella järjestetty mainitun lain mukaiset vähimmäisehdot täyttävä eläketurva tai, jos on kysymys hautausavustuksesta tai muusta sellaisesta edusta, jota ei edellytetä vähimmäisehdoissa, se eläkelaitos, jossa työntekijälle viimeksi on järjestetty sanotunlaisen edun käsittävä eläketurva. Jos kuitenkin työntekijälle hänen kuollessaan maksettiin työntekijäin eläkelain mukaista vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä muusta eläkelaitoksesta, ratkaisee tämä eläkelaitos hänen jälkeensä maksettavaa perhe-eläkettä koskevan hakemuksen. Siitä, missä tapauksessa eläkehakemuksen ratkaisee se eläkelaitos, jossa työntekijälle on järjestetty lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain, maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain mukainen eläketurva, säädetään erikseen. Eläkelaitos ratkaisee hakemuksen myös siltä osin, kuin kysymyksessä on muussa eläkelaitoksessa järjestetty työntekijäin eläkelain, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain, maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain mukainen eläketurva, sekä huolehtii koko eläkkeen maksamisesta ja eläkkeeseen liittyvistä eläkelaitoksen muista tehtävistä. Muiden eläkelaitosten kustannettavan eläkeosuuden hyvittämisestä säädetään 16 §:ssä.

Jos eläkehakemus 11 §:n mukaisesti on annettu muulle kuin 1 momentissa tarkoitetulle eläkelaitokselle, tulee sen toimittaa hakemus edelleen asianomaiselle eläkelaitokselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu eläkelaitos voi, jos työntekijä on viimeisen kysymyksessä olevaan eläkkeeseen oikeuttavan, työntekijäin eläkelain tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain alaisen työsuhteen taikka maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain alaisen yrittäjätoimintansa perusteella kuulunut toisen eläkelaitoksen piiriin, tämän suostumuksella siirtää eläkehakemuksen ratkaisemisen sekä eläkkeeseen liittyvät eläkelaitoksen muut tehtävät viimeksi mainitulle eläkelaitokselle. Samoin edellytyksin eläkelaitos voi eläkehakemuksen ratkaistuaan siirtää eläkkeeseen liittyvät eläkelaitoksen myöhemmät tehtävät toiselle eläkelaitokselle.

Jos eläkelaitoksen toimivallasta syntyy epätietoisuutta tai jos on olemassa erityinen syy, eläketurvakeskus voi määrätä sen eläkelaitoksen, jolle 1 momentissa säädetyt tehtävät kuuluvat. Sanottuun määräykseen ei saa hakea muutosta. Eläketurvakeskus voi myös antaa yleisiä ohjeita siitä, miten 1 ja 3 momentin säännöksiä on sovellettava.

Eläkelaitoksen on tarpeelliset selvitykset saatuaan ratkaistava eläkehakemus viivytyksettä. Päätös on lähetettävä asianomaiselle postitse hänen ilmoittamallaan osoitteella tai toimitettava hänelle todisteellisesti tiedoksi.

18 §. Eläkelautakuntaan sosiaali- ja terveysministeriö määrää enintään kolmeksi kalenterivuodeksi kerrallaan puheenjohtajan, ainakin yhden varapuheenjohtajan ja vähintään seitsemän muuta jäsentä sekä viimeksi mainituille jäsenille kullekin henkilökohtaisen varamiehen.

20 §. ----------

Jos eläkelautakunnan ratkaistavalla asialla on periaatteellista merkitystä tai jos jaoston ratkaisu tulisi poikkeamaan aikaisemmasta käytännöstä, voi jaosto päättää tai lautakunnan puheenjohtaja määrätä asian käsiteltäväksi lautakunnan täysistunnossa. Täysistuntoa älköön pidettäkö, jos enemmän kuin puolet varsinaisista jäsenistä puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja niihin luettuina ovat estyneitä. Täysistunnossa on myös käsiteltävä lautakunnan työjärjestystä, esittelijän ottamista tai vapauttamista tehtävästään sekä lautakunnan muuta hallintoa ja toimintaa koskevat asiat.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

156. LAKI PERHE-ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 7 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 678/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969: 11)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 17 päivänä tammikuuta 1969 annettuun perhe-eläkelakiin (38/69) uusi 17 a § seuraavasti:

17 a §. Jos lapsi, joka ei ole täyttänyt 16 vuotta, ei ole holhoojansa huollettavana, kansaneläkelaitos voi sosiaalilautakuntaa kuultuaan päättää, että lapseneläke maksetaan henkilölle, jonka huollossa lapsi on. Jos lapseneläkkeen maksamista sen nostamiseen oikeutetulle henkilölle ei erityisestä syystä voida pitää tarkoituksenmukaisena, kansaneläkelaitos voi päättää, että lapseneläke maksetaan sosiaalilautakunnalle tai sosiaalilautakunnan suostumuksella sopivalle henkilölle.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 1969 lukien.

157. LAKI TYÖNANTAJAN SOSIAALITURVAMAKSUSTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 7 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 679/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:92 ja 1966:171)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain 20 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 20 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (705/66), näin kuuluvaksi:

20 §. ----------

Kansaneläkelaitokselle vuosilta 1970 ja 1971 suoritettavien työnantajan kansaneläkemaksun etumaksujen määrän vahvistaa valtiovarainministeriö kansaneläkelaitoksen esityksestä.

158. VIRVOITUSJUOMAKIOSKIEN SEKÄ JÄÄTELÖN- JA KUKKIENMYYNTIPAIKKOJEN MYYNTIKAUDEN JATKAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 12 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935:9 ja 1968:46)

Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä kaupunginhallituksen 13.10.1969 tekemän päätöksen, jonka mukaan kaupungin maalla olevissa virvoitusjuomakioskeissa sekä jäätelön- ja kukkienmyyntipaikoissa saadaan harjoittaa kauppaa 16.10 - 2.11.1969 välisenä aikana kaupunginvaltuuston 27.3.1935 kioskeissa ja niihin verrattavissa myyntipaikoissa sekä ulkosalla kaupungin alueella harjoitettavasta kaupasta ym. ansiotoiminnasta hyväksymien määräysten 4 §:stä poiketen.

159. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMA-ALUEEN MAANPUOLEISTEN RAJOJEN TARKISTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 12 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:153, 1965:122 ja 1966:155)

Kaupunginvaltuusto päätti vahvistaa Helsingin kaupungin satama-alueen maanpuoleiset rajat oheen liitetyn kartan mukaisesti.

160. TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSESSA JA LYHYTAIKAISISSA TYÖSUHTEISSA OLEVIEN TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSESSA TARKOITETUN PALKKAINDEKSILUVUN VAHVISTAMINEN.

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös marraskuun 12 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 684/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:149)

Sosiaali- ja terveysministeriö on 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun työntekijäin eläkeasetuksen (183/62) 9 §:n ja samana päivänä annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen (184/62) 9 §:n nojalla päättänyt, että mainituissa pykälissä tarkoitettu palkkaindeksiluku vuonna 1970 on 197.

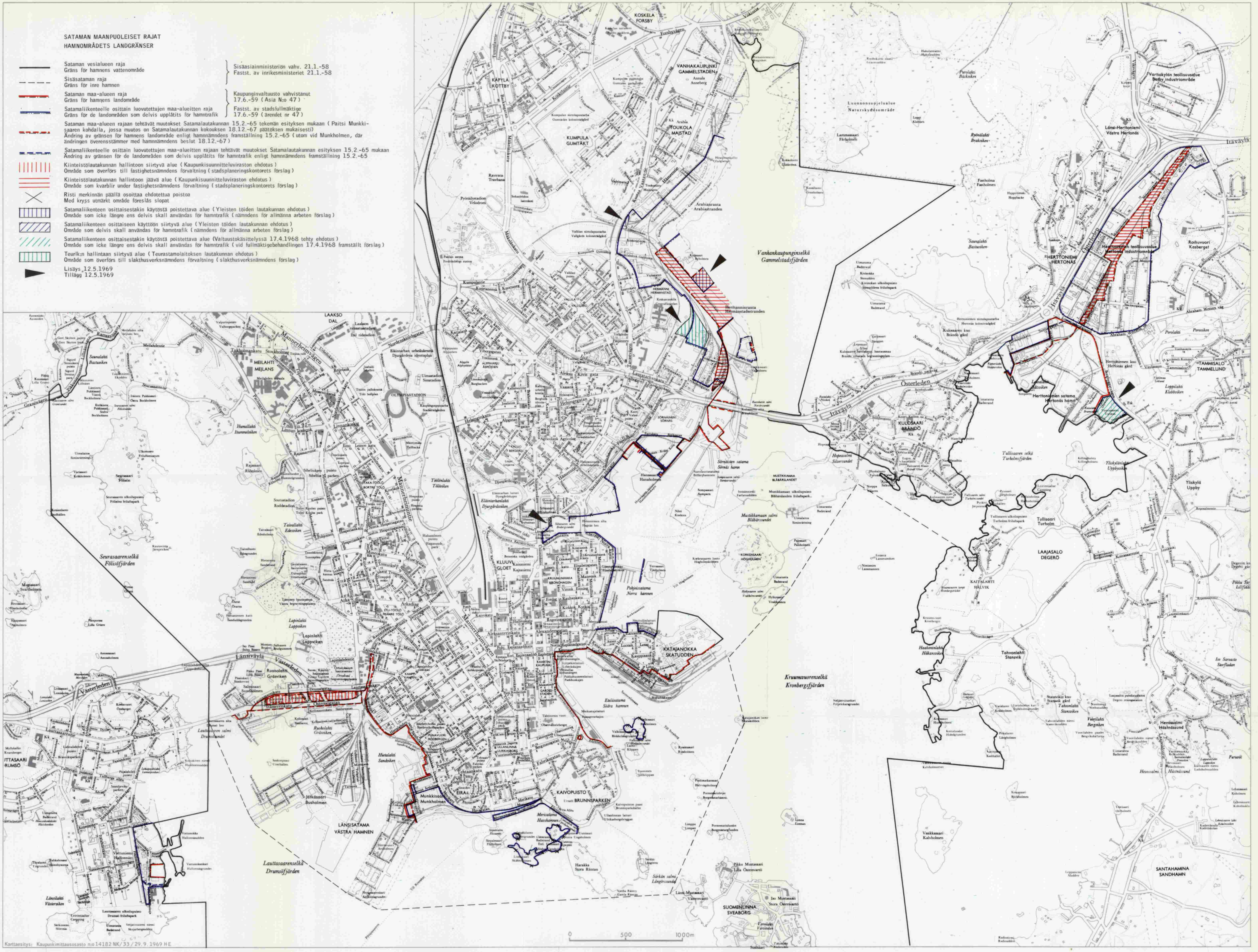
SATAMAN MAANPUOLEISET RAJAT
HAMNOMRÅDETS LANDGRÄNSER
Sataman vesialueen raja
Gräns för hamnens vattenområde
Sisäsataman raja
Gräns för inre hamnen
Sisäasiainministeriön vahv. 21.1.-58
Fastst. av inrikesministeriet 21.1.-58
Sataman maa-alueen raja
Gräns för hamnens landområde
Satamaliikenteelle osittain luovutettujen maa-alueitten raja
Gräns för de landområden som delvis upplåtits för hamntrafik
Kaupunginvaltuusto vahvistanut 17.6.-59 (Asia N:o 47)
Fastst. av stadsfullmäktige 17.6.-59 (ärendet nr 47)
Sataman maa-alueen rajaan tehtävät muutokset Satamalautakunnan 15.2.-65 tekemän esityksen mukaan (Paitsi Munkkisaaren kohdalla, jossa muutos on Satamalautakunnan kokouksen 18.12.-67 päätöksen mukaisesti)
Ändring av gränsen för hamnens landområde enligt hamnnämndens framställning 15.2.-65 (utom vid Munkholmen, där ändringen överensstämmer med hamnnämndens beslut 18.12.-67)
Satamaliikenteelle osittain luovutettujen maa-alueitten rajaan tehtävät muutokset Satamalautakunnan esityksen 15.2.-65 mukaan
Ändring av gränsen för de landområden som delvis upplåtits för hamntrafik enligt hamnnämndens framställning 15.2.-65
Kiinteistölautakunnan hallintoon siirtyvä alue (Kaupunkisuunnitteluviraston ehdotus)
Område som överförs till fastighetsnämndens förvaltning (stadsplaneringskontorets förslag)
Kiinteistölautakunnan hallintoon jäävä alue (Kaupunkisuunnitteluviraston ehdotus)
Område som kvarblir under fastighetsnämndens förvaltning (stadsplaneringskontorets förslag)
Risti merkinnän päällä osoittaa ehdotettua poistoa
Med kryss utmärkt område föreslås slopat
Satamaliikenteen osittaisestakin käytöstä poistettava alue (Yleisten töiden lautakunnan ehdotus)
Område som icke längre ens delvis skall användas för hamntrafik (nämndens för allmänna arbeten förslag)
Satamaliikenteen osittaiseen käyttöön siirtyvä alue (Yleisten töiden lautakunnan ehdotus)
Område som delvis skall användas för hamntrafik (nämndens för allmänna arbeten förslag)
Satamaliikenteen osittaisestakin käytöstä poistettava alue (Valtuustokäsittelyssä 17.4.1968 tehty ehdotus)
Område som icke längre ens delvis skall användas för hamntrafik (vid fullmäktigebehandlingen 17.4.1968 framställt förslag)
Teurlk:n hallintaan siirtyvä alue (Teurastamolaitoksen lautakunnan ehdotus)
Område som överförs till slakthusverksnämndens förvaltning (slakthusverksnämndens förslag)
Lisäys 12.5.1969
Tillägg 12.5.1969
KOSKELA FORSBY
VANHAKAUPUNKI GAMMELSTADEN
KÄPYLÄ KOTTBY
KUMPULA GUMTÄKT
TOUKOLA MAJSTAD
HERMANNI HERMANSTAD
Vanhankaupunginselkä Gammelstadsfjärden
Länsi-Herttoniemi Västra Hertonäs
HERTTONIEMI HERTONÄS
Herttoniemen teollisuusalue Hertonäs industriområde
Herttoniemen satama Hertonäs hamn
KULOSAARI BRÄNDÖ
TAMMISALO TAMMELUND
LAAJASALO DEGERÖ
MEILAHTI MEJLANS
OLYMPIASTADION
SÖRNÄINEN SÖRNÄS
Sörnäisten satama Sörnäs hamn
KLUUVI GLOET
KRUUNUNHAKA KRONOHAGEN
Pohjoissatama Norra hamnen
KATAJANOKKA SKATUDDEN
Eteläsatama Södra hamnen
KAIVOPUISTO BRUNNSPARKEN
Merisatama Havshamnen
EIRA
Munkkisaari Munkholmen
LÄNSISATAMA VÄSTRA HAMNEN
LAUTTASAARI DRUMSÖ
Seurasaarenselkä Fölisöfjärden
Lauttasaarenselkä Drumsöfjärden
Kruunuvuorenselkä Kronbergsfjärden
SUOMENLINNA SVEABORG
SANTAHAMINA SANDHAMN
0 500 1000m
Karttaesitys: Kaupunkimittausosasto n:o 14182 NK/33/29.9.1969 HE

161. HUOLTOLOIDEN HOITOPÄIVÄMAKSUN VAHVISTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 13 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 696/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1967:106)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun lain (96/61) 35 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 25 päivänä elokuuta 1962 annetussa laissa (460/62), ja ottaen huomioon päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 15 päivänä joulukuuta 1961 annetun asetuksen (554/61) 31 §:n säännökset, päättänyt, että mainitussa laissa tarkoitettujen huoltoloiden hoitopäivämaksu on 1 päivästä tammikuuta 1970 lukien neljätoista markkaa neljäkymmentä penniä. Huollettavan säilytyksestä sellaisessa muussa väliaikaisessa hoitopaikassa kuin huoltolassa tai sairaalassa, jolle viranomainen ei ole vahvistanut hoitopäivämaksua, suoritetaan valtion osuus sosiaali- ja terveysministeriön kohtuulliseksi harkitseman hoitopäivämaksun perusteella.

162. LAKI OBLIGAATIOLAINOJEN VERONHUOJENNUKSISTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 14 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 686/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:88)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan obligaatiolainojen veronhuojennuksista 24 päivänä kesäkuuta 1969 annetun lain (412/69) 3 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

3 §. Veronhuojennus myönnetään obligaatiolainan laina-ajalta, kuitenkin enintään 11 verovuodelta siten, että obligaatiolaina on näiltä vuosilta toimitettavissa verotuksissa verovapaa.

Tämän lain säännöksiä sovelletaan myös sellaisiin vuonna 1969 heinäkuun 1 päivänä tai sen jälkeen liikkeeseen laskettuihin obligaatiolainoihin, joiden osalta veronhuojennuksesta on päätetty ennen tämän lain antamista. Veronhuojennusajan pitentämisestä päättää tällöin valtioneuvosto. Lain 4 §:ssä olevien säännösten estämättä voidaan veronhuojennusajan pitentämistä koskeva hakemus tehdä valtioneuvostolle myös erikseen, ei kuitenkaan myöhemmin kuin kolmen kuukauden kuluessa tämän lain antamisesta.

163. ASETUS LAPSIPERHEIDEN ASUMISTUESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 21 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 709/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1962:14 ja 1968:153)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan lapsiperheiden asumistuesta 12 päivänä tammikuuta 1962 annetun asetuksen 2 §, sellaisena kuin se on 8 päivänä marraskuuta 1968 annetussa asetuksessa (604/68), näin kuuluvaksi:

2 §. Perheen talouteen kuuluvien perheenjäsenten yhteinen verotettava vuotuinen tulo saa edellisenä vuotena toimitetussa tulo- ja omaisuusverotuksessa olla, jos perheessä on kaksi huollettavaa lasta, alennetussa tuen lajissa enintään 11 160 markkaa, tavallisessa tuen lajissa enintään 9 310 markkaa ja korotetussa tuen lajissa enintään 7 460 markkaa. Milloin perheessä huollettavana on enemmän kuin kaksi lasta, korotetaan edellä mainittuja tulorajoja alennetussa tuen lajissa 930 markalla, tavallisessa tuen lajissa 740 markalla ja korotetussa tuen lajissa 370 markalla kutakin seuraavaa huollettavaa lasta kohti.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1970 lukien.

164. ASETUS ERÄIDEN SAIRAALAMAKSUJEN PERIMISESTÄ ULOSOTTOTOIMIN ILMAN TUOMIOTA TAI PÄÄTÖSTÄ.

Annettu marraskuun 21 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 710/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:171 ja 1952:59)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin 29 päivänä kesäkuuta 1961 annetun lain (367/61) 14 §:n nojalla:

1 §. Sosiaali- ja terveysministeriö voi myöntää oikeuden siihen, että kunnan, kuntainliiton tai valtionapua saavan yhteisön ylläpitämän sairaalan perimä valtion viranomaisten vahvistamien perusteiden mukainen tutkimus- ja hoitomaksu saadaan ilman tuomiota tai päätöstä ulosottaa siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) on säädetty. Sama koskee myös maksuja, jotka potilaan kotikunta kunnallisista yleissairaaloista annetun lain 23 §:n 1 momentin ja 33 §:n mukaan, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (671/66), on velvollinen sairaalalle suorittamaan.

Mikäli asiasta ei ole erikseen toisin säädetty, vahvistaa 1 momentissa tarkoitetun tutkimus- ja hoitomaksun lääkintöhallitus.

2 §. Tämän asetuksen määräyksiä sovelletaan 1 §:ssä tarkoitettujen sairaaloiden lisäksi myös sellaisiin Ahvenanmaalla oleviin sairaaloihin, joiden maksut maakuntahallitus, hankittuaan lääkintöhallituksen lausunnon, on vahvistanut.

3 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1969, ja sillä kumotaan eräiden sairaanhoito- ja synnytyslaitosten sairaalamaksujen ulosmittauksesta 9 päivänä marraskuuta 1951 annettu asetus (568/51) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, kuitenkin niin, että sanotun asetuksen nojalla ennen tämän asetuksen voimaantuloa myönnetty oikeus ulosottaa tiettyjä maksuja ilman tuomiota tai päätöstä jää edelleen voimaan. Sanottu oikeus voidaan määrätä lakkaamaan samassa järjestyksessä kuin missä se on myönnetty.

165. TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAISSA TARKOITETUN KANSANELÄKKEEN TUKIOSAN SAAJIEN KESKIMÄÄRÄISTÄ KANSANELÄKETTÄ VASTAAVAN MÄÄRÄN VAHVISTAMINEN.

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös marraskuun 27 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 724/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:156)

Sosiaali- ja terveysministeriö on 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 8 §:n 6 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (792/68), päättänyt, että mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettu kansaneläkkeen tukiosan saajien keskimääräistä kansaneläkettä vastaava määrä on 1 päivästä tammikuuta 1970 lukien 179 markkaa kuukaudessa.

166. LAKI VUODELTA 1970 SUORITETTAVAN VAKUUTETUN SAIRAUSVAKUUTUSMAKSUN JA TYÖNANTAJAN SAIRAUSVAKUUTUSMAKSUN MÄÄRÄSTÄ.

Annettu marraskuun 28 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 717/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:189)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Poiketen siitä, mitä on säädetty 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 33 §:n 1 momentissa vakuutetun sairausvakuutusmaksusta ja samana päivänä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain (366/63) 1 §:n 1 momentissa työnantajan sairausvakuutusmaksusta, vakuutetun sairausvakuutusmaksu on 1,25 penniä vakuutetulle vuodelta 1970 toimitettavassa kunnallisverotuksessa määrätyltä veroäyriltä ja työnantajan sairausvakuutusmaksu 1,25 prosenttia työntekijälle vuonna 1970 suoritetun ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä.

Kansaneläkelaitokselle vuodelta 1972 suoritettavan vakuutetun sairausvakuutusmaksun ennakon etumaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun etumaksun määrän vahvistaa valtiovarainministeriö kansaneläkelaitoksen esityksestä.

2 §. Poiketen siitä, mitä 16 päivänä toukokuuta 1958 annetun merimiesverolain 6 §:n 3 momentissa ja 13 §:n 1 momentissa, sellaisina kuin ne ovat 28 päivänä marraskuuta 1969 annetussa laissa (716/69), on säädetty vakuutetun sairausvakuutusmaksusta, on tämä maksu otettava jokaisessa vuoden 1970 merimiesverotaulukossa huomioon laskettuna 1,25 pennin mukaan veroäyriltä. Vastaavasti on kansaneläkelaitokselle suoritettava vuodelta 1970 vakuutetun sairausvakuutusmaksuna yksi prosentti merimiestulosta. Jos merimiesvero on pienempi kuin 11,2 prosenttia merimiestulosta, jaetaan vero edellä mainitulta ajalta kunnan, kansaneläkelaitoksen ja seurakunnan kesken siten, että siitä suoritetaan kunnalle kymmenen osaa, kansaneläkelaitokselle kolme osaa ja seurakunnalle yksi osa. Mikäli merimiesveroon ei sisälly kirkollisveroa ja merimiesvero tällöin on pienempi kuin 10,4 prosenttia merimiestulosta, jaetaan vero kunnan ja kansaneläkelaitoksen kesken siten, että siitä suoritetaan kunnalle kymmenen osaa ja kansaneläkelaitokselle kolme osaa.

167. ASETUS TYÖNANTAJAN SOSIAALITURVAMAKSUSTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 28 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 718/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:129 ja 1968:190)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun asetuksen 1 §, sellaisena kuin se on 20 päivänä joulukuuta 1968 annetussa asetuksessa (710/68), näin kuuluvaksi:

1 §. Työnantajan sosiaaliturvamaksun suuruus on 1 päivästä tammikuuta 1970 sanotun vuoden loppuun 6.75 prosenttia suoritetun ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä. Siitä on neljätoista kahdeskymmenesseitsemäsosaa työnantajan lapsilisämaksua, kahdeksan kahdeskymmenesseitsemäsosaa työnantajan kansaneläkemaksua ja viisi kahdeskymmenesseitsemäsosaa työnantajan sairausvakuutusmaksua.

Työnantajan sosiaaliturvamaksun suuruus on 1 päivästä tammikuuta 1971 6.5 prosenttia suoritetun ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä. Siitä on seitsemän kolmastoistaosaa työnantajan lapsilisämaksua, neljä kolmastoistaosaa työnantajan kansaneläkemaksua ja kaksi kolmastoistaosaa työnantajan sairausvakuutusmaksua.

168. ASETUS SAIRAUSVAKUUTUSASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 28 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 721/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:128 ja 1968:19)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun sairausvakuutusasetuksen (473/63) 3 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 19 päivänä tammikuuta 1968 annetussa asetuksessa (53/68), näin kuuluvaksi:

3 §. Sairausvakuutuslain 9 §:ssä tarkoitettuna vaikeana ja pitkäaikaisena sairautena pidetään:

1. aivolisäkkeen etulohkon toiminnanvajavuutta (hypopituitarismus),
2. vesitystautia (diabetes insipidus),
3. sokeritautia (diabetes mellitus),
4. kilpirauhasen toiminnanvajavuutta (hypothyreosis, myxoedema),
5. lisämunuaisten toiminnanvajavuutta (insufficientia adrenocorticalis, morbus Addison),
6. lisäkilpirauhasten toiminnanvajavuutta (hypoparathyreoidismus),
7. puutosvähäverisyyttä (anaemia perniciosa),
8. halvausmaista lihasheikkoutta (myasthenia gravis),
9. keskushermoston pesäkekovettumatautia (sclerosis disseminata),
10. täristyshalvausta (paralysis agitans, parkinsonismus),
11. kaatumatautia ja muita siihen verrattavia kouristustiloja (epilepsia, convulsiones),
12. jakomielitautia (schizophrenia),
13. affektiivi-mielisairautta (psychosis affectiva, psychosis mano-depressiva),
14. vaihdevuotisharhamielisyyttä (paraphrenia involutionalis),
15. harhamielisyyttä (status paranoicus, paranoia),
16. vanhuuden mielisairautta (dementia senilis),
17. esivanhuuden mielisairautta (dementia praesenilis),
18. muita varsinaisia mielisairauksia (psychosis aliae),
19. vajaamielisillä (retardatio mentalis, debilitas, imbecillitas, idiotia) esiintyviä levottomuustiloja,
20. viherkaihia (glaucoma),

21. kroonista sydämen toiminnanvajavuutta (insufficientia cordis, incompensatio cordis chronica),
22. reumaattisia niveltulehduksia ja vastaavia tiloja (arthritis rheumatoides, spondylarthritis ancylopoetica et morbi similes),
23. hajapesäkkeisiä sidekudostauteja ja niihin verrattavia tiloja (morbi diffusi telae conjunctivae et morbi similes),
24. nisän pahanlaatuista kasvainta (neoplasma malignum mammae),
25. eturauhasen pahanlaatuista kasvainta (neoplasma malignum prostatae),
26. leukemioita ja muita pahanlaatuisia veri- ja luuydintauteja (leuchaemiae et morbi similes),
27. pahanlaatuisia imukudostauteja (neoplasmata maligna telae lymphaticae et morbi similes),
28. sarkoidoosia (sarcoidosis),
29. kolmoishermosärkyä (neuralgia trigemini),
30. gammaglobuliinin puutostilaa (agammaglobulinaemia),
31. sukurauhasten toiminnanvajavuutta (hypogonadismus),
32. aplastista anemiaa (anaemia aplastica),
33. D-vitamiiniresistenttiä riisitautia (rachitis tarda),
34. mukoviskidoosia (mucoviscidosis, fibrosis cystica pancreatica),
35. kystiiniaineenvaihdunnan synnynnäisiä häiriöitä (cystinuria, cystinosis),
36. Wilsonin tautia (degeneratio hepatolenticularis Wilson),
37. yleistä erytrodermiaa (erythrodermia exfoliativa universalis),
38. rakkoihottumaa (pemphigus),
39. suonikalvosyöpää (chorioepithelioma),
40. kihtiä (diathesis urica, arthritis urica),
41. kroonisia hyytymistauteja (defecti coagulationis chronici, haemophiliae),
42. siirretyn elimen aiheuttamaa jälkitilaa (sequela post transplantationem),
43. kroonista keuhkoastmaa (asthma bronchiale chronica),
44. kroonista virtsatietulehdusta (pyelonephritis chronica) sekä
45. kroonista verenpainetautia (hypertonia chronica).

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

169. KUNNALLISVEROTUKSESSA TEHTÄVÄT LAPSI- JA PERUSVÄHENNYKSET.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 3 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:159)

Kaupunginvaltuusto päätti, että Helsingin kaupungissa vuoden 1969 tuloista toimitettavassa kunnallisverotuksessa lapsivähennyksen suuruus on 650 mk lasta kohden ja perusvähennyksen korkein määrä 1 200 mk.

170. HELSINGIN KAUPUNGIN VIRANHALTIJAIN ELÄKESÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 3 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:79)

Kaupunginvaltuusto päätti, että 14.10.1953 vahvistetun kaupungin viranhaltijain eläkesäännön 12 §:n 2 momentti muutetaan kuulumaan seuraavasti:

Sotilasvammalain, kansaneläkelain, vanhuusavustuslain ja perheeläkelain mukaan suoritettavaa eläkettä, elinkorkoa tai muuta vastaavaa etua ei vähennetä kaupungin maksamasta eläkkeestä. Sama koskee myös virantoimituksessa sattuneen tapaturman tai virantoimituksesta aiheutuneen sairauden johdosta kaupungin kustantamaa elinkorkoa tai muuta korvausta, jollei se yhdessä kaupungin suoritettavan eläkkeen kanssa ole täyden eläkkeen määrää suurempi.

Muutos tulee voimaan 1.10.1969 lukien.

171. HELSINGIN KAUPUNGIN PALVELUKSESSA TYÖSOPIMUSSUHTEESSA OLEVIEN ELÄKESÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 3 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:80)

Kaupunginvaltuusto päätti, että 14.10.1953 vahvistetun kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien eläkesäännön 12 §:n 2 momentti muutetaan kuulumaan seuraavasti:

Sotilasvammalain, kansaneläkelain, vanhuusavustuslain ja perhe-eläkelain mukaan suoritettavaa eläkettä, elinkorkoa tai muuta vastaavaa etua ei vähennetä kaupungin maksamasta eläkkeestä. Sama koskee myös kaupungin työssä sattuneen tapaturman tai kaupungin työstä aiheutuneen sairauden johdosta kaupungin kustantamaa elinkorkoa tai muuta korvausta, jollei se yhdessä kaupungin suoritettavan eläkkeen kanssa ole täyden eläkkeen määrää suurempi.

Muutos tulee voimaan 1.10.1969 lukien.

172. HELSINGIN KAUPUNGIN LESKIELÄKE- JA KASVATUSAPUSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 3 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:83)

Kaupunginvaltuusto päätti, että 14.4.1954 vahvistetun kaupungin leskieläke- ja kasvatusapusäännön 6 §:ään lisätään näin kuuluva 5 momentti:

Tämän säännön nojalla myönnettävästä leskieläkkeestä tai kasvatusavustuksesta ei vähennetä perhe-eläkelain nojalla myönnettävää eläkettä tai muuta vastaavaa etua.

Muutos tulee voimaan 1.10.1969 lukien.

173. HELSINGIN KAUPUNGIN LIIKENNEMAKSUTAKSAN MUUTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 3 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:82)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa sisäasiainministeriön 25.7.1961 vahvistamaa Helsingin kaupungin liikennemaksutaksaa seuraavasti:

1) tuontitaulukon kohtaan 44/1 liitetään seuraava muistutus:

Puunjalostusteollisuuden raaka-aineeksi käytettävän raakapuun liikennemaksua kannetaan 28 p/m^3. Mikäli nyt mainittu raaka-aine puretaan aluksesta laiturin ulkopuolella ankkuripaikalla, alennetaan liikennemaksua 30 %:lla.

Raakapuun nimikkeeseen kuuluvat havupuuta, koivua tai haapaa olevat saha- ja vaneritukit sekä paperi- ja tulitikkupuu, polttopuu, puujäte, sahanpuru ja hake k-m^3.

2) tuontitaulukon nimike "51/5 - muut" muutetaan numeroinniltaan nimikkeeksi 51/6 ja sen sijaan uudeksi nimikkeeksi 51/5 hyväksytään seuraava:

- konehihnojen tai -tiivisteiden valmistukseen käytettävät 100 kg - 1.50 mk.

174. LAKI LAPSEN HOITOTUESTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 735/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:96)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään lapsen hoitotuesta 4 päivänä heinäkuuta 1969 annetun lain (444/69) 3 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

3 §. ----------

Mikäli samalta ajalta, jolta lapselle myöhemmin myönnetään hoitotuki, on maksettu erityislapsilisää, vähennetään maksettu erityislapsilisä hoitotuesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

175. LAKI VEROTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 740/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:158, 1965:37 ja 1967:57)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 8 §:n 2, 3 ja 4 momentti, sellaisena kuin 2 momentti on 7 päivänä toukokuuta 1965 annetussa laissa (260/65) ja 4 momentti 20 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa laissa (305/67), 10 §:n 1 momentti, 11 §:n 1 ja 3 momentti, 12 §:n 3 momentti, 20 §:n 2 momentti, 21 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 7 päivänä toukokuuta 1965 annetulla lailla, 23 §:n 2 ja 3 momentti, 28 §:n 2 momentti, 70 §:n 1 momentti ja 128 § näin kuuluviksi:

8 §. ----------

Muut verolautakunnan jäsenet kuin puheenjohtaja sekä varamiehet heille valitaan ja määrätään neljäksi kalenterivuodeksi kerrallaan niin, että puolta lautakunnan jäsenten kokonaisluvusta vastaavan määrän jäseniä sekä varamiehen kullekin heistä valitsee kunnallisvaltuusto ja muut jäsenet, varapuheenjohtajat heihin luettuina, sekä varamiehen kullekin heistä määrää verohallitus kunnallisvaltuustoa kuultuaan.

Verohallitus määrää, kuka varapuheenjohtajista puheenjohtajan estyneenä ollessa toimii lautakunnan puheenjohtajana.

Milloin kunnallisvaltuuston valitsemien verolautakunnan jäsenten toimet päättyvät kunnallisen jaoituksen muutoksen tullessa voimaan kesken toimikauden, päättyvät myös verohallituksen määräämien verolautakunnan varapuheenjohtajien, jäsenten ja heidän varamiestensä toimet, ja verohallitus antaa näihin toimiin jäljellä olevaksi toimikaudeksi uudet määräykset.

10 §. Verohallitus voi vapauttaa verolautakuntaan määräämänsä jäsenen kesken toimikauden lautakunnan jäsenyydestä, jos hän on toiminnallaan tai käyttäytymisellään lautakunnassa tai sen ulkopuolella tahi tehtävien-sä laiminlyömisellä osoittanut, ettei hän ansaitse sitä luottamusta ja kunnioitusta, jota hänen asemansa verolautakunnan jäsenenä edellyttää. Sama oikeus on kunnallisvaltuustolla valitsemaansa jäseneen nähden.

---

11 §. Verohallitus määrää verolautakuntaan valtionasiamiehen ja hänelle varamiehen. Kunnallishallitus määrää lautakuntaan samoin kunnanasiamiehen ja hänelle varamiehen. Valtion- ja kunnanasiamiehenä voi olla sama henkilö. Verojohtaja sekä verolautakunnan varapuheenjohtaja ja muu jäsen tai heidän varamiehensä älköön toimiko valtion- tai kunnanasiamiehenä.

Valtionasiamiehelle antamansa määräyksen voi verohallitus peruuttaa. Niin ikään kunnallishallitus voi peruuttaa kunnanasiamiehen tehtävään antamansa määräyksen.

12 §. ----------

Milloin lautakunnan jäsen on estynyt kokoukseen saapumasta, ilmoittakoon siitä hyvissä ajoin puheenjohtajalle, jonka tulee estyneen tilalle kutsua tämän varamies. Jos tälläkin on este, kutsukoon puheenjohtaja valitun jäsenen sijaan muun valitun varamiehen sekä verohallituksen määräämän jäsenen sijaan verohallituksen määräämän muun varamiehen.

---

20 §. ----------

Lääninverolautakunnassa on puheenjohtaja, riittävä määrä varapuheenjohtajia sekä, sen mukaan kuin verohallitus määrää, neljä tai useampia muita jäseniä. Muilla jäsenillä kuin puheenjohtajalla on varamies.

21 §. Lääninverolautakunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajat sekä muut jäsenet ja varamiehet määrää verohallitus neljäksi kalenterivuodeksi, ottaen huomioon, että puolet lautakunnan jäsenten kokonaisluvusta, jolloin myös puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat luetaan jäseniksi, sekä heidän varamiehensä on määrättävä kunnallisten keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä.

Verohallitus määrää kunnallisia keskusjärjestöjä kuultuaan lautakuntaan yhden tai useampia verotusasiamiehiä ja heille varamiehet. Verotusasiamiehen on huolehdittava valtion, kuntien ja seurakuntien sekä kansaneläkelaitoksen oikeuden valvomisesta.

Verotusasiamiehelle antamansa määräyksen verohallitus voi peruuttaa.

23 §. ----------

Tutkijalautakunnassa on puheenjohtaja, jona toimii verojohtaja, riittävä määrä varapuheenjohtajia sekä kuusi tai useampia muita jäseniä, sen mukaan kuin verohallitus, kunnallishallitusta kuultuaan määrää.

Tutkijalautakunta voi toimia jakaantuneena vähintään kuusijäsenisiin jaostoihin, joiden lukumäärän verohallitus määrää.

28 §. ----------

Tarkastusasiamiehen ja hänen varamiehensä määrää verohallitus kuultuaan kunnallisia keskusjärjestöjä.

70 §. Keskusverolautakunnassa on puheenjohtaja ja kuusi muuta jäsentä, jotka ynnä heidän varamiehensä valtioneuvosto määrää viisivuotiskausittain. Jäsenistä on yksi määrättävä valtiovarainministeriön viran haltijoista ja yksi verohallituksen viran haltijoista sekä kaksi kunnallisten keskusjärjestöjen ehdottamista henkilöistä.

---

128 §. Siinä kertomuksessa, jonka hallitus valtiopäiväjärjestyksen 29 §:n mukaan antaa eduskunnalle, on lueteltava 125 ja 126 §:n mukaan valtionverosta myönnetyt vapautukset, sikäli kuin ne saman verovelvollisen osalta ovat 5 000 markkaa suuremmat.

Tämän lain voimaantulosta säädetään erikseen. Tämä laki ei aiheuta muutosta lain voimaantullessa toimivan keskusverolautakunnan kokoonpanoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1970. (Laki verohallinnon uudistamisen voimaanpanosta 748/69)

176. LAKI ENNAKKOPERINTÄLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 741/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:117 ja 1967:34)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain 49 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 7 päivänä huhtikuuta 1967 annetussa laissa (144/67), näin kuuluvaksi:

49 a §. ----------

Siinä kertomuksessa, jonka hallitus valtiopäiväjärjestyksen 29 §:n mukaan antaa eduskunnalle, on lueteltava 1 momentin nojalla myönnetyt vapautukset, sikäli kuin ne saman verovelvollisen osalta ovat 5 000 markkaa suuremmat.

Tämän lain voimaantulosta säädetään erikseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1970. (Laki verohallinnon uudistamisen voimaanpanosta 748/69)

177. LAKI ELATUSAVUN ENNAKOSTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 751/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:70)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 7 päivänä kesäkuuta 1963 elatusavun ennakosta annetun lain (281/63) 4 §:n 2 ja 3 momentti näin kuuluviksi:

4 §. ----------

Ennakon suuruus on 50 markkaa kuukaudessa elatusvelvollista ja lasta kohti. Ennakkona ei kuitenkaan suoriteta enempää kuin elatusvelvollisen on oikeuden päätöksen tai sopimuksen perusteella maksettava lapselle elatusapua.

Jos elatusapua on osittain maksettu ennakon suorituskuukautena tai niinä kuukausina, joilta ennakko 1 momentin mukaan on myönnetty taannehtivasti, suoritetaan ennakkona elatusvelvollista ja asianomaista lasta kohti enintään määrä, joka yhdessä maksetun elatusavun kanssa kuukaudelta nousee 50 markkaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

178. HELSINGIN KAUPUNGILLE RAKENNUSTYÖN VALVONNASTA SUORITETTAVAT MAKSUT.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistamat joulukuun 9 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymät syyskuun 17 p:nä 1969)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:24)

1 §. Rakennuttajan on suoritettava kaupungille rakennuspiirustusten tarkastamisesta ja muusta rakennustyön valvonnasta kiinteistöinsinöörille kuuluvia tehtäviä lukuun ottamatta seuraavat maksut:

1. Uuden rakennuksen ja tilapäisen uudisrakennuksen rakentaminen, rakennuksen korottaminen tai muu lisärakennus ja rakennuksen uudestaan rakentaminen. 35 p/m^3
kuitenkin vähintään ..... 70 mk
Yksinkertaisen hallimaisen teollisuusrakennuksen, kallioon sijoitetun suojan, säiliön tai vastaavan rakentamisesta koskeva maksu on 100 000 m^3 ylittävältä osalta vain ..... 15 p/m^3
kuitenkin vähintään ..... 70 mk

2. Rakennuksen sisärakenteiden olennainen muuttaminen ja muu sellainen muutos, joka on uudestaan rakentamiseen verrattava:
muutettavan tilan lattiapinta-alan mukaan ..... 85 p/m^2
kuitenkin vähintään ..... 70 mk

3. Rakennuksen tai sen osan käyttäminen olennaisesti toiseen tarkoitukseen, kuin mihin sitä on käytetty tai rakennuslupa osoittaa:
muutettavan tilan lattiapinta-alan mukaan ..... 45 p/m^2
kuitenkin vähintään ..... 70 mk

4. Rakennuksen sisärakenteiden muuttaminen ja muu sellainen muutos, johon ei ole sovellettava 2. tai 3. kohtaa:
muutettavan tilan lattiapinta-alan mukaan ..... 65 p/m^2
kuitenkin vähintään ..... 70 mk

5. Julkisivun muuttaminen:
muutettavan julkisivun osan pinta-alan mukaan ... 65 p/m^2
kuitenkin vähintään..... 70 mk

6. Sellaisen myyntikojun, kioskin tai ryhmäpuutarhamajan, joka ei ole uudisrakennus, soitto- ja tanssilavan sekä muun vastaavanlaatuisen laitoksen rakentaminen ..... 70 mk

7. Tontin aitaaminen ja ajoportin rakentaminen ..... 70 mk

8. Autopaikan käyttäminen muuhun tarkoitukseen:
autopaikkojen pinta-alan mukaan..... 45 p/m^2
kuitenkin vähintään ..... 70 mk

9. Rakennusluvan voimassaoloajan jatkaminen:
a) 1. kohdassa tarkoitettu lupa ..... 15 p/m^3
b) 2. kohdassa tarkoitettu lupa ..... 40 p/m^2
kuitenkin vähintään ..... 70 mk

10. Rakennusasetuksen 50 §:n 4 momentissa tarkoitetut ja muut tässä pykälässä mainitsemattomat toimenpiteet, joihin vaaditaan maistraatin tai rakennustarkastajan lupa ..... 70 mk

Rakennuksen tilavuus lasketaan Suomen Arkkitehtiliiton julkaiseman rakennustietokortiston (RT-kortiston) määritelmien mukaan.

2 §. Rakennuttajan on suoritettava 1 §:ssä tarkoitettu maksu ennen maistraatin päätöksen antamista tai, milloin on kysymys rakennustarkastajan luvasta, päätöksen saadessaan. Jos hakemus hylätään, palautetaan hakijalle pyynnöstä 50 prosenttia suoritetusta maksusta.

3 §. Jos rakennuttaja luopuu rakennusluvasta sen ollessa voimassa ja hakee lupaa rakennustyön suorittamiseen uusien rakennuspiirustusten mukaisesti, palautetaan hakijalle pyynnöstä 50 prosenttia aikaisemmin suoritetusta maksusta, kun uusien piirustusten edellyttämä maksu on suoritettu.

4 §. Jos uuden rakennuksen rakentamista varten myönnetty rakennuslupa on rauennut, palautetaan luvan saajalle pyynnöstä osa hänen suorittamastaan maksusta seuraavasti:

a) jos on työ aloittamatta..... 40 %
b) jos työ on aloitettu, mutta perustuksia koskeva rakennekatselmus on toimittamatta ..... 30 %
c) jos perustuksia koskeva rakennekatselmus on toimitettu ..... 20 %
d) jos rakennekatselmus on toimitettu ..... 10 %

Edellä tarkoitettuna katselmuksena pidetään myös osakatselmusta.

Jos rakennus on sallittu otettavaksi osittainkin käyttöön, vaikka loppukatselmusta ei kaikilta osin ole toimitettu, maksua ei palauteta.

5 §. Milloin rakennuslupa, joka ei koske uutta rakennusta, tai muu lupa kuin rakennuslupa on rauennut, noudatetaan maksua palautettaessa soveltuvin osin 4 §:n määräyksiä.

6 §. Jos edellä olevien määräysten mukaan palautettava maksu on pienempi kuin 20 mk, palautusta ei suoriteta.

7 §. Rakennustyön valvontaan kuuluvista kiinteistöinsinöörin toimenpiteistä rakennuttajan on suoritettava kaupungille seuraavat maksut:

1. Rakennuksen paikan ja korkeusaseman maalle merkitsemisestä sekä sijaintikatselmuksen toimittamisesta
   a) kultakin pisteeltä, jolla rakennuksen paikka merkitään 25 mk
      kuitenkin vähintään..... 100 mk
   b) rakennuksen paikan tai korkeusaseman uusintamerkinnästä..... 50 mk

Milloin tontille tai rakennuspaikalle saadaan rakentaa 3- tai useampikerroksinen rakennus tahi tehdasrakennus, suoritetaan a) ja b) kohdan mukaiset maksut 50 prosentilla korotettuina.

2. Pihamaan korkeuksien tarkastamisesta ennen loppukatselmusta..... 50 mk

3. Aidan paikan maalle merkitsemisestä tai aidan sijaintikatselmuksen toimittamisesta ..... 50 mk

Tässä pykälässä tarkoitetut maksut on suoritettava toimenpidettä kiinteistöinsinööriltä pyydettäessä.

Mikäli kiinteistöinsinöörin toimenpide jää suorittamatta, maksu palautetaan pyynnöstä.

8 §. Tällä päätöksellä kumotaan Helsingin kaupungille rakennustyön valvonnasta suoritettavia maksuja koskeva kaupunginvaltuuston 9.3.1966 hyväksymä ja Uudenmaan lääninhallituksen 30.3.1966 vahvistama päätös.

Päätöksestä on kuulutettu 31.12.1969, joten päätöstä noudatetaan sanotusta päivästä lukien.

179. LAKI TALOUDELLISEN KASVUN TURVAAMISESTA VUONNA 1970.

Annettu joulukuun 9 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 754/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:50 ja 105)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrätyllä tavalla, säädetään:

1 §. Yleisten edellytysten luomiseksi taloudellisen kasvun turvaamiselle sekä hinta- ja kustannustason vakaana säilyttämiseksi kielletään elinkustannus-, tukkuhinta-, rakennuskustannus- tai muuhun niihin verrattavan indeksin muutoksiin perustuvan indeksiehdon ottaminen tämän lain voimassaolon aikana tehtävään sitoumukseen, sopimukseen ja muuhun välipuheeseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua indeksiehtoa ei saa uudella sitoumuksella, sopimuksella tai välipuheella palauttaa eikä ottaa ennen taloudellisen kehityksen turvaamisesta vuosina 1968-1969 9 päivänä huhtikuuta 1968 annetun lain (207/68), jota jäljempänä tässä laissa sanotaan vakauttamislaiksi, voimaantuloa tai sanotun lain voimassa ollessa tehtyyn sitoumukseen, sopimukseen ja muuhun välipuheeseen.

Valtioneuvoston asiana on antaa tarkemmat määräykset siitä, mitä indeksejä ja suhdelukuja on pidettävä 1 momentissa tarkoitettuihin elinkustannus-, tukkuhinta- ja rakennuskustannusindekseihin verrattavina indekseinä.

2 §. Tätä lakia ei sovelleta

eläkkeeseen, hautausapuun eikä eräiden elatusapujen sitomisesta elinkustannusindeksiin 16 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (660/66) tarkoitettuun elatusapuun;

vakuutussopimukseen sisältyvään indeksiehtoon;

eri työntekijäin tapaturmavakuutuslakien mukaisiin korvauksiin ja markkamääriin;

liikennevakuutusta koskevien lakien mukaisiin jatkuviin korvauksiin;

sairausvakuutuslain mukaisiin päivä- eikä äitiysrahoihin;

valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain mukaisiin päiväavustuksiin;

sotilasvammalain mukaisiin korvauksiin;

vientitakuulain 2 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitetun tappion varalta annettavaan valtion vientitakuuseen; eikä

sitoumuksiin, sopimuksiin eikä muihin välipuheisiin, jotka koskevat suomalaisten vientitavaroiden tai -palvelusten myyntiä tai tarjontaa ulkomaille, Suomeen tarkoitettujen tuontitavaroiden tai -palvelusten hankintaa ulkomailta tahi kansainvälisiä rahtimarkkinoita taikka jotka muutoin ovat kansainvälisluonteisia, vaikka sanottuihin sitoumuksiin, sopimuksiin ja muihin välipuheisiin muutoin olisi sovellettava Suomen lakia.

3 §. Lailla voidaan säätää sellaisten ennen vakauttamislain voimaantuloa tehtyjen sopimusten tarkistamisesta, joihin on sisältynyt sanotun lain 1 §:ssä tarkoitettu indeksiehto ja joita ei voida irtisanoa päättymään vuoden 1970 loppuun mennessä.

Lailla säädetään sellaisten vakauttamislain voimassa ollessa tehtyjen tai tämän lain voimassa ollessa tehtävien maanvuokrasopimusten tarkistamisesta, joissa vuokra-aika on sovittu kahdeksikymmeneksiviideksi vuodeksi tai sitä pitemmäksi ajaksi ja joita ei voida irtisanoa muulla kuin maanvuokralaissa (258/66) säädetyllä perusteella.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, sovelletaan myös vuokra-alueiden järjestelystä kaupungeissa ja kauppaloissa annetun lain (218/62) 17 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin vuokrasuhteisiin.

Lailla voidaan säätää myös tämän lain voimassa ollessa tehtävien määrätynlaisten muidenkin kuin 2 momentissa tarkoitettujen sopimusten tarkistamisesta samoin kuin suoritettavasta tarkistuksesta, milloin vakauttamislailla on kumottu säädöksessä tai viranomaisen päätöksessä oleva, indeksisidonnaisuuden noudattamista koskeva säännös tai määräys.

4 §. Velkasuhteessa ei saa sopia perittäväksi eikä tämän lain voimassaoloajalta periä suurempaa korkoa tai muuta hyvitystä kuin mitä julkisen valvonnan alaiset raha- ja vakuutuslaitokset soveltavat. Suomen Pankin asiana on julkaista nämä korkomäärät Virallisessa lehdessä.

5 §. Tarvikkeella tarkoitetaan tässä laissa kaikenlaista irtainta omaisuutta, paitsi rahaa ja muita maksuvälineitä, arvopapereita ja saamisoikeuksia tai -todisteita.

Maksulla tarkoitetaan tässä laissa henkilön ja tavaran kuljetuksesta, toisen kiinteistön, laitoksen, tarvikkeen tai muun omaisuuden käyttämisestä, sähkövirran, muun voiman, lämmön, kaasun tai veden luovuttamisesta, toisen hyväksi tulleesta palveluksesta sekä muista eduista ja työsuorituksista maksettavaa korvausta, mikäli kysymys ei ole huoneenvuokrasta tai virkasuhdeasunnon vastikkeesta eikä julkisoikeudellisen palvelussuhteen tai työsopimuslain alaisen työsuhteen perusteella suoritettavasta palkasta.

6 §. Valtioneuvostolla on valta, milloin se yleisten edellytysten luomiseksi taloudellisen kasvun turvaamiselle sekä hinta- ja kustannustason vakaana säilyttämiseksi on tarpeen, sopivin keinoin valvoa ja säännöstellä maksuja ja tarvikkeiden hintoja.

Valtioneuvosto voi, mikäli ilmeisen kohtuuttomuuden estämiseksi on välttämätöntä, antaa määräyksiä ennen vakauttamislain voimaantuloa indeksiehdoin tehtyjen urakka-, hankinta- ja tavarantoimitussopimusten perusteella määräytyvien hintojen tarkistamisesta.

Valtioneuvosto voi myös määrätä, että tiettyjä tarvikkeita, milloin se 1 momentissa mainituista syistä on tarpeen, saadaan rajoituksitta tai tarpeellisiksi katsotuin rajoituksin tullitta tai tuontimaksutta taikka alennetuin tulli- tai tuontimaksuin tuoda maahan.

Milloin tärkeän yleisen tarvikkeen hintaa nostetaan lainsäädännön taikka valtioneuvoston tai muun valtionelimen päätöksen tai välittömästi hintatasoon vaikuttavan toimenpiteen johdosta, on valtioneuvostolla niin ikään valta määrätä sanotun, varastossa olevan tai kaupan pidettävän tarvikkeen vahvistetun uuden korotetun hinnan ja entisen hinnan välinen ero tai jokin osa siitä valtiolle suoritettavaksi sekä antaa tästä samoin kuin tarvikevarastojen inventointeja varten tarpeellisia määräyksiä.

Milloin tärkeän yleisen tarvikkeen hintaa vastaavasti alennetaan lainsäädännön taikka valtioneuvoston tai muun valtionelimen päätöksen tai välittömästi hintatasoon vaikuttavan toimenpiteen johdosta, valtioneuvostolla on valta määrätä sanotun varastossa olevan tai kaupan pidettävän tarvikkeen vahvistetun vanhan hinnan ja vahvistetun uuden hinnan välinen ero tai jokin osa siitä palautettavaksi asianomaiselle elinkeinonharjoittajalle sekä antaa palauttamisesta samoin kuin tarvikevarastojen inventointia varten tarpeellisia määräyksiä.

7 §. Valtioneuvostolla on valta valvoa ja säännöstellä huoneenvuokrasopimusten perusteella maksettavia vuokria ja virkasuhdeasunnoista perittäviä vastikkeita siinä laajuudessa, mikä on tarpeen, jotta vuokrat pysyvät kohtuullisina ja jotta vuokrataso ei kohoa enempää kuin mitä kiinteistökustannusten nousu edellyttää.

8 §. Asuinhuoneiston vuokralaisen hallinnansuojan lisäämiseksi valtioneuvostolla on valta antaa 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun huoneenvuokralain (82/61) säännöksistä poikkeavia määräyksiä asuinhuoneiston vuokrasopimuksessa noudatettavasta irtisanomisajasta, vuokranantajan oikeudesta vuokrasopimuksen irtisanomiseen, muuttopäivän siirtämisestä sekä muistakin seikoista, jotka koskevat tällaiseen sopimukseen perustuvaa vuokrasuhdetta. Tällöin voidaan myös taannehtivasti kajota aikaisempiin vuokrasuhteisiin, ei kuitenkaan niihin, jotka ovat päättyneet tai irtisanottu ennen 11 päivää syyskuuta 1969.

Valtioneuvostolla ei kuitenkaan ole valtaa kieltää vuokranantajalta oikeutta irtisanoa vuokrasopimus silloin, kun

1) vuokraoikeus on huoneenvuokralain 31 §:n nojalla menetetty tai irtisanominen tapahtuu sanotun lain 26 §:n 1 tai 2 momentissa, 27 §:ssä taikka 29 §:n 1 momentissa tarkoitetulla perusteella tai

2) vuokranantaja tarvitsee huoneistoa omaan tai perheenjäsenensä tahi muun läheisen omaisen tai työntekijänsä käyttöön asuntona tahi käytettäväkseen elinkeinon harjoittamiseen, taikka irtisanomiseen on näihin rinnastettava tai muu erittäin painava syy.

Vuokranantajan taholta tapahtuvassa, muun kuin 2 momentin 1 kohdassa mainitun syyn nojalla toimitetussa irtisanomisessa ei irtisanomisaikaa voida määrätä kolmea kuukautta lyhyemmäksi.

9 §. Valtioneuvostolla on valta valvoa ja säännöstellä palkkoja ja muita työstä suoritettavia korvauksia siinä laajuudessa, mikä on tarpeen työehtosopimuksesta tai muusta siihen verrattavasta sopimuksesta johtuvien palkkojen tai muiden työstä maksettavien korvausten yleisten korotusten pysyttämiseksi niissä rajoissa, joista on sovittu työntekijäin ja toimihenkilöiden ammattiyhdistysten edustavimpien keskusjärjestöjen ja työnantajayhdistysten edustavimpien keskusjärjestöjen kesken.

Valtioneuvostolla on myös valta määrätä, että milloin työehtosopimuksesta tai muusta siihen verrattavasta sopimuksesta neuvoteltaessa ei kohtuullisessa ajassa päästä sopimukseen palkkausta koskevista ehdoista, kummallakin osapuolella on oikeus alistaa asia 10 §:ssä mainitun hinta- ja palkkaneuvoston ratkaistavaksi.

10 §. Valtioneuvostolla on valta määrätä, minkä viranomaisen on huolehdittava tämän lain ja sen nojalla annettujen ja voimassa olevien määräysten täytäntöönpanosta. Valtioneuvosto asettaa hinta- ja palkkaneuvoston käsittelemään ja valtioneuvoston tarpeelliseksi katsomassa laajuudessa myös ratkaisemaan hintoja, maksuja ja vuokria sekä palkkoja ja muita työstä maksettavia korvauksia koskevia tässä laissa tarkoitettuja asioita.

Edellä 1 momentissa mainittuja tehtäviä varten valtioneuvosto voi jakaa hinta- ja palkkaneuvoston jaostoihin. Neuvostossa tulee toisaalta työntekijä-, toimihenkilö- ja virkamiesjärjestöjen sekä kuluttajapiirien ja toisaalta työnantajain, teollisuuden, kaupan ja maataloustuottajain järjestöjen olla tasapuolisesti edustettuina. Neuvoston ja sen jaostojen puheenjohtajien tulee olla puolueettomia henkilöitä.

11 §. Valtioneuvostolla on valta antaa säännöksiä menettelystä ja muutoksenhakuoikeudesta tämän lain ja sen nojalla annettujen ja voimassa olevien määräysten täytäntöönpanossa. Valtioneuvosto voi myös antaa määräyksiä tarkastusten toimittamisesta ja yhdyskuntien, yhteisöjen ja yksityisten ilmoittamisvelvollisuudesta, milloin se on tarpeen tässä laissa edellytettyä toimenpidettä tai tämän lain nojalla annettujen määräysten toimeenpanoa ja valvontaa varten.

12 §. Tämän lain nojalla annetuilla määräyksillä ei saa rajoittaa Suomen kansalaiselle kuuluvaa oikeutta luvallisen elinkeinon harjoittamiseen, vaan on siitä voimassa, mitä erikseen on säädetty.

13 §. Sitoumukseen tai sopimukseen sisältyvä ehto tahi erityinen välipuhe, joka on tämän lain tai sen nojalla annettujen ja voimassa olevien

määräysten vastainen, sekä sellainen sitoumus, sopimus tai muu välipuhe, jonka tarkoituksena on edellä mainittujen säännösten tai määräysten kiertäminen, on mitätön.

14 §. Kun tämän lain nojalla on julkaistu sellaisia säännöksiä, joiden antamiseen hallitusmuodon mukaan eduskunnan myötävaikutus on tarpeen, on niistä viipymättä ilmoitettava eduskunnan puhemiehelle, jonka on saatettava ne eduskunnan tietoon heti tahi, jollei eduskunta ole koolla, niin pian kuin se on kokoontunut, ja ne on kumottava, jos eduskunta niin päättää.

15 §. Tämän lain 4 §:n säännöksen sekä 6 §:n 1 ja 4 momentin, 7 §:n ja 11 §:n nojalla annettujen samoin kuin 16 §:n nojalla voimassa olevien säännöksien tai määräyksien rikkomisesta on rangaistus ja muut seuraamukset tuomittava eräitä valtuuslakeja vastaan tehtyjen rikosten rankaisemisesta 28 päivänä kesäkuuta 1958 annetun lain (305/58) mukaan. Muutoinkin on mainittua lakia sovellettava edellä mainituissa säännöksissä ja määräyksissä tarkoitettuihin asioihin.

16 §. Joulukuun 30 päivänä 1957 annetun hintavalvontalain (444/57) nojalla annetut ja vakauttamislailla voimaan jätetyt samoin kuin vakauttamislain nojalla annetut hintavalvontaa koskevat sellaiset säännökset ja määräykset, joiden antamiseen tämän lain nojalla on valtuudet, ovat edelleen voimassa, kunnes niistä asianmukaisessa järjestyksessä toisin määrätään.

17 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970 ja on voimassa vuoden 1970 loppuun, jolloin myös sen nojalla annetut tai voimassa olevat määräykset lakkaavat olemasta voimassa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain edellyttämiin toimenpiteisiin.

180. HELSINGIN KAUPUNGIN TERVEYDENHOITO-VIRASTON JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 10 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:11)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa 15.1.1958 vahvistamansa Helsingin kaupungin terveydenhoitoviraston johtosäännön 35 ja 43 §:t 1.1.1970 lukien seuraaviksi:

35 §. Neuvolaylilääkärin tulee olla Suomessa laillistettu lääkäri, jolla on erikoislääkärin oikeudet joko lastentautien tai synnytysopin ja naistentautien alalla sekä kokemusta hallinnollisissa tehtävissä ja neuvolatyössä.

43 §. Kotisairaanhoidon ylilääkärin tulee olla Suomessa laillistettu lääkäri, jolla on erikoislääkärin oikeudet jollakin kliinisen lääketieteen tai terveydenhuollon alalla sekä kokemusta hallinnollisissa ja avosairaanhoitotehtävissä tahi jolla on pitkäaikainen kokemus avosairaanhoitotehtävissä.

181. KUNTIEN KANTOKYKYLUOKITUKSEN VAHVISTAMINEN VUODEKSI 1970.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 11 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 764/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:171)

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä kuntien kantokykyluokituksesta 29 päivänä joulukuuta 1967 annetun lain (665/67) 7 §:n 1 momentin nojalla vahvistanut kuntien kantokykyluokituksen vuodeksi 1970 sellaiseksi kuin tämän päätöksen liitteenä olevasta kuntien luettelosta ilmenee.

Kuntien luettelo

(Lyhennysote)

Kunnan nimi	Kantokykyluokka
Uudenmaan lääni	
<u>Kaupungit</u>	
Helsinki.	10

- -

182. KUNTIEN TYÖHÖNSIJOITUSOSUUDEN VAHVISTAMINEN VUODEKSI 1970.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 11 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 788/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:173)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä 28 päivänä kesäkuuta 1963 annetun työllisyyslain (331/63) 9 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 29 päivänä elokuuta 1969 annetussa laissa (533/69), vahvistanut kuntien työhönsijoitusosuuden vuodeksi 1970 sellaiseksi kuin tämän päätöksen liitteenä olevasta kuntien luettelosta ilmenee.

Kuntien luettelo

(Lyhennysote)

Lääni ja kunta	Työhönsijoitusosuus %
Uudenmaan lääni	
<u>Kaupungit</u>	
Helsinki	1,90

---

183. LAKI TUULAAKIMAKSUN PERUSTEESTA VUOSINA 1970-1972.

Annettu joulukuun 12 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 778/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:122)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Tuulaakimaksun perusteeksi on vuosiksi 1970-1972 vahvistettava määräprosentti tuulaakimaksun alaisten tavaroiden tullimaksusta siten, että tuulaakimaksun määrä tasoitetaan lähimpään täyteen markkaan.

Tarkemmat määräykset asiasta annetaan asetuksella.

184. ASETUS TUULAAKIMAKSUN LASKEMISEN PERUSTEESTA VUOSINA 1970-1972.

Annettu joulukuun 12 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 779/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:141)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään tuulaakimaksun perusteesta vuosina 1970-1972 12 päivänä joulukuuta 1969 annetun lain (778/69) nojalla:

1 §. Tuulaakimaksuna saadaan kantaa kaksi prosenttia tuulaakimaksun alaisen tavaran tullimaksusta, jollei valtioneuvosto jonkin kaupungin kohdalla sitä kuultuaan määrää mainittua prosenttilukua pienemmäksi.

Tuulaakimaksun määrä tasoitetaan lähimpään täyteen markkaan.

2 §. Tuulaakimaksu suoritetaan saman prosenttiluvun mukaan tuotavien ja maasta vietävien tavaroiden tullimaksusta.

3 §. Tuulaakimaksua suorittavat saman perusteen mukaan sekä kaupungin asukkaat että kaikki muut, jotka meritse tai maitse tuovat kaupunkiin tai sieltä vievät tullin alaisia tavaroita.

185. LAKI KOULUJÄRJESTELMÄN PERUSTEISTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 12 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 782/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:119)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään koulujärjestelmän perusteista 26 päivänä heinäkuuta 1968 annetun lain (467/68) 11 §:ään uusi näin kuuluva 5 momentti:

11 §. ----------

Tässä pykälässä tarkoitettujen virkojen kelpoisuusehdoista säädetään asetuksella. Opetusministeriö voi erityisestä syystä myöntää erivapauden kelpoisuusehdoista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1970.

186. LAKI KOULUTOIMEN JOHTAJISTA JA SIHTEEREISTÄ.

Annettu joulukuun 12 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 783/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:119)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Sen estämättä, mitä koulujärjestelmän perusteista 26 päivänä heinäkuuta 1968 annetussa laissa (467/68) on säädetty, kunta voi perustaa sanotun lain 11 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetun koulutoimen johtajan tai sihteerin viran.

Koulutoimen johtajan tai sihteerin tehtävänä on, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, toimia kansakoululautakunnan tai kansakoulun johtokunnan apuna niille kuuluvia valmistelu-, valvonta- ja toimeenpanotehtäviä varten.

Sen jälkeen kun koulujärjestelmän perusteista annetun lain 13 §:ssä tarkoitettu koulusuunnittelutoimikunta on asetettu, koulutoimen johtajan tai sihteerin tehtävänä on myös valmistella sille kuuluvia asioita.

2 §. Koulutoimen johtajan ja sihteerin virat täyttää kunnallisvaltuusto.

Koulutoimen johtajan ja sihteerin viran kelpoisuusehdoista säädetään asetuksella. Opetusministeriö voi erityisestä syystä myöntää erivapauden kelpoisuusehdoista.

3 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1970, kuitenkin niin, että tässä laissa tarkoitetut virat voidaan perustaa ja täyttää jo ennen lain voimaantuloa.

Tätä lakia ei sovelleta kunnassa, jossa on koulujärjestelmän perusteista annetussa laissa tarkoitettu kunnan koululaitos.

187. HELSINGIN KAUPUNGIN ALOITETOIMINNAN TOIMINTAOHJEET.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 15 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:105 ja 1968:167)

Aloitteen määrittely ja aloitetoiminnan tavoitteet

1 §. Aloite.

Aloite on jonkin jäljempänä mainitun aloitetoimikunnan käsiteltäväksi toimitettu ehdotus, jolla pyritään tehostamaan töiden järjestelyä ja työmenetelmiä sekä siten aikaansaamaan työn ja kustannusten säästöä, parantamaan työn laatua, säästämään materiaalia, parantamaan työolosuhteita, työturvallisuutta tai yleisön palvelua ja täten kohottamaan tuottavuutta.

2 §. Aloitetoiminnan tavoitteet.

Aloitetoiminnan tavoitteina on, paitsi saada esille uusia, käyttökelpoisia aloitteita, saada mahdollisimman moni mukaan kaupungin kehittämistyöhön.

Kaupungin aloitetoiminnan organisaatio

3 §. Kaupungin aloitetoimikunta.

Aloitetoimintaa koskevien periaatteellisten kysymysten sekä sellaisten aloitteiden käsittelyä ja mahdollista palkitsemista varten, jotka tarkoittavat kaupungin toimintaa yleisesti tai koskevat muita virastoja ja laitoksia kuin sähkö-, vesi-, kaasu- tai liikennelaitosta, kaupunginhallitus asettaa kaupungin aloitetoimikunnan.

Kaupungin aloitetoimikuntaan kuuluu kuusi vuodeksi kerrallaan valittua jäsentä, joista yhden kaupunginhallitus on määrännyt puheenjohtajaksi ja yhden varapuheenjohtajaksi, sekä kuusi varajäsentä. Jäsenistä yksi edustaa virastojen ja laitosten johtoa, yksi insinöörikuntaa, yksi työnjohtajakuntaa, yksi toimistohenkilökuntaa ja yksi työntekijöitä.

Toimikunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessa varapuheenjohtajan kutsusta ja on päätösvaltainen, kun vähintään neljä jäsentä, kokouksen puheenjohtaja näihin luettuna, on saapuvilla. Toimikunnan esittelijänä ja sihteerinä toimii kaupunginhallituksen järjestelytoimiston nimeämä aloiteasiamies.

4 §. Eräiden liikelaitosten aloitetoimikunnat.

Sähkölaitos, vesilaitos, kaasulaitos ja liikennelaitos hoitavat kukin oman aloitetoimintansa.

Aloitetoiminnan käytännöllistä hoitamista ja kehittämistä varten kunkin laitoksen toimitusjohtaja asettaa vuodeksi kerrallaan kolme jäsentä käsittävän aloitetoimikunnan varajäsenineen.

Aloitetoimikuntaan kuuluu johtoa edustavan puheenjohtajan lisäksi laitoksen aloiteasiamies ja yksi työntekijöiden edustaja.

Aloitetoimikunnan asettamisesta tulee ilmoittaa kaupunginhallituksen järjestelytoimistolle.

Aloitetoimikunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta ja on päätösvaltainen täysilukuisena. Toimikunta kokoontuu työaikana. Toimikunnan sihteerinä toimii aloiteasiamies.

5 §. Aloiteasiamiehet.

Kaupunginhallituksen järjestelytoimisto sekä kunkin 4 §:n 1 momentissa mainitun laitoksen toimitusjohtaja määrää asemaltaan ja ominaisuuksiltaan tehtävään sopivan henkilön oman toimensa ohella aloiteasiamieheksi ja hänelle varamiehen.

Aloiteasiamiehen tehtävänä on toimia aloitetoimikunnan sihteerinä, huolehtia aloitetoiminnan kehittämisestä, valmistella ja esitellä aloitetoimikunnan käsiteltäväksi tulevat asiat ja suorittaa muut aloitetoimintaan kuuluvat tehtävät kaupungin aloitetoimikunnan antamien yleisohjeiden sekä po. laitoksen ja sen aloitetoimikunnan antamien erityisohjeiden mukaisesti.

6 §. Päätäntävalta.

Kaupungin aloitetoimikunnalla sekä 4 §:n 1 momentissa mainittujen laitosten toimitusjohtajilla asianomaisen aloitetoimikunnan palkittaviksi esittämien aloitteiden osalta on päätäntävalta siitä, palkitaanko aloite vai ei.

Aloitepalkkion suuruudesta kaupungin aloitetoimikunnalla ja mainituilla toimitusjohtajilla on oikeus päättää enintään kaupunginhallituksen erikseen vahvistamaan määrään saakka. Tätä suuremmista palkkioista tekee päätöksen po. laitoksen osalta asianomainen lautakunta sekä muiden virastojen ja laitosten osalta kaupunginhallituksen yleisjaosto. Laitosten aloitetoimikunnilla on oikeus päättää aloitteiden palkitsematta jättämisestä.

Ote edellä tarkoitettujen toimitusjohtajien päätösluettelosta sekä lautakuntien pöytäkirjasta tulee toimittaa kaupunginhallituksen järjestelytoimistolle sekä muille aloitetoimikunnille.

7 §. Aloitetoiminnan kustannukset.

Kaupungin aloitetoimikunnan sekä kaupunginhallituksen yleisjaoston päättämät aloitepalkkiot ym. kustannukset suoritetaan kaupunginhallituksen järjestelytoimiston talousarviossa olevasta aloitetoimintaa varten varatusta määrärahasta.

4 §:n 1 momentissa mainittujen laitosten toimitusjohtajien sekä asianomaisten lautakuntien päättämät aloitepalkkiot ym. laitosten aloitetoiminnan kustannukset suoritetaan po. laitoksen määrärahoista.

8 §. Toimintakertomus.

Laitosten aloitetoimikuntien tulee vuosittain tammikuun kuluessa toimittaa kaupunginhallituksen järjestelytoimistolle kertomus toiminnastaan koko kaupunkia koskevan aloitetoimintakertomuksen laatimista varten.

Aloitteentekijää koskevat säännökset

9 §. Aloitteenteko-oikeus.

Kaikilla kaupungin palveluksessa olevilla henkilöillä, rationalisointihenkilökuntaa sekä aloitetoimikunnan jäseniä ja varajäseniä lukuun ottamatta, on oikeus tehdä 1 §:ssä tarkoitettuja aloitteita. Esimiesasemassa olevien henkilöiden oikeudesta aloitepalkkioon on kuitenkin otettava huomioon 15 §:n 3 momentissa mainitut säännökset.

Tehdessään aloitteen aloitteentekijä samalla hyväksyy näiden toimintaohjeiden säännökset.

10 §. Aloitteenkäyttöoikeus.

Tullessaan palkituksi aloitteentekijä samalla luovuttaa kaupungille oikeuden ilman muuta korvausta käyttää aloitetta hyväkseen kaupungin omia tarpeita varten. Aloitteen tekijällä on kuitenkin oikeus hakea keksinnölleen patentti ja myydä sen käyttöoikeus edellä mainituin rajoituksin.

Kaupunki on oikeutettu pyydettäessä antamaan aloitetta koskevia tietoja muillekin julkisille yhdyskunnille.

Aloitteen tekeminen

11 §. Aloitteen tekeminen.

Aloite tehdään kirjallisesti, mutta voidaan se, sopimalla etukäteen asianomaisen aloiteasiamiehen kanssa, poikkeuksellisesti tehdä myös suullisesti.

Aloitteessa selostetaan itse ehdotus, sen toteuttamisella saavutettavat edut sekä mahdollisesti ehdotuksen toteuttamisesta aiheutuvat kustannukset. Lisäksi siinä olisi mainittava ne virastot ja laitokset, joissa aloitteen toteuttamisesta katsotaan olevan hyötyä. Aloiteselostusta voidaan täydentää liittämällä oheen tarpeellisia piirroksia, valokuvia tai näyte-esineitä. Aloiteselostukseen kirjoitetaan nimimerkki ja vastaavalla nimimerkillä varustetussa suljetussa kirjekuoressa ilmoitetaan aloitteentekijän nimi, virka-asema tai ammatti, virasto tai laitos sekä kotiosoite.

Jos aloite koskee 4 §:n 1 momentissa mainittuja laitoksia, aloiteselostus nimikuorineen toimitetaan asianomaisen laitoksen aloiteasiamiehelle tai laitoksen osoittamaan muuhun paikkaan. Jos aloite koskee muita virastoja tai laitoksia tai se koskee kaupungin toimintaa yleisesti, se toimitetaan kaupunginhallituksen järjestelytoimistoon.

Aloitteen tutkiminen ja päätöksen tekeminen

12 §. Aloitteen tutkiminen.

Vastaanotettu aloite rekisteröidään ja sen käyttö- ja toteuttamiskelpoisuus tutkitaan, tarvittaessa asiantuntija-apua käyttäen. Tätä varten aloitetoimikunnilla on oikeus saada tarpeen mukaan asiantuntija-apua kaikilta kaupungin virastoilta ja laitoksilta.

13 §. Aloitteentekijän pysyminen tuntemattomana.

Aloitteentekijä pysyy tuntemattomana siihen asti, kunnes hänen aloitteensa on lopullisesti käsitelty ja palkitsematta jäänyt aloitteentekijä vielä tämänkin jälkeen.

Siinä tapauksessa, että aloitetta tutkittaessa havaitaan sen vaativan jossakin suhteessa selventämistä ennen lopullista ratkaisemista, aloitteentekijän nimikuori voidaan kuitenkin avata. Nimikuoren avaa tällöin aloiteasiamies, jonka tulee pitää aloitteentekijän henkilöllisyys salassa.

Aloitteentekijän nimi voidaan jättää pois palkittujen aloitteiden luettelosta, mikäli hän ilmoittaa sitä nimenomaan haluavansa.

14 §. Ilmoitus päätöksestä aloitteentekijälle.

Sen jälkeen kun aloitteen palkitsemiskysymys on lopullisesti ratkaistu ja nimikuori avattu, ilmoitetaan päätöksestä aloitteentekijälle kirjallisesti joko päätösluettelo- tai pöytäkirjaotteella. Ilmoitus lähetetään kotiosoitteella.

Aloitteen palkitsemisperusteet

15 §. Palkittavuuden ehdot.

Aloitteen palkittavuuden ehtoina on, että se todennäköisesti toteutetaan ja että sitä ei ole aikaisemmin kyseessä olevassa virastossa tai laitoksessa tässä tarkoituksessa jonkun toisen henkilön kuin aloitteentekijän ehdotuksesta toteutettu tai kokeilun alaisena ja että siitä ei ole kukaan toinen aikaisemmin tehnyt aloitetta.

Mikäli kysymyksessä on jo käytäntöön otettu parannus, on aloite tästä tehtävä viimeistään yhden vuoden kuluessa sen käytäntöön ottamisesta, ellei ole osoitettavissa, että aloitteen tutkiminen, kokeilu tai kehittäminen on vaatinut tätä pitemmän ajan.

Esimiesasemassa oleville henkilöille ei makseta palkkiota sellaisista aloitteista, joiden tekemisen tai toteuttamisen voidaan katsoa kuuluvan heidän virkavelvollisuuksiinsa tai tehtäviinsä. Mikäli esimiesasemassa oleva henkilö tekee kuitenkin omalla toimialallaan aloitteen, joka on siinä määrin yleisestä käytännöstä poikkeava, ettei häneltä voida kohtuudella vaatia tällaisen ehdotuksen tekemistä virkavelvollisuutena, aloitepalkkio maksetaan harkinnan mukaan.

16 §. Palkitsemisperusteet.

Aloitteita palkittaessa noudatetaan edellä olevan lisäksi seuraavia perusteita:

1. Aloitteet, joista laadittua säästölaskelmaa voidaan pitää luotettavana, palkitaan enintään 40 %:lla lasketusta ensimmäisen vuoden nettosäästöstä.
2. Aloitteet, joista laadittujen säästölaskelmien perusteet ovat epävarmoja, palkitaan enintään 30 %:lla lasketusta ensimmäisen vuoden nettosäästöstä.
3. Aloitteista, joista säästölaskelman laatiminen on mahdotonta tai aiheuttaisi kohtuuttomia kustannuksia, maksetaan aloitteen käyttökelpoisuudesta, kekseliäisyydestä sekä aloitteeseen uhratusta työstä riippuen harkinnan mukaan kulloinkin sopivaksi katsottava aloitepalkkio.
4. Sosiaaliluonteisista aloitteista, joilla on merkitystä työolosuhteiden, työturvallisuuden, viihtyisyyden tai yleisönpalvelun parantajana, ja joista aloitteista säästölaskelman laatiminen on mahdotonta tai aiheuttaisi kohtuuttomia kustannuksia, maksetaan harkinnan mukaan enintään kaupunginhallituksen kulloinkin vahvistama aloitepalkkio.
5. Aloitteesta, joka on jo sellaisenaan toteutettu vastaavanlaisessa tarkoituksessa jossakin toisessa kaupungin virastossa tai laitoksessa, maksetaan aloitepalkkio harkinnan mukaan ottaen tällöin huomioon, että aloite ei kaupungin puitteissa ole uusi.

17 §. Aloitetoimikunnilla on oikeus antaa aloitteentekijöille todistuksia ja kunniakirjoja sekä palkintoesineitä siinä laajuudessa kuin aloitetoimikuntien käyttöön on erikseen tätä tarkoitusta varten osoitettu varoja.

Näitä toimintaohjeita noudatetaan 1.1.1970 lukien.

188. KAUPUNGIN AMMATTIKOULUISSA TOIMIVIEN TUNTIOPETTAJIEN ASEMAN JÄRJESTÄMISTÄ KOSKEVAN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 17 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1965:83)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa 8.9.1965 vahvistamiensa kaupungin ammattikoulujen tuntiopettajien osalta noudatettavien määräyksien kohdat 2), 3) ja 7) 1.1.1970 lukien seuraavasti:

2) Osaksi lukuvuotta tai koko lukuvuodeksi otetun tuntiopettajan tehtävää pidetään asianomaisen päätoimena, jos hänen hoidossaan Helsingin kaupungin ammattikouluissa on yhteensä vähintään 20 opetustuntia viikossa.

3) Koko lukuvuodeksi otetun päätoimisen tuntiopettajan työsopimussuhde katsotaan jatkuvaksi seuraavana lukuvuonna yhtäjaksoisesti, jos hänet määrätään hoitamaan vähintään 20 viikkotunnin opetusvelvollisuutta seuraavana lukuvuonna ja jos kirjallinen määräys annetaan ennen kulumassa olevan lukuvuoden toukokuun viimeistä päivää.

7) Päätoimisella tuntiopettajalla, joka on osoittanut asianmukaisesti hyväksytyllä lääkärintodistuksella todetun sairauden tai työtapaturman vuoksi olevansa kykenemätön hoitamaan tointaan tai joka raskauden ja synnytyksen vuoksi saa vapautuksen työstään, on oikeus saada hänelle myönnetyn sairausloman ja äitiysloman aikana palkkaedut Helsingin kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien työntekijäin sairaus- ja hautausapusäännön määräysten mukaisesti, kuitenkin siten, että sanotussa säännössä määritellyt palkkaedut maksetaan päätoimisen tuntiopettajan hoitamien opetustuntien, enintään kuitenkin 32 viikkotunnin mukaan lasketun kuukausipalkan perusteella.

Päätoimisen tuntiopettajan kuolemantapauksessa maksetaan kuolinpesälle hautausapua niin ikään sanotun säännön perusteella vastaavin palkkaperustein.

189. HELSINGIN KAUPUNGIN UUSIEN TYÖAIKAMÄÄRÄYSTEN MUUTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 17 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.kok. 1968:73)

Kaupunginvaltuusto päätti

A) hyväksyä 29.5.1968 vahvistamiinsa työaikamääräyksiin seuraavat muutokset ja lisäykset:

a) Työaikamääräysten VI kohtaan lisätään näin kuuluva uusi 2 momentti:

Työtuntijärjestelmää on noudatettava, jollei ole perusteltua syytä sen muuttamiseen. Muutoksista on mahdollisimman pian ja olosuhteisiin soveltuvalla tavalla ilmoitettava niille, joita muutokset koskevat.

b) - e) Työaikamääräysten VIII kohdan 2, 3, 4 ja 5 momentti muutetaan seuraavan sisältöisiksi:

Lisätyöllä tarkoitetaan työtä, joka ylittää I kohdan 1 momentissa vahvistetun tai saman kohdan 4-7 momentin mukaan muutoin määrätyn säännöllisen työajan, mutta ei ylitä työaikalaissa säädettyä säännöllisen työajan enimmäismäärää.

Ylityöllä tarkoitetaan työtä, jota tehdään työaikalaissa säädetyn säännöllisen työajan enimmäismäärän lisäksi. Ylityöksi ei kuitenkaan lueta työaikalain ulkopuolella olevan viranhaltijan osallistumista kokoukseen, josta suoritetaan kokous- tai muu vastaava palkkio.

Sunnuntaityöllä tarkoitetaan sunnuntaina tai kirkollisena juhlapäivänä sekä itsenäisyyspäivänä ja vapunpäivänä tehtävää työtä. Sunnuntaityöksi katsotaan myös ne työtunnit, jotka tehdään kello 18-24 lauantaina sekä kirkollisen juhlapäivän, itsenäisyyspäivän ja vapunpäivän aattona. Sunnuntaiksi luetaan vuorokausi, joka alkaa lauantai- ja sunnuntaivuorokauden vaihteesta, jollei sitä ole määrätty alkavaksi samaan aikaan kuin viranhaltijan on säännönmukaisesti saavuttava työhönsä. Vastaavasti määritellään kirkollinen juhlapäivä, itsenäisyyspäivä ja vapunpäivä.

Erikseen korvattavalla iltatyöllä tarkoitetaan kello 18-23 ja erikseen korvattavalla yötyöllä kello 23-6 tehtyä työtä.

f) Työaikamääräysten XIV kohdan loppuun otetaan seuraavan sisältöinen lisämääräys:

Tämän kohdan 1 momentin määräystä ei sovelleta sinä aikana, jona valtakunnallisten keskusjärjestöjen 16.10.1969 tekemä työaikasopimus on voimassa (ks. sopimuksen 4 ja 5 §).

g) Työaikamääräysten XIV kohdan 2 ja 3 momentti poistetaan sekä nykyinen 4 momentti siirretään kohdan 2 momentiksi.

h) Työaikamääräysten XII kohdan 7 momentti muutetaan seuraavan sisältöiseksi:

Lisä-, ilta- ja yötyöstä tulevaa rahakorvausta laskettaessa tasoitetaan yhteenlaskettu aika, jolta korvaus määrätään, lähimmäksi täydeksi, puoleksi tai neljännestunniksi.

i) Työaikamääräysten XII kohdan nykyinen 8 momentti muutetaan 9 momentiksi ja kohtaan otetaan seuraavan sisältöinen uusi 8 momentti:

Yli- ja sunnuntaityöstä tulevaa rahakorvausta laskettaessa korotetaan yhteenlaskettu aika

1) periodityössä kummankin edellä mainitun korvauslajin osalta erikseen kaksi- tai kolmiviikkoisperiodeittain lähinnä ylemmäksi täydeksi, puoleksi tai neljännestunniksi ja
2) muussa työssä viikoittainen ylityö vastaavasti viikoittain sekä sunnuntaityö ja vuorokautinen ylityö vuorokausittain lähinnä ylemmäksi täydeksi, puoleksi tai neljännestunniksi.

j) Työaikamääräysten XIX kohdan 1 momentti muutetaan seuraavan sisältöiseksi:

Kun vahvistettu työaika on vuorokaudessa 6 1/2 tuntia tai sitä pitempi, on viranhaltijalle annettava päivittäin yksi säännöllinen 1/2 - 1 tuntia kestävä ruokailutauko (lepoaika). Kaupunginhallituksen asiana on päättää edellä mainitusta tauosta työaikalaista johtuvat rajoitukset huomioon ottaen.

k) Työaikamääräysten XIX kohdan 2 momentti poistetaan ja työaikamääräysten XIX kohdan 3 ja 4 momentti muutetaan seuraavan sisältöiseksi uudeksi 2 momentiksi:

Ruokailutauon (lepoajan) aikana viranhaltijalla on oikeus esteettömästi poistua työpaikaltaan, jolloin tätä taukoa ei lueta työaikaan. Ellei taukoa voida järjestää, on viranhaltijalle annettava tilaisuus aterioida työn aikana työpaikalla.

l) - m) Työaikamääräysten XIX kohtaan otetaan uusi 3 ja 4 momentti seuraavan sisältöisinä:

Viranhaltijalle, jonka työaika on järjestetty näiden työaikamääräysten I kohdan 3 momentin mukaisesti, on hoitolaitoksissa annettava vähintään puolen tunnin pituinen ruokailutauko tai viranhaltijan niin halutessa tilaisuus 15-20 minuuttia kestävään ateriointiin työn aikana työpaikalla siten, ettei järjestelystä aiheudu häiriötä työn kululle tai suoritettaville palveluksille.

Milloin viranhaltijan työvuoron tai päivittäisen työajan pituus on vähemmän kuin viisi tuntia, ei 1-3 momentissa tarkoitettua ateriointitilaisuutta järjestetä. Ruokailutauko (lepoaika) voidaan antaa viranhaltijalle hänen pyynnöstään normaalia lyhyemmissä työvuoroissa, jos tehtävien järjestely ei muuta vaadi.

n) Työaikamääräysten XIX kohdan 6 momentti muutetaan seuraavan sisältöiseksi:

Kaupunginhallituksen asiana on antaa tarkemmat yleisohjeet ruokailutauon (lepoajan) ja mahdollisen muun tauon pitämisestä virka-aikana.

o) Työaikamääräysten loppuun otetaan seuraavan sisältöinen määräys:

Vuosilomapäiväksi älköön merkittäkö sellaista päivää, jota on välittömästi edeltänyt yhtäjaksoisesti vähintään kuusi työpäivää.

B) hyväksyä työaikamääräyksiin liittyvät seuraavat sopimukset ja määräykset:

a) Kaupunkiliiton ja sopimuksen allekirjoittaneiden valtakunnallisten järjestöjen kesken kunnallisten viranhaltijain työajoista 16.10.1969 tehdyn sopimuksen siltä osin kuin se koskee kuntia (sopimuksen 1-7 §, 9 § ja 11 § sekä näiden edellä olevat merkinnät ja johdantokappale) sekä tämän sopimuksen liitteenä 1 olevan keskeytyneen työaikajakson ylityökorvauksia koskevan ohje- ja laskentataulukon.

b) Kaupunkiliiton ja sopimuksen allekirjoittaneiden valtakunnallisten järjestöjen kesken kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin työaikajärjestelyistä 16.10.1969 tehdyn suositussopimuksen siltä osin kuin sopimus koskee kuntia (johdantokappaleessa mainittu työajan tehokkaan käytön periaate, 1-4 §, 5 §:n 1 momentti, 5 §:n 2 momentin ensimmäinen virke, 5 §:n 3-5 momentti, 6 §, 7 § pöytäkirjamerkintää lukuun ottamatta, 9 §, 11 § ja 12 § pöytäkirjamerkintää lukuun ottamatta sekä 13-15 §).

C) määrätä, että edellä A-B kohdassa olevat työaikamääräysten muutokset ja lisäykset sekä sopimukset liitteineen tulevat voimaan 1.1.1970 alkaen, sekä

D) todeta, että kaupunginvaltuuston 29.5.1968 hyväksymiin työaikamääräyksiin liittyvät sopimus 15.3.1968 kunnallisten viranhaltijain työajoista, suositussopimus 15.3.1968 kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin työaikajärjestelyistä, keskeytyneen työaikajakson lisätyökorvauksen laskentaa koskeva taulukko sekä kaupungin ja neuvottelukelpoisten järjestöjen kesken 25.4.1968 sovittu pöytäkirjamerkintä työvuoron merkitsemisestä virkasääntöehdotuksen 23 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa töissä enintään 12 tunnin pituiseksi lakkaavat 31.12.1969.

Sopimus kunnallisten viranhaltijain työajoista.

(Sovittu keskusjärjestöjen kesken 16.10.1969)

Työaikalain 19 a §:n sellaisena kuin se on 30.12.1965 annetussa laissa (713/1965) nojalla on allekirjoittaneiden kuntien keskusjärjestöjen sekä toisaalta allekirjoittaneiden viranhaltijayhdistysten kesken tehty työaikalain määräyksistä poikkeamisesta seuraava, mainitun lain alaisia kunnallisia viranhaltijoita koskeva sopimus:

1 §. Työaikalain 6 §:ssä ja virkasäännön 25 §:n[1] 3 momentissa tarkoitetuissa töissä ja laitoksissa saadaan, jos työvuorojen tarkoituksenmukainen järjestely tai työajan tehokas hyväksikäyttö sitä edellyttää, työaikalain 6 §:n 2 momentin säännöksestä poiketen ja muulloinkin kuin siinä mainittujen edellytysten vallitessa, työaika järjestää myös siten, että se keskimäärin on 120 tuntia kolmen viikon pituisena ajanjaksona (periodina) tai keskimäärin 80 tuntia kahden viikon pituisena ajanjaksona (periodina) useammankin kuin kahden peräkkäisen, kahden tai kolmen viikon pituisen periodin puitteissa.

Tasoittumisajanjakso ei kuitenkaan tällöin saa muodostua pitemmäksi kuin mihin on perusteltua aihetta, eikä missään tapauksessa yhdeksää viikkoa pitemmäksi. Säännöllinen työaika ei saa missään kolmen viikon jaksossa ylittää 136 tuntia eikä missään kahden viikon jaksossa 92 tuntia.

Pöytäkirjamerkintä: Viikoittaisten vapaapäivien määrä saattaa vaihdella tasoittumisajanjaksossa ja niitä voidaan antaa mahdollisuuksien mukaan myös peräkkäin.

2 §. Työaikalain 6 §:n 1 momentin 5. kohtaa ei yleensä sovelleta siinä tarkoitettujen laitosten rakennustöissä eikä niiden kone- ja korjauspajoissa, mutta sen sijaan 6 §:n 1 momentin 1. kohtaa sovelletaan vain kunnallisten liikennelaitosten liikennehenkilökuntaan.

Pöytäkirjamerkintä 1: Työlaitoksen kone- tai/ja korjauspajaa ei yleensä katsota tässä pykälässä tarkoitetuksi kone- tai/ja korjauspajaksi.

Pöytäkirjamerkintä 2: Tässä pykälässä tarkoitettuun liikennehenkilökuntaan edellytetään luettavaksi vain se henkilökunta, jonka työaika tähänkin asti on järjestetty työaikalain 6 §:n 1 momentin 1. kohdan mukaisesti.

3 §. Työaikalain 5 §:ssä ja virkasäännön 25 §:n[1] 2 momentissa tarkoitettu työ saadaan järjestää virkasäännön 25 §:n[1] 2 momentin 2. virkkeen tarkoittamalla tavalla, edellyttäen, ettei säännöllinen työaika yhtenäkään tasoittumisajanjakson viikkona nouse 45 tuntia suuremmaksi, kun on kysymys päivätyöstä tai kaksivuoro- tahi keskeytyvästä kolmivuorotyöstä, eikä 48 tuntia suuremmaksi, kun on kysymys keskeytymättömästä kolmivuorotyöstä, ja että säännöllinen työaika tasoittuu keskimäärin 40 tunniksi viikossa:

1) päivätyössä ja kaksivuorotyössä enintään kolmen viikon pituisena ajanjaksona;

2) keskeytyvässä kolmivuorotyössä enintään kuuden viikon pituisena ajanjaksona; ja

3) keskeytymättömässä vuorotyössä enintään yhden vuoden pituisena ajanjaksona.

Pöytäkirjamerkintä: Viikoittaisten vapaapäivien määrä saattaa vaihdella tasoittumisajanjaksossa ja niitä voidaan antaa mahdollisuuksien mukaan myös peräkkäin.

4 §. Jos työ ei ole jatkunut virkasäännön 25 §:n[1] 3 momentissa määrättyä koko ajanjaksoa sen johdosta, että viranhaltija on ryhtynyt virantoimitukseen kesken jakson tai että hänen virantoimituksensa on jakson aikana vuosiloman, sairauden tai muun hyväksyttävän syyn vuoksi keskeytynyt tai päättynyt, ja keskimääräinen työaika virantoimitusajan vuorokausina, viikkolepopäiviä lukuun ottamatta, on ollut pitempi kuin 6 tuntia 40 minuuttia, viranhaltijalle suoritetaan ylityökorvaus keskeytyksen ulkopuolella olevien virantoimituspäivien (= laskentapäivien; tällaisiksi ei kuitenkaan lueta viikkolepopäiviä) perusteella soveltaen tämän sopimuksen liitteenä olevaa suhteellisten työtuntinormien taulukkoa (liite 1).

Pöytäkirjamerkintä: Lain mukainen viikkolepopäivä on työvuoroluetteloon merkittävä. Jollei merkintää ole tehty, viikkolepopäiväksi katsotaan kunkin viikon ensimmäinen yhdenjaksoinen 30 tuntia kestävä vapaa-aika.

5 §. Milloin säännöllinen työaika on tämän sopimuksen 1 §:n nojalla järjestetty kaksi tai useampia periodeja käsittävän tasoittumisajanjakson puitteissa, määräytyy ylityökorvaus tasoitusjärjestelmässä edellytettyjen

1) TAM:n I) kohta.

työtuntien lisäksi tehdyltä työajalta siten, että jokaisen kolmen viikon pituisen työjakson 18 ensimmäiseltä ylityötunnilta, jotka ylittävät sekä työtuntijärjestelmän mukaisen että 120 tunnin työajan, sekä kahden viikon pituisen työjakson 12 ensimmäiseltä ylityötunnilta, jotka ylittävät sekä työtuntijärjestelmän mukaisen että 80 tunnin työajan, suoritetaan 50 %:lla ja tämänkin ylittäviltä työtunneilta 100 %:lla korotettu palkka. Työtuntijärjestelmän ylittävät mutta 120 tuntia ja kahden viikon pituisen työjakson ollessa kysymyksessä 80 tuntia alittavat työtunnit siirretään seuraavaan saman tasoittumisajanjakson työjaksoon huomioon otettavaksi sen työjakson ylityökorvauksia laskettaessa.

Milloin tasoittumisajanjakso on keskeytynyt edellä 4 §:ssä mainituista syistä, lasketaan korvaus koko tasoittumisajanjaksolta noudattaen 4 §:n mukaisia laskentaperusteita.

Pöytäkirjamerkintä 1: Tämän pykälän mukaiset korvaukset maksetaan tasoittumisajanjakson päätyttyä.

Pöytäkirjamerkintä 2: Työvuoroluetteloon on merkittävä, monesko tasoittumisajanjakson viikko mikin periodiin sisältyvä viikko on.

6 §. Milloin työaika on työaikalain 5 §:n 2 momentin, virkasäännön 25 §:n[1] 2 momentin 2. virkkeen ja tämän sopimuksen 3 §:n nojalla järjestetty siten, että se viikkoa pitemmän ajanjakson kuluessa tasoittuu keskimäärin 40 tunniksi viikossa, on ylityökorvausten laskemisessa ja maksamisessa noudatettava seuraavaa:

1) Päivittäisestä ylityöstä tuleva korvaus on maksettava tällaisen ylityön suorittamista seuraavan kalenterikuukauden aikana.

2) Päivätyössä on korvaus viikoittaisesta ylityöstä laskettava virkasäännön 35 a §:n 1 momentin 2-kohdan[2] mukaisesti ja maksettava tasoittumisajanjaksoa (enintään 3 viikkoa) seuraavan kalenterikuukauden aikana.

3) Kaksivuorotyössä (enintään kolmen viikon tasoittumisajanjakso), keskeytyvässä kolmivuorotyössä (enintään kuuden viikon tasoittumisajanjakso) ja keskeytymättömässä kolmivuorotyössä (enintään vuoden tasoittumisajanjakso) on korvaus viikoittaisesta ylityöstä suoritettava 50 prosentilla korotettuna virkasäännön 32 §:n[3] 2 momentissa tarkoitetun viikoittaisen ylityön viideltä ensimmäiseltä tunnilta ja 100 prosentilla korotettuna kultakin seuraavalta viikoittaiselta ylityötunnilta ja maksettava ylityön tekemistä seuraavan kalenterikuukauden aikana.

Tässä pykälässä tarkoitetuissa tapauksissa viranhaltija on velvollinen, jos hän katkaisee virkasuhteen, ennen kuin hänen työaikansa on

1) TAM:n I) kohta
2) TAM:n XII kohdan 2 mom.
3) TAM:n IX kohta.

tasoittunut keskimäärin 40 tuntia viikossa, ja keskimääräinen säännöllinen työaika kesken jääneenä ajanjaksona on ylityötä mukaan lukematta viikkoa kohti 40 tuntia lyhyempi, velvollinen suorittamaan kaupungille/kauppalalle sanotun tuntimäärän alittavilta tunneilta korvauksen virkasäännön 38 §:ssä [1] mainitun perusteen mukaisesti.

7 §. Työaikalain 13 §:n 1 momentin 2-kohdassa tarkoitetuissa töissä, mikäli on kysymys yleisten teiden ja katujen puhtaanapitotöistä, ei vuorojen tarvitse säännöllisesti vaihtua, mutta niiden tulee kuitenkin ennakolta sovituin ajanjaksoin muuttua.

Pöytäkirjamerkintä: Tätä sopimuksen pykälää sovelletaan viranhaltijoihin vain milloin vastaavaa järjestelyä noudatetaan työehtosopimuksen alaisten työntekijöitten kohdalla.

8 §. Mikäli erikoislaatuiset olosuhteet kuten liikennelaitoksissa, työlaitoksissa, palolaitoksissa ja satamalaitoksissa, vaativat poikkeamista työaikalain tai tämän sopimuksen mukaisista järjestelyistä, sovitaan niistä erikseen asianomaisten järjestöjen kesken.

Pöytäkirjamerkintä: Asianomaisilla järjestöillä tarkoitetaan toisaalta kuntien keskusjärjestöjä sekä toisaalta yhtä tai useampaa sellaista viranhaltijajärjestöä, jonka jäsenistöä asia välittömästi koskee ja jonka toimintapiiri käsittää koko maan.

9 §. Kunnallisten oppilaitosten työaikalain alaisten viranhaltijain kohdalla otetaan huomioon ne rajoitukset ja poikkeukset, jotka aiheutuvat opetustointa ja oppilaitoksia koskevista säännöksistä ja määräyksistä sekä valtion viranomaisten antamista ohjeista.

Pöytäkirjamerkintä: Työaikajärjestely edellytetään toteutettavaksi työaikalain 5 §:n 2 momentin mukaisesti.

10 §. Tämän sopimuksen velvoittavuuden suhteen noudatetaan mitä siitä on tänään kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin työaikajärjestelyistä tehdyn suositussopimuksen 17 pykälässä sanottu.

11 §. Tämä sopimus on voimassa 1.1.1970 alkaen toistaiseksi kolmen kuukauden irtisanomisajoin kuitenkin siten, että sopimus voidaan irtisanoa päättyväksi aikaisintaan 31.12.1970. Se sopimuspuoli, joka sopimuksen irtisanoo, on velvollinen esittämään samalla muutosehdotuksensa vastapuolille. Sopimuspuolet ovat velvollisia viimeistään kuukauden kuluessa irtisanomisen jälkeen aloittamaan neuvottelut uuden sopimuksen aikaansaamiseksi.

1) TAM:n XII kohta.

Liite 1.

KESKEYTYNYT TYÖAIKAJAKSO

Säännöllinen työaika 120 t/3 vk tai 80 t/2 vk tahi keskimäärin 120 t/3 vk taikka keskimäärin 80 t/2 vk.

Suhteelliset työtuntinormit tunteina ja minuutteina työaikalain 6 §:n mukaisessa työssä.

(Korvausten perusteena oleva aika pyöristetään virkasäännön 38 §:n[1] mukaisesti)

Laskentapäivien luku[x]	Normit, joiden tultua ylitetyksi viranhaltijalla on oikeus ylityökorvaukseen				Laskentapäivien luku[x]	Normit, joiden tultua ylitetyksi viranhaltijalla on oikeus ylityökorvaukseen			
	50 %[xx]		100 %			50 %[xx]		100 %	
	tuntia	min.	tuntia	min.		tuntia	min.	tuntia	min.
1	6	40	7	40	28	186	40	214	40
2	13	20	15	20	29	193	20	222	20
3	20	00	23	00	30	200	00	230	00
4	26	40	30	40	31	206	40	237	40
5	33	20	38	20	32	213	20	245	20
6	40	00	46	00	33	220	00	253	00
7	46	40	53	40	34	226	40	260	40
8	53	20	61	20	35	233	20	268	20
9	60	00	69	00	36	240	00	276	00
10	66	40	76	40	37	246	40	283	40
11	73	20	84	20	38	253	20	291	20
12	80	00	92	00	39	260	00	299	00
13	86	40	99	40	40	266	40	306	40
14	93	20	107	20	41	273	20	314	20
15	100	00	115	00	42	280	00	322	00
16	106	40	122	40	43	286	40	329	40
17	113	20	130	20	44	293	20	337	20
18	120	00	138	00	45	300	00	345	00
19	126	40	145	40	46	306	40	352	40
20	133	20	153	20	47	313	20	360	20
21	140	00	161	00	48	320	00	368	00
22	146	40	168	40	49	326	40	375	40
23	153	20	176	20	50	333	20	383	20
24	160	00	184	00	51	340	00	391	00
25	166	40	191	40	52	346	40	398	40
26	173	20	199	20	53	353	20	406	20
27	180	00	207	00	54	360	00	414	00

x) Laskentapäiviksi luetaan keskeytyksen ulkopuolelle jäävät periodin tai tasoittumisajanjakson kalenteripäivät lukuunottamatta viikkolepopäiviä.

xx) 50 %:lla korotettu tuntipalkka maksetaan tämän sarakkeen mukaisen aikamäärän ylittävältä ajalta, ei kuitenkaan siltä osin kuin se muodostuu seuraavan sarakkeen aikamäärän ylityksestä.

1) TAM:n XII) kohta.

Suositussopimus kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin työaikajärjestelyistä.

(Sovittu keskusjärjestöjen kesken 16.10.1969)

Allekirjoittaneiden kunnallisten keskusjärjestöjen sekä toisaalta allekirjoittaneiden viranhaltija- ja työntekijäyhdistysten kesken on samalla, kun työajan tehokkaan käytön periaate hyväksytään, sovittu työaikajärjestelyistä ja näihin liittyvistä kysymyksistä seuraavaa:

1 §. (Virkasääntömalli muutetaan oheisen liitteen mukaisesti.)[1)]

2 §. Työaikaa järjestettäessä noudatetaan viisipäiväisen työviikon pohjalle rakentuvaa työaikajärjestelmää. Jollei kunnallisten toimintojen erikoisluonne tai julkisen hallinnon tehokas toteuttaminen muuta vaadi, viikon aikana annetaan viikkolepopäivän lisäksi toinen vähintään 24 tunnin pituinen vapaa-aika, joka sijoitetaan mikäli mahdollista kiinteästi varsinaisen viikkolevon yhteyteen ja on lähinnä lauantai.

Pöytäkirjamerkintä 1: Viikkoa pitempiin työaikajaksoihin tulee sisältyä viikkolevon lisäksi keskimäärin viikkoa kohden yksi edellä tarkoitettu muu vapaa-aika, jollei ole kysymys tänään kunnallisten viranhaltijain työajoista tehdyn sopimuksen 3 §:n 2 tai 3 kohdissa tarkoitetuista järjestelyistä. Viimeksi mainittujenkin työaikajärjestelyjen kohdalla on työaikajaksoihin pyrittävä sisällyttämään viikkoa kohden keskimäärin yksi edellä tarkoitettu muu vapaa-aika.

Pöytäkirjamerkintä 2: Viikkolepopäivän lisäksi annettavan toisen vähintään 24 tunnin pituisen vapaa-ajan tulee yleensä käsittää kokonainen kalenterivuorokausi. Tämän estämättä saadaan kysymyksessä oleva vapaa-aika järjestää myös siten, että vapaapäivän kuluessa aikaisintaan kello 20.00 alkaa yötyövuoro, jota edeltää 24 tunnin pituinen yhdenjaksoinen vapaa-aika.

3 §. Sellaisilla kunnallisilla toiminta-aloilla, joilla palvelusten kysyntä kohdistuu erityisesti lauantaihin ja sunnuntaihin (esimerkiksi kulttuuri-

1) Ei koske Helsingin kaupunkia.

ja urheilutoiminta), toimivien viranhaltijain ja työntekijäin työajan järjestelyssä saadaan poiketa viikon toisen vapaapäivän osalta muiden viranhaltijain ja työntekijäin kohdalla yleensä voimassa olevasta käytännöstä siten, ettei näillä toiminta-aloilla viikkolepopäivä eikä viikon toinen vapaapäivä ole ensisijaisesti lauantai. Kuitenkin näilläkin toiminta-aloilla on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä sijoittamaan osa vapaapäivistä myös lauantaipäiviksi.

Pöytäkirjamerkintä: Pykälässä tarkoitetuissa töissä ei edellytetä laajemmin, kuin muualta tästä sopimuksesta ilmenee, että viikko sisältäisi viisi työpäivää tai että viikon toinen vapaapäivä olisi lauantai.

4 §. Sellaisella viikolla, jolle sattuu arkipyhä, ovat yleensä kaikki arkipäivät täysimittaisia työpäiviä. Jouluaatto, pääsiäislauantai ja juhannusaatto ovat kuitenkin vapaapäiviä, milloin se asianomaisen laitoksen tai viraston toiminnan luonteen vuoksi on mahdollista.

5 §. Viranhaltijain ja työntekijäin työpäivän tai työvuoron yhtäjaksoisuutta (ruokailutauosta aiheutuvin poikkeuksin) pidetään yleisesti tavoiteltavana käytäntönä, paitsi niissä töissä, joiden kohdalla on erityistä syytä järjestää toisin.

Työvuoroluetteloon merkitään työvuoro säännönmukaisesti enintään 10 tunnin pituiseksi, jollei viraston tai laitoksen toiminnan kannalta välttämättömät lyhytaikaiset poikkeukset muuta aiheuta. Mikäli liikenneyhteyksistä yleisillä kulkuneuvoilla johtuu, että viranhaltija joutuisi saapumaan työpaikalle huomattavasti ennen yötyövuoron alkamista tai viipymään työpaikalla kohtuuttoman kauan yötyövuoron päättymisen jälkeen, sovitaan laitoskohtaisista poikkeusjärjestelyistä 10 §:n pöytäkirjamerkinnässä tarkoitettujen asianomaisten järjestöjen kesken.

Työvuoroluettelon muutoksista on mahdollisimman pian ja olosuhteisiin soveltuvalla tavalla ilmoitettava niille, joita muutokset koskevat. Viranhaltijan kohdalla on pyrittävä mikäli mahdollista hankkimaan muutokseen asianomaisen suostumus. Työntekijän kanssa on sovittava muutoksesta.

Jos viranhaltija tai työntekijä pakottavan esteen vuoksi ei voi saapua vuorollaan työhön, hänen on mahdollisimman pian saatettava asia esimiehensä tietoon. Työvuorosta pois jäävän tai jääneen tilalle pyritään saamaan ensisijaisesti muu kuin työvuoronsa juuri lopettanut viranhaltija tai työntekijä.

Milloin viranhaltija tai työntekijä joudutaan satunnaisesti kutsumaan työhön viikon toisena vapaapäivänä tai työaikalaissa säädetyin edellytyksin hänen viikkolepoaikanaan, on

1) ensisijaisesti kutsuttava sellainen viranhaltija tai työntekijä, joka on vapaaehtoisesti siihen suostunut tai suostuu,

2) pyrittävä vuorottelemaan työhön kutsumisessa siten, ettei jatku-

vasti samoja viranhaltijoita tai työntekijöitä kutsuta mainittuun työhön, ja

3) jollei hätätyöstä ole kysymys, pyrittävä välttämään työhön kutsumista, jos siitä on viranhaltijalle tai työntekijälle kohtuutonta haittaa.

6 §. Yksi päivittäinen 10 minuutin pituinen työaikaan luettava kahvitauko järjestetään, tarvittaessa vuorottain ja muutoinkin siten, ettei tauosta aiheudu häiriötä työn kululle tai suoritettaville palveluksille.

Työnjohtaja-asemassa olevien viranhaltijoiden kohdalla noudatetaan kuitenkin kahvitaukojen suhteen sitä käytäntöä, jota työehtosopimuksen määräysten nojalla on noudatettava heidän alaistensa työntekijäin kohdalla.

Pöytäkirjamerkintä: Tämän pykälän toinen momentti koskee myös sellaisia työsuhteessa olevia työntekijöitä, jotka eivät kuulu ko. työehtosopimuksen piiriin.

7 §. Jos viraston tai laitoksen useilla työaikalain alaisilla täyttä työpäivää suorittavilla viranhaltijoilla tai työntekijöillä on asunnon sijainti sellainen, että asuntovarallaolo voi heidän kohdallaan tulla kysymykseen, velvollisuus tällaiseen varallaoloon jaetaan, jollei erityisestä syystä muuta aiheudu, mahdollisimman tasaisesti ja siten, että varallaolotunteja ei kalenterivuoden aikana kerry yhteensä enempää kuin 1 400. Tästä määrästä saadaan poiketa, milloin viraston tai laitoksen toiminnan kannalta pakottavat syyt niin vaativat.

Pöytäkirjamerkintä: Varallaolokysymyksen kokonaisjärjestelystä jatketaan neuvotteluja.

8 §. Allekirjoittajajärjestöjen edustajista voidaan asettaa tarpeellisia neuvottelukuntia kunnallishallinnon eri aloja varten harkitsemaan työaikajärjestelyihin liittyviä kysymyksiä sekä laatimaan ehdotuksia osapuolten kesken laajemmissa puitteissa käytäviä neuvotteluja varten. Neuvottelukuntien on pidettävä tarpeellista yhteyttä keskenään, niin että kokonaisuuden kannalta välttämätön järjestelyjen yhtenäisyys säilytetään.

9 §. Kunnallisten oppilaitosten työaikalain alaisten viranhaltijain ja työntekijäin kohdalla otetaan huomioon ne rajoitukset ja poikkeukset, jotka aiheutuvat opetustointa ja oppilaitoksia koskevista säännöksistä ja määräyksistä sekä valtion viranomaisten antamista ohjeista.

Pöytäkirjamerkintä: Työaikajärjestely edellytetään toteutettavaksi työaikalain 5 §:n 2 momentin mukaisesti.

10 §. Mikäli erikoislaatuiset olosuhteet, kuten ammattikouluissa ja muissa oppilaitoksissa, palolaitoksissa ja satamissa jne. palvelevien kohdalla vaativat poikkeuksellisia työaikajärjestelyjä, sovitaan niistä erikseen asianomaisten järjestöjen kesken.

Pöytäkirjamerkintä: Asianomaisilla järjestöillä tarkoitetaan toisaalta kuntien keskusjärjestöjä ja kysymyksessä olevalla hallinnonalalla toimivaa muuta kunnallista keskusjärjestöä sekä toisaalta yhtä tai useampaa sellaista viranhaltija- tai/ja työntekijäjärjestöä, jonka jäsenistöä asia välittömästi koskee.

11 §. Kuntiin ja kuntainliittoihin perustettujen työaikatoimikuntien edellytetään jatkavan työtään.

Työaikatoimikunta voi valmistella ja käsitellä aloitteita ja tehdä ehdotuksia työajan tehokkaaseen käyttöön liittyvistä paikallisista järjestelyistä ja rationointitoimenpiteistä sekä muistakin asiaan vaikuttavista seikoista.

Pöytäkirjamerkintä: Ellei maaliskuun 15 päivänä 1968 tehdyn suositussopimuksen 9 §:ssä tarkoitettuja työaikatoimikuntia mahdollisesti vielä ole perustettu, edellytetään sellaiset perustettaviksi.

12 §. Muiden kuin yksinomaan virasto- tai toimistotyötä suorittavien työaikalain ulkopuolisten viranhaltijain ja työntekijäin aseman järjestelyssä otetaan huomioon seuraavaa:

1) täyttä työpäivää ja vuorolistaan merkittyjä työ- ja varallaolovuoroja suorittavan, työaikalain ulkopuolisen viranhaltijan tai työntekijän kohdalla tai varallaolovelvollisuutta ei lisätä sillä perusteella, että muiden viranhaltijain tai työntekijäin työajan lyhentyminen on ehkä aiheuttanut työvoimavajausta,

2) muutoinkin pyritään siihen, etteivät työ- ja varallaolovuorot muodostu kohtuuttomiksi, ja

3) viikkolepo on pyrittävä turvaamaan johtavassa tai muutoin itsenäisessä asemassa olevalle sijais- ja päivystysjärjestelyn avulla.

Pöytäkirjamerkintä: Johtavassa tai muutoin itsenäisessä asemassa olevien henkilöiden työaika- ja varallaolojärjestelyistä jatketaan neuvotteluja.

13 §. Milloin sairaalan tai hoito- tahi huoltolaitoksen viranhaltija virkasäännön 41 §:n[1] 3 momentissa tarkoitetun järjestelyn puitteissa ruokailee työn aikana työpaikalla, on ruokailun tapahduttava joutuisasti ja siten, että tästä johtuva poissaolo työstä kestää enintään 15-20 minuuttia. Näillä edellytyksillä on viranhaltijalla mahdollisuus ruokailla myös työnantajan osoittamassa asianomaisen laitoksen ruokasalissa tai muussa vastaavassa ruokailupaikassa.

1) TAM:n XIX) kohta.

14 §. Sopimuspuolet suosittelevat, että kuntien ja kuntainliittojen työehtosopimusten ulkopuolella olevan työsopimussuhteisen kuukausipalkkaisen henkilöstön työsopimukset järjestettäisiin tämän sopimuksen 2-13 §:n asiasisältöä soveltuvin kohdin vastaaviksi. Sopimus ei koske työehtosopimuksen alaisia työntekijöitä.

Pöytäkirjamerkintä: Työehtosopimusten ulkopuolella oleville työsopimussuhteisille kuukausipalkkaisille työntekijöille maksetaan sunnuntaityökorvaus, ilta- ja yötyökorvaus sekä työaikajakson keskeytymisestä tuleva korvaus samojen perusteiden mukaan kuin viranhaltijoille.

15 §. Milloin työntekijän työaika on järjestetty kunnallisten viranhaltijain työajoista työaikalain 19 a §:n nojalla tehdyn sopimuksen 3 §:n määräyksiä vastaavalla tavalla, on ylityökorvausten laskemisessa ja suorittamisessa soveltuvin kohdin noudatettava sanotun sopimuksen 6 §:n määräyksiä.

16 §. Jos syntyy erimielisyyksiä tämän sopimuksen pätevyydestä, voimassaolosta tai oikeasta sisällyksestä, ne pyritään selvittämään neuvotteluilla asianomaisten sopimuspuolten kesken. Jonkin sopimusosapuolen esittäessä asiasta neuvotteluja ne aloitetaan ensi tilassa ja viimeistään kahden viikon kuluessa esityksen tekemisestä ja käydään tarpeettomia viivytyksiä välttäen.

Pöytäkirjamerkintä: Asianomaisilla sopimusosapuolilla tarkoitetaan toisaalta kuntien keskusjärjestöjä ja kysymyksessä olevalla hallinnonalalla toimivaa muuta kunnallista keskusjärjestöä sekä toisaalta yhtä tai useampaa sellaista viranhaltija- tai/ja työntekijäjärjestöä, jonka jäsenistöä asia välittömästi koskee.

17 §. Jos kunnallishallitus tai liittohallitus ehdottaa valtuuston hyväksyttäväksi tämän sopimuksen määräykset, 1 §:ssä tarkoitetut virkasääntömallin muutosten mukaiset virkasäännön määräykset sekä tänään kunnallisten viranhaltijain työajoista työaikalain 19 a §:n nojalla tehdyn sopimuksen määräykset, allekirjoittaneet viranhaltijajärjestöt eivät edellytä käytäväksi kunnan viranhaltijain neuvotteluoikeudesta annetussa laissa tarkoitettuja neuvotteluja.

Allekirjoittaneet viranhaltijajärjestöt eivät anna tukea esityksille, jotka menevät tämän sopimuksen tai mahdollisesti tehtävien erillissopimusten ehtoja pitemmälle.

18 §. Tämä sopimus on voimassa 1.1.1970 alkaen toistaiseksi kolmen kuukauden irtisanomisajoin kuitenkin siten, että sopimus voidaan irtisanoa päättyväksi aikaisintaan 31.12.1970. Se sopimuspuoli, joka sopimuksen irtisanoo, on velvollinen esittämään samalla muutosehdotuksensa vastapuolille. Sopimuspuolet ovat velvollisia viimeistään kuukauden kuluessa irtisanomisen jälkeen aloittamaan neuvottelut uuden sopimuksen aikaansaamiseksi.

190. HELSINGIN KAUPUNGIN LIIKENNEMAKSUTAKSAN MUUTOS.

Sisäasiainministeriön vahvistama joulukuun 18 p:nä 1969.

(Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 12 p:ltä 1969)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:82)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 12.11.1969 tekemän päätöksen, jonka mukaan sisäasiainministeriön 25.7.1961 vahvistaman Helsingin kaupungin liikennemaksutaksan yleisten perusteiden 8 § muutettiin kuulumaan seuraavasti:

8 §. Ellei liikennemaksua veloitettaessa laskun loppusumma pääty tasaisin markoin, tasoitetaan summa sen päättyessä 1 - 50 penniin lähinnä alempaan ja sen päättyessä 51 - 99 penniin lähinnä ylempään markkaan. Alin liikennemaksu on kuitenkin yksi markka.

191. ERITYISLIPUN PERUSTAMINEN HELSINGISSÄ TOIMEENPANTAVIEN URHEILUKISOJEN, KONGRESSIEN JA KOKOUSTEN OSANOTTAJILLE.

Maistraatin hyväksymä linja-autoliikenteen osalta joulukuun 16 p:nä 1969.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 15 p:ltä 1969.

Kaupunginvaltuusto päätti, että liikennelaitoksen keskustalinjoilla ja raitiolinjoilla otetaan käyttöön osanottajalippu, jota myydään urheilukisojen, kongressien ja kokousten osanottajille liikennelaitoksen lautakunnan päätösten perusteella siten, että lipun hinta on 1,50 mk kultakin voimassaolopäivältä ja että lippu oikeuttaa matkustamaan liikennelaitoksen kaikilla keskustalinjoilla ja raitiolinjoilla rajattomasti sekä myös yöliikenteessä ilman lisämaksua.

192. ASETUS KOULUTOIMEN JOHTAJISTA JA SIHTEEREISTÄ.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 798/69)

(Vrt. kunn. as.kok. 1969:186)

Opetusministerin esittelystä säädetään koulutoimen johtajista ja sihteereistä 12 päivänä joulukuuta 1969 annetun lain (783/69) nojalla:

1 §. Koulutoimen johtajista ja sihteereistä 12 päivänä joulukuuta 1969 annetussa laissa (783/69) tarkoitettuun kunnan koulutoimen johtajan tai sihteerin virkaan on kelpoinen henkilö, joka ennen tämän asetuksen voimaantuloa on saavuttanut kelpoisuuden kansakouluntarkastajan virkaan. Virkaan on kelpoinen myös henkilö, jolla on valtion oppikoulun lukuaineen vanhemman lehtorin virkaan vaadittava yliopistossa tai muussa korkeakoulussa suoritettu loppututkinto ja hallinnollista kokemusta ja joka on suorittanut arvosanan kasvatustieteessä tai kasvatus- ja opetusopissa taikka kasvatusopin virkatutkinnon sekä keskimmäisen arvosanan kansakouluhallinnon tutkinnossa.

Koulutoimen johtajan tai sihteerin sivuvirkaan on kelpoinen myös henkilö, jolla on kelpoisuus kansakoulunopettajan virkaan ja hallinnollista kokemusta ja joka on suorittanut arvosanan kasvatustieteessä tai kasvatus- ja opetusopissa taikka kasvatusopin virkatutkinnon sekä keskimmäisen arvosanan kansakouluhallinnon tutkinnossa.

2 §. Koulutoimen johtajan tulee:

1) ohjata ja valvoa kunnan kansakoululaitosta sekä toimia kunnan kouluolojen kehittämiseksi;

2) valmistaa ja esitellä kansakoululautakunnan kokouksissa käsiteltävät asiat, mikäli lautakunta ei ole toisin päättänyt;

3) toimia kansakoululautakunnan sihteerinä, jollei kansakoulun ohjesäännössä ole toisin määrätty;

4) huolehtia kansakoululautakunnan päätösten toimeenpanosta;

5) valmistaa vuosittain kansakoululautakunnalle ehdotus koulunkäyntimahdollisuuden varaamisesta oppivelvollisuusikäisille sekä suunnitella ja ohjata koulutyön käytännöllistä järjestelyä;

6) seurata ja valvoa kansakoulun opetus- ja kasvatustyötä ja,

mikäli kansakoulun ohjesäännössä ei ole toisin määrätty, ohjata sitä;

7) ohjata ja kehittää koulun ja kotien välistä yhteistoimintaa;

8) järjestää tarvittaessa opettajille ja muille kansakoululaitoksen palveluksessa oleville kursseja ja opintopäiviä;

9) osallistua tarvittaessa valtion kouluviranomaisten määräämien kokeiden järjestämiseen koulussa;

10) valvoa ja seurata kansakoululautakunnan alaisten viranhaltijain ja työsuhteessa olevien työtä;

11) toimia kansakoululaitoksen taloudenhoitajana, jollei kansakoulun ohjesäännössä ole toisin määrätty;

12) laatia vuosittain kansakoululautakunnalle ehdotus kansakoululaitoksen seuraavan kalenterivuoden talousarvioksi, jollei kansakoulun ohjesäännössä ole toisin määrätty;

13) huolehtia kansakoululaitoksen tiedoitus- ja suhdetoiminnasta;

14) pitää kouluhallituksen ohjeiden mukaista kortistoa kansakoululaitoksen opettajista ja asuntolanhoitajista sekä oppivelvollisuusikäisistä ja sitä nuoremmista lapsista;

15) laatia kansakoululautakunnalle vuosittain ehdotus kansakoululaitoksen edellisen vuoden toimintakertomukseksi; sekä

16) suorittaa muut toimialaansa kuuluvat tehtävät, jotka hänelle on erikseen säädetty taikka kansakoulun ohjesäännössä tai muuten määrätty.

Mitä edellä tässä pykälässä on säädetty koulutoimen johtajan tehtävistä, koskee vastaavasti koulutoimen sihteerin tehtäviä.

3 §. Opetusministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta.

4 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1970.

193. LAKI KANSANELÄKELAIN VÄLIAIKAISESTA MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 807/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:88, 1966:43 ja 181, 1967:135 ja 1968:186)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 30 §:n 2 momentin 3 kohta, sellaisena kuin se on 20 päivänä toukokuuta 1966 annetussa laissa (295/66), väliaikaisesti näin kuuluvaksi:

30 §. ----------

Vuosituloksi ei lueta:

---

3) työntekijäin eläkelain, maatalousyrittäjien eläkelain ja yrittäjien eläkelain vähimmäisehtojen mukaista vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkettä, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain nojalla myönnettyä vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkettä sekä työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentin 3-9 kohdassa tarkoitetuista vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeistä määrää, joka on kunkin eläkkeen osalta sen perusteena olevasta palkasta 1/9 prosenttia jokaiselta eläkettä määrättäessä huomioon otetulta kuukaudelta, ei kuitenkaan useammalta kuin 360 kuukaudelta;

Tätä lakia sovelletaan vuoden 1970 ajan.

194. LAKI ELÄKEOIKEUDEN VALINTAA KOSKEVAN ILMOITUKSEN TEKEMISESTÄ ERÄISSÄ TAPAUKSISSA.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 808/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:187)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Toukokuun 20 päivänä 1966
annetun valtion eläkelain voimaanpanolain (281/66) 4 §:ssä;
kunnallisista terveyssisarista annetun lain muuttamisesta annetun lain (288/66) voimaantulosäännöksen 2 momentissa;
kunnan kätilöistä annetun lain muuttamisesta annetun lain (289/66) voimaantulosäännöksen 2 momentissa;
maatalous-, kotitalous- ja kotiteollisuusoppilaitoksista annetun lain muuttamisesta annetun lain (292/66) voimaantulosäännöksen 1 momentissa;
metsäoppilaitoksista annetun lain muuttamisesta annetun lain (293/66) voimaantulosäännöksen 1 momentissa;
annetun evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain (298/66) voimaantulosäännöksen 3 momentissa; sekä
työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain (299/66) voimaantulosäännöksen 3 momentissa tarkoitettu ilmoitus eläkeoikeuden säilyttämisestä voidaan, sen estämättä mitä kussakin edellä mainitussa lainkohdassa on säädetty, tehdä vielä vuoden 1971 aikana.

Kunnallinen eläkelaitos voi sen estämättä, mitä 30 päivänä huhtikuuta 1964 annetun kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain (202/64) 16 §:n 4 momentissa on säädetty, erityisestä syystä hyväksyä saman pykälän 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen peruutuksen, jos asianomainen viranhaltija tai työntekijä sitä kirjallisesti pyytää eläkelaitokselta ennen vuoden 1971 päättymistä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970 ja sillä kumotaan eläkeoikeuden valintaa koskevan ilmoituksen tekemisestä eräissä tapauksissa 20 päivänä joulukuuta 1968 annettu laki (700/68).

195. LAKI TYÖNANTAJAN TYÖTTÖMYYSVAKUUTUSMAKSUN SUURUUDESTA VUONNA 1970.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 810/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:188)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruus on 0.4 prosenttia työnantajan suorittamien työpalkkojen määrästä vuonna 1970.

196. LAKI SAIRAUSVAKUUTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 811/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:90)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 4 päivänä heinäkuuta 1963 annettuun sairausvakuutuslakiin (364/63) uusi 30 a § sekä lain 48 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy pykälän 3 momentiksi, ja 57 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

30 a §. Jos apteekki on perinyt vakuutetulta hänelle tämän lain mukaan tulevan korvauksen määrällä alennetun hinnan tai antanut kokonaan korvattavat lääkkeet maksutta, voidaan sanottu korvaus maksaa hakemuk-

setta apteekille tämän antamaa tilitystä vastaan.

48 §. ----------

Edellä 30 a §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa vakuutetun on saadakseen sairausvakuutustoimikunnan kirjallisen päätöksen esitettävä 1 momentissa tarkoitettu vaatimus seitsemän päivän kuluessa siitä, kun hän on suorittanut sanotussa pykälässä tarkoitetun hinnan tai saanut lääkkeet maksutta.

---

57 §. ----------

Mitä edellä tässä pykälässä on säädetty, sovelletaan vastaavasti 30 a §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa, milloin vakuutettu on saanut perusteettoman edun.

197. LAKI ALUEVAIHDOSTA VALTION JA HELSINGIN KAUPUNGIN VÄLILLÄ.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 813/69)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Valtioneuvosto oikeutetaan luovuttamaan Helsingin kaupungille noin 10 ha suuruinen erillinen suopalsta tilasta Backas RN:o 2^{64} Helsingin kaupungin Tapanilan kylässä sekä noin 1.34 ha suuruinen, Helsingin kaupungin Vähähuopalahden kylässä sijaitseva erillinen palsta tilasta Fredriksberg RN:o 1^{19} edellyttäen, että Helsingin kaupunki luovuttaa valtiolle 1 003.8 m^2 suuruisen tontin n:o 8 Helsingin kaupungin 13. kaupunginosan korttelissa n:o 401, sekä muutoin valtioneuvoston määrättävin ehdoin.

198. LAKI KUNNALLISLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 19 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 896/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:143)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan 27 päivänä elokuuta 1948 annetun kunnallislain (642/48) 15 §:n 2 momentin 3 kohta ja 184 §:n 3 momentti sekä lisätään lain 20 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

20 §. ----------

Jos kunnalliseen luottamustoimeen valittu on vaalin toimittamisen jälkeen tuomittu kuritushuoneeseen tai muusta kuin 15 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetusta tahallisesta rikoksesta vankeuteen, valtuustolla on valta tutkia, onko hänen sallittava edelleen olla toimessaan. Milloin rikoksen laatu tai tekotapa osoittaa, ettei tuomittu ansaitse toimen edellyttämää luottamusta ja kunnioitusta, valtuusto voi, jollei tuomittu itse ole pyytänyt vapautusta toimesta, päättää hänen luottamustoimensa lakanneeksi. Päätöksen tekoon vaaditaan, että sitä kannattaa kaksi kolmannesta saapuvilla olevista valtuutetuista. Mitä tässä on säädetty, noudatettakoon myös, vaikka tuomio ei ole lopullinen, milloin kysymys on hovioikeuden päätöksestä. Jäseniin ja varajäseniin, jotka valtuusto on valinnut valtion lautakuntaan tai toimikuntaan, sovelletaan niin ikään mitä edellä on säädetty. Kihlakunnanoikeuden lautamiehistä on säädetty erikseen.

199. VIRANHALTIJAT, JOILLA EI OLE OIKEUTTA LISÄ-, YLI- EIKÄ SUNNUNTAITYÖKORVAUKSIIN.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 22 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1965:36)

Laitos ja virka

Revisiovirasto
Kaupunginreviisori
Apulaiskaupunginreviisori
Reviisorit

Kaupunginhallitus
Kaupunginjohtaja
Apulaiskaupunginjohtajat

Kaupunginkanslia
Kaupunginsihteeri
Talousarviopäällikkö
Apulaiskaupunginsihteerit
Järjestelypäällikkö, tp.
Suunnittelupäällikkö, tp.
Koulutuspäällikkö
Laskentapäällikkö, tp.
Tiedotuspäällikkö
Ylikielenkääntäjä
Kansliasihteerit, vak. + tp.
Apulaiskoulutuspäällikkö, tp.
Tiedotussihteeri
Kunnallinen alkoholitarkastaja
Lääkärintodistusten tarkastaja, tp.

Kaupunginhallituksen järjestelytoimisto
Toimistopäällikkö
Apulaistoimistopäällikkö, tp.
Järjestelyinsinööri
Virastotutkijat, vak. + tp.
Työturvallisuustarkastaja

Matkailutoimisto
Matkailupäällikkö
Matkailusihteeri

Kaupunginhallituksen asiamiestoimisto
Kaupunginlakimies
Kaupunginasiamies
Apulaiskaupunginasiamies
Asiamiehet, vak. + tp.
Vesioikeusasiamies

Hankintatoimisto
Toimistopäällikkö
Painatusasiamies
Hankinta-asiamiehet

Kaupunginarkisto
Kaupunginarkistonhoitaja
Arkistonhoitajat

Tilastotoimisto
Toimistopäällikkö
Yliaktuaarit
Aktuaarit

Rahatoimisto
Kaupunginkamreeri
Apulaiskaupunginkamreerit
Osastopäälliköt, vak. + tp.

Verotustoimi
Kunnanasiamies
Apulaiskunnanasiamies

Palkkalautakunnan toimisto
Toimistopäällikkö
Apulaistoimistopäällikkö
Sihteerit, jotka kuuluvat 27 tai korkeampaan palkkaluokkaan

Oikeudenhoito, järjestys- ja suojelutehtävät.
==========

Maistraatti
Kunnallispormestari
Vanhempi oikeusneuvosmies
Ulosottotoimen tarkkaaja

Nuorempi oikeusneuvosmies
Maistraatinnotaari
I julkinen notaari
II julkinen notaari
Kunnallisneuvosmiehet
Maistraatinsihteeri
Arkistonhoitaja
Kaupunginpalvelijain esimies
Kaupunginpalvelijat
Kirjaaja
Apulaiskirjaaja

Rakennustarkastusvirasto
Rakennustarkastaja

Kansliaosasto

Osastopäällikkö
Teknillinen sihteeri

Rakennuslupaosasto

Yliarkkitehti
Tarkastusarkkitehdit
Julkisivujen tarkastaja
Rakennushygieenikko

Tarkastusosasto

Yli-insinööri
Tarkastusinsinöörit, vak. + tp.

Valvontaosasto

Osastopäällikkö

Ulosottovirasto
Johtava kaupunginvouti

Yksityisoikeudellisten saatavain osasto

I kaupunginvouti
Avustavat kaupunginvoudit
Ulosottoapulaiset, vak. + tp.

Verosaatavain osasto

II kaupunginvouti
Avustavat kaupunginvoudit
Ulosottoapulaiset, vak. + tp.

Rikostuomioiden täytäntöönpano-osasto

III kaupunginvouti
Ulosottoapulaiset, vak. + tp.

Esikaupunki- ja palkanulosmittausosasto

IV kaupunginvouti
Avustavat kaupunginvoudit
Ulosottoapulaiset, vak. + tp.

Keskusosasto

Tilittävä kaupunginvouti
Kamreeri
Ulosottoapulaiset

Raastuvanoikeus
Oikeuspormestari
Vanh. oikeusneuvosmiehet, vak. + tp.
Sihteeri
Nuor. oikeusneuvosmiehet, vak. + tp.
Kunnallisneuvosmiehet
Arkistonhoitaja
Kaupunginpalvelijain esimies
Kaupunginpalvelijat, vak. + tp.
Siviilinotaarit, vak. + tp.
Rikosasiainnotaarit, vak. + tp.

Kaupunginviskaalinvirasto
I kaupunginviskaali
Kaupunginviskaalit, vak. + tp.

Poliisilääkärin toimisto
Poliisilääkäri

Holhouslautakunta
Sihteeri

Palolaitos
Palopäällikkö (ei koske sunnuntaityökorvausoikeutta)
Apulaispalopäällikkö (ei koske sunnuntaityökorvausoikeutta)
Talouspäällikkö
Paloinsinööri
Palotarkastaja

Väestönsuojelutoimisto
Väestönsuojelupäällikkö
Hallinnollinen sihteeri

Suunnittelu- ja koulutuspäällikkö
Suojarakenneohjaaja

Terveydenhoito

Terveydenhoitolautakunta ja terveydenhoitoviraston kanslia- ja talousosasto
I kaupunginlääkäri
Osastopäällikkö

Terveysolojen valvontaosasto
Kaupunginhygieenikko
Terveysinsinööri, tp.
Apulaishygieenikko

Terveysolojen tarkastustoimisto

Terveysylitarkastaja

Tartunnantorjuntatoimisto

Tartunnantorjunnan ylihoitaja

Ammattientarkastustoimisto

Ammattienylitarkastaja

Terveydenhuolto-osasto
Terveydenhuoltolääkäri
Johtava ylihoitaja

Neuvolatoimisto

Neuvolaylilääkäri
Neuvolalääkärit, tp.
Lastentarhainlääkäri
Ylihoitaja
Ylikätilö

Kotisairaanhoitotoimisto

Kotisairaanhoidon ylilääkäri
Kotisairaanhoidon ylihoitaja
Aluelääkärit, vak. + tp.

Kouluterveydenhoito-osasto
Kouluylilääkäri
Silmätautien erikoislääkäri
Korva-, nenä- ja kurkkutautien erikoislääkäri

Foniatriläkäri, tp.
Koululäkärit
Kouluylihoitaja

Elintarvikkeiden valvontaosasto
Elintarvikehygieenikko
Apulaiselintarvikehygieenikko

Sukupuolitautien poliklinikka
Kaupunginvenerologi
Apulaisvenerologi

Desinfioimislaitos
Johtaja

Kouluhammashoitolaitos
Ylihammaslääkäri
Apulaisylihammaslääkäri
Kouluhammashoitolan johtajat
Johtava oikojahammaslääkäri, tp.
Oikojahammaslääkärit
Ylihoitaja
Kouluhammaslääkärit, vak. + tp.

Terveydellisten tutkimusten laboratorio
Laboratorion esimies

Maidontarkastamo
Laboratorion johtaja
Laboratorioeläinlääkäri
Tarkastava eläinlääkäri

Sairaanhoito

Sairaalavirasto
Sairaalatoimen toimitusjohtaja

Kansliaosasto

Kansliaosaston osastopäällikkö
Sihteeri (29. pl.)

Talousosasto

Talousjohtaja
Rakennusinsinööri
Apteekkari, tp.
Proviisori

Sairaalafyysikko, tp.
Kamreeri

Järjestelytoimisto

Sairaalatutkija

Sairaalakeskus

Sairaalakeskuksen johtava lääkäri (puolipäivävirka)

Eri sairaalat
Lääkärihenkilökunta, vak. + tp.
Talouspäälliköt, vak. + tp.
Kemistit, vak. + tp.
Lasten- ja sairaalapsykologit, vak. + tp.
Ylihoitajat
Mielisairaanhoitokoulun johtaja
Hoitokotien ylihoitajat
Perhehoidon ylihoitaja
Emännät
Konepäälliköt
Maataloustyönjohtaja

Tuberkuloositoimisto
Lääkärihenkilökunta
Ylihoitaja

Sairaanhoito-oppilaitos
Rehtori
Johtaja, tp.

Sosiaaliset tehtävät

Huoltotoimi

Huoltolautakunta ja huoltovirasto
Huoltotoimen toimitusjohtaja
I apulaisjohtaja
Asiamies
Sihteeri
Apulaisasiamies
Sosiaalilääkäri
Apulaisjohtajat
Osastosihteerit
Aktuaari
Talouspäällikkö
Konttoripäällikkö

Toimistoesimiehet
Rakennusmestari
Ylihoitaja
Apulaistoimistoesimiehet
Huoltotarkastajat, vak. + tp.
Huoltosisaret, vak. + tp.

Työtuvat

Työtupien johtaja
Työtuvanhoitaja

Vanhustenhuoltolaitokset
Sairaskodin johtaja
Apulaisjohtaja
Talouspäälliköt
Vanhainkotien johtajat (ei koske sunnuntaityökorvausoikeutta)
Vanhusten asuintalon hoitaja (- " -)
Lääkärihenkilökunta
Ylihoitajat
Kemisti
Psykologi (puolipäivävirka), tp.

Tervalammen työlaitos
Johtaja
Apulaisjohtaja

Lastensuojelutoimi

Lastensuojelulautakunta ja -virasto
Lastensuojelutoimen toimitusjohtaja
Sihteeri
Lastenhuollontarkastaja
Lastenvalvoja
Nuorisonhuoltaja
Johtava psykologi
Sosiaalilääkäri
Lääkäri
Lastenpsykiatrit, vak. + tp.
Psykiatri, tp.
Apulaislastenvalvoja
Psykologit, vak. + tp.
Talouspäällikkö
Apulaislastenhuollontarkastaja
Vajaamielishuoltaja
Väestöasiainhoitaja

Apulaisnuorisonhuoltaja
Johtavat huoltotarkastajat, vak. + tp.
Johtava päivähoidontarkastaja, tp.
Toimistoesimies
Terveyssisaret
Perhehoidontarkastajat, vak. + tp.
Huoltotarkastajat, vak. + tp.
Sosiaalitarkkaajat, vak. + tp.
Vastaava lääkintävoimistelija
(Ei koske etsivää nuorisohuoltoa suorittavien viranhaltijoiden sunnuntaityökorvausoikeutta)

Lastensuojelutoimen laitokset
Laitosten johtajat ja apulaisjohtajat, vak. + tp.
(ei koske sunnuntaityökorvausoikeutta)
Johtava hoitaja (20 pl.; ei koske sunnuntaityökorvausoikeutta)
Taloudenhoitaja (ei koske oikeutta sunnuntaityökorvauksiin hänen toimiessaan johtajan sijaisena)
Huoltotarkastaja (tutkinta-asema)
Psykologit, tp.
Apulaisjohtaja-sosiaalitarkkaaja, tp. (Riihenkulma; ei koske sunnuntaityökorvausoikeutta)
Sosiaalitarkkaajat, tp.

Lastentarhat

Lastentarhain lautakunta ja sen toimisto
Tarkastaja
Sihteeri, tp.
Apulaistarkastajat
Puistoleikkitoiminnan tarkastaja
Taloudenhoitaja
Puheopettajat, vak. + tp.
Lastentarhain, lastenseimien ja koululasten päiväkotien johtajat, vak. + tp.

Muut sosiaaliset tehtävät

Kasvatusneuvola
Lastenpsykiatri
Mielenterveyslääkäri, tp.
Psykologi (28.pl.)

Suomenkielisten kansakoulujen kasvatusneuvola
Koulupsykiatri
Koulupsykologi (28. pl.)

Ruotsinkielisten kansakoulujen kasvatusneuvola
Koulupsykiatri
Koulupsykologi

Oikeusaputoimisto
Oikeusavustaja
Apulaisoikeusavustajat, vak. + tp.

Opetustoimi

Kansakoulutoimi

Suomenkieliset kansakoulut
I tarkastaja
Talouspäällikkö
II tarkastaja
Sihteeri
Erityisopetuksen neuvoja
Englanninkielen opetuksen ohjaaja
Ruotsinkielen opetuksen ohjaaja
Liikunnanneuvojat

Ruotsinkieliset kansakoulut
Tarkastaja
Talouspäällikkö-sihteeri
Liikunnanneuvojat

Ammattiopetustoimi

Ammattioppilaitosten johtokunta, toimisto ja ammattikoulut
Ylitarkastaja
Talouspäällikkö
Tarkastaja
Kurssitoiminnan johtaja, tp.
Rehtorit ja opettajat (ei koske oikeutta ylituntipalkkioon)

Oppisopimustoimisto
Koulutustarkastaja

Muu opetustoimi

Suomenkielinen työväenopisto
Rehtori
Opettaja

Ruotsinkielinen työväenopisto
Rehtori
Opettaja (1.9.1969 alkaen)

Kotitalouslautakunta
Kotitalousneuvonnan tarkastaja

Yleinen sivistystoimi

Kaupunginkirjasto
Kirjastonjohtaja
Apulaiskirjastonjohtajat
Sivukirjastonjohtaja
Laitoskirjastonjohtaja
Talouspäällikkö
Sivukirjastonhoitajat, vak. + tp.
Osastonhoitajat

Kaupunginmuseo
Museonhoitaja
Museoamanuenssi

Musiikkilautakunta ja sen toimisto
Intendentti
Apulaisintendentti, tp.

Kaupunginorkesteri
Johtaja

Nuorisotoimisto
Nuorisoasiamies
Apulaisnuorisoasiamies

Raittiuslautakunta ja sen toimisto
Toimistosihteeri
Raittiustyönohjaajat

Urheilu- ja ulkoiluvirasto
Virastopäällikkö
Sihteeri
Insinööri
Urheilunohjaajat

Urheiluosasto

Osastopäällikkö
Kenttäpäällikkö

Ulkoiluosasto

Osastopäällikkö

Eläintarhaosasto

Korkeasaaren intendentti

Yleiset työt

Yleisten töiden lautakunta sekä rakennusviraston hallinnollinen osasto
Kaupungininsinööri

Hallinnollinen osasto

Hallinnollisen osaston osastopäällikkö

Yleinen osasto

Yleisen osaston osastopäällikkö
Hankintapäällikkö
Järjestelyinsinööri
Kamreeri

Konevarikko

Varikon päällikkö
Konekorjaamon päällikkö
Autokorjaamon päällikkö

Talorakennusosasto

Kaupunginarkkitehti
I apulaiskaupunginarkkitehti
II apulaiskaupunginarkkitehti
Yliarkkitehti
Työpäällikkö
I koneinsinööri

Katurakennusosasto

Katurakennuspäällikkö
Yli-insinööri
I apulaiskaturakennuspäällikkö
II apulaiskaturakennuspäällikkö

Puhtaanapito-osasto

Puhtaanapitopäällikkö

Puisto-osasto

Kaupunginpuutarhuri
Apulaiskaupunginpuutarhuri

Kiinteistötoimi

Kiinteistölautakunta ja -virasto
Virastopäällikkö

Kansliaosasto

Kansliaosaston osastopäällikkö
Sihteeri

Kaupunkimittausosasto

Kaupungingeodeetti
Apulaiskaupungingeodeetti

Geoteknillinen toimisto

Geoteknillinen asiantuntija, tp.

Tonttiosasto

Tonttiosaston päällikkö
Tonttiosaston apulaispäällikkö

Talo-osasto

Osastopäällikkö
Apulaisosastopäällikkö (isännöitsijätoimiston päällikkö)
Asuntoasiainsihteeri, tp.
Insinööri (teknillisen toimiston päällikkö)
Konttoripäällikkö (taloustoimiston päällikkö)
Alueisännöitsijät

Maatalousosasto

Kaupunginagronomi
Apulaiskaupunginagronomi

Metsäosasto

Kaupunginmetsänhoitaja
Apulaiskaupunginmetsänhoitaja

Kaupunkisuunnittelu

Kaupunkisuunnitteluviraston kansliaosasto

Virastopäällikkö
Osastopäällikkö
Sihteeri

Asemakaavaosasto

Asemakaavapäällikkö
Asemakaava-arkkitehti
Asemakaavainsinööri

Yleiskaavaosasto

Yleiskaavapäällikkö
Yleiskaava-arkkitehti

Liikennesuunnitteluosasto

Liikennesuunnittelupäällikkö
Apulaisosastopäällikkö

Satamalaitos

Hallinto
Satamajohtaja

Kansliaosasto

Sihteeri

Kassa- ja tiliosasto

Satamakamreeri

Satamien käyttö

Satamaliikenneosasto

Satamakapteeni
Apulaissatamakapteeni

Varastoimis- ja laiturihuolto-osasto

Varastoimistoimen johtaja
Varastoimistoimen apulaisjohtaja

Nosturiosasto

Nosturi-insinööri
Apulaisnosturi-insinööri

Satamien kunnossapito

Satamarakennusosasto

Satamarakennuspäällikkö
Suunnittelupäällikkö
Työpäällikkö
Yli-insinööri

Liikelaitokset

Teollisuuslaitosten lautakunta ja kanslia
Asiamies

Sähkölaitos
Toimitusjohtaja
Osastopäälliköt
Insinööri (29. pl.)
Toimistopäällikkö
Mittarinlukijat
Rahastajat

Vesilaitos
Toimitusjohtaja
Osastopäälliköt
Ylikemisti
Käyttökemistit
Suunnitteluinsinööri
Tarkastusinsinööri
Kamreeri
Mittarinlukijat

Kaasulaitos
Toimitusjohtaja
Osastopäälliköt
Toimistopäällikkö
Kemisti
Insinööri, tp. (31. pl.)
Rahastajat

Liikennelaitos

Johtajisto
Toimitusjohtaja
Osastopäälliköt

Kanslia
Asiamies

Järjestelytoimisto
Toimistopäällikkö

Tiedotus- ja sosiaalitoimisto
Toimistopäällikkö

Taloustoimistot

Kamreeri

Hankintatoimisto

Toimistopäällikkö

Poliklinikka

Lääkärit, tp.

Liikennesuunnittelutoimisto

Toimistopäällikkö

Autoliikenne

Toimistopäällikkö (30. pl.)

Raitioliikenne

Toimistopäällikkö (30. pl.)

Teknillinen suunnittelutoimisto

Toimistopäällikkö

Ratateknillinen toimisto

Toimistopäällikkö

Raitiovaunuteknillinen toimisto

Toimistopäällikkö

Autoteknillinen toimisto

Toimistopäällikkö

Muu liikeluontoinen toiminta

Teurastamolaitos

Yleinen teurastamo

Tarkastuseläinlääkärit

Hallinto

Toimitusjohtaja
Apulaisjohtaja
Käyttöinsinööri
Konttoripäällikkö

Elintarvikekeskus
Toimitusjohtaja
Kamreeri
Pääemäntä

Metronsuunnittelutoimisto
Toimiston johtaja, tp.

Hallinto-osasto
Osastopäällikkö, tp.

200. SATAMALAITOKSEN ERÄIDEN MAKSUJEN PYÖRISTÄMINEN TÄYSIKSI MARKOIKSI.

Satamalautakunnan päätös joulukuun 22 p:ltä 1969.

Lautakunta päätti, että veloitettaessa maihinottomaksuja, kuljetusmaksuja, peitevuokria, valvontamaksuja, varastosuojien ja varastoalueiden paikanvuokria tasoitetaan laskun summa sen päättyessä 1-50 penniin lähinnä alempaan ja sen päättyessä 51-99 penniin lähinnä ylempään täyteen markkaan ja että alin maihinotto- ja kuljetusmaksu on 1 markka.

Tätä päätöstä sovelletaan 1.1.1970 lukien.

201. KAUPUNGIN- JA KUNNANLÄÄKÄRIN VIRKATOIMESSAAN VASTAANOTTAMILTA POTILAILTA PERITYISTÄ PALKKIOISTA KERTYVÄN TYÖANSION HUOMIOON OTTAMISESTA KAUPUNGIN- JA KUNNANLÄÄKÄRIN ELÄKKEEN PERUSTEENA OLEVAA PALKKAA MÄÄRÄTTÄESSÄ ANNETUN VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 30 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 828/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1967:108)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä lisännyt kaupungin- ja kunnanlääkärin virkatoimessaan vastaanottamilta potilailta perityistä palkkioista kertyvän työansion huomioon ottamisesta kaupungin- ja kunnanlääkärin eläkkeen perusteena olevaa palkkaa määrättäessä 23 päivänä marraskuuta 1967 antamaansa päätökseen (515/67) uuden 4 a §:n ja muuttanut 1, 3 ja 4 §:n näin kuuluviksi:

1 §. Kaupungin- ja kunnanlääkärin virat jaetaan kahdeksaan eläkeryhmään lääkärin virkatoimessaan vastaanottamilta potilailta perityistä palkkioista kertyvän työansion huomioon ottamiseksi eläkkeen perusteena olevaa palkkaa vahvistettaessa niin kuin tässä päätöksessä määrätään.

3 §. Kaupungin- ja kunnanlääkärin viran eläkeryhmä valitaan alla olevasta luettelosta 1 §:ssä mainittujen palkkioiden kokonaismäärän perusteella sen mukaisina kuin ne on vahvistettu asianomaisen lääkärinviran haltijan osalta viimeksi toimitetussa verotuksessa:

Palkkioiden kokonaismäärä vuodessa	Eläkeryhmä
enintään 8 000 mk	I
8 001 - 16 000 mk	II
16 001 - 24 000 mk	III
24 001 - 32 000 mk	IV
32 001 - 40 000 mk	V
40 001 - 48 000 mk	VI
48 001 - 56 000 mk	VII
yli 56 000 mk	VIII

4 §. Eläkeryhmän työansiona, joka otetaan huomioon eläkkeen perusteena olevaa palkkaa määrättäessä, pidetään seuraavia markkamääriä:

Eläkeryhmä	Työansio vuodessa
I	4 000 mk
II	9 600 mk
III	16 000 mk
IV	22 400 mk
V	28 800 mk
VI	35 200 mk
VII	41 600 mk
VIII	44 800 mk

4 a §. Mikäli kaupungin- tai kunnanlääkärille 4 §:n nojalla vahvistetun eläkeryhmän vuotuisen työansion määrän todetaan eläkettä myönnettäessä nousevan määrään, joka yhdessä kunnan hänelle sairaalapotilaiden hoidosta suorittamien erillisten korvausten kanssa ylittää 4 §:n mukaisen korkeimman eläkeryhmän vuotuisen työansion, vähennetään kaupungin- tai kunnanlääkärille vahvistetun eläkeryhmän vuotuisesta työansiosta sanotun rajan ylittävä osa enintään kuitenkin tämän eläkeryhmän ja alimman eläkeryhmän erotusta vastaava määrä.

Tämä valtioneuvoston päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

202. LAKI ERITYISLAPSILISÄLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 844/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1960:137)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1960 annetun erityislapsilisälain (538/60) 1 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:

1 §. ----------

Milloin lapsi 16 vuotta täytettyään jatkaa koulunkäyntiään tai opintojaan, voidaan erityislapsilisää suorittaa siihen asti, kun hän täyttää 20 vuotta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1970.

203. LAKI ERÄISTÄ VÄLIAIKAISISTA POIKKEUSSÄÄNNÖKSISTÄ VEROLAKEIHIN.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 885/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:179)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Vuoden 1970 tulojen ja omaisuuden perusteella toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä sanotun vuoden tulojen perusteella toimitettavassa kunnallisverotuksessa on sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, noudatettava tämän lain säännöksiä.

2 §. Veronalaista tuloa eivät ole:

1) vuonna 1970 nostettu 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisten valtion velkasitoumusten korko vuosilta 1945-1948;

2) korko, joka on saatu Rovaniemen kauppalan oikeudesta pakkolunastaa kauppalan alueeseen kuuluvaa maata 27 päivänä huhtikuuta 1945 annetussa laissa (381/45) tarkoitetusta valtion obligaatiosta, jonka, jos se on sidottu indeksiin, sanottu sidonnaisuus on rajoitettu indeksin nousun puoleen määrään, eikä tällaisen obligaation koron maksamisen tai lunastuksen yhteydessä suoritettu indeksin nousuun perustuva hyvitys;

3) stipendi tai muu apuraha, joka on saatu opintoja tai tutkimuksia varten, niihin luettuina Suomen Akatemiasta ja valtion apurahoista korkeimman hengenviljelyn edistämiseksi 3 päivänä lokakuuta 1947 annetun lain (732/47) mukaiset apurahat sekä tieteellisessä tutkimuslaitoksessa toimivalle tieteenharjoittajalle tieteellistä työtä varten annetut apurahat;

4) tieteellisen tai taiteellisen toiminnan tunnustukseksi annettu palkkio, tai valtion samanluontoinen taikka muusta ansiokkaasta toiminnasta antama eläke eikä kansainvälinen rauhanpalkinto;

5) palkka tai palkkio, jonka Yhdistyneet Kansakunnat tai jokin sen erityisjärjestö maksaa asiantuntijatehtävästä muualla kuin Suomessa;

6) liikennevakuutusta koskevien eri lakien, liikennevakuutuskorvausta saavien invaliidihuollosta annetun lain (391/65) tai työntekijäin

eri tapaturmavakuutuslakien nojalla ja niissä säädettyjen perusteiden mukaisesti moottoriajoneuvon liikenteeseen käyttämisestä aiheutuneen vahingon tai työtapaturman alaiseksi joutuneelle tai hänen omaiselleen suoritettu päiväraha, henkilövahingon johdosta suoritettu jatkuva korvaus, elinkorko tai eläke taikka niihin liittyvät lisät, myös silloin, kun liikennevahingon tai työtapaturman alaiseksi joutunut on saanut edellä mainitun korvauksen työnantajaltaan palkkana tai ennakkona;

7) työttömyyskorvauksesta annetussa laissa (645/67) tarkoitettu työttömyyskorvaus tai valtakunnallisista työttömyyskassoista annetussa laissa (125/34) tarkoitettu työttömyysavustus;

8) työnvälityslain (246/59) mukaan työntekijälle valtion varoista suoritettu korvaus;

9) työn tai tehtävän suorittamiseksi saatu matkakustannusten korvaus ja päiväraha siltä osin kuin niiden on katsottava kuluneen työstä tai tehtävästä aiheutuneiden erityisten kustannusten peittämiseen; eikä

10) metsäoppilaitoksista annetun lain (141/64) nojalla myönnetty avustus.

Edellä 1 momentin 9 kohdassa tarkoitetusta matkakustannusten korvauksesta ja päivärahasta, joka on saatu työn tai tehtävän suorittamiseksi vieraalla paikkakunnalla, katsotaan muun selvityksen puuttuessa kuluneen siitä aiheutuneiden erityisten kustannusten peittämiseen määrä, joka maksuperusteeltaan ja suuruudeltaan vastaa valtion kulloinkin virka- tai työmatkasta suoritettavaa matkakustannusten korvausta ja päivärahaa.

3 §. Kesäkuun 28 päivänä 1940 annetun siirtoväen pika-asutuslain (346/40) sekä maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisen valtion velkasitoumuksen saajalla on oikeus näistä velkasitoumuksista saamistaan korkotuloista verovapaana vähentää niiden yhteinen määrä 300 markkaan saakka sekä mainitun määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan 1 500 markkaa.

4 §. Verovelvollisen sitä vaatiessa vähennetään hänen tulostaan tulon hankkimiskustannuksena elinkeinotoiminnasta johtuneen velan Suomen markan kansainvälisen perusarvon muuttamisesta aiheutunut pääomanlisäys, sen mukaan kuin hän on pääomanlisäyksen kirjanpidossaan vähentänyt.

5 §. Milloin Suomen rahan määräisestä velasta on vuonna 1956 tai sen jälkeen tapahtuneen hinta- tahi kustannusindeksin taikka muun vastaavan vertailuperusteen muuttumisen johdosta suoritettava koron lisäksi hyvitystä, jota muualla verolainsäädännössä olevien säännösten nojalla ei voida vähentää veronalaisesta tulosta, saadaan tämä hyvitys vähentää verovelvollisen tulojen kokonaismäärästä.

6 §. Veronalaisia varoja eivät ole:

1) maanhankintalain (396/45) 98 §:n 1 momentissa ja maankäyttö-

lain (353/58) 68 §:ssä tarkoitettuun hallintasopimukseen perustuva oikeus; eikä

2) edellä 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu obligaatio.

7 §. Edellä 3 §:ssä tarkoitetun velkasitoumuksen saajalla on oikeus omaisuuden perusteella toimitettavassa verotuksessa velkasitoumustensa arvosta verovapaana vähentää niiden yhteinen arvo 5 000 markkaan asti sekä tämän määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan 20 000 markkaa.

8 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

204. LAKI KUNNALLISHALLITUKSESTA KAUPUNGISSA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 887/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1960:129)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnallishallituksesta kaupungissa 8 päivänä joulukuuta 1873 annetun asetuksen 55 §:n 4 kohta, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1960 annetussa laissa (521/60), näin kuuluvaksi:

55 §. Verotettavaa tuloa taksoitettaessa on, jollei elinkeinotoiminnan tuloksen ja maatilatalouden tulon vahvistamisesta muuta erikseen säädetä, noudatettava seuraavia säännöksiä:

---

4) Jos verovelvollisen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 1 600 markan määrää suurempi, vähennettäköön siitä vielä sen mukaan kuin kaupunginvaltuusto kutakin vuotta varten päättää, vähintään 1 000 markan ja enintään 1 600 markan suuruinen perusvähennys, tai jos tulo on 1 600 markkaa suurempi, mainittu vähennysmäärä vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 10 markan määrästä, jolla tulo ylittää 1 600 markan määrän.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 1970 tulojen perusteella toimitettavassa kunnallisverotuksessa.

205. LAKI ELINKEINOTULON VEROTTAMISESTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 889/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:85)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/68) 64 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:

64 §. ----------

Verovelvollisella on oikeus kattaa liiketoiminnan kehittämisrahastosta kuluvan, verovelvollisella jo olevan tai uuden käyttöomaisuuden hankintamenoa tai tulouttaa liiketoiminnan kehittämisrahasto tai osa siitä, sekä oikeus siirtää kehittämisrahastosta verosta vapaasti omaan pääomaan määrä, joka vastaa verovelvollisen verovuosina 1968-1975 hankkimien rakennusten, rakennelmien, koneiden, kaluston ja muun niihin verrattavan käyttöomaisuuden hankintamenoja, mikäli tällaisen investoinnin voidaan katsoa, sen mukaan kuin valtiovarainministeriö tarkemmin määrää, edistävän taloudellista kasvua, lisäävän kansainvälistä kilpailukykyä tai parantavan työllisyystilannetta. Verovelvollisen on käytettävä vähintään yksi neljäsosa liiketoiminnan kehittämisrahastosta viimeistään 7 vuoden ja muu osa kehittämisrahastosta 10 vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta lukien. Kehittämisrahaston muodostaminen ja edellä tässä momentissa mainittu käyttö eivät tapahdu tulolähteittäin. Se osa liiketoiminnan kehittämisrahastosta, jota ei ole käytetty tässä momentissa säädetyllä tavalla, luetaan sen verovuoden veronalaiseksi tuotoksi, jona kehittämisrahastoa olisi ollut edellä sanotulla tavalla viimeistään käytettävä.

---

206. LAKI TUBERKULOOSIN VASTUSTAMISTYÖN JÄRJESTÄMISESTÄ ERÄISSÄ TAPAUKSISSA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1969.

(Suomen as.-kok. 897/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1967:39)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan tuberkuloosin vastustamistyön järjestämisestä eräissä tapauksissa 5 päivänä toukokuuta 1967 annetun lain (198/67) 2 ja 3 § sekä lisätään 1 §:ään uusi 2 momentti ja lakiin uusi 3 a § seuraavasti:

1 §. ----------

Mikäli kuntainliitot eivät sovi 1 momentissa tarkoitetusta yhteenliittymisestä, valtioneuvosto voi lääkintöhallituksen esityksestä ne siihen velvoittaa.

2 §. Päätöksen tekemiseen 1 §:n 1 momentissa tarkoitetusta sopimuksesta sovelletaan sekä tuberkuloosipiirin että keskussairaalan kuntainliitossa, mitä kunnallislain 162 §:ssä on säädetty.

3 §. Edellä 1 §:ssä mainitun sopimuksen tai valtioneuvoston päätöksen voimaantulosta lukien keskussairaalan kuntainliitosta on soveltuvin osin voimassa, mitä tuberkuloosipiirin kuntainliitosta on tuberkuloosilain 1 luvussa säädetty.

Keskussairaalan kuntainliittoon liitetyn tuberkuloosipiirin kuntainliiton jäsenkunta on tuberkuloosin vastustamistyön osalta keskussairaalan kuntainliiton jäsen.

3 a §. Siirtyvän omaisuuden arvioinnin toimittaa ja suoritettavan korvauksen määrää, milloin se katsotaan tarpeelliseksi ja jollei siitä sovita, lautakunta, johon sekä omaisuuden luovuttaja että sen vastaanottaja valitsee kaksi jäsentä ja näin valitut yhdessä puheenjohtajan. Jollei puheenjohtajasta voida sopia, määrää hänet lääninhallitus.

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta arvioinnista on noudatettava, mitä kunnallisista yleissairaaloista annetun lain (561/65) 11 §:n 1 mo-

mentissa on säädetty.

Lautakunnan päätökseen saa hakea muutosta tuberkuloosiparantolan sijaintipaikan lääninhallitukselta 30 päivän kuluessa tiedoksi saamisesta.

207. SAIRAUSVAKUUTUSLAIN 16 §:SSÄ SÄÄDETTYJEN MARKKAMÄÄRIEN KOROTTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 30 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 911/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:90 ja 1966:100)

Valtioneuvosto on 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 76 §:n nojalla sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä päättänyt, että sovellettaessa mainitun lain 16 §:n 1 momenttia on siinä säädettyjen markkamäärien sijasta käytettävä, 2 750 markan sijasta 4 534 markkaa, 15 000 markan sijasta 25 500 markkaa ja 4 markan sijasta 6 markkaa 80 penniä.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1970 ja sillä kumotaan sairausvakuutuslain 16 §:ssä säädettyjen markkamäärien korottamisesta 3 päivänä lokakuuta 1966 annettu valtioneuvoston päätös (497/66).

208. HELSINGIN, TURUN JA TAMPEREEN KAUPUNKIEN HENKIKIRJOITUSTOIMEN YHDISTÄMISESTÄ POLIISILAITOKSEEN ANNETUN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 30 p:ltä 1969.

(Suomen as.-kok. 920/69)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945:20)

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä muuttanut Helsingin, Turun ja Tampereen kaupunkien henkikirjoitustoimen yhdistämisestä poliisilaitoksen 11 päivänä tammikuuta 1945 antamansa päätöksen (30/45) 3 §:n näin kuuluvaksi:

3 §. Otteista, todistuksista ja luetteloista kannettaviksi säädetyt lunastusmaksut tulevat valtiolle. Määräykset henkikirjoittajan virkatoimista suoritettavista valtion varoista maksettavista erityisistä korvauksista eivät koske henkikirjoitustoimiston johtajana olevaa henkikirjoittajaa. Vaaleja varten laadittavien luettelojen toimittamisesta on henkikirjoitustoimiston johtaja kuitenkin oikeutettu saamaan korvausta sen mukaan kuin siitä luettelojen toimittamisesta henkikirjoitusviranomaiselle tulevaa korvausta vahvistettaessa erikseen säädetään tai määrätään.

Tätä päätöstä sovelletaan ensi kerran vuoden 1969 henkikirjojen nojalla vaaleja varten laadittavien luetteloiden toimittamisesta tulevaan korvaukseen.

209. TYÖNTEKIJÄIN VUOSILOMA-AJAN PALKKAA JA LOMAN KORVAUSTA KOSKEVA TYÖEHTOSOPIMUS.

Palkkalautakunnan ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain yhteisjärjestö r.y:n allekirjoittama elokuun 19 p:nä 1969.

(Palkkalautakunnan hyväksymä toukokuun 21 p:nä 1969)

1 §. Tämän sopimuksen määräyksiä sovelletaan sellaisiin Helsingin kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa oleviin työntekijäin vuosilomasäännön alaisiin työntekijöihin, joita tarkoitetaan työntekijäin vuosilomasta annetun lain 8 §:n 2 momentissa. Sopimus ei kuitenkaan koske merimiestä, työntekijää metsä- ja uittotyössä tai työntekijäin vuosilomasta annetun lain 13 §:n 1 momentissa tarkoitetussa lastaus- ja purkaustyössä.

2 §. a) Työntekijäin vuosilomapalkan laskentaperusteena on keskituntiansio, joka saadaan siten, että lomanmääräytymisvuonna työssäolon ajalta työntekijälle maksettu tai maksettavaksi erääntynyt palkka, hätätyöstä ja lain tai sopimuksen mukaisesta ylityöstä peruspalkan lisäksi maksettavaa korotusta lukuunottamatta, jaetaan vastaavien työssäolotuntien määrällä.

b) Lomanmääräytymisvuodelta lasketaan päiväpalkka kertomalla keskituntiansio luvulla 40/6 (6,67). Jos säännöllinen vuorokautinen työaika on ollut lyhyempi kuin 8 tuntia lasketaan päiväkerroin vastaavasti jakamalla viikon säännöllisten työtuntien lukumäärä 6:lla.

Vuosilomapalkka saadaan kertomalla lomanmääräytymisvuodelta laskettu päiväpalkka lomapäivien lukumäärällä.

c) Edellä b-kohdan mukaan laskettua vuosilomapalkkaa korotetaan korjausprosentilla, joka on yhtä suuri kuin se korjausprosentti, jolla yleisten työmarkkinain keskusjärjestöjen (STK, SAK ja SAJ) välisten sopimusten mukaista vuosiloma-ajan palkkaa ja loman korvausta on kulloinkin korotettava (lomanmääräytymisvuoden 1.4.1968 - 31.3.1969 nojalla annettavan loman osalta 6,2 %).

d) Kuukauden lomaan oikeutetuille työntekijöille maksetaan lomaan tosiasiassa sisältyvien päivien lukumäärästä riippumatta vuosilomapalkkana aina 26 päivän palkka.

3 §. Työsuhteen päättyessä lasketaan työntekijäin vuosilomasta annetun lain 11 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettu loman korvaus niin kuin vuosilomapalkan laskemisesta edellä on 2 §:n a- ja b-kohdissa sovittu.

Laskettaessa loman korvausta työntekijälle, jonka työsuhde on jatkunut koko lomanmääräytymisvuoden ajan, otetaan kuitenkin tämän lomanmääräytymisvuoden osalta huomioon myös 2 §:n c-kohdan määräykset.

Laskettaessa loman korvausta sellaiselle työntekijälle, jonka työsuhde muun syyn kuin hänen oman irtisanoutumisensa vuoksi katkeaa kesken lomanmääräytymisvuoden mutta joka on ollut kaupungin palveluksessa keskeytymättä kulumassa olevaa lomanmääräytymisvuotta edeltäneen koko lomanmääräytymisvuoden ajan, otetaan niin ikään huomioon 2 §:n c-kohdan määräykset korottamalla loman korvausta viimeksi päättyneen lomanmääräytymisvuoden korjausprosentilla.

Asevelvollisuuttaan vakinaisessa palveluksessa suorittamaan lähtevän työntekijän lomankorvaus lasketaan noudattaen, mitä tässä pykälässä on loman korvauksesta määrätty.

4 §. Koska 2 §:n b-kohdassa mainittu päiväkerroin (40/6) on määritelty vain sellaista aikaa varten, jolloin pysyvästi noudatetaan työajan lyhentämissopimusten mukaista lyhennettyä työaikaa ja kun 1.4.1968 alkaneeseen lomanmääräytymisvuoteen sisältyy 1.4. - 31.5.1968 välinen aika, jolloin on sovellettu lyhentämätöntä työaikaa, otetaan tämä huomioon säännönmukaisessa päiväkertoimessa siten, että päiväkerroin lomanmääräytymisvuonna 1.4.1968 - 31.3.1969 on 6,81.

5 §. Tämä sopimus on voimassa huhtikuun 1 päivästä 1969 maaliskuun 31 päivään 1971 siten, että sopimusta sovelletaan sen voimassaoloajalle sattuvalta loman määräytymisvuodelta ansaittuun vuosilomaan, lomapalkkaan ja loman korvaukseen. Kuitenkin sovelletaan sopimusta 1.4.1968 alkaneen lomanmääräytymisvuoden alusta lukien sellaiseen työntekijään, jonka työsuhde sanotun lomanmääräytymisvuoden päättyessä edelleen jatkui. Ellei sopimusta irtisanota viimeistään kuutta kuukautta ennen sen voimassaoloajan päättymistä, jatkuu voimassaolo vuoden kerrallaan kuukauden irtisanomisajoin.

---

210. VÄLIAIKAISEN ASUMISTUEN SUORITTAMISESTA VANHUKSILLE TEHDYN PÄÄTÖKSEN KUMOAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 10 p:ltä 1969.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:1)

Kaupunginvaltuusto päätti vuoden 1970 talousarvioehdotuksen käsittelyn yhteydessä kumota 1.1.1970 lukien kaupunginvaltuuston 18.12.1963 tekemän päätöksen väliaikaisen asumistuen suorittamisesta vanhuksille kaupungin varoista siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

211. ASEMAKAAVAN MUUTOKSET VUONNA 1969.

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asemakaavapiirustuksen numero
37	Pukinmäen osan asemakaava	23.6.65	31.10.68	5656
38	Rautatien viereisen puistoalueen osa	"	"	"
49	Osa korttelista 49074 ja korttelista 49075 sekä puistoalueet, asemakaava ja asemakaavan muutos	13.11.68	10.1.69	6093
42	42057, osa	30.10.68	14.1.69	6099
30	30004, osa	16.10.68	15.1.69	6095
49	49079, 49083 sekä katu- ja puistoalueet, asemakaava ja asemakaavan muutos	13.11.68	"	6090
28	28060, osa	"	22.1.69	6104
30	30209, osa	27.11.68	"	6109
34	34003, osa	30.10.68	25.1.69	6103
34	34140, osa	13.11.68	"	6105
39	39071 sekä puistoalue	30.10.68	"	6098
11	330 ja osa korttelista 363 sekä katu- ja puistoalue	28.4.65	19.2.69	5653
11	302, 303, 394 ja 395 sekä puisto-, katu- ja rautatiealue	8.11.67	"	5958
28	28148, osa	15.1.69	26.2.69	6146
34	34083, osa	"	"	6142
46	46016, osa	11.12.68	"	6115
30	30218, osa	27.11.68	5.3.69	6101
34	34007, osa	15.1.69	"	6145
24	Kustaa Vaasan tien luoteispuolella oleva puistoalue	11.12.68	12.3.69	6112
33	33137, osa	18.12.68	"	6131

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asemakaavapiirustuksen numero
39	39091, osa	29.1.69	12.3.69	6139
45	Osa korttelista 45016 sekä Horsmakuja	11.12.68	"	6070
45	45047, osa	18.12.68	"	6132
4	76, osa	26.2.69	9.4.69	6147
44	44024, osa	29.1.69	"	6114
45	45031, osa	12.2.69	"	6155
45	45014, osa	12.3.69	7.5.69	6163
54	Asemakaava, joka käsittää korttelin 54047, osan korttelista 54048 sekä katu- ja puistoalueen	16.10.68	17.5.69	6078
44	44039, osa	27.11.68	28.5.69	6110
20	Maanalainen tila korttelissa 786 ja liikennealueen osalla	26.6.68	3.7.69	6044
7,9	Puisto- ja katualue	26.3.69	11.7.69	6150
26	991, osa	4.6.69	"	6201
28	28168, 28170-28174 sekä osa korttelelsta 28166, 28167 ja 28175	9.4.69	"	6160
29	29042, osa	"	"	6176
39	39096, osa	21.5.69	"	6194
39	39140	"	"	6184
45	45016, osa	4.6.69	17.7.69	6213
2	37, osa	18.6.69	29.7.69	5860
16	728, osa	"	"	6211
7,9	Etelärantatien nimi	12.2.69	5.8.69	6157
39	39060, osa	26.2.69	"	6148
39	39080, osa	26.3.69	"	6173
39	39086, osa	9.4.69	"	6174
39	39137, osa	26.2.69	"	6158
43	43074, osa	15.1.69	"	6133
46	46132 sekä katu- ja puistoalueet	26.3.69	"	6172
45	45043, osa	4.6.69	27.8.69	6198
42	42063, osa	"	2.9.69	6210
10	Osa korttelista 290 sekä pysäköimis-, katu- ja puistoalue	7.5.69	10.9.69	6179
20,31	Katu-, puisto- ja vesialueet	4.6.69	"	6209
28	28073 ja puistoalue	"	"	6205

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asemakaavapiirustuksen numero
29	29047, osa	21.5.69	10.9.69	6200
32	32039, osa	4.6.69	"	6208
34	34050, osa	21.5.69	"	6195
39	39034	7.5.69	"	6178
45	45038, osa	4.6.69	"	6204
29	Osa korttelista 29068 sekä puistoalue	25.6.69	12.9.69	6225
11	295, osa	26.2.69	17.9.69	6153
43	Kipparvuoren länsipuolella olevat puisto- ja vesialueet	21.5.69	"	6186
45	Kortteleiden 45012 ja 45013 välissä oleva puisto- ja vesialue	"	"	6185
12	348, osa	4.6.69	18.9.69	6212
30	30004 ja 30005 sekä katu- ja puistoalueet	21.6.67	24.9.69	5920
43	Osa kortteleista 43201 ja 43210, Roihuvuorentien osa sekä puistoalue	21.5.69	"	6196
49	49051, osa	4.6.69	"	6203
28	28140, osa	3.9.69	21.10.69	6238
34	34142, osa	"	23.10.69	6235
34	Osa kortteleista 34040 ja 34041	"	28.10.69	6234
13	412a sekä katualue	7.5.69	30.10.69	6187
29	Asemakaava, joka käsittää korttelin 29205 sekä katu- ja puistoalueen	22.2.67	11.11.69	5850
39	39040 sekä puistoalue	25.6.69	18.11.69	6177
2	97, osa	18.6.69	25.11.69	6207
45	45012, osa	15.10.69	4.12.69	6242
45	45206 sekä puistoalue	1.10.69	9.12.69	6246
41	41205, osa	15.10.69	15.12.69	6244
38	38301, osa korttelista 38302 ja 38303 sekä katu- ja puistoalue, asemakaava ja asemakaavan muutos	17.9.69	17.12.69	6250
28	28105, osa	3.9.69	31.12.69	6236
31	31128, osa	12.11.69	"	6276
34	34021, osa	"	"	6272
34	34143, osa	3.9.69	"	6233
49	49075, osa	25.6.69	"	6229

Katujen nimien muutokset.

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus
37		Aukionpolku-Planstigen	23.6.65	31.10.68
"		Karhunrita-Björngården	"	"
"		Karhusuonkuja-Björnkärrsgränden	"	"
"		Kenttäkuja-Fältgränden	"	"
"		Kisatie-Tävlingsvägen	"	"
"		Leimukukanpolku-Floxstigen	"	"
"		Lupiinipolku-Lupinstigen	"	"
"		Lustokuja-Årsringsgränden	"	"
"		Lustopolku-Årsringsstigen	"	"
"		Muurimestarintie-Murmästarsvägen	"	"
"		Närekuja-Stölingsgränden	"	"
"		Pieksupolku-Pjäxstigen	"	"
"		Pionipolku-Pionstigen	"	"
"		Pukinmäen aukio-Bocksbackaplanen	"	"
"		Pukinmäenkaari-Bocksbackabågen	"	"
"		Pukinmäenkuja-Bocksbackagränden	"	"

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus
37		Pukinmäen rantapuisto-Bocksbacka strandpark	23.6.65	31.10.68
"		Pukinpolku-Bockstigen	"	"
"		Saapaspolku-Stövelstigen	"	"
"		Sinimetsänpolku-Blåskogsstigen	"	"
"		Sinivuorenpolku-Blåbergsstigen	"	"
"		Soinisenpolku-Soininens stig	"	"
"		Sunilanpolku-Sonabystigen	"	"
"		Sunilantie-Sonabyvägen	"	"
"		Säterinportti-Säteriporten	"	"
"		Säterintie-Säterivägen	"	"
49		Reiherintie-Reihersvägen	13.11.68	10.1.69
"		Rudolfintie-Rudolfsvägen	"	"
"		Gunillankuja-Gunillagränden	"	15.1.69
11	Linnunlauluntie-Fågelsångsvägen	Poistettu	8.11.67	19.2.69
54		Merikorttikuja-Sjökortsgränden	16.10.68	17.5.69
"		Merikorttitie-Sjökortsvägen	"	"
7,9	Etelärantatie-Södra strandvägen	Laivasillankatu-Skeppsbrogatan	12.2.69	5.8.69
46	Rakentajankuja-Husbyggargränden	Poistettu	26.3.69	"
10	Sörnäisten rantatien osa-en del av Sörnäs strandväg	Lintulahdenkuja-Fågelviksgränden	7.5.69	10.9.69

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus
20,31		Lauttasaaren silta- Drumsö bro	4.6.69	10.9.69
38		Pihlajistontie- Rönningevägen	17.9.69	17.12.69
"		Salpausselänpolku- Salpausselkästigen	"	"
"		Salpausseläntie- Salpausselkävägen	"	"
"		Tiirismaantie- Tiirismaavägen	"	"

212. TONTTIJAON MUUTOKSET VUONNA 1969.

Kaup. osa	Kortteli	Muutos	Kaup.hall. päätös
5	91	Tonttijako muutettu	7.1.69
29	29023, osa	" hyväksytty	"
34	34077, osa	" muutettu	"
38	38080, osa	" hyväksytty	"
40	40001	" "	"
49	49075, osa	" muutettu	20.1.69
28	28060, osa	" "	3.2.69
49	49079, 49083	" hyväksytty	"
34	34140, osa	" muutettu	10.2.69
41	41200, osa	" hyväksytty	17.2.69
21	665, osa	" muutettu	24.2.69
46	46033, osa	" hyväksytty	3.3.69
45	45033, osa	" muutettu ja hyväksytty	"
11	303	" muutettu	10.3.69
39	39091, osa	" "	31.3.69
45	45016, osa	" muutettu ja hyväksytty	"
22	548, osa	" " " "	8.4.69
37	37028	" hyväksytty	"
39	39306	" "	"
21	661, osa	" muutettu	14.4.69
4	76, osa	" "	21.4.69
44	44024, osa	" muutettu ja hyväksytty	"
45	45031, osa	" muutettu	"
34	34081, osa	" hyväksytty	28.4.69
45	45126	" "	5.5.69
34	34060, osa	" muutettu	19.5.69
34	34093, osa	" hyväksytty	9.6.69
45	45193, osa	" muutettu	16.6.69
43	43068, osa	" muutettu ja hyväksytty	23.6.69
45	45271	" hyväksytty	"
39	39029	" "	30.6.69
2	27, 28, 33, 34, 42, 95b	" muutettu	4.8.69

Kaup. osa	Kortteli	Muutos	Kaup.hall. päätös
28	28171, osa	Tonttijako muutettu ja hyväksytty	4.8.69
32	32009, osa	" hyväksytty	"
38	38106, osa	" muutettu	"
39	39096, osa	" "	"
54	54048	" hyväksytty	"
2	37	" muutettu	11.8.69
16	728, osa	" "	"
34	34101, osa	" hyväksytty	18.8.69
39	39060, osa	" muutettu	"
39	39086, osa	" "	"
39	39137, osa	" "	"
43	43074, osa	" muutettu ja hyväksytty	"
46	46134, osa	" muutettu	"
10	290	" muutettu ja hyväksytty	29.9.69
28	28073, osa	" " " "	"
29	29047, osa	" muutettu	"
29	29068, osa	" muutettu ja hyväksytty	"
37	37008, osa	" hyväksytty	"
37	37035, osa	" "	"
3	49-51, 53, 56, 57, 195, 196	" muutettu	6.10.69
11	295, osa	" "	"
1	13, 21, 23, 24, 44a	" "	13.10.69
6	121, 219, 220, 227, 229, 230, 233	" "	20.10.69
37	37023, osa	" hyväksytty	"
38	38080, osa	" "	27.10.69
43	43223, osa	" "	"
20	20250	" "	3.11.69
47	47001	" "	"

Kaup. osa	Kortteli	Muutos	Kaup.hall. päätös
30	30004, 30005	Tonttijako muutettu	10.11.69
34	34101, osa	" hyväksytty	"
13	415, 434	" muutettu ja hyväksytty	17.11.69
34	34040, 34041, osia	" muutettu	"
37	37033	" hyväksytty	"
37	37011	" "	24.11.69
38	38143	" "	"
45	45273, osa	" muutettu	"
37	37024, osa	" hyväksytty	1.12.69
49	49081	" "	"
32	32017	" "	8.12.69
39	39040	" muutettu ja hyväksytty	"
4	61, 62, 67-69, 69a, 70, 72, 76, 80, 81, 84a, 85-87, 154, 156, 158, 166b, 175a, 192, osia	" muutettu	15.12.69
37	37034, osa	" hyväksytty	15.12.69
45	45012, osa	" muutettu	22.12.69
41	41205	" hyväksytty	29.12.69
45	45206	" muutettu ja hyväksytty	"

213. MUUTOKSET VAKINAISTEN VIRKOJEN LUOKITTELUUN VUONNA 1969.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
1	Suomenkieliset kansakoulut	Vahtimestari-talonmies	1	11		26.3	1.4.69
2	Urheilu- ja ulkoiluvirasto	Kenttämestari	1	15		"	1.1.70
3	Nuorisotoimisto	Askartelupajan hoitaja	1	13		7.5	"
4	"	Toimistoapulainen	1	7		4.6	"
5	Suomenkieliset kansakoulut	Vahtimestari	2	11		18.6	"
6	Maistraatti	Toimistoapulainen	1	7		25.6	"
7	"	Arkistoapulainen	1	7		"	"
8	Huoltovirasto	Huoltotarkastaja	4	18		"	"
9	"	Kodinhoitaja	3	9		"	"
10	"	Toimistoapulainen	1	8		"	"
11	"	"	5	7		"	"
12	Koskelan sairaskoti	Konemestari	1	20		"	"
13	"	Yöylihoitaja	2	18		"	"
14	"	Erikoissairaanhoitaja	1	14		"	"
15	"	", puolipäivävirka	1	14		"	"
16	"	Laboratorioholtaja	1	13		"	"
17	"	Lääkintävoimistelija	5	13		"	"
18	"	Askartelutyönohjaaja	2	12		"	"
19	"	Toimistoapulainen	3	8		"	"
20	"	"	3	7		"	"
21	"	Askarteluapulainen	1	6		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
22	Koskelan sairaskoti	Apteekkiapulainen	1	6		25.6	1.1.70
23	"	Keittiöapulainen	10	5		"	"
24	Kustaankartanon vanhainkoti	Osastolääkäri	1	A29		"	"
25	"	Sairaanhoitaja	1	13		"	"
26	"	Röntgenhoitaja	1	13		"	"
27	"	Hoitaja	2	10		"	"
28	"	Toimistoapulainen	1	7		"	"
29	"	Hoitoapulainen	1	5		"	"
30	Roihuvuoren vanhainkoti	Keittäjä	1	7		"	"
31	Riistavuoren vanhainkoti	Farmaseutti, puolipäivävirka	1	18		"	"
32	"	Mekaanikko	1	14		"	"
33	"	Sairaanhoitaja	3	13		"	"
34	"	Askartelutyönohjaaja	1	13		"	"
35	"	Apuemäntä	1	12		"	"
36	"	Hoitaja	13	10		"	"
37	"	", puolipäivävirka	3	10		"	"
38	"	Huoltomies	1	9		"	"
39	"	Apumies	1	8		"	"
40	"	Toimistoapulainen	1	8		"	"
41	"	"	1	7		"	"
42	"	Kylvettäjä	2	6		"	"
43	"	Hoitoapulainen	12	5		"	"
44	"	Keittiöapulainen	4	5		"	"
45	Suursuon vanhainkoti	Apulaisylihoitaja	1	18		"	"
46	"	Kirjanpitäjä	1	13		"	"
47	"	Laboratoriohoitaja	1	13		"	"
48	"	Sairaanhoitaja	4	13		"	"
49	"	Askartelutyönohjaaja	1	13		"	"
50	"	Lääkintävoimistelija	2	13		"	"
51	"	Mieshoitaja	1	12		"	"
52	"	Apuemäntä	1	12		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
53	Suursuon vanhainkoti	Varastonhoitaja	1	11		25.6	1.1.70
54	"	Kassanhoitaja	1	11		"	"
55	"	Askartelutyönohjaaja	1	11		"	"
56	"	Toimistoapulainen	1	10		"	"
57	"	Hoitaja	10	10		"	"
58	"	Liinavaatevarastonhoitaja	1	10		"	"
59	"	Vahtimestari	1	9		"	"
60	"	Huoltomies	3	9		"	"
61	"	Toimistoapulainen	2	8		"	"
62	"	Apumies	2	8		"	"
63	"	Toimistoapulainen	1	7		"	"
64	"	Naisvahtimestari	1	7		"	"
65	"	Keittäjä	4	7		"	"
66	"	Omaisuusvarastonhoitaja	1	7		"	"
67	"	Puhelunvälittäjä	2	6		"	"
68	"	Kylvettäjä	4	6		"	"
69	"	Hoitoapulainen	10	5		"	"
70	"	Keittiöapulainen	8	5		"	"
71	Vanhusten asuintalot	Asuintalon hoitaja	1	18		"	"
72	"	" apulaishoitaja	1	10		"	"
73	Lastentarhain toimisto	Sihteeri	1	26		"	"
74	"	Puheopettaja	1	19		"	"
75	"	Vastaava leikinohjaaja	1	14		"	"
76	"	Toimistoapulainen	2	8		"	"
77	Lastentarhat	Lastentarhanjohtaja	1	17		"	"
78	"	Lastentarhanopettaja	2	16		"	"
79	"	Lastenseimenjohtaja	1	16		"	"
80	"	Keittäjä	1	7		"	"
81	"	Lastentarhaapulainen	3	4		"	"
82	Kaupunginmuseo	Museoassistentti	1	19		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
83	Kiinteistövirasto, tonttios.	Lainoppinut avustaja	1	27		25.6	1.1.70
84	"	Toimistoapulainen	1	10		"	"
85	"	"	1	8		"	"
86	Lastentarhat	Lastentarhanjohtaja	1	18		3.9	"
87	"	Lastentarhanopettaja	4	16		"	"
88	"	Lastenseimenopettaja	1	15		"	"
89	"	Lastenhoitaja	1	9		"	"
90	"	Keittäjä	1	7		"	"
91	"	Lastentarhaapulainen	1	4		"	"
92	Suomenkieliset kansakoulut	Talonmiesvahtimestarisiivooja	1	8		1.10	"
93	Terveydenhoitovirasto, kotisairaanhoitotoimisto	Kotisairaanhoidon ylilääkäri	1	32	III	10.12	"
94	Terveydenhoitovirasto, neuvolatoimisto	Neuvolaylilääkäri	1	32	III	"	"

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt. päät.	
					tehty	astui voimaan
1	Sähkölaitos	Piirtäjä	1	9	15.1	1.1.69
2	Urheilu- ja ulkoiluvirasto	Kentänesimies	1	13	26.3	1.1.70
3	Nuorisotoimisto	Vahtimestari-kalustonhoitaja	1	10	7.5	"
4	Sähkölaitos, jakeluos.	Mittarinlukija	1	9	4.6	
5	Kotitalous-lautakunta	Vahtimestari-siivooja	1	5	3.9	1.10.69
6	Lastentarhat	Talousapulainen	2	5	"	1.1.70
7	Kiinteistövirasto, tonttios.	Omakotiarkkitehti	1	27	"	"
8	Suomenkieliset kansakoulut	Siivooja	4	4	17.9	"
9	"	Veistokaluston hoitaja	1	13	"	"
10	"	Talonmies-lämmittäjä	1	11	10.12	"

C. Muutetut ja uuden nimen saaneet virat.

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palkkaluokka		Kaup. valt. päät.	
		aikaisempi nimi	uusi nimi		entinen	uusi	tehty	astui voimaan
1	Kaupunginhallitus	Väkijuomaliikkeen kunnallinen tarkastaja	Kunnallinen alkoholitarkastaja	1	26	26	29.1	29.1.69
2	Huoltovirasto, kodinhoitotoimisto	Kodinhoitaja	Johtava kodinhoitaja	3	10	10	25.6	1.7.69
3	Kaupunkisunnitteluvirasto, liikennesuunnitteluos.	Insinööri	Liikenneteknikko	1	24	24	25.6	25.6.69
4	Hesperian sairaala	Miesten käsityönohjaaja	Käsityönohjaaja	2	14	14	15.10	1.1.70
5	"	"	"	1	13	13	"	"

MUUTOKSIA KANSAKOULUJEN OPETTAJANVIRKOIHIN.

Kaupunginvaltuusto päätti 12.2.1969 muuttaa 1.8.1969 lukien suomenkielisten kansakoulujen varsinaisen kansakoulun avoimina olevat 4 poikien ja 5 tyttöjen laulunopettajan virkaa samaan palkkaluokkaan kuuluviksi varsinaisen kansakoulun laulunopettajan viroiksi ja

lakkauttaa 1.8.1969 lukien avoimina olevat kansalaiskoulun 3 yleisaineiden opettajan, 7 kone- ja sähköopin opettajan, 2 puutyön opettajan, 6 tyttöjen käsityönopettajan, 7 kaupallisten aineiden opettajan ja 4 kotitalouden opettajan virkaa sekä apukoulun 6 apukoulunopettajan ja 2 poikien käsityönopettajan virkaa sekä yhden kotitalouden opettajan viran.

Kaupunginvaltuusto päätti 4.6.1969 perustaa suomenkielisiin kansakouluihin 1.8.1969 lukien neljä uutta tarkkailuluokan opettajan, kuusi uutta varsinaisen kansakoulun englannin kielen opettajan ja kuusi uutta varsinaisen kansakoulun ruotsin kielen opettajan virkaa.

Kaupunginvaltuusto päätti 18.6.1969 muuttaa 1.8.1969 lukien yhden suomenkielisten kansakoulujen avoinna olevan alakansakoulunopettajan viran yläkansakoulunopettajan viraksi.

Kaupunginvaltuusto päätti 15.10.1969 perustaa 1.8.1970 lukien suomenkielisiin kansakouluihin 50 uutta varsinaisen kansakoulun kansakoulunopettajan, kahdeksan kansalaiskoulun englannin kielen opettajan ja kahdeksan kansalaiskoulun ruotsin kielen opettajan virkaa.

Kaupunginvaltuusto päätti 15.10.1969 lakkauttaa 1.1.1970 lukien ruotsinkielisten kansakoulujen varsinaisen kansakoulun neljä avoinna olevaa opettajanvirkaa ja varsinaisen kansakoulun yhden tyttöjen käsityönopettajan viran.